

İsrailoğullarından Ümmet-i Muhammed'e

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

Mustafa İslâmoğlu

LÜTFEN, arkadaş listenizi gruba davet edin...

Dijital Mürekkep (ücretsiz e-kitap)

Mustafa İslamoğlu - Yahudileşme Temayülü

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	9
I. BOLÜ M	
KUR'AN VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ	
A. "YAHUDİLEŞME" KAVRAMI ÜZERİNE	14
1. Lugavî tahlil.....	14
2. Istılâhî tahlil.....	15
3. Tarihî tahlil	17
B. YAHUDİLEŞME VE KUR'AN.....	20
C. KUR'AN'IN İKİ MUCİZESİ.....	22
1. Yahudiler açısından	25
2. Yahudileşme temayülü açısından.....	26
D. "GAYRİ'L-MAĞDUBİ ALEYHİM"	28
1. Kur'an'ın ayeti tefsiri.....	28
2. Rasulullah'ın ayeti tefsiri.....	29
3. Hadisin kritiği	31
E. BAKARA SURESİ VE YAHUDİLEŞME.....	33
1. "Kalpleri birbirine benzedi"	35
2. Kitap ehlini dost edinmek.....	37
F. LANETLİ KAVİM YOKTUR, LANETLİ MANTIK VARDIR.....	39
G. ÜMMETİN YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜNE BİR ÖRNEK: CUM'A SURESİ.....	44
1. Dersler	45
2. Sonuç.....	50
II. BÖLÜM	
A. SÜNNET VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ.....	51
1. "Ehl-i kitaplaşacaksınız!".....	51
2. "Allah Musa'ya rahmet etsin"	54

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

B. SAHABE VE YAHUDİLEŞME".....	57
III. BÖLÜM İSRAİLOĞULLARI VE YAHUDİLEŞME	
A. HZ. MUSA DÖNEMİNDE YAHUDİLEŞME	61
"Aşağılık maymunlar olun!"	67
B. TEVRAT'I TAHRİF SÜRECİ	70
1. Apokaliptik dönem	72
2. Tahrif örnekleri	73
3. Taklit ve irtidat.....	74
4. Asabiyet ve tefrika.....	77
5. Peygamber katletmek.....	80
6. Kimlik kaybı ve asimilasyon.....	83
7. "Dinlerini parça parça edenler"	84
8. Allah'ın gazabına uğramak.....	85
IV. B Ö L Ü M SAADET ASRINDA YAHUDİLER	
A. HİCRET'TEN ÖNCE YAHUDİLER.....	91
1. Medine tarihi üzerine.....	91
2. Yahudilerin bölgeye gelişi.....	92
3. Niçin Medine?.....	92
4. Yahudileşen Araplar, Araplaşan Yahudiler.....	95
5. Gelmesi beklenen "o peygamber"	96
6. "Kitab-ı Mukaddes"te peygamberimiz.....	98
7. Yahudileri en uzun anlatan sûreler Mekke'de indi	103
8. Kur'an Tevrat'ı hem tasdik, hem tashih ediyor.....	105
B. HİCRET'TEN SONRA YAHUDİLER	113
1. Medine Sözleşmesi'nde Yahudiler.....	114
2. Rasulullah'ın Tevrat'la hükmetmesi	120
3. Kur'an Yahudilere cevap veriyor	124
4. Yahudileşme tehlikesine karşı nebevi tedbirler	130
5. İlişkiler kopuyor.....	131
V. B Ö L Ü M KUR'AN'A GÖRE YAHUDİLEŞME ALAMETLERİ	
A. İMANDA PAZARLIK.....	141
1. Pazarlıksız iman: İbrahimî iman.....	142
2. Pazarlıksız imana Kur'an'ı bir örnek.....	143
3. "Ey iman edenler, iman edin!"	147
B. TAHRİF.....	149
1. Tevrat'ı Allah korumadı mı?	152
2. Musa ümmetinin Tevrat'ı tahrifi.....	153
3. Muhammed ümmetinin Kur'an'ı tahrifi	156
a) Tefsir ve te'vil adı altında yapılan tahrifat	159
b) Nesh ve tahsis adı altında yapılan tahrifat.....	164
4. Sünnetin tahrifi.....	172
5. Israiliyyat.....	177
6. Çağdaş israiliyyat.....	181

7. Yeni tahrif akımları.....	183
a) Bahailik	183
b) Kadıyanilik	186
c) Hurufilik, ebcedcilik, cifircilik	188
d) 19'culuk: Hem çağdaş, hem hurafe.....	192
e) İskender el-Ekber taifesi.....	200
8. Bir "devlet alimi" prototipi: Bel'am	201
9. Muharripler - mücedditler.....	206
10. Sonuç.....	210
C. TAASSUP VE SOSYALLEŞEMEME.....	218
1. "Kutsal kavim" ya da ırkçılık batağı.....	219
2. "Kurtulmuş ümmet" düşüncesi.....	224
3. Efdaliyyet.....	225
4. Milli ilah, milli kitap, milli peygamber.....	230
5....ve biz.....	232
3. Yahudileşme: En kötü taklit	247
4. Kimlik kaybı.....	251
5- Sonuç.....	253
E. DÜNYEVİLEŞME.....	256
1. Nimet azgınlığı.....	259
2. Bu ümmetin dünyevileşmesi.....	261
3. Karun ya da "homo ekonomikus".....	263
F. GÜNDEM SAPTIRMAK.....	267
1.. İlahi gündem, şeytani gündem.....	267
2. Yahudileşme alameti olarak gündem saptırma.....	268
3. Gündem nasıl saptırılır?.....	270
G. HİZİPÇİLİK.....	277
1. Dinlerini parça parça edenler.....	277
2. "İhtilaf" ve "tefrika".....	279
'\ a. Gelenekçi nakilciler.....	282
b. Modernist akılcılar.....	287
: c. Dini ahlakileştirenler.....	293
d. Dini siyasiləştirenler.....	295
H. AHLAKİ KOKUŞMA.....	299
1. Nemelazımcılık.....	299
2. Dini törenselleştirme.....	300
3. Sevgisizlik	393
4. İkiyüzlülük.....	395
I. ÜTOPYACILIK.....	307
1. "Cennet" yerine "ütopya"	307
2. Ümniyye	309
3. Mesihçilik, Mehdiçilik.....	311
I. ALLAH'I HAKKIYLA TAKDİR EDEMEMEK.....	315

1. Allah'a suizan.....	315
2. Talut kıssası.....	317
J. CİDDİYETSİZLİK.....	320
K. TARTIŞMACILIK.....	322
L. GERÇEĞİ BİLE BİLE İNAT.....	324
SONSÖZ	326
KAYNAKLAR	
330	
DİZİN.....	288
ÖNSÖZ	

Hamd Allah'a, salat ve selam Allah'ın Rasulü'ne, onun kerim arkadaşlarına, ehl-i beytine ve izinde yürüyenlere olsun.

KISALTMALAR

Age. : Adı geçen eser

Ay. : Aynı yer

bkz. : bakınız

d. : doğumu

dn. : dipnot

~Hz. : Hazret-i

h. nu. : hadis numarası

Md.. : Madde

M.Ö. : Muaftan önce

M.S. : Milat'tan sonra

ks. neşr.

: karşılaştırınız : kısım : neşreden

nkl. . nakleden

öl. : ölümü

s. : sayfa

tah. : tahkik

trc. : tercüme

vd.

: tarih yok ve diğerleri

Peygamberler tarihiyle ilgilenenler bilirler ki, Allah'tan aldıkları vahyi insanlara ulaştıran tüm rasuller ve onların tebliğ ettiği din, iki tür tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Birincisi peygamber hayattayken maruz kalınan tehlikeler, ikincisi peygamberin vefatından sonra maruz kalınan tehlikeler.

Daha çok peygamberin şahsına yönelik olan birinci türden tepki ve tehlikeleri, dört maddede özetleyebiliriz:

1. Görmezden gelme, unutulmaya mahkum etme.
2. Alaya alma, küçümseme, onu ve mesajını tahkir etme.
3. Sürgün ve ölümle tehdit etme, taciz edip yıldırma.
4. Fiili saldırıda bulunma, işkence etme, hayatına kastetme.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Peygamberin tebliğ ettiği dine yönelik olan ikinci türden tehlikeler ise, vahyin özünü değiştirme, onda eksiltme ve artırmalarda bulunma, dini hayatın dışına itme, dünya-ahiret, zahir-batın, duygu-düşünce, ibadet-siyaset, akıl-nakil gibi birbirini tamamlayan unsurları dengede tutan vahyi bileşenlerine ayırıp dini parçalama, dinin değişken ve sabitelerini birbirine karıştırma, özetle vahyi tahrif dini tahrip etmedir. Peygamberin mesajına yönelik olan ikinci tür tehlike, peygamberin hayatına yönelik olan birinci tür tehlikeden daha vahim ve daha tehlikelidir. Bu iki tür tehlike arasında hem nicelik hem nitelik itibarıyla fark vardır. Birinci tür tehlike dışardan gelirken, ikinci tür tehlike içerden gelmektedir. Birincisi vahyi getirene yönelmişken, ikincisi doğrudan vahye yönelmiştir. Birincisi açık ve net, ikincisi sinsi ve karanlıktır.

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

İşte bütün bu sebeplerden dolayı, Peygamberimiz de, her peygamber gibi birinci tür tehlikeden daha çok kendisinden sonra tebliğ ettiği dine yönelecek ikinci tür tehlikeden korkmuş ve ümmetinin dikkatini bu tehlikeye çekmiştir. Hicret gecesi hayatı için, Bedir günü cemaati için, Hendek günü devleti için taşımadığı telaş ve endişeyi, vefatından sonra tebliğ ettiği din ve arkada bıraktığı ümmeti için taşımıştır. Bu endişesini her dile getirişinde verdiği örnek aynıdır: İsrailoğullan...

Hz. Peygamber, Kur'an'ın 700 küsur ayetle hem Mekke hem de Medine'de, vahyin nazil olduğu ilk günden son güne kadar dikkat çektiği tehlike olan İsrailoğullan'ın Yahudilesme sürecinin, kendi ümmetini de bekleyen en büyük tehlike olduğunu farketmiştir. Bu farkediş dolayısıyla ki, Kur'an'ın sürekli dikkat çektiği

"Yahudilesme tehlikesi" konusunda kendisi de ümmetini sık sık uyarma ihtiyacını hissetmiş, Muhammed ümmetinin de İsrailoğulla-n gibi Yahudileşeceği korkusunu her fırsatta dile getirmiştir. Bilindiği üzere, Ya-hudileşmeden önce İsrailoğullan da Kur'an'ın vurguladığı gibi Müslüman idiler.

Yahudilesme konusundaki Kur'an ayetlerinin ayrıntılı tahlillerini ve Rasu-lullah'ın sözkonusu kaygıyı yansıtan uyarılarını ilgili bölümlerde bulacaksınız. Konuyu niçin "Yahudilesme Temayülü" başlığı altında ele aldığımızın izahına gelince:

"Yahudilesme Temayülü" ifadesini çözdüğümüzde karşımıza üç ayrı kavram çıkar: 1) Yahudilik, 2) Yahudileşme, 3) Yahudilesme temayülü.

Bilindiği gibi Yahudilik çift cinsiyetli, yani etno-teolojik bir kavramdır. Tabiatı icabı, hem "İsrailoğullan kavmine mensub olma" anlamında etnik kimliği ifade eder, hem de İsrailoğullan'ın dini olan "Musevilğe mensup olma" anlamında dînî kimliği ifade eder.

Yahudilesme ise, etnik ve dini menşee itibarıyla Yahudiliğe mensup olmadığı halde onlar gibi olma, onlara benzeme, onların tavır ve davranışlarını gösterme manasına gelir ki, niçin bu kavramı tercih ettiğimizi, Kur'an ve sünnetten de deliller getirerek bu kitapta açıkladık.

Yahudilesme temayülü ise, sosyolojik olmaktan daha çok bireysel bir

YAHUDİLEŞME TEMAYÖLÜ

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

her bünyede bulunup da vücut direncini kaybedince ortaya çıkan bulaşıcı bi^ virüs gibi, ortamını bulduğunda bir tavır ve davranış biçimine dönüşür ve bu-laşıcılığı sayesinde toplumsal bir felaket halini alır.

"Yahudilesme" ile "Yahudilesme temayülü" arasındaki nüansın anlaşılma sı için, birincisinin daha çok sosyolojik, ikincisininse bireysel olduğunun altını çizmemiz gerekiyor. Yahudilesme temayülleri teker teker bir araya gelince Yahudilesme ortaya çıkmaktadır. Bunun sosyolojideki örneğini, II. Dünya Sa-vaşı'ndan sonra İtalya'daki Faşizmin tabiatını araştıran Adorno'nun çalışmasında bulabiliriz. Adorno, Faşizmin bir sistem olarak ortaya çıkışını incelerken, bireylerde kimi yaygın ortak temayüller bulmuştur. Bunlar, yaygın fakat şuuraltında gizlenmiş temayüllerdir ve araştırmacı buna "faşizan eğilim" adını vermektedir. Adorno'ya göre, baskıcı çevre, dayatmacı eğitim, otoriter aile, mütehakim baba gibi çeşitli sebepler sonucu oluşan bu bastırılmış eğilimin, ortam oluştuğunda her fertte birden ortaya çıkması, bir sistem olarak "faşizmi" doğurmuştur.]

Adı konmamış da olsa, Yahudileşmiş bir toplumu ya da sistemi ortaya çıkaran da aynı şekilde tek tek fertlerdeki Yahudilesme temayülü olsa gerek.

Bir diğer konu da Yahudilesme temayülüyle malul Müslümanlardan oluşan bir toplumun "bilinçsiz Yahudilik" çıkmazıdır. Bununla kastedilen, tarihte ilk kez Yahudileşen İsrailoğulan toplumunun, zaman içerisinde başına gelen sürgün, katliam ve aşağılanmayı içlerine sindirip benimsemeleridir. Bu sinmiş-lik, bilinçli bir Yahudileşmeyi beraberinde getirmiştir. Toplum, sürekli aşağılanma ve zillet sonucu oluşturduğu "kin"i, "din" haline getirmiştir. Bu "kinleşmiş din", ya da "dinleşmiş kin", "kutsal kavim" taassubunu doğuracak, bu taassuba sarılan Yahudiler, dinlerini, kitaplarını, peygamberlerini ve hatta tanrılarını (Yehova) millileştirerek içine kıvrılacak ve Yahudilik bir kapalı havza dini, Yahudiler de içine kapalı bir toplum haline gelecektir. İçine kapalı toplumlar sos-yalleşemeyeceği için, Yahudiler de sosyalleşemeyecek, bunun sıkıntısını ise tarih boyunca çekeceklerdir.

Oysa İslam'ın evrensel yapısı, katı bir milliyetçiliğin doğmasına müsait değildir.

Üstelik Müslümanların tarihlerinde "kin" duyabilecekleri ciddi bir top-

li bir ilahtır; tahrife uğramış Tevrat'ın Yehova'sı gibi kinci, hiç sevmeyen, sürekli azarlayan bir ilah değil "esirgeyen ve bağışlayan Allah'tır,"

Bilinçli olarak Yahudileşen İsrailoğullan'nın günümüz dünyasında geldikleri nokta

ile, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanların geldikleri nokta çok farklı: Bilinçli

Yahudilik dünyayı ne pahasına olursa olsun sömürmeyi, hem "ötekiler" hem "kafir"

anlamına gelen "goiim"i, yani kendilerinden olmayan tüm toplumları kendi

emellerine hizmet ettirmeyi, her türlü düzenbazlığı mubah görerek yeryüzünün

dizginlerini ele almayı gaye edinirken, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanlar ise hem

bu dünyayı,, hem de öte dünyayı yitirmektedirler.

: .

İsrailoğullan'nın nasıl Yahudileştiğini öğrenmek onların tarihini bilmekten geçiyordu.

Bunun için, İsrailoğulan'nın Yahudileşme sürecini mümkün olduğunca özetlemeye

çalışarak aktardık. Bununla yetinmeyerek,, bu soyun Arabistan yanmadasma geliş

tarihinden Rasulullah'ın vefatına kadar olan dönemi de naklettik ve Asr-ı Saadet'teki

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Müslüman-Yahudi münasebetlerini mümkün olduğunca muteber kaynaklara dayanarak vermeye çalıştık.

Tüm araştırmalarımızın sonucunda rahatlıkla diyebiliriz ki: Yahudileşmek bu ümmetin kıyametidir. Bunu biz değil Rasulullah böyle nitelendirmiş, sahabe de böyle anlamıştır. O halde Ümmet-i Muhammed'iri kıyameti olan Yahu-dileşme'nin alametleri nelerdir? İşte onları da müstakıl başlıklar altında teker teker inceledik. Günümüz Müslümanlarıyla Asr-ı Saadet Yahudileri, hatta kadim İsrailoğuları arasındaki tavır ve davranış paralelliklerine dikkat çekmeye çalıştık.

Konuyu araştırırken başta Kur'an olmak üzere, 9 ünlü hadis kitabının tümünü, Tevrat'ı, İnciller'i, İbn Hişam'ın "Sfıra"sı ve İbn Hazm'ın "el-Fast"ı gibi konumuzla doğrudan ilintili ana kaynakların hepsini taradık. Bu kitapta geçen ayet meallerinin kahir ekseriyeti bize aittir. Bu yüzden, okuyucumuzun, kimi zaman ellerindeki mealde bulunandan farklı bir çeviriyle karşılaşması doğaldır.

Kitabımızda kullandığımız tüm hadislerin kaynağı, el-Mu'cemu'lî-Müfeh-res U-Elfaz VI-Hadis (Concordance)'e göredir. Ancak, 9 hadis kitabının farklı nüshalarından aldığımız bazı hadisleri, bütün aramalarımıza rağmen Concor-dance'a esas olan metinlerde bulamadık. Bunu da dipnotta belirttik. Özellikle Tevrat ayetlerini, Türkçe çevirisini Arapça çevirisiyle karşılaştırarak verdik. Türkçe çevirideki ifade bozukluğu bizi buna mecbur kıldı.

Lüzumlu gördüğümüz önemli ve hassas iktibasların sadece çevirilerini vermekle yetinmedik, ehlinin istifade etmesi maksadıyla, metinlerini de dipnotta vermeye çalıştık.

Okuyucuyu kitapla başbaşa bırakırken, İsrailoğuları'nın ve Ümmet-i Muhammed'in birbirine benzeyen Yahudileşme serüvenleri, bu kitabın yazılış gayesini de ele veren şu Kur'an ayetini tekrar hatırlamamızı gerekli kılıyor: "Bir toplum kendi nefislerinde olanı değiştirmedikçe, Allah da o toplumun halini değiştirmez."

Yahudileşme temayülü, Yahudilerden daha tehlikelidir. Çünkü bu ümmet Yahudileşmekten korunabilirse, Yahudilerle baş edebilir. 6 milyon nüfusla 250 milyonluk Amerika'yı, dolayısıyla dünyayı yöneten Yahudiler'den daha korkunç olanı, bu ümmetin Yahudileşmesidir. Bu ümmet, öncelikle Yahudilerle değil Yahudileşmeyle mücadele etmelidir.

Bugün, kendi nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü" sonucunda ümmet olarak geldiğimiz vahim nokta ortada. Ümmetin kıyameti, Yahudileşme sonucunda koptu. Ümmet coğrafyasının çeşitli bölgelerinden gelen âh u eninler bunun acı habercisi. Her kıyamete bir "ba'sü ba'de'l-mevt" gerek. Eğer nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü"nü frenler, onu "Müslümanlaşma temayülü"ne dönüştürebilsek, o zaman çölde âvâre kasnakçasına dönüp duran İsrailoğuları gibi sıkıştığımız şu zaman çölünden "huruç"a kadir olup, "arz-ı mev'ud"a değil ama Kur'an'da va'dedilen "nasr-ı mev'ud"a ulaşabiliriz.

Yıllar süren bir ön hazırlıktan sonra bu eserin hazırlanmasında katkılann-dan dolayı değerli Ali Kaban'a, İngilizce metinlerin tercümesindeki katkılann-dan dolayı Fatma Özten Hanımefendiye teşekkürü bir borç bilirim.

Gayret bizden, tevfik ve inayet Rabbimizdendir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Mustafa İslâmoğlu Ocak 1995, Küçükköy

İşte bütün bu sebeplerden dolayı, Peygamberimiz de, her peygamber gibi birinci tür tehlikeden daha çok kendisinden sonra tebliğ ettiği dine yönelecek ikinci tür tehlikeden korkmuş ve ümmetinin dikkatini bu tehlikeye çekmiştir. Hicret gecesi hayatı için, Bedir günü cemaati için, Hendek günü devleti için taşımadığı telaş ve endişeyi, vefatından sonra tebliğ ettiği din ve arkada bıraktığı ümmeti için taşımıştır. Bu endişesini her dile getirişinde verdiği örnek aynıdır: İsrailoğullan...

Hiz. Peygamber, Kur'an'ın 700 küsur ayetle hem Mekke hem de Medine'de, vahyin nazil olduğu ilk günden son güne kadar dikkat çektiği tehlike olan İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecinin, kendi ümmetini de bekleyen en büyük tehlike olduğunu farketmiştir. Bu farkediş dolayısıyla ki, Kur'an'ın sürekli dikkat çektiği "Yahudileşme tehlikesi" konusunda kendisi de ümmetini sık sık uyarma ihtiyacını hissetmiş, Muhammed ümmetinin de İsrailoğulla-n gibi Yahudileşeceği korkusunu her fırsatta dile getirmiştir. Bilindiği üzere, Ya-hudileşmeden önce İsrailoğullan da Kur'an'ın vurguladığı gibi Müslüman idiler.

Yahudileşme konusundaki Kur'an ayetlerinin ayrıntılı tahlillerini ve Rasu-lullah'ın sözkonusu kaygıyı yansıtan uyarılarını ilgili bölümlerde bulacaksınız. Konuyu niçin "Yahudileşme Temayülü" başlığı altında ele aldığımızın izahına gelince:

"Yahudileşme Temayülü" ifadesini çözdüğümüzde karşımıza üç ayn kavram çıkar: 1) Yahudilik, 2) Yahudileşme, 3) Yahudileşme temayülü.

Bilindiği gibi Yahudilik çift cinsiyetli, yani etno-teolojik bir kavramdır. Tabiatı icabı, hem "İsrailoğullan kavmine mensub olma" anlamında etnik kimliği ifade eder, hem de İsrailoğullan'nın dini olan "Museviliğe mensup olma" anlamında dînî kimliği ifade eder.

Yahudileşme ise, etnik ve dini menşee itibarıyla Yahudiliğe mensup olmadığı halde onlar gibi olma, onlara benzeme, onların tavır ve davranışlarını gösterme manasına gelir ki, niçin bu kavramı tercih ettiğimizi, Kur'an ve sünnetten de deliller getirerek bu kitapta açıkladık.

Yahudileşme temayülü ise, sosyolojik olmaktan daha çok bireysel bir "eğilim"dir ve tek tek her insanda örtük bir biçimde bulunabilir. Bu temayül,

T

ı u u i trj ne ı c n A T u L D

Kür'ah Ve YafiüdüTeşmeTemayülü"

her bünyede bulunup da vücut direncini kaybedince ortaya çıkan bulaşıcı bir virüs gibi, ortamını bulduğunda bir tavır ve davranış biçimine dönüşür ve bu-laşıcılığı sayesinde toplumsal bir felaket halini alır.

"Yahudileşme" ile "Yahudileşme temayülü" arasındaki nüansın anlaşılması için, birincisinin daha çok sosyolojik, ikincisininse bireysel olduğunun altını çizmemiz gerekiyor. Yahudileşme temayülleri teker teker bir araya gelince Yahudileşme ortaya çıkmaktadır. Bunun sosyolojideki örneğini, II. Dünya Sa-vaşı'ndan sonra İtalya'daki Faşizmin tabiatını araştıran Adorno'nun çalışmasında bulabiliriz. Adorno, Faşizmin bir sistem olarak ortaya çıkışını incelerken, bireylerde kimi yaygın ortak temayüller bulmuştur. Bunlar, yaygın fakat şuuraltında gizlenmiş temayüllerdir ve araştırmacı

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

buna "faşizan eğilim" adını vermektedir. Adorno'ya göre, baskıcı çevre, dayatmacı eğitim, otoriter aile, mütehakkim baba gibi çeşitli sebepler sonucu oluşan bu bastırılmış eğilimin, ortam oluştuğunda her fertte birden ortaya çıkması, bir sistem olarak "faşizmi" doğurmuştur. :\

Adı konmamış da olsa, Yahudileşmiş bir toplumu ya da sistemi ortaya çıkaran da aynı şekilde tek tek fertlerdeki Yahudileşme temayülü olsa gerek.

Bir diğer konu da Yahudileşme temayülüyle malul Müslümanlardan oluşan bir toplumun "bilinçsiz Yahudilik" çıkmazıdır. Bununla kastedilen, tarihte ilk kez Yahudileşen İsrailoğulları toplumunun, zaman içerisinde başına gelen sürgün, katliam ve aşağılanmayı içlerine sindirip benimsemeleridir. Bu sinmiş-lik, bilinçli bir Yahudileşmeyi beraberinde getirmiştir. Toplum, sürekli aşağılanma ve zillet sonucu oluşturduğu "kin"i, "din" haline getirmiştir. Bu "kinleşmiş din", ya da "dinleşmiş kin", "kutsal kavim" taassubunu doğuracak, bu taassuba sarılan Yahudiler, dinlerini, kitaplarını, peygamberlerini ve hatta tannlarını (Yehova) millileştirerek içine kırılabilecek ve Yahudilik bir kapalı havza dini, Yahudiler de içine kapalı bir toplum haline gelecektir. İçine kapalı toplumlar sos-yalleşemeyeceği için, Yahudiler de sosyalleşemeyecek, bunun sıkıntısını ise tarih boyunca çekeceklerdir.

Oysa İslam'ın evrensel yapısı, katı bir milliyetçiliğin doğmasına müsait değildir. Üstelik Müslümanlara tarihlerinde "kin" duyabilecekleri ciddi bir toplu sürgün ya da soykırım yaşanmamıştır. Kaldı ki, Kur'an'm Allah'ı merhamet-

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudileşme Temayütü

li bir ilahtır; tahrife uğramış Tevrat'ın Yehova'sı gibi kinci, hiç sevmeyen, sürekli azarlayan bir ilah değil "esirgeyen ve bağışlayan Allah'tır," •

Bilinçli olarak Yahudileşen İsrailoğulları'nın günümüz dünyasında geldikleri nokta ile, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanların geldikleri nokta çok farklı: Bilinçli Yahudilik dünyayı ne pahasına olursa olsun sömürmeyi, hem "ötekiler" hem "kafir" anlamına gelen "goim"i, yani kendilerinden olmayan tüm toplumları kendi emellerine hizmet ettirmeyi, her türlü düzenbazlığı mubah görerek yeryüzünün dizginlerini ele almayı gaye edinirken, bilinçsizce Yahudileşen Müslümanlar ise hem bu dünyayı,, hem de öte dünyayı yitirmektedirler.

' VT- -'

İsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiğini öğrenmek -onların tarihini bilmekten geçiyordu. Bunun için, İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecini mümkün olduğunca özetlemeye çalışarak aktardık. Bununla yetinmeyerek, bu soyun Arabistan yanmasına geliş tarihinden RasuluUah'ın vefatına kadar olan dönemi de naklettik ve Asr-ı Saadet'teki Müslüman-Yahudi münasebetlerini mümkün olduğunca muteber kaynaklara dayanarak vermeye çalıştık.

Tüm araştırmalarımızın sonucunda rahatlıkla diyebiliriz ki: Yahudileşmek bu ümmetin kıyametidir. Bunu biz değil Rasulullah böyle nitelendirmiş, sahabe de böyle anlamıştır. O halde Ümmet-i Muhammed'iri kıyameti olan Yahu-dileşme'nin alametleri nelerdir? İşte onları da müstakil başlıklar altında teker teker inceledik.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Günümüz Müslümanlarıyla Asr-ı Saadet Yahudileri, hatta kadim İsrailoğullan arasındaki tavır ve davranış paralelliklerine dikkat çekmeye çalıştık.

Konuyu araştırırken başta Kur'an olmak üzere, 9 ünlü hadis kitabının tümünü, Tevrat'ı, İndileri, İbn Hişam'ın "Sîra"sı ve İbn Hazm'ın "el-Fast"ı gibi konumuzla doğrudan ilintili ana kaynakların hepsini taradık. Bu kitapta geçen ayet meallerinin kahir ekseriyeti bize aittir. Bu yüzden, okuyucumuzun, kimi zaman ellerindeki mealde bulunandan farklı bir çeviriyle karşılaşması doğaldır.

Kitabımızda kullandığımız tüm hadislerin kaynağı, el-Mu'cemu'l-Müfeh-res U-Elfaz VI-Hadis (Concordance)'e göredir. Ancak, 9 hadis kitabının farklı nüshalarından aldığımız bazı hadisleri, bütün aramalarımıza rağmen Concor-dance'a esas olan metinlerde bulamadık. Bunu da dipnotta belirttik. Özellikle

Y A H Ü 0 t L E S M E TEMA Y U L Ü Jj^ Kur'an Ve Yahudileşme Temayülü Tevrat ayetlerini, Türkçe çevirisini Arapça çevirisiyle karşılaştırarak verdik. Türkçe çevirideki ifade bozukluğu bizi buna mecbur kıldı.

Lüzumlu gördüğümüz önemli ve hassas iktibasların sadece çevirilerini vermekle yetinmedik, ehlinin istifade etmesi maksadıyla, metinlerini de dipnotta vermeye çalıştık.

Okuyucuyu kitapla başbaşa bırakırken, İsrailoğullan'nın ve Ümmet-i Mu-hammed'in birbirine benzeyen Yahudileşme serüvenleri, bu kitabın yazılış gayesini de ele veren şu Kur'an ayetini tekrar hatırlamamızı gerekli kılıyor: "Bir toplum kendi nefislerinde olanı değiştirmedikçe, Allah da o toplumun halini değiştirmez."

Yahudileşme temayülü, Yahudilerden daha tehlikelidir. Çünkü bu ümmet Yahudileşmekten korunabilirse, Yahudilerle baş edebilir. 6 milyon nüfusla 250 milyonluk Amerika'yı, dolayısıyla dünyayı yöneten Yahudiler'den daha korkunç olanı, bu ümmetin Yahudileşmesidir. Bu ümmet, öncelikle Yahudilerle değil Yahudileşmeyle mücadele etmelidir.

Bugün, kendi nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü" sonucunda ümmet olarak geldiğimiz vahim nokta ortada. Ümmetin kıyameti, Yahudileşme sonucunda koptu. Ümmet coğrafyasının çeşitli bölgelerinden gelen âh u eninler bunun acı habercisi. Her kıyamete bir "ba'sü ba'de'l-mevt" gerek. Eğer nefislerimizde olan "Yahudileşme temayülü"nü frenler, onu "Müslümanlaşma temayülü"ne dönüştürebilsek, o zaman çölde âvâre kasnakçasına dönüp duran İsrailoğullan gibi sıkıştığımız şu zaman çölünden "huruç"a kadir olup, "arz-ı mev'ud"a değil ama Kur'an'da va'dedilen "nasr-ı mev'ud"a ulaşabiliriz.

Yıllar süren bir ön hazırlıktan sonra bu eserin hazırlanmasında katkılarından dolayı değerli Ali Kaban'a, İngilizce metinlerin tercümesindeki katkılardan dolayı Fatma Özten Hanımefendiye teşekkürü bir borç bilirim.

Gayret bizden, tefvik ve inayet Rabbimizdendir.

Mustafa İslâmoğlu Ocak 1995, Küçükköy

HTHUDITfc^Mt TEMAYÜLÜ «fKUİftNTffft&dile'sme TemayihÖ

BİRİNCİ BÖLÜM

KUR'AN VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

A. 'YAHUDİLEŞME' KAVRAMI ÜZERİNE 1. Lugavî tahlil

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

K

anaatimizce, İsrailoğullan'nın Kur'an'da anlatılan yoldan çıkma sürecine verebileceğimiz en doğru isim "Yahûdîleşme"dir.

Elbet bu tanımın dayandığı tarihi gerekçeler var. Bu gerekçelerin neler olduğunu öğrenebilmemiz için "Yahudi" teriminin etimolojisine bakmamız gerekir.

Bu terimin etimolojik ve semantik kökleri konusundaki farklı görüşleri şöyle maddeleyebiliriz:

1. Yahudi teriminin etimolojik kökeninin Aramca ya da İbranca olduğuna dair iki görüş var. Kelime İbranca'da, Arapça'daki "Ahmed" in karşılığı olan "övülmüş" manasına gelmekte.1 Aynı kelime Aramca'da ise "kalp", "kalpazanlık", "sahtekârlık" gibi anlamlara geliyor.

2. Yahuda ismi, lakabı "İsrail" olan Hz. Yakub'un üçüncü hanımı Ra-hel'den olan dördüncü oğluna koyduğu isimdir. Önceleri onun soyundan gelenlere verilen bir isimken sonradan tüm İsrailoğullan için kullanılmıştır.2

3. Bu, Hz. Yakub'un oğlunun ismi değil lakabıdır. Bu lakab ona Yusuf'un kuyuya atılmasında fikir babalığı yaptığı için verilmiştir.3

Bu görüşün bir devamı olarak onun soyundan gelen Yahuda boyu 12 İsrail boyu içerisinde en çok irtidat eden, en çok ihanet eden, en çok sapan ve saptıran, en çok peygamber öldüren boydur. Hz. Süleyman'ın kurduğu adalet devletini onun ölümüyle M.Ö. 931'de parçalayan da Yahuda boyudur. Bazı ta-

Y A ODTLESHE TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudileşme Temayülü

rihçiler, Hz. İsa'yı Romalılara şikayet eden hain havarisi İskaryot'a Yahuda denilmesinin sebebi olarak, hem bu boya mensup olması hem de Hz. İsa'ya ihanet etmesini gösterir. Ya da İsrailoğullan içerisinde ister fert, ister toplum, kim ihanet ederse ona "Yahuda gibi hain" anlamına "Yahudi" denmiştir. Ünlü Redhouse lügati "Yahudi"nin manasını "arkadaşına ihanet eden kimse" olarak verir."

4. Bazıları kelimeyi Arapça kabul ederek "tevbe etmek, hidayete ermek" manalanna gelen "h.v.d" kökünden geldiğini iddia etmişler. Bunu da Yahudilerin Firavundan kutulduktan sonra Allah'a şükredecekleri yerde ihanet edip buzağıya tapmaları ve bunun sonucunda kendilerine verilen korkunç cezayı görünce tevbe ederek 'hidayete kavuşmaları ile açıklamışlardır.

2. İstilahî tahlil

Musevilerin Yahudileşme süreci, elbette akideyi bozma ve ihanet sürecidir.

"Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma" biçiminde formüle ettiğimiz bu kavram, Kur'anî istilahlardan biridir. Kur'an'da geçen muhtelif ayetlerde bunu açıkça görebiliriz.

Bir örnek:

"Yahudileşin ya da Hıristiyanlaşın ki hidayete eresiniz. De ki: "Hayır, biz İbrahim'in hanif dinine uyanız. O müşriklerden değildi."5

Ayetten anladığımız gerçek şudur:

Bu ayette bizim "Yahudileşin" ya da "Hıristiyanlaşın" diye çevirdiğimiz kelimeleri "Yahudi olun", "Hıristiyan olun" biçiminde çevirmek de mümkün. Lakin bu tür bir çeviri ayetin maksadına pek uygun düşmemektedir. Çünkü:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

.1. Bir kere Ehl-i kitab, bu ayette, Müslümanları Tevrat'a ya da İncil'e imana davet etmemektedir. Çünkü, zaten Tevrat'a ve İncil'e iman etmek Müslüman olmanın şartlanndandır. Kitaplara iman, imanın esaslanndandır. Bu daveti Kur'an defaatle yapmıştır.

2. Bu ayette Yahudilerin ve Hristiyanların Müslümanlara çağrısı, Hz. Musa'ya ve Hz. İsa'ya inanmaya da değildir. Çünkü Musa (a) ve İsa (a) Kur'an'ın tasdik ettiği ve Müslümanların iman ettiği iki Deveamberdir. Onlar-

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

dan herhangi birini inkar eden Müslüman da olamaz. Bu gerçeği Yahudiler de Hristiyanlar da bilmektedirler

3. Kitab Ehli sözkonusu çağrışı Hz Musa ve Hz. İsa'ya tabi olmaya da yapmamaktadırlar. Çünkü, zaten Kur'an Hz. Muhammed'i onların yoluna tabi olmaya çağırmışta. Yukardaki ayetten bir sonraki ayette sayılan 18 peygamber içerisinde Yakub, Davud, Süleyman, Yusuf, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya, İsa gibi tam 9 Benî İsrail peygamberine yer veren Kur'an, bir başka ayetinde Allah Rasulü'ne şöyle emretmiştir:

"İşte onlar, Allah m hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy."6 Allah Rasulü kendisinden önceki nübüvvet geleneğinin son temsilcisi olduğu için tüm insanlığa Nebi olarak gönderilmiştir. Yahudi ve Hristiyanlar başta olmak üzere, tüm insanlığa şu ^ağnyı yapması emredilmiştir:

"De ki: Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi Allah'ın Rasulüyüm."7

Bilindiği gibi İslam, tüm zamanların ve mekanların "doğru yolu"na Kur'an'ın verdiği ortak isimdir. Müslüman da, tüm zamanlar ve mekanlarda bu yola uyanlara ırk, şeriat, peygamber, coğrafya farkı gözetilmeksizin verilen ortak isimdir. İslam, uzun insanlık destanının tek ve ortak değişmez değerler sisteminin müşterek adıdır. Bu gerçeğin en güzel anlatıldığı yer Kur'an'daki "Yahudilesme süred"y\ t dolaylı ilişkisi bulunan Nemi süresidir.

Bu sûrede, önce, Kur'an'ın kaynağının vahiy olduğu ifade edilir. Ardından Musa peygamberin de aynı ilahi kaynaktan beslenen bir nebi olduğu vurgulanır. Söz, vahiy geleneğinin bir diğer mensubu olan Süleyman peygambere getirilerek Sebe kraliçesine "Müslüman olduk" dedirtilir.8

Kur'an Müslüman olmayı "Allah'ın iradesine/hükmüne kendisini teslim etme" olarak tanımlar.9 Yine Kur'an, Tevrat'ın "Hidayet ve rahmet olmak üzere" Hz. Musa'ya verildiğini dile getirir.10 Buna göre İsrailoğulları Yahudileştik-çe Tevrat'tan ve Hz. Musa'dan, dolayısıyla hidayet ve rahmetten, yani müs-lümanhktan uzaklaşmışlardır. Egei Yahudiler ve Hristiyanlar, Tevrat'a ve İncil'e iman etmeye, Hz. Mu-

YAHUDİLEŞME TEMAVU L O

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

Lıyorlarsa -ki bunlara iman etmeden zaten Müslüman olunamaz- o halde neye çağırmaktadırlar ki, Kur'an onu reddetmekte ve İbrahim için "O müşriklerden değildi" demekle onların çağırdığı şeyi "şirk" olarak nitelemektedir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu durumda onların çağırıldığı şey kesinlikle "İslam", "iman" ve "şariat" olamaz. İşte, onların çağırıldığı şeyi biz "Yahudilesme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak nitelendiriyoruz. Onlar Müslümanları "gazaba uğrayanların yoluna" ve kapılanların yoluna" çağırıyorlardı. Allah Teala da, Fatiha'da, "Gazaba uğrayanların ve sapıtanların yoluna değil, doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" çağırıyor mü'minleri

Bu örnek tahlilden yola çıkarak, yukarda ele aldığımız ayette "Yahudilesme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak verdiğimiz kavramların, Kur'an'da verilmek istenen dersi çok daha isabetli bir biçimde yansıttığı aşikar. Bu durumda meallerde 'Yahudilef ve "Hıristiyanlar diye tercüme edilen bazı ayetlerin doğru ve uygun tercümesinin gramer kaidelerine de uygun düşen biçimiyle "Yahudilesme" ve "Hıristiyanlaşma" biçiminde verilmesi gerekmektedir. Bunların başında, siyak-sıbak ilişkisini gözönünde tutmak şartıyla, fiil olan "ellezine hâ-dû" formundaki ayetler gelmektedir."

Kur'an'da Yahudiler, yukardaki gibi fiille ifade edildiği gibi isimle de ifade edilir. İsim olarak "el-Yehud" ve "Yehudiyyen" biçiminde geldiğinde¹³ bunu doğrudan "Yahudiler" olarak çevirmek gerekmektedir. Ancak yukardaki gibi fiil olarak geldiğinde bazı ayetlerde "Yahudilerden daha çok "Yahudileşenkr" biçiminde çevirmek hem dil hem de maksadın anlaşılması açısından daha isabetli olmaktadır. Örneğin Nisa/46'daki V*,*-> " yu "Yahudiler" değil ırVahu-dileşenler" biçiminde çevirmek, Yahudilerin de başlangıçta Müslüman oldukla-n, daha sonra dejenere olarak "Yahudileştikleri" hakikatini vurgulama¹³ açısından doğru bir çeviridir.¹⁴

3. Tarihî tahlil

Yahudilesme kavramı tarihi vakıaya da uygun düşmektedir.

Bunu, hem İsrailoğullan tarihinden, hem de Saadet Asn Yahudileriuden örneklerle dplUİpndirebiliriz. Önce kadim İsrailoeullan tarihine bakalım:

YAH U D I L E S M E TEMAYÜLÜ

O

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

dan herhangi birini inkar eden Müslüman da olamaz. Bu gerçeği Yahudiler de Hıristiyanlar da bilmektedirler

3. Kitab Ehli sözkonusu çağırıyor Hz \Ausa ve Hz. İsa'ya tabi olmaya da yapmamaktadırlar. Çünkü, zaten Kur'an Hz. Muhammed'i onların yoluna tabi olmaya çağırmıştır. Yukardaki ayetten bir sonraki ayette sayılan 18 peygamber içerisinde Yakub, Davud, Süleyman, Yusuf, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya, İsa gibi tam 9 Benî İsrail peygamberine yer veren Kur'an, bir başka ayetinde Allah Rasulü'ne şöyle emretmiştir:

"İşte onlar, Allah m hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy."6

Allah Rasulü kendisinden önceki nübüvvet geleneğinin son temsilcisi olduğu için tüm insanlığa Nebi olarak gönderilmiştir. Yahudi ve Hıristiyanlar başta olmak üzere, tüm insanlığa şu ağırıyı yapması emredilmiştir:

"De ki: Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi Allah'ın Rasulüyüm."7

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bilindiği gibi İslam, tüm zamanların ve mekanların "doğru yolu"na Kur'an'ın verdiği ortak isimdir. Müslüman da, tüm zamanlar ve mekanlarda bu yola uyanlara ırk, şeriat, peygamber, coğrafya farkı gözetilmeksizin verilen ortak isimdir. İslam, uzun insanlık destanının tek ve ortak değişmez değerler sisteminin müşterek adıdır. Bu gerçeğin en güzel anlatıldığı yer Kur'an'daki n Yahudilesme süred"y\ıt dolaylı ilişkisi bulunan Nemi süresidir.

Bu sûrede, önce, Kur'an'ın kaynağının vahiy olduğu ifade edilir. Ardından Musa peygamberin de aynı ilahi kaynaktan beslenen bir nebi olduğu vurgulanır. Söz, vahiy geleneğinin bir diğer mensubu olan Süleyman peygambere getirilerek Sebe kraliçesine "Müslüman olduk" dedirtilir.⁸

Kur'an Müslüman olmayı "Allah'ın iradesine/hükmüne kendisini teslim etme olarak tanımlar.⁹ Yine Kur'an, Tevrat'ın "Hidayet ve rahmet olmak üzere" Hz. Musa'ya verildiğini dile getirir.¹⁰ Buna göre İsrailoğulları Yahudileştik-çe Tevrat'tan ve Hz. Musa'dan, dolayısıyla hidayet ve rahmetten, yani müs-lümanlıktan uzaklaşmışlardır. K5" v.ii,miller ve Hristiyanlar, Tevrat'a ve İncil'e iman etmeye, Hz. Mu-

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

mıyorlarsa -ki bunlara iman etmeden zaten Müslüman olunamaz- o halde neye çağırırlar ki, Kur'an onu reddetmekte ve İbrahim için "O müşriklerden değildi" demekle onların çağırdığı şeyi "şirk" olarak nitelemektedir.

Bu durumda onların çağırdığı şey kesinlikle "İslam", "iman" ve "şeriat" olamaz.

İşte, onların çağırdığı şeyi biz "Yahudilesme" ve "Hristiyanlaşma" olarak nitelendiriyoruz. Onlar Müslümanları "gazaba uğrayanların yoluna" ve "sa-pitanların yoluna" çağırıyorlardı. Allah Teala da, Fatıha'da, "Gazaba uğrayanların ve sapitanların yoluna değil, doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" çağırdı mü'minleri.

Bu örnek tahlilden yola çıkarak, yukarda ele aldığımız ayette "Yahudilesme" ve "Hristiyanlaşma" olarak verdiğimiz kavramların, Kur'an'da verilmek istenen dersi çok daha isabetli bir biçimde yansıttığı aşikar. Bu durumda meallerde "Yahudiler" ve "Hristiyanlar" diye tercüme edilen bazı ayetlerin doğru ve uygun tercümesinin gramer kaidelerine de uygun düşen biçimiyle "Yahudilesme" ve "Hristiyanlaşma" biçiminde verilmesi gerekmektedir. Bunların başında, siyak-sibak ilişkisini gözönünde tutmak şartıyla, fiil o\an"ellezine hâ-dû" formundaki ayetler gelmektedir.¹¹

Kur'an'da Yahudiler, yukardaki gibi fiille ifade edildiği gibi isimle de ifade edilir. İsim olarak "el-Yehud" ve "Yehudiyyen" biçiminde geldiğinde l' bunu doğrudan "Yahudiler" olarak çevirmek gerekmektedir. Ancak yukardaki gibi fiil olarak geldiğinde bazı ayetlerde "Yahudiler"den daha çok "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek hem dil hem de maksadın anlaşılması açısından daha isabetli olmaktadır. Örneğin Nisa/46'daki 'Vuo*iJı" yu "Yahudiler" değil "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek, Yahudilerin de başlangıçta Müslüman oldukla-n, daha sonra dejenere olarak "Yahudileştikleri" hakikatini vurgulama¹³ açısından doğru bir çeviridir.¹⁴

3. Tarihî tahlil

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudilesme kavramı tarihi vakıya da uygun düşmektedir.

Bunu, hem İsrailoğulları tarihinden, hem de Saadet Asn Yahudilerinden hakalım:

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

dan herhangi birini inkar eden Müslüman da olamaz. Bu gerçeği Yahudiler de Hristiyanlar da bilmektedirler

3. Kitab Ehli sözkonusu çağrışı Hz Musa ve Hz. İsa'ya tabi olmaya da yapmamaktadırlar. Çünkü, zaten Kur'an Hz. Muhammedi onlarmyoluna tabi olmaya çağırmıştır. Yukardaki ayetten bir sonraki ayette sayılan 18 peygamber içerisinde Yakub, Davud, Süleyman, Yusuf, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya, İsa gibi tam 9 Benî İsrail peygamberine yer veren Kur'an, bir başka ayetinde Allah Rasulü'ne şöyle emretmiştir:

"İşte onlar, Allah m hidayet ettiği kimselerdir. Onların yoluna uy."6

Allah Rasulü kendisinden önceki nübüvvet geleneğinin son temsilcisi olduğu İçin tüm insanlığa Nebi olarak gönderilmiştir. Yahudi ve Hristiyanlar başta olmak üzere, tüm insanlığa şu vağnyı yapması emredilmiştir:

"De ki: Ey insanlar, ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi Allah'ın Rasulüyüm."7

Bilindiği gibi İslam, tüm zamanların ve mekanların "doğru yolu"na Kur'an'ın verdiği ortak isimdir. Müslüman da, tüm zamanlar ve mekanlarda bu yola uyanlara ırk, şeriat, peygamber, coğrafya farkı gözetilmeksizin verilen ortak isimdir. İslam, uzun insanlık destanının tek ve ortak değişmez değerler sisteminin müşterek adıdır. Bu gerçeğin en güzel anlatıldığı yer Kur'an'daki "Yahudilesme süreciyle dolaylı ilişkisi bulunan Nemi süresidir.

Bu sūrede, önce, Kur'an'ın kaynağının vahiy olduğu ifade edilir. Ardından Musa peygamberin dt aynı ilahi kaynaktan beslenen bir nebi olduğu vurgulanır. Söz, vahiy geleneğinin bir diğer mensubu olan Süleyman peygambere getirilerek Sebe kraliçesine "Müslüman olduk" dedirtilir.8

Kur'an Müslüman olmayı "Allah'ın iradesine/hükmüne kendisini teslim etme" olarak tanımlar.9 Yine Kur'an, Tevrat'ın "Hidayet ve rahmet olmak üzere" Hz. Musa'ya verildiğini dile getirir.10 Buna göre İsrailoğulları Yahudileştik-çe Tevrat'tan ve Hz. Musa'dan, dolayısıyla hidayet ve rahmetten, yani müs-lümanlıktan uzaklaşmışlardır. Eğci Yahudiler ve Hristiyanlar, Tevrat'a ve İncil'e iman etmeye, Hz. Musa \V H/. İS. ı'v;t İman PtmPVP H7 Mıca \re> M<7 toa'nın ^nlun-a ırımava "TM'

YAHUDİLESME T E M A Y ü T l)

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

mıyorlarsa -ki bunlara iman etmeden zaten Müslüman olunamaz- o halde neye çağırmaktadırlar ki, Kur'an onu reddetmekte ve İbrahim için "O müşriklerden değildi" demekle onların çağırıldığı şeyi "şirk" olarak nitelemektedir.

Bu durumda onların çağırıldığı şey kesinlikle "İslam", "iman" ve "şeriat" olamaz. İşte, onların çağırıldığı şeyi biz "Yahudilesme" ve "Hristiyanlaşma" olarak nitelendiriyoruz. Onlar Müslümanları "gazaba uğrayanların yoluna1' ve nsa-pitanların

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

yoluna" çağırıyorlardı. Allah Teala da, Fatiha'da, "Gazaba uğrayanların ve sapıtanların yoluna değil, doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna" çağırdı mü'minleri,

Bu örnek tahlilden yola çıkarak, yukarda ele aldığımız ayette "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" olarak verdiğimiz kavramların, Kur'an'da verilmek istenen dersi çok daha isabetli bir biçimde yansıttığı aşikar. Bu durumda meallerde "Yahudiler" ve "Hıristiyanlar" diye tercüme edilen bazı ayetlerin doğru ve uygun tercümesinin gramer kaidelerine de uygun düşen biçimiyle "Yahudileşme" ve "Hıristiyanlaşma" biçiminde verilmesi gerekmektedir. Bunların başında, siyak-sibak ilişkisini gözönünde tutmak şartıyla, fiil o\an"ellezine hâ-dû" formundaki ayetler gelmektedir.¹¹

Kur'an'da Yahudiler, yukardaki gibi fiille ifade edildiği gibi isimle de ifade edilir. İsim olarak "el-Yehud" ve "Yehudiyyen" biçiminde geldiğinde¹³ bunu doğrudan "Yahudiler" olarak çevirmek gerekmektedir. Ancak yukardaki gibi fiil olarak geldiğinde bazı ayetlerde "Yahudiler"den daha çok "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek hem dil hem de maksadın anlaşılması açısından daha isabetli olmaktadır. Örneğin Nisa/46'daki 'V1»^-1" " yu "Yahudiler" değil "Yahudileşenler" biçiminde çevirmek, Yahudilerin de başlangıçta Müslüman oldukları, daha sonra dejenere olarak "Yahudileştikleri" hakikatini vurgulama¹³ açısından doğru bir çeviridir.¹⁴

3. Tarihî tahlil

Yahudileşme kavramı tarihi vakıya da uygun düşmektedir. Bunu, hem İsrailoğulları tarihinden, hem de Saadet Asrı Yahudilerinden Hpiiiipnriirphiiri⁷ önrp. kadim İsrailoeulları tarihine bakalım:

İnm o o i t l i j p t ı c th »rnrnr

Tevrat'ın hükmüyle sabittir ki önceleri Yahudilere inek başta olmak üzere tüm tırnaklı hayvanların eti serbesttir.¹⁵ Kur'an'dan öğreniyoruz ki, daha sonra bu serbestlik kaldırılarak inek başta tüm tırnaklılar yasaklanmıştır.¹⁶ İs-railoğulları Müslümanken serbest olup da sonradan konulan bu yasakların sebebinin onların "Yahudileşmesi" olduğunu da, yine Kur'an'dan öğreniyoruz:

"Yahudileşenlere de bundan önce sana aktardıklarımızı haram kılmıştık. (Bunları haram kılmakla) biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar (Yahudileşerek) kendi kendilerine zulmettiler."¹⁷

Saadet Asrı Yahudilerine gelince...

Medine Yahudilerinin etnik menşei tarihçiler tarafından çok tartışma konusu yapılmıştır.

Bazı tarihçiler Medine Yahudilerinin İsrailoğulları'na mensup olduğunu söylemişlerse de bunların ne zaman, hangi münasebetle, niçin buraya geldiklerine dair kesin şeyler söyleyememektedirler.

Bu konudaki bir başka görüş ise Medine Yahudilerinin "Yahudileşen Araplar" olduğu yolundadır. Bunun birinci delili az bir kısmı dışında, tüm Yahudi kabile isimlerinin İbranca değil, Arapça asıllı kelimelerden oluşmasıdır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Medine'deki Yahudi isimleri içerisinde Leftyon, Şa's, Şa'ya, Şemoil, Rafli, Edâ, Finhas, Eş'ya gibi İbrani asıllı isimler bulunursa da bunlar çok azdır. Genelde İsrailoğullarının çok yaygın isimlerine ve onların peygamberlerinin isimlerine pek rastlanmaz. Risalet asrındaki Yahudi isimlerinin ekseriyeti Arap isimleridir. Arabistan Yahudileri, İsrailoğulları kökenli yahudilerin aksine Yahudiliği yalnızca belli bir kavme has (İsrailoğulları) bir din olarak görmemekle, Yahudi akaidinin önemli bir ilkesinden ayrılmaktadırlar. Aksine Arabistan Yahudileri, bölge insanını Yahudileştirmeye çalışıyorlardı.¹⁸ Arabistan ile Yemen arasında yer alan Necran'da krallık yapan Zu-Nuvas isimli Arap kralının, bölgede ilk defa Yahudiliği din olarak kabul eden Arap olduğu söylenir.

Yahudileşen Araplar'ın olduğuna dair diğer bir delil de o dönemde cari olan bir Arap adettir. Çocuğu olmayan Medineliler eğer Allah kendilerine bir çocuk verirse bunu Yahudilerin yanına vereceklerine dair yemin ederlerdi. Me-

Y AHU D I CT5T1 t I E ırn t u

dine'de bu yolla Yahudileşmiş bir miktar Arap çocuğu da bulunuyordu. Hatta Benu'n-Nadir Yahudileri giderken bu çocukları götürmek istemiş, çocukların ana-babaları Rasulullah'a müracaat etmişlerse de Allah Rasulü "Dinde zorlama yoktur Kur'ânî gerekçesiyle taraf tutmayı reddetmiş, çocuklar da Yahudi ailelerle birlikte gitmiştir.¹⁹ Hamidullah, Teyma'nın ünlü kralı Samav'el b. Adi-ya'nın da Yahudileşmiş bir Arap olabileceğini belirtmektedir.²⁰

1 "Ve yine gebe kaldı. Ve bir oğul doğurdu; ve dedi bu defa Rabbi hamdedeceğim; bunun için onun adım Ya-huda (methedilmiş) koydu." Tevrat, Tekvin, 29/35.

2. Tekvin, 29/31-35.

3. Tevrat'ta buna atıf yapılan yer için bkz. Tekvin, 38/26-27.

4 Redhouse, Judas md., s. 311.

5 V>^lCr'^^W*-f^lw'^J(J>IJJ^3i*^-i^bJ>>^Js^lJuJ 2 Bakara/135.

6. "•.uar>U>>^iltf.i*C)jılı.iMjt" 6En'am/90.

7. 7A'raf/158.

8. 27Neml/l-42.

9. 22 Hac/78.

10. 28 Kasas/43.

11. Başta En'am/146; Nahl/118 olmak üzere; Bakara/62, Nisa/46, 160; Maide/41,44, 69. ayetler, fiil olarak ge-

len ve tam tercümesi "Yahudi olan kimseler/Yahûdîleşen kimseler" biçiminde ifade edilmesi daha uygun

olan ayetlerdir.

Bu formda gelen kelimeleri türkçeye "Yahudiler" olarak çevirmek çoğu zaman gramer kuralları açısından da isabetli olmamaktadır. Örneğin gramer tefsiri yapanlar "ellezine hadu" biçiminde gelen cümleleri tefsir ederken aynen "j>j*s :i*! :lj*!> hadu demek yahudileşenler demektir" biçiminde tefsir etmişlerdir. (Ra-zi, Mefatihul Gayb, 30/7. Cuma 6'nın tefsirine bkz.) Lugatlar "tehevvede" filini " >jM J^* "& " diye açıklar (Muhtaru's-Sıhah, "h-v-d" maddesi) Sara nakıs fiilinin özelliği, önceden öyle olmadığı halde bir durumdan başka bir duruma geçme halini ifade için

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kullanılır. Bunun da en doğru tercümesi "Yahudileş-ti"dir. Bunun delili "Her çocuk fitrat üzere doğar, onu anne-babası yahudileştirir" hadisindeki «*»H* fiilidir. Bu aynen "Yahudileştirmek" demektir. Buhari (Cenaiz, 80, 93; Kader, 3), Müslim (Kader, 22-25), Tirmizi (Kader, 5), Muvatta (Cenaiz, 52)'da geçen metin böyledir. Bir de Buhari (Ahkam, 12), Müslim (İmara, 15), Ahmed b. Hanbel (4/409, 5/231)'de geçen farklı bir metin var ki, onda da "tehevvede" fiili kullanılır ve neticede aynı manaya (yahudileştirmek) gelir.

12. Bu form için bkz: 2 Bakara/120, 113, 120; 3 Alu İmran/ 67; 5 Maide/18, 51, 64, 82; 9 Tevbe/30.

13. Mevdudi bu ayetin tefsirinde, bu görüşü dile getirir. Tefhimu'l Kur'an, 1/325.

14. Kur'an'da 9 yerde isim olarak "el-Yehud" ve "Yahudiyyen" olarak gelir. 1)

"Dediler ki Yahudiler: "Hıristi-

yanlar bir esas üzere değildirler." 2/113. 2)"Hıristiyanlar da dediler ki: "Yahudiler bir

esas üzerinde değil." 2/113. 3) "Onların dinine uyumaya kadar Yahudiler ve

Hıristiyanlar asla senden razı olacak değil-lerdi." 2/20. 4) Yahudi ve Hıristiyanlar

"biz Allah'ın oğulları ve dostlarıyız" dediler." 5/18. 5) "Ey İman edenler, Yahudileri

ve Hıristiyanları dostlar edinmeyin." 5/51. 6) "Yahudiler "Allah'ın eli sıkıdır" dediler.

Kendi elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler." 5/64. 7) "İman

edenlere insanlar arasından düşmanlık edenlerin en şiddetlisi olarak Yahudileri ve

şirk koşan kimseleri bulursun." 5/82. 8) "Yahudiler "Uzeyir Allah'ın oğludur"

dediler." 9/30. 9) "İbrahim ne Yahudi ne de Hıristiyan idi." 3/67. Kur'an'da fiil olarak

ise 10 yerde gelir.

15. Levililer, 22/29-30.

16. 6 En'am/146.

17. 16 Nahl/118.

18. Hamidullah, İslam Peygamberi, 1/559.

19. "Sürekli ölü doğum yapan bir kadın (miklat) vardı. Kendi kendine eğer çocuğu

yaşarsa onu Yahudi yapa-

cağına dair yemin etti. Nadîroğulları sürüldüğünde Ensar'ın oğullarından kimileri bu

yolla Yahudilerin eline geçmişti. "Çocuklarımızı bırakmayız" dediler. Bunun üzerine

Allah Teala "Dinde zorlama yoktur... " ayetini indirdi." Ebu Davud, Cihad, 116, No:

2682. Ayrıca; İbn Kesir, 1/310- İbnu'l-Arabi, Ahkam, 1/333.

20. Hamidullah, 1/599.

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ ^f Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

B

B. YAHUDİLESME VE KURAN

u kitabın eksenini oluşturan Yahudilesme kavramı, aynı zamanda bundan önce

denenmemiş farklı bir Kur'anî yaklaşımın da ifadesidir.

Başta Bakara sûresi olmak üzere, İsrailoğulları ve onların peygamberleri konusunda

bilgi veren diğer sûrelere müfessirlerin yaklaşımı daha çok "biz-on-lar" bağlamında

olmuştur.

Böyle yaklaşılmıca doğal olarak "onlar öyleymiş" mantığı ile işin içinden çıkılmış,

her ne kadar bu sûrelerin İslam ümmeti için birer ibret vesikası olduğu vurgulanmışsa

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

da, bu ibret dersi "biz farklıyız" mantığı içerisinde vurgusunu kaybedip, etkisi de sıfırlanmıştır.

Bu yanlış anlamaya, bir başka yanlış olan İsrailoğullan'nın "gazaplı millet olduğu fikr-i sabiti de eklenince, sözkonusu ayetlerin bizi doğrudan muhatap almadığı tezi kendisine oldukça büyük bir destek bulmuş oldu.

Halbuki, İsrailoğullan konusu eğer bu ümmeti doğrudan ilgilendirmiyor-sa, Kur'an'ın bu konuya yüzlerce ayet ayırmasının anlamı ne olabilirdi?

Kur'an'da hiçbir kavim ve din mensubundan İsrailoğullan'ndan sözedildi-ği kadar geniş söz edilmez. Kısaca Kur'an'da İsrailoğullan'nın Yahudilesme sürecini anlatan ayetlerin bir sayım-dökümünü yaptığımızda, bu konu ile doğrudan ilgili olan ayetlerin sayısının 712 adet olduğunu görürüz.²¹

İniş sebebi Yahudiler olan Hz. İbrahim ve Hz. Adem kıssalan, hepsi de bi-rer İsrailoğullan peygamberi olan Hz. Yakub, Yusuf, Zekeriyya, Yahya kıssalan, Kehf süresindeki Musa ve "bir kul" hikayesi, aynı sûrede Yahudilerin bir sorusu üzerine indirilen Zülkarneyn kıssası, Enbiya süresindeki Hz. Davud ve Süleyman hakkındaki ayetler, Nemi süresindeki Hz. Süleyman-Belkıs kıssası, aynı Peygamberin Nebe süresindeki kıssası, Sa'd süresindeki Hz. Davud'la ilgili ayetler ve Yahudilesme süreciyle doğrudan ilgili olmayıp Yahudilerle ilgili olan daha birçok ayet bu sayıya dahil değildir.

<1#-;.-î «1,-.— 1-----*.%--*

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ^

Kur'an Ve Yahudilesme Temayülü

yukardaki rakam en az ikiye katlanacaktır. Kaldı ki, olayla doğrudan ilgili ayetlerin toplamı olan 712 rakamı bile Kur'an'ın tamamı göz önüne alındığında 10'da biri aşan bir oran tutmaktadır.

30'a yakın sûrede 700'ü aşkın ayetle tekrar tekrar anlatılmak istenen vahyî gerçeği, sadece tarihte yaşamış bir kavmin hikayesi olarak görmek, Mekke müşriklerinin Kur'an'a yaklaşımı olan "eskilerin masalları" mantığını benimsemekten başka bir manaya gelmez.

Kur'an'ın başka hiç bir konuya ayırmadığı kadar bu konuya yer ayırmasının, şimdiye kadar tefsirlerde değinilen sebeplerin dışında daha ciddi bir izahı olsa gerek.

Bunun sebebi, yalnızca geçmiş bir kavmin hikayesini anlatmak olamaz. Dahası, Medine'de oymaklar halinde yaşayan ve Allah Rasulü'nün birkaç yıl içinde tamamen temizlediği Yahudi kabileleri de olamaz. Çünkü Yahudilesme sürecine en çok yer veren sûreler Medine'de değil bir tek Yahudinin yaşamadığı Mekke'de inmiştir.

Elbet bunlar Kur'an'daki İsrailoğullarıyla ilgili ayetlerin inişine sebep olan faktörlerden sadece bir kaçıdır. Bizce İsrailoğullanna Kur'an'da bu kadar fazla yer verilmesinin sebebi, bu ümmeti gelecekte bekleyen "Yahudilesme tehlikesi" ne dikkat çekmek, Muhammed ümmetinin Yahudilesme tehlikesinden" ya da bir başka ifadeyle "ehl-i kitaplaşmaktan" korumaktır.

21.2 Bakara/26, 40-123, 132-150, 174-177, 211-214, 243-251, 259; 3 Âlu İmran/19-25, 33-91, 110-120, 187, 199; 4 Nisa/44-57, 60-68, 153-165, 171-173; 5 Maide/12-16, 18-26, 32-36, 43-46, 59-71, 77-82; 6 En'am/91,146; 7 A'raf/103-178; 9 Tevbe/29-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

35; 10 Yunus/75-93; 11 Hud/ 96-99; 13 Ra'd/5-8; 17 İs-ra/101-104; 19 Meryem/51-53; 20 Tâhâ/9-98; 23 Mü'minun/45-49; 26 Şuara/10-68; 27 Neml/7-14; 28 Kasas/3-55, 76-82; 29 Ankebut/39-47; 37 Saffat/120-122; 40 MU'min/23-54; 43 Zuhurf/46-66; 57 Ha-did/16, 29; 61 Saf/5-6, 14; 62 Cuma/5-8; 66 Tahrim/ 12; 79 Naziat/15-25; 85 Buruç/4-11; 98 Beyyine/1,

Y A H U D t L ESME T E NATO L O £\$% Kur'an Ve Yahudileşme Temayülü
C. KURAN'IN İKİ MUCİZESİ

Mü'minler, kıldıkları beş vakit namazın her bir rekatında okudukları Fatiha ile, Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma belasından Allah'a sığınmaktadırlar. Her Müslümanı, bunca sıklıkla Yahudileşme ve Hıristiyanlaşma tehlikesine karşı uyaran Fatiha sûresi, Kur'an tedvininde ilk sırayı almakta.

Fatiha'nın ardından, sonradan nazil olduğu halde vahyin kılavuzluğunda gerçekleştirilen sıralama ile Kur'an'ın en başına yerleştirilen Bakara sûresi ve bu sûrenin de çatısını oluşturan 80 ayetlik İsrailoğullannın Yahudileşme serüveni, dikkatimizi Fatiha'nın son ayetinin çektiği noktaya çekmektedir. Hemen ardından gelen Alu İmran sûresi ise "Hıristiyanlaşma" yi anlatmaktadır.

Bu iki sûre adeta Fatiha'daki "gazaba uğrayanlar" ve "sapıtanlar" ibarelerinin ayrıntılı birer tefsiridir.

öyle ya, kimdir bu hergün onlarca kez Allah'a sığındığımız "gazaba uğrayanlar" ve "sapıtanlar"?

Özellikleri nedir?

Nasıl tanımalı onları?

Onlar gibi gazaba uğramamak ve sapıtmamak için nelere dikkat etmeli?

İşte Kur'an bu sorulan ayrıntılı bir biçimde 700'ü aşkın ayette cevaplamıştır.

Kur'an'ın konunun üzerinde böylesine durmasının sebebi yalnızca üç-beş yıl içinde bölgeden kökü kazınıp atılan bölge yahudileri değildir. Çünkü Kur'an'da hemen tamamı İsrailoğullannın Yahudileşme serüvenine ayrılmış olan Tâhâ ve A'raf sûreleri Medine'de değil içerisinde tek bir Yahudi'nin yaşamadığı Mekke'de indirilmiştir. Hatta, Kur'an'ın tüm sûreleri içerisinde, Yahudilerden bahseden ayet sayısı itibarıyla (90 ayet) birinci sırayı alan Tâhâ sûresi, Hz. Ömer'in Müslüman olmasından önce, yani nübüvvetin ilk 5 yılında indirilmiştir.

Kufan'ın Mekke'de indirilen 86 sûresi içerisinde Tâhâ sûresindeki hikaye

Y AHTTD İ

ne ı -c pı « i t* k w |

kiyiyle gelen bir hitap dışında, "Ey İsraüoğullan" biçimindeki bir hitaba rastlamıyoruz.

Kur'an'dan ilk inen üç sûreden biri olan Müzzemmil süresindeki iki ayette, Hz. Musa ile Peygamberimiz, Mısır firavunları ile Mekke müşrikleri, aynı saflarda değerlendiriliyor:

"Muhakkak ki biz, Firavuna bir Rasul gönderdiğimiz gibi, şهادette bulunması için size de bir Rasul göndermiş bulunuyoruz. Firavun rasule karşı geldi. Biz de onu şiddetli bir biçimde yakaladık. ^

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Mekke'de indirilip de İsrailoğullanmn Yahudileşme serüvenini anlatan üç-yüze yakın ayette sadece Ümmet-i Muhammed'den önce insanlığa halife kılınan İsrailoğullan peygamberlerinin kıssalan anlatılır ve Allah'ın gönderdiği bu elçilerin şahsiyet ve nübüvvetlerine toz kondurabilecek tek satıra bile rastlanmaz.

Bir tek Yahudinin bulunmadığı Mekke'de, daha İslam'ın ilk yıllarında Tevrat'ın başından geçen felaketlerin bir bir anlatılması, Müslümanların dikkatini vahiy konusundaki Yahudileşmeye çekmek içindi. Öyle ya, matbaanın olmayıp bütün kitapların elle yazıldığı bir dönemde iki kez tüm Tevrat nüshala-n yakılarak yok edilmiş, yüzyıllar sonra bir tek şahıs (Uzeyr) hafızasına dayanarak Tevrat'ı yeniden yazmıştı.

İşte Müslümanların dikkati Tevrat'ın başından geçen bu vahim serüvene çekilerek, Kur'an'a sahip çıkmaları, İsrailoğullan gibi Yahudileşmemeleri tembih ediliyordu. ...; Yine Mekke'de indirilen şu ayetin muhtevasına bakınız:

"Yahudileşmiş olan kimselere tüm tırnaklı hayvanları yasakladık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da yasakladık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklere karışan yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız."23

Bu, açıkça "Ey müslümanlar Yahudileşmeyin, yoksa sizin de başınıza Yahudileşen İsrailoğullanmn başına gelenler gelir." demektir.

Yine Mekke döneminin sonlarında indirilen bir ayet, Tevrat'ta yasaklanan lernayuu

deve, tavşan, devekuşu etine24 gönderme yapar:

"Yahudileşmiş olan kimseler üzerine sana asla sözetmediğimiz yasaklar koyduk. Biz bununla onlara zulmetmiş değiliz; fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler."25 Mekke döneminin ortalarında indirilen Nemi sûresinin konusu da bir İs-railoğullan kıssasıdır. Bu kıssada Hz. Süleyman ve kraliçe Belkıs'ın Müslüman oldukları vurgulanıyor. Bu üslubu Kur'an, hakkın ve batılın, tahrif ve tecdidin, dahası en büyük tahrif olan Yahudileşmenin mantığının her dönemde bir ve aynı olduğunu ima ediyor. İsrailoğullan'ı, onların peygamberlerini, sa-lihlerini, sahtekarlarını, tahrifçilerini örnek/ibret vesikası olarak daha İslam'ın bidayetinde İslam ümmetinin önüne seriyordu.

Kur'an'da Yahudiler hakkında indirilen ayetlerin yansıma yakınının Mekke'de indirilmiş olduğunu bir an için gözardı etsek bile, Kur'an'da bu konuya bunca yer verilmesinin sebebini bölgedeki Yahudi varlığıyla açıklamamız başka bir açıdan daha yanlış olur. Öyle düşündüğümüz zaman, Kitab'ın onda birini aşan büyük bir bölümünü konjonktürel saymamız ve dolayısıyla kendi tarihi şartlarında görevini ifa edip işlevini tamamlamış tarihi bir hatıra olarak görmemiz gerekecektir.

Böyle bir bakış açısı Kur'an'ın yüzlerce ayetini silmekten farksızdır.

Bu yaklaşımla, Kur'an'ın 3/5'ini tarihi fonksiyonunu tamamlayıp çağdışı kalmış bir "kutsal metin" ilan edip tarihin çöp sepetine atmak işten bile değildir.

En az bu anlayış kadar, Kur'an'daki Yahudileşme sürecine, yeri gelince sakıncalarını açıklamaya çalışacağımız klasik bakış açısıyla bir "lanetli kavim" ucuzculuğuyla yaklaşmak da sakıncalı ve yanlıştır. Kur'an'ın evrensel, çağlar ve coğrafyalar üstü

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

mesajını bölgeselleştirerek tarihe hapsetmek isteyen İslam düşmanlarının işini bundan daha fazla kolaylaştıracak bir yaklaşım düşünülemez.

İşte şimdi açıklayabiliriz Kur'an'ın Yahudileşme'ye ayırdığı büyük ve öncelikli yerin hangi açılardan muazzam bir mucize olduğunu.

T « n u u r t ? n t ı r ı

1. Yahudiler açısından:

Kur'an, indirildiği çağda hiçbir etkinlikleri bulunmayan, yeryüzünde hiçbir bağımsız devlete sahip olmayan, birbiri ardınca uğradıkları korkunç soykırımlar, tahrip ve toplu sürgünün ardından Kuzeybatı Afrika'dan orta Avrupa'ya, Fas'tan Yemen'e kadar çil yavrusu gibi rezil ve perişan bir halde dağılan bu "kutsal ırkın", birgün gelip insanlığın başına bela olacağını haber vermektedir.

Babil ve Roma krallannın birbiri ardınca gelen kanlı saldırılan sonucunda devletleri ebediyen yıkılıp, kutsal kentleri olan Kudüs birkaç kez yerle bir edilen Yahudiler, Kur'an güneşinin dünyayı aydınlattığı çağda gerçekten açınılacak bir zillet içerisindeydiler. Bizans ve Pers imparatorlarını dine davet edecek kadar siyasi varlığını bölgede pekiştiren bir Peygamber için de ciddi bir engel teşkil edemezlerdi. Bu gerçeği tarihi olaylar da göstermiştir.

Hız. Peygamberle yaptıkları anlaşmalara karşı gösterdikleri ihanetlerin ardından aleyhlerine çıkan hiç bir hükme itiraz edememişler, hayatta kalabilenleri zillet içerisinde bölgeyi tümüyle boşaltmak zorunda kalmışlardır.

O tarihte böylesine zayıf bir varlık teşkil eden Yahudiler çağlar üstü mesajın kitabı olan Kur'an'ın konuya gösterdiği büyük ilgiyi açıklamakta yetersiz kalmaktadır. O halde bunu Kur'an'ın bir mucizesi saymamız bu günlerin gerçeğine uygun bir yaklaşım olacaktır.

Kur'an'ın bu mucizesini çağımızdaki gelişmeleri ve bu gelişmelerde Yahudilerin oynadığı rolü bilmesi mümkün olmayan Klasik müfessirlerin fark edememesi mazur görülebilir. Ancak, tüm dünya iletişim araçlarını elinde tutan medya tröstleriyle, dünya ticaretinin eklem noktalannı ele geçiren kartelleriyle, Masonluk ve onun fidanlığı olan Lions, Rotary gibi yeraltı ve yerüstü örgütleriyle, Israiloğullan'nın atası kabul edilen bir Peygamber adına kurdukları terör ve işgal devletiyle, bilim, teknoloji, kültür ve sanat alanında yetiştirdikleri ünlü isimleriyle dünyayı bir ahtapot gibi saran Yahudi gerçeğine dikkat çekmektedir.

Kur'an'ın verdiği bu haber, çağımızda tüm dehşetiyle gerçekleşmiştir. İki bin yıldır sağda solda dağınık halde yaşayan ve yerleşik bir vatana dahi sahip olamayarak bulundukları her yerde horlanan Yahudiler, şimdilerde üç milyon nüfuslu el kadar devletleriyle dünyanın siyaset, ekonomi ve biliminde başa gü-

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve Yahudileşme Tetnayülü

reşmektedirler. Dahası, altı milyon nüfuslarıyla 250 milyon nüfuslu Amerika'yı, dolayısıyla dünyayı yönetmektedirler.

2. Yahudileşme temayülü açısından:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an'ın bu konuya bunca önem vermesindeki ikinci sebep de yukarda-ki Yahudi tehlikesinden daha büyük bir tehlike olan İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesini haber vermesidir.

Bu tehlikenin daha Allah Rasulü hayattayken başgösterdiğine çeşitli vesilelerle dikkat çeken Kur'an'ın bu uyarısı, ümmet tarafından gereği gibi algılanmış mıydı?

∴

İlerde ayrıntısına gireceğimiz şu ayetlerin yalnızca meallerim okumakla yetindim:

"Bizi doğru yola yönelt. Nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların (Yahudilerin) ve sapıkların (Hıristiyanların) yoluna değil."26

"Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne berbattır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz.

Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğırttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, nızık verenlerin en hayırlısıdır."27

"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse" dediler. Onlardan öncekiler de tıpkı onlann söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü kalpleri birbirine benzedi. Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik."28

"Ne Hıristiyanlar, ne de Yahudiler, sen onların dinine uyuncaya kadar senden asla hoşnut olmazlar. De ki "Asıl doğru yol Allah'ın gösterdiği yoldur." Sana gelen ilimden sonra eğer onlann arzulanna uyacak olursan, andolsun ki Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz."29

"İnananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın zikrine ve inen hakka saygı duysun ve bundan önce kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun

^n'öT/if rrıVıı

YA H U D t L E S M E T E M AYULU %jUf Kur'an Ve Yanumresme nnnaymu
,,30

sırtlar.

Her mü'minin her gün onlarca kez "gazaba uğrayanların ve sapıtanla-nyoluna iletme"3' niyazını tekrarlamak zorunda olması, Kur'an'ın bunca yer vererek uyardığı tehlikenin büyüklüğünün başka bir işaretidir.

Fatiha'nın sonundaki bu ayeti her okuyuş "Allah'ım bizi Yahudileştirme! Allah'ım bizi Hıristfyanlaştırma" anlamına gelmektedir.

Bu duanın namazın her rek'atında tekrar, Yahudileşme tehlikesinin büyüklüğüne işarettir. Bunun anlamı, bir bilincin sürekli diri tutulmasıdır. Yahu-dileşmeye karşı kendisine inananları sürekli müteyakkız halde tutan Kur'an, tarihin tekerrür etmemesi için İsrailoğullan'nın Yahudileşme serüvenini bir ibret vesikası olarak gündemde tutmaktadır.

Bu ümmetin böylesine şiddetle uyarıldığı Yahudileşmenin, tezahür ve alametlerinin neler olduğunu tarihi ve güncel örnekleriyle bu kitabın son bölümünde göreceğiz.

Sözkonusu bölümü okuduğumuzda, Kur'an'ın bu uyarısına ne kadar muhtaç bir halde bulunduğumuz daha iyi anlaşılacaktır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

22. 73 Müzzemmil/15-16.
23. 6En'am/146.
24. Tesniye, 14/7-15. 25.16Nahl/118.
26. 1 Fatiha/6-7.
27. 62Cum'a/6,11.
28. 2 Bakara/118. 29- 2 Bakara/120
30. 57 Hadtd/16.
31. (IUIV
Fatiha/7.

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ {^f Kur'an Ve Yahudüesme Temayülü

D. "GAYRİ'L-MAĞDUBİ ALEYHİM" 1. Kur'an'ın ayeti tefsiri

Fatiha'nın son ayetindeki "gazaba uğrayanların yoluna değil" ibaresini nasıl anlamamız gerektiği konusunda önce Kur'an'a müracaat etmeli, bu ayetin başka ayetlerle tefsir edilip edilmediğini görmeliyiz.

Kur'anda "gazaba uğrayanlar" ifadesi Yahudilerin dışında da çok yerde kullanılır. Bunlardan sadece bir örnek:

"Her kim bir mü'mini kasten öldürürse onun cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir. O Allah'ın gazabına uğramıştır."32

Ayetten anlaşılan bilerek yapılan isyan ve inkarn "Allah'ın gazabını" cel-bettiği gerçeğidir.

Bu ayette bir mü'mini kasten öldüren de "gazaba uğrayanlar" sınıfına girmektedir.

Bir başka ayette savaştan kaçanlar, "gazaba uğrayanlar" sınıfına girmekte:

"Kim o gün savaşmak için bir köşeye çekilmek, ya da başka bir birliğe katılmak dışında ardını dönerse o Allah'ın gazabına uğrar."33

Yahudilerin "soğan-sanmsak istediklerini" belirten ayette ve diğerlerinde buyrulur:

Allah'ın gazabına uğradılar.34 Gazab üstüne gazaba uğradılar.35 Allah'ın gazabına uğradılar.36 Allah'ın lanet ve gazab ettiği kimse (ler).37

Bütün bu ayetler Fatiha'daki "gazaba uğrayanların yolu"ndan kastın

"Yahudilerin yolu" olduğunu açıklıyor.

"Sapıtanlar"ın kim olduğunu da yine Kur'an'a bakarak bulabiliriz. Hiris-

.:—«1.X,-. .-mt-tılır m-anrlannı rc*r\AoAar\ a notlar m in iKi i ir-âricin^P VP

I

Y AH UDİ L rSTTt! T E M A YU LTT^FXUran ve Tanuo11oim: 1c»l

ayette buyrulur:

"Küfreden ve Allah yolundan çevirenler, derin bir sapıklıkla sapıtmışlardır."38

Hristiyanlar hakkında nazıl olduğu kesin olan şu ayet de buna örnek: "De ki: Ey kitap ehli, dininizde haksız yere aşırılığa sapmayın ve önceden sapmış ve bir çoklarını da saptırmış doğru yoldan şaşmış bir milletin keyiflerine uymayın."39

Kurtubî, bu ayetin tefsirinde, bir çok görüş sunduktan sonra der ki: "Peygamberin tefsiri hepsinden daha güzel ve daha doğrudur:"0

İbn Kesir, Yahudilerin böyle isimlendirilmesinin sebebi olarak "ameli kaybetmelerin?", Hristiyanların sapıtmalarının sebebi olarak da "ilmi kaybedip cehalete düşmelerini" gösterir.⁴¹

2. Rasulullah'ın ayeti tefsiri

"Bizi doğru yola yönelt. Nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil."⁴² Sûrede "üçyol" var;

/. Nimet verilenlerin yolu.

2. Gazaba uğrayanların yolu.

3. Sapıkların yolu.

"Yol" dilimizde de "yöntem", "gidilen yer", "hayat tarzı", "dünya görüşü" anlamlarına gelir.

Kötü biri için "o kötü yolda" denilir. İyi biri için "o doğru yolda" denilir.

Birinin yolunu takip etmek, onu taklit etmek, onun yaptıklarını yapmak, onun gibi davranmak anlamına gelir.

Kur'an'ın en büyük müfessiri olan Peygamberimiz, Fatma'nın son ayetindeki "Gazaba uğrayanların ve sapıkların yolu" nu "Yahudilerin ve Hristi-yanların yolu" olarak tefsir ediyordu:

Adiy b. Hatem'den:

"Rasulullah'a geldim. O mescidde oturuyordu. Orada bulunanlar "Bu Adiy

YA HU Dİ LEŞ ME TEMAYÜLÜ

Kur'an Ve YahudHesme Temayülü

YAH U D 1 U E S Tİ E TİM A Y O L ü

rve Yaturarresme Temayını

b. Hatem'dir" dediler. Bense eman ve güvence almadan gelmişim. Ona doğru yöneldim, elimi tuttu. Daha önce de benim için "Allah'tan dilerim ki elini elime koysun (biat etsin)" diye dua etmişti. Nebi (a) kalktı, onunla birlikte, berabe- ? rinde çocuk olan bir kadın da kalkarak dedi ki: Bir ihtiyacımızı arz etmek için geldik. O da onlann ihtiyacını gidermek için yürüdü. Elimi eline aldı, evine bir- 1 likte vardık. Kadın çocuğunu elinden bıraktı, minderin üzerine oturdu. Ben de aralanna oturdum. Allah'a hamd ve senadan sonra dedi ki:

"Seni 'la ilahe illallah' demekten kaçıratan nedir? Yoksa Allah'tan başka bir İlah mı biliyorsun?"

"-Hayır" dedim. Sonra bir müddet konuştu :

"-Seni yalnızca Allah büyüktür (Allahüekber) demekten kaçıratan ne? Yoksa Allah'tan daha büyük birini mi tanıyorsun?"

"-Hayır" dedim. Dedi ki:

"Şüphesiz Yahudiler, gazaba uğrayanlardır, Hristiyanlar sapıtanlar-dır."n Ben,

"Müslüman olarak geldim" derdemez, onun yüzüne bir sevincin 6 yayıldığı

gördüm. Ardından, Ensar'dan bir zatın evinde kalmamı emretti. Sa-bah-akşam

geliyordum. Yine bir akşam yanıdaydım. Yün elbise giyinmiş, çöl sıcağında tenleri kavrulmuş bir grup geldi. Allah Rasülü kalktı, namaz kıldı, onları şöyle teşvik etti:

"ister bir ölçek, ister yarım ölçek, ister bir avuç, ister yarım avuç, ister bir hurma ister yanm hurmayla da olsa, herbiriniz bununla yüzünü cehennem ateşinden korusun."

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Sizden biriniz Allah'a kavuştuğunda O, şu sözleri söyleyecektir: Ben size göz kulak vermedim mi? Evet, diyecek. Ben size mal ve evlat vermedim mi? Evet, diyecek. O halde kendin için ne hazırladın, diyecek. O zaman insan önüne, ardına, sağına soluna bakar, cehennemin hararetinden yüzünü koruyacak birşey bulamaz. Yanmı hurmayla da olsa, bunu da bulamazsa tatlı bir sözle de olsa, her biriniz ateşten yüzünü korusun. Çünkü ben artık sizin yokluğa düşmenizden korkmuyorum. Elbette Allah size bir kadının tahtirevanında Medine'den Hire'ye gidebileceği bir zaferi verecektir. Öyle ki başınıza gelebilecek en büyük tehlike olsa olsa bineğinizin çalınması korkusudur."44

3. Hadisin kritiği

Tirmizi bu hadise "hasen-garib"ûr der. Garip olmasına gösterdiği gerekçe ise hadisin ravileri arasında bulunan Semmak b. Harb'tir.45 Ravilerin hayatını anlatan kitaplar bu zatın ömrünün sonunda bunadığını kaydeder. Bu hadise gelen eleştirilerin dayandığı tek nokta budur. Fakat aynı hadisin başka bir silsileyle gelmesi hadise getirilen tüm eleştirileri boşa çıkarmıştır. Bu silsileyi delil gösteren tbn Hibban hadise "sahih hadistir." hükmünü koymuştur.46

Hatem b. Adiy hadisinin Tirmizi'deki varyantı "Yahudiler, ma'dubi aley-him dendif, Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde varyantı ise "ma'dubi aleyhim, Yahudilerdif biçimindedir.

Birinci ifade ile ikincisi arasında çok fark vardır. Birinci rivayette Yahudiler ve Hristiyanlar "gazaba uğrayanlara ve "sapıtanlar"a birer örnek olarak gösterilmektedir. Ne ki, gazaba uğramak ve sapıtmak sadece bu iki din men-suplanna özgü değildir. İkinci rivayette ise "gazaba uğramak" ve "sapıtmak" Yahudi ve Hristiyanlara has kılınıyor, ki bu doğru değildir.

Bu hadisi anlamak yerine reddetmeyi tercih eden bazı 'çağdaş' ilim adam-ı, ilmî olmaktan çok hissi davranmışlardır.

Bir kere yukarıda da beyan ettiğimiz gibi senet yönünden hadise getirilen eleştiri, hadisin nakledildiği hepsi de güvenilir ikinci bir zincirle boşa çıkarılmıştır.

İkincisi Allah Rasulünün bu tefsirini öncelikle Kur'an onaylamaktadır. Yani ayetin ayetle tefsirinden de aynı sonuç çıkmaktadır. Aslında sorun hadisten kaynaklanmamakta, ayeti iyi anlayamamaktan kaynaklanmaktadır.

Fatiha'daki ilgili ayeti bir daha okuyalım-.

"Bizi doğru yola ilet, nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil."

Bu ayetin belkemiği "yol"dur: 1) Nimet verilenlerin yolu. 2) Gazaba uğrayanların yolu. 3) Sapıtanların yolu.

Birinci yol tasvip edilen, ikinci ve üçüncü yol reddedilen yollar.

O halde cevabım aramamız gerekli soru şudur: Ayet dikkatimizi şu iki husustan hangisine çekmektedir:

iddi ır~y m c

<jm ve tanuaHejme

1. Gazaba uğrayanların kimliğine mi?

2. Gazaba uğrayanların j'o/tffla mı? Bu sorunun cevabı gayet açıktır:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ayetin dikkatimizi çekmek istediği şey "yol"dur, tarihi kimlikler, müşah has örnekler bu yolun ne olduğunun iyi bilinmesi için bir araçtır. Bu yol "Ya hudilerin ve Hristiyanların sapağı yotl dur ve bu yola giren de "Yahudtieş miş" ve "Hristiyanlaşmış", yani "Ehl-i kitablaşmış" olur.

32. 4 Nisa/93.

33. 8Enfal/16.

34. 9 Bakara/61.

35. 2 Bakara/90.

36. 3Aluimran/112.

37. 5 Maide/60.

38. 4 Nisa/167.

39. 5 Maide/77. Ayrıca 5 Maide/77-80 ayetlerde bu kavramlar yerli yerine oturtuluyor.

40. Kurtubi, Tefsir, 1/150.

41. İbn Kesir, Tefsir (Muhtasar), 1/24.

42. 1 Fatiha/6-7.

43. jjr^

44. Tirmizi, Sünen, Kitabu Tefsiri'l-Kur'an, 1/1 (2953.) Tirmizi bu hadis için hasen-garib'tir diyor. Bu hadisin Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde geçen şekli şöyle: "Allah Rasulü Hatem'e sordu: La ilahe illallah demekten seni kaçırta neder? Yoksa Allah'tan başka ilah mı var? Seni Allahuekber demekten kaçırta neder? Yoksa O'ndan büyük bir şey mi var? Hatem dedi: Müslüman oldum, gördüm ki Rasul (a)'ün yüzü sevinçten işiyordu. Dedi ki: "Gazaba uğrayanlar yahudilerdir, sapı-tanlar hristiyanlardır." Ahmed b. Hanbel, Müsned, 4/378-379.

45. Tirmizi, Sünen, 5/204.

46. Camiu'l-Usul sahibi İbnü'l-Esir el-Cezeri hadis hakkında şu bilgileri verir: Bu hadis Taberi'de 194

ve 208 numaralı hadis olarak geçmekte. Hadisin ravilerinden Abbad b. Ceyş el-Kufi hakkında konuşulmuştur. Ancak ibn Hibban onu "güvenilir" olarak nitelendirmiştir. Hadis Tirmizi nezdinde hasendir. ibn Hibban 1715 rakamı verdiği hadise sahih demiştir. Tirmizi'nin hadisin ravileri arasında bulunan "Semmak b. Harb'ten, başka bir hadis tanımıyoruz" diyerek hadisi hasen derecesinde bırakıp "sahih" derecesine çıkarmaması aynı hadisin Taberi'nin 193 ve 207 rakamlarıyla rivayet ettiği Adiy b. Hatem, Şa'bi, ismail b. Ebi Halid silsilesiyle gelen varyantı, hadisin sıhhatine yönelik eleştirileri boşa çıkarmaktadır. Camiu'l-Usul fi Ehadisi'r-Rasul, 2/7, 1 nu. dipnot.

E. BAKARA SURESİ VE YAHUDİLEŞME

Bizim de katıldığımız çoğunluğun görüşüne göre, elimizde bulunan Kur'an sûrelerinin okunuş sıralamaları (tedvin) tesadüfi değil tekvinidir. Bu sıralama Cebrail nezaretinde Hz. Peygamber tarafından yapılmıştır.

Bu sıralamada iniş (nüzul) sırası gözönünde bulundurulmamıştır. O halde gözönünde bulundurulan şey nedir? Eğer bu sıralama tesadüfi bir sıralama değilse, bunun hikmetini aramamız gerekmektedir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Mevcut tedvin bir hikmete mebni olarak dizilmiştir. Bu hikmeti aramak, onun üzerinde düşünmek, Kur'an'ı anlamak için gereklidir de. Kur'an'ın iyi ve doğru anlaşılabilmesi, ayrı ayrı parçalar (ayetler) üzerinde durup düşünülmesinin yanında o ayetin ait olduğu bütün (sûre) ve o bütünün Kur'an'ın içerisinde yerleştirildiği yerin de göz önünde bulundurulması ile mümkündür.

Kur'an muazzam bir şehirdir. Bu şehirde gezintiye çıkanın, Kur'an şehri nin haritası demeye gelen tedvinini göz önüne alması, bu haritada sözkonusu şehrin yerleşim birimleri olan sûrelerin nerelerde bulunduğunu bilmesi gerekecektir. Ayrıca bu yerleşim birimlerini oluşturan yapıların ayetler olduğunu ve kelimelerin Kur'an sitesinin odaları olduğunu, bazen tüm sırrı içinde saklayan 40. odanın da bu kelimeler arasında aranması gerektiğini ve nihayet bu muazzam sitenin yapı taşlarının "elif-lam-mim" gibi sıradan harfler olduğunu bilmesi gerekmektedir

Kur'an şehrini görmeye gelenin karşısında bulacağı ilk şey, bu şehrin tüm özelliklerini, görkemini, ilahîliğini yansıtan muazzam ve gözalıcı bir kapıdır. Bu kapı Fatihadır. Fatih kapısından içeri giren, çok büyük bir alan içerisine | kurulmuş bir ibretler kenti ve canlandırılmış tarih sahneleriyle karşılaşacaktır. İşte bu da Bakara sûresidir.

Bu muazzam alanda en çok sergilenen, bir zamanlar İslam ümmeti gibi insanların içerisinden seçilip mutluluğun öbür adı olan vahyi insanlığa taşıma görevinin (emanet) kendilerine verildiği İsrailoğulları'nın vahiy emanetine ettikleri ihanetlerdir. Yine, Allah'la olan mukavelelerine sadık kalmayan İsrailo-

1 HU O DICC?I

uran ve YaTTOTTiesme 1«""j-----

ğulları'nın, sonunda nasıl cezaya çarptırılıp belaya uğradığının canlı belgeleri 1 sergilenmektedir.

Bakara sûresindeki tarihi sahneleri seyrederken bir müzeyi seyreder gibi "onlar böyleymiş" mantığı içerisinde seyretmememiz için arada bir dikkat çeki-o scilueleler, olayı bir türlü kendi üzerine almak istemeyen vurdumduymaz ziyaretçilere bu tehlikenin kendilerini de beklediğini ifade eden uyana levhalar yerleştirilmişti bütün bunlara rağmen öğüt ve ibret almayarak, İsrailoğulları gibi "Yahudileşme" sürecine girecek olanları nasıl bir akıbetin beklediği hatırlatılmıştır

Kıbrıs'ın şehrinin hemen girişine yerleştirilen ve her milimetrenin iktisatlıca kullanıldığı bu kentte en büyük yerin kendisine ayrıldığı "Yahudileşme" sürecini işleyen Bakara sûresinin, niçin Kitab'ın başına yerleştirildiği elbette sorulmalıdır. Bakara sûresinin ilk yirmi ayeti, insanın hakikat karşısında mü'min, kafir ve münafık olarak üç guruba ayrıldığını belirterek bu gurupların özeliğini verir 21-29. ayetleri hidayete uymaya, Allah'a teslimiyete ve öldükten sonra dirilmeye çağırır. 30-39. ayetler İnsanlığın serüveni'ni, Adem'in yaratılışı ve bir ayet gibi yeryüzüne inzalını anlatır. Anafikir: İslam sürekli'dir.

Bundan sonra gelen tam 80 ayet (40-120) insanlık tarihinde vahiy çizgisinden sapmayı sembolize eden İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecini ele alır. Daha sonra gelen 121-152. ayetler Yahudilerin "ata Yahudi" kabul ettikleri Hz. İbrahim'in

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

beytinin Müslümanların kiblesi olması üzerine nasıl çelişkiye düşerek reddettiklerini anlatır.

Kıblenin Kudüs'ten Kabe'ye tahvili, emanetin ona ötedenberi ihanet eden Yahudilerden alınıp Müslümanlara verilmesinin devir-teslim törenidir. 153-251. ayetler Yahudilerin yerine yeryüzüne halife seçilen Müslümanlara ibadî, ahlakî ve siyasî hükümler getirir; ferdi ve sosyal alanda görevlerinin neler olduğunu hatırlatır. Bu cümleden olarak namaz, oruç, zekat, hac ve cihadı farz kılar, ahlaki alanda itaat, adalet, emanete riayet, anlaşmaya sadakat, infak gibi bireysel ve toplumsal esaslan, boşanma ve miras gibi medeni hukuka ilişkin ilkeleri koyar. Bunların karşısında insanlığın düşmanı olan içki, kumar, faiz, zulüm, hakkı savunmada korkaklık gibi kötülükleri de yerer ve yasaklar.

252-260. ayetler, yine Yahudileşme'nin tezahürlerine dikkat çekerek tevhide bir çağrıdır. Mülkte tevhid ve bu tevhidin ameli şirki olan faizin reddi, Allah'a, vahye, ahirete, mülkün, hayatın ve ölümün Allah'ın elinde olduğuna iman işlenmekte.

261-283. ayetler İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecini hızlandıran infak, faiz, borçlanma ve alış-verişle ilgili konularda hükümler ihtiva eder.

284-286. ayetlerde, vahyin yeni varisi Muhammed ümmetine tevhidin temel ilkeleri ve iman esaslan hatırlatılarak, zımnen kendilerinden öncekilerin yoluna uyup yoldan çıkmamalarının garantili yöntemi gösterilir.

Kur'an'da İsrailoğulları tarihine ait olayların ayrıntılarıyla anlatıldığı sûre sanıldığı gibi Bakara sûresi değil A'raf sûresidir. Bu sûrenin 103-171. ayetlerinde İsrailoğulları'nın Yahudileşmeden önceki serüvenleri ele alınır. Bakara sûresinde ise Araf sûresinin aksine İsrailoğulları'nın İslam'dan yüzçevirip nasıl "Yahudileştikleri" anlatılır. Onların Yahudileştiği noktalara İslam ümmetinin dikkati çekilir. Yahudileşme tezahürü olmayan ve bu süreçte yer almayan kıssalar Bakara'ya alınmaz.

Bunun en çarpıcı örneği Firavun'un sihirbazlarının "Müslüman olması" olayıdır. Bu olay tam dört ayrı sûrede⁴⁷ yer almasına rağmen, Bakara sûresinde olaya hiç değinilmez. Bizce bunun sebebi olayın Yahudileşme süreciyle doğrudan ilgisinin bulunmamasıdır. Bakara sûresindeki 80 ayet ise tamamen Yahudileşme süreciyle ilgilidir ve Muhammed ümmetini bu konuda uyarmak amacıyla sûre sıralamasında önde yer almıştır.

Allah Rasulü İsrailoğulları'nın gündemde tutulmasını, onların yaşadığı sapıtma sürecinin anlatılmasını emrediyordu:

"İsrailoğulları hakkında konuşun. Bu konuda konuşmanızda bir sakınca yoktur."⁴⁸ 1. "Kalpleri birbirine benzedi"

"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse" der. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü (doğru yoldan sapanların) kalpleri (duygu ve düşünceleri) birbirine benzedi.

VAHUDİİESME'TEMAYinro-

Tür'ân Ve Y

renidyunr»

Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik."⁴⁹

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ayette geçen "öncekilerin kimler olduğunu, duygu ve düşüncelerinin odağı olan kalplerinin kimlere benzediğini hemen bir sonraki ayetten anlıyoruz:

"Ne Hristiyanlar, ne de Yahudiler, sen onların dinine uyuncaya kadar senden asla hoşnut olmazlar. De ki "Asıl doğru yol Allah'ın gösterdiği yoldur." Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzulanna uyacak olursan andolsun ki Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olmaz."50

"Kalpleri birbirine benzedi" ibaresinden kasıt duygulann ve düşüncelerin birbirine benzerliğidir. Bu da, "Yahudileşme, temayül'dür", "Lanetli kavim yoktur, lanetli mantık vardır" biçiminde özetlediğimiz tezimizin Kur'an dilinden en güzel isbatıdır. Çünkü sonrakilerin yaptığı ile öncekilerin yaptığı arasında hem şekil hem de muhteva olarak bir benzerlik vardır. İsrailoğulları da "Ey Musa Allah'ı açıkça görünceye kadar sana inanmayacağız"*1 demişlerdi. Oysa ki onlar Allah'ın yardımına mazhar olmuşlar, denizin yarıldığını, dağın üzerlerine kaldırıldığını, men ve selva'nın indirildiğini görmüşlerdi. Bunlar Allah'ın varlık ve birliğinin açık belgeleriydi. Ama onlar bu belgelerle yetinmeyip bizzat Allah'la görüşünceye kadar iman etmeyeceklerini söylemekle, aslında O'nun gönderdiği elçiye, dolayısıyla Allah'a itiraz ediyorlardı.

İşte sonrakiler de aynı mantıkla bu soruyu sorarak "Yahudileşme temayülü" göstermişler, Allah da onların Yahudileşen İsrailoğullarıyla aynı duygu ve düşünceyle hareket ettiklerini "Kalpleri birbirine benzedi" ifadesiyle dile getirmiştir.

Sözün ve eylemin bir olması düşünce ve duygunun aynı olduğunun delilidir. İnsanın sözleri ve eylemleri duygu ve düşüncelerinin sonucudur. Bütün bunların çıkış yeri ise kalp/akıldır. Kalp/akılın bu yönelişi bir "temayül"dür. Bu temayül sonucunda ortaya çıkan söz ve davranışlar Yahudilerinkiyle örtüşüyorsa orada Yahudileşme temayülünden söz etmek doğru olacaktır.

Aslında bu uyarının alanı içerisine sahabenin de girdiğini, yine Kur'an'ın bir Yahudileşme tezahürü olarak sunduğu ve müşahhas bir olayın ardından inen şu ayetten öğreniyoruz:

"Yoksa daha önce Musa'ya sorulduğu/istekte bulunulduğu gibi siz de Pey-

r c n n i
ur an tc lanuuncjnic icıııayuu

^amberinizi sorguya çekmek/istekte bulunmak mı istiyorsunuz. Kim imanı küfürle takas ederse, kuşkusuz o doğru yoldan sapmış olur."52

Bu ayet Allah Rasulüne Müslümanlar tarafından bir takım sorulann sanki sorguya çeker gibi sorulması, ya da İsrailoğullarının peygamberlerinden olmadık şeyleri istedikleri gibi onların da istemeleri üzerine nazil olmuştur. Allah Teala bu davranışı Yahudilerin Hz. Musa'ya karşı davranışına benzeterek mü'minleri uyarmıştır.

Davranışların birbirine benzemesi "kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini getirir, "kalplerin birbirine benzemesi" ise aynı davranışları yapmaya sevkeder. Bu bir "temayül"dür, eğer önü alınmazsa Yahudileşme tehlikesiyle karşı karşıya kalınır.

"Kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini ortaya çıkaran en büyük etken Yahudiler ve Hristiyanları dost edinmektir. Çünkü "üzüm üzüme baka baka kararır." Yahudi ve Hristiyanları dost edinmek "Yahudileşme"yi hızlandıran faktörlerin başında gelir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

2. Kitap ehlini dost edinmek

"Ey İman edenler, sizden önce kitab verilmiş olanlardan dininizi dalgaya alanları dost tutmayın. İnaniyorsanız Allah'tan korkun."

Onlar kendi dinlerini oyun-oyuncak ettikten sonra sizin dininizi haydi haydi oyun-oyuncak ederler. Eğer onlarla dost olursanız siz de onlar gibi dininizi hafife almaya, onun emir ve yasakları karşısındaki hassasiyetinizi kaybetmeye başlarsınız. Tevrat ve İncil verilenler bu kitaplara karşı nasıl laubali ol-muşlarsa, siz de Kur'an'a karşı laubali olmaya başlarsınız.

İşte o zaman Yahudileşme ve Hristiyanlaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalırsınız. Yani "ehl-i kitablaşırsınız".

Ehl-i kitab da başlangıçta İ.ü gibi ehl-i tevhid idi. Onlara da vahyi taşıma emaneti verilmiş, insanlar içerisinden seçilerek bu göreve getirilmiştiler. Aradan geçen zamanla tahrif sürecine girdiler. Kitaplarını tahrif ettikleri için bu süreçten çıkamadılar. Aynen Kur'an'ın haber verdiği gibi:

"İnananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki kalpleri Allah'ın zikrine ve Hak'tan inene saygı duysun ve bundan önce kitap verilmiş, sonra üzerlerin-den zaman geçmekle kalpleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmış kimseler gibi olmasınlar."53

47. 7 A'raf/116; 10 Yunus/81, 20 Tâhâ/73, 26 Şuara/34.

48. Buhârî, Enbiya/50, 4/154; Ebu Davud, ///m,11/3662; Tirmizi, //m/13; no:2669; Darimi, Mukaddi-me, 46/548; Ahmed b. Hanbel, 2/159. İbn Hacer, Fethu'l-Barröe bu hadisin şerhini yaparken, birbiriyle çelişen bir çok tefsir ve yorumu almıştır. Ne ki bu yorumlar içerisinde olayı "Yahudileş-me temayülü"ne dikkat çekme açısından ele alan olmamıştır. Fethu'l-Bari, 6/575-576).

-9 2 Bakara/118.

:>': 2 Bakara/120.

51. 2 Bakara/55.

52 2 Bakara/108.

53 57 Hadid/16.

F. LANETLİ KAVİM YOKTUR, LANETLİ MANTIK VARDIR

Kur'an'da bunca yer tutan İsrailoğullannın Yahudileşme sürecinin Müslümanlar tarafından amacına uygun bir biçimde anlaşılıp ibret alınmasının önündeki en büyük engel "lânetli kavim" anlayışıdır.

Yüzyıllardır vaaz ve irşad kitaplarına, cami kürsülerine hakim olan "lânetli kavim" aldatmacası Kur'andaki Yahudileşme temayülünü doğru değerlendi-rememekten kaynaklanmıştır. Adeta Kur'an'ın anlattıklarından Kur'an'ın ruhuna aykırı bir anlayış türetilmiştir.

Niçin yapılmıştır bu?

Lanetli kavim anlayışı, Kur'an'da yüzlerce ayetlik yer tutan muazzam bir insanlık tecrübesini "Yahudilere has" kılarak, aslında hem Allah'ın, hem Rasu-lü'nün ve hem de sahabenin doğru bir biçimde anlayıp dikkat çektikleri "İslam ümmetinin

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudileşme tehlikesine karşı" bir uyan olan sözkonusu ayetlerin bu özeliğini gözardı etmektir.

Bu, ucuz savunma yöntemidir. Kur'an'ın bu eserde de incelediğimiz gibi Bakara, Maide, Cum'a sûrelerinde sahabenin kimi davranışları vesilesiyle İsrailoğullarıyla Ümmet-i Muhammed'i kıyaslaması, bu konuya nasıl bakmamız gerektiğini gösteren ilahi bir kılavuzdur. Lakin, bu kılavuz öncülüğünde değil de buram buram asabiyet kokan "lanetli kavim" mantığıyla yaklaşıncaya, daha baştan kendimizi olayın dışında tutma uyanıklığını göstermiş oluyorduk. Tabi ondan sonrası kolaydı. Değil mi ki "onlar" yapmıştı; lanetlenmeyi de hak etmişlerdi, "oh olsun"du.

Oysa ki, "lanetli kavim" anlayışı, Kur'an'ın ruhuna ve Allah'ın dinine zıt bir anlayıştı. Bu anlayış Kur'an'a bütüncül bir yaklaşımla bakılmayıp ayetleri vahyin ruhundan kopuk ve yanlış tefsir etmenin bir sonucu olarak yerleşmişti. Önce bu yanlış anlayışa mesnet kılınan iki ayeti ele alalım: "Sözlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık."⁵⁴ Bu ayeti anlamak için verilen sözün ne olduğunu bilmek gerekir. Ayette

bahsi geçen söz, Allah'ın bu ayetlerin nazil olduğu zamandan yaklaşık 15 yıl önce İsrailoğullarından Eriha'da yaşayan putperest Ken'anilerle savaşta oradan çıkaracaklarına, orada şeriatı (Tevrat) uygulayacaklarına⁵⁵ dair ; dığı sözdür.

Önceki müfessirler, ayetteki laneti umuma şamil olarak anlamamışlardır. Ayetteki "lanetledik"9 lafzını Ata, "Rahmetimizden uzaklaştırdık", Hasan \ Mukâtil, "mesnettik, şekillerini değiştirdik", İbn Abbas, "ezilen bir azınlık cümle mahkum edip zelil ettik" biçiminde anlamışlardır.⁵⁶

"Yahudiler "Allah'ın eli bağıdır (cimridir)" dediler. Kendi elleri bağlandı, (cimrileştiler) ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler."⁵⁷

Bu ayet de babalarının yaptığından dolayı oğullarının suçlanmasını meşru göstermeyecek kadar açıktır. Ayette lanetlendiği söylenenler o sözü söyleyenlerin kendileridir, değilse mensup oldukları kavim, kabile, soy ve boy değildir.

İslam'la taban tabana zıt olan "lanetli kavim" anlayışı aynı zamanda bir çelişkiyi de bünyesinde taşıyor. Şöyle ki:

"Lanetli kavim" ile eğer İsrailoğulları kastediliyorsa bu Yahudilerin ünlü kutsal ırkçılığını tersinden yapmak anlamını taşıyordu. Bu ise, İslam'ın kesinlikle reddettiği -bir anlayıştır. Eğer o kavme mensup olmak "lanetli" olmak anlamına geliyorsa ta Saadet Asnından bu güne, geçmişi Yahudi olduğu halde ihtida edip İslamı seçen bir çok İsrailoğlunu ne yapacağız? Ki bunlar arasında Rasulullah'ın "hayattayken cennetlik görmek isteyen şu zata baksın" buyurduğu eski Yahudi alimi Abdullah b. Selam başta olmak üzere bir çok sahabe ve tabiin de bulunmaktadır. Aslen Yahudi oldukları halde ihtida ederek İslam'ı seçen Meryem Cemile, Muhammed Esed gibi saygın isimleri de bu gerçeğin çağdaş örnekleri arasında sayabiliriz. Zaten Kur'an da sözkonusu "lanefin mahiyetini böyle açıklıyor muydu:

"İşte onların cezası, Allah'ın, meleklerin, ve bütün insanların lanetine uğramalarıdır. Onun içinde ebedi kalıcıdır. Onlardan azab hafifletilmez, yüzlerine de bakılmaz. Ancak daha sonra tevbe edip yola gelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir. ""⁸

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu ayetlerin iniş sebepleri dikkate alındığında şu iki gerçek ortaya çıkmaktadır:

1) Bu ayetlerin iniş nedeni olarak hem Yahudiler hem Müslümanlar gösterilir: a) Bu ayetler Yahudilerin dinlerine ve kitaplarına karşı gösterdikleri tavrı kendi dinlerine karşı göstererek ondan yüz çeviren Müslümanlar⁵ hakkında nazil olmuştur, b) Kendi Peygamberlerine yaptıkları, aynı çizginin bir devamı olan Peygamberimize de yaparak önce iman edip ardından dönen Medine Yahudileri hakkında nazil olmuştur.⁶⁰ Burada dikkat edilecek nokta .olayların kim tarafından yapıldığına bakmayıp mahiyetine bakan Kur'an'ın Yahudi davranışlarıyla ötüşen Müslüman davranışını aynı başlık altında değerlendirmesidir.

2. İslam'da ne "kutsal kavim" vardır, ne de "lanetli kavim". Bu anlayış Yahudileşen İsrailoğulları'nın anlayışıdır. Ancak İsrailoğulları'nın Tahrif edilmiş kitaplarında bu çarpık anlayış bulunabilir: "Ve üzerinize unutulmayacak ebedi bir utanç ve ebedi bir zillet getireceğim.""" Rasulullah aleyhissalam İbn Mes'ud'un naklettiği bir hadisinde bu mantığı kesin bir dille reddetmiştir:

"Rasulullah'a maymun ve domuzlar hakkında "Onlar Yahudi soyundan mı?" diye sorduk. Rasulullah (sav) de dedi ki: "Allah, kesinlikle herhangi bir kavme lanet etmedi".⁶²

Eğer Müslümanlar da Yahudilerin bu "kutsal ırkçılıklanna", aynı cinsten tepki gösterirlerse bu kez Yahudileşme tuzağına kendileri düşmüş olur. Oysa ki Allah indinde her insan fırsat açısından eşittir ve üstünlük yalnızca takvadadır. "Kim Allah'a ve ahiretgününe iman eder ve salih amel işlerse onun için korku yoktur.*" "Kim de küfrederse küfrü kendi aleyhinedir."M Bu kimselerin hangi kavme, hangi ırka, hangi kabileye, hangi ümmete, hangi medeniyet ve kültüre mensup oldukları, Allah indindeki konumlarını belirleyici öge değildir.

3. Yanlış lanetli kavim anlayışı "Gazaba uğrayanlar", "Allah'ın gazaoı-n<* uğradı" gibi ibarelere dayanıyorsa şu iyi bilinmelidir ki bu ibarenin nvmsı farklı zümreler için de kullanılmıştır. Örneğin şu ayette Allah'ın gazabına ve id netine uğrayan mü'min kardeşini kasten öldüren bir Müslümandır:

"Her kim bir mü'mini kasen öldürürse onun cezası içinde ebedi kalmak üzere (gireceği) cehennemdir. O Allah'ın gazabına, lanetine uğramıştır."*

Şu ayette "Allah'ın gazabına uğrayan" ve "lanetlenen" münafıklardır: "Allah onlara gazab etmiş, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazır- J lamıştır."01'

4. "Lanetli kavim" anlayışı buram buram "asabiyet" kokuyorsa ve Hz. Peygamber de "asabiyete çağıran bizden değildir" buyuruyorsa bu durumda olayın adını doğru koymamız gerekecektir.

O doğru isim "lanetli kavim" değil "lanetli mantık'tvc.

Evet, Allah'ın, meleklerin ve insanların lanetlediği her hangi bir kavim, ya da belli bir kavme mensup olan kişiler dep, bir tavır, eğilim, eylem ve onlara kaynak olan "mantık"tır.

İsrailoğulları, Allah kendilerini alemler içerisinden seçip vahyi üstlenme nimetini verdiği halde bu lanetli tavra/mantığa saplanıp Yahudileştiler.

Ümmet ya da ümmetin içerisinde her hangi bir grup aynı tavır/mantığa saplanırsa o zaman o da "lanetli mantığa" yakalanmış, Yahudileşme temayülüne girmiş demektir. Allah bu sürece giren toplulukların elinden hilafet emaneTini, aynen Ydhudilesen ismilocullannndan aklıgı gibi alıc?1^":

"R.v i:::an edenW. kim Allah'ın yolundan dönerse bilsin ki Allah yakında bir toplum getirecek, ü onları sever, onlar da O'nu."

"Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsınız. Allah, işte O'dur zengin ve hamde layık olan. Dilerse sizi götürür ve yerinize yeni bir halk getirir."68

O halde, "üstümüze alınmıyoruz" pişkinliğinden vazgeçip Kur'an'da yüzlerce ayetle anlatılan Yahudileşme sürecine salim bir bakış açısıyla yaklaşmak zorundayız. Biz üstümüze alınsak da alınmasak da, bu evrensel mesaj bize ve herkesedir. Kur'an'm buyurduğu gibi "Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar".

Kur'an'a bir "hayat kitabı" olarak inanmak da bunu gerektirir. Hele Kur'an'daki Cum'a suresi örneğini gördükten sonra...

54. 5Maide/13.

55. Bkz:5Maide/12.

56. Taberi, Camiu'l-Beyan, 4/495.

57. 5 Maide/64.

58. 3 Alu İmran/87-89.

59. Ayetin sebab-i nüzulü olarak ibn Abbas, Müslüman olduktan sonra yüz çeviren, ardından da tev-

be eden bir gurubu gösterir. Yine aynı kaynaktan gelen bir başka rivayette, isim bile verilir. Buna göre bu ayetlerin inmesine sebep olan zat Ensar'dan el-Hars b.

Suveyd'dir. Razi, Tefsir, 8/111; Kurtubi, 4/129.

60. Ay.

61. Tevrat, Yeremya 23/40.

62. (U Uj» jJt ^ M M * M J,~j Jtt .,j«JI J-> i, s1 J*M»J **J* C1"

Ahmed b. Hanbel, 1/395, 379, 421.

63. 5 Maide/69.

64. 30 Rum/44.

65. 4 Nisa/93.

66. 48 Fetih/6.

67. 5 Maide/54.

68. 35 Fatır/15-16

G. ÜMMETİN YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜN BİR ÖRNEK: CUM'A SURESİ
R

ahman, Rahim olan Allah'ın adıyla

"Göklerde ve yerde olanların tümü tek otorite, mukaddes, aziz, hakim olan Allah'ı teşbih ediyor.

O ki, ümmiler içinde kendilerinden ve Allah'ın ayetlerini kendilerine okuyan, onları temizleyen, onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Rasul gönderdi. Oysa ki Onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

Ve henüz onlara katılmamış olan diğer insanlara da... O, azizdir, hakimdir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu Allah'ın lutfudur. Onu dilediği kimseye verir. Allah muazzam lütuf sahibidir. Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne berbattır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz.

De ki, ey Yahudileşenler, eğer insanlar arasında yalnız sizin Allah'ın dost-ları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi ölümü temenni edin, tabi dürüstseniz. Asla temenni edemezler ölümü, elleriyle yaptıklarından dolayı. Allah zalimleri iyi bilir.

De ki, kaçtığınız ölüm mutlaka bulacaktır sizi. Sonra görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O size haber verecektir tüm yaptıklarınızı.

Ey iman edenler, Cum'a günü namaz için çağrıldığınızda Allah'ı anmaya koşun, kesin alışverişi, bu sizin için daha hayırlıdır, eğer bilerseniz.

Namaz kılındıktan sonra dağılın yeryüzüne ve Allah'ın lutfundan isteyin. Allah'ı çokça anın, umulur ki mutluluğa erersiniz.

Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğirttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, nızık verenlerin en hayırlısıdır."69

1. Dersler

Cum'a sûresi İsrailoğulları'nın Kur'an'da anlatılan Yahudileşme sürecine Müslümanların nasıl bakması gerektiği sorusunun Allah tarafından verilmiş bir cevabı niteliğindedir.

Bu sûre, Yahudileşme olayının yalnızca İsrailoğulları ve Musa (a) ümmetine has bir olgu olmadığının vahiy diliyle tescil edilmesidir. Sûreyi tümüyle okuduktan sonra her akl-ı selim sahibinin çıkaracağı sonuç şudur: Kur'an'da anlatılan Yahudileşme temayülü Ümmet-i Muhammed için de geçerlidir ve bu ümmeti bekleyen en büyük tehlikedir.

En sonunda varacağımız hükmü daha konunun girişinde açıkladıktan sonra, bu hükmümüze Cum'a sûresinin nasıl delil teşkil ettiğini maddeler halinde sıralayalım:

1. Ümmetin tamamının üzerinde icma ettiği bir husustur ki ayetlerin sûrelere yerleştirilmesi {tedvin} vahiyle {tevkif} gerçekleştirilmiştir.70 M. Abdullah Draz'ın dediği gibi Kur'an'ın tedvinini "el-Ayetü'l-Kubra: büyük mucize"dir. Kur'an parçalarının inişinden önce, hatta onların inişine neden olan olaylar gerçekleşmeden önce, bu parçaların yerlerinin belirlenmiş olduğu, her inen parçanın kapsamlı ve ayrıntılı bir plana göre tertip edildiği bize bildirilmektedir.71 Ulumu'l-Kur'an alimleri, tertibin ilm-i ezeli'ye göre yapıldığında, beşeri olmayıp ilahi olduğunda müttetikler.72

Allah Rasulü'nün, vahyin kılavuzluğunda tedvin ettiği bu sûrede ilk 8 ayetle son 3 ayet arasında, ilk bakışta hiç bir ilgi yokmuş gibi görünmektedir. İlk sekiz ayet uluhiyyet ve nübüvvetle ilgili. Dördüncü ayetin ardından söz Yahudilere getirilerek Tevrat'ı okuyup/dinleyip de onunla amel etmeyenler "kitap yüklü eşek" olarak nitelendirilir. Cum'a ayetiyle başlayan son üç ayetlik bölüm ise ayrıntıların hadisi kaynağından öğrendiğimiz yaşanmış bir olayı anlatarak biter.

Bu olay özetle şudur:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Medine'de açlık ve pahalılığın hüküm sürdüğü kuraklık yılından biridir. Dıhye b. Halife el-Kelbi Müslüman olmadan önce Şam'dan yola çıkardığı bir ticaret kervanıyla Medine'ye girdi. Medineliler adetleri olduğu üzere kervanı tefler ve zillerle karşıladılar. Nebi tam o esnada Mescid'de Cum'a hutbesi veriyordu. Erkeklerden 12 kişi dışında tüm cemaat Nebi'nin hutbesini terkedip kervana koştu. Hz. Nebi bu duruma çok hiddetlendi ve buyurdu ki:

"Eğer mescidde kimse kalmasaydı şu vadiyi ateş seli kaplardı."⁷³

Sûrenin Yahudilerden sözeden birinci bölümüyle, Cum'a'dan ve Cum'a hutbesinde RasuluUah'ı ayakta bırakıp kervana koşanlardan bahseden ikinci bölümü arasında ilişki kurulmaktadır. Dahası, sûrenin birinci bölümüyle ikinci bölümünün farklı zamanlarda nazil olduğu⁷⁴ gözönüne alındığında vahyin kılavuzluğunda gerçekleştirilen tasnifte niçin bu iki gurup ayetin aynı sûrede bir araya getirildiği daha bir anlam kazanmaktadır.

Bu ilahi tasniften çıkarılacak ders şudur: Kur'an, Allah Rasulünü hutbe okurken terkedip dünyalığa koşan mü'minlere İsrailoğullan'ı ve onların Ya-hudileşme sürecinde büyük bir yer tutan kitabı okuyup/dinleyip de onu taşımamalarını örnek göstermektedir. Sözkonusu Müslümanların tavnıyla Yahudilerin tavn arasındaki benzerliğe dikkat çekmektedir. Yani, ilk Müslümanların dikkatini Yahudileşme temayülüne çekerek, adeta onlara "Yahudileşmekten kaçının" denilmektedir.

2. Cum'a sûresinde dikkat çekilen Ümmet-i Muhammenin Yahudileşme temayülüne İlâhî bir gönderme de sûrenin ilk kelimesinin zaman kipidir. "ç4-*" gelecek zamanı da içine alan muzari fiildir. "Teşbih ediyor, eder, etmekte anlamlarına gelen bu kelime Cum'a sûresinden bir önceki sûre olan Saf (61), ondan önceki Haşr (59) ve Hadid (57) sûrelerinin de ilk kelimesidir. Ne ki bu sûrelerin tümünde geçmiş zaman kipiyle "sebbaha" biçiminde gelmiştir. Fakat daha sonra gelen Tegabun (64) sûresinde, kıyametten söz edildiği için Cum'a sûresindeki gibi muzari gelmiştir. Burdan yola çıkarak varmak istediğimiz sonuç, girişinde gelecek zaman kipi kullanılan bu sûrenin ümmetin geleceğiyle ilgili bir olayı haber vermesidir. Bu küçük aynntı, sahabenin yaşadığı bir olay üzerine adı geçen sûrede dikkat çekilen Yahudileşme temayülünün, gelecekte ümmeti bekleyen büyük bir tehlike olduğuna işaret sayılabilir.

3. Sûreyi ümmeti Yahudileşmekten sakındırmak maksadına matuf anlayacak olursak, 6. ayetteki "Tevrat" kelimesinin yerine "Kur'an"ı koyarak okumamız gerekecektir. Eğer Ümmet-i Muhammed de İsrailoğullarının Tevrat'a yaklaştığı gibi yaklaşıp onu yaşanacak bir "hayat kitabı" olmaktan çıkarır, yalnızca kandillerin, törenlerin ve ölülerin kitabı haline getirirse o zaman ayetin muhatabı doğrudan bu işi yapan kimseler olacaktır. Bu durumda ayeti şöyle ""m mamız Kur'an'ın da kastıdır: "Kendilerine Kufan yükletilip de sonra onu taşı-mcçyanlann/yaşamayanlann hali, kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir."

Böylesi bir durumu Allah Teala "Allattın ayetlerini yalanlamak' olarak nitelendirmekte ve Kur'an'ı ezberleyip, öğrenip, öğretip de hayatına geçirmeyenlerin "doğru yola ileilmeyecek zalimler" olduğunu vurgulamaktadır. Bizden öncekiler de bu ayetleri bizim gibi anlamışlardır. Şu satırlar onlardan biri: "Bu ayet Muhammed e

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

iman edip de Kitabı yüklendiği halde içinde ne olduğunu bilmeyenlerin de eşekliğine delalet eder. Mana ehli dedi ki: Bu örnek Kur'an'ın manasını anlayıp da onunla amel etmeyen için geçerlidir ""Surenin ilk sekiz ayetiyle son üç ayeti arasındaki ilişkiye gelince, Yahudiler dünya malını elde etmek için ölümden kaçıyorlardı, iman edenler ise dünya malını elde etmek için ibadetten kaçtılar. "76

Selef ulemasının büyüklerinden Meymun b. Mihran "Kitabyüklü eşek" ayetini tefsir ederken şöyle der: "Eşek, sırtındakinin kitap mı zibil mi olduğunu bilmez." Kurtubi de der ki: "Yahudiler böyleydi. Bu ayet Kur'an'ın Yahudileri kınadığı kötü duruma düşmesinler diye Allah'ın Kitab'ını öğrenmek ve öğretmekle görevli olanlara ilahi bir uyandır. "77

4. "Yahudileri sürekli gündemde tutunuz" buyuran Allah Rasulü Müslümanları Yahudileşmeden sakındıran bu sûreyi, tamamı nazil olduktan sonra hemen her Cum'a okumuştur. Bu şekilde kendilerini bekleyen sözkonusu tehlikeye tüm Müslümanların şahsında sahabenin dikkatini çekerek Yahudileşme temayülü sayılabilecek ve üç kez vuku bulan müessif olayın tehlikesini zihinlerde sürekli diri tutmuştur. Bunu da sözkonusu olayın ardından "Eğer mescidde kimse kalmasaydı bu vadiyi ateş seli götürürdü" buyurarak İsrailoğul-lan'nın Allah'a her isyan edişte başlarına gelen -Sina dağının, tepelerine kaldırılması gibi- musibetlere dikkat çekmiştir.

Taberani'nin el-Evsatmda Ebu Hüreyre kanalıyla gelen bir rivayette şöy-İ3 buyurulur: "Rasulullah Cum'a namazında birinci rekatta Cum'a sûresini okuyup Müminleri uyarıp teşvik eder, ikinci rekatında da Münafıkun sûresini okuyup münafıkları kınardı." Bu sûrenin hemen ardından Münafıkun sûresinin nazil olması, dahası tedvinde de iki sûrenin yanyana yer almaları, Ümmetin Yahudileşenlerine Kur'an tarafından "münafık" isminin münasip gö-runc j;"me işaret etmektedir. Z S rede ele alınan iki kesimden, ibret olarak anlatılan Yahudiler kendi kutsH! c<ınl;; , olan Cumartesi günü için Allah'ın koyduğu emir ve yasaklan dinimi! ^nişler ve Allah'ın gazabına uğramışlardı78

SA.v-."in ikinci bölümünde, Müslümanlar da, İsrailoğullannın Cumartesi gü-n"T. karşılık olarak verilen Cum'a günü ve o güne has ibadet karşısında aynı tavn sergilememeleri konusunda uyanlıyor. Allah'ın verdiği bu mesajı çok doğru bir biçimde algılayan Hz. Peygamber Yahudileşme temayülünün tüm tezahürlerine karşı Müslümanları uyanık tutmak için onlara her namazda okumala-ınnı emrettiği Fatiha'nın son ayetini "Yahudilerin ve Hristiyanların yoluna değil, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet biçiminde tefsir ediyordu.

Yahudi ibadet günüyle Müslümanların ibadet günü arasındaki ilgiye Allah Rasulü de şöyle dikkat çekmişti: "Biz en son ümmet olmamıza rağmen kıyamet gününde en öndeyiz. Yahudilere kitap bizden önce verildi. Sonra Jarz kılınan bu günleri üzerinde tartıştılar. Allah bizi bu konuda doğruya ilettiler. Yahudilerin günü Cumartesi, Hristiyanların günü Pazar'dır. Allah Cuma'yı bize vererek onların önüne geçirdi ve onları bize tabi kıldı."79

6. İsrailoğulları Yahudileşince belalarım buldu. Allah Rasulü de Müslümanların onlann yolunu takip edip, Kitap emaneti Allah tarafından kendilerine yüklendiği halde onu taşımayıp atarlar, Cum'a hutbesi sırasında Rasulul-lah'a yaptıkları gibi

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

emaneti bırakıp da dünya malının peşine koşarlarsa, baş-1 11.n " || | 'adık bela ve musibetler geleceğini "Eğer kimse kalmasaydı şu vadiyi (n:^f\ r sel doldururdu" ya da "başınızagökten taşıyağardı" uyarısıyla üi'^ jyitiriü .-tir.

7. Altını.: ayetteki "Ey Yahudileşenler, eğer insanlar arasında yalnız sizin Allah'ın dostları olduğunuza inanıyorsanız" ifadesinde Yahudilerin "se-çilmiş millet" inançlarına gönderme yapılıyor. Öteden beri Araplan ümmilikle (2. ayet), kitapsızlıkla, okuma-yazma bilmemekle suçlayan Yahudilere Müşrik Araplarla aralarındaki farkın mahiyet değAyükfarkı olduğu, ümmi bir kavim olan Müşrik Arapların "kitapsız eşek" kendilerininse "kitaplı eşek" oldukları ima ediliyor. Buradan yola çıkan Kur'an, Müslümanlara da Yahudilerin saplandığı asabiyet batağına saplanmayıp kendilerini mensup oldukları gurupla değil, yaptıkları amellerle tanımlamaları ve kurtarmalarını hatırlatmakta. 10. ayette ise "Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz" buyurulmaktadır.

Aslında ayrı bir başlık altında ele alınması gereken Cum'a sûresine benzer bir başka sûre daha var: İsra sûresi.

İsra sûresinin ilk ayeti bilindiği gibi Rasulullah'ın bir gece vakti Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya yürütülmesi mucizesini haber verir. Ayetteki "el Mescidü'l-Aksa" eğer çok meşhur olduğu gibi İsrailoğullannın kutsal şehri Kudüs ise, burada bir soru akla geliyor: Rasulullah, en büyük mucizelerinden biri olan İsra olayında niçin bir başka yere değil de Kudüs'e götürülüyor? Bununla verilmek istenen mesaj nedir? Bu mucizeyi haber veren ayet, İsra suresinin ilk ve tek ayetidir. Bu ayetle, kendisinden sonraki ayetler arasında, görünürde hiçbir ilişki yok gibidir. Çünkü, bu ayetin hemen ardından gelen ayetler doğrudan İsrailoğullan'nın Yahudileşme sürecini anlatan ayetlerdir. Örneğin, sûrenin İsra ayetinin ardından gelen ikinci ayeti şöyle: "Biz Musa'ya kitab verdik ve onu İsrailoğullarına "Benden başka bir vekil tutmayın" diye bir yol gösterici yaptık." (17/2)

Bu ayetten sonraki ayetlerde de İsrailoğullannın yeryüzünde çıkardığı fesatlar ve buna karşılık nasıl cezalandırıldıkları bir bir nakledilmektedir.

İsra mucizesini haber veren ayet İsrailoğullannın Yahudileşme servenini anlatan bir bölümün başına, niçin tek olarak getirilip yerleştirilmiştir? Bu ayetlerle verilmek istenen mesajla, İsra olayında Rasulullah'ın Mescid-i Aksa'ya yürütülmesi arasında herhangi bir paralellik var mıdır?

İsra mucizesi ve İsra sûresi ile ilgili bütün bu sorular, Ümmet-i Muham-med'i bekleyen en büyük tehlike olan "Yahudileşme" gözardı edilerek doğru bir biçimde cevaplanamaz. Bizce, Cum'a sûresinde olduğu gibi İsra mucizesi ve İs-ra sûresinde de dikkatler İsrailoğullan'nın Yahudileşme serüvenine çekilerek Ümmet-i Muhammed'e "siz de onlar gibi Yahudileşmeyin" mesajı verilmektedir.

2.Sonuç

Özetle Cum'a sûresi:

a) Farklı zaman ve ortamlarda, iki ayrı tarih diliminde gerçekleşen, iki farklı ümmetten sözeden iki gurup ayetin, vahye dayalı tedvin ile aynı sûre içerisinde birleştirilerek iki olay arasındaki benzerliğe dikkat çekmesiyle;

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

b) İlâhî bir emanet olan Tevrat kendilerine yüklendiği halde o emaneti ta-şımayıp kaçan, üstelik tahrif eden İsrailoğulları önderlerini örnek vererek, kendilerine son ilahi mesaj olan Kur'an emanet edildiği halde dünya malına meyillerinden dolayı İsrailoğullarını hatırlatan bir yanı sıra düşen Müslümanların öncülerini uyaran mesajıyla;

c) İsrailoğullarının dînî günleri olan Cumartesi ile Müslümanların dini günleri olan Cum'a arasında ilişki kurmasıyla, "Yahudileşme" tehlikesinin her an Müslümanları da beklediğini haber veren çarpıcı bir Kur'ânî örnektir.

69. 62Cum'a/1-11.

70. Tedvinin vahye müstenid oluşunun delilleri için bkz: Zerkeşi, el-Burhan, 1/256; Süyuti, el-İtkan,

1/104-105; Ayrıca, Buhari, Tefsir, 18. bab; Kitabu'l-Ahkam, 97. bab; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/120 ve 4/371.

71. Ahmed b. Hanbel, Müsned, I/57; Nevevi, Şerhu Müslim. 11/57.

72. Süyuti, el-İtkan, 1/172-176; Zerkeşi, el-Burhan, 1/236; Zerkani, Menahilü'l-İrfan, 1/346-350.

73. Bir başka rivayette şu metin var: "Müslümanların üzerine taş yağdı." Katade'ye göre Hz. Ne-bî'nin hutbede iken terkedilmesi üç kez olmuştur. Olay hakkında bkz: Razi, 30/10; Mescidde kalanların ismi için bkz.: Kurtubi, 18/110; Sebeb-i nüzul için ayrıca bkz.: Buhari, Tefsir, bab:61, 6/63; Müslim, Sahih, Cuma, bab: 11, nu: 37,1/590; Tirmizi, Tefsir, bab: 62, Nu: 3311, 5/414.

74. Konuyla ilgili tüm kaynaklar sûrenin ilk 8 ayetiyle son 3 ayetinin farklı zamanlarda nazil olduğu konusunda mütefiktirler. Ne ki bu ayetlerin ne zaman nazil olduğu, iki bölüm arasında ne kadar zaman olduğu ve hangi bölümün önce nazil olduğu konusu tartışmalıdır: Buhari, Müslim, Tirmizi ve Nesei. Ebu Hüreyre'nin "Biz Rasulullah'ın huzurunda iken bu ayetler nazil oldu" sözüne bakılırsa ilk sekiz ayet Hicretin 7. yılında Hayber'in fethi sıralarında, son üç ayetse onlardan çok daha önce Hicretin hemen ardındaki günlerde nazil olmuştur. İbni Mace'de geçen senedi zayıf Cabir hadisine göre ise Cumayı terkendenler azarlanırken kullanılan "o kimsenin namazı da yoktur, zekatı da yoktur, haccı da yoktur" (İkameti's-Salah, 78) cümlelerini delil alacak olursak, bu olayın en erken hicetin 6. yılında meydana geldiğini, dolayısıyla sözkonusu ayetlerin de bu yılda nazil olduğunu kabul etmemiz gerekecek. Çünkü, ihtilaflı olmakla birlikte, hac en erken hicretin

• 6. yılında farz kılınmıştır.

75. Razi, 30/6.

76. Age., 30/8.

77. Kurtubi, Tefsir, 18/94.

78. Yahudilerin bu tavrı için bkn: İbn Hacer, Feth, 2/413-414.

79. Buhari, Sahih, Kitabu'l-Cum'a, 1. bab 1/212; Nesai, Sünen, H. nu: 1366, 3/85-87

İKİNCİ BÖLÜM

A. SÜNNET VE YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

Kur'an'ın en büyük müfessiri olan ve "ayaklı Kur'an" olma sıfatını taşıyan Rasulullah, Kur'an'ın dikkat çektiği İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesinin

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

farkına ilk varanlardan. Bu farkına varış sayesinde ki, o, ümmetini Yahudileşme tehlikesine karşı sürekli uyarmıştır. Onun bu uyanlannın, sadece onunla çağdaş olan mü'minler için geçerli olduğunu kimse iddia etmemiştir.

Başta siyer ve hadis olmak üzere, sünnet müktesebatı baştan sona tarandığında, Hz. Nebi'nin, İslam ümmetinin Yahudileşme ihtimali karşısında ne kadar hassas ve kaygılı olduğu açıkça görülecektir.

Şimdi tüm muteber hadis kaynaklarını tarayarak binlerce hadis arasından seçtiğimiz az sayıdaki örnekle Yahudileşme konusundaki Nebevi bakış açısını gözler önüne serelim.

1. "Ehli kitaplaşacaksınız!"

"Nebi buyurdu ki: "Sizden öncekilerin yolunu adım adım, karış karış izleyeceksiniz. Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gireceksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudilerin ve Hristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi." Allah Rasulü'nün "Yahudilerin ve Hristiyanların yolunu adım adım, karış karış izlemek" olarak dile getirdiği tehlike, bizim Yahudileşme ve Hristiyanlaşma ya da ehl-i kitaplaşma dediğimiz tehlikenin ta kendisiydi.

Hadiste, Yahudileşen tüm toplumları bekleyen acı akıbet de dikkat çekilmektedir. Nebi lisanında toplumsal bir "kıyamet" olarak ifadesini bulan bu akıbeti sözkonusu hadisin farklı bir metninde buluyoruz:

t t Tm A T

"Ümmetim, önceki ümmetlerin yolunu adım adım, kanş kanş izlemeden kıyamet kopmaz. "Ey Allah Rasulü, Farıslar ve Rumlar gibi mi?" denildi. "Başka kim olacak?" buyurdu."2

Hadiste geçen "kıyamet" ifadesini sahabe hepimizin bildiği 'ahiret kıyameti' olarak anlamayıp doğru bir bakış açısıyla toplumsal ve siyasal bir çöküş demeye gelen dünyevi kıyamet olarak anladığı için şöyle sormuştur: "Farıslar ve Rumlar gibi mi?" Allah Rasulü bu sözü söylediğinde dünyanın iki süper gücü olan Bizans/Rum ve İran/Fars imparatorlukları hızlı bir düşüş sürecine girmişlerdi. Nebi de, onu dinleyen mü'minler de, bu çöküşü toplumsal bir kıyamet olarak algıladılar. Bu Nebevi ifadede de anlaşılıyordu ki, Yahudileşme ve Hristiyanlaşma sürecine giren toplumları bekleyen akıbet kaçınılmaz olarak sosyal, siyasal, akidevi ve ekonomik bir kıyametti.

Tüm araştırmalarımıza rağmen bu hadisin söylendiği ortam ve söyleniş sebebini (sebeb-i vurud) bulamadık. Kuşkusuz, saadet çağı mü'minleri arasında görülen kimi tavır ve temayüller, Allah Rasulü'nün ümmetin geleceği hakkında böylesine kaygılanmasına sebep olmuştur.

Bu gerçeği hikayesiyle birlikte nakledilen hadislerden, daha iyi anlıyoruz. Allah Rasulü etrafındaki mü'minlerin tavır ve davranışlarında Yahudileşme temayülü adını verdiğimiz eğilimler gördüğünde bunu hemen Yahudileşen İs-railoğullan'nın davranışlarıyla kıyaslamıştır; aynen Allah Teâlâ'nın Nebi'yi Cum'a hutbesinde terkedip kervana koşanların bu davranışlarıyla Yahudilerin Tevrat'a karşı olan davranışları arasında ilişki kurduğu gibi:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Rasulullah Hayber seferine çıktığında müşriklerin silahlarını asıp (kutsa-dıkları) Zatu Envat denilen bir ağaca rastladı. Etrafindakiler Rasulullah'a dediler ki: "Onların Zatu Envat'ı gibi bizim de bir Zatu Envat'ımız olsun." Nebi cevapladı: "Sübhanallah! Bu söz tıpkı Musa'nın toplumunun şu sözüne benziyor: Onların tanrıçası gibi bize de bir tanrı ihdas et. Nefsimi kabzasında tutana yemin olsun ki sizden öncekilerin yolunu aynen sürdüreceksiniz.""

Ümmet-i Muhammedi bekleyen Yahudileşme tehlikesi o denli vahimdi ki, bu vahameti şu ifadede açıkça görmek mümkün:

YAHU"

"Ümmetimin başına tsrailoğulları'nın başına gelenin aynısı gelecek. Tıpkı bir ayakkabı kalıbıyla ayakkabının birbirine uyduğu gibi... Hatta, eğer onlardan biri annesine açıktan varsa, ümmetimden de aynısını yapan çıkacak. Ve İsrailoğulları 72 guruba bölünmüştü. Ümmet de 73 guruba ayrılacak."4

Hadiste geçen 73 rakamının Araplarda çok kullanılan bir edebi sanat türü olan "kinaye" olduğu ve kinayenin bu türüne de "kesretten kinaye" dendiği bir gerçek. Burada anlatılmak istenen bu ümmetin, tıpkı israiloğulları'nın Yahudileşme sürecinde parçalanması gibi parçalanacağı, hatta bu parçalanmada onları bile geçeceğidir. Allah Rasulü, Kur'an'da verilen hiç bir örneğin 'laf olsun' diye verilmediğini, kendi ümmetine bir ibret vesikası olarak sunulduğunu çok iyi bildiği için, Kur'an'ın yüzlerce ayetle dikkat çektiği İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecindeki sapmalara ümmetinin de dikkatini çekiyordu. O biliyordu ki, İsrailoğulları'nın sapmasına sebep olan eylemler son İlahi vahyin emanetçisi olan Müslümanların da sapmasına sebep olabilir.

Rasulün dilinde kabirleri kutsamak da bir Yahudileşme tezahürüydü. Kendi kabrinin de böylesine bir Yahudileşme temayülüne alet edilmesinden kaygı duyduğunu ölüm döşeginde yaptığı ve eşi Hz. Aişe'nin şahid olduğu şu uyandan çıkanyoruz:

"Rasulullah vefatına yakın buyurdu ki: Allah Yahudilere ve Hıristiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid yaptılar." Aişe dedi ki: "Eğer Allah Rasulü'nün bu uyarısı olmasaydı kabirini görkemli yaptırırdım. Ne ki ben onun mezarının mescid edinilmesinden korkuyorum.""

Ebu'd-Derda (r), Hz. Nebi'nin bir keresinde bu ümmeti bekleyen ehl-i ki-taplaşma tehlikesi hakkında düşünerek hüznüyle sırada şahid olduklarını şöyle nakleder:

"Nebi ile birlikteydik. Bir ara gözlerini göğe dikti ve dedi ki: "Gün gelir, ilim insanları terkeder. İnsanların onda hiç nasibi kalmaz." Ziyad b. Lebid el-Ensari sordu: İlim bizi nasıl terkedebilir ki? Biz Kur'an'ı okuyoruz ve bundan böyle de vallahi okuyacağız, hanımlarımıza, oğullarımıza okutacağız." Rasul cevap verdi:-

Anan seni kaybedsin ey Ziyad! Ben de seni Medinelilerin en akıllılarından zannedirdim. Yahudilerin ve Hıristiyanların elinde de Tevrat ve İncil yok muydu?"

Bu haberde de görüldüğü gibi Allah Rasulü, Kur'an'ın elde bulunuyor olmasını ümmetin ehl-i kitaplaşmayacağına garanti olarak görmemiştir. Hz. Nebi'nin ümmetin akıbeti konusundaki endişeleri ömrünün sonuna doğru daha da artmış, kendi terbiyesinden geçmemiş kimi Müslümanların kendisine karşı olan tavır ve

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

davranışlarıyla İsrailoğulları'nın Hz. Musa'ya karşı olan tavır ve davranışları arasında paralellikler kurmuştur.

2. "Allah Musa'ya rahmet etsin"

Böylesi durumlardan biri de Huneyn seferinin ardından yaşanmıştı. He-vazın ganimetleri pay ediliyordu. Akra b. Habis ve Uyeyne b. Hısn gibi henüz müslüman olmadığı halde Müslümanların saflarında yer alan bedevi liderlerinin kalplerini İslama ısındırmak için ganimetten fazla fazla pay verilmişti.

Bu duruma itiraz eden Ensar'ı "Onlar mal ile dönerken siz Allah'ın Ra-sulüyle dönüyorsunuz" diyerek teskin etmişti Hz. Nebi.

Bu esnada çok daha yakışsız olaylar oldu. Hz. Nebi ganimet dağıtırken etrafına toplanan bir kısım aç gözlü insanlar onun orasını burasını çekiştirmeye başlamış, hatta bu itiş-kakış sonucunda elbisesi yırtılırken pelerini de omu-zundan düşmüştü. Bu grup Allah Rasulünü öylesine zor durumda bırakmışlardı ki, o kendine has edasıyla "Elbisemi bırakın!., elbisemi bırakın!.." diyordu.

Daha da çirkin olanı, bu sırada sözkonusu grubun içinden birinin paylaşımın adil olmadığını ifade ederek adaletin baş öğretmenine "Adil ol ey Mu-hammedr diye çıkışmasıydı. Bu terbiyesizlik Allah Rasulü'nü öyle kızdırmış-ti ki, çok kızdığı ender zamanlarda kabaran alın daman yine kabarmıştı. Bütün bu olanlar Yahudileşme temayülü addeden Allah Rasulü. kendisine yapılanları İsrailoğullarının Hz. Musa'ya yaptıklarıyla kıyaslayacakti:

"Allah ve Rasulü de adil olmasın da kim âdil olsun? Allah Musa'ya rahmet etsin.

Kendisine bundan fazla eziyet edildi de yine de sabretti."7

İbn Mes'ud'un Hz. Nebi'den naklettiği şu haberde, iyiliği emredip kötülüğünden sakındırma vecibesini ihmal eden İsrailoğulların nasıl Allah'ı İnen ne uğradıysa, aynı suçu işleyecek olan Müslümanların da İsrailoğullar'ının uğradığı akıbeti uğrayıp Allah'ın lanetine uğrayacağı vurgulanmaktadır:

"Allah Rasulü buyurdu ki: "İsrailoğullarına anız olan ilk hastalık şuydu: Biri, haram işleyen bir başkasıyla buluşur ve derdi ki: Ey falan, bu konuda Allah'tan kork ve işlediğin bu haramı terket, o sana helal değildir. Ertesi gün uel-diğinde o kimseyi tekrar o kötü işi işlerken bulur, fakat bu durum onu sözko • nusu menhiyyat sahibiyle yeyip-içmekten, oturup-kalkmaktan alakoyma 'di Onlar böyle yapınca da Allah iyilerin kalbini kötülere benzetti." Sonra "İsra-iloğullarından inkar edenler üzerine Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edildi." ayetini okuyup ekledi: "Kesinlikle hayır, vallahi ya iyiliği emreder kötülükten sakındırırsınız, zalimin eline basarak onun zulmüne engel olur, hak linin hakkını alıp haksızlığa karşı koyarsınız, ya da Allah iyilerinizin kalhını de kötülerinize benzetir ve tıpkı onlara lanet ettiği gibi size de lanet eder.

Bakara suresinin "Göklerde veyerdekilerin hepsi Allah'ındır. tçinizd"ki-leri açıklasamz da gizleseniz de Allah onunla sizi hesaba çeker, dilediğini bağışlar dilediğine azabeder/ mealindeki 284. ayeti kerimesi inince sahabe telaşa kapıldı. Bu telaş, onların her inen ayete, "bunu hayatımıza nasıl uygular.z?1' di-ve baktıkları içindi. Bu ayet inince her evden bir ölü çıkmış gibi sahabe: hüzne büründü. Gerisini Müslim'de geçen rivayetten dinleyelim:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Rasulullah'a geldiler. Yığılırcasına dizleri üzerine çöktüler ve dediler ki: "Ey Allah Rasulü: Şimdiye dek gücümüzün yettiğini yüklendik. Namaz, oruç, cihad, sadaka... Şimdi de sana bu ayet indirildi. Onunla amel etmeye gücümüz yetmez." Allah Rasulü sordu: "Sizden önceki kitap ehlinin söylediği "işittik ve isyan ettik" sözünü siz de mi söylemek istiyorsunuz? Hayır, öyle değil Şöyle deyiniz: "İşittik ve itaat ettik, bağışla ey Rabbimiz, dönüş sanadır." Topluluk başlanı eğer bu sözü tekrarlamağa başladı."

Ravi bunun ardından, Rasulullah'ın sözünü tasdiken Bakara suresinin son iki ayetinin nazil olduğunu söyleyecektir."

Allah Rasulü, ümmetin ehl-i kitaplaşma tehlikesine dikkat çektiği bir ha-
ve fdnuauesTie

dişinde mü'mini tanımlarken "ateşe atılması kendisine, Yahudiliğe ya. da Hıristiyanlığa dönmesinden daha sevimli gelen kimse" olarak tanımlıyordu.

Buhari, /'«sam, 14; Müslim, ///m, 6; ibn

1. "f*r^ *— yi» •>> y ^ t.V*< H»j 'V V («A» «" o- o*

Mace, Fiten, 17; Ahmed b. Hanbel, 3/84.

2. Buhari, Nisam, 14.

3. - JSj w j. t- i^> .j* ^ tfJV »^1*! ur 5** u >*4" <^~r fj» J» ur u. it au,-."

Tirmizi, Fiten, 18(2180)

4. ' ^Mj^*Jes r*)» ***< ** J-^J^J-^dfj-*, * J*</***** J*üÜ

....iMi£m<tfj*" Tirmizi, /man, 18 (2641); Son kısmı için bkz: Ebu Davud, Sünne, 1 (4596); ib> Mace, Fiten, 17; Ahmed b. Hanbel, 4/102- Darimi, Siyer, 75.

5. "W- i* it ,/*! g|t> «^ İjüüiV AJ6 K jJ, .cJB .W- (^JM j^ I>

Buhari, Cenaiz, 62 (2/91); Müslim, Mesacid, 19.

6. Tirmizi, ///m, 5: ibn Mace, F/ten, 26; Ahmed b. Hanbel, 4/160; Darimi, Mukaddime, 26/246.

7. V-> "i*» <f j^t u>jî ••• u-r i f-j <l^j, il J.u, J Ut J^ jj1

Buhari, Fardul-Humus, 19 (4/61). 8 ' «i>ü), 1>> jJ ^U *i>W, ffVıf+J* W*ty >dl j»
vI^alj .jjA 0> «tt, î»f ...

Ebu Davud, Melahim, 17 (4336-4337); Tirmizi, Tefsir, 5 (3047-3048); İbn Mace, Fiten, 20 (4006).

9. .Müslim, iman, 47(199,200).

10. Buhari {iman, 9), Müslim (İman, 15), Nesai {İman, 3) ve ibn Mace'nin {Fiten, 11) başka bir me-

tinle aldığı bu hadisin yukardaki şeklini, Camiu'l-Usul yazarı İbnü'l-Esir el-Cezeri, Tirmizi'yi kaynak göstererek verir. Ancak eldeki Tirmizi nüshalarında tüm aramalarım rağmen hadisi bu şekliyle bulamadım. Camiu'l-Usul, 1/237.

B. SAHABE VE YAHUDİLEŞME

Kur'an'da ve sünnette bunca hassasiyetle üzerinde durulan Üm-met-i Muhamed'in Yahudileşme tehlikesine karşı Allah Rasu-lü'nün ellerinde yetişen sahabenin hassasiyet göstermemesi düşünülemezdi.

Kur'an'ın ve onun yürüyeni olan Rasul'ün terbiyesinden geçen seçkin isimler İsrailoğullan'nın Yahudileşme sürecinden her vesileyle dersler çıkarır, bu ümmetin

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

akıbetinin de onlann akıbetine benzememesi için Yahudileşme temayülü sezdikleri davranışları İsrailoğullan'nın davranışlarıyla kıyaslardı. İşte İbn Abbas'ın anlattığı Hz. Ömer'in Yahudileşme tehlikesine karşı duyarlılığını ele veren olay:

"Ömer'e müslümanlardan birinin içki sattığı haberi geldi. Başladı söylenmeye: Allah o adamı kahretsin. O bilmiyor mu ki Allah Rasulü şöyle buyurdu: "Allah Yahudileri kahretsin. Allah onlara ölü hayvanın iç yağınını haram kıldı onlar onun alım-satımını hoşgördüler.""¹¹

Hz. Aişe de Yahudileşmeye dikkat çekenlerden: "Eğer Allah Rasulü kadınların süslenip püslendiğini görürse, onları mescide gitmekten men ederdi, aynen İsrailoğullan kadınlarının men edildiği gibi."¹²

Sünnetin ruhunu anlamadaki kabiliyet ve anlayışıyla sahabe içerisinde seçkin bir yeri olan İbn Mes'ud (r) ise Yahudileşme tehlikesine karşı çok daha hassas. İbn Mes'ud'a insanların yanında hadis yazılı metinler olduğu haber verilince şaşırdı, tuhafına gitti. Bu şaşkınlığı o metinler getirilip imha edilinceye kadar geçmedi. Ardından dedi ki: "Sizden önceki kitap ehli, alimlerinin kitabına sarılıp Rablerinin kitabını terketükleri için helak oldular."¹

Hz. İbn Mes'ud, Allah'ın kitabının terkedilip tümünden başka kitaplara yö-nelinmesini Yahudileşme alameti olarak niteliyor, bir toplumun Allah'ın kitabını terkederek bilginlerinin kitabına sanılmalannı o toplumun helakine yoruyordu. Kuşkusuz İbn Mes'ud'un bu yaklaşımını anlayabilmek için Yahudi alimle-

Kendi elleriyle yazdıkları kitabı insanlara dayatıp "Siz Tevrat'ı anlayamazsınız, onu ancak bizim alimlerimiz anlar" mantığına saptığını bilmek gerekiyor. Bu noktada İbn Mes'ud'un sünmûyazılacak bir şey değil yaşanacak bir şey olarak algılayanlardan olduğunu, onun bu tavrının sünnete karşı değil, sünnetin hayatî olmaktan çıkartılıp kitabîleştirilmesine karşı olduğunu hatırlamakta yarar var.

Aynı sahabi, "Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse kafirlerin, zalimlerin, Jasıklann ta kendileridir" mealindeki (5/44, 45, 47) ayetleri sadece Yahudilere has kılmak isteyenlere, ayetin hükmünün Yahudi olsun olmasın herkesi kapsadığını, hükmün genel olduğunu ifade ederek karşı çıkıyordu.H

Sözkonusu ayetlerin yalnızca kitap ehlini kastettiğini söyleyenleri şiddetle reddedenlerden biri de Hz. Huzeyfe (r) idi. Bu düşüncede olan birini şöyle azarlamıştı:

"Allah'a yemin olsun ki, adım adım onlann yolundan gideceksiniz. Ne ki buzağıya da tapacak mısınız, onu bilemem."¹⁵

İbn Abas (r)'ın da, Maide süresindeki Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen-lerin durumuyla ilgili ayetlerin Yahudileri ilgilendirdiğini söyleyen birine şöyle dediği rivayet edilir:

"Siz ne de iyisiniz ya! Tatlı olan ne varsa size, aa olan ne varsa ki-tab ehline hal Sizden kim Allah'ın hükmünü inkar ederse kafir olur, kim ona inandığı halde Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse zalim ve fasık olur."¹⁶

Sahabe İsrailoğulları'nın Yahudileşme alametlerini iyi biliyor ve her an böylesi bir duruma düşmekten kaçınıyorlardı. Şu olay bunun çarpıcı bir örneğiydi:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Mikdat suva : olarak Rasul'e geldi ve dedi ki: Seni müjdelirim ey Allah'ın Nebi'si. Vallahi sana İsrailoğluUannın Musa'ya dediği gibi sen ve Rabbin gidip savasın. Biz burada oturup bekleyeceğiz" demeyecpp' 'ikis, seni hak ile gönderene yemin olsun ki, Allah sana zafer kapıların açınıcaya dek senin etrafında olacağız.'"17
Sahabedeki Yahudileşme tehlikesine karşı gösterilen bu titizlik onlardan sonraki neslin büyüklerine de yansımıştı. Bunlardan biri olan Süfyan b. Uyey-
ne

Müslümanların Yahudileşme ve Hristiyanlaşma temayülünün adım en Hoeru koyan ilklerden. Diyor ki Süfyan b. Uyeyne: »Alimlerimizden doğru Z*m sapanlar için, bunda biraz Yahudileşme var abidlerimizden ölçüyü kaçırınlar için ise, bunda biraz Hristiyanlaşma var, derdik:

11. Buhari, Buyu', 103; Müslim, Musâkât, 12; Nösai, Fer' 9; Darımı, ^^

12. Müslim, Salat, 30 (144); Ebu Davud, Salat, 53 (569); Tirmizi, Cum a, 36 (540).

13. Darimi, Mukaddime, 42 (472)

14. Zemahşeri, Keşşaf, 1/341

Age., 1/341. 17. Ahmed b. Hanbel, 1/457-458.

YTTH UDILT5!"IE ı c it n i u •.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

• • •

İSRAİLOĞULLARI VE YAHUDİLEŞME A. HZ. MUSA DÖNEMİNDE YAHUDİLEŞME

İsrail, Hz. Yakub'un lakabıdır. Bilindiği gibi Hz. Yakub, Hz. İbrahim'in Hz. İshak'tan olma torunudur. Hz. Yakub'a, "Allah'ın kulu: Abdullah" ya da "seçilmiş kişi:

Mustafa" anlamına gelen bu lakabın Allah tarafından verildiğine inanılır.1

İsrailoğullan, Hz. Yakub'un 12 oğlunun neslinden gelenlerin tümüne verilen ortak addır. Hz. Yakub'un büyük atası Hz. İbrahim, Sümer'deki Ur şehrinden gelmiş ve milattan yaklaşık 2200, Musa'dan da 1000 yıl önce Filistin'e yerleşmiştir.

İsrailoğullan'ndan Mısır'a ilk yerleşen Hz. Yusuftur. Kardeşlerinin kıskançlık ve ihaneti sebebiyle Hz. Yusuf un, esaretle başlayıp Mısır hükümetinde bakanlığa kadar varan serüveni sonucunda, Filistin'de çıkan bir kıtlık nedeniyle 70 kişilik bir kabileyle Mısır'a gelip yerleştiler.2

İsrailoğulları, ataları Hz. İbrahim'den beri tevhid akidesine inanan Müslüman bir neslin torunuydular. Tümü de peygamber çocuğu olan 12 kardeşten üreyen bu topluluğu Hz. Yusuf Mısır'a yerleştirdiğinde tek Allah'a iman ediyorlar, ataları Hz. İbrahim, İshak ve Yakub'un inancını sürdürüyorlardı. Kur'an'a göre, ölüm döşeğindeki babalarına, tevhidden ayrılmayacaklarına dair söz vermişlerdi.

Mısır'a hicretten sonra, aradan geçen 4-5 yüzyıl içerisinde Mısır'da uğradıkları her türlü zulüm ve işkenceye rağmen İslam akidesini muhafaza ettiler. Mısır'ın inkarcı yönetimine karşı inançlarını korumada hassas davrandılar. Onların inançlarında ısran İslam düşmanı fir'avnî yönetimi ciddi biçimde endişelendiriyordu.

Çünkü hakim sınıf fir'avnîler olmasına rağmen, İsrailoğullan ülkenin ticaret ve zenaatında önemli rol oynuyorlardı. Bu durum, firavunu etnik temizlik yapmaya itti.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

O kadar ki, kabilenin tüm erkek çocuklarını daha doğar doğmaz boğazlayarak, bilinçli bir etnik temizlik politikası uyguladı.5

Bu ortamda Allah bir çocuğu bu soykırımdan kurtardı ve firavunun eliyle onu büyütürken kendisine peygamberlik verdi. O, Hz. Musa idi.4

Allah, Hz. Musa'yı iki görevle göndermişti:

1. İsrailoğullarına mensup Müslümanlara zulmeden azgın Mısır firavununu İslam'a davet etmek için.

2. Müslüman İsrailoğullarını putperest firavunun zulmünden kurtarmak için.

Artık İsrailoğulları'nın önünde yeni bir dönem açılıyordu, tarihlerinin dönüm noktasını yaşıyorlardı. Toplumsal kader onları altta iken üste çıkarmış, Allah, insanlık tarihinin sahnesine bu kez de İsrailoğulları'nı çıkararak denemeyi murad etmişti. İsrailoğulları, çektikleri bunca acı ve işkenceye rağmen inançlarından taviz vermemenin karşılığını insanlık içerisinde seçilmiş ümmet olma ödülüyle alıyordu.

Allah Teala, ilahi mesajı iletmek için peygamberleri seçtiği gibi, bu mesajı yeryüzünde iktidar etme görevini üstlenecek toplumu da seçmektedir. Hz. Musa'ya gönderilen mesajı yeryüzünde gerçekleştirme görevi için İsrailoğulları'nın seçildiği Kur'an'da da, Tevrat'ta da vurgulanmıştır/ Ancak bu seçim, seçilen toplumların Allah'a verdiği vahiy emanetine ihanet etmeme sözlerine sadık kaldığı sürece devam edecektir. Bu emanete ihanet etmeleri halinde "seçilmiş topluluk" olma unvanını yitireceklerdir:

"Ey İsrailoğulları size verdiğim nimetimi hatırlayıp bana verdiğiniz sözü tutun ve yalnızca benden korkun ki ben de size verdiğim sözü tutayım."0

Aynı seçimden Tevrat'ta da söz ediliyor, hem de Yahudileşme düşüncesinin temelini oluşturan ırk üstünlüğü fikrine prim vermeyip seçimin "misak"a dayandığını vurgulayarak:

"Ey İsrailoğulları, Rabbin size karşı Mısır diyatından çıkardığı bütün boy-

YÂRU BİL EŞME TEMAYDI [T

srauögütian veYahudilesme

lara karşı söylediği şu sözü dinleyin: Yeryüzünün bütün topluluklarından yalnızca sizi tanıdım. Bundan dolayı bütün fesatlarınızı sizin üzerinizde yoklayacağım."7

Allah, Mısır yönetiminin ezici baskısı altında köle gibi yaşamaya mahkum olan Müslüman İsrailoğullarını, rablığını ilan edecek kadar küfründe ileri giden Mısır firavununun elinden Hz. Musa'nın önderliğinde kurtarır:

"Musa'ya: 'Kullarımı geceleyin yürüt' diye vahyettik."8

Bu, Rasulullah'ın hicretinde olduğu gibi esaretten "devlefe hicretti. Zamanlar ve zeminler üstü akidenin ortak adı olan İslam'a inananların kaderi de ortaklı: Çile, işkence, hicret, devlet...

Allah, İsrailoğullarını Hz. Musa önderliğinde bu korkunç zulümden kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda Mısır yönetiminden onların intikamını da önce Mısır halkı üzerine on afet indirip ardından firavun ve askerlerini suda boğarak almıştı.9 Dahası, zalim Mısır yönetiminin arkada bıraktığı devlet ve medeniyet de Allah'ın gazabından nasibini alarak yerle bir olmuştu.10

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Firavun ve ordusundan kurtulan İsrailoğulları çölde uzun bir yürüyüşten sonra ulaştıkları Mara vahasının acı sularını içemeyince Allah Hz. Musa aracılığıyla suyu nasıl tatlandırabileceklerinin tekniğini öğretti." Elim adlı bir vahaya geldiklerinde ise Allah onlara her kabileye bir göz düşecek miktarda su kaynağı vererek lutfunu artırdı.¹² Bu nimeti verirken de tembihledi: "Allah'ın rızkindan yeyin, için, ama yeryüzünde bozgunculuk yaparak sataşmayın."¹

Gel gör ki, Allah'ın, düşmanlarını feci şekilde helak edip kendilerini mu-cizesiyle kurtardığı İsrailoğulları toplumsal esaretten daha kurtulur kurtulmaz (M.Ö 1400-1220) göç sırasında uğradıkları bir beldenin halkını heykele taparken görünce peygamberlerinden kendilerine de bir heykel yapmasını isteyeceklerdir.¹⁴ Hz. Musa sert çıkarak onları uyardı, lakin onlar bu uyanya kulak vermediler.

Henüz Rasulullah hayattayken İsrailoğulları'nın Yahudileşmesinin ilk belirtisi olan bu temayül Ümmet-i Muhammed arasında da belirecek, 'sahabe'den bazıları Pevgamberimizden müşriklerin ibadet ettiği gibi ibadet edecekleri bir ağaç tahsis etmesini isteyeceklerdir.

Bakara suresinden anlıyoruz ki, Hz. Musa ümmetiyle birlikte Mısır'dan çıktıktan sonra Allah'tan eski ülkeleri olan Filistin topraklarındaki putperest kavimlerle savaşın topraklarını yeniden fethetmelerini emretmiştir. Lakin İsrailoğulları korkup bu emri tutmadılar. Bu nedenle Allah onları çöle mahkum etti. Çölün zorlu şartları, vahyi taşıma görevi verilen İsrailoğulları için ilahi bir eğitim süreciydi. Böylece önceki yaşlı ve kaşarlanmış nesil tükenip yerine yeni, genç ve dinamik bir nesil yetişti. İşte onlar Rablerinin "Allah yolunda sa-vaşın"¹⁵ emrini yerine getirdiler ve putperest Filistinlileri topraklarından attılar. Belki de bu kıssanın anlatıldığı ayette geçen "ölüm" eski neslin tükenmesi, "hayat" ise yeni neslin yetişmesiydi:

"Şu binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "ölün" dedi de sonra kendilerini diriltti."¹⁶

Allah Teala Hz. Musa'ya ilahi eğitim sürecinden geçmesi ve vahyi alması için aynı adı taşıyan yarımada'daki Sina dağına gitmesini emrettiğinde, geride bıraktığı İsrailoğulları toplumu Mısır'dan çıkmadan önce onlardan topladıkları altın ve gümüş¹⁷ gibi zinet eşyalarından kendilerine bir buzağı heykeli yapıp, çağının şartlarında bir teknoloji harikası olan bu heykele tapmaya başlamıştı.¹⁸

Tevrat'ın verdiği bilgilere bakılırsa, İsrailoğulları Moablı fahişelerle zina etmeye başlamışlar, bu fahişeler İsrailoğulları'nı, hem ırzlarını onlara peşkeş çekerek hem de putları uğruna adanan kurbanların etlerini onlara ikram ederek kendi putlarına tapmayı telkin etmiş, onlar da şehvetlerinin hatırına Allah'ı terkedip putperest komşularının tanıdığı olan Baal-peor putlarına tapınmaya başlamışlardı.

"Ve İsrail Şittim'de oturdu; ve kavim Moab kızları ile zina etmeye başladı; ve kendi ilahlarının kurbanlarına kavim çağırdılar; ve kavim yedi, ve onların ilahlarına eğildiler. Ve İsrail Baal-peora bağlandı; ve Rabbin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi."¹⁹

Bunca mucizeye şahid olduktan sonra İslam'dan çıkıp şirke yönelmeleri üzerine korkunç bir biçimde cezalandırılıp tevbeye davet edildiler. Tevrat'ta ak-tanlığına göre puta tapanlara verilen bu ceza ölümdü. Oysa ki, bu, yine Tev-

rafta yer alan on emirden biri olan "öldürmeyeceksin emriyle çelişiyordu.20 Bu kez de Peygamberlerine, Allah'ı kendilerine açıkça göstermesini, yoksa inanmayacaklarını söyleyerek pazarlığa girdiler. Yıldırım çarpmasıyla cezalandırıldılar. Fakat, belki adam olurlar diye bir şans daha tanındı.21

İsrailoğulları kendilerine peygamberleri tarafından vadedilen Kenan ülkesine (Filistin) doğru yola çıkarlar. Mısır'da yetişen kuşak kendilerini değiştirmeye yanaşmaz ve düşmanla savaşmaktan kaçır. Allah da, onların yerine nefislerini değiştiren yeni bir nesil yetişmesi için İsrailoğullarını çölde 40 yıl do-laştırır. Bu dönemde Hz. Musa onlara şeriatın kurallarını öğretir, girdikleri toplumda asimile olmamaları ve kendilerine verilen şeriat emanetini yeryüzünde tatbik etmeleri için şahsiyet eğitimi verir, içlerinden onları yönetecek çekirdek kadro yetiştirir. Bütün bunlar olurken, Allah da onların her türlü geçimini karşılar. Hatta çölde susuzluktan kavrulmuşken onların her bir boyuna bir kaynak düşecek şekilde billur gibi sular verir. Üzerlerine bulutlardan gölgelik yapar, onlar çölde bulundukça güneş sıcağına maruz kalmazlar.

Onlara kendiliğinden, hiç zahmetsiz elde edilen yiyecekler verilir. Seherde toprağı düşen kırağının ardından kişniş tohumu gibi beyaz ve kırağı gibi küçük olup öğütölerek lezzetli pide yapılan "man" bunlardandır. Yer elması, mantar, bir tür kaktüsün meyvesi olup enfes tadı ve serinletici bir özelliğı olan "tıyn: incir", avlanarak yararlanmaktan eti lezzetli bıldırcın kuşları, çalılıklarda reçine, püs, ağaç balı gibi öyle de yenebilen, herbiri ilaç gibi şifalı olan, sıvılaştırılınca meşrubat olarak içilebilen yiyeceklerdir bunlar.22

Bütün bu nimet ve lütuflara şükredecekleri yerde "hani bunun soğanı sarımsağı" diye tuttururlar. Peygamberlerinden sebze, kabak, mercimek vs. istemeye başlarlar. Bu nankörlükleri üzerine ellerindeki nimet de alınarak yoksulluk ve kıtlıkla cezalandırılırlar. Miskin ve perişan olarak dilenci bir toplum haline gelirler.23 İsrailoğulları'nın, bunca mucize ve nimet karşısında nasıl nankörlük yaptıklarını Tevrat'ın dilinden okuyalım:

"Fakat onlar ve babaları azgınlık ettiler ve enselerini sertleştirdiler ve senin emirlerini dinlemediler ve söz dinlemek istemediler. Ve onların arasında yapmış olduğı mucizelerini anmadılar. Fakat itaatsizlik ettiler ve sana karşı asi oldular. Senin şeriatını arkalarına attılar ve onları sana döndürmek için kendilerine karşı şahadet eden senin peygamberlerini öldürdüler. Ve büyük küfür ettiler. Fakat rahat bulunca yine önünde kötölük ettiler."24

Onlara bir hak daha tanınır. Nefislerinde olanı değiştiren yeni nesil yetişince Allah da onların toplumunu değiştirerek 40 yıl seferi bir halde, hiç bir dünyalık biriktirmeye ve mülk edinmeye fırsat tanınmadan yaşadıkları çölden şehre inmelerine izin verilir. Ancak, önce asi olmayacaklarına dair söz verdikleri Allah'tan af dilemeleri gerekmektedir, "affet! affet" anlamına "hıttatiin! hıttatün!" diyerek kapıdan girmeleri istenir. Onlar, yoksulluğun ve 40 yıllık gözaçlığının da etkisiyle kendilerinden söylemeleri istenilen kelimede bir harf değişikliğı yaparak "buğday ver! buğday ver!" anlamına gelen "hıttatün! hıttatün!" diyerek kapısından değil de ekili tarla ve bahçelerin bulunduğı arkasından yağmalayarak girerler şehre.25

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu ihanetleri de cezasız kalmaz. Kur'an'ın "iğrenç bir azab" olarak nitelendirdiği korkunç bir felaketle karşı karşıya kalırlar.

İsrailoğulları Allah'ın kendileri için koyduğu Cumartesi yasağına da riayet etmediler. Toplumsal zaaf haline gelen paracanlıklar hayatlarını oldukça dünyevileştirmişti. Kendileri, Allah'tan sırf ibadete ayıracakları bir gün tahsis etmesini istediler. Allah da onların dünyevileşen hayatını dînîleştirmek için Cu-martesi'ni tahsis etti. Onlar bu yasağı da deldiler. Hile yapıp Cuma akşamından ağlarını denize geriyorlar, yasak bitiminde toplayarak, sözde, çalışma yasağına uymuş oluyorlardı.

Allah Teala onların bu hilesini cezalandırmakta gecikmedi. Bu yasağı ihlal ettiklerinde sulanndan balıklar çekiliyor, uyduklarında sahilleri balık akınına uğruyordu.²⁶ İsrailoğulları öylesine azgınlaşıyorlardı ki Allah'ın bunca gazabına uğradıkları halde yine de peygamberlerinin tehditlerine karşı Allah'a baş-kaldırıp tıpkı cahiliyye müşriklerinin Rasulullah'a yaptıkları küstahlığı yapıyorlardı:

"Onlar diyorlar: Acele davran, yapsın da görelim. İsrail Kuddusunun vaadi yakın gelsin ki bilelim. Kötüye iyi ve iyiye kötü diyenlere, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanlara vay! Kendi gözlerinde bilge görünenlere, kendilerini kudretli görenlere vay!.. Şarap içmekte yiğit olanlara, rüşvet için zalimi haklı çıkaranlara, haklının hakkını elinden alanlara vay!.."27

"Aşâğılık maymunlar olun!"

Onlar bu açık uyuya rağmen şeriatın emrine uymamakta direnince korkunç bir şekilde cezalandırmakta gecikmediler:

"Aşâğılık maymunlar olun!"28

Allah bu olağanüstü alçaltıcı cezayı ihanetlerine bir karşılık ve insanlığa bir ibret olsun diye vermişti onlara.²⁹

Allah'ın İsrailoğullarına verdiği bu cezanın "maymunlaşma" biçiminde tecelli etmesinin hikmeti İsrailoğulları'nın tıpkı bir maymun gibi etraflarındaki putperest kavimleri körü körüne taklid etmeleri, peygamberleri tarafından uyarılmalanna karşın her seferinde düşmanlarının inancını ve kültürünü taklid pahasına öz kimlik ve kişiliklerini terketmeleri olsa gerek. Allah Rasülü bu ümmetten bu tür cezaların kaldırıldığını haber vermektedir.

İsrailoğulları'nın isyanından zarar gören -hâşâ- Allah değildi. Onların isyan ve tuğyanlarının tüm olumsuz sonucunu bütün bir toplum çekiyordu. Allah da, vahyi taşıma ve yeryüzünde uygulama görevini üstlenerek kendisine söz vermiş bir toplumun önce kendi içerisinde dürüst, tutarlı ve örnek bir toplum haline gelmesini istiyordu. Oysa onlar bunca nimet, tolerans ve uyuya rağmen adam olmamakta direniyor, her tür suç ve ahlaksızlığı işlemekten sakınmıyorlardı.

İsrailoğulları ileri gelenlerinden bir adam cinayet işlemiş, cinayetini gizlemek için de bizzat kendisi toplum lideri Hz. Musa'ya cinayeti şikayet ederek katilin bulunmasını istemiş, bulunmadığı takdirde bundan nebevi yönetimin sorumlu olacağını ihtar etme pişkinliğini-göstermekten de geri durmamıştı. Bunca mucize ve belaya rağmen hala "Allah'ın her şeyi görüp bildiğine" inanmadığı belli olan bu insanlara Allah tarafından bir inek kesilip o ineğin bir parçasıyla maktule vurulması ve bu suretle katilin kimliğinin ortaya çıkarılması emredildi.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

TAHUDİİ t}H E TEMAYÜL

ve Yahudilesme

Elbet ineği kesmekle emrolunmalannın bir hikmeti vardı. Çünkü İsrailo-ğullan ilk irtidatlarını ineğe taparak gerçekleştirmişlerdi. Allah'ın kesmelerini emrettiği, onların da ha bire soru üstüne soru sorarak kesme işini savsaklamaya çalıştıkları inek, taptıkları ineğin tıpkısıydı. Yani Yahudileşen israiloğul-larından putlarını kurban etmeleri istenmişti.

İşin ortaya çıkacağı belli olunca gündem değiştirip, Allah'ın hükmünü sulandırma çabası içine girdiler. İneğin yaşı nasıl olmalıydı? Yok, rengi nasıl olmalıydı? Çifte koşulmuş mu, koşulmamış mı, tarla sürmüş mü sürmemiş mi, bostan sulamış mı sulamamış mı, alacası var mı yok mu?... İşlerini kendi eleriyle zorlaştırmışlar, fakat Allah'ın emrinden de kurtulamamışlardı. Neticede, özellikleri verilen ineği güç-bela bulup kesmek zorunda kalmışlar, katilin kimliği ortaya çıkmıştı.³⁰

Bütün bu yaptıkları onlarda bir toplumsal tabiat halini almış, birlikte yaşadıkları topluma, hatta birbirlerine karşı, Allah'a karşı yaptıkları ihanet, ahlaksızlık, hile, desise ve isyandan daha fazlasını yapmışlar, bunun sonucunun kendi toplumları için korkunç bir felaket olacağını Allah daha o zamandan kendilerine haber vermiştir:

"İşte o zaman Rabbin onlara en kötü azabı yapacak kimseleri kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi."

Bu İlahi haberin nasıl gerçekleştiğini görmek için İsrailoğullanmn tarihine şöyle bir bakmak yeterli.

Bundan da öte, belki onların başına gelen tüm belaların asıl nedeni vahyi ciddiye almamaları, onu tahrif edip, Allah'a verdikleri sözü bozmalarıydı. Onların bu tavırlarının en müşahhas örneği elde bulunan Tevrat metinleriydi.

O halde, Tevrat'ın başına neler gelmişti?

1. Tevrat, Tekvin, 32/28, 35/10.
2. Tevrat, Çıkış, 1/1-8 Tevrat'ın kaydettiği tarihe göre Mısır'a M.Ö. 1650 tarihinde geldiler ve orada 430 yıl kaldılar.
3. 2 Bakara/49; Tevrat, Çıkış, 1/15-22.
4. Bu kurtuluşun hikayesi için bkz: 28 Kasas/3-13.
5. "Ey israiloğulları size nimet verip de alemlere üstün kıldığımı hatırlayın" 2 Bakara/47; "Yeryüzünün bütün aşiretlerinden yalnız sizi tanıdım." Amos, 3/2.
6. 2 Bakara/40.
7. Tevrat, Amos, 3/1 -2.
8. 26 Şuara/52, 20 Tâhâ/77.

YAHUDİLEŞME TEMAYÜLÜ

İsrailoğulları ve Yahudilesme

9 Suda boğulan firavunla, Hz. Musa'yı büyüten firavunun aynı kişi olmadığı, Beni İsrail kaynaklarının üzerinde ittifak ettikleri bir husustur. Bu konuda Kur'an'da da açık bir nas yoktur. Yahudi kaynaklarına göre Musa firavuna gittiğinde 50 yaşındaydı. Mısırdan çıkış ise bundan 30 yıl sonra vuku buldu. Bu durumda, onu sarayda büyüten firavunla suda boğulanın aynı kimseler olmama ihtimali daha

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kuvvetlidir. Bir görüşe göre Hz. Musa kraliçe Haçapsut tarafından kurtarılarak büyütülmüş. Haçapsut ölüp onun yerine muhalifi III. Tutmes geçince saraydan kaçmıştır.

10. 7 A'raf/136-137; 20 Tâhâ/77-79; Tevrat, Çıkış, 15/15-31.

11. Tevrat, Çıkış, 16/25.

12. Çıkış, 16/27; 17/5-7.

13. 2 Bakara/60.

14. 7A'raf/138.

15. 2 Bakara/244.

16. 2 Bakara/243.

17. Çıkış, 12/35-36.

18. 7 A'raf/148; 20 Tâhâ/83-97; Muharref Tevrat'ta (Çıkış 32/1-6) Hz. Harun'a iftira edilerek heykeli onun yaptığı ifade edilirse de Kur'an heykeli yapanın Samiri olduğunu bildirmektedir.

19. Sayılar, 25/1-3.

20. Tevrat'ta bu olay şöyle geçer: "israil'in Allah'ı Rab şöyle diyor: Herkes kılıcını beline kuşansın ve ordugahta kapıdan kapıya dolaşsın ve herkes kendi kardeşini, kendi arkadaşını, kendi komşusunu öldürsün. Ve Levioğulları Musa'nın söylediği gibi yaptılar ve o gün kavimden üç bin kadar adam düştü." Çıkış, 32/27-28. Fakat Bakara 54'teki bu olayı çağrıştıran "faktulû enfuseküm" emrini kimi müfessirler, doğru bir yaklaşımla "nefislerinizi öldürünüz" diye anlamışlardır. Bu yaklaşım Bakara 84-85'le de uyumludur.

21. 2 Bakara/54-56.

22. 7 A'raf/160; Tevrat, Ç//«ş, 16. bab. Tevrat'ta "man" şöyle tarif edilir: Seherde ordugahın etrafına

çiğ düşmüştü. Ve düşmüş olan çiğ kalkınca işte çöl toprağının yüzeyinde kırağı gibi küçük, yuvarlak birşey vardı. ...Ve israil evi onun adını "man" koydular; ve o kişniş tohumu gibi beyaz ve lezzetli ballı yufka gibiydi. Çıkış, 16/13,14,31 "Görünüşü ak günnük görünüşü gibiydi. Kavim dolaşır ve onu toplarlardı. Değirmende öğütürler, yahut havanda döğerlerdi. Ve tencerede haşlarlar ve ondan pide yaparlardı. Tadı taze yağ tadı gibiydi. Geceleyin ordugah üzerine çiğ indiği zaman üzerine "man" inerdi. Sayılar, 11/7-9.

23. 2 Bakara/61.

24. Nehemya, 9/16-38.

25. 2 Bakara/58; 7 Araf/161-162.

26. 7A'raf/163.

27. İşaya, 5/18-23.

28. Bu cezanın mahiyeti konusunda farklı tefsirler yapılmıştır. Bazılarının yaptığı gibi Kur'an'ın da haber verdiği bu olayı bin dereden su getirerek te'vil etmeye çalışmak gerekmez. Bazıları olayın Allah'ın bir cezası olarak gerçekleşen bir tür reenkarnasyon olduğunu ileri sürer. Ancak bu ve benzeri olaylar için daha açıklayıcı bilimsel bir bulgudan söz etmek istiyoruz: Tarihin farklı dönemlerinde ender görülen bir bela ve musibet

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

olarak kan kimyasındaki bozulma sonucunda insan şeklinin olağanüstü deforme olarak tıpkı hayvanlara benzer hale geldiği, British Colombia Üniversitesi profesörlerinden kan kimyacı Dr. David Dolphi tarafından keşfedilmiştir. Buna tıpta 'Progeria' hastalığı deniliyor. Batıda yaygın olan "Kurt Adam" ve hayvana dönüşen insan efsanelerinin kaynağını araştıran Dr. Dolphi'nin tesbitine göre, kanda meydana gelen bir hastalık sonucunda insanın organları şekil değiştiriyor, yüz ve beden tamamen hayvanlarda olduğu gibi kılalanıyor, bu illete yakalanan biri her haliyle insandan çok, bilinen bir hayvana benziyordu.

29- 2 Bakara/65-66; 7 Araf/166.

30- 2 Bakara/67-73. 31. 7 A'raf/167.

B. TEVRAT'I TAHRİF SÜRECİ

Tevrat (Torah), bugün elde bulunan Kitab-ı Mukaddemin ilk beş kitabına verilen isim. Bunlar Allah'ın emir ve yasaklarını içerdiğinden "kanun", "yasa kitabı" yani "şeriat" anlamına gelen bu ismi almış. Yunanca Pentatok (Penta: beş, teukhos: kitap) da denilen bu ilk beş kitaba İbraniler "sifrlar.- kitaplar", Yunanlılar da aynı anlama gelen "biblia" adını veriyorlar.

Buna rağmen, Kur'an'da, "Tevrat" isminin Hz. Musa'ya izafe edildiği tek bir ayet dahi bulunmamaktadır. Fakat, her ne hikmetse, Tevrat hep Hz. Musa'ya indirilen kitap olarak şöhret bulmuştur.

Kur'an'da Hz. Musa'ya verildiği belirtilen sahifelerin ismi bir yerde "su-huf: sahi/eler"³² diğer tüm ayetlerde "kitab" olarak geçer. Tevrat isminin geçtiği hiçbir ayette ise Tevrat Hz. Musa'nın adına izafe edilmez. Bir ayette ise bu "kitab"ın hem Musa, hem de Harun'a verildiği ifade edilir.³³ Bir başka Kur'an ayetinde de Tevrat'tan "esfar-kitaplar"^M biçiminde söz edilir.

Bütün bu ayetlerden anlaşılan Kur'an'ın "Tevrat" adını verdiği kitap, Hz. Musa'ya da verilen kitaplar başta olmak üzere Benî İsrail peygamberlerine gönderilen tüm kitapların ortak adıdır. Yani bugün elde bulunan "Tevrat'tır. O tek bir kitap değil bir kitaplar koleksiyonudur. Bugün elde bulunan Tevrat'a bakıldığında bu açıkça görülür. Onda tüm otoritelerin Hz. Musa'ya indirilen kitaplar olarak kabul ettiği İlk 5 kitaptan başka, Ezra, Nehemya, Eyyub, Süleyman, İşâya, Yeremya, Hezekiel, Daniel, Hoşea, Yoel, Yunus, Zekeriyya gibi Beni İsrail peygamberlerine nisbet edilen kitaplar da yer alır. Maide/44 ayetinde geçen "peygamberler onunla hüküm verirlerdi" ibaresi de bu yargımızı güçlendirmektedir.

Pentatok'tan "kitab" olarak sözeden Kur'an, ilk beş kitabı şöyle vasfeder:

"Andolsun biz Musa'ya ve Harun'a, sakınanlar için bir aydınlık ve öğüt olarak hakla batılı birbirinden ayıran kitabı verdik."³⁵

"... İnsanlara basiret vermek ve bir hidayet ve rahmet olmak üzere Musa'ya verilmiştir."³⁶

Elimizde bulunan Eski Ahid üç bölüme ayrılan 39 kitaptan oluşur. Birinci bölümü oluşturan ilk 5 kitaba Şeriat (Torah) adı verilir. İkinci bölüm Peygamberler (Nebiim), üçüncü bölümse azizlerin hayat hikayesini ele alan Ha-jjiyoğraflar (Ketubim)'dan oluşur.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an, Tevrat'ı tasdik etmekle birlikte aynı zamanda onun tahrif edildiğini de açıklar.

Bilinen bir gerçektir ki, elimizdeki Eski Ahid, 2000 yıldan fazla bir süreç içerisinde bir çok değişimden geçerek son şeklini almıştır. Kitab-ı Mukaddes Tenkidi disiplini bu tahrif sürecini ana hatlarıyla ortaya koymaya muvaffak olan bir ilim dalıdır.

Kur'an, Tevrat'ın yazımına ilişkin şu bilgiyi verir:

"De ki, Musa'nın insanlar için bir nur ve hidayet rehberi olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz onu (basit) kağıt parçaları olarak görüyordunuz."37

İsrailoğulları, Hz. Musa'ya gelen vahyi, levhalar halinde bir sandıkta (tabut) diğer kutsal eşyalarla birlikte muhafaza ediyorlardı. Yaptıkları savaşlarda bu sandığı "uğur" olarak yanlarında taşırlar, onun hürmetine düşmanlarına karşı zafer isterlerdi. Yine Yahudi kaynaklarının ittifak ettiği bir hakikattir ki, bu dönemde Tevrat parça parça yazılmış tek bir nüsha idi, başka nüshası yoktu.

Ne ki, kısa sürede bu sandık İsrailoğulları'nın düşmanlarının eline geçti. Metinler kaybedildi.38 Ahbar (yazıcılar) onu yeniden yazıp çoğaltma işini yaparken eklemeler, çıkartmalar yaptılar. Kendilerine göre tasnif yaparak bazı bölümleri birleştirip, bazıları ayırdılar. Kimi zaman ana metnin arasına yorumları, kendilerinden öncekilerin şerhlerini karıştırdılar. Bütün bunların üzerine Apokaliptik metinler de eklenince, iş iyice içinden çıkılmaz hal aldı.

Buna bir de kasti tahrifleri eklemek gerek. Bugün eldeki Tevrat dahi kendi kendisinin tahrif edilip, Allah'ın sözlerinin değiştirildiğini itiraf etmektedir:

"Ve artık Rabbin yükünü anmayacaksınız. Çünkü herkesin sözü kendi yükü olacak. Çünkü siz Hay olan Allah'ın, ordular Rabbinin, Allah'ımızın sözlerini değiştirdiniz."39

1. Apokaliptik dönem

Apokalipsis Yunanca bir kelime. Teknik olarak "sim açıklamak" anlamına gelse de istilahta "kıyamet", "dünyanın sonu", "insanlığın akıbeti" anlamlarında kullanılmaktadır. Yahudileşen İsrailoğulları'nın sürgün ve zillet yıllarını kapsayan "toplumsal kıyamet" döneminde üreterek Tevrat'a ekledikleri metinlere "Apokaliptik metinler"40, bu döneme de "Apokaliptik dönem" denilmektedir. Bu dönem, Babil sürgünüyle Titus dönemi Roma'sının yaptığı soykırımlar arasındaki zaman dilimini kapsar. Eldeki Tevrat'ın büyük bir bölümü bu dönemin ürünüdür.

Bu döneme niçin bu adın verildiğini sözkonusu dönemde oluşturulan Tevrat metinlerine bakarak anlayabiliriz. Apokaliptik dönemin edebiyatı çok karamsardır. Dünya şeytanın dünyasıdır. Aydınlık günler hep geleceğe ertelenmiştir.40

Bu dönem Yahudiler için "fetret dönemi"dir. Sözkonusu dönemde Tevrat'a yapılan eklerde açıkça putperest Helen kültürünün etkisi görülür. Bu, aynı zamanda İsrailoğulları içerisinde putperestliğin de canlandığı dönemdir.

Apokaliptik metinlerin bir özelliği de çok sembolik ve şifreli bir dilin kullanılmış olmasıdır. Tabiatıyla esaret altında yaşayan Yahudiler düşmanlarının hışmına uğramamak için bu üslubu kullanacaklardı. Örneğin, bu dönemde Tevrat'a yapılan eklemelerde dönemin egemen devletleri "canavarlar"la sembolize ediliyorken, rakamlara da özel anlamlar yüklenerek cifr gibi hurafeye yatkın yöntemler kullanılıyordu.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudilikteki "mesih" inancı da bu dönemin ürünüdür. Apokaliptik metinlerden olan Eski Ahid'm Enok kitabında, dünyanın sonunda Allah'ın "mesih"i göndereceği ve onun Yahudileri dünyanın efendisi haline getirip krallığını ilan edeceği anlatılır. Sözkonusu metne göre Yahudilerin mesihi "melekler gibidir."41 O, kainatın gizli bilgisine sahiptir. Onunla hükmeder.42 Ahir zamanın tüm şer güçlerini yok ederek Allah'ın tahtının yeryüzündeki varisi ve kudretinin mümessili olur.43 Tevrat'a göre din adamları, krallar ve peygamberler de "Yeho-va'nın mesihi"dir.44 Hz. Uzeyr (Ezra) Apokaliptik dönemde ortaya çıkan bir İsrailoğullan mü-ceddididir. Yahudi geleneğinde de çok önemli bir yere sahiptir. Rivayete göre Nabukadnazar Kudüs'ü yerle bir edip tüm Tevrat nüshalannı yaktırdığında Tevrat'ı (şeriatı) diriltme görevini Allah Uzeyr'e vermiştir. Bundan dolayı Yahudilerin gözünde o "II. Musa"dır. Onun kitaplan Yahudilerce Tevrat'a eşdeğer sayılarak Kutsal Kitab'a dahil edilir. Hatta Kur'an'ın da haber verdiği gibi Arabistan Yahudileri gibi bazı Yahudi boylan bu özelliğinden dolayı onu "Allah'ın oğlu" olarak nitelendirirler.4'

Eski Ahid'm ilk bölümü olan Tevrat ilk olarak M.Ö. 12-11. yüzyıllarda bir araya getirildi. Bunun anlamı Hz. Musa'nın vefatının üzerinden yüzlerce yıl geçmiş demektir. Şeriat bölümünün en yakın tarihe ait metni ise sürgün sonrası döneme aittir. Dolayısıyla Eski Ahid'm ilk metni M.Ö. 4. yüzyılda tamamlanmış oluyordu. İkinci bölüm olan Peygamberler M.Ö. 700 - 300 yılları arasında oluşturulmuştu. Eski Ahid'm son bölümü ise çok daha sonraları, muhtemelen M.Ö. 2. yüzyılda oluşturulmuştu.

Bugün elde bulunan EskiAhid M.S. 90-100 yıllarında Kudüs yakınındaki bir kasabada toplanan din adamları konsülü tarafından son şekli verilerek yazılmış metindir. Ne ki Yahudilerin tümü hiç bir zaman tek bir Tevrat metni üzerinde ittifak etmemişler, bu tarihten sonra da farklı metinlere inanan Yahudi cemaatleri olmuştur. İbn Hazm kendi döneminde bu Tevratlardan bazılan-nın ismini şöyle verir: An'anüerin Tevratı, Rabbanilerin Tevratı, İsevilerin Tevratı ve Filistin'den çıkarılması dinen yasak addedilen, bunun için de görüp inceleyemediğini söylediği Samiriyye Tevratı.^

2. Tahrif örnekleri

Yeri gelince göreceğimiz gibi, binbir elden geçen bu Tevrat metinleri aynı zamanda İsrailoğullan'nın kitapları üzerinde yaptıkları tahrifatın da birer şahidiydiler. Bugünkü Tevrat'ta geçen Lut peygambere kızlarıyla zina yaptığı iftirası;47 Hz. Musa'nın Tur'da gördüğü ateşin "Allah" olarak sunulması; daha ilk kitabı olan Tekvin'de yazıldığı gibi "Allah'ın oğulları Adem'in kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar edindiler."™ gibi tevhid akidesiyle taban tabana zıt cümlelerin yer alması; Ceyhan, Dicle, Fırat nehirlerinin Aden/Yemen'den çıkan cennet nehirlerinden olduğunu

söylemesi,49 Harun peygambere put yapma iftirasının atılması,50 Tevrat'ta yer alan ve Süleyman peygambere isnad edilen 'şuh' şiirler51 Tevrat'ın tahrif edildiğinin en müşahhas örnekleridir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ne ki elbette Tevrat'ın tümü tahrif edilmemiştir. Tevrat'ın hangi ayetlerinin tahrif edilip hangilerinin tahrif edilmediğini anlayanın tek yolu onun Kur'an'la sağlayımın yapılmasıdır. Tevrat'ın Kur'an gibi niçin tahrif olmaktan korunamadığının gerekçesini yine Kur'an'dan öğreniyoruz. Buna göre Tevrat'ın korunması İsrailoğullan alimlerine bırakılmışken⁵² Kur'an'ın korunmasını bizzat Allah üstlenmiştir.

Hız. Musa'dan sonra putperest güçlerin nasıl gelip de bütün el yazması Tevrat nüshalarını yakarak imha ettiklerini, bu toptan imha hareketinin iki kez tekrarlandığını, bu iki imhadan nesiller sonra yeryüzünde hiç nüshası kalmayan Tevrat'ı bir tek şahsın (Üzeyir) sadece hafızasına dayanarak ezberden nasıl ve ne şekilde kaleme aldığına dair bilgiyi, eldeki Tevrat'tan öğrenmekteyiz.

Tevrat'ın bu zaafı öylesine bariz bir şekilde görülmektedir ki, kitabın bazı yerlerinde bir takım şahıs ve bölümlere atıflar yapıldığı halde eldeki metinde o şahıs ve bölümler bulunmamaktadır. Musa peygambere indiği söylenen ilk beş kitaptan biri olan Tesniye'de Hız. Musa'nın ölümünü anlatan satırlar⁵³ yer alıyorsa, elbette buradan Allah kelamıyla kul kelamının birbirine karıştığı ayan-beyan anlaşılır. Elyazısı Tevrat metinleri arasındaki abartmasız binlerce farka, günümüzde Ölü Deniz yakınlarındaki yüksek mağaralarda bulunan metinler sayesinde binlercesi daha eklenmiştir. Tarihi milat öncesine kadar götürülen "ölü Deniz Elyazmaları" adı verilen toparların yeniden gündeme getirdiği gerçek, eldeki Tevrat metinlerinin değil aslıyla, ilk kopyalarıyla dahi arasında çok farklar bulunduğudur.

3. Taklit ve irtidat

İsrailoğullan Hız. Musa'nın vefatından sonra bir süre "hakim" denilen yöneticiler tarafından idare edildiler.

İlk hakim Nun oğlu Yeşu (Yuşa)'dur. Yöneticiliği 31 yıl sürdü. Bu dönemde İsrailoğullan tevhid akidesi üzere yaşadı.⁵⁴ " JB

Yeşu'dan sonra İsrailoğullan toptan irtidat edip komşu kavimlerin putlarına tapmaya başladı. Tevrat bu irtidadı şöyle haber verir:

"Ve İsrailoğullan Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baal'lara kulluk ettiler; ve kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Allah'ı Rabbi bıraktılar ve etraflarında olan milletlerin ilahlarından olan başka tanrıların ardınca yürüdüler, ve onlar önünde eğildiler ve Rabbi öfkeliendirdiler. Ve Rabbi bırakıp Baal'e ve Astartilere kulluk ettiler. Ve Rabbin öfkesi İsrail'e, karşı alevlendi ve onları yağmacıların eline verdi, ve onları yağma ettiler; ve onları etraftaki düşmanlarına sattı, ve artık düşmanlarının önünde duramadılar."⁵⁵

Kur'an'ın "buzağı sevgisi kalplerine içirildi dediği Yahudilerin, komşu-lan olan putperest kavimlerin totemi olan buzağı heykelinden bir türlü vaz geçemediklerini yine Tevrat'tan öğreniyoruz:

"Ve Allah'ın Rabbin bütün emirlerini bıraktılar ve kendilerine dökme putlar, iki buzağı yaptılar ve bir aşera yaptılar ve göklerin bütün ordusuna tapındılar ve Baal'e kulluk ettiler."⁵⁶

8 Yıl Mezopotamya krallığının sömürgesi altında, onların putlarına tapan İsrailoğulları daha sonra yönetici olan Otniel döneminde 40 yıl tevhide dönerek İslam üzere yaşadılar.⁵⁷

Otniel'in ölümünden sonra İsrailoğulları toptan irtidat edip puta tapmaya başladılar. Dînî kimliklerini kaybedince siyasi birlikleri de bozuldu. Moab kralı Eglon, 18 yıl İsrailoğullarını köle, topraklarını sömürge yaptı.⁵⁸

İsrailoğullarının Kenan boyundan İslam akidesini muhafaza eden Ehud, toplumunu sömürgesi altında inleyen Moab kralına gizli bir suikast düzenleyerek öldürdü ve İsrailoğullarının bağımsızlığını tekrar ilan etti. Onun döneminde İsrailoğulları tümünden iman tazelediler.⁵⁹ Ondan sonraki Şamgar'ın yönetimi-minde de tevhid akidesi üzere kaldılar.⁶⁰

Şamgar'ın ölümüyle İsrailoğulları tekrar dinden dönüp komşu kavimlerin putlarına tapmaya başladılar. Tabi, her akidevi sapma toplumun çözülmesini getiriyor, her çözülme de işgalle neticeleniyordu. Bu dönemde ülkelerini Kenan kralı Yabin işgal etti.

İsrailoğulları içerisinde Eski Ahid'in peygamber olduğunu söylediği Ya-YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

'İsrailoğulları ve Yahudilesme

huda kolundan Deborah isimli bir kadın toplumun önüne geçerek putları kırdı, akidelerini tashih etti ve siyasi birliklerini sağladı. Daha sonra da işgalci kral Yabin'le savaşarak ülkesini kurtardı.⁶¹

Deborah'ın ölümünden sonra İsrailoğulları tekrar boylara parçalandılar. Her boy kendisine bir put edinip dinden döndü. Bu kez de Allah cezalarını putperest komşuları Medyenliler eliyle verdi. Medyen kralı Oreb ülkelerini işgal, kendilerini köle etti.⁶² İsrailoğulları bu dönemde korkunç baskılar gördü. Lakin Yahudiliklerinden bir türlü vazgeçmeyip her seferinde irtidat ediyorlardı. Bu dönemi anlatan Tevrat fıkraları şöyle:

"Ve İsrailoğulları Rabbe feryad edip dediler: Sana karşı suç ettik, çünkü Allah'ımızı bıraktık, ve Baallere kulluk ettik. Ve Rab İsrailoğullarına dedi: Sizi Mısırlılardan ve Amorilerden, Ammonoğullarından ve Filistinlilerden kurtarmadım mı? Saydalılar ve Amalikalılar ve Maoniler de sizi sıkıştırdılar. Ve bana feryad ettiniz ve sizi onların elinden kurtardım. Siz ise beni bıraktınız ve başka ilahlara kulluk ettiniz. Bunun için sizi bir daha kurtarmayacağım. Gidin ve taptığınız ilahlara yalvarın, içine düştüğünüz sıkıntıdan onlar sizi kurtarsınlar."⁶³

Daha sonra yönetime gelen Abimelek Şekeme döneminde İsrailoğulları tekrar şirke döndüler ve kitle halinde irtidatlar başladı.

Tola ve Güeadlı Yair dönemlerinde İsrailoğulları Hz. Musa şeriatına tabi oldular. Yair'in ölümünden sonra tekrar irtidatlar başladı. Dini çözülme siyasi çözülme davet etti. Putperest Ammonoğulları ülkelerini işgal etti.

Burada ilginç olan İsrailoğullarının tevhide terkedip ülkelerini işgal eden Ammonilerin kültürlerini ve dinlerini benimsemeleriydi. ⁶⁴ İbn Haldun'un "Mağlup olan kavim galip geleni taklid eder" tesbiti doğrulanmış lakin bu taklid onları

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ezilmekten kurtaramamıştır." Ve o yılda İsrailoğullarım sıkıştırıp ezdiler on sekiz yıl Ürdün ötesinde Gileaddaki Amoriler diyarında olan bütün İsrailoğullarım ezdiler."65 Gileadlı Yeftah'ı yönetime getiren İsrailoğulların 6 yıl onun yönetiminde tevhid ve banş üze yaşadılar.66 Ondan sonra gelen İbtsan, Zebulunlu Elon, Piratonlu Abdon dönemlerinde tevhid üze kaldılar.67 Abdon'un ölümüyle İs-

toh-rnr- cnnit+ılır nı
tanmp^a V13Oİ:arlılar Çİ17QCC1İ V1rlİlflpfİnİ
yXhITdTITsWT t e m fi y u tır

bedip taptıkları putların ait olduğu komşu kabile Filistin Kenanilerinin işgaline ueadılar. Filistinliler bu dönemde İsrailoğulların'nın tüm kutsal emanetlerini ve ellerinde tek nüshası bulunan Tevratı götürdüler.68 İşgalciler adına ülkeyi yöneten Şimşon dönemi de irtidatla geçti. Onun yakalanıp öldürülmesinden sonra ülke uzun süre anarşi içinde kaldı. Birbirlerine girip, boyuna didiştir.69

Eli döneminde peygamber olan /. Samuet'm gayretiyle İsrailoğulların yeniden tevhide girdi. Filistinlilerle yaptıkları savaşta Tevrat'ın da içinde bulunduğu mukaddes emanet sandığını geri aldılar. Lakin muvahhid başkanları Eli'yi kaybedince mukaddes emanetler düşmanlanınca yeniden kaçırıldı, kendileri katliama uğradı.70 İsrailoğulların Hz. Musa'nın vefatı ile "Mukaddes topraklara" girdikten sonra ilk kral saydıkları Saul dönemi arasında tam 7 kez dinlerini terkedip putlara taptılar. Birinci irtidatlarında 8 yıl, ikincisinde 18 yıl, üçüncüsünde 20 yıl, dördüncüsünde 7 yıl, beşincisinde 3 yıldan fazla, altıncısında 18 yıl, yedincisinde 40 yıl küfürde kaldılar. Saul, Kur'an'da "Talut" lakabıyla kıssası anlatılan dirayetli ve imanlı bir İsrailoğulları başkomutanıdır. Peygamber Eşmoil döneminde İsrailoğulların'nı başarıya ulaştıran ve ülkenin birliğini sağlayan Saul ile putperest komşuları Filistin yerlilerinin efsanevi lideri Golyat (Calut)71 arasındaki galibiyetle biten savaşı Kur'an kıyamete kadar mü'minlere örnek göstermiştir.72

Saul'ün öldürülmesinden sonra Hz. Davud ve oğlu Hz. Süleyman (M.Ö. ykl. 970-931) yönetici oldu. Bu dönemler İsrailoğulların'nın altın dönemleriydi. Hz. Süleyman Kudüs'ü kurdu, içerisinde Tevrat'ın da bulunduğu kutsal emanetleri, yaptırdığı mabede yerleştirdi. İsrailoğulların arasındaki boy kavgasına son verdi. Her boydan eşit miktarda askerden oluşan ordunun başına dönüşümlü olarak 12 boydan birer ay komutanlık verdi. Kudüs bu dönemde, bir emniyet ve güvenlik kenti idi.

4. Asabiyet ve tefrika

Fakat ne olduysa Süleyman peygamberin ölümüyle herşey birden bozu-luverdi. Önce ahlaki kokuşma yaşandı. Bu ani bozulmaya Tevrat da dikkat çeker:

"Sadık şehir nasıl fahişe oldu? O şehir ki hakla dolu idi. Onda adalet yer tutmuştu. Şimdi ise adam öldürenler... Gümüşün cüruf oldu, şarabına su katılmış.. Reislerin asi, hırsız da ortakları; her biri rüşvet seviyor ve beleş peşinde gidiyor. Öksüzün hakkını vermiyorlar ve dulun davası onların işine gelmi-

İt

yor.

.,73

Hız. Süleyman'ın ölümünden sonra İsrailoğulları'nın eskimez hastalıkları tekrar depreşerek asabiyet yüzünden birbirine düştüler. Ülke ikiye bölündü (M.Ö. 931). Ülkenin güneyinde 12 İsrail boyundan biri olan Yahudaoğulları (Yahudiye) , kuzeyinde de Hız. Süleyman'ın mensup olduğu Bünyaminoğulları (İsrailiye) egemenlik ilan etti.

Bu dönemde, Kudüs Mısır firavunu Şeşonk'un eline geçti. Hız. Süleyman'ın bir ömürde doldurduğu devlet hazinesi bu firavuna rüşvet verildi. Puta tapma alışkanlığı depreşti. Çevredeki putperest kavimlerin kültürlerinden etkilenmeleri ve bölgedeki hakim siyasi gücü körü körüne taklit batağına saplan-malan kimlik krizine yol açtı. Yeniden kendilerini yenen komşu kavimlerin putlana tapmaya başladılar. Artık İsrailoğulları Tevrat'a göre de "asi kavim" idi:

"Çünkü o asi bir kavim, yalancı oğulları, Rab'ın şeriatını duymak istemeyen oğullarıdır. Onlar, görenlere "görmeyin", peygamberlere "Bize doğru peygamberlik etmeyin, bize ılımlı/yumuşak şeyler söyleyin, hileli peygamberlik edin, yoldan çıkın, İsrail'in Kuddusunu önümüzden kaldırın" derler."74

İsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiklerini görmek açısından "on sıbt" kral-ları döneminde İsrailoğulları'nın akidevi zikzaklanm gösteren bir tablo verelim. Bu tablo sayesinde Tevrat'ın nasıl tahrif edildiği, vahyi yeryüzünde ikame etme görevi verilen bir toplumun nasıl Yahudileşip Allah'ın gazabına uğradığı daha iyi görülür.

Süleyman peygamber daha hayattayken kendisine karşı sırf boyculuk asabiyeti yüzünden isyan eden Jeroboam\ ülkeden sürmüştü. Jeroboam, bu ceza üzerine dininden çıktığını ilan etmiş ve Süleyman kabilesi yönetimine karşı olan diğer İsrailoğulları boylarını da arkasına almıştı. Tabi onların tümü de dinlerinden çıkıp putperest olmuyorlardı. Buna karşın Hız. Süleyman'dan sonra onun yerini alan Rehoboam (Ruhbaam) ancak iki kabile ile ittifak yapabilmişti.

Bu siyasal parçalanma doğrudan inanç çatışmasına dönüşüp iki taraf da birbirlerinden çıkan peygamberlere iftira savurmaya başlamışlar, böylece rakip tarafı zayıf düşürmeyi amaçlamışlardı. Daha beteri, her iki tarafın da birbirleri aleyhine uydurduğu bu iftiralar, sözlü geleneğin yazıya dökülmesi aşamasında Tevrat'a eklenmiş, doğru ve yanlış, gerçek ve yalan birbirine girmişti.

Hız. Süleyman'ı zina mahsulü olmakla itham etmeleri/5 Kur'an'da haber verildiği gibi Yahudilerin "Süleyman Peygamber değildir" demeleri, onu "kafir ve büyücü" saymaları, Hız. Davud'un Tevrat'ta bir komutanının kansını beğendiği için komutanı kasten cepheye sürüp ölmesini sağladıktan sonra kansını almakla itham etmeleri, hepsi bu gurup taassubu yüzünden olsa gerek.

Hız. Süleyman'ın vefatından sonra da Allah yeni peygamberler gönderdi. Bunların en ünlüleri Uy as, Elyesa (Elişa), Yeremya, Ezehyel, Zekeriyye, Yahya peygamberler idi. Kendilerine gönderilen birçok peygamberi öldürdüler. Bunu iki nedenle yapıyorlardı:

1) Miliyetçilik nedeniyle-. Eğer peygamber kendi boylarından değilse, siyasal iktidarı elinde bulunduran karşı boy o peygamberi öldürtüyordu.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

2) Siyasal nedenlerle-. Gelen peygamber genellikle ya bizzat putperest siyasal yönetime alternatif bir siyasal güç olarak ortaya çıkıyor, ya da ona karşı alternatif bir aday gösterip mü'minler tarafından onun desteklenmesini istiyordu.

İsrailoğullan, ırkçılığı kutsamışlardı. Onların bu kutsal ırkçılıklarını Yeremya peygamberin ağzından Tevrat şöyle reddediyor:

"İşte siz faydasız sözlere güveniyorsunuz. Çalmak, adam öldürmek ve zina etmek ve yalan yere yemin etmek ve Baal'e buhur yakmak ve bilmediğiniz başka ilahlann ardınca yürümek, bütün bu pis işleri yapmak için de gelip ismimle çağırılan bu evde önümde duruyor ve "kurtulduk" diyorsunuz öyle mi? ismimle çağrılan bu beyt sizin gözünüzde haydut ini mi oldu?"76

Yeremya peygamber, Kur'an'ın da üzerinde çok durduğu Yahudilerin seçkin kavim ve kurtulmuş millet olma telakkisini böyle şiddetli bir dille yererken, Eski Ahid'in başka bir yerinde şöyle denir:"

"ouuguuan ve Yanucmes

"Yüreğinden der: Ben sarsılmam ve hiç bir devirde felakete düşmem."77

İsrailoğullan'nın Yahudileşme sürecinde önemli bir yer işgal eden asabiyetin siyasal ihtilaflara yol açması, siyasal ihtilafların da akideye dönüştürülmesi hadisesi çok benzer bir biçimde İslam tarihinde de yaşanmış, Allah Rasu-lünün vefatıyla birlikte başlayan siyasal ihtilaflar hizipleri doğurmuş, sözkonu-su hiziplerin birbirleri hakkında söyledikleri sözler ise daha sonra kelam ilmi vasıtasıyla akaide taşınarak siyasi kavgalar akideye dönüştürülmüştür. Şiatu Osman-Şiatu Ali, Şii-Sünni, Mutezili-Eş'ari, Eş'ari-Matüridi/Hanefi, Ehl-i Beyt-Emevi, Emevi-Abbasi, hatta Osmanlı-Safevi siyasal çekişmelerinin daha sonra taraftarlar eliyle akaide yansıtılması bunun en çarpıcı örneğidir.

5. Peygamber katletmek

Şimdi Hz. Süleyman'dan sonraki irtidatlanna ve özellikle Kur'an'ın üzerinde çok durduğu Peygamber katilliklerine geelim. Kral Yehoşafat döneminde iman ehliydiler.

Oğlu Yehoram döneminde bir kısmı muvahhid kalırken bir kısmı irtidat etti, bir kısmı da karışık bir din benimsedi. Onun oğlu Ahiyahu döneminde putperest olarak yaşadılar.

-• Öldürülmesiyle yerine geçen annesi İsliyahu döneminde küfür olanca şiddetiyle devam etti. İnananların çocuklarını dahi öldürmekten çekinmeyen bu vahşi kadın zinayı tüm ülkede serbest bıraktı. Bir kadınla zina etmek isteyen hiç biferkeğe engel olunmaması talimatını yayınladı.

İsliyahu'nun ölümüyle yerine geçen torunu Yoiş babannesinin küfrünü sürdürdü. Zekeriyya peygamberi taşlatarak öldürttü. Sonra kendisi de saray oğlanlarından biri tarafından öldürüldü. Yerine geçen oğlu Emsiyahu küfür sistemini sürdürdü.

Ondan sonra kral olan Azyahu Davud peygamberin soyundan gelen İs-railoğullan peygamberi Amos'u öldürttü. Amos, bu dönemde çok keskin eleştiriler yaptı:

"Kudüs'te sere serpe yaşayanlara vay, vay o fildişi yataklar üzerinde yatanlara, sürüden kuzular ve ahırdan buzağılar alıp yiyenlere, santur sesi ile boş

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

türküler söyleyenlere ve Davud imiş gibi kendileri için müzik aletleri icad edenlere. Taslarla şarap içip güzel koku sürünenlere vay..."78

Azyahu'nun oğlu Yoam'dan sonra gelen Kral Hazkiya muvahhid olduğu için tüm puthaneleri, heykelleri yıktırdı, tekrar tevhide dönüldü.79

Allah böylesine zikzaklar çizen İsrailoğullarını Asur kralı ile cezalandırdı. Yahudiye devleti, Suriye ile ittifak yapan İsrailiye'nin tehdidine uğrayınca Asurlular'ı yardıma çağırdı. Asurlular Şam'ı işgal etti, Suriye'yi sömürgeleştirdi, İsrailiye'nin başkenti Samiriye'yi işgal etti, Kudüs'ü alamadı. Bu sefer de 200 bin Yahudi esir aldılar. Bu dönemde Allah İsrailoğulları'na "1. İsa" sayılan "İşaya"yı gönderdi. İşaya, bozulan toplumsal ahlakı düzeltmek için çok gayret sarfetti. "Kahreden İlah" inancını "seven İlah" inancına dönüştürmeye çalıştı. Maddeyi ve maddecileri yerden yere vurdu. Yoksulları savundu.

Hazkiya'nın ölümünden sonra kral olan Minşa putçuydu. Puthaneleri yeniden ihya edip her yana heykeller diktirdi. Daha da beteri İşaya peygamberin kellesini testere ile kestirerek şehid etti.

Yahudilerin puta tapma iştiağı öylesine güçlüydü ki Hz. Süleyman'dan sonra altından iki buzağı yapmışlar ve demişlerdi ki: "Bunlar sizi Firavun'un zulmünden kurtaran iki ilahınız, onlara tapın." Onlar için iki kaide yaptılar, Levioğulları boyu dışındaki tüm boylar ona tapınmaya başladı.80

Onun yerine geçen oğlu Yoşiya sonradan Ermiya (Yeremya) peygamber' in davetine uyarak iman etti.81 Allah Yahudileşen dindaşlarına "geri gelin ey dönek oğullar, dönekliklerinizden sizi iyi edeyim"62 diye haykıran Yeremya peygamber vasıtasıyla Yahudileşen İsrailoğullarını şöyle azarlıyordu:

"Onlar ki ağaca "babamsın" ve taş a "bizi sen doğurdun" derler. Çünkü bana yüzlerini değil sırtlarını döndürdüler. Fakat onlara bela gelince "kalk da bizi kurtar" diyecekler. Ya kendine yaptığın ilahlann nerede? Başına bela geldiği zaman seni kurtarabilirlerse, kalkıp kurtarsınlar; çünkü ilahlann şehirlerinin sayısına göredir ey Yahuda.83

Yoşiya' nın torunu zamanında tüm ülkede tevhid yasaklandı, mabedler kapatılıp heykeller dikildi ve putperestlik ihya edildi. Dînî kitaplar toplatılıp yakıldı. Bu arada, Tevrat, nesilden nesile onu muhafaza eden Harunilerden alınarak yakıldı. Bütün bu firavunlukları yapan Nahya lakaplı Yahoyakin tüm İsrailoğullarıUan yurdunu işgal eden Babil kralı Buhtunnasr tarafından esir alındı.84

Kudüs tamamen tahrip edilmiş, kuzeydeki İsrail Krallığı daha önceden (M.Ö. 721) yıkılarak toprakları Asurluların egemenliği altına girmişti. İsrailoğullarıUan topluca Asur'a sürgün edilmişti. Yahudiler yıllar sonra ancak Pars kralı II. Key/üsrev'in izniyle ülkelerine dönüp Kudüs'ü yeniden inşa edebildiler (M.Ö. 538).

Kral Ahab döneminde İsrailoğullarıUan yine putperestlikte devam ettiler. İl- > • yas peygamber bu krala ve karısı Say da kralının kızına karşı mücadele etti. Bu i ikisi, Uy aspeygamberi öldürmek için hayli uğraştılar.

Süleyman peygamberden sonra krallığa gelen 20 kişiden beşi dışında diğerleri hep mürteddi.85

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Daha önce de değindiğimiz gibi İsrailoğullan'nın akidede gösterdiği bu zikzak temelde asabiyetten kaynaklanıyordu. Bir boy yönetimi eline geçirince, diğer boylar ona itaat etmek yerine düşmanlarıyla ilişki kuruyor, hatta onlann dinini benimsiyordu. Bir peygamber gönderilse, bu peygamberin hangi boydan olduğuna bakılıyor, eğer karşı boydansa diğerleri onu inkar ediyor, yok eğer gönderilen peygamberi inkar eden boy siyasal gücü elinde tutuyorsa, bu inkar peygamberleri öldürmeye kadar vanyordu.

Yahudilerin peygamberlere karşı tutumları sadece öldürme düzeyinde kalmıyor, kendi peygamberlerinin peygamberliklerini de inkar ediyorlardı. Zaten öldürdükleri bazı peygamberleri, elçiliklerini inkar ettikleri için öldürüyorlardı. Geçmişte yaşayıp da* sadece kendi ırkından olmadığı için inkar ettikleri peygamberler vardı. Salih, Hud, Şuayb, İsmail peygamberler bunlardan bazıları.⁸⁶

Bir yandan, Allah'ın elçilerinin peygamberliğini reddederken bir yandan da aralanndan yalancı peygamberler çıkanyorlardı. Bel'am kılıklı Yahudi alimleri peygamberlik ve ermişlik rolüne yatarak halkı aldatmaya kalkınca şöyle uyarıldılar: "Benim adımla yalancı elçilik yapıyorlar. Onlan göndermedim, onlara emretmedim, onlara söylemedim. Size ettikleri peygamberlik yalan bir görüntü,

II

falcılık, bir hiç ve kendi kalplerinin dizdiği hiledir."⁸⁷

Alimlerinin Allah'a ve ilme ihaneti İsrailoğullan'nın Yahudileşmesinde en büyük sebepti. Bu gerçeğe Tevrat şöyle parmak basıyor:

"Siz ise yalan düzücülersiniz. Hepiniz değersiz hekimlersiniz. Keşke siz büsbütün sussanız. Bu da sizin için hikmet olurdu. Şimdi sözümü işitin ve du-daklanmın iddialannı iyi dinleyin. Allah için haksız söz mü söylüyorsunuz? Ve onun için hile mi söylüyorsunuz?"⁸⁸

6. Kimlik kaybı ve asimilasyon

Yeryüzündeki son Yahudi devleti olan Yahuda Krallığı Babil kralı Buhtunnasr eliyle yerle bir edilir (M.Ö. 587). Bu arada tamamen kaybolup hiç nüshası kalmayan Tevrat da Ezra (Üzeyir) tarafından yeniden yazılır (M.Ö. 444«). İsrailoğuUan kendilerini yenen kavimleri taklid etme zilletini bu sırada da yaşar. Tamamen putperest Babil kültürünü benimser.

M.Ö. 339 yılında Büyük İskender'in doğu topraklarını ele geçirmesiyle birlikte bu kez de Helen kültürü hakim olur. Aynen 18. ve 19. yüzyıllarda Osmanlı'da olduğu gibi İsrailoğuUan, kentlerini Yunanlılar gibi inşa eder. Kendi tevhid akidelerini ve nebevi geleneklerini bırakıp Yunan'ın putperest kültürünü benimser. Birkaç nesil sonra İsrailoğuUan kimliği kaybolur, İbrani dili bozulur, gençler Yunanca okuyup yazmaya başlar. Dolayısıyla Tevrat ve klasik metinleri okuyacak adam bulunmaz olur. Tabi onlann yerini Yunan klasikleri alır. İsrailoğuUan artık Yunan kültürüyle beslenir. Bu dönemde Tevrat'ın Yu-nancaya tercümesi ihtiyaç haline gelir ve ilk tercüme bu mecburiyet dolayısıyla gerçekleştirilir. İddiaya göre bu tercüme işi Batlamyus'un isteği üzerine 72 Yahudi alimi tarafından gerçekleştirilir. Daha sonra Yahudiler kendi diülerini unutarak Yunanca konuşup yazmaya başlarlar.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Helen kültürünün etkisiyle tüm kutsal Filistin topraklarındaki yerleşim merkezlerinin ismi Yunanca isimlerle değiştirilir. Yunan yaşam tarzı İsrailoğulları'na hakim olur. Hatta yabancılaşma taraftan kişisiz din adamlarının da içinde bulunduğu İsrailoğulları'nın aristokrat kesimi, tam bir Yunan gibi yaşamaya başlar. Örneğin yemekleri oturarak değil yatarak yemeye, hırsızlığı bir kabiliyet ve beceri saymaya başlarlar. Gençler Yunanlılar gibi giyinir ve bir spordan daha çok ayini andıran oyunlara, Yunanlılarla birlikte çıplak katılırlar. Bu durum İsrail toplumunu ikiye böler.- Yunan taklitçileri ve bu taklide karşı duranlar. // Makkabeleşme, anlatıldığına göre yönetime Yunanlılar tarafından atanan Jason adlı bir hahambaşı, tam bir "BePam" örneği sergileyerek İsrailoğulları'nın Yunanlaştırılmasına dini kılıflar bulur. Jason, Yahudilik mezheplerinden reform yanlısı Sadukilere mensuptur. Bu sözde din adamı, Musa şeriatının ilahi kanunları yerine Yunan kanunlarını ikame eder. Putperest Yunanda bir ayin halinde icra edilen olimpiyat oyunlarını, İsrailoğulları yurdunda da icra etmek için bir spor alan inşa eder. İsrailoğulları gençlerinin cins olanlarını toplayarak orada onları yetiştirir. Din adamları, Allah'ın kendilerine farz kıldığı kurban ibadeti yerine, hep birlikte çıplak atletleri seyre gelirler.⁸⁹

Bütün bunlar olurken İsrailoğulları toplumunun başında kendi içlerinden yöneticiler bulunuyordu. Lakin bunlar Yunanlaşma yanlısı olanlar arasından seçiliyordu. İskender'in istilasından sonra Yunanlılar, bölgeyi kendilerine satılmış Yahudi yöneticiler tarafından işlerine geldiği gibi yönettiler.

7. "Dinlerini parça parça edenler"

M.Ö. 167 yılında Suriye Helenlerine karşı yapılan bir isyanla ortaya çı- m kan Hasmoni hanedanı Helenleştirmeye tepki olarak çıkan siyasi/dini mezhep- | ler arasındaki ardı arkası gelmez mücadeleler sonucunda zayıfladı. Bunlar: Ferisi/er, Sadukiler, Zealotlar, Esseniler ve daha başka hizipler...

Bu hiziplerden Ferisiler, dini törenselleştirmişlerdi. Tam bir resmi din TM adamı tipi çizen, içlerinde kaba softalar ve profesyonel din bezirganları bul- | nan Ferisiler'e Hz. İsa sert tenkitlerde bulunmuştu:

"Ey kör klavuzlar, siz üvezi süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız.

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, İkiyüzlüler! Çünkü siz bardağın ve çana- | ğın dışını temizlersiniz, fakat onların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. Sen ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz badanalı kabirlere

YAH UDİLE5HE

benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler fakat içten ölü kemikleri ve her türlü i [murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dıştan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz."⁹⁰

Ayrıca Hz. İsa Ferisüler'in söylediklerini yapmadıklarından, ziyafet ve davetlerde üst yeri kimseye kaptırmayıp caka sattıklarından, insanlar tarafından "rabbî" diye çağınlmayı sevdiklerinden, Allah'ın hakimiyetine kendileri girmedikleri gibi insanları da sokmadıklarından bahisle şöyle buyurur:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Birini dine döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız. Ve dönünce de siz onu kendinizden iki kat cehennem oğlu edersiniz."91

İkinci hizip olan Sadukiler (Sadukim) ise Tevrat'ın ilk beş kitabı dışında kalan ve bizdeki hadis külliyatının Yahudilerdeki karşılığı olan geleneği (Miş-na ve Gemara) tamamıyla reddediyorlardı. Yahudilik modernisti olarak ortaya çıktılar.

Zalotlafm derdi sadece siyasi egemenlik idi. Bu fırka diğerlerinden farklı olarak dînî değil sadece siyasi idi. Onlar İsrailoğulları'nın siyasal bağımsızlığını ve diğer milletlere karşı egemenliğini savunuyorlardı. Yabancılar vergi vermeyi Allah'ı inkar gibi küfür olarak görüyorlar, içlerindeki yabancı işbirlikçilerine karşı kurdukları illegal örgütlerle savaşıyor, onları öldürüyorlardı.

Bir başka gurup da Esseniler idi. Bunlar daha çok İslam tarihindeki tasavvufi zümrelere tekabül ediyordu. Evlenmiyorlar, dağ başlarındaki mağaralara çekilip zahid hayatı yaşıyorlar, kendilerine özgü giysilerle dolaşıyorlar, siyasi işlere ve ülkenin gidişatına hiç kaşmıyorlar, dini kendi hallerinde yaşıyorlardı. Asnımızda bulunan "Ölüdeniz elyazmaları"nın Esseniler'e ait olduğu sanılmaktadır. Bazı araştırmacılar Hz. Yahya'nın Esseni cemaatinin arasında yaşadığını, Hz. Meryem'in de oğlu İsa'yı bu cemaatin çöldeki manastırlarında gizlice büyüttüğünü iddia ederler.92

8. Allah'ın gazabına uğramak

En son İskenderin ordusu tarafından yakılıp yıkılmasından sonra birkez daha inşa edilen mabed, M.Ö. 70 yılında Romalılar tarafından içindeki nüfusla birlikte yerle bir edilirken İsrailoğullarının ahvali bu minval üzereydi. Toplumsal birlik kaybolmuş, siyasi ve dini hizipler kıyasıya birbirleriyle savaş-

TM»110guılan ve YSnucnresnie

tahvdi

r E Pl n I V i

maktaydı. İşte bu haldeyken Roma ordusu Filistin'e girdi Kutsal Mabed'i bir kez daha yerle bir etti. Aynen daha önceki işgalcilerin yaptığı gibi Yahudileş-miş İsrailoğullarının başına kendilerine kul-köle olacak birini koydu. Krallığını Romalılara borçlu olan bu sözde yöneticiler, bu borçlarını ödemek için halklarının tüm menfaatlerini kendi iktidarları için çağının süper gücü olan Romalılara peşkeş çektiler.

Apokaliptik edebiyat bu dönemde doğdu. Bu edebiyatın en belirgin unsurlarından biri beklenen kurtarıcı (mesih-mehdi) düşüncesidir. Yine bu dönemde cifir, büyücülük, falcılık, üfürükçülük ve her türlü hurafecilik gözde meslekler haline gelmiştir.

O tarihten sonra ibadetler mabet yerine sinagogda yapılmaya başlandı. İbadet şekilleri tahrif edildi. Artık, tamamen Yahudileşen İsrailoğulları ise çil yavrusu gibi yeryüzünün her yanına dağıldılar.

Hız. İsa, Yahudilerin başlarına gelen bütün bu felaketleri, onların Yahudi-leşme alametlerinden biri olan geleneklerini vahiyden önde tutma sapkınlığına bağlıyordu:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

""Siz Allah'ın emrini bırakıp insanlann geleneğini tutuyorsunuz. Kendi adetlerinize sarılmak için Allah'ın emrini ne de güzel reddedersiniz?" "Böylece| naklettiğiniz gelenekle Allah'ın kelimim değıştirirsiniz.""93

Ellerini yemekten sonra yıkamayan şakirtlerine müsamaha gösteren Hz. İsa'yı kınayıp "İhtiyarların geleneğini senin şakirtlerin niçin bozup da yemek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar?" dedikleri zaman Hz. İsa onlara şu cevabı veriyordu:

"Siz de niçin kendi geleneğinizi yaşatmak için Allah'ın emrini bozuyorsunuz?^

İsa'dan sonra Hristiyanlar da aynı takibe uğradılar. Nihayet Hristiyanlığı kabul eden İmparator Konstantin'in annesi Eleni Kudüs'e geldi. Hz. İsa'nın kabri olduğu iddia edilen yere bir kilise yaptırdıysa da Yahudilerin kutsal mabedi Beytü'l-Makdis sunağının kalan harabelerini de onlara olan düşmanlığı yüzünden tamamen yıktırıp burayı çöplük yaptı. Ta ki Hz. Ömer Kudüs'e gelinceye kadar.

Bu çöplüğü temizleten Halife Ömer oraya Mescid-i Aksa'yı yaptırdı. Böylece Hz. Süleyman'dan yüzyıllar sonra onun bir devamı olan başka bir mü'min tarafından Kudüs yeniden tevhidin emrine veriliyordu.

Roma imparatoru Titus'un darbesi Yahudileşen İsrailoğulları'na son ezici darbeydi. Bu darbeyi yedikten sonra ta İsrail'in kuruluşuna dek 19 asır kendilerine gelemediler. Roma saldırısı Babil saldırısından daha şiddetliydi. Bu saklından Filistin'deki hiç bir yerleşim merkezi kurtulamadı. Kudüs yerle bir edildi. Mabedin tek taşı dahi bırakılmadı. Öldürülen öldürüldü geriye kalan Yahudiler panik içinde yeryüzünün her tarafına dağıldı.

Bu korkunç hezimet Kur'an şu ayetle haber vermekteydi: "İsrailoğulları'na Kitap'ta şu hükmü verdik: Siz yurttan iki kere bozgunculuk yapacaksınız ve aşın bôbürleneceksiniz.

Birincisinin zamanı geldiğinde üzerinize süper güce sahip kullanmamızı gönderdik, onlar barınakların arasına girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi. Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik ve sizi mallar ve oğullarla destekledik ve neferlerinizi çoğalttık.

İyilik ederseniz kendi lehinize iyilik etmiş olursunuz, yok eğer kötülük ederseniz, o da aleyhinizedir. Böylece yüzlerinizi karartınsınlar ve ilk kez girdikleri gibi yine Mabede girsinler ve ele geçirdikleri her şeyi mahvetsinler diye ikinci vaad geldi."95 Ayette geçen iki azap vaadinden birincisi Kudüs'ü yerle bir edip tüm halkını süren Babil işgali, ikincisi de birinciden daha şiddetli olan Roma işgalidir. Bu işgallerin gerekçesini daha ayrıntılı olarak Tevrat'ta bulmak mümkün:

"Fakat beni dinlemez ve bütün bu emirlerimi yapmazsanız; ve eğer bütün emirlerimi yapmamak ve ahdimi bozmak için kanunlanımı reddederseniz ve eğer canınız hükümlerimden nefret ederse ben de size şunu edeceğim: Dehşeti gözleri söndüren ve can yakan veremi ve sıtmayı üzerinize koyacağım. Ve tohumunuzu boş yere ekeceksiniz. Ve onu düşmanlarınız yiyecek. Yüzümü size karşı koyacağım ve düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız. Sizden nefret edenler üzerinize hükümdar olacaklar ve sizi kovalayan yokken kaçacaksınız.

ve Tamimlesi

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ve eğer bunlarla da beni dinlemezseniz o zaman suçlarınız için sizi yedi kat daha terbiye edeceğim. Ve kuvvetinizin gururunu kıracağım. Ve göklerinizi demir gibi yerinizi tunç gibi edeceğim. Ve kuvvetiniz boş yere harcanacak ve diyarınız mahsulünü vermeyecek ve yerin ağaçları meyvalarını vermeyecek.

Ve eğer bana karşı yürür ve beni dinlemeğe razı olmazsanız suçlarınıza göre üzerinize yedi kat bela daha getireceğim. Ve yaban hayvanlarını arınıza göndereceğim. Ve sizi çocuklarınızdan edecekler. Ve hayvanlarınızı kıracaklar. Ve sayınızı çok azaltacaklar ve yollarınız ıssız kalacak.⁹⁶

Ve eğer bununla da beni dinlemezseniz ve bana karşı yürürseniz o zaman ben size karşı öfke ile yürüyeceğim. Ben de suçlarınız için sizi yedi kat terbiye edeceğim. Ve oğullarınızın etini, kızlarınızın etini yiyeceksiniz. Ve yüksek yerlerinizi yıkacağım ve güneş putlarınızı devireceğim ve leşlerinizi putlarınızın leşleri üzerine koyacağım. Ve canım sizden nefret edecek. Ve şehirlerinizi çöl edeceğim ve makdislerinizi ıssız bırakacağım ve hoş kokularınızı koklamayacağım. Ve ben diyarı ıssız bırakacağım. Ve onda oturan düşmanlarınız bundan dolayı şaşacaklar. Ve sizi milletler arasında dağıtacağım ve ardınızdan kılıç çekeceğim ve diyarınız ıssız olacak ve şehirleriniz çöl olacak."⁹⁷

Ve İsrailoğulları diyarı ıssız kaldı, şehirleri çöl oldu. İsrailoğulları ise Allah'ın Tevrat'ta va'd edip Kur'an'da da hatırlattığı gibi "milletler arasında dağıldı". Öylesine dağılmıştı ki, iki bin yıl toparlanamadı. Her parçası bir yere gitti. Allah'ın gazabı gerçekleşikten sonra darmadağın olan İsrailoğullarından birkaç boy da Arabistan içlerine doğru ilerledi ve Necid çöllerinin tanınmış vadisi "iki karakayalık arasındaki" yeşil vaha Yesrib (Medine) 'e yerleşti.

32. 87A'la/19.

33. 21 Enbiya/48.

34. 62 Cum'a/5.

35. 21 Enbiya /48.

36. 28 Kasas/43. .

37. 6En'am/91.

38. Kaybolan Torah (Tevrat)'ın mabedin rastorasyonu sırasında Hilkiya adlı görevli başkahin tarafın-

dan bulunduğu elde bulunan Tevrat tarafından itiraf edilmektedir. // Krallar, 23/36.

39. Yeremya, 23/36.

40. Ezra, 7/60, 61, 131; 8/38,55. 41.B7O/C, 46/1.

42. Age., 62/6.

43. Age., 51/8; 38/2.

44. Levililer, 4/3; Samuel, 24/6; / Krallar, 19/16.

YAHU DİL ESME T E M A Y 0 TTU <

• İsrailoğulları ve Yahudilesme

45. 9 Tevbe/30.

46. İbn Hazm, el-Fasl, 1/202.

47. Tekvin, 19/30-36.

48. Age., 6/2.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

49. Age., 2/10-13.

50. Çıkı? 32/1-6.

51 "Neşideler neşidesi süleymanındır / Beni kendi ağzının öpüşleriyle öpsün / Çünkü okşamaların şaraptan daha iyidir / Kokuca ıtrın ne güzel / Senin adın kabından dökülen ıtır gibidir / Bundan ötürü seni kızlar seviyor / Beni kendine çek biz senin ardınca koşarız / Kral beni iç odalarına götürdü / Seninle biz ferahlanıp seviniriz / Senin okşamalarını şaraptan ziyade anarız / Seni sevmekte onların hakkı var."

Neşideler Neşidesi, 1/1-4.

52. 5 Maide/44.

53. "Ve Rabbin sözüne göre Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü. Ve Moab diyarında

Beyt-peor karşısındaki dereye onu gömdü; fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez. Ve Musa öldüğü zaman 120 yaşında idi; gözü zayıflamadı ve kuvveti eksilmedi." Tesniye, 34/5-7

54. Veşu, 1/1-2; 3/7 vd.

55. Hakimler, 2/11-14. 56.//. Krallar, 17/16.

57. Hakimler, 3/8-9.

58. Age., 3/12.

59. Age., 3/15.

60. Age., 3/31.

61. Age., 4/4-24.

62. Age., 6/1 vd.

63. Hakimler, 10/10-16

64. Age., 10/6.

65. Age., 10/7-8.

66. Age, 11/1 vd.

67. Age, 12/10-15.

68. Age, 13/1.

69. Age, 16. bab.

70. /. Samuel, 5 ve 6. bablar

71. Hakkında bilgi verenTevrat ayetleri /. Samuel, 17/4 vd.

72. 2 Bakara/249-252.

73. işaya, 1/21-23.

74. işaya, 30/9-11.

75. İbn Hazm, el-FasI, 1/290.

76. Yeremya, 7/8-11.

77. Mezmurlar, 10/6

78. Amos, 5/11,21 -24, 6/4-5

79. ibn Hazm, I/292.

80. Age., I/295.

81. Age., I/293.

82. Yeremya, 3/22.

83. Yeremya, 2/27-28.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

84. ibn Hazm, 1/291-294
85. Age., I/297. Hz. Süleyman'dan sonraki İsrailoğullarının irtidat serüveni için bak: Yakubi, Tarih, I/46-50.
86. Age., I/305.
87. Yeremya, 14/14.
88. Tevrat, Eyyub, 13/4-7
89. //. Makkabeler, 4/10-14
90. Matta İncili, 23/23-36, Ayrıca bak: Luka, 18/10-14
91. Matta, 23/4-15.
92. M. Ataurahim, Hz. İsa, s. 31-32.
93. Markos İncili, 7/8-9, 13.
94. Matta, 15/1-3.
95. 17 isra/4-7
96. Levililer, 26/14-22.
97. Age., 26/27-33.

w

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SAADET ASRINDA YAHUDİLER

A. HİCRET'TEN ÖNCE YAHUDİLER

1. Medine tarihi üzerine

Medine'nin adı Mina kitabelerinde "Yesrib" olarak geçiyor. Bizans kaynaklarında da bu isim "Yesrippa" şeklinde verilmiş. Medine Kur'an'da bu adla bir yerde anılır.1 Sözlükte "zararlı, fesat, kötü" anlamına gelen "Yesrib"e, bu ismin niçin verildiği tartışmalı. Şehir bu ismi düşmana zarar veren ünlü okları nedeniyle almış olabilir. Arap dilinin en büyük lügat ansiklopedisi Lisanu'l-Arab'da bu bilginin yanına şöyle bir not düşülmüş: "Yesrib, rengi beyaz olan taşlık araziye verilen isim. Bu ismi toprağından dolayı aldı." Aynı kaynak bir başka ihtimal olarak da şehri kuran Amalikalının ismi olduğunu aktarmakta.2

Rasulullah hicretle birlikte şehri "harem" ilan ederek doğal güzelliklerini, bitkisel örtüsünü, tarihi dokusunu koruma altına aldı.3 Bu arada olumsuz manasından dolayı ismini de değiştirerek ona "güzel, temiz, has" manalarına gelen "Tayba" ya da "Tayyibe" ismini verdi.4 Bundan sonra Yesrib'V* fc*-A* '.Güzel Şehir" olarak anılmaya başlandı. Daha sonraları ise Aramca asıllı bir kelime olup "şehir, hüküm mahalli" manalarına gelen "Medine" olarak şöhret buldu.

Medine'nin kuruluşu hakkında tarihlerde ayrıntılı bilgi pek yok. Coğrafi olarak Medine çölün ortasında, doğu ve batısında simsiyah lav kayalıkları (harre), güney ve kuzeyinde Ayr ve Sevr dağları bulunan verimli bir vahadır. Burada ilk yerleşenlerin Arapların ataları Amalikalılar olduğu söylenmekte. Daha sonra Cürhümlülerden bazı topluluklar şehre gelip yerleşmiş. Yahudiler Medine'ye çok sonraları gelmişler.

2. Yahudilerin bölgeye gelişi

Belazuri, Yahudi göçünün Babil işgalinin ardından gerçekleştiğini yazar. Bu kaynağa göre Babil saldırısından kurtulabilen kimi Yahudi boyları Arabistan içlerine doğru

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

göçerek Hicaz'da Vadi'l-Kura, Teyma ve Yesrib gibi elverişli vahalara yerleştiler. Genelde çiftçilikle uğraşan Yesrib'in yerlileri Yahudilerin kentin ticaret ve zenaatini ellerine geçirmelerine ses çıkarmadılar. Zamanla çoğalan Yahudi nüfus, Medine'nin yerlilerini şehirden kovdular ve şehri tamamıyla ele geçirdiler. Kovdukları yerlilerin binalarına, hurmalıklarına ve tarlalarına el koydular.⁵

Yahudilerin Medine'deki egemenlikleri Beni Kcçyle ortak adıyla bilinen Evs ve Hazrec kabilelerinin bölgeye yerleşmesiyle son buldu. Yahudiler, bölgenin hakimiyetini kendilerinin elinden alan Evs ve Hazrec'i, hep gelmesi beklenen "o peygamberle korkutup, o geldiğinde hakimiyeti yeniden kendi ellerine alıp Beni Kayle'yi de daha önceki Arapları sürdükleri gibi sürmekle tehdit ediyorlardı.⁶ Evs ve Hazrec'in iman etmekte acele etmesinde bu rekabetin rolü büyük olmuştur.

Yahudilerin bölgeye geliş serüveninde bir başka ihtimal de önce putperest kral Tübbâ'nın himayesinde Yemen'e yerleşip, bazı Yemen yerlilerinin de Yahudi olmasına sebep olmuşlar. Fakat Yahudiler burada da "Yahudilik" yaparak bu dini kendi ırklarına has kılmışlar, "Bizler Allah'ın dost ve oğullarıyız" safsatası ile Musevi olan Yemen yerlilerine "Samiriyye" adını verip onları hep kendilerinden ayrı ve aşağı görmüşlerdir. Bu görüşe göre Yemen'de yerleşen Yahudilerden üç büyük kabile (Nadiroğulları, Kureyzaogulan ve Kaynukaoğulları) Yemen asıllı Kayleoğullarıyla (Evs ve Hazrec) birlikte Medine'ye, geri kalanı da Hayber, Vadi'l-Kura ve Teyma gibi yerlere yerleşmişlerdi.⁷

Bizce, Hicaz'a olan Yahudi göçü Babillilerin Yahudi krallığını sona erdirip tüm ülkelerini işgal ettiği büyük sürgün sırasında başlayıp daha sonraki Asur, Helen, Roma işgalleri sırasında peyderpey devam etmiş ve Miladi 70. yılda Romalıların gerçekleştirdiği ünlü işgal sırasındaki göçlerle tamamlanmıştır.

3. Niçin Medine?

Niçin Medine? Bu soruya

I

birden çok cevap verilebilir. Başta Medine'nin bölgede ender bulunan vahalardan biri olması geliyor.

Medine arazisi etrafı dağlarla çevrili düz bir vadidir. İklimi tatlı, suyu lezzetli ve bol, toprağı ise pek bereketlidir. Hicretin birinci yılında Medine'den Suriye'ye buğday ihraç edildiğini söylersek, toprağının verimliliğini anlatmış oluruz. Özellikle Aynu'z-Zerka suyu dillere destandır. Ayrıca burası bölgenin en çok yağış alan yeridir. Taife kadar uzanan Vac vadisindeki su yataklarında biriken yağmur suları Medine vadisini aşarak Kızıldeniz'e dökülür. Bu verimli topraklar aynı zamanda kuzeyle güney arasındaki göç yollarının birleştiği yer. Şam'dan, Filistin'den, Antakya'dan gelip Mekke'ye, Yemen'e, Necran'a, hatta Habeşistan'a gidecek ticaret malları buradan geçiyor. Bu yönüyle Medine bölgenin ticaret merkezi konumunda.

Bu maddi sebep. Tarihi kaynakların aktardıklarından çıkardığımız bir de manevi sebep var. O da beklenen ahir zaman peygamberinin nerede ortaya çıkacağını Yahudilerin kendi kutsal gelenekleri aracılığıyla biliyor olmaları.

Bu konuda tarihi kaynaklarda bir çok rivayet mevcut.⁸ Bu tür rivayetlerin ortaya çıkışı Rasulullah'ın nübüvvet ilanından sonra başlamamakta. Daha Rasulullah

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

dünyaya gelmeden beklenen peygamberin Hicazdan çıkacağı Yahudi ve Hristiyan bilginleri tarafından itiraf edilmekte. Bu itiraflardan birine de ünlü Hanif Zeyd b. Amr şahid olur.

Hız. İbrahim'in hanif dinini aramak için yola koyulan Zeyd'e Şam'da karşılaştığı Yahudi ve Hristiyan alimleri memleketi Hicaz'ı kastederek "aradığın arkandadır derler. Beklenen Rasul hakkında ayrıntılı bilgi de verirler. Zeyd b. Amr Rasulullah'a yetişmeden vefat eder ve varislerine Rasulullah'a selamını söylemelerini, düşmanları onu yurdundan kovduğunda ona yardımcı olmalarını vasiyet eder.⁹

Beklenen peygamberin Hicaz'dan çıkacağını nübüvvetten çok önceleri öğrenip Medine'ye gelenlerden biri de Selman Farisi'dir. Uzun süren bir serüvendir Hız. Selman'ın hakikat arayışı. Memleketi İran'da başlayıp Şam, Musul, Nusaybin, Ammuriyye'ye ulaşan bir zincir içinde" tavsiye ile bulduğu Hız. İsa'ya inanan salih zatlara hizmet eder. Sori durağı Ammuriyeli salih zata kendisi ölünce kime gitmesini tavsiye edeceğini sorunca aldığı cevap şu olur:

"Vallahi benim üzerinde bulunduğum yol üzere bulunan seni gönderebileceğim bir kimse daha yok. Lakin İbrahim'in hanif dinini diriltecek olan peygamberin gelme vakti yaklaştı. Hicret edip kalacağı yer iki karakayalık arasında hurmalık bir yer.¹⁰ Eğer ona ulaşmayı başarabilirsen ulaş. Onun bazı alametleri vardır ki onlar gizlenemez. Hediye kabul eder, sadaka kabul etmez. Omuzlarının arasında peygamberlik mührü vardır. Onu gördüğün zaman tanırsın."

Gelecek peygamberi beklemek için Hicaz'a giden bir kervanla elinde bulunan tüm servete karşılık anlaşılan Selman, kervancıların ihanetine uğrayarak Vadi'l-Kura'da bir Yahudiye köle diye satılır. O Yahudi de onu Kureyzaogulla-n'ndan Medineli bir Yahudi'ye satar. Selman Medine'ye geldiğinde aynen şöyle der.-

Vallahi Medine'yi görür görmez onu dostumun bana vasfetmesi sebebiyle tanıdım ve onun bana anlatılan belde olduğuna iyice kani oldum."

Buna benzer bir olay da Allah Rasulü tarafından Yemen'e vali olarak gönderilen Hız. Ali'nin başından geçmiştir. Bir hutbesinin ardından Hız. Ali'yi mescit önünde elinde bir kitapla bekleyen Yemenli bir Yahudi alimi "bana Ebu'l-Kasım't tasvir et der. Hız. Ali başlar peygamberimizin şekil ve şemailini anJ latmaya. Onun eksik bıraktığı noktaları Yahudi alim elindeki kitaptan okuya^ rak der ki: "Ben onun sıfatlarını babalarımın kitabında buluyorum."¹²

Beklenen peygamber hakkında bilgisi olan sadece Yahudi ve Hristiyan âlimleri değildir. Müşrik Arap kahinleri de olayı kendi özel kaynaklarından haber almışlardı. Araplar bu kahinlere müracaat edip birçok konuda onların görüşüne ve bilgisine başvurmaktadır. Kahinlere isabetli isabetsiz bilgi taşıyan cin şeytanları Allah Rasulüne peygamberlik verildikten sonra bu işi eskisi gibi serbest yapamaz olurlar. Cin suresi 8-10. ayetlerde ifade edildiği gibi göğün kapılan yüzlerine kapanır ve "şihab'lar (kozmetik primerler mi?) bu enerji yaratıkların serbestçe yol almasına engel olur.¹³

Allah Rasulü'nün, Medine'ye hicret ettiği yıl Hayber Yahudilerine gönderdiği mektupta söyledikleri, Yahudilerin kutsal kitaplarında Rasulullah'ın geleceğine dair malumatın bulunduğu konusunda şüpheye mahal bırakmamaktadır.-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Allah aşkına, size vahyolunan şey aşkına, sizin atalanmızı men ve selva ile nızıklandırıran aşkına, baba ve dedelerinizi Firavunun elinden ve eyleminden kurtarmak için denizi yaran Zat aşkına bana söyleyiniz: Allah'ın size vahyetti-ği kitapta, Muhammed'e iman etmeye mecbur olup olmadığınız kayıtlı değil midir? Böyle değilse bana haber veriniz. Eğer kitabınızda bunu bulamazsanız size zor kullanılacak değildir.¹⁴

Bütün bunlar gösteriyor ki beklenen peygamber kitap ehli tarafından bilinmektedir. Elimizdeki tahrif edilmiş Tevrat ve ünlü 4 incil nüshalannda söz-konusu ibareler geçmemekte. Zaten geçmesini beklemek de abes olur. Bu durumda, sözkonusu bilgileri diğer Tevrat ve İncil nüshalannda aramamız gerekecek.

Yahudilerin yerleşmek için Medine'yi tercih etmelerinin manevi sebebini, beklenen peygamberin Medine'ye yerleşeceğini bilmeleri olarak göstermemizin dayanağı işte bu ve buna benzer tarihi olaylardır.

4. Yahudileşen Araplar, Araplaşan Yahudiler

Medine'deki Yahudi hakimiyetinin bir sebebi de aslen İsrailoğullarıdan olmadığı halde sonradan Yahudileşmiş Araplardır. Esasen Araplarla Yahudilerin kaynaşması hiç de zor olmamıştı. Hz. İsmail soyundan gelen Araplar, Hz. İbrahim'in diğer oğlu İshak soyundan gelen Yahudileri amca oğulları olarak görüyorlardı.

Asr-ı Saadet Yahudilerinden birçoğunun Arap asıllı olmasına o dönem Yahudilerinden bazılarının taşıdığı Arap isimleri delil olarak gösterilir. Mesela Abdullah b. Selam, Ka'b b. Eşref, Ka'b b. Eset, Cebel b. Kuşeyr, Nu'man b. Ebi Evfa, Ebu Enes, Muhammed b. Dihye, Malik b. Dayf hep Arap isimleridir.¹⁵

Bunların yanında kendi isimleri Yahudi adı olduğu halde baba adları Arap olanlar da vardı: Samuel b. Zeyd, Şas b. Kays, Rafib. Harice... Kuvvetle muhtemeldir ki, bunlar sonradan Yahudileşmiş Arap çocuklarıydı.

Tabi bunun tersi de oluyordu. Yani baba adı Yahudi olduğu halde kendi ismi Arap olan Yahudiler: Rifaa b. Zeyd b. Tabut, Sa'lebe b. Saya, Numan b. Edâ, Salebe b. Lifyon, Zeyd b. Lasit...

Muhammed Hamidullah, İslam'dan az önce bu Yahudilerin Araplaşmış olduklarını, İbrani alfabesiyle yazmakla beraber Arapçayı kendi dilleri olarak kullandıklarını, çocuklarına ve hatta kabilelerine dahi Arap ismi verdiklerini yazar.¹⁶ Hamidullah'a göre, Medine'deki üç büyük Yahudi kabilesinin isimleri olan ve "kuyumca" manasına gelen "Kaynuka",¹⁷ birçok anlamlarının yanı sıra bir çiçek ismi olan "Nadîr", deri tabaklamakta kullanılan bir çeşit akasyanın ismi olan "Kureyza" hep Arapça isimlerdi.¹⁸ Ne ki yazar bunun tersinin de mümkün olacağını beyanla "Az bir ihtimal de olsa bu insan topluluklarının, içlerinde kendilerini Yahudileştirmeye muvaffak olan pek az gerçek Yahudi'nin yaşadığı eski putperest Arap kabileleri olduğu da düşünülebilir." demektedir.¹⁹

Arap çocuklarının Yahudileştirilmesi olayı Rasulullah Yahudileri Medine'den sürünceye dek devam etmiştir. Arap çocuklarının Yahudileşme sebeplerinden birini Ebu Davud'un İbn Abbas'tan naklettiği bir hadisten öğreniyoruz:

"Sürekli ölü doğum yapan bir kadın (miklat) vardı. Kendi kendine eğer çocuğu yaşarsa onu Yahudi yapacağına dair yemin etti. Nadîroğulları sürüldüğünde Ensar'ın

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

oğullarından kimileri bu yolla Yahudilerin eline geçmişti. "Ço-cuklanmızı bırakmayız" dediler. Bunun üzerine Allah Teala "Dinde zorlama yoktur..." ayetini indirdi."20

Bir adım daha ileri giderek, ırkçılığı bir din haline getiren ve asabiyetleri konusunda hiç taviz vermeyen Yahudilerin Araplarla kaynaşma, onlann isimlerini ve dillerini kullanma, onlann evlatlarını alıp büyütme gibi bir zahmete gönüllü katlanmalarım, beklenen "O Peygamberin kendilerinden çıkmayıp Araplardan çıkması durumunda geleceklerini garantiye alma gayreti olarak değerlendirebiliriz. Hatta ünlü Medine Sözleşmesi'nde olduğu gibi tüm Yahudi kabilelerinin Arap kabilelerinden kendilerine bir "himayeci kabile" seçmelerinin sebeplerinden biri olarak da görülebilir bu.21

5. Gelmesi beklenen "o peygamber"

Yahudilerin ahir zaman peygamberini takipleri çok dakiktir. O dönemde üç kesim beklenen âhir zaman peygamberinin gelişini sıkı takibe almışlardı. Bunlar ehl-i kitabın din adamları, astroloji (yıldız bilim) alimleri ve kahinler.

Peygamber şairi Medineli Hassan b. Sabit Rasulullah doğduğunda yedi-sekiz yaşlarında gelişkin bir çocuktur. Nebi'nin doğum günü şahid olduğu bir olayı şöyle anlatır: "Bir gün kendi hisarının burcundan sesinin var gücüyle bir adamın "Ey Yahudi halkı! Ey Yahudi halkı!" diye bağırdığım işittim. Herkes toplanıp gelerek "ne var? ne oldu?" dediler. Dedi ki: "Bu gece Ah-med'in doğumunu haber veren yıldız doğdu."22

Yahudiler daha sonra da bırakmazlar geleceğin peygamberinin yakasını. Amine, olağanüstü biri olduğunu daha hamileyken gözlemlediği yavrusu Efendimiz Muhammed'i süt annesi Halime'ye teslim ederken "ona mukayyet ol!" diye tembihleyip onda gördüğü harikuladeliikleri anlatmıştı. Halime onu götürürken duyduğu olağanüstülükler kendisini işkillendirmiş, Yahudi kahine uğrayıp "Şu oğlum hakkında bana haber vermiyor musunuz ki ben ona şöyle hamile kaldım, böyle doğurdum ve şu şu olağanüstü halleri onda gördüm" diye Amine'nin kendisine anlattıklarını bir bir anlatmıştı. Olayın kahramanının ağzından dinleyelim:

"Anlatılanları dinleyen Yahudiler önce birbirlerine bakiştılar ve ardından "öldürün onu!" dediler. Bana "o, yetim midir?" diye sorduklarında ben "hayır, ben annesiyim, şu yanımdaki de babası" dedim. Dediler ki: "Eğer yetim olsaydı onu öldürürdük."

Halime bu olayı anlatırken diyecektir ki "Az kalsın emanetimi elimle zayı ediyordum.""23

Yahudilerin düşmanlığına Şamlı rahib Bahira da dikkat çeker ve Tevrat ve İncil'de belirtilen vasıfların tümünün Hz. Muhammed efendimiz üzerinde tecelli ettiğine iyice kani olunca Ebu Talib'e döner:

"- Bu senin neyin olur? ' - Oğlumdur.

- O senin oğlun değildir. Bu çocuğun babasının hayatta olmaması lazım.

- O kardeşimin oğludur.

- Babasına ne oldu?

- Annesi ona hamile iken o öldü.

- Doğru söyledin. Kardeşinin oğlunu al, hemen memleketine dön. Yahudilerin şerrinden onu koru. Eğer onu görüp benim onun hakkında bildiklerimi öğrenirlerse,

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ona zarar verirler. Çünkü bu kardeşinin oğlu çok büyük biri olacak. Onu ülkene götürmekte acele et."24

Rasulullah bu sırada 9 yaşındadır. Amcası bu uyandan sonra onu bir daha Mekke'den dışarı çıkarmaz.

Nübüvvetin gelişine yakın Yahudilerdeki beklenti zirveye çıkar. Nübüvvetten seneler önce Medine'ye gelen Şamlı haham İbn Heyyeban'm bu konuda Medine Yahudilerini uyardığına ilişkin Kureyzaogullan Yahudilerinden bir ihtiyarın Asım b. Amr'a söyledikleri şöyle:

""Sa'lebe b. Sa'ye, Üseyyid b. Sa'ye ve Esed b. Ubeyd'in neden Müslüman olduklarını biliyor musun?" "Hayır" dedim. Anlattı: "İbn Heyyeban isimli Şamlı bir Yahudi İslam'dan yıllar önce bize geldi. Aramıza girdi. Vallahi, beş vakit namazı ondan daha güzel kılan bir tek adam görmedim. Yanımızda ikame ederdi. Kuraklık olduğu zaman ona derdik: "Ey İbn Heyyeban, bizim için yağmur duasına çık." Derdi ki "Vallahi, çıktığınız yerin önüne sadaka takdim etmedikçe hayır." "Ne kadar?" diye sorardık. "Bir sa hurma; iki müd arpa" derdi. O sadakayı çıkarırdık. Sonra bizim Karakayalığa (harre) çıkar Allah'tan bizim için yağmur isterdi. Vallahi, O meclisi terketmeden yağmur yağardı. Bunu bir sefer, iki sefer, üç seferden fazla yaptı. Sonra ölümü yaklaştı. Öleceğini anlayınca dedi ki: Ey Yahudi halkı: Beni şarabı ve üzümü bol bir bölgeden çıkarıp aç ve muhtaç bir bölgeye getiren sebebin ne olduğunu biliyor musunuz?" "Sen daha iyi bilirsin" dedik. "Artık gelmesi beklenen 'O Peygamber'in geleceğini hissettiğim için buraya geldim. Burası onun göç edeceği yerdir. Umanm ki gelince ona tabi olursunuz. Artık zamanı geldi. Ey Yahudi toplumu, onun önüne geçmeyiniz. Çünkü o kendisine karşı çıkanların kanını döküp ailesini esir alacak. Sizi ondan kimse kurtaramaz." Gün geldi, Rasulullah Kureyzaogullanm kuşattı. O zaman birer delikanlı olan o gençler dedi ki: "Ey Kureyzaogullan, vallahi o, İbn Heyyeban'ın size haber verdiği peygamberdir." "O değildir" dedi onlar. Gençler, "Hayır, vallahi onun sıfatlarını taşıyor" diyerek kaleden indiler, Müslüman oldular, kanlarını, mallarını ve ailelerini de kurtarmış oldular.""25

6. "Kitab-ı Mukaddes'te peygamberimiz

Kur'an, Tevrat ve İncil'de Müslümanların ve peygamberlerinin vasıflan-nın nasıl geçtiğini şöyle açıklar:

"Muhammed Allah'ın elçisidir. Onunla birlikte olanlar kafirlere karşı çok sert, kendi aralarında çok merhametlidirler. Onları rukü ve secde görürsün.

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

' Saadet Asrında Yahudiler

Onlar Allah'ın lütuf ve rızasını isterler. Onların yüzlerinde secde izleri vardır. Bu onların Tevrat'taki meselidir. İncil'deki meselleri ise şöyledir: Onlar tıpkı bir ekin ki, filizini çıkarmış, kuvvetlenmiş, büyümüş, derken gövdesinin üzerine dikilmiş. Bu ekin çiftçinin hoşuna gider. İşte Allah böyle yapar ki onlar sebebiyle kafirleri öfkelenirsin. Allah onlardan inanıp salih amel işleyenlere büyük mükafat vadetmiştir."26

Bu ayette anlatılan bir benzetmeyi şu an tedavülde olan resmî Tevrat'ta bulamamaktayız. Bu ayeti bulmak için Tevrat'ın tüm nüshalarına bakmak

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

gerekmekte. Ancak, böyle bir ayetin o zaman Arabistan Yahudilerinin elindeki Tevrat nüshalarında bulunduğunun en büyük dellillerinden biri bu ayet nazil olduktan sonra hiç bir Yahudinin çıkıp da "Tevrat'ta böyle bir şey yok⁹ diyememiş olmasıdır. Böyle bir itiraz vaki olsaydı kuşkusuz rivayetler bunu bize haber verecekti. İncil'e gelince. İncil(ler)de Kur'an'daki "sapları üzerine doğrulmuş ekiri'e dair meseller açıkça görülmekte:

"Ve dedi: Allah'ın melekutu böyledir; yere tohum saçan bir adam gibidir. Gece gündüz uyuyup kalkar; tohum biter ve büyür; nasıl büyüdü o bilmez. Toprak kendiliğinden önce sapı, sonra başağı, sonra başakta dolu taneyi verir. Mahsul erdiği zaman hemen orağı salar; çünkü hasat vakti gelmiştir. Ve dedi Allah'ın Melekutu'nu nasıl benzetelim. Yahut onu hangi meselle önümüze koyalım? Hardal tanesi gibidir ki toprağa ekilirken her ne kadar yer üzerinde olan bütün tohumların en küçüğü ise de, ekildikten sonra büyür ve bütün sebzelerden daha kuvvetli olur, büyük dallar salar."²⁷

"İsa onların önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin Melekutu bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer. O tane ki bütün tohum-lann en küçüğü olduğu halde büyüyünce sebzelerden daha büyüktür ve ağaç olur."²⁸

İşte bu gerçeklere dayanarak Kur'an^Rasulullah'm geleceğinin Tevrat ve İncil tarafından bildirildiğini haber verir:

"Meryem oğlu İsa da: Ey İsrailoğullan, ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek bir peygamberi müdelevicivim: Onun adı Ahmed'dir. Fakat o oevember anacık belgelerle on-

YAHUdTLESME T E M A Y U L U

5aaaet Asrınaa ranucmer

lara gelince "bu resmen büyüdür" dediler."²⁹

Yahudilerin bu günkü resmi Tevrat'ında, açıkça beklenen bir peygamberden sözedilmektedir:

"Allah'ım Rab senin için aranızdan, kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyeceksin."³⁰

Yahudilerin ahir zamanda gelmesini bekledikleri üç peygamber olduğunu Kitab-ı Mukaddes'ten öğreniyoruz. Bunlar:

1. Önce gelmiş olup tekrar gelmesini bekledikleri İlya (İlyas)
2. Mesih.
3. O peygamber:

"Yahudiler Yahya'ya: Sen kimsin? diye kendisinden sormak için Yaruşa-lim'den kahinlerle Levilileri gönderdikleri zaman, Yahya'nın şahadeti şudur; ve Yahya ikrar etti, inkar etmedi: Ben Mesih değilim, dedi. Onlar da kendisinden sordular: Öyleyse ne? Sen İlya mısın? Yahya, değilim, dedi. Sen O Peygamber misin? Yahya, hayır, diye cevap verdi."³¹

"Gönderilenler Ferisilerden idiler. Ve Yahya'dan sorup kendisine dediler: Öyle ise sen Mesih, İlya, ya da O Peygamber değilsin de niçin vaftiz ediyorsun?³²

Kimdi İncil'de Yahudi alimlerinin Hz. Yahya'ya sordukları "o peygamber"! Biz işte o peygamberin Allah Rasulü olduğunu Yahudilerin de bildiğinden eminiz.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Beklenen peygamber" inancı Samiriyye mezhebine mensup Yahudilerde yaygındı. Bunu şöyle açıklamak mümkün: Bu mezhebin en belirgin özelliği, Hicaz'dan bir peygamber geleceğine inanmasıdır. Yahudiler, Filistin'den kaçıp | Arabistan'ın Necran bölgesindeki topraklara yerleşince, bölgedeki putperest Arap kabilelerinden bazıları onların dinine girmişti. Ancak Yahudiler bu Arap | mühtedileri bağırklarına basmak yerine onları ikinci sınıf Yahudi olarak gördüler. Bazı yazarlara göre "Sâmirî" adı verilenler bunlardı.³³

Bu konuda en doğru yorum, gelecek peygamber konusunda İbn Hazm'ın Filistin'den çıkanlmasının yasak olduğunu söylediği "Samiriyye Tevratı"na baktıktan sonra yapılabilir. Bu yüzyılda ortaya çıkarılan Ölüdeniz elyazmalarında da "beklenen peygamber" müjdelanmaktadır.

Daha ilginç Tevrat'ta geleceğinden sözeden "Ebed Yehova"dır. Bu İbranca tamlamanın Arapça'sı "Abdullah'tır.

"İşte kendisine destek olduğum kulum; canımın kendisinden razı olduğu seçilmiş (Mustafa) kulum; Ruhumu onun üzerine koydum; milletler için hakkı meydana çıkaracaktı. Çarşı ve sokaklarda yüksek sesle bağırmayacak. Ba-ğırmayacak ve sesini yükseltmeyecek; ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak ve yanan fitili söndürmeyecek; hakka hakikate erdirecek. Ve dünyada adaleti tesis edinceye kadar zayıflamayacak, ve cesareti kırılmayacak..."³⁴

"İşte kulum akıllıca davranacak, yüksek ve yükselmiş ve çok yüce olacak. Nasıl ki çoğu sana şaşılar. Böylece çok milletleri şaşırtacak; krallar ona ağızlarını kapayacaklar; çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecekler; ve işitmediklerini anlayacaklar."³⁵

Tevrat'ın bu cümlelerinin özellikle "Sokaklardayüksek sesle bağırmayacak. Ezilmiş kamışı kırmayacak ve yanan fitili söndürmeyecek. Hakka hakikate erdirecek ve dünyada adaleti tesis edinceye kadar zayıflamayacak ve cesareti kırılmayacak" ibareleri benzer bir şekliyle Rasulullah'ın Tevrat'taki vasıfları olarak İslam kaynaklarında geçmekte.

Başta Buhari olmak üzere İslamî kaynaklarda Rasulullah'ın Tevrat'taki özelliklerine dair Hz. Aişe, Abdullah b. Selam, Abdullah b. Amr b. As, Kesir b. Mürre ve Ka'bu'l-Ahbar kaynaklı birçok rivayet zikredilir. Bu rivayetlerin tümünün ortak noktası yukarıya aldığımız Tevrat metninde geçen Peygamberimize ait şu özellikleri sıralamış olmalıdır:

--.-W-

- i 1. Sokaklarda yüksek sesle bağırarak dolaşmaz.

2. Katı kalpli ve hiddetli değil.

3. Kötülüğe kötülükle karşılık vermez.

4. Hoşgörülü ve bağışlayıcıdır.

Bu özellikler Tevrat'taki metinle müttefik. Fakat İslamî kaynaklarda Tevrat'tan fazla olarak bazı özellikler de var:

"Ey Peygamber! Biz seni, şahit, müjdeleyici, korkutucu, ümmiler için de koruyucu olarak gönderdik."

rirru t

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Sen benim kulumsun, peygamberimsin. Sana "Mütevekkil" adını verdim" "Doğru yoldan sapanları "Lailahe illallah" diyerek doğru yola klavuzlama-dıkça kör gözleri, sağır kulakları, kapalı gönülleri açmadıkça Allah onun ruhunu almayacaktır."36 İslamî kaynakların birçoğunda birbirine çok yakın bir metinle nakledilen bu özellikleri, diğer özelliklerin yanında Tevrat'ta bulamıyoruz. Bu durumda İslami kaynakların bu konuda bize Tevrat'tan daha dürüst bilgi verdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Yine buradan yola çıkarak, Tevrat'ın Rasulullah'ı haber veren ayetlerinin "öz oğullarını tanıdıkları gibi tanıdıkları" Rasulü inkar etmekte direnen Yahudi alimleri tarafından tahrif edildiğini, bazılarının çıkarıldığını söylemek mümkündür.

Yuhanna İncili'nde Hz. İsa'dan sonra gelecek bir peygamberden söz edilir. Bu ahir zaman peygamberi "Paraklit" (Parakletos) ismiyle anılmakta:

"Ben de Baba'ya yalvaracağım ve o size başka bir Paraklit, hakikat Ru^hunu verecektir; ta ki daima sizinle beraber olsun.

Fakat benim ismimle Baba'nın göndereceği Paraklit Ruhulkudüs, o size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatınlınıza getirecektir."

Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor ve bende onun hiç bir şeyi yoktur."

Babadan size göndereceğim Paraklit, Baba'dan çıkan Hakikat Ruhu, gel-diği zaman benim için o şehadet edecektir."

Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum; benim gitmem sizin için hayırlıdır, çünkü gitmezsem Paraklit size gelmez, fakat gidersem onu size gön-deririm."37

İbn Hişam, İncil'deki "Paraklit" (Parakletos) kelimesinin İncil'in Süryanca metnindeki "el-Münhamenna" kelimesinin Yunanca tercümesi olduğu notunu düşer.38 Bir papaz tarafından yazılıp hicri 1260 yılında Kalküta'da bastırılan bir broşürde "Faraklit" olarak Arapçalaştınlan ismin Yunanca aslının "Parakletos" değil de "Periklutos" olması halinde bunun "Muhammed" ve "Ahmed" manasına geldiğini, lakin bunun tahrif edilmiş olabileceğini belirtir. İki kelime arasında harfe dayalı belli-belirsiz bir fark vardır. Muhtemelen yazıcıların kasti ya'cta"

sehven hatası sonucu 'yMuhammed' manasına gelen "Periklutos, "teselli verici, yardıma, vekil' manalarına gelen "Parakletos" biçiminde yazılmıştır.39

7. Yahudileri en uzun anlatan sureler Mekke'de indi

Kur'an nazil olmaya başladığında Mekke'de bir tek Yahudi yoktu. Lakin Mekkeliler Yahudiliği sureta da olsa biliyorlardı. Müşriklerin ve Yahudilerin inançlarında kimi ortak noktalar bulunuyordu. Hz. İbrahim ve ondan kalan kimi gelenekler bu ortak noktaların başında geliyordu.

Kimbilir belki de bu yüzden olacak, Kur'an'ın İsrailoğullarının kıssasını en ayıntılı bir biçimde anlatan suresi, Mekke'de ilk nazil olan surelerdendir. 135 ayetten 90'ının İsrailoğulların kıssasına ayrıldığı Tâhâ suresi, Hz. Ömer'in Müslüman olmasına sebep olduğuna göre, İslam'ın ilk beş yılında, ilk nazil olan surelerden biri olması gerekmektedir.

Kur'an'ın Mekke'de indirilen 86 suresi içerisinde Tâhâ süresindeki hikaye kipiyle gelen bir hitap dışında, "Ey İsrailoğullar/" biçimindeki bir hitaba rastlamıyoruz.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yine Mekke'de indirilen 3. suredeki iki ayette Hz. Musa ile Peygamberimiz; Ramses'in şahsında Mısır müşrikleri ile Mekke müşrikleri, aynı saflarda değerlendiriliyor:

"Muhakkak ki biz, Firavuna bir Rasul gönderdiğimiz gibi, şهادette bulunması için size de bir Rasul göndermiş bulunuyoruz. Firavun rasule karşı geldi. Biz de onu şiddetli bir biçimde yakaladık."40

Daha İslam'ın ilk yıllannda indirilen bu ayetlerde verilen mesaj gerçekten dikkat çekici. Çünkü İsrailoğullan'ndan sonra vahyi yeryüzünde tatbik edip adaleti gerçekleştirme emaneti kendilerine verilen Müslümanların dikkati, daha işin başında kendilerinden önce yaşanmış tarihi bir tecrübeye çekilmektedir. Bu tecrübe "Yahudileşme tehlikesi"dir. Çünkü aynı sure "Yahudileşme" eğiliminin en bariz özelliği olan "mal sevgisi ve cimrilik" konusundaki uyanyla son bulmaktadır: "...Allah'a güzel bir borç verin. Kendiniz için verdiğiniz hayırları, Allah katında verdiğinizden daha hayırlı ve mükafatça daha büyük bulacaksınız."41

PT7TT U L U

Saadet Asrında Yahudiler

Kur'an'da İsrailoğullan'nın Yahudileşme serüvenini teferruatlı bir biçimde anlatan en uzun surelerden biri de A'raf süresidir. İlginçtir ki bu sure de, 163-170. ayetler arasındaki 7 ayet hariç, tamamen Mekke'de nazil olmuştur. Bir tek Yahudi'nin dahi bulunmadığı Mekke'de nazil olan Yahudilerle ilgili bu ayetler, Kur'an'ın bu ümmetin dikkatini Yahudileşme tehlikesine çekmesinin en çarpıcı örneğidir.

Mekke'de indirilip de İsrailoğullan'nın Yahudileşme serüvenini anlatan üçyüze yakın ayette sadece Ümmet-i Muhammed'den önce insanlığa halife kılınan İsrailoğullan peygamberlerinin kıssaları anlatılır ve Allah'ın gönderdiği bu elçilerin şahsiyet ve nübüvvetlerine toz kondurabilecek tek satır bile sarfe-dilmez.

Bir tek Yahudi'nin bulunmadığı Mekke'de, daha İslam'ın ilk yıllannda Tevrat'ın başından geçen felaketlerin bir bir anlatılması Müslümanların dikkatini vahye çekmek içindi. Öyle ya, matbaanın olmayıp bütün kitapların elle yazıldığı bir dönemde iki kez tüm Tevrat nüshaları yakılarak yok edilmiş, yüzyıllar sonra bir tek şahıs (Uzeyr) çıkarak hafızasına dayanarak Tevrat'ı yeniden yazmış. Tevrat'a farklı zamanlarda efsaneler, hikayeler ve olmadık uydurma rivayetler sokuşturulmuştur. İşte Müslümanların dikkati Tevrat'ın başından geçen bu acıklı serüvene çekilerek Kur'an'a sahip çıkmaları, İsrailoğullan gibi Yahudileşmemeleri daha Mekke döneminin ilk yıllannda vahiy tarafından tenbih ediliyordu.

Yine Mekke'de indirilen şu ayetin muhtevasına bakınız:

"Yahudileşmiş olan kimselere tüm tırnaklı hayvanları yasakladık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da yasakladık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklere kansan yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıktan yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız."42

Bu açıkça "Ey müslümanlar Yahudileşmeyin, yoksa sizin de başınıza Yahudileşen İsrailoğullanın başına gelenler gelir" demektir. Yine Mekke döneminin sonlannda indirilen bir ayette Tevrat'ta yasaklanan deve, tavşan, devekuşu etine43 gönderme yapar:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Yahudileşmiş olan kimseler üzerine sana asla söz etmediğimiz yasaklar koyduk. Biz bununla onlara zulmetmiş değiliz; fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler."44 Bu üslubuyla Kur'an, tüm çağlarda hakkın, batılın, tahrifin ve en büyük tahrif olan "Yahudileşmenin" mantığının her dönemde bir ve aynı olduğunu ima ediyor. İsrailoğullan'nı, onların peygamberlerini, salihlerini, sahtekarları-nı, tahrifçilerini örnek/ibret vesikası olarak daha İslam'ın bidayetinde İslam ümmetinin önüne koyuyor.

8. Kur'an Tevrat'ı hem tasdik, hem tashih ediyor

Çok geçmeden Mekke'den çıkan yeni peygamberin haberi tüm bölgeye yayılınca Yahudilerden bazıları boş durmayıp koşup gelecek ve Rasulullah'ın tebliğinin etkisini kırmaya yönelik çabalar içerisine gireceklerdi.

Mekke müşriklerinin Yahudi kültürüne olan aşinalıklarının en büyük delili İsrâ ve Mirâç hadisesiydi. Mirâç mucizesinde Yahudilerin kutsal kenti "Kudüs", "kalkış üssü" olarak kullanılmıştı. Kabe'ye rakip olabilecek her beldeye amansız düşman olan bölge Arapları için Mirâç hadisesi farklı mesajlar taşıyordu. Bunlardan biri de, yeni dinin bir "icat" ve "bid'at" olmadığı, insanlığın mukaddes mirasının bir devamı olduğu, bu nedenle de Hz. İbrahim'in yaptığı ma-bed (Kabe) ile Hz. Süleyman'ın yaptığı mabed (Kudüs)'in aynı gayeye hizmet ettiği mesajı veriliyordu.

Mirâç'ın ilk bölümü olan Mekke-Kudüs seferine verilen isim (İsrâ) Kur'an'ın 17. suresine ad olmuştur. Rasulullah'ın miracında, tıpkı Hz. Musa'nın miracında verildiği gibi "emirler" verilmiştir.

Hz. Musa'ya kendi özel miracında 10 emir verildiği Tevrat'ta beyan edilir. Bunlar:

1. Karşımda başka ilahların olmayacaktır.
2. Kendin için oyma put, tapınmak için resim yapıp onlar önünde eğilmeyecek, ibadet etmeyeceksin.
3. Allah'ın Rabbin ismini boş yere ağza almayacaksın.
4. Sebt günü (İbadet günü)'nü takdis etmek için onu hatınlnda tut.
5. Babana ve anana hürmet et
6. Cinayet işlemeyeceksin.
7. Zina etmeyeceksin.
8. Çalmayacaksın.
9. Komşuna karşı yalan şahadet etmeyeceksin.
10. Komşunun evine tamah etmeyeceksin; komşunun kansına, yahut kölesine, yahut cariyesine, yahut öküzüne, yahut eşeğine, yahut komşunun hiçbir şeyine göz koymayacaksın.45

Bunlar Hz. Musa'ya kendi miracında verilen emirler. Peygamberimize de miraçta şu emirlerin verildiğini İsrâ suresinden öğreniyoruz:

1. Ondan başkasına kulluk etmeyin.
2. Anaya babaya iyi davranın.
3. Akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver.
4. Savurganlık ve cimrilik yapma, itidalli ol.
5. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin.
6. Zinaya yaklaşmayın.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

7. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmeyin.
8. Yetim malı yemeyin.
9. Verilen sözü yerine getirin.
10. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın, doğru terazi ile tartın.
11. Hakkında bilgin olmadığı şeyin ardına düşme.
12. Yeryüzünde kubara kubara yürüme, mütevazı ol.46

Kur'an, indiği topluma vahyin özünün bir ve aynı olduğunu çeşitli vesilelerle anlatmıştır. Mekke döneminin ortalarında indirilen Nemi sûresinin konusu da bir "İsrailoğullan" kıssasıdır. Hz. Süleyman ve Sebe kraliçesi Belkıs'ın hikayelerinin anlatıldığı surede İslam, Hz. Süleyman'ın ve kraliçe Belkıs'ın yeni girdiği dinin adı olarak anılmaktadır:

" (Kraliçe) Rabbim ben nefsimi zulmetmişim. Süleyman'la birlikte Alemlerin Rabbi Allah için Müslüman oldum."47

Görüldüğü gibi Kur'an, mesajının zamanlar ve mekanlar üstü olduğunu İsrailoğullan peygamberlerini de "Müslüman" diye adlandırarak ifade ediyor. Allah, "kişinin kendisini Yaratıcının iradesine teslim etmesi" anlamına gelen "Müslüman" adını önceki ümmetlere de vermişti:

"^^^W JB

"Allah, bundan önceki kitaplarda da, Kur'an'da da, size "Müslümanlar" adını verdi."48

Kur'an işte bu evrensel mesajın kendi çağındaki sözcüsü olan Tevrat'ı bir "nur ve hidayet" kaynağı olarak gösteriyor ve diyordu ki:

"...Musa'ya insanlara basiret verecek bir nur ve bir hidayet olarak Kitap verdik, belki düşünür, öğüt alırlar diye."49

"Biz Musa'ya Kitap verdik ve onu İsrailoğullanna "benden başka bir vekil tutmayın" diye bir hidayet kaynağı kıldık."50

Hatta Kur'an daha da ileri gidip İsrailoğullan ve Hz. Musa kıssalarını anlattıktan sonra Muhammed Aleyhisselama hitaben kendisine gelenin vahiy olup olmadığını daha önceki Mukaddes Kitab okuyucularına sorması emredil-mekte:

"Sana indirdiğimiz şey hakkında herhangi bir şüphen varsa, senden önce Kitab okuyanlara sor. Kuşkusuz sana gerçek Rabbinden gelip ulaşmıştır. O halde artık sen kuşkulananlardan olma.51

En'am suresinde hemen tümünün isimleri Tevrat'ta da geçen Nuh, İbrahim, İsmail, Elyesa, İshak, Yakub, Yusuf, Musa, Harun, Lut, Zekkeriyya, İl-yaş, Eyyub, İsa, Yahya gibi 18 peygamberin adı zikredildikten sonra İslam adlı evrensel vahiy nizamının kesintisizliği vurgulanarak şöyle denir:

"İşte bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Onların hidayet yolunu takip et."52 Kur'an, yalnızca Tevrat'ı tasdik etmemekte, aynı zamanda onu koruyup-kollama görevini de üstlenmektedir.-

"Sana da bu kitabı kendinden önceki kitapları doğrulayıcı ve onları koru-yup-kollayıcı (J* W) olarak indirdik."53

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an, kendisini İsrailoğullan'nın Tevrat üzerindeki tahriflerini ve bu tahrifler vesilesiyle aralannda çıkan ihtilafları hallüfasl eden bir Kitap olarak da gösterir: "Hiç şüpheniz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin pek çoğunu açıklamaktadır."⁵⁴

Kur'an'ın bu misyonu çok önemliydi. Kur'an kendisinden evvel gönderilen İlahi kitapları yalnızca tasdik etmiyor, aynı zamanda bu kitaplar üzerinde gerçekleştirilen tahrifatı tashih ediyordu. Tevrat'ta tahrif edilip de Kur'an'ın tashih ettiği bir çok örnekten bir kaçını biz buraya alalım.

Tevrat'ın Tekvin bölümünde Allah'ın Hz. İbrahim'e şöyle emrettiği yazılıdır: "Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlunu, İshak'ı al ve Moriya diyarına git ve orada sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakılan kurban olarak takdim et."⁵⁵

Tevrat'ın birçok yerinde⁵⁶ "ilk doğan en büyük oğul" un kurban edileceği "İlahi emir" olarak açıklanır. Çelişki şurada: Hz. İshak ne ilk doğan oğuldur, ne de İbrahim Peygamberin hayatı boyunca doğan yegane oğludur. Kur'an bu tahrifi düzelterek sözkonusu oğulun Hz. İsmail olduğunu ima eder ve İshak'ın ilk oğul değil sonraki oğul olduğunu ifade eder. Üstelik onun peygamber olduğunu tekrar tekrar belirterek...⁵⁷

Tevrat'ın tahrif edildiği bazen öylesine açıktır ki, galiba onu tahrif eden kalemler, işlerine gelmeyen bir bölümünü tahrif ederken aynı konu hakkında başka bir yerde geçen bilgiyi tahrif etmeyi unutuyorlar, bu da açık bir çelişki doğuruyordu.

Tevrat'ın I. Samuel 7. bölümüne göre, Saul Allah'ın emrine karşı gelerek kum çekmek suretiyle krallık görevine getirilmişti. Aynı surenin 9. bölümüne göre ise Allah'ın emri ile krallık makamına getirilmişti. 11. bölümde ise Saul'ü, düşmanı kovalayan bir gurup direnişçinin başında kendiliğinden komutan olarak görüyoruz. Kur'an ise Bakara suresinin 246. ayetinde konuyu şöyle aydınlığa kavuşturur: İsrailoğluUan Samuel Peygamber'den kendilerine bir kral atamalarını ister. O, bu isteği geri çevirmişken, ısrarlı talepler üzerine Allah'a dua eder ve Allah da Saul (Talut)'ü kral tayin eder.

Muharref Tevrat'ta Harun Peygamber altın buzağıyı yapıp buna tapılma-sını emretmekle suçlanır.⁵⁸ Kur'an ise bu iftirayı şiddetle reddederek olayın doğrusunu verir. Buna göre Hz. Harun putu yapan değil buzağı putunun yapılmasını engellemeye çalışan, hatta bu yüzden putçu İsrailoğluUan tarafından linç edilme tehlikesiyle karşı karşıya kalan bir Peygamberdir.⁵⁹

Tevrat'ta iftira edilip de Kur'an'ın akladığı İsrailoğluUan peygamberlerinden biri de Süleyman Peygamberdir. Tahrif edilmiş Tevrat'ta sırf boy asabiyeti uğruna Hz. Süleyman küfre düşen ve putperest olan biri olarak lanse edilir.⁶⁰ Kur'an ise Yahudilerin bu iftirasını "Onlar şeytanların uydurdıkları sözlere uydular!" diye reddederek Hz. Süleyman'ı "Süleyman kafir olmadı, lakin (onu tekfir eden) şeytanlar kafir oldu" ifadesiyle aklar.⁶¹

Yahudileşen İsrailoğluUan'nın Tevrat'ta yaptıkları bir başka tahrif de Allah'a iftira idi. Sözde Hz. Yakub Allah'la güreşip onu yendiği için "İsrail lakabını almıştı:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"...Artık sana Yakub değil İsrail denecek, çünkü Allah ile ve insanlarla g re ip onu yendin.62

İbn Hazm, Yahudilerin Hz. Davud'a açıkça zina isnad edip, Hz. Süleyman'ın bu zinanın mahsulü olduğunu söyleyecek kadar ileri gittiklerini aktarır.63 Bu türden peygamberlik müessesesini zedeleyici bir isnat da Nuh Peygambere yapılır. Üstelik muharref Tevrat'a göre Hz. Lut'un kızları babalarıyla zina yapmışlardır:

"Ve Lut Tsoardan çıkıp da da oturdu ve iki kızı onunla beraberdi;      Tsoarda oturmaktan korktu; ve o, ve iki kızı bir mağarada oturdular. Ve büyük kızı k    ne dedi: Babamız kocamı tır ve bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur; gel, babamıza şarap i irelim ve babamızdan zürriyeti yaşatmak için onunla yatarız. Ve o gecede babalarına şarap içirdiler ve büyük kız girip babası ile yattı ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi... Lut'un iki kızı böylece babalarından gebe kaldılar.64

Tevrat'ı koruma görevi kendilerine verilen İsrailoğulları alimleri65 Tevrat'ı öylesine tahrif etmişlerdi ki, bu tahrif bazı yerlerde açık-seçik sırtıyordu. Tevrat'ın en iyi korunmuş ilk be  kitabında yer alan  u satırlar Allah tarafından sözde Hz. Musa'ya vahyedilmi :

"Ve Rabbin sözüne göre, Rabbin kulu Musa orada, Moab diyanında öldü. Ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü. Fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez. Ve Musa  ld   zaman yüz yirmi ya ında

AKUDUI] m e

idi. G z  zayıflamadı ve kuvveti eksilmedi. Ve İsrailoğullan Moab ovasında otuz gün Musa'ya a ladılar.06

Tevrat muharriplerini suçüstü yakalatan bu satırlar tahrifin boyutlarını gözler önüne seriyor. Hz. Musa'nın ölümü kendisine indi ine iman edilen kitapta hikaye ediliyor. Bu durumda neyin Allah'ın vahyi neyin kul sözü olduğunu anlamak çok zor. Bu konuda Kur'an'ın hakemli inden başka çıkış yolu da yok.

Bundan daha beteri Allah için bir vahiy kitabında olması mümkün olmayan  u sözler:

"Allah'ın o ullan Adem kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün se tikleriyle evlendiler."67

Ha a Allah'ın o ullarıyla Adem'in kızlarını evlendiren tahrif iler bir başka yerde de Hz. Musa'nın Tur'da g rd   ateşi Allah'ın kendisi olarak tefsir eder, daha sonra gelenler de bu tefsiri Tevrat metnine dahil ederler: "     Allah'ın Rab yiyip bitiren bir ate tir, kıskanç bir Allah'tır."68 Allah'a oğul isnat etmek gibi tevhide aykır sıfatlar izafe ederler: "Rab bana dedi: Sen benim o lumsun. Ben seni bugün  ocuk edindim."69 Yine Pentatok bölümünde, Tevrat'ın m te abihatından olması ihtimali de bulunan bir ayette yaratmaktan yorulan Allah'a yedinci gün istirahat ettirilir:

"Ve Allah yapt   i i yedinci günde bitirdi ve yapt   bütün bu i ten dolayı yedinci günde istirahat etti."70

Bunlardan ayn olarak bir de bariz teknik yanlışlıklar var.  u bariz coğrafi yanlışların değil ilahî vahiyde, normal bir kitapta bulunması dahi abestir:

"Ve bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıktı,- ve oradan bölündü ve dört kol oldu. Birinin adı Pi on'dur; kendisinde altın olan bütün Havila diyan-nı ku atır,- ve

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihon (Ceyhan)'dur. Bütün kuş ilini kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicle'dir; Aşur (Musul)'un önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat'tır."71

Bir kere bu bölümde geçen Ceyhan, Fırat ve Dicle ırmakları Aden (Yemen)'den değil Anadolu'dan çıkmaktadır. İkincisi, Yemen'den çıkan bir ırmak nasıl Kızıldeniz'i geçip de Habeşistan (Kuş ili)'i baştan başa dolaşır? İslam hadis külliyatına Tevrat'ın bu bölümünden alındığı belli olan Yahudi kültürüne ait bir 'hadis' de girmiştir.72

1. 33 Ahzab/13.

2. İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, (se-re-be) 1/475.

3. Allah Rasulü Medine'nin bir tek ağacını dahi kesenin görüldüğü takdirde cezalandırılmasını, suç aletlerinin ve hatta elbisesinin müsadere edilmesini emretti. Belazuri, Futuhu'l-Buldan, s. 11; Medine'nin "harem" ilan edilmesi ile ilgili bkz: Ahmed b. Hanbel, 4/141, No: 10; Müslim, 15/457.

4. Belazuri, Futuhu'l-Buldan, s. 13

5. Belazuri, s. 20.

6. İbn Hişam, Sira, 1/232-233.

7. M. Ebu Zehra, Son Peygamber Hz. Muhammed, 1/58-59.

8. Tevrat ve incildeki Rasulullah'ın vasıfları için bkz: İbn Sa'd, Tabakat, 1/360-363,413; Taberi, Tarih, 2/295.

9. Taberi, Tarih, 2/295.

10. *uts-i*JfcJ^li»

11. İbn Hişam, Sira 1/234-238 ; İbn Sa'd, Tabakat, 4/75-78.

12. İbn Sa'd, Tabakat, 1/413.

13. İbn Hişam, Sira, 221-222. Rasulullah'ın nübüvveti haberi yayılınca Araplar adet olduğu üzere bu

kahinlere gidip kendi kaynaklarından bu konuda bilgi vermesini talep ederler.

Kahinler Rasulullah'ın nübüvvetini tasdik eden haberler verirler. Bunlar arasında yıldız ilminde Arapların en büyük dehası diye bilinen Amr b. Ümeyye, Gaytala adlı bir kadın kahin, Cenb isimli Yemenli kahin ve sonradan Müslüman olup kahinliği bırakan Sevad b. Garib sayılabilir, İbn Hişam, Sira, 1/224-

14

M. Hamidullah, el-Vesaiku's-Siyasiyye, Vesika No: 15, s.93.

15. İbn Hişam, Sîre, 2/196-198.

16. Hamidullah, İslam Peygamberi, 1/570-571.

17. Kelime'nin sülâsi mücerredî "ga-ye-ne" ise bu kelime Üstad'ın söylediği gibi "Kuyumcu" değil,

"Demirci, tezyinatçı" anlamlarına gelmekte. İbn Manzur, 5/3799. Yok eğer Konkordans'ın gösterdiği gibi kelimenin kökeni "ga-ne-ga" ise, "sert yer" anlamına gelir. Bizce klasik Arap kalıplarına uymayan bu kelime Arabi değil ibrani ya da Arami asıllı olabilir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

18. Bkz: İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, ilgili mad.
19. Hamidullah, I/574.
20. Ebu Davud, Cihad, 116, No:2682.
- :
21. Örneğin Kureyzaoğullarının dost Arap kabilesi Hedeloğulları idi. İbn Hişam, 1/232; Medine Sözleşmesi'nde ismi geçen Benû Avf, Benu'l-Haris, Benu'n-Neccar, Benû Saide vs. de hep Yahudilerin himayesine sığındığı Arap kabileleridir.
22. İbn Hişam, Sira, 1/171-172.
23. İbn Sa'd, Tabakat, 1/113; Bu konudaki bir başka rivayet için bkz: İbn Sa'd, 1/166.
24. İbn Hişam, Sira, 1/196; İbn Sa'd, Tabakat, 1/113; Taberi, Tarih, 1/120.
25. İbn Hişam, Sira, 1/232-233.
26. 48 Fetih/29.
27. Markos, 4/26-32.
- 1 cını ul
- 28.
- 29.
- 30.
- 31.
- 32.
- 33.
- 34.
- 35
- 36
- 37 38 39 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
54. 55. 56 57 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70.
- Matta, 13/31-32 "Yüz ve alınlarında okunan izlere" dair meseller ise Yuhanna'nın Vahyi" kitabının 14/1 fıkrasında kayıtlıdır. 61 Saf/6. Tesniye, 18/15. Yuhanna, 1/19-21. Age., 1/25.
- M.Ebu Zehra, Son Peygamber, 1/58-59. kaya, 42/1-4. .şaya, 52/13-15. . İbn Sa'd, Tabakat, 1/360-363; Ahmed b. Hanbel, Müsfied, 2/174; Buhari, Sahih, Büyü/50, 3/21;
- Beyhaki, Delail, 1/278-279; Kadı İyaz, eş-Şifa, 1/19. . Yuhanna, 14/16, 26,30; 15/26; 16/7. . İbn Hişam, Sıra, 1/251.
- . Rahmetullah, İzharu'l-Hak, T. T., 2/262-263'dan nak. M. Asım Koksall, 2/98.
- 73Müzzemmil/15-16. . 73 Müzzemmil/20. 6 En'am/146. Tesniye, 14/7-T5.
- 16Nahl/118. Çıkış, 20/3-17. 17İsra/23-37.
- 27 Neml/44. 22 Hac/78.
- 28 Kasas/43 17İsra/2.
- 10 Yunus/94.
- 6 En'am/90.

5 Maide/48. Eğer ayetteki kelime "müheymen" olarak okunursa, o zaman "değiştirilmekten emin kılınmış olarak" anlamına gelir. Zemahşeri, Keşşaf, 1/342. 27 Neml/76. . Tekvin, 22/2.

. Çıkış, 13/2 ve 22/29, Sayılar, 3/13 ve 8/17. . 37Saffat/100-113. . Çıkış, 32/1-5, 24,35.

7 Araf/150, 20 Tâhâ/90-94. I. Krallar, 11/5, 9.

2 Bakara/102. Tekvin, 32/28. ibn Hazm, el-FasI, 1/290. Tekvin, 19/30-36. 5

Maide/44. Tesniye, 34/5-8. Tekvin, 6/2. Tesniye, 4/24. Mezmurlar, 2/7.

Tekvin, 2/2. Tevrat'ın bu ayetini ünlü Yahudi filozofu Filon şöyle te'vil etmiştir:

Tevrat'ta geçen bu ve buna benzer ibareler hakiki değil mecazi ve semboliktir. Altı gün , yaratılışın altı aşamasını ifade eder. M. Yusuf Musa, Beyne'd-Din ve'l-Felsefe, s. 115-116. Tekvin, 2/10-14. Müslim, Cennet, 26; Ahmet b. Hanbel, 2/261,289.

. Krş. 3 Alu İmran/93.

B. HİCRET'TEN SONRA YAHUDİLER

K

ayleoğullan! İşte, nihayet dostunuz geldi!.."73

s- Bu ses, tırmandığı kabile hisarından Allah Rasulü'nün Veda sırtlarında beliren silüetini gören bir Yahudinin sesiydi. O anda, Rasul'ü beklemekte olan Medineli Müslümanlar yakıcı öğle sıcağının tesiriyle evlerine çekilmişler, lakin sıcağa rağmen bir Yahudi Hicret yolcusunu beklemeyi sürdürmüştü.

Yahudiler bekledikleri üç peygamberin en sonuncusu olan "O Peygamberi" başından beri yakın takibe almışlardı. Allah Rasulü'ne Hayber'den sonra eş olacak olan Hz. Safiyye bilindiği gibi bir Yahudi reisinin kızıdır. Safiyye (r) gençliğinde ilginç bir olaya şahid olur. Buna göre, Peygamberimizin hicret sırasında Küba köyüne geldiği işitilince babası Huyey b. Ahtab'la amcası Ebu Yasir b. Ahtab gelen kimsenin "O Peygamber" olup-olmadığını tesbit için Küba'ya koşarlar. Gün batarken de çok üzgün bir vaziyette geri dönerler. Hz. Safiyye babasıyla amcası arasında evde şu konuşmanın geçtiğini aktarır-.

"Ebu Yasir: Bu, geleceği beklenen "O Peygamber" midir?

Huyey: Evet, vallahi odur.

Ebu Yasir: Bunun "O Peygamber" olduğundan emin misin?

Huyey: Elbette!

Ebu Yasir: O halde ona karşı kalbinde taşıdığın duygu nedir?

Huyey: Vallahi ben hayatta oldukça, ona hep düşman olacağım."74

Yahudiler Medine'de üç ana kabileye ayrılmışlardı: Kaynukaoğulları, Na-dîroğullan, Kureyzaoğullan. Birinciler kuyumculuk, ikinciler ziraat, üçüncüler-se dericilikte meşhurdular. Bunlardan ilki Hazreclilerle, son ikisi ise Evslilerle ittifak anlaşması imzalamıştı. Muhtemelen bu Yahudi kabileleri arasında da anlaşmazlıklar vardı ve bu yüzden birbiriyle hasım olan Arap kabileleriyle ittifak anlaşması imzalamak durumunda kalmışlardı.

İslam'dan önce Medine, "site devleti" bile değildi. Tabîî bir engel olmadığı için her kabile kendisini çepeçevre saran yüksek hisarlarla koruyordu. İbnü'n-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Neccar, hicret sırasında arapların 13 hisanna ((>*•')) karşılık Yahudilerin 59 hisan olduğunu söyler.

Yahudilerin tümü Arapça konuşuyordu. Ancak Rasulullah'ın Zeyd b. Sa-bit'i İbranca öğrenmekle görevlendirmesinden yola çıkarak söyleyebiliriz ki onlar İbranca yazıyorlardı. Kitaplı olmaları, okuma-yazma bilmeyen müşrik Arap komşuları karşısında kendilerine bir üstünlük sağlıyordu. İslam kaynaklarında Yahudilerin sosyal, siyasal ve dini merkez olarak "Beyti'l-Midrass" adlı bir mekanı kullandıkları kaydedilir.

1. Medine Sözleşmesi'nde Yahudiler

Bazılarının "ilk yazılı anayasa" ya da "Medine vesikası" dedikleri İbn Hişam'ın Sira'sına tamamını aldığı ve Avrupa dillerine ilk tercümesini yapan Wellhausen'in 47 maddeye ayırdığı "Medine sözleşmesi"nin hemen yansı (24-47. maddeler)

Yahudilerle ilgilidir.⁷⁵ Bu sözleşme, Rasulullah'ın Medine'ye va-nışından kısa bir süre sonra Hicrî I. yılda akdedilmiştir.

Sözleşmede özel bir yeri olan 16. maddeye göre adalet ve karşılıklı yardım esasına riayet şartıyla Yahudilerin de Müslümanlardan oluşan birliğe (ümme) girebilmeleri için açık bir kapı bırakılmıştır:

"Yahudilerden bize tabi olanlar, zulme uğramaksızın ve onlara muarız olanlarla yardımlaşmaksızın, yardımımıza hak kazanacaklardır."⁷⁶

Hukuk alanında bir devrim niteliği taşıyan Medine Sözleşmesi, Yahudilerin, dinlerini/hukuklarını serbestçe yaşamalarını teminat altına almıştı:

"...Yahudilerin dinleri/hukukları kendilerine, mü'minlerin dinleri/hukukları kendilerinedir. Buna gerek mevlalan ve gerekse kendileri dahildirler."⁷⁷ (Madde 25) Cemaatlerin kendi özel hukukunu tatbik etme hakkı sadece bu sözleşmeyle değil Kur'an'la da garanti altına alınmıştır. Maide suresinin konumuzla ilgili 42 ila 50. ayetleri arasından bazı pasajlar alalım:

"Sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver ister onlardan yüz çevir." (Ayet: 42)

"İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken seni nasıl

VAH irim. E 5 Mî T e M « t u l v r

hakem yapıyorlar da ondan sonra da dönüyorlar?" (Ayet: 43)

"Sizden her biriniz için bir şariat ve bir yol belirledik. Allah isteseydi hepinizi bir tek ümmet yapardı, fakat size verdiklerinde sizi sınamak istedi." (Ayet: 48)

Peygamberimiz, Yahudilerin kendi aralarında halledemeyip de kendisine başvurdıkları konuları eğer İslam hukukunu istemezlerse onların hukukuna göre hallediyordu.

Ancak burada önemli bulduğumuz bir nokta var. Medine Sözleşmesi iyice incelendiğinde Yahudilerin müstakil birer cemaat olarak değil bir dizine îs-lamlaşmış Arap kabilesinin müttefikleri olarak sözleşmeye dahil edildiğini görüyoruz: Benu Avf Yahudileri, Benu Neccar Yahudileri, Benu'l-Haris Yahudileri, Benu Saîde Yahudileri, Benu Cuşem Yahudileri gibi. (Madde: 25-35 vd.) Bunun manası şudur: Benu Avf'in yaşaması olan Yahudiler, Benû Nec-car'ın yaşaması olan Yahudiler, Benû Cuşem'in yaşaması olan Yahudiler... Bu durumda Yahudiler sözleşmeye eşit şartlarda değil efendileri sayılan Müslüman Arap kabilelerinin kanatları altında bir tür

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

sığıntı ve yanaşma olarak dahil edilmişlerdir. Bu noktada Medine Sözleşmesi'nin Yahudilerle ilgili bu maddeleri sözleşmenin Müslümanlararası ilişkileri düzenleyen ilk 24 maddesine, sonradan, mesela Bedir zaferinden sonra eklenmiş olması gündeme gelmektedir. Bu ihtimali Ebu Davud'da nakledilen şu rivayet güçlendirmektedir: "Muhammed b. Mesleme, Ka'b b. Eşrefi öldürdüğü zaman müşrikler ve Yahudiler yaygara kopardılar. Rasulullah'a gelerek "Liderimize suikast yapıldı" dediler. Nebi onlara Ka'b'ın hakaretlerini sıraladı ve onları aralarında olanları sona edirecek bir yazılı sözleşme yapmaya çağırdı. Ve Nebi kendisiyle onlar, onlarla tüm Müslümanlar arasında bir yazılı sözleşme yaptı."78

Aynı kaynağın bir başka yerinde Ka'b b. Eşrefin Rasulullah'la arasında anlaşma olduğu, Ka'b Bedir'den sonra bu anlaşmaya aykırı davrandığı için öldürüldüğü kaydedildiğine göre79 Ka'b b. Eşrefin öldürülmesine gerekçe gösterilen anlaşmanın daha başka bir anlaşma olduğunu kabul etmemiz gerekecek. Eğer bu rivayeti esas alırsak, sözleşmedeki, Yahudilerle ilgili hükümlerin Bedir sonrasında oluşan şartların etkisiyle Sözleşme'ye eklendiğini söylemek

İTO Yahudiler
mümkün.

Bu yaklaşımı doğrulayan bir delil de, sözleşmenin Yahudilerle ilgili bölümünün ilk maddesinin bir savunma savaşı sırasında karşı tarafa düşen sorumlulukları tesbitle başlamasıdır. Burada sadece dışardan gelecek bir saldırı değil; fakat içerden gelecek bir ihanetin de önü alınmak istenmektedir. Bu ihtimali pekiştiren bir başka husus da Yahudiler için pek de sevimli olmayan "Rasulul-lah" ifadesinin sözleşmede kullanılması (Md. 42-47) ve Rasulullah'ı, aralarında çıkabilecek ihtilafları çözememeleri durumunda en üst hüküm mercii olarak tanımak zorunda kalmaları (Md. 42). Yahudiler, Müslümanlara bu tavizleri neden vermişlerdi? Muhtemelen Bedir'deki parlak zafer üzerine kendi akıbetlerinden korkup geleceklerini garantiye alma endişesi ağır basmıştı.

Sözleşme, Yahudilerin müşrikleri himayesini ve onlara yardımı yasaklıyor (Md. 43). Medine devletinin aldığı kararlar Yahudiler için bağlayıcı bir mahiyet arz etmektedir (Md. 37, 44, 45). Şehrin savunması için yapılacak tüm masraflara sözleşmeye taraf her federe devlet ortaktır (Md. 24, 37, 38). Şehir dışında yapılacak bir savaşta taraflar birbirlerine yardım etme zorunda olmayacaklar (Md. 45). Müslümanların savaş birliklerine Yahudilerin iltihakı Rasulul-lah'ın iznine bağlı olacak (Md. 36).

Yabancılar için eman hakkı, harp esirleri için kurtuluş fidyesi ve cinayet durumunda kan bedeli hakları Yahudilere de tanınacak (Md. 25, 31, 36, 40). Ne ki Yahudiler Müslümanların düşmanları olan Mekkelilere eman hakkı tanıyamayacaklar (Md. 43).

Yargı ve yürütmenin işleyişine nüfuzu ve yakınlığını kullanarak kimse engel olamayacak (Md. 36 vd.). Bütün Yahudi kabileleri, Yahudileşmiş Araplar ve onların himayesine girenler sözleşmedeki hak ve sorumluluklara dahil olacak (Md. 25 vd.).

Bu Sözleşme'yle başlangıçta amaçlanan neydi? Bu soruyu net cevaplamak mümkün değil. Fakat, Sözleşme'de öyle bir madde daha vardır ki, adeta Medine Sözleşmesi'yle başlangıçta şirke karşı bir "Tevhid Konfederasyonu" tasarlandığı izlenimi vermektedir:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Benu Avf Yahudileri, Mü'minlerle birlikte/Mü'minlerden80 bir ümmettirler.

Yahudilerin dini kendilerine, Müslümanların dini kendilerine."81

Belki bu madde, şu ayetin siyasi hayata geçirilmesi olarak anlaşılabilir: "Şüphesiz iman edenler, Yahudi olanlar, Hristiyanlar, Sabitlerden, her kim

YAHUDİLEŞMİTİLMİTUT

Allah'a, Ahiret gününe inanıp salih amelde bulunursa onların Rabpleri katında \ mükafatları vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklar. "82 Hicret'ten sonraki ilk aylar Yahudilerle Müslümanlar arasında banış içinde geçti. Rasulullah ve tüm mü'minler bu dönemde Yahudilerin de kiblesi olan Kudüs'e doğru namaz kılıyorlardı. Bunu emreden bir ayet yoktu Kur'an'da. Kudüs'e yöneliş ister yazılı olmayan bir ilahi emirle (farz), ister Rasulullah'ın kendiliğinden verdiği bir kararla (sünnet) olmuş olsun, her halde bunda Yahudileri İslam'a ısındırma arzusunun payı büyük olsa gerektir.

Bu dönemde Yahudilerle Müslümanları "tevhid devleti" çatısı altında "bir ümmet" yapmaya çalışan Rasulullah, daha Medine'ye gelir gelmez, Yahudilerin kutsal günü olan Aşûra günü Yahudiler gibi Müslümanların da oruç tutmasını emretmiştir. Bu emir hadis kitaplarında birden çok kanaldan rivayet edilmiştir:

"Nebi Medine'ye gelince Yahudilerin Aşûrâ günü oruç tuttıklarını gördü. Bu nedir, diye sordu. "Bu Allah'ın İsrailoğullarını Firavun ve avanesinin şerrinden kurtardığı mutlu bir gündür, Musa onu oruçla geçirirdi" dediler. Buyurdu ki: "Biz Musa'ya sizden daha yakınız." Ve bize o gün oruç tutmayı emretti."83 Böylece Aşûrâ orucu, Ramazan orucundan evvel Müslümanlar'a farz kılınan ilk oruç oldu. Ramazan orucu farz kılınıncaya bu mecburiyet Müslümanlardan kaldırıldı.84

Rasulullah'ın başlangıçta Yahudiler'e oldukça yumuşak yaklaştığını, onları tekrar İslam'a kazanmak için hayli çaba sarfettiğini, Yahudi geleneğindeki tevhide aykırı olmayan iyi ve güzel unsurları hiçbir komplekse kapılmadan aldığını, Yahudiler tarafından ziyafete davet edildiğinde gittiğini85 görüyoruz. Bir seferinde bir Yahudi kendisine bir tas tirit getirmiş, onun sadaka değil de hediye olduğunu sorup öğrendikten sonra yemişti.86

Rasulullah'ın şu temennisi, onun Yahudilerle olan ilişkilerine ışık tutuyor:

"Eğer on Yahudi alimi bana iman etseydi, Yahudiler iman ederdi."87 Allah Rasulü bu sözü, Medine'ye gelişinde Yahudilerin kendisini ziyareti üzerine söylemişti.

;. O, Yahudilerle insani ilişkileri öylesine geliştirmişti ki, onların çocuklarının dahi kendisine hizmet etmesine izin veriyordu. Bir ara hizmetinde bulunan bu Yahudi gençlerinden biri ölümcül bir hastalığa yakalanınca onu ziyarete gitmiş, oracıkta İslam'a davet ettiği genç ölmeden hemen önce Müslüman olmuştu.88 Şu olay, Rasul'ün, beşeri münasebetler konusunda verdiği muazzam bir ders mahiyetinde:

"Rasulullah'la otururken yoldan cenaze geçti. Allah Rasulü ayağa kalktı, biz de kalktık. Denildi ki: Ya Rasulallah, bu bir Yahudi cenazesidir. Cevabı şöy- 1 le oldu: İnsan değil mi?"89

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Hız. Peygamber hiçbir taassuba kapılmadan onlara yaklaşır, doğrulannı tasdik etmekten kaçınmazdı. Hız. Aışe'nin başından geçen řu olay hayli manidar: "Medine Yahudilerinin yoksullarından iki ihtiyar geldi. Bana, kabir ehlinin kabirlerinde azap gördüklerini söylediler. Bu sözlerini reddettim ve sadaka vermek istemedim. Onlar çıktılar, hemen ardından Nebi girdi. Ya Rasulallah, diyerek ihtiyarların söylediğini aktardım. Dedi ki: Doğru söylemişler, kabir ehli azap görür, hayvanlar da işitirler.90

Şu olay daha ilgi çekici: Biri Müslüman diğeri Yahudi iki adam tartıştılar. Müslüman, "Allah'ın alemler içerisinde seçip üstün kıldığı Muhammed'dir" dedi. Yahudi de "hayır, Allah alemler üzerine Musa'yı seçmiştir" dedi. Müslüman, Yahudi'yi tokatladı. Yahudi Nebi'ye gelip olayı anlatarak Müslüman'ı şikayet etti. Nebi buyurdu ki: "BeniMusa'dan üstün tutmayın. İnsanlar kıyamet günü bayılacaklar, ben de onlarla birlikte bayılacağım. İlk ayılan ben olacağım. O zaman Musa arşa sıkı sıkıya tutunacak. Bilmiyorum, o da bayılıp benden önce mi ayılacak, yoksa Allah onu bundan istisna mı tutacak."91

Bu hüsnü muamele Yahudilerden bazılarının gönlünü yumuşatmış, insaflı olanların gerçeği itirafta gecikmemişti. Bunlardan biri de sorduğu üç soruya doğru cevap alan ünlü Yahudi bilgini Abdullah b. Selam idi. Bu zat şahadet kelimesini söyledikten sonra Rasulullah'a Yahudilerin çok yalancı olduğunu, on-lan sınamak için ihtida ettiğini söylemeden kendisi hakkında sorular sormasını tavsiye etti. Yahudiler topluca Abdullah b. Selam'ın başkanlanmn oğlu, alimleri ve çok değerli biri olduğuna şehadet ettiler. Tam bu sırada Abdullah b. Selam ortaya çıkıp da İslam'ını ilan edince, biraz önce öve öve bitiremedikleri

YAHUDİLEŞHE TEMAYÜLÜ

Saadet Asrında Yahudiler

Abdullah'ın bu kez ne kadar sahtekar ve şerli biri olduğunu söylemeye başladılar.92 Bu zat eski milleti Yahudilere karşı RasuluUah'm yanında yer alacak, Allah Rasulü onun sadakat ve ilmini "Şüphesiz o cennetliktir" diyerek övecektir.93

Rasulullah'ın Yahudilerle kurduğu beşeri münasebetlerindeki dürüstlüğü ve örnek şahsiyeti karşısında Müslüman olmadığı halde, RasuluUah'm safında savaşp ölenler de çıkabiliyordu. Bu durumun en meşhur örneği Muhaynk isimli bir Yahudi alimiydi. İslam'da malı vakfedilen ilk kişi olan Muhaynk hakkında tarihi kaynaklar řu bilgiyi veriyor: "Yahudi önderlerinden ve alimlerindendi. Çok zengindi. Tevrat'ta Allah Rasulü'nün geleceğini görmüştü. Uhud günü savaş öncesi kendi toplumuna şöyle hitap etti: "Ey Yahudi toplumu! Vallahi sizler Muham-med'in size karşı üstün geleceğini daha önceden bilmekteydiniz." Silahını alarak Allah Rasulü'nün ordugahına geldi ve řu vasiyeti yaptı: "Eğer bu savaşta ölürsem, bütün mallarım Muhammed'indir. O, bu malları Allah'ın gösterdiği yere sarfetsin." Savaştı ve öldürüldü. Nebi onun için: "Muhaynk Yahudilerin en hayırlısıdır." buyurdu. Mallarının tümünü, ürünü tasadduk edilmek şartıyla vakfetti."94

İbn Sa'd'ın naklettiği değişik rivayet zinciriyle yukardakine çok benzeyen rivayet "O hâlâ dini üzereydi" (««*» J*)*) dedikten sonra şöyle biter: "Muhaynk Uhud'da aldığı yaralarla ölmüş olarak bulundu. Müslüman kabirlerinin bir yanına gömüldü.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Üzerine namaz kılınmadı, Rasulullah'tan ne o gün ne daha sonra Muhaynk üzerine rahmet dilediği işitilmedi. Rasulullah "Muhaynk Yahudilerin en hayırlısıdır" sözünden başka da bir şey demedi."95

İbn Hişam kitabının bir başka yerinde: "Muhaynk, Yahudilerin haham-lanndandı, Müslüman oldu."96 notunu düşmüş.

Vakıdı de "dini üzere öldüğü" sabit olan Muhaynk hakkında şöyle der: "Muhaynk Yahudilerin din alimiydi. O Rasul'e iman etti. Malım mülkünü ona bağışladı f Bütün bu rivayetlerden anlaşılıyor ki Muhaynk Rasulullah'a iman etmiş bir 'Musevi' idi. Allahu alem, o, Kur'an'da şöyle tavsif edilen Kitap ehlinin ba- şında geliyordu:

"Ama hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde gece saatlerinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanan bir gurup vardır. Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten menederler; hayırlarda yaş ederler. İşte onlar salihlerdendir. Yaptıkları hiç bir iyilik inkar edilmeyecektir. Şüphesiz Allah korunanları bilmektedir."98

2. Rasulullah'ın Tevrat'la hükmetmesi

Medine Sözleşmesi'nin Yahudilerle ilgili olan ikinci bölümünde şöyle bir madde yer almaktaydı: "Bu sahifedegösterilen kimseler arasında zuhurundan korkulan bütün öldürme yahut anlaşmazlık olayları Rasulullah Mu-hammed'e götürülecektir. Allah bu sahifedeki hükümleri koruyan ve titizlikle riayet edenler üzerindedir." (Md. 42) Sözleşme metninde açıkça görüldüğü gibi halledilemeyen ihtilaflı meselelerin "Rasulullah Muhammed"e götürülmesi şartı getirilmekte, dolayısıyla bu, onun vereceği hükme kayıtsız şartsız razı olma anlamını taşımaktadır.

Bu açık hükme istinaden kendisine getirilen bir çok davada Rasulullah Tevrat'la hükmetmiştir. Kureyzaogullanyla Nadiroğullan arasında gerçekleşen cinayet davası bunun örneğidir.

Bu konudaki en meşhur rivayetlerden biri Rasulullah'ın Tevrat'taki recm cezasıyla hükmettiği bir zina davasıdır. Önce bu konudaki ayrıntılı rivayetlere bir göz atalım: Yahudi bilginleri Beytü'l-Midras'ta toplandı. Onlardan evli bir erkekle evli bir kadın zina etmişti. Dediler ki: "Bu adamı ve kadını Muhammed'e götürün ve onlar için vereceği hükmü sorun, sonra da infaz edersiniz. Eğer vereceği hüküm sizin hükmünüz olan tecbih (sicimden bir kamçıyla kamçılama) ve tahmim (yüzlerini siyaha boyayıp eşek üzerine sırt sırta bindirilerek dolaştırmak) cezası verirse ona tabi olun. Çünkü bu durumda o bir kraldır, onu tasdik edin. Yok recm hükmü verirse o peygamberdir, dikkatli olun, elinizdekini ona kaptırmaktan sakının."

Geldiler ve dediler ki: "Ey Muhammed, bu evli adam şu evli kadınla zina etti, onlara hakettikleri cezayı vermek için seni hakem seçtik." Rasulullah Bey-tü'l-Midras'a, Yahudi din alimlerinin yanına geldi, "Ey Yahudiler, bana ulemanızı gösterin" dedi. Abdullah b. Sûrâ'yı gösterdiler. Rasulullah onunla başbaşa kaldı. Abdullah b. Sûra genç biriydi. Allah Rasulü meseleyi ona açtı ve dedi ki: "Ey İbn Sûra, Allah aşkına, İsrailoğullan katındaki Allah'ın sayılı günleri hürmetine doğru söyle, Allah'ın evli kimselerin zinası hakkında Tevrat'ta recm cezasıyla hükmettiğinden haberdar mısın?"

Dedi ki: "Allah için evet; fakat v'Al-lahi ey Kasım'ın babası, onlar senin gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyorlar, lakin seni hased ediyorlar."

Rasulullah çıktı, Ganem b. Malik mescidinin kapısında o ikisinin recme-dilmesini emretti. İbn Sûra bundan sonra yine küfre döndü ve Rasulullah'ın peygamberliğini inkar etti. Bunun üzerine şu ayet nazil oldu:

"Ey Rasul, ağızlarıyla inandık deyip kalpleriyle inanmamış olanlar ve Yahudilerden küfürde yanış edenler seni üzmesin. Onlar yalana kulak verirler; sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler; kelimeleri yerlerinden değiştirirler; eğer size bu verilirse alın şu verilirse sakının, derler. Allah birini şaşırtmak isterse sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap var." (5/41)"

İbn Hişam'ın, Müslim'in ve başkalarının bu olay hakkında aktardığı rivayet Rasulullah'ın recm cezasını uygulamada Tevrat'a dayandığını çok açık bir biçimde gözler önüne seriyor:

"Yahudiler Allah Rasulü'nü evli zani ve zaniye hakkında hakem seçtiklerinde Tevrat'ı getirtti, onların en büyüklerine onu okuttu. Okuyan alim eliyle recm ayetini kapattı. Abdullah b. Selam haham'ın eline vurdu ve dedi ki: "Recm ayeti işte ey Allah'ın Nebisi! Onu sana okumak istemiyor." Rasulullah onlara "Yahudiler, yazıklar olsun size! Allah'ın hükmü elinizde iken sizi onu terketmeye iten sebep nedir?" dedi. Şöyle cevapladılar: "Vallahi bir zamanlar aramızda onunla amel ediliyordu. Ta ki önde gelenlerimizden, eşraftan evli bir adam zina yaptı. Reisimiz onun recmedilmesini yasakladı. Sonra sıradan bir adam zina etti, reisimiz onun recmedilmesini emretti. Karşı çıkarak dediler ki:

"Vallahi, falan da recmedilinceye kadar razı olamayız." Bu itiraz üzerine toplandılar "tecbiye" hükmünü uydurarak bu işi tatlıya bağladılar. Recm hükmünü öldürüp onunla amel etmediler."

Rasulullah dedi ki:

"Ben Allah'ın emrini O'nun Kitabını ve o Kitapla amel etmeyi diriltlenlerin ilki olacağım."100

Sonra emretti, zani ve zaniye mescidin kapısında recmedildiler.101 Müslim'in rivayetinde "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse onlar kafirlerin... zalimlerin... fasıklann ta kendileridir." (5/44, 45, 47) mealindeki ayetlerin bu olay üzerine indirildiği kaydedilir.

Peki Rasulullah'ın "Allah'ım, ben senin emrini öldükten sonra diriltlen ilk kimse olacağım" diye kastettiği Tevrat'ın hükmü ne idi?

Elimizdeki resmi Tevrat nüshalannı incelediğimizde, onun ilk beş kitabının bir çok yerinde recm cezasını buluyoruz:

"Eğer bir adam başka bir adamın karısıyla zina ederken bulunursa zina eden adam ve kadın ölecekler... erkeği taşla taşılayacaksınız ve ölecekler ve kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız."102

Recm cezası sadece Eski Ahit'te değil Yeni Ahit'te de yer almakta. Yuhan-na İncili'nde şu hüküm geçer:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Yazıcılar ve Ferisiler zina halinde yakalanmış bir kadın getirdiler. Onu ortaya koyarak İsa'ya dediler: "Muallim, bu kadın zina yaparken tutuldu. Bu gibilerin recmedilmesini Musa şeriatta bize emretmiştir. Sen ne dersin?"... "İlk taşı günahsız olan atsın..."03

Burada şu soru gündeme gelmektedir: Eğer zina eden taraflar Yahudi olursa Allah Rasulü onlara Tevrat ile hükmetmiştir, bu kesin. Peki bu olayın | ardından gerçekleşen ve tarafların Müslüman olduğu bilinen en azından bir zina olayında da recm cezasının uygulandığını kaynaklar nakletmektedir. Bu durumda söz konusu hükümler de mi Tevrat'a dayanmaktadır?

Doğrusu bu konu çok hassas ve üzerine eğilinmesi gereken bir konudur. Bu sorunun doğru cevabını bulabilmek için a) Cezanın illetinin, gayesinin ve onunla ilgili hususi şartların tahlili; b) Medine'de recm cezasının uygulandığı zamanın doğru tesbiti şarttır.

Birinci sorunun cevabı için ünlü Maiz olayını incelediğimizde, savaşa giden gazilerin arkada bıraktığı aileye tecavüz, Rasulullah'ın "bana düşen (gözünü arkada bırakarak Allah yolunda savaşa giden gazilerin ailesine) böyle bir iş yapan bir adama, ancak başkalarına ibret olacak bir ceza (s c^i) vermemdi." buyurması104 Maiz'in infaz sırasında kaçtığı haber verilince "keşke bıraksaydımz" demesi, gazilerin infazı linçe dönüştürecek kadar galeyana gelmesi gibi bilgiler de gösteriyor ki olayın sıradan bir 'zina' hadisesinin de ötesinde, bir takım farklı boyutları vardır.

İkinci sorunun cevabı ise sadece bugün değil, daha sahabe ve tabiin zamanında tartışılıp bir sonuca varılmamış bir husustur. Tabiin'den Süleyman eş-Şeybanî (Ebu İshak), sahabeden Hz. Abdullah b. Ebi Evfa'ya sorar:

-Rasulullah recm cezası verdi mi?

-Evet

-Nur suresi indirildikten sonra mı yoksa önce mi verdi?

-Bilmiyorum.105

Konuyu daha o dönemde tartışılan bu gibi haberlerle sabit olan sahabe ve tabiîn'in Rasulullah'ın recm uygulamalarının zamanını öğrenmek isteyişleri boşuna değildi. Rasulullah'ın bu uygulamaları yukarıda naklettiğimiz Tevrat ayetine mi dayanıyordu? "Allah'ım, ben senin emrini öldükten sonra ilk diriltene kimse olacağım." demesi bunun bir delili olabilir miydi?

Muhtemeldir ki Tevrat'ın bu hükmünü Hendek savaşı öncesinde inen Nur suresi'nin 2. ayeti neshederek bu konuda Kur'an en son sözü söylemişti:

"Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüz deynek vurun."

Kur'an'ın bu konudaki hükmü inmezden önce, bu konuda Tevrat'la hükmeden Nebi, eğer rivayet doğruysa daha sonra şöyle buyuracaktır:

"Siz Tevrat ve İncil ile amel etmekle mükellef değilsiniz. Ancak, onlara iman edip hakikatini Allah'a havale etmekle mükellefsiniz."106

3. Kur'an Yahudilere cevap veriyor

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudilerle ilişkiler sıklaştıkça onların sebebiyle inen ayetler de artıyordu. Kur'an onları yaptıkları her samimiyetsiz davranışın ardından tam anlamıyla "rezil ediyordu".

Peygamberimiz gönderilmeden önce Medineli Arapları Yahudiler yakında kendilerinden gelecek bir peygamberle korkuturlarmış. Beklenen "O peygamber" Araplardan çıkınca ilk inkar eden onlar oldu. Daha önce söyledikleri sözleri reddettiler. Muaz b. Cebel ve Bişr b. Bera b. Ma'rur onlara dedi ki: "Ey Yahudi toplumu, Allah'tan korkun ve Müslüman olun. Daha önce bizi Mu-hammed'le tehdit ederdiniz. Biz ise şirk koşardık. Onun gönderileceğini bize siz haber verdiniz. Onun özelliklerini bize siz bildirdiniz." Nadiroğulları-dan Sellam b. Mişkem dedi ki: "Bildiğimiz kimse bize gelmedi. O, daha önce size anlattığımız kimse değildir." Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:

"Yanlarındakini doğrulamak üzere Allah katından kendilerine bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince onu inkar ettiler. Allah kafirlere lanet etsin." (2/89)107

Muaz b. Cebel, Sa'd b. Ubade, Ukbe b. Vehb gibi Yahudilerle cahiliyye döneminde içli-dışlı olanlar dediler ki: "Ey Yahudi cemaati, Allah'tan korkun. Vallahi onun peygamber olduğunu siz iyi biliyorsunuz. Siz, o gönderilmeden önce bizi onunla tehdit ediyordunuz." Rafi b. Huraymele ve Vehb b. Ya-huda dediler ki: "Biz hiçbir zaman böyle bir söz söylemedik. Allah da Musa'dan sonra kitap indirmede, müjdeleyen ve korkutan bir elçi de göndermedi." Bunun üzerine şu ayet indirildi:

"Ey Kitap ehli, rasullerin arasının kesildiği bir sırada Rasulümüz size geldi. Hakikati size açıklıyor ki "Bize müjdeleyici ve uyana gelmedi" demeyesi-niz." (5/19)108

Bir keresinde Rasulullah onların ileri gelenlerinden bir gurubu İslam'a davet edince şu cevabı almıştı: "Hayır ey Muhammed, bilakis biz bizden iyi bilen ve bizden hayırlı olan babalarımızın yoluna uyarız." Bunun üzerine şu ayet Nazil oldu:

TAHUDİLTjnE

Tairucmer

"Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" dense, hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler. Peki, ya atalar bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele ulaşamıyor idiyse?!" (2/170)

Yahudilerden Cebel b. Ebi Kuşeyr ve Şemoil b. Zeyd Rasulullah'a "Eğer iddia ettiğin gibi peygambersen, bize kıyametin ne zaman kopacağını haber ver." dediler. Allah onlar hakkında şu ayeti indirdi:

"Sana kıyamet saati ne zaman gelip-çatacak diye soruyorlar. De ki; onun bilgisi Rabbin karındadır." (7/187)109

Bir gurup Yahudi hahamı Rasulullah'a gelerek "Muhammed, sen kendini İbrahim'in dininden saymıyor musun? Tevrat tan yanımızda olana ve onun Allah'tan gelen bir hakikat olduğuna inanmıyor musun?" diye sordular. Rasulullah şöyle cevap verdi:

"Evet, lakin siz sonradan ona uydurduklarınızı eklediniz, Allah'ın sizden aldığı ahdi inkar ettiniz, O'nun emirlerinden insanlara tebliğ etmeniz gereken vahyi gizlediniz. Ben sizin uydurduklarınızdan beriyim." Bu din tüccarlarının tavn yine aynıydı: "Biz

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

elimizde olana sarıldık, biz hidayet ve hak üzereyiz. Asla sana iman etmeyecek ve tabi olmayacağız." Allah bu olay üzerine şu ayeti indirdi:

"De ki: Ey Kitap ehli, siz Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni hayatınıza koymadıkça hiçbir şey değilsiniz. Muhammed, Rabbinden sana indirilen onlardan birçoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. O kafirler için üzülmene değmez."(5/68)no

Allah Rasulü Tevrat konusunda yukardaki gibi düşünüyordu. Ebu Hürey-re'nin dediği gibi "Yahudiler Tevrat'ı İbranice okuyup, Müslümanlara Arapça tefsir ediyorlardı." Elbet bunu yaparken, işlerine geldiği gibi yorumluyorlardı. Nasıl olsa söylediklerinin doğru mu yanlış mı olduğunu test edecek biri yoktu. Rasulullah, mü'minlere böylesi bir durumda ne yapmaları gerektiğini şöyle açıkladı:

"Kitap ehlini ne yalanlayınız ne de tasdik ediniz. Deyiniz ki; Allah'a ve Allah'ın bize ve size indirdiği ayetlere iman ettik."111

Hız. Ömer, Rasulullah'a şöyle bir teklifle geldi: "Ya Rasulallah, ehl-i Ki-, taptan kimileri bize ilginç haberler naklediyor. Onları yazsak nasıl olur?"

Rasulullah kızgınlığını belli ederek dedi ki:

"Yahudilerin sapıttığı gibi siz de mi sapıtmak istiyorsunuz ey Hattab'ın oğlu? Beni kudret elinde tutan Allah'a yemin olsun ki size pml pınl bir aydınlıkla geldim. ... Onlardan birşey sormayın. Onlar size bir hakikati haber verir, siz onu yalanlarsınız. Ya da bir yalanı haber verir, siz doğrularsınız. Nefsim elinde olana yemin olsun ki, eğer Musa yaşasaydı bana uymaktan başka bir şey yapmazdı."12

Yahudilerin en seçkin ilim adamları toplanarak "Muhammed'e gidelim, belki onu yolundan çevirebiliriz, ne de olsa bir beşerdir" kararını aldılar. Gelip dediler ki:

"Muhammed, sen iyi biliyorsun ki biz Yahudilerin en bilgilileri, ekâbir ve eşraftandınız.. Eğer biz sana tabi olursak, tüm Yahudiler tabi olur. Onlar bize muhalefet edemez. Toplumumuzdan bazılarıyla aramızda hasımlık var. Eğer seni hakem seçersek bizim lehimize, hasımlarımızın aleyhine karar verir misin? Bunu yaparsan, sana iman edip getirdiğini tasdik deacağız." Allah Rasulü hiç düşünmeden bu hayasız teklifi reddetti ve şu ayet indi:

"Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, onların keyiflerine uyma. Uyanık ol da, Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni uzaklaştırıp fitneye dü-şürmesinler. Eğer yüz çevirirlerse bil ki Allah onları bazı günahları yüzünden belaya sokmak istiyor. Zaten insanların bir çoğu doğru yoldan sapıyorlar. Yoksa cahiliye hükmünü mü anyorlar? Hakikati gören bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?" (5/49-50) "3

Asabiyet pisliğine boğazlarına kadar batmış olan Yahudilerden Amr b. Edâ, Bahri b. Amr, Şas b. Adiy Rasulullah'a geldiler. Karşılıklı konuşup tartıştılar. Rasul onları Allah'a davet etti, azabıyla korkuttu. Onlar da aynen Hristiyanların söylediğini söyledi: "Bizi neden korkutuyorsun? Vallahi biz Allah'ın sevgilileriyiz." Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:

"Yahudiler ve Hristiyanlar, "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: "O halde niçin günahlarınızdan dolayı size azab ediyor?" Siz de onun yarattıklarından birer insansınız." (5/18)

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudiler bu ırkçılık virüsünü Müslümanlar arasında da yayıp İslam toplumunu içinden parçalamayı denediler. Şemmas b. Kays adlı bir Yahudi İslam'dan önce birbirlerine düşman olan Evs ve Hazrec'i yeniden birbirine düşürmek istedi. İki kabilenin gençleri Medine dışında vuruşmak için toplanmışlardı ki haberi alan Allah Rasulü son anda yetişerek çok vahim sonuçlar doğurabilecek hadiseyi önledi. Kur'an'a göre ırka dayalı milliyetçilik yapmak "Allah yolundan çevirmek" ya da "imandan sonra kafir olmak" idi. Allah bu Yahudi ihtiyar ve çıkarttığı fitne hakkında şu ayetleri indirdi:

"De ki: Ey Kitap ehli, neden iman edenleri Allah yolundan çeviriyorsunuz? Gözünüzle gördüğünüz halde Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir. Ey inananlar, Kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız, sizi imanınızdan sonra kafir ederler." (3/99-100) "4

Yahudi liderlerden Rifaa b. Zeyd b. Tabut, Rasulullah'la konuştuğu zaman dalga geçercesine kelime oyunlana baş vurur, Rasulullah'ın duyamayacağı bir ses tonuyla onun yanında onunla ve İslam'la alay eder, "sözümüze kulak ver ki sana laf anlatalım" yollu terbiyesizliklerde bulunurdu. Allah şu ayeti indirdi:

"Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri asıl manalanndan tahrif ederler; 'İşittik ve isyan ettik', 'dinle dinlemez olasica' ve 'gözle bizi' diyerek dillerini eğip-bükerek, dine hakaret ederler. Eğer onlar 'işittik ve itaat ettik, dinle, bize bak' deselerdi kendileri için daha iyi olurdu. Fakat Allah inkarlanndan dolayı onları lanetlemiştir, pek az inanırlar." (4/46)115

Yahudilerin tahrif usullerinden biri olan 'kelimelerle oynama' hastalığı çok eskilere dayanır. Onlara Kudüs'e "Ya Rabbî bizi affet (hıtta) diyerek kapıdan girin" denildi. Kur'an'ı Kerim'in de haber verdiği gibi onlar bunu değiştirerek "bizi affet" anlamına gelen "hıtta" yerine bir harf değiştirerek "buğday ver" anlamına "hınta" diyerek şehrin arkasından girdiler.116

Tabi onlar bu düşük işi gündelik hayatlarında da yapıyorlardı. Hz. Aişe yaşadığı bir olayı anlatıyor: "Yahudilerden bir grup Rasulullah'ın huzuruna "Essâmu aleyküm" (Türkçedeki "boyun devrilsin" anlamına gelen beddua) biçiminde bir 'selam' vererek girdi. Ben hemen farkettim ve selamlarını şöyle aldım: "Vealeykümü's-sâmu ve'l-la'ne.- Ölüm ve lanet asıl sizin üzerinize olsun." Rasulullah buyurdu: "Ağır ol ey Aişe, Allah her işte nezaket ve yumuşaklığı sever. Sana da yumuşaklık yakışır, sertlik ve kabalık değil". "Ya Ra-

Asrında Yanutmer

sulallah" dedim, "nasıl selam verdiklerini duymadın mı?" Allah Rasulü buyurdu ki: "Ben de "ve aleyküm-. aynısı da size" dedim yar11

Yahudiler edepsizliği yalnızca Rasulullah'a yapmıyorlardı. Allah'a karşı yaptıkları iftiralar ve edepsizlikler çok daha korkunçtu. Allah'a karşı yaptıkları bu edepsizliklerin çoğunun cevabını da yine Allah'tan almışlardı.

Birgün onlardan bir grup Rasulullah'a gelerek dediler ki: "Ey Muham-med, bu alemin Allah yarattı, peki Allah'ı kimyarattı?" Rasulullah'ın rengi attı, öfkesinden sıçrayıp doğruldu. Rasulullah'ın o güne kadar hiç bu kadar kızıp üzüldüğü görülmemişti. Çünkü böyle saçma bir soruyu putperest Mekke müşrikleri dahi

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

sormamıştı. O kızgınlık ve üzüntüyle Rasulullah'ın içi içine sığmazken Cebrail gelerek "Ya Muhammed, kendine gel, sakın ol!" diye Rasulullah'ı teskin etti ve thlas suresi indirildi:

"De ki, o Allah tekdir. Allah, Samed olan; tüm ihtiyaçların, övgülerin, yal-vanşlann yöneldiği tek mercidir. Ne doğurmuştur, ne doğurulmuştur. O'nun dengi olmamıştır hiçbir şey." (112/1-4)"8

Yahudilerin saçma-sapan sorulan bitmiyordu. Rasulullah'ın kendilerine olan tüm hüsnüniyetini yok etmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bir gün de şu soruyu sormuştlar. - "Ey Muhammed, Allah'ın vücudunun nasıl olduğunu, kollarının vepazulannın şeklini bize tasvir et." Dünyanın en halim-selim insanı olan Rasulullah, Rabbına karşı hakaret edildiğini gördüğünde bu münasebetsiz soruyu soranları azarlayıp huzurundan kovacaktır. Soruya cevap olarak şu ayet iner:

"Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Halbuki kıyamet günü yeryüzü tamamen onun avucudur; gökler de onun sağ elinde durulmuş haldedir. Şanı yücedir O'nun, O, onların şirk koştuklanndan münezzehtir. (39/67)

Müslümanlarla Yahudiler arasındaki diyalogun sıkı olduğu dönemlerde bir gurup Yahudi, Nebi'ye gelerek "Allah'tan başka tanrı olup olmadığım biliyor musun?" diye sordular. Nebi çok öfkelen-di ve "Allah'tan başka tanrı yoktur. Ben bunu tebliğ için gönderildim ve buna çağırıyorum." diye çıktı. Bunun üzerine şu ayetler indirildi:

"...De ki; "Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana vahyo-lundu ki onunla sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah ile beraber başka tannlar olduğuna şahitlik ediyor musunuz? Ben şahitlik etmem. O, ancak tek bir İlahtır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" de."

(6/19)m

"Kim Allah 'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder." 12° ayeti indirilince Yahudiler, bizden borç istediğine göre "Allahfakirdir biz zenginiz" dediler. Halbuki, Kur'an'daki "karz-ı hasen" ayetinin bir benzeri Tevrat'ta da vardı: "Fakire acıyan Rabbe borç verir. Ve karşılığını Rab ona öder."122

Hz. Ebubekir'in, Yahudilerin sosyal ve dini bir merkez olarak kullandık-lan Beytül-Midras'a gittiği günlerden birindeydi. Orada bulunan Finhas ve Eş'ia isimli Yahudi alimleriyle dini konularda mübahaseye girdi. Etraflanna büyük bir kalabalık toplanmıştı. Tartışma hararetlendi. Bir ara Ebubekir Fin-has'a dedi ki: Yazıklar olsun sana ey Finhas, Allah'tan kork ve teslim ol. Vallahi sen Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğunu ve size getirdiklerinin hak olduğunu biliyorsun. Onun vasıflarını Tevrat'ta yazılı olarak buluyorsun.

Finhas dedi ki: Vallahi Ebubekir, biz Allah'a muhtaç değiliz, O bize muhtaç. O'nun bize yalvardığı kadar biz O'na yalvarmıyoruz. Eğer Allah bizden zengin olsaydı, liderinizin zannettiği gibi bizden borç istemezdi. O bizi faizden men ediyor, bize dönüp faiz veriyor.X2' Eğer bizden zengin olsaydı, bize faiz vermek zorunda kalmazdı.

Yumuşak başlılığıyla tanınan Hz. Ebubekir, Rabbına yapılan bu hakaret karşısında zaptedilmez bir savaşçı gibi yerinden fırlamış, etrafını saran Yahudi kalabalığınca

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

linç edilme ihtimalini dahi aklına getirmeden karşısındaki hahama şiddetli bir tokat aşkedererek şöyle kükremişti:

-Ey Allah düşmanı! Aramızda anlaşma olmayaydı eğer, v'Allahi şuracıkta kelleni uçururdum.

Finhas olayı doğruca Rasulullah'a götürerek "Adamının bana yaptığına bak' diye Hz. Ebubekir'i şikayet etti. Orada bulunan Ebubekir "Ey Allah Rasulü bu Allah düşmanı korkunç bir laf etti. O zannediyor ki Allah fakir, kendileri zengindir. Böyle söyleyince ben de Allah için kızıp tokatladım:' Finhas söylediği sözü inkar ederek "Ben öyle bir şey demedim." dedi. Allah Finhas'ın yalanını yüzüne vurarak Ebubekir (r)'i tasdik etti:

"Allah, "Allah fakirdir biz zenginiz" diyenlerin sözünü işitti. Onların dediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve "yakıcı azabı tadın" diyeceğiz." (3/181)124

4. Yahudileşme tehlikesine karşı nebevi tedbirler

Bütün bu örnekler, Rasulullah'ı Yahudiler konusunda tam bir hayal kırıklığına uğratmıştı. Rasulullah'ın onlara ilişkin başlangıçtaki tüm ümitleri yok ol-,™ muştı. Allah Rasulü, var gücünü onlardaki bu deva bulmaz "Yahudüeşmâü hastalığının" Müslümanlara bulaşmamasına harcıyordu artık.

Bunun için bir 'Müslüman kimliği' oluşturmaya gayret etti. Yahudileşme tehlikesine karşı Müslümanları sürekli uyardı. Bu konuda aldığı ilk tedbir Müslümanların onlarla düşüp-kalkmasının, dostluk kurmasının önüne geçmekti. Allah Teala da indirdiği ayetlerle Rasulünün "Müslüman şahsiyet oluşturma teşebbüslerini destekledi:

"Ey inananlar, Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost tutarsa, o onlardandır. Şüphesiz Allah zalim topluma hidayet etmez."

Efendimizin bu konuda aldığı tedbirlerden biri de Müslümanların yahudi-leri taklidinin önüne geçmekti.

Rasulullah her şeyde doğal olanı tercih ettiği ve ağarmış saç-sakal tellerini "nur" olarak vasıflandırdığı halde sırf "kimlik bilinci"nin oluşması için Müslümanlara ağarmış saç ve sakallarını boyamalarını, Yahudi ihtiyarlarına benzemekten bu şekilde korunmalarını tavsiye etti:

"Yahudiler ve Hıristiyanlar boyamıyorlar. Siz onlara muhalefet ederek ak- | sini yapın, boyayın."125

Hatta, bu konuda Rasulullah en basit gibi görünen şeklî konularda dahi "farkın" vurgulanmasına gayret gösteriyordu. Bu cümleden olarak, saç tarama şeklinde Yahudi modasının reddedilip saçların ikiye ayırarak tarayan Yahudile-

r

re karşı, saçların yanlara salınmasının teşvik edilmesi,126 yine o günkü Yahudi sakal-bıyık modeline muhalefeten Rasulullah'ın bıyığın kısaltılıp sakalın uzatılmasını tavsiye etmesi anılabilir.127

Hz. Peygamber bu konuda öyle hassas davranıyordu ki, o dönem Yahudi çocuklarının tıraş modeli olan 'Alabros' (jyfl) tıraştan Müslüman çocuklarını

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

nehyetmiş,128 taklit suretiyle "kimlik kaybı"nın daha çocuk yaşta önüne geçmeyi hedeflemiştir.

5. İlişkiler kopuyor

Hicret'ten sonraki ilk dokuz ay olaysız geçti. Ancak Yahudilerin bu süre zarfında tahrik, karalama, tezdvir ve alayları durmadı. Rasulullah karşılıklı yazışmalarda onlann şerrinden emin olmak için Zeyd b. Sabiti İbranca'yı öğrenmekle görevlendirdi. Hz. Zeyd, "15gün geçmeden Yahudilerin dilini yazmayı öğrendim" diyecektir. Ondan sonra Rasulullah Yahudilerle arasındaki her yazışmayı Hz. Zeyd'e yazdmp-okutturacaktır.¹²⁹

Bu gergin sükut, sonunda bozuldu. Genç bir Müslüman kadın ahş-veriş için Kaynukaoğullan çarşısındaki kuyumcu dükkanına girmişti. Kendisine Yahudi delikanlılafca laf atılan sahabi hanım bunu reddedince, dükkan sahibi daha da ileri giderek elbisesinin arka eteğini ensesine iğneledi. Durumdan habersiz olan Müslüman hanım kalkıp yürüyünce vücudu kısmen çıplak kaldı. Durumu farkededen hanım çığlığı basınca oradan geçmekte olan Müslümanlardan biri durumu öğrenir öğrenmez kuyumcuu öldürdü. Orada bulunan Yahudiler hep birlikte başına üşüşerek o sahabiye şehid ettiler.¹³⁰

Olaydan sorumlu Yahudi mahallesi 15 gün kuşatıldı. Kabilenin, sayısı 700'e varan savaşçıların tümü teslim oldu. Rasulullah onları tekrar İslam'a çağırdı. Reddettiler. Silahları teslim alınarak Medine'den çıkıp gitmelerine izin verildi. Filistin'deki Ezri'at şehrine -belki de ana vatanlarıydı- kadar gidip yerleştiler. Adalet devletinin müşfik başkanı Muhammed Aleyhisselam, onlar giderken şu hatırlatmayı yapmayı da unutmuyordu:

"Her zaman için tekrar Medine'ye gelebilirsiniz; yeter ki burada oturup kalışınız üç günü geçmesin."¹³¹

Bu kabileden sözleşmeye sadık kalan bazı boylar Medine'de kalmış, Uhud'a katılma istekleri Rasulullah tarafından geri çevrilmişse de Hayber savaşında çok yararlılıklar göstermişlerdir.

Yahudilerle Müslümanlar arasındaki bu gerginlik bireysel kimi olaylara da sebebiyet veriyordu. Çünkü artık iki zümre arasındaki ilişki "güvene dayalı" ilişki olmaktan çıkmıştı. Yahudiler alay etme safhasından hakaret etme safhasına geçmişlerdi.

Örneğin Hz. Ömer, Kaynukaoğullan çarşısında Verîd b. Lâsit adlı Yahudi'yi öldürmüştü. Sebep de şuydu: Rasulullah'ın devesi kaybolduğunda bu adam çarşı-pazar dolaşarak şöyle hakaretimiz bir propagandaya başladı: "Kendisine gökten haber geldiğine inanan Muhammed, daha kaybolan devesinin yerini dahi bilmiyor." Rasulullah bu sözü duyunca şöyle demişti:

"Vallahi ben bana bildirilenin dışında bir şey bilemem. Allah bana şimdi onu da bildirdi. Şu yerde, yuları bir ağaca dolanmış vaziyette duruyor."

Müslümanlardan bazıları Rasulullah'ın söylediği yere gittiklerinde deveyi aynen bildirildiği şekilde buldular.¹³²

Hicret'in 16. ayında gerçekleşen Kible'nin tahvili olayı Yahudileri hayli rahatsız etmişti.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

16 ay Yahudilerin kiblesi Kudüs'e doğru namaz kılan Müslümanlar sınavı başıyla vermiştiler. Bir Arap için Kabe dururken Kudüs'e yönelerek ibadet etmek "nefis kırıcı" bir şeydi. Mü'minlerin asabiyetleri böylece köreltildi.

Sınav sırası şimdi Yahudiler'e gelmişti. Fakat onlar, kiblenin Kabe'ye tahvilini fırsat bilerek içlerinde sakladıkları tüm düşmanlığı ortaya dökmüşlerdi. Bu olay inkarları için bulunmaz bir bahane oluşturmıştı. Kible tahvil edilince Yahudi din adamları toplanıp Rasulullah'a gelerek şöyle demişlerdi: "Nasıl sana tabi olalım? Sen kiblemizi terkettin. Üstelik Uzeyr (Ezra) 'ın Allah'ın oğlu olduğunu da inkar ediyorsun." Allah onların bu sözü üzerine Tevbe/30 ayetini indirdi.¹³³

Bu arada birşey daha olmuştu: Ünlü Yahudi şair Ka'b b. Eşrefin önce Ra-sulullah'la anlaşma yaptığı halde sonradan bu anlaşmayı ihlal ettiği için ölümle cezalandırılması...¹³⁴ Ka'b b. Eşref, Bedir'de müşrikler yenilince "Artık yerin üstünden hayırlıdır" demeye başlamıştı. Bedir'den sonra Mekke'ye koşup müşrikleri Müslümanlar aleyhine kışkırttı. Rasulullah'ın görevlendirdiği Muhammed b. Mesleme eliyle öldürüldü. Şikayete gelen toplumuna Rasulullah onu niçin cezalandırdığını anlatarak onları sulha davet etti. Onlar da kabul ederek anlaşma imzaladılar.¹³⁵

Ka'b b. Eşref hakkında anlatılan şu olay o dönemde basının işlevini gören bu adamın düşmanlığının sebebini anlamamızı kolaylaştırıyor. Yahudiler "ırkçılık" pisliğine öylesine bulaşmışlardı ki, kendileri dışındaki tüm milletlere ikinci sınıf insan muamelesi yapmaları yetmiyormuş gibi bir de kendi aralarında boy ayrımı yapıyorlardı. Kimbilir, bunun kökeninde belki de safkan İsrailoğlu olan Yahudilerle sonradan Yahudileşen diğer kavimler arasındaki ayrımcılık yatıyordu. İşte bu sakat anlayışın bir tezahürü olarak bir Kureyza Yahudi'sinin kan bedeli bir Nadir Yahudi'sinin kan bedelinin yansıydı (biri 70 vesk diğeri 140 vesk hurma).

Efendimiz Aleyhisselam ise bu ilkel geleneği reddederek geçersiz saymış ve kan bedeli eşitliği getirmişti. Buna başta Ka'b b. Eşref tüm Nadiriler fena içerlemişler, bu haksız uygulamayla onurları zedelenen Kureyzalılar ise sevinmişlerdi. Belki de, Nadiroğulları kuşatıldığında Kureyzoğulları'nın onlara yardımına gelmemeleri ve Yahudi boyları içinde Müslümanlarla barış içinde yaşama süresi en uzun kabile olması bu yüzdendi.

Kaynukoğulları'ndan ünlü münafık lider Abdullah b. Ubey b. Selul'ün himayesine aldığı bir kaç boy Uhud savaşına katılmak için Rasulullah'a başvurmuştu. Hz. Peygamber sordu:

-Peki bunlar İslam'ı kabul ettiler mi?

-Hayır.

- Biz şirk ehline karşı şirk ehlinde yardım istemeyiz.¹³⁶

Nadiroğulları Yahudileri, Amiroğulları'nın müttefiki idiler. Amr b. Umeyye ed-Damri, yanlışlıkla Amiroğulları'ndan zimmet ehli iki kişiyi öldürdü. Bu durumda diyet ödemek gerekiyordu. Medine Sözleşmesi'ne göre bu tür durumlarda diyet giderine Nadiroğulları'nın da katkıda bulunması gerekiyordu. Rasulullah bu payı istemek için hisarlarına gittiğinde, oracıkta bir suikastle Rasulullah'ın canına kıymayı planladılar.¹³⁷

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Samhudi, ünlü eseri el-Vefa'da Rasulullah'ın gelişini başka bir sebebe bağlar. Buna göre Nadiroğullan Rasulullah'ı "Yanına üç kişiyi alarak gel ve bizim alimlerle tartış. Eğer bizimkiler size inanacak olursa tümümüz birden inanalım" diye davet ederler. Halbuki onlar suikast hazırlamışlardır. Nadiroğullan'ndan bir kadın, Ensar arasında oturan erkek kardeşine suikast haberini ifşa eder ve bu zat da haberi Rasulullah'a oraya varmadan iletir.¹⁵⁸

İbn Sa'd'ın nakline göre Rasulullah suikast haberini Cebrail vasıtasıyla öğrenir. Nadiroğullan'ndan Amr b. Cahş "Dama çıkıp onun üzerine kayayı bırakayım" dedi. Yanlarında bulunan Yahudi hahamı Sellam b. Mişkem: "Bunu yapmayınız. Vallahi bu ona mutlaka haber verilir. Bu durum aramızdaki anlaşmanın bozulması demektir." diyerek karşı çıktı. Cebrail tarafından suikast kendisine haber verilen Rasulullah, ihtiyaç için çıkıyormuş gibi orayı ter-kederek Medine'ye gelip aynı gün orduyu toplayarak 15 gün sürecek kuşatmayı başlatır.¹³⁹

Her iki halde de suikast tertibi kesindir. Müslümanlarca kuşatılan Nadiroğullan'na yardım vaad edip onları Rasulullah'a karşı kıskırtanlar yardıma gelmezler. Nadiroğulları teslim olur. Haklarında sürgün karar çıkar. Kabilenin ortak hazinesi de dahil evlerinin kapılarına kadar söküp götürürler. Şu ayet bu durumu güzel tasvir eder:

"Ehl-i kitaptan inkar edenleri ilk sürgünde yurtlarından O çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Allah onlara ummadıkları yerden geldi, kalplerine korku saldı. Öyle ki, evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle harab ediyorlardı. Ey akıl sahipleri, ibret alın!"¹⁴⁰

Rasulullah ihanetlerine karşılık onlara adil davranmış, Medine'deki ala-caklarını tahsil etmelerine izin vermişti. Hatta henüz vadesi gelmemiş alacak-larını tahsil etmeleri için onlara kolaylık da getirmişti:

"Alacaklarınızda bir miktar iskonto yapınız, alacağınız size derhal ödensin."¹⁴¹ Medine'de yaşayan Kureyzaogullan diğer Yahudi kabileleri gibi anlaşmalara ihanet etmemişlerdi. Ancak, Müslümanların ölüm-kalım mücadelesi verdikleri Hendek savaşında onlar da ihanet ederek Müşrikler yararına Müttefikleri olan Müslümanları arkadan hançerlediler.¹⁴²

Bu ihanet tüm Müslümanlara ağır gelmişti. Müşrik ordusu kuşatmayı kaldırmaz Rasulullah Kureyzaogullanın kalesini kuşattı. Çok müstahkem 14 hisardar müteşekkil kaleleri fazla dayanamadı. Bir kaç gün sürmeden teslim oldular. Herhalde müttefikimizdir diye, Medine yerlilerinden Sa'd b. Muaz'ı kendilerine hakem seçtiler. Allah Rasulü de bunu kabul etti.⁴³

Hakem karan, kabilenin tüm savaşçıların öldürülmesi yönünde çıkmıştı. Sa'd b. Muaz yaralı olduğu halde bir eşeğin sırtında getirtilmişti. Rasulullah'la bir kaç haftadır hiç görüşmemişti. Hakem sıfatıyla önce reisi olduğu kendi kabilesine, ardından müttefiki Kureyzalılara daha sonra da Rasulullah'a yönelerek, vereceği karar ne olursa olsun kabul edip etmeyeceklerini sordu. Tüm taraflar verilecek kararı kabul edeceğini ifade etti. Hakem, ihanet eden Yahudilere kendi kitaplarıyla hükmetti:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Ve eğer seninle banş yapmayıp savaşmak isterlerse, o zaman onu muhasara edeceksin. Ve Allah'ın Rab onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin."144

Tüm taraflar hakemin kararını kabul edeceklerini peşinen kabul ettikleri için Hz. Peygamber bu karara itiraz etmeyerek şöyle buyurdu:

"Onlar hakkında, Allah'ın, yedi kat göğün ötesindeki hükmüyle hükmettin."145 Harp esirlerine insanca davranıldı. Yemekleri temin edildi. Müslümanlardan gelip de Rasulullah'tan bazı Yahudi aileler için "özel af (şefa'at) isteyenleri Rasulullah affetti. Zübeyr b. Bâtâ adlı Yahudi ve ailesi bunlardan biri. Sabit b. Kays adlı bir sahabe cahiliyye döneminde ikramı dokunmuştu. Onun ricası üzerine canı bağışlandı.146 Ümmü'l-Münzir isimli yaşlı bir hanım sahabinin evine sığınan Rifaa b. Sa-muel de affedilenler arasında. Bu yaşlı hanım Rasulullah'a şöyle rica etmişti:

"Ey Allah'ın Nebi'si! Anam, babam sana feda olsun, Rifaa'yı bana bağışla.

Namazlarını kılacağına, deve etini bile yiyeceğine söz veriyor."147

Medine'den sürülen Yahudilerin bir çoğu kendileri gibi bir Yahudi yerleşim merkezi olan Hayber'e göçmüşlerdi. Hz. Peygamber'in, Habeşistan'da tuttuğu muhacirlerin Hayber'in fethinden sonra gelmelerine izin vermesi, Hay-ber'in Medine İslam Devleti için stratejik önemini yeterince izah etmektedir.

Mekke Müşrikleriyle Hayber Yahudileri arasında bir anlaşma yapılmıştı.

Müslümanlar bu iki toplumdan biri üzerine yürümek için Medine'yi terkettiğinden-de diğer topluluk Medine'yi işgal edecekti. İşte bu sebeple Rasulullah Hayber üzerine yürümeden önce, bazı maddeleri ağır hükümler içermesine rağmen Mekkelilerle Hudeybiye anlaşmasını imzalamıştı.148

Hayber kuşatması sırasında adalet devleti örnekleri sergilendi. Kuşatma esnasında Hayberli zenci bir çoban İslam ordugahına iltica edip Müslüman olduğunu bildirdi ve dedi ki: "Ben bu koyunların sahibinin ücretli çobanım, bu sürü bana emanettir, şimdi bu sürüyü ne yapayım?" Rasulullah "Sürünün başını kaleye sür, sürünün tümü onu takip edip sahibine gidecektir" buyurdu. Sürü kaleye girdi. Çoban da İslam ordusuna katılarak bu kuşatma sırasında vurulup şehit düştü.149

Hayber fethedildikten sonra, yerli ahalisinin, ürünlerinin yansını vermek şartıyla yerlerinde kalıp arazilerine sahip olma talebini Rasulullah reddetmedi. Hasat mevsiminde oraya giden vergi tahsildarı tüm hasat toplandıktan sonra "İsterseniz siz taksim edin ben beğendiğim yarıyı alayım, ya yoksa ben taksim edeyim siz beğendiğiniz yarıyı alın" deyince Hayber Yahudileri hayranlık-ılanm şöyle ifade edeceklerdir:

"İşte gökler ve yer bu adalet sayesinde ayakta duruyor."150

Hayber, Peygamber evine İsrailoğullanna mensup bir de gelin vermişti: Mü'minlerin annesi Saftyye.

Rasulullah'a daha önce de suikast girişiminde bulunan Yahudiler bu kez de Hayber'de onu zehirlemeye kalkışmışlardı. Efendimiz, fetihten sonra ünlü haham Sellam b. Mişkem'in karısının sunduğu bir ziyafet sofrasına oturmuştu. Etin zehirli olduğunun kendisine bildirilmesi üzerine ashabına sofradan el çekti. Ancak yine aynı sofrada bulunan Bışr b. Bera, etin en zehirli tarafından yemiş olacak ki, hemen

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

oracıkta zehirlenerek kaskatı kesilmiş, onun yediği etin artığını oradaki bir köpeğe attıklarında köpek de kıvranarak can vermişti.

Rasulullah Yahudi kadını getirterek bunu niçin yaptığını sordu. Kadın şöyle dedi: "Babamı, amcamı ve kocamı öldürttün. Hem intikam alayım, hem de senin gerçek peygamber olup olmadığını öğreneyim istedim. Eğer Peygambersen sana bir zararı olmaz. Yok eğer kralsan insanları senden kurtarmış olurum." Rasulullah kadını, zehirlenerek ölen Bişr b. Bera'nın varislerine teslim etti. Onlar da kısas yaptılar.151

Rasulullah, hayattayken, sadece suç işleyen ve kendisine karşı harp açan Yahudiler'i sürmüş ya da cezalandırmış, bunun dışındakilere dokunmamıştır. Değil dokunmak Medine ticaretinde önemli yerleri olan bu Yahudilere ihsan ve ikramda bulunduğu dair belgeler dahi bulunmaktadır. Örneğin Benu Ureyd Yahudilerine her yıl önemli miktarda hububat verileceğine dair yazılı bir emirname bırakmıştır Rasulullah.152 Hz. Nebi Hicri 11. yılda hayata veda ettiğinde, onun zırhı Medineli tüccarlardan Ebuş-Şahm adlı bir Yahudi'de, aldığı tahıl borcuna mukabil rehin bulunmaktaydı.153 Bölge Yahudileri, kendi elleriyle kendilerini tasfiye etmişlerdi. Başlarına ne geldiyse hep azgınlık, taşkınlık ve hakikate olan kinleri yüzünden gelmişti. Aslında Yahudileşen İsrailoğulları'nın tarih boyunca başlarına gelen belaların temel sebepleri hep aynıydı. Bunu Kur'an, aynı zamanda mucize olan geleceğe ilişkin bir haberle şöyle açıklıyordu:

"Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Biz onların aralarına ta kıyamete kadar düşmanlık ve kin attık. Ne zaman savaş için bir ateşyakmışlarsa Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah ise bozguncuları sevmez."154

73. ••** •»»e^Ui.UU^IO ibn Sa'd, Tabakat, 1/233.

74. ibn Hişam, S/ra, 2/140.

75. Ana metin için bkz: İbn Hişam, Sira, 2/119-123; Maddelenmiş metin: M. Hamidullah, el-Vesa-

İku's-Siyasiyye, No:1, s. 59-62.

76. (H>^j.VJûs.ji>->i>-<!ftJ^*İİ4)^>J<<^Wl^4) ibn Hişam, 2/121.

77. {...f>-tiîj ftHy y+m^i.-.Hj f^» »j<<^ .| |)

78. Ebu Davud, el-İmara, 22, 3/402. H.No:3000.

79. Age., Cihad, 157, 3/212, H.No: 2768.

80. İbn Hişam'ın metninde " wp g» :Mü'minlerle birlikte", Ebu Ubeyd'in metninde UfPo"- "Mü'min-

lerden" şeklinde geçmektedir.

m e TTTTTI T O L U

Tuduer

81. . (.r)><<*-i--JJjr<-> »W >&•& £•<-•*->j» ^ »j*1 *'j) (Md. 25). Medine sözleşmesi çerçevesinde son yıllarda yapılan tartışmalar, bir toplumsal proje üretme denemesi olması açısından takdirle karşılanması gerekmekle birlikte, tartışılan sözleşmenin, adı üzerinde "Medine sözleşmesi" olduğunu hatırlamakta yarar var. Henüz "Medine"lerini oluşturamamış müslümanların "Medine vesikasını"

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

tartışmaları, ezilmişlik psikolojisiyle açıklanabilir. "Medine" böyle bir "sözleşme"nin olmazsa olmazı mıdır? Bu soruya verilecek cevap "evet"se, konuşulması gereken "sözleşme" değil, "Medine" olmalıdır.

82. 2 Bakara/62.

83. Buhari, M. Ensar, 52; Savm, 69; Tefsir, 10/1, 20/2; Enbiya, 24; Müslim, Siyam, 19/127, 125; Ebu

Davud, Savm, 63; Tirmizi, Savm, 49 vd.

84. Buhari, Savm, 69; Ebu Davud, Savm, 63; Tirmizi, Savm, 48.

85. İbn Sa'd, Tatoa/caf,1/407.

86. Age.,1/388.

87. Buhari, M.Ensar, 52, 4/269; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/346, 363.

88. Buhari, Merda, 11.

89. Buhari, Cenaiz, 50.

90. Buhari, Deavat, 37.

91. Buhari, Husumat, 1; Müslim, Fedaili's-Sahabe, 33 (2483).

92. Buhari, M. Ensar,51,4/268.

93. Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 19, 4/229; Müslim, Fedaili's-Sahabe, 33 (2483).

94. İbn Hişam, Sira, 2/140; İbnü'l-Esir, el-Kamil, 2/112; Taberi, Tarih, 2/531.

95. İbn Sa'd, Tabakat, 1/502.

96. "fU .fMjf ûtfjfcj*" Sira, 2/136.

97. Belazuri, Futuhul-Buldan, s. 24.

98. 3 Alu İmran/113-115.

99. İbn Hişam, 2/193-194; bu rivayetin diğer varyantları için bkz: Buhari, Tevhid, 51; Müslim, Hudud,

28; Tirmizi, Hudud, 10; İbn Mace, Hudud, 10.

100. (vy*j <&j <<< ı*-î^ Jji l*)

101. İbn Hişam, 2/195-196; Müslim, Hudud, 6/28.

102. Tesniye, 22/22-24. Ayrıca bkz: Levililer, 19/20, 20/10-14, 21/9.

103. Yuhanna. 8/3-5.8.

104. " <<<>sJfc^l.itoJ^ıkrfv/jtVaJ^»... »Müslim, Hudud, 5 b.20.

105. Müslim, Hudud, 6/29; Buhari, Hudud, 21, 37.

106. (..Ju.A/|u^uır>>ı,ıM<ı>.jial|<<|ı^tV*y!,«rf«^ı<ı>-iûlı>aJrJ|.«) Razi, et-Tefsir, 8/165.

107. İbn Hişam, Sira, 2/173-174.

108. Age., 2/193.

109. İbn Hişam, Sira, 2/198.

110. Age., 2/197-198.

111. Buhari, itisam, 25; Tevhid, 51.

112. Ahmed b. Hanbel, 3/387. A

113. İbn Hişam, Sira, 2/196.

114. Age., 2/183.

115. Age., 2/189.

116. Buhari, Tefsir, 4; Müslim, Tefsir, 54/1.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

117. Buhari, Edep, 35; Müslim, Selam, 8, 10-12.
118. İbn Hişam, 2/202.
119. İbn Hişam, 2/198. 120.2 Bakara/245.
121. 3 Alu imran/181.
122. Süleyman'ın Meselleri, 19/17.
123. "Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder" ayetini kastediyor. (2/245).
124. İbn Hişam, Sira, 2/187.
125. Buhari, Libas, 67; Müslim, Libas, 80.
126. Buhari, Libas, 66.
127. Age., 65.
128. Buhari, Libas, 72 (7/60).
129. Tirmizi, İsti'zan ,22; Buhari, Ahkam, 40.
130. İbn Hişam, Sira; İbn Sa'd, Tabakat, 2/29; Buhari, 58/6.
131. Hamidullah, İslam Peygamberi, 1/578.
132. İbn Hişam, Sira, 2/149-150.
T M n U U İL C5PIC
133. Age., 2/200.
134. Kaynaklarda bu anlaşmanın ne olduğu verilmemekle birlikte Rasulullah'ın Ka'b'ı anlaşmaya ihanet ettiği için öldürttüğünü, şikayete gelen kabilesine söylediği yazılıdır. Söz konusu anlaşma "Medine Sözleşmesi" olabileceği gibi başka bir anlaşma da olabilir.
135. İbn Sa'd, Tabakat, 2/33-34.
136. İbn Sa'd, Tabakat, 2/39.
137. İbn Hişam, Sira, 2/192; İbn Sa'd, Tabakat, 2/57.
138. Şamhudi, Vefau'l-Vefâ, s.298.
139. İbn Sa'd, Tabakat, 2/57-58.
140. 59Haşr/2.
141. İbnu'l-Kayyim, Ahkam Ehli'z-Zimme, s.186.
142. Taberi, Tarih, 2/581-587; İbn Sa'd, Tabakat, 2/74.
143. İbn Hişam, Sira, 3/257.
144. Tevrat, Tesniye, 20/12-13.
145. İbn Hişam, Sira, 3/259.
146. Age., 3/261.
147. Age., 3/264.
148. Serahsi, Şerhu Siyeri'l-Kebir, 1/201.
149. İbn Hişam, 3/398.
150. (^j-at^-tcJUMı) Age., 3/409.
151. İbn Sa'd, Tabakat, 2/200-202.
152. Hamidullah, el-Vesaike's-Siyasiyye, Vesika nu. 20, s.98-99.
153. İbn Sa'd, Tabakat, 1/488.
154. 5Maide/64.

uer Asnnaa ranumier

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

YAHUDİLEŞME TEHATULU

İman a uore idiumıcsmc ma

BEŞİNCİ BOLUM

KUR'AN'A GÖRE YAHUDİLEŞME ALÂMETLERİ

"Ut Di

A. İMANDA PAZARLIK

İr zaman da şunu söylediniz: "Ey Musa biz Allah'ı açıkça I görmedikçe sana asla inanmayacağız." Bunun üzerine, bön bön bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı."1 İmanda pazarlık etmek bir Yahudileşme alâmetidir. İsrailoğulları, Allah'ın bir çok mucizesini gördüler. Mısır'a gelen on bela, sihirbazların sihirlerinin boşa çıkıp iman etmesi, denizin yanılması, kayalık araziden sulann fişkırması ve hepsinden öte Hz. Musa'nın Mısır kralının soykırımından kurtularak onun kucağında yetişmesi bunlardan birkaçı.

Allah'ın varlığına bundan büyük delil mi olurdu? Fakat onlar Allah'ı hakkıyla takdir edememişlerdi. Bunun içindir ki, ara ara Rasulullah'a gelerek, İh-las suresinin indiriliş sebebi olan "Her şeyi Allah yarattı, peki Allah'ı kimya-rattı?",2 En'am suresi 19. ayetin inişine sebep olan "Allah'tan başka tanrı olup olmadığını biliyor musun?",3 Zümer suresi 67. ayetin indirilmesine sebep olan "Ey Muhammed, Allah'ın vücudunun nasıl olduğunu, kollarının, poşularının şeklini bize tasvir et." gibi abuk-sabuk "Yahudi sorulan" soruyorlardı.

İsrailoğulları, Allah'a itimatsızlıklar yüzünden peygamberleri Hz. Musa ile imanda pazarlık yapıyorlardı: "Sen Allah'ı bize göster, biz de inanalım."

Allah Teala bu ümmetin de İsrailoğullarının peygamberleriyle pazarlık yapmak için onlardan kimi taleplerde bulunmasına benzer isteklerine set çekiyordu:

"Yoksa siz de daha önce Musa'ya sorulup/istekte bulunulduğu gibi, peygamberinize sormak/istekte bulunmak mı istiyorsunuz?"4

İsrailoğullarının yukarda örneği verilen türden taleplerine dikkat çeken ayet, bu ümmetten gelebilecek bu tür 'pazarlık' kokan talepleri aynı kefeye koyuyordu.

Oysa ki, iman pazarlık götürmez. Tarih boyunca tüm ümmetleri bekleyen Yahudileşme sapıklığının en büyük alametlerinden biridir imanda pazarlık yapmak..

1. Pazarlıksız iman: İbrahimî iman

Pazarlıklı iman "Yahudi imandır. Pazarlıksız iman İbrahim imanı, yani "İbrahimî iman"dır. İbrahimî imanda Allah'a itimat vardır, güven vardır, emniyet ve teslimiyet vardır. Zaten "iman" emniyetin, "İslam" teslimiyetin öbür adı değil midir?

İbrahimî imanda şike yoktur, danışıklı doğuş yoktur, tereddüt yoktur, bahane yoktur, mazeret yoktur, taviz yoktur.

İbrahimî iman sahibi bilir ki, imanda taviz Yahudileşme alâmetidir. İmanından taviz veren felah bulmaz.

İbrahimî imanda, ateşe atlanması gerekiyorsa göz kırpmadan atlanır. Put kırmak bunu göze almayı gerektirir. Tarih boyunca put kinci tüm İbrahimî iman sahipleri, putçular nezdinde put kırmanın bedelinin çok ağır olduğunu bilirler.

Ateşe atlarken, "şike" ve "şaka" yapmak için değil "yanmak" için atlarlar. "Nasıl olsa yanmam" diye değil "yandım" diye atlarlar. Allah'la pazarlığa girişmezler. "Rabbim,

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ben senin için kırdım putları. Senin için reddettim nemrutla-n. Razı olasin için inkar ettim tağutlan. Şimdi sıra sende, hadi, sen de beni gör, gözet, kolla" demezler. İbrahimî imana sahip olmak, Allah'a fatura çıkarmamaktır. Hele kullara hiç çıkarmamaktır. Allah için yaptığının faturasını kullara çıkaran Yahudileşme temayülüne girmiştir.

Eğer biri böyle yapıyorsa, ya yaptığını, iddia ettiği gibi Allah için yapmamış; kullar için, el gördülük yapmış, şan-şöhret için yapmış ama adını "Allah nzası" koymuştur. Ya da, Allah'a itimadı sarsılmış, bunun sonucunda da "ecrini" Allah'tan beklemek yerine işin ucuzuna kaçarak insanlardan devşirme; yokluna gitmiştir. Bu, imanda pazarlık, yani Yahudileşmektir.

Eğer ateşe pazarlıksız atlarsa, asıl o zaman yanmayacaktır. Yanmayacak, çünkü ateşin yakma gücünü yaratan ona seslenecek:

"Ey ateş! İbrahim'e serin ol, selamet ol!"5 •" Bu, Allah'a pazarlıksız iman edenlere eşyanın kendi Usanınca teşekkürüdür.

Bu, imanda pazarlık yaparak "Yahudileşenlere", ateşin verdiği soylu bir derstir. i Pazarlıksız imanın Hz. İbrahim'de bir başka örneğini daha görüyoruz.

İsmail'ini, uzun süren evlat hasretinden sonra ömrünün sonunda, kavuştuğu ciğerparesini Rabb'ine kurban verirken sergilediği tavır.

'i-

Allah biliyordu ki İbrahim, öz evladının boğazına bıçağı çalarken "gitti yavrum!.." diye çalıyordu.

"Şike" yoktu. Bu bir imtihandı. Hz. Yahya da peygamberdi ama koç gibi boğazlanmıştı.

"Şaka" yoktu Allah'ın sünnetinde. Bu bir sınavdı ve sınavların en çetiniydi. Ateşe atlamaktan bin beterdi çok sevdiği yavrusunu kurban etmek. Kurban, ateşle sınanan imanın son çetin sınavıydı.

Ben İsmail'i yatırırım, tam kurban edecekken Allah koçu gönderiverir, diye düşünmemişti İbrahim. Çünkü o, Rabbinin ifadesiyle "çok vefalı"ydı.6 Bir baba olarak, hem de çocuğunu çok seven bir baba olarak çalmıştı bıçağı.

Pazarlık yapmamıştı. Ben tam kurban edecekken, sen koçu gönderiverir-sin Ya Rabbi, dememişti. Pazarlık yapmadığı için koç yetiştirmişti.

Bu örnek de, Allah'a pazarlıksız iman edenlere hayvanın verdiği soylu bir dersti. Sen Allah'a candan kurban olursan, senin için kurban olacak koçlar gönderilecektir, mesajıydı bu; kurban olanlara, kurban olunur mesajıydı... ,

2. Pazarlıksız imana Kur'anî bir örnek

Pazarlıksız imanın nasıl olması gerektiğini imanda pazarlık yaparak Ya-hudileşen İsrailoğullanna firavunun sihirbazları vasıtasıyla öğretmişti Allah.

Kur'an'ın pazarlıksız imana gösterdiği en çarpıcı örneklerden biri olan firavunun sihirbazları olayı, sadece olayı bizzat izleyen İsrailoğullanna verilen bir mesaj değil, aynı zamanda gelecekte İnsanlığın imam toplumu (ümme) olma görevini İsrailoğullannndan devralacak olan Muhammed Ümmetine de bir mesajdır; imanda pazarlık ederek Yahudileşmeyin mesajı... Örnek bunun için Kur'an'a alınarak ölümsüzleştirilmiştir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Olayın öyküsü, ikisi de Mekke'de indirilen Şuara ve A 'surelerinde yer almıştır. İsrailoğullarının Yahudileşme sürecini uzun uzun işleyen ve Medine'de indirilen Bakara suresinde bu olaya yer verilmemiştir.

Olayın, daha Mekke döneminin ilk yıllarında ele alınması çok anlamlıdır. Bununla, bin bir işkence ve acı ile imanın imtihanından geçen Mekke dönemi Müslümanlanna pazarlıksız imanın tarihi örnekleri gösteriliyor ve adeta "siz de öncekiler gibi, asılsanız da, kesilseniz de imanınızda pazarlığa yanaşmayın" deniliyordu.

Sümeyye, Bilal, Habbab, Zinnire gibi isimlerin uğradığı işkenceler karşısında sergiledikleri soylu tavır, Allah'ın bu örneklerle verdiği mesajın, Mekke'nin iman işkencelerinde sınanan yiğit Müslümanlarınca iyi alındığının bir delilidir.

Bilindiği gibi Allah, Hz. Musa'ya, İslam'ı toplumun siyasi önderlerine tebliğ etmesini, eğer reddederlerse kavmini alıp müşrik toplumdan ve onların önderinden beraet edip uzaklaşmasını emreder. Hz. Musa bu emri uygulamak için kendisini "en büyük rab" ilan eden Mısır kralına çıkar ve "ben âlemlerin Rabbi'nin bir elçisiyim" der. Allah adına yalan söylemediğini, elinde bunu is-bat edecek beyyine olduğunu söyler. Firavun mucizeyi görmek isteyince Musa, Allah'ın kendi elinde yarattığı "yed-i beyza" ve "asa" mucizelerini gösterir. Firavun, iman etmek yerine olaya "akılcı" ve "kuru mantıkla" yaklaşarak, mucizeleri "sihir" olarak niteler.

Firavun olayı millet meclisine getirir. Meclisin karan, Hz. Musa ve kardeşi Harun'un göz hapsinde tutulması, tüm ülkenin en ünlü sihirbazlarının çağrılarak Musa'nın, Allah'tan vahiy alan bir peygamber değil de yalancı bir büyücü olduğunun isbatlanması yolundadır.

Sihirbazlar galip gelmeleri halinde alacakları ödül için Mısır kralıyla pazarlığa girerler. Kral, ödül yanında fazladan olarak onları maiyyetine memur olarak alacağını vaad eder. Sihirbazlar bir takım kimyasal maddelerden yaptıkları 'gözbağcılık' ve 'el çabukluğuna' dayalı marifetlerini sergileyince, Hz. Musa, Allah'ın kendisine verdiği mucize olan "asa"yı kullanarak sihirbazları mağlup eder. Tabi tüm ümidini sihirbazlara bağlamış olan firavun ve hükümeti halkın önünde rezil-rüsva olurlar.⁷

İşte bu anda hiç beklenmedik bir olay gerçekleşir; firavunu nefretinden deli edecek bir olay. İddialı bir biçimde sahneye çıkan sihirbazlar, mağlup etmek için çıktıkları meydana yenilmekle kalmamışlar, olayı izlemek için oraya toplanmış bütün bir halkın gözleri önünde imanlarını ilan etmişlerdir. Olayı Kur'an'ın dilinden takip edelim: "Ve kapandı sihirbazlar secdeye. Dediler: İman ettik âlemlerin Rabbine, Rabbine Musa ve Harun'un...

Firavun dedi: Ben izin vermeden ona inandınız ha? Bu bir tuzaktır ki bu tuzağı halkı oradan çıkarmak için şehirde kurdunuz. Ama çok yakında gününüzü görürsünüz. Keseceğim ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama... Ardından asacağım topunuzu. Dediler: Biz doğruca Rabbimize döneceğiz. Öç alıyorsun Rabbimizin bize gelen ayetlerine inandık diye. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır da bizi Müslümanlar olarak öldür!"⁸ İşte budur pazarlıksız iman. Allah'tan emin olup imana ermek, Allah'a [teslim olup İslam 'a girmek budur.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Sihirbazlar, oracıkta Musa (a)'mn gözüne bakıp pazarlığa girişebilirlerdi. En azından, "biz senin Rabbine iman edersek bize ne var?" diyebilirlerdi. Ya da, eğer firavuna değil de senin Rabbine iman edersek, bizi firavunun zulmünden korur mu?" demediler. Dedikleri tek şey vardı-. "İman ettik alemlerin Rabbine..."

Böylece Mısır'ın "sahte rabbini" inkar etmişlerdi. Kendini "rab" ilan eden , Mısır lideri, onları asıp-kesmekle tehdit ettiğinde, bir an tereddüde kapılmadılar. İmanlannın imtihanını verme vaktinin geldiğini anlayarak, pazarlık yapma yerine şunu söylediler:

"Olsun, nasıl olsa Rabbimize döneceğiz."

Ve rıza halkasını boyunlarına geçirip dünyanın en özgür insanı oldular, canı verene can verecek kadar özgür...

Tek istekleri vardı, şan değil, şöhret değil, devlet değil, refah değil, 'hizmet' adı altında makam ve mansıp değil, tek istek: İmanla ölmek için sabır. "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır da bizi Müslümanlar olarak öldür!" Olayın Şuara suresinde anlatılan kısmında burada olmayan bir ayrıntı var. Bu ayrıntıdan sihirbazların iman ettikleri için değil pazarlık yapmak, engin bir tevazu ve Rabb karşısında duydukları haşyetle "Biz, inananların ilki olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız." diyorlardı.

Pazarlık yapmadıkları gibi hava da atmıyorlar, fatura çıkarmıyorlar. Musa'nın gözüne bakıp "hadi göster marifetini de bizi kurtar ölümden" de demiyorlar. Ya ne diyorlar firavunun tehdidine karşılık:

"Boşver. Zaten biz Rabbimize döneceğiz. Biz inananların ilki olduğumuz için Rabb'imizin bizi bağışlayacağını umarız."9 Ödül yerine af istemek... Hava atmak yerine boyun bükme... Pazarlık yapmak yerine teslim (İslam) olmak... İşte emniyet, işte hürriyet!..

İmanın en garantili güvenlik, İslam'ın en büyük özgürlük ve banş olduğunu kanlarıyla tarihe yazıyorlar...

Bu örneklerin anlatıldığı Mekke'de de imanda pazarlığa yanaşmadıkları için canlarından olan insanlar vardı. Bunların başında Yasir ailesi geliyordu. Mekke'nin kodamanları onlara işkence ettikçe Rasulullah onları kızgın kayalıkta ziyarete geliyor ve şöyle teselli ediyordu:

"Sabır ey Yasir ailesi! Randevunuz cennette!"10

Konuyla ilgili tüm kaynakları taradığımızda şu ilginç sonuçla karşılaşırız: Bu ağır işkenceler altındaki insanlar Rasulullah'tan "bizi kurtar", "bizi koru" gibi hiç bir talepte bulunmuyorlar. Gördükleri işkenceyi onun başına kakmıyorlar. Rasulullah da onlara "ahiret" dışında hiçbir şey vaad etmiyor. \. Taraflar, ne karşılığında neyin elde edileceğinden eminler.

Pazarlık yok. ∴ İman var.

Rasulullah'ın bir gece yansı operasyonu ile pekala kurtarıp şehir dışına çıkartabileceği bu insanların cennetine engel olmamasını dönemin şartları açısından değil de akide ve terbiye açısından ele almak daha izah edici olacaktır. Çünkü dönem imanının imtihanını verme dönemi idi.

3. "Ey iman edenler, iman edin!" - -

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Ey İman edenler, iman edin..."¹¹

Yani, ey pazarlıklı iman edenler, yüzdelikli iman edenler, yanm-yamalak iman edenler, pazarlıksız, yüzde yüz, adam gibi iman edin...

Ey, Allah'la biraz Müslüman biraz laik olmak için pazarlık edenler!

Ey, göklerin hakimiyetini Allah'a, yeryüzünün hakimiyetini tağutlara verenler!

Ey, Allah'ıma da inanırım, falcıma ve burcuma da diyenler!

Ey, Allah nzası için yaptığını söyleyip, karşılığının tümünü kullardan bekleyenler!

Ey, Allah yolunda çektiği eziyet ve belalann faturasını Allah'a çıkarıp, Rabbına "şantaj" yapanlar!

Ey, ölünceye kadar isyan içinde yaşayıp sonunda vereceği "sus payı" (ıskat) ile kurtulacağını sananlar! ; Ey, Allah nzası için yaptığını söyleyip, afişe adı yazılmayınca yan çizenler!

Ey, cahili hayatı terkedip İslamî hayatı benimseyince, kendisi gibi nefislerini değiştirememiş Müslümanlardan el bebek-gül bebek muamelesi görmek isteyip de göremeyince imanını donduranlar.

Ey, ihtida ettiğinin senesinde, sözde Müslümanların zılgıtını yeyince, Allah'a, "biz seninle böyle anlaşmamıştık" dercesine eski tannlarına rücu edenler!

Ey, mücadelesinde başarıya ulaşamayınca işi tam Yahudiler gibi ticarete bozup Allah'a kahredemediği için dâvasına kahredenler!

Ey, ahmaklığı yüzünden İslamın terbiyesinden geçmemiş Müslümanlara kendisini teslim ettiği için kündeğe gelip sırtı yere değince, Allah'tan tazminat isteyenler!

Ey, peygamber varisi alimleri, İslamî önderleri Yahudiler gibi soru yağmuruna tutup, sorgu hakimi kesilenler!

Ey, bir dakika Allah için itaat etmediğine bir ömür isyan edip önderlerinden mucizevî zaferler, deha ve mükemmellik bekleyenler!

Ey, kulluğunu ifa etmek için rüyasında bir ak sakallı nur yüzlü piri fâninin elinden bade nûş etmeyi gözleyenler!

Bu tavırlarınız hep birer Yahudileşme alametidir. Yahudileşmeyin. İmanda pazarlık olmaz.

İman etmek gök oluşunun altına başı tutmaktır. O oluktan ne akarsa kabul etmektir. İman etmek kayıtsız şartsız Allah'a teslim olmaktır, tıpkı İbrahim (a) gibi: "Rabbi kendisine "teslim ol!" dediğinde Dedi: "Teslim oldum alemlerin Rabbine!"¹²

1.2 Bakara /55.

2. İbn Hişam, 2/202.

3. Age., 2/198. 4.2 Bakara/108.

5. 21 Enbiya/69.

6. 53 Necm/37.

7. 7A'raf/103-119.

8. 7 A'raf/120-126.

9. 26 Şuara/50-51.

10. İbn Hacer, el-Isabe, 2/512.

11. 4 Nisa/136.

12. 2 Bakara/131.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

B. TAHRİF

w

İsrailoğullan peygamberlerine indirilen kitapların koleksiyonundan oluşan ve Kur'an'ın "Tevrat" adını verdiği Eski Ahid'i Kur'an tasdik eder. Bu Kitaptan Musa'ya ve Harun'a verilen sahifeleri "bir ışık ve öğüt"¹³ olarak niteler. Hz. Musa'ya verilen kitabı "hidayet kaynağı",¹⁴ "bir hidayet ve rahmet"¹⁵ olarak vasıflandırır.

Buna karşılık Kur'an, Tevrat'ın tahrif edildiğini de haber verir. Onlar kitabı elleriyle yazıp bu Allah katındandır, diye yalan söylemektedirler,¹⁶ Allah'ın kelamını değiştirmektedirler,¹⁷ kelimeleri konuldukları anlamlardan çıkarmaktadırlar,¹⁸ vahyi gizlemektedirler,"" vahyi ciddi muhafaza etmeyip unutulmaya terk etmektedirler.²⁰ İsrailoğullan'ın kitapların tahrif ettiğini bizzat Tevrat'ın kendisi itiraf ederek, Yeremya peygamberin dilinden şöyle söyler: "Allah'ımızın sözlerim değiştirdiniz."²¹ Tevrat'ın tahrif edildiğini anlamak için derin bir araştırma yapmaya ihtiyaç yoktur. Tevrat satırları arasında yapılacak kısa bir gezinti, bu kitabın tahrifine dair bir çok örneği gözler önüne serecektir.

Tevrat'ta Allah'a oğul isnad edilir.²² Allah'ın yeyip bitiren bir ateş olduğu ifade edilir.²³ Allah'a yorgunluk isnad edilir.²⁴ Allah'ın, Hz. Yakub'la güreşip ona yenildiği gibi komik hikayeler aktarılır.²⁵

İftira edilen sadece Allah değildir. Onun peygamberleri de türlü iftiralara uğrar Tevrat'ta:

Hz. Adem Allah'ın dilinden ilahlaşmış biri gibi tanıtılarak hem Allah'a hem Adem'e iftira edilir: "İşte Adem iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden birisi gibi oldu."²⁶

Hz. Lut'a içki içiren kızlarının onunla zina yaptıkları ve öz kızlarının bu Nebi'den hamile kaldığı söylenir.²⁷

Yine Nuh Peygambere yapılan çirkin isnat da oğlu Ken'an tarafından sarhoşken tecavüze uğradığıdır:

"Ve Nuh çiftçi olmağa başladı ve bir bağ dikti. Ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. (...) Ve Nuh şarabından ayıldı ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı ve dedi: Kenan lanetli olsun."²⁸

Tahminimiz o ki, bu iğrenç hikaye, İsrailoğullan'ın can düşmanı olan Filistin yerlilerinden Ken'anoğullan kavmini küçük düşürmek için uydurulmuştur. Tevrat'ta, İsrailoğullanın bu kavim tarafından defaatle yenilgiye uğratıldığı, bir kaç kez de onların esareti altında yaşadığı, hatta kutsal emanet sandığını (Tabut) ele geçirdikleri anlatılır.²⁹ Yahudiler de, ırkçı bir kafa yapısıyla, düşmanları olan Kenanoğullanndan intikamlarını insanlığın ikinci babası ve Kenanoğullan soyunun atası Hz. Nuh dilinden onların soyunu "ebedi lanete" mahkum edecek hikayeler uydurarak alıyorlardı.

Hz. İbrahim de Tevrat'taki iftiralarından payını alır. Bu yüce Nebi hanımı Sâ-ra'yı kendi elleriyle firavuna peşkeş çeken biri olarak gösterilir:

"...Ve Rab İbrahim'in karısı Sâra'dan dolayı firavunu ve onun sarayını büyük bir vuruşla vurdu. Ve firavun İbrahim'i çağırıp dedi: Bana bu yaptığın nedir? Bunun senin karın olduğunu niçin bana bildirmedi? Niçin bu benim kız-kardeşimdir, dedin ve ben de kan olarak aldım? Ve şimdi işte karın, al ve git."³⁰

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Hz. Yakub, Allah'a başkaldıran ve onu azarlayan biri olarak gösterilir.³¹

Hz. Harun Tevrat'a göre altın buzağı putunu yapıp buna tapılmasını emreden biridir.³²

Hz. Davud, Uriya adlı bir komutanının hanımıyla zina eden, ondan gay-n meşru çocuk sahibi olan ve onunla evlenmek için kocası Uriya'yı komplo kurarak öldürten bir zorba olarak takdim edilir.³³

Hz. Süleyman, hanımlarından putperest olanların oyununa gelerek puta tapan biri olarak gösterilir.³⁴ Yine aynı Peygamberin ağzından şuh ve müstehcen şiirler verilir.³⁵

İsrailoğulların peygamberlerine önce çamur atıp sonra onu kutsal kitap-lanna geçirmelerini Kur'an şiddetle yerer. Tevrat'ta yer alan peygamberlerden birçoğu Kur'an'da da yer alır. Ne ki, Kur'an, kendisinde adı geçen hiç bir peygamber hakkında onların peygamberlik şeref ve haysiyetiyle bağdaşmayacak hiç bir rivayete yer vermez. Üstelik, Tevrat'ta iftiraya uğrayan kimi isimleri de aklar.

Bunlardan biri Tevrat'ta puta tapmakla itham edilen Hz. Harun'dur. Kur'an olayın doğrusunu vererek, Hz. Harun'un putçu Yahudilere engel olmaya kalktığını, lakin buna güç yetiremediğini aktarır/⁶

Tevrat'ta iftira edilip de Kur'an'ın akladığı İsrailoğulların peygamberlerinden biri de Süleyman Peygamberdir. Tahrif edilmiş Tevrat'ta sırf boy asabiyeti uğruna Hz. Süleyman küfre düşen ve putperest olan biri olarak lanse edilir.³⁷ Kur'an ise Yahudilerin bu iftirasını "Onlar şeytanların uydurdukları sözlere uydular" diye reddederek Hz. Süleyman'ı "Süleyman kafir olmadı, lakin (onu tekfir eden) şeytanlar kafir oldu." ifadesiyle aklar.³⁸

Ayrıca yaratılış kıssası, Adem kıssası, Nuh kavmi ve kıssası, Lut kavmi ve kıssası, Kur'an'da, Tevrat'ta geçtiği gibi yalan-yanlış değil doğru ve nübüvvet makamına yakışmayacak isnat ve iftiralarından uzak bir biçimde anlatılır.

Burada esas olan, asıl Tevrat'ta doğrusunun anlatıldığından kuşku duymadığımız peygamber kıssalarının niçin tahrif edildiği ve Yahudileşen İsrailoğullarının hayatlarına vakıf oldukları kendi peygamberlerine böylesine iğrenç isnat ve iftiralar hangi saikle yaptıklarıdır. Bunun birden fazla sebebi vardır:

Birinci sebep siyasi idi: İsrailoğulların alimleri, uzun süren sürgün ve işgal yılları sırasında her türlü tecavüz ve ahlaksızlığın revaç bulduğu Yahudi toplumunu kendilerine bağlayabilmek için böyle yalanlar uyduruyorlardı. Güya böylelikle zulme ve tecavüze uğramış toplumu teskin ederek "milli bir görev" icra ediyorlar ve toplumu moralize ediyorlardı.

İkinci sebep ekonomik idi: İsrailoğulların alimleri asli görevleri olan dini tebliğ etme vazifesini bırakıp işi yatıncılığa, hatta halktan topladıkları parayla tefeciliğe dökmüşlerdi. Bu kötü alışkanlıklarından "milli felaketler" sırasında dahi vazgeçmiyorlar, hatta kavimlerinin başına gelen her toplumsal belayı paraya tahvil etmenin yolunu araştırıyorlardı. İşte bunun için halkın bozulan ahlakını dine uydurmak yerine dini tahrif ederek halka uyduruyorlardı. Sonuçta, ahlaksızlık yapan

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

insanlara "bakın bunu yapan sadece siz değilsiniz, falan büyük, feşmekan ulu kişi de böyle yapmış" yollu 'teselli' metottan geliştiriyorlardı.

Bu tür bir tahrif yönteminin farklı bir biçimde günümüz İslam toplumları arasında da revaçta olduğunu müşahade ediyoruz. İlkesizliğin pençesinde olan kimi sorumsuz alimler, ucuz bir popülizmi bayraklaştırıp halka ve yöneticilere şirin görünmek için dinin değişmez değerlerini zorluyorlar. En azından iyiliği yayma ve kötülüğe engel olma noktasında görevlerini tavsatıyorlar. Halkı dine uydurmak yerine dini halka uyduruyorlar. Cahil yığınların önünde onlar^ klavuzluk edecekleri yerde yığınların ardına takılıp "sürüden biri" haline geliyorlar.

Belki, peygamberlerine Yahudileşen İsrailoğulları gibi doğrudan iftira etJh miyorlar, lakin ne hayatlarıyla, ne davranışlarıyla ve ne de duygu ve düşünceleriyle peygamberi hatırlatan "örnek" olabiliyorlar. Aksine "örneği" unutturuyorlar. Dinin özünü değiştirip peygamberin hatırasını tahrif ediyorlar. Böylece! peygamberlerini manen "öldürmüş" oluyorlar. Tabi bu da Peygamberlere yapw labilecek dolaylı bir hakaret anlamına geliyor. Birgün birileri çıkıp Peygamberlerine ve onun yakınlarına en olmadık iftiraları yapııştırıp, ağıza alınmayacak! küfür ve ithamlarda bulununca aynen İsrailoğulları toplumu gibi "nemelazım-j alıkla" sineye çekiyorlar.

1. Tevrat'ı Allah korumadı mı?

Tevrat'ın tahriften korunamamasının temel sebebi Allah'ın onu korumayı Beni İsrail alimlerine vermiş olmasıdır:

"Rabbaniler ve ahbar da Allah'ın kitabını korumakla görevlendirildikleri için, onu koruyup-kolluyordular. Artık insanlardan korkmayın, benden kokun da ayetlerimi basit bir ücret karşılığı satmayın. Allah'ın indirdiği ile hükmetme-yenler kafirlerin ta kendileridir."39

Ne ki, Allah'ın Tevrat'ı koruma işini kendilerine emanet ettiği İsrailoğul-lan alimleri Allah'tan korkmayıp emanete ihanet ettiler. Görevlerini yerine getirmediler. Allah'ın hükmü ile hükmetmediler. Dolayısıyla Allah'ın hükümleri ve o hükümlerin içinde yer aldığı vahiy unutuldu.

Ümmet-i Musa'nın Tevrat'a yaptığıının benzerini Ümmet-i Muhammed de Kur'an'a yaptı. Onu taşıması ve iki ayaklı Kur'an olması gerekenler Allah'tan değil de yöneticilerden korktukları için görevlerini ihmal ettiler. Toplum içeri-

ITPIMTULU

!£||

Mirana bore Tanuaıesme Alametleri

sinde hükmedilmek için indirilen ayetler para karşılığı ölümlere okunmaya, muskalar yazılmaya, anma günlerinde "müsekkin" olarak kullanılmaya başlandı.

Ümmet-i Muhammed, Ümmet-i Musa gibi Yahudileşme temayülüne ka-pılsa da, Kur'an'ın metni Tevrat gibi tahrif edilemedi. Çünkü bu iki kitap arasında bir fark vardı. Allah Tevrat'ın korunmasını daha önce verdiğimiz ayette görüldüğü üzere İsrailoğulları alimlerine tevdi etmişken, Kur'an'ın korunmasını bu ümmetin alimlerine bırakmayıp bizzat kendisi üstlenmişti:

"Elbette biz, biz indirdik Zikri ve elbette onu koruyacak olan da biziz."40

2. Musa ümmetinin Tevrat'ı tahrifi

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Daha önce vahiy gönderildiği halde yeni bir vahye niçin ihtiyaç duyulmuştur sorusuna verilebilecek en ciddi cevaplardan biri "öncekiler tahrif olduğu için"dir. Allah, insanları bozulmamış vahye çağırmakla emretmektedir, yalana, efsaneye, düzme-koşma şeylere değil.

Eğer vahiy bozulmuş, Kitab tahrif edilmişse, bu durumda çağınlanların davete uymama hakları doğar. Çünkü kimse, kaynağı kanşık bir bilgiye iman etmemekle kınanamaz.

Eğer günümüzde Müslümanlar tahrif edilmiş bir dine çağınıyorlarsa, çağ-nlanların elinde muharrirlerin çağırdığı "muharref dini" reddetme hakkı vardır. Ancak, hiç bir kimsenin Kur'an'daki islam'ı reddetmeye hakkı yoktur, çünkü tahrif edilmemiş, bozulmamış, aynen muhafaza edilmiş bir mesajdır. Onun için de Hz. Muhammed'den sonra "fetret" yoktur. Fetretler, kitabın tahrif, dinin tah-rib edildiği durumlarda oluşurlar.

Kur'an'da, İsrailoğullarının Yahudileşme süreci ele alınırken "tahrif olgusuna özel bir yer ayrılır. Bunun nedeni, Yahudileşmenin temel sebebinin "tahrif olarak görülmesidir. Öyle ya, bir din ki, kaynağı tahrif edilmişse, ondan sonrasının ne değeri kalır? Tahrif edilmiş bir dine inanan ne kadar samimi ve dürüst olursa olsun, nihayetinde "aldanmıştır". Bu, tıpkı kişinin alın teriyle kazandığı paranın kalp çıkmasına benzer. Bu aldanış Kur'an'da da çok güzel tasvir edilir.⁴¹

an a uore Tanıraneyme

TETTAYULU

Kur'an'a Göre YaTTüdüleşme Alametleri

Aynı şey müşrikler dahil tüm inanç sahipleri için de geçerlidir. Kafır dahi olsa bir kimse inancında samimi olabilir. Lakin kürtündeki samimiyeti o kimsenin kurtuluşuna vesile olamaz. Olay sadece "inanmak" olayı değil, "hakka inanmak" olayıdır. "Neye olursa olsun, yeter ki inan" meselesi değildir mesele. İnancınızın değeri inandığınız şeyin doğruluğuyla orantılıdır.

Kur'an, Tevrat'ın tahrirîni ifade ederken tahrifin hangi şekillerde yapıldığını farklı kavram ve terimlerle ifade eder:

1. Tahrif yoluyla:

Kur'an "onu tahrif ediyorlardı" (*j&h) ifadesini kullanıyor, "tahrif kelimesi sözlükte "geri dönmek, yolu değiştirmek, yoldan çıkmak, bozmak, eğilmek, ayağı kaymak" anlamlanna gelir.⁴² Kur'an'da hepsi de Yahudileşenler için kullanılır: "Allah'ın kelimam kökünden bozup değiştiriyorlar"⁴³ "kelimelerikonuldukları mânâdan çıkarıyorlar".⁴⁴

Tahrifin bu son çeşidini Yahudiler sık sık yapıyorlardı. Kur'an'dan öğrendiğimize göre Rasulullah'a gelip "bizi dinle" »cHj» diyorlar hemen arkasından da "dinlemez olasica" (^«—• v) ya da "seni bizi dinlemeye kimse zorlayamaz" gibi hem övgü hem sövgü anlamına gelen çift cinsiyetli deyimler kullanıyorlardı. "Bizi gözet, kolla" manasına gelen "uı/ ifadesini "ayn" harfini söylerken dillerini kırarak "çobanımız" anlamına gelen " v/ ya çeviriyorlardı.⁴⁵

Yahudilerin tahrif usullerinden biri olan 'kelimelerle oynama' hastalığı çok eskiye dayanır. Allah onlara Kudüs'e "Ya Rabbi bizi affet (\$»-) diyerek kapıdan girin." diye

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

emretti. Onlar "bizi affet anlamına gelen "hıttā" yerine bir harf değiştirerek "buğday" anlamına gelen "ik»." diyerek şehrin arkasından girdiler.⁴⁶

Tabi, bu düşük işi, Saadet Asn Yahudileri gündelik hayatlarında da yapıyorlardı. Hz. Aişe'nin şahid olduğu bir olaydan öğreniyoruz ki onlar Rasulullah'a verdikleri selamda dahi tahrifat yaparak "esenlikte ol (^> fHJi) yerine "kahrol" {^4*- fi~Ji) manasına gelen bir kelimeyi geveliyorlardı.⁴⁷

Elbet, Yahudileşme alametlerinden biri olan kelimelerle oynama hastalığı

Müslümanlara da bulaştı. İslam tarihinde de bu gibi tahrifat yapıldı. ,.>•:

Bazı Müslüman alimlerin kelimeleri ve harfleri değiştirerek yaptıkları tahrife ilginç örnekler verelim: "De ki, ben de yalnızca sizin gibi bir insanım" i ayetindeki "14 " edatındaki mekfufe olan "t*" yi "jj" den ayırıp "olumsuz" manası vererek ayeti "De ki, ben sizler gibi (sıradan) bir insan değilim" gibi tam tersi bir manaya tahrif etmişlerdir.⁴⁹ İlginç olan da şudur ki, Kur'an'da bu açık tahrifi yapanlar Hz. Peygamberi yüceltme adına bu cinayeti işliyorlardı.

2. "Tebdil" yoluyla:

Değiştirerek tahrif etmek manasına gelen "tebdil" Kur'an'da iki yerde geçer: "Onu kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler"TM "kelamı, kendilerine söylenmeyen bir lafla değiştirdiler."[^]

Tebdil adlı bu tahrif içerisine, tefsir maksadıyla önceleri şerh ve haşiye olarak Tevrat'ın kenanna düşülen notların daha sonraki istinsah sırasında metne dahil edilmesi de girer. Buna Tevrat'tan tipik bir örnek "İsrailoğulları üzerine bir kral krallık etmeden önce Edom ülkesinde krallık yapanlar şunlardır..." fıkrasıdır.⁵² Bu Tevrat ayeti Hz. Musa'nın ağzından verilmektedir. Halbuki bu sözü Hz. Musa'nın söylemesi mümkün değildir. Çünkü tarihi bir hakikattir ki Hz. Musa zamanında Edom'da israiloğulları'ndan bir kral olmamıştır. İsrailoğulları'ndan ilk kral Hz. Musa'dan üç asır sonra gelen Saul'dür.

Tevrat müfessirlerinden Adam Clark da Tekvin kitabının 32-39. ayetlerinin, Tevrat'ın ana nüshalarından birine tefsir olarak yazıldığını, sonra onu temize çeken birinin bunları Tevrat metninden sanıp Tevrat'a soktuğunu küvetle zannettiğini ifade eder.⁵³ Bu tip bir tahrif Kur'an'da görülmez. Ancak aynı tipte tahrif aynı gerekçelerle hadis külliyyatında çok görülür. Açıklama ve şerhlerin sonradan hadisin metnine dahil edildiğinin sayısız örnekleri vardır. Bu türden rivayetlere hadis ilminde "müddrec" denir. Bazılarına tek lafzi mütevatir olarak anılan "Kim benim adıma yalan söylerse cehennemdeki yerine hazırlansın" hadisine belki de öncekilerin tefsir olarak düştüğü "kasıtlı olarak" O-*—=•) notunun, sonradan metne eklenmesi bunun en çarpıcı örneğidir.

3. Gizleme yoluyla:

İsrailoğulları Hz. Musa'ya indirilen kitabın çoğunu gizliyorlardı.⁵⁴ Kitap-taki delilleri ve hidayeti gizliyorlardı.[^] Kitap ehlinin gizlediği İlahi bilgilerden bir çok şeyi Kur'an açıklıyordu/6 Bile bile gerçeği gizliyorlardı."¹

4. Unutma yoluyla:

Kendilerine gönderilen vahiyle hükmetmeyip onu unutulmaya terkedi-yorlardı: "Uyarıldıkları şeyden bir payı unuttular."^{5*}

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

5. Uydurma yoluyla:

Uydurdukları yalanlan, ya da tefsirleri bir müddet sonra Kitab'ın metnine ilave ediyorlar, sonraki kuşaklar onu da Kitab'ın metninden zannediyorlardı. Her tahrif, "tahlifi (karıştırma) beraberinde getiriyordu. Kur'an buna dikkat çeker: "Ey ehl-i kitab niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?^

"Yahudilere kendilerine hükmü açıkça beyan edilen Tevrat' gönderildi,60 Allah'ın kitabıyla yetinmeyip gereksiz bir çok soru sordular. Sorularının cevaplarını Tevrat'ta bulamayınca uydurmaya başladılar. Nitekim bunun sonucunda "Mişna-. Söz" ve "Gemara: Pratik" denilen rivayetler çıktı.

Aynı tip tahrifi Müslümanlar da kendi şeriatlarında yaptılar. Hadis uydurmacılığı bunun en tipik örneğiydi. Allah'ın koyduğu haramlarla yetinmeyip uydurma hadislerle yeni haramlar ihdas ettiler. Allah tarafından korunmuş ki-taplannın tahrif olduğu sonucunu doğuracak yalan rivayetleri en güvenilir kitaplarına aldılar. Selman Rüştü ve Turan Dursun gibi kendi inancına düşman edilmiş zavallıların elinde İslam'a karşı kullanacakları birer koza dönüşecek "Garanik" türü rivayetlerle doldurdular kitaplarını.

3. Muhammed ümmetinin Kur'an'ı tahrifi

Kur'an, Allah tarafından Hz. Peygamber'e 23 senede parça parça indirildi. İnən her ayet zaman geçirilmeden vahiy katipleri tarafından kayda geçirili-yordu. Bu iş için deri parçaları, yassı tabletler, ağaç kabukları, hurma dalları ve kürek kemikleri gibi o dönemde yazıya elverişli malzemeler kullanılıyordu. Kur'an'm vahiy katiplerince yazılımı gerçeği, bize kadar ulaşmış birçok sahih rivayet tarafından da tasdik ediliyordu. Bu durum, Kur'an'ı kendisinden önceki ilahi kitaplardan ayıran bir özellikti.

Hz. Peygamber vahyin yazılmasında o kadar titiz davranıyordu ki, vahyin arasına, isterse kendisinin olsun, bir tek kul sözü girmemesi için "Benden, Kur'an'dan başka birşey yazmayın. Kim benden Kur'an dışında birşey yazmışsa imha etsin" emrini veriyordu."61 Bu emrin sadece vahiy katipleri tarafından tutulması yeterli olduğu halde, İsrailoğullarının kitaplarını nasıl tahrif ettiğini iyi bilen Hz. Rasul, Kur'an'a her hangi bir söz gelmemesi için sözkonusu yazma, yasağını vahiy katipleriyle sınırlı tutmayıp genele teşmil ediyordu.62

Oysa önceki kitaplar böyle bir yöntemle yazılmamıştı. Kur'an'dan önce nazil olup en iyi korunmuş olma vasfını üzerinde taşıyan Tevrat, inişinden yüzyıllar sonra yazıya geçirilmiş, üstelik bu tek nüsha da biri Babil diğeri Asur işgali sırasında iki kez yok olmuş, ilk kayboluşundan yüzyıllar sonra Ezra adında biri onu sözlü geleneğe dayanarak yeniden derlemiştir. Tevrat bugünkü son şeklini Hz. Musa'dan ikibin küsur yıl sonra almıştır.

Kur'an sadece yazılmakla kalmıyor, bunun yanında Rasulullah tarafından Hz. Cebrail'e her yıl okunuyordu. Bu "mukabele" işi, en son yıl iki kez yapılmıştı. Bu durum da gösteriyordu ki Kur'an ayetlerinin ve surelerinin yeri dahi tesadüfen değil belli bir esasa göre diziliyordu. Bizce bu esas, Kur'an'm kendisinden indirildiği

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Levh-i Mahfuz"du ve Kur'an ona göre monte ediliyor, bu montaj sırasında ayetlerin ya da surelerin iniş zamanı değil, ana kompütürde-ki yeri dikkate almıyordu. Bu arada, kimi kurra sahabiler kendileri için de birer nüsha yazarak muhafaza etmeyi ihmal etmiyorlardı. Abdullah b. Mes'ud ve Übey b. Ka'b'ın nüshaları bunun iki örneği.

Hiz. Ebubekir'in hilafeti döneminde yalancı peygamber Müseylime'ye karşı verilen Yemame savaşında çok sayıda Kur'an hafızının şehid düşmesi Hiz. Ömer'i telaşlandırmıştı. Ömer'in ısrarı sonucu Halife Hiz. Ebubekir Kur'an'ı cem etme görevini vahiy katibi Zeyd b. Sabite veriyordu. Zeyd b. Sabit'in vahiy katipliği yanında önemli bir özelliği daha vardı. O da, diğer sahabilerden farklı olarak Kur'an'ı Hiz. Peygamber'in ağzından "son mukabeleye göre" almış olmasıydı.

Ne gariptir ki, tüm rivayetler vahyin Hiz. Peygamber zamanında yazıldığını konusunda ittifak etmesine rağmen, Kur'an'ın cem edilmesi esnasında bu ana malzemenin ne olduğu konusunda hiçbir bilgi vermemektedirler. Bunun yerine birçok asıllı-asılsız rivayet zikreden hadis kaynakları, naklettikleri içeri- J sinde Kur'an'ın korunmuşluğuna gölge düşürecek rivayetlere yer vermekten de kaçınmamışlardır. İşte onlardan biri:

"Hiz. Aişe şöyle dedi: Kur'an'da indirilen ayete göre on kez bilinen emmel haram kılırdı. Sonra bu, bilinen beş kez emmeyle neshedildi. Rasulullah vefat ettiğinde Kur'an'da bu beş bilinen emme ayeti okunuyordu."63

En sahihleri de içinde, bu rivayeti nakleden hadis mecmuaları, galiba bir şeyi gözden kaçırmışlardı: Hadis diye nakledilen bu söze itimat etmenin hem Kur'an'a, hem Hiz. Aişe'ye iftira olacağı gerçeğini... Eğer bu söz doğrudur Ra-sulullah'ın vefatında Kur'an'da olan ayetlerden bazıları şu anda elimizde olan mushafta yer almamaktaydı. Bu rivayeti nesh ile de açıklayamazdık. Çünkü, müfrit neshçiler dahi, Rasulullah'ın vefatından sonra nesh olamayacağını kabul etmişlerdi.

Ümmet-i Muhammed, kendi kitapları olan Kur'an'ın metnini Ümmet-i Musa'nın kendi kitapları Tevrat'ı tahrif ettikleri gibi tahrif edemezlerdi. Çünkü, Kur'an'da açıklandığı gibi Tevrat'ın korunması İsrailoğulları alimlerine bırakılmışken Kur'an'ın korunmasını Allah bizatihi üstlenmişti.

Zaten Tevrat'ın tahrifi de, çoğunlukla, öyle metinden çıkarmak, hükümleri silmek biçiminde gerçekleşmemişti. Daha çok Tevrat müfessirlerinin ve İsrailoğulları alimlerinin yaptığı yorumlar, tefsirler yoluyla tahrif edilmişti. Razi de, Nisa/46, ayetin tefsirini yaparken bu gerçeğe dikkat çekiyor, bu ümmetten bazıları da ayetteki "kelimeleri konuldıkları anlamlarından kaydırıyorlar" azanna muhatap olup, mezhep kaygusuyla ayetleri asıl manalarından çıkararak tahrif ettiklerini söylüyordu.64

Tefsir ve te'vile müsait ifadeler (müteşabihat) içermesi, Kur'an'ın evrenselliğinin en büyük delilidir. Kur'an'ın son ilahi kitap olmasının vazgeçilmez şartıdır bu. Bu gerçeği itiraf etmekle beraber, tefsir ve te'vil adı altında yapılan tahrif, belki de İslam ümmetinin Yahudileşme alametlerinden birincisi olan tahrif sürecinde en büyük yeri işgal eder.

a) Tefsir ve te'vil adı altında yapılan tahrifat

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an zamanlar ve zeminler üstü İlâhi bir kitaptır. Onun değerleri insanlığın değişmez değerleridir. Onun lafzının tamamı subut açısından muhkemdir.⁶⁵ Ona ne insan ne cin, onda olmayan hiçbir şeyi katamamıştır. Allah, dışardan gelebilecek tahrif maksatlı saldırılara karşı "kendi ayetlerini dayanıklı kılmıştır." (*swT«w ,»£***)⁶⁶ Ona batılın zerresi karışmamıştır.

Onun tüm ayetleri, kaynağı, üslubu, belagatı ve icazı açısından "birbirine benzer" (**Li>) 'dir.⁶⁷

Onda manaya delaletleri açısından iki tür ayet yer alır: , 1) Muhkem ayetler. 2) Müteşabih ayetler.

Muhkem ayetler "kitabın anasıdır. "M Manası kesinlik ifade eder ve yalnızca bir manaya gelir. Ne dediği apaçıktır. Anlayış bakımından zekası en alt düzeyde olan insan dahi onun ne demek istediğini anlar.

Muhkem ayetlerin hem metni hem manası îmanın konusudur. Bu tip ayetlerin manaları üzerinde oynama yapmak, tıpkı metni üzerinde oynama yapmak gibidir, tahriftir. Örneğin "vahdet-i vücud" ekolüne mensup bazı müfrit mutasavvıflann yaptığı gibi 'VtJUJi ly^ü: tadın azabı" biçiminde cehennemliklere seslenen ayetlerdeki "tadın" kelimesini "buradan cehennem azabının, can yakan bir şey değil tatlı bir şey olduğu anlaşıyor" yollu bir tefsir tamamen batıldır ve Kur'an'ı tahriftir. Müteşabih ayetler, manası kesinlik ifade etmeyen, birden fazla manaya gelebilen, manasında kapalılık bulunan, ancak ilimde derinleşenlerin üzerinde görüş serdedebileceği, hakiki ve kafi manasınınsa yalnızca Allah tarafından bilinebileceği ayetlerdir.⁶⁹

Müteşabih ayetler üzerinde durmanın şartı ikidir:

•' 1) Muhkem-müteşabih Kur'an'ın tümüne iman etmek.

2) Muhkematı çok iyi derecede bilecek kadar ilimde derinleşmek.

Bu şartları haiz olsalar dahi, ilimde derinleşenlerin müteşabih ayetler için vardığı sonuç ve yorumlar imanın konusu değildir. Müteşabihlerin metnine iman şart, manasına iman şart değildir. Her hangi birinin o ayete getirdiği bir yorum, imanın konusu olamaz. İşte usulde "manaya delaleti zanni olmak" biçiminde formüle edilen kaide budur.

Müteşabih ayetlerin en başında Allah'ın isim ve sıfatları gelmekteydi. İslam ümmeti arasında çıkan ilk kelami ihtilaflardan biri de Allah'ın Kur'an'daki isim ve sıfatlarıydı. Bu sıfatları ilk te'vil eden Mutezile idi. Aşkın bir halik olan "Allah" hakkında, içkin bir mahluk olan "akıl" yaya kalırdı. Tabi ki uzun ve ardı arkası gelmez tartışmalar dışında kimse birşey kazanmadı bu ihtilaflardan. Eğer bu isim ve sıfatlar tefsir edilecekse akılla değil yine Kur'an'dan nakille tefsir edilmeliydi.

tik önceleri bu te'vil furyasına karşı çıkan ve çoğunluğu oluşturan sünni ulema, daha sonra eleştirdiği Mutezile'nin yoluna girecek, mutezile'nin hemen tüm te'villeri Ehl-i Sünnet kelamı adı altında yaygınlaştınlacaktı. Bu kapıyı ilk açanlardan biri olarak bilinen Allame Cüveyni, söylenildiğine göre, ölürken Allah'ın isim ve sıfatları konusunu kastederek "ben Nişabur kocakanlarının imanı üzere ölüyorum" itirafında bulunacaktır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Üzülerek belirtmeliyiz ki birçok tefsirde "tefsirle "tahrif, "te'vil"le "tebdil" birbirine karışmıştır. Yahudiliği evrensel bir forma kavuşturmak için Musevi ilahiyatına te'vili sokup karşı çıkanları itikatsızlıkla suçlayan Yahudi filozof Filon iyiniyetliydi. Fakat onun iyiniyeti, te'vil adı altında yaptıklarının dini tahrif etmesine mani olamadı. İslam tarihindeki te'vil ve tefsirler de çoğu kez iyi-niyetle yapılıyordu. Fakat sonuçta tahrife kapı açıyordu.

Tefsir adı altında tahrife yeltenen ilk gurup Hariciler idi. Onlar Maide/47 ayetini 'Hüküm yalnızca Allah'ındır' (*u ^İ^V) biçiminde tefsir edip slo-ganlaştırdılar. Bu tefsirlerine dayanarak da hakemi kabul eden Hz. Ali ve Mu-aviyeyi tekfir ettiler. Tekfir ettiklerine mürtedin hükmünü uygulamak için ölüm fedailerini yolladılar. Hz. Ali bu fedailerden biri tarafından şehid edildi.

Haricilerin yaptığı bu tefsir bir tahrif idi. Daha sonraları bu tip parçacı yaklaşımlara "Bektaşî usulü" adı verilecekti. Halbuki bazı konularda anlaşmazlık halinde hakeme baş vurma Kur'an tarafından tavsiye edilen bir yöntemdi.⁷⁰

Sapık te'vil ve tefsire tarihte bir çok örnek gösterilebilir.

Beyan b. Sem'an adlı biri V^***1-*»" 71 ayetinde geçen "beyan" ifadesinin kendisini kastedtiği yolunda bir tefsir yapmış ve arkasına bir yığın adam toplamıştı.⁷²

Yine Mansuriyye mezhebinin kurucusu Ebu Mansur el-İdi Maide/^3 ayetini farzlann düştüğü ve haramlann iptal olduğu yolunda açıklamıştır.⁷³

Tarihte birçokları Kur'an'ı mezhep taassubuna alet etmekte beis görmemiştir.

Abbadiye adlı bir mezhep, "Allah'ın rızasını kazanmak için insanlardan nefsinin feda eden kimse"7' ayetinin Hz. Ali'nin katili İbn Mülceme işaret ettiğini iddia eder.⁷⁵

"Mehdi" lakaplı Ubeydullah Afrika'yı fethedip devletini kurduğu zaman yanında iki danışman taşıyordu. Birinin adı Nasrullah diğeriinki Feth idi. Mehdi kendisinin Allah tarafından desteklendiğine Nasr sûresinin ilk ayetini (c^b ^s*i*i*- (il) delil olarak getiriyor, ayeti tefsir ederken de "nasrullah" ve 'feth" kelimeleriyle yanındaki danışmanların kastedildiğini söylüyordu.⁷⁶

Tefsir yoluyla tahrif bazen de iyi niyetle yapılıyordu. Örneğin peygamberlerin masumiyetini koruyacağım diye işgüzarlık yapan bazı alimlerin Tâ-hâ/121 ayetindeki "ı*»»-" yolunu şaşırdı" ifadesini Arapların, yavru süten kesildiği zaman kullandıkları "J^t ^>" deyimindeki fiil ile tefsir ederek "o ağaçtan yemekten nefret etti' (ir^1 J*^1 o* r^ ^) gibi lafzın zahirine tamamen zıt bir mânâ ile tefsir etmişlerdir.⁷⁷

İyi niyetli bir tahrife bir başka örnek de Allah'ı tenzih adı altında yapıUn şu te'vil: "Allah İbrahim'i dost kıldı"78 ayetindeki "dost" (^-) kelimesini " «—j JI U*» •" rahmetine muhtaç kıldı" biçiminde tefsir ederek, buna da kelimenin "muhtaç olmak" («ö-1) kökünden türediğini delil getirirler. Tabi, bunun ne kadar zorlama ve ayetin zahiri manasına zıt bir 'te'vil' olduğunu söylemeye bile gerek yok.⁷⁹

Bu türden iyi niyetli bir 'te'vil' de meal sahibi çağdaş alimlerimizden biri tarafından yapılır. Yine gerekçe aynıdır: Peygamberin masumiyetini kurtarmak... Mealcimiz, En'am/76-78'deki Hz. İbrahim'in yıldızı, ayı, güneşi görünce söylediği "Bu benim

Rabbimdir" ifadesini metinde soru olmadığı halde "Bu mu benim Rabbim?" biçiminde çevirmiştir.⁸⁰

Tarihte, kelimeleri mezheplerin ayetleri kendilerine delil olarak kullanmaları Kur'an'ı gereksiz bir savaşın malzemesi haline getirmiştir. Bunu ilk yapan, Sıf-fîn'de Halife Hz. Ali'nin ordusuna yenilmek üzere olan isyancı Şam ordusu olmuştur. Muaviye'nin başdanışmanı Amr b. As'ın teklifi üzerine ayetleri silah-lannın ucuna takan Şam ordusu, bu sayede yenilmekten kıl payı kurtulmuş, lakin kendilerinden sonraya bir "sünnet-i seyyie: kötü sünnet" bırakmışlardır: Ayetleri kurşun yerine kullanmak... Daha sonra, eline güç ve saltanatı geçiren her zorba, kendi saltanatını meşrulaştırmak için eli altında beslediği ulema kılıklı zavallılara ayetleri istedikleri gibi yorumlatmıştır. Gerçek alimler, tarihin hiç bir döneminde zulme alet olmamışlar, hele Allah'ın kitabını hiç alet etmemişlerdir.

Müslüman İsrailoğulları'nın Yahudileşme alametleri, Ümmet-i Muham-med içerisinde de tezahür etmiştir. Bunların başında din alimlerinin Kitab'ı bir takım gerekçelerle keyfî yoruma tabi tutmaları gelmektedir. Bu eğilimin günümüzdeki temsilcileri, Allah'ın hükmüyle hükmetmek, faiz, zina, içki, piyango, heykel ve tesettür gibi konularda tam bir Yahudileşme temayülü sergilemektedirler.

Devlet örgütünü işgal etmiş bir avuç etkili ve yetkili laik gayr-ı müslimin başörtüsü konusunda estirdikleri terörü meşrulaştırmak için Nur suresi 31'i keyfî yoruma tabi tutmak kelimenin tam manasıyla bir "tahriftir. "Başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar" ibaresinde geçen "<>W kelimesini, Nebvî uygulamayı Yahudice yok sayarak "baş örtüsü" değil de "meme örtüsü" olarak 'te'vil' edenlere sormalı:

1. Ayet "Mü'min kadınlara da söyle" hitabıyla tüm mü'min hanımları muhatap alan bir cümleyle başlamakta. Bu emir daha önce açıkta olan bir yeri örtme, gösterilen bir yeri göstermeme emridir. Peki, bu emirden önce, Peygamberin temiz eşleri de dahil mü'min kadınların tümü bugünkü üstsüzler gibi göğüsleri açıkta mı dolaşıyorlarmış ki ayeti "örtülerini memelerinin üzerine salsınlar" biçiminde anlayalım?

2. İlerde, bu yan çağdaş 'dinci'lerden daha çağdaş ve modern allameler gelir de bu yorumu yapanları gerici ve tutucu ilan edip bu emir sadece tenasül organlarını kapatmaktır, dolayısıyla bu ayet mayo ve bikiniyi emretmektedir, maamafih pilajlarda mayo ve bikiniyle denize girmenizde dinen bir sakınca yoktur derse buna itirazınız ne olacaktır?

Aslında, Kur'an'ın ayetlerini işine geldiği gibi yorumlayarak tahrif etme işi sadece Bel'am kılıklı alim müsveddelerine ait değil. Tarihte ve bugün her dinî grup ve zümre içerisinde, Kur'an'dan kendi görüşlerini destekleyen ayet parçalarını cımbızla çekerek siyak ve sibakına, Kur'an'ın bütünü içerisindeki yerine, onu Rasûlullah'ın nasıl tefsir edip yaşadığına bakmaksızın, tefsir ve te'vil adı altında tahrif edenler çıkmıştır.

Günümüzde iyi niyetle de olsa bu temayülü sergileyen kesimlerin başında dinî siyasileştiren ve kendileri dışındakilerin "radikal" olarak isimlendirdiği çevreler gelmektedir. Partiyi, oy vermeyi, meclise girmeyi "usul" çerçevesinde değil de "akide" çerçevesinde tartışan bu kesimler, kendilerine delil olarak en olmadık ayetleri bulup çıkarmakta, "İslami harekette mücadele metodu" başlığı altında yapılacak

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

yapıcı bir tartışma yerine, silahların ucuna ayetlerin takıldığı "sıffin" modeli bir tartışma tercih edilmektedir.

Bu kesimin kılıçlarının ucuna taktığı ayetlerin başında "Sakın zalimlere meyletmeyin, sonra size ateş dokunul ayeti geliyor, mücadele usulünü yanlış buldukları Müslümanlara karşı kullandıkları bu ayetten bir önceki ayete baksalardı kendilerine şu İlahi tavsiyenin yapıldığını göreceklerdi:

i

"Öyleyse emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Seninle birlikte tevbe edenler de... Aşın gitmeyin. Zira o yaptıklarınızı görmektedir."82

Dahası, bu ayetten önceki ayete bakıldığında, Allah'ın, Rasulüne Hz. Musa'yı ve Tevrat'ı hatırlattığı görülmektedir, ki bu da bizim kitabın başından beri savunduğumuz İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesi'ne karşı Kur'an'daki yüzlerce uyandan sadece biridir.

Ayrıca, Kur'an'daki Allah'ın hükmüyle hükmetmek konusundaki ayetleri, münafıklar hakkında Rasulullah'a inmiş, İlahi uyarılan, bugün, kimi Müslüman hizipler aleyhine delil olarak kullanmak da bu tehlikeli yönelişin bir parçasıdır.

Tabi aynı şey, yine usul çerçevesinde tartışılması gereken "siyasal üslup" konusundaki eleştirilere Kur'an'dan alelacele devşirilmiş delillerle cevap verme gayretine düşen kesimlerce de yapılıyor. Örneğin politik arenada bulunan Müslümanların, usullerinin meşruğulunu savunmak için Kur'an'dan Yusuf (a) kıssasını delil getirmeleri bunun tipik bir örneği.

Bütün bunlara hiç gerek yok. Esasen, yanlış, daha baştan olayı "usuK| çerçevesinde değil de "akide" çerçevesinde değerlendirmekle yapılmaktadır. b) "Nesh" ve "tahsis" adı altında yapılan tahrifat

"Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir? Kıyamet gününde de onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah yaptıklarınızı bilmez değildir."8

Bu ayetin içerisinde bulunduğu ayetler gurubu İsrailoğulları'nın Yahudi-leşme sürecinden söz etmektedir. Bu ayetin tamamını göz önüne aldığımızda, Allah'ın hükümlerinden bazılarını tutmamanın ya da geçersiz saymanın adı "Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar etmek" olarak konulmaktadır.

İsrailoğullarına inen İlahi mesaj çeşitli şekillerde tahrif ediliyordu. Bunlardan biri de vahyin hükmünü geçersiz sayma yöntemi idi. Bu duruma Kur'an şöyle işaret eder:

"Uyarıldıkları şeyden bir payı unuttular."84 Bu ayet İsrailoğulları'nın vahyin büyük bir bölümünü unutmadıklarının ya da tahrif etmediklerinin bir deliliydi.

Ümmet-i Muhammed de "nesh" meselesinde İsrailoğulları'nın düştüğü yanlışla düştü.

Sözlükte "yok etmek, gidermek, yazmak, bir şeyi bir yerden başka bir yere nakletmek" manalanna gelen "nesh" in ıstılahı manası konusunda farklı görüşler vardır. Genel olarak nesh "şeriatın bir hükmünün, şefi bir delil ile kaldırılmasıdır:^ Neshedilen hükümle amel edilmez.86 Hükmü kaldıran şer'i delile nasih, hükmü kaldırılan şer'i delile mensuh, bu işleme de nesh denir.

Hasan Basri, Katade, Ubeyd b. Umeyr, İbn Zeyd, Rebi ve birçoğuna göre nesh, Kur'an'dan bazı ayetlerin tamamen kaldırılıp unutturulmasıdır.87 Bu görüşü

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

destekleyen sahih rivayetler çoktur. Hz. Enes b. Malikten gelen bir rivayette "Bi'r-i Meûnejadası sırasında Allah, Nebisine ayetler indirdi, da-
an a uure Tanuonesme

ha sonra onlar tamamen ortadan kaldırıldı" denilmektedir.⁸⁸

Bazı alimler Kur'an'ın Levh-i Mahfuz'dan indirilmesine nesh demişlerdir.⁸⁹

Diğer bazılarına göre ise nesh üç tür olur. 1) Metni baki hükmü mensuh. 2) Metni mensuh hükmü baki.⁹⁰ 3) Metni de hükmü de mensuh.

Nesh üç türde olur görüşte olanlar, nesh konusunda öyle aşın şeyler söylemişler, öyle iddialarda bulunmuşlardır ki, bu görüşün kabulü halinde Kur'an'dan onlarca hatta yüzlerce ayetin hükmünün kalktığını kabullenmek gerekecektir.

Nesh konusunda bu ifrat görüşü benimseyenlerin Kur'an'dan getirdiği delillerin başında "Bir ayeti başka bir ayetin yerine getirdiğimizde'^ ayeti gelir.⁹² Bu ayeti delil getirmek bizzat nesih taraftarlarının koyduğu nnesih, akaide müteallik ayetler için değil; ahkama müteallik ayetler için geçerlidir** kuralına aykırıdır. Çünkü bu ayet Mekki'dir. Ahkama müteallik ayetler ise Medine'de inmiştir. Sonra, ayette geçen "ayet" lafzının teker teker Kur'an ayetlerine delalet ettiği çok su götürür. Kur'an'da "ayet" tekil geldiğinde genellikle "belge, mucize, delil" manalarına gelir. Burada Kur'an'ın tümü ya da şariat manasına gelmesi de muhtemeldir.

Nesh taraftarlarının ikinci önemli delili "Biz daha iyisini ya da benzerini getirmedikçe bir ayeti neshetmez ya da unutturmayız"'^ ayetidir. Ayete dikkatle bakan biri ayette nesh için kesin bir şart getirildiğini göreceklerdir: Yerine aynısı ya da daha iyisinin getirilmesi... Kaldı ki ayet siyak-sıbak ilişkisi içerisinde değerlendirildiğinde İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecini anlatan ayetler içerisinde gelmiştir. Bu ayetten hemen bir önceki ayette Yahudiler kastedilerek "Rabbinizden size iyilik gelmesini istemezler. Allah ise rahmetini dilediğine tahsis eder." buyurulmaktadır. Ayette geçen "iyilik" ve "rah-mef'ten, teker teker ayetler değil peygamberlik, vahiy ve İslam anlaşılır.

Özetle, hayatta nesh vardır. Gecenin gündüzü, yazın bahar, sonraki neslin önceki nesli neshetmesi bunun en bariz delilleridir.

Şariatlar arasında nesh vardır. Yahudiler Rasulullah'ın peygamberliğini reddetmek için neshi inkar ettikleri halde Tevrat'ta neshin olduğuna dair bir çok örnek vardır.

Örneğin önceki şariatlarda Cumartesi yasağı yokken Tev-

rafta Cumartesi gün dünya işi yapmak yasaklanmıştı.⁹⁵ Hz. Nuh Şariatında kan hariç

tüm hayvanlar helal iken Tevrat'ta bazı hayvanların eti yasaklanmıştır.⁹⁶ Tevrat'ta

Buzağıya tapanların öldürülmeleri emredildikten sonra bu emir sonradan

neshedilmiştir.⁹⁷ İncil de Tevrat'ın bazı hükümlerini neshetmiş-tir. Bunun en bariz

örneği, Tevrat'ta Cumartesi yasağı olduğu halde İncil'de bu yasağın neshedilmiş

olmasıdır.⁹⁸

İslam şariatında nesh vaki olmuştur. Ancak bu yukarda verdiğimiz sahih rivayette görüldüğü gibi tamamen kaldırılma ya da unutturulma şeklinde gerçekleşmiştir.

Sahabe ve tabiinden birçokları da bu görüştedir. Onların nesh ayetindeki "ev nünsiha" ibaresini nasıl tefsir ettiklerini yukarda, dipnotta verdik.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an'ın iki kapağı arasında yazılı olup da hükmü geçersiz olan hiçbir ayet yoktur. Şeriatların maksatlarından biri olan "tedricilik" sünnetini göz önüne almayan bir kısım ulema, bazı ayetler arasında çelişki olduğunu zannedip bir kısmını bir kısmıyla mensuh addetmişlerdir.

Lakin, Hz. Peygamberden Kur'an'da metni bulunan hiç bir ayet için "bu ayet mensuhtur" biçiminde sahih bir rivayet gelmemiştir. Bizce bu çok önemlidir. Ayrıca, mensuh olduğu üzerinde tüm ümmet alimlerinin ittifak ettikleri bir tek ayet yoktur. Bu durumda, nasıl zannî bir delil ya da yaklaşımla subutu kati olan bir ayetin hükmü iptal edilir? Bu, eğer iyi düşünülürse çok büyük bir vebaldir. Hele zannî bir delil olan "hadis" ile kafi bir delil olan "ayef'i neshetmenin ne şer'i ne de akli izahı yapılamaz.99

Elimizdeki mushafta bulunan herhangi bir ayet için sözkonusu edilebilecek tek nesh çeşidi olabilir. O da manaya delaleti zanni müteşabih ayetlere öncekilerin verdiği mânâların, sonrakilerin gelişen bilim ve tekamül eden akıl sayesinde verdiği daha isabetli manalarla nesh edilmesidir. Örneğin Kur'an'da yerin yuvarlaklığına delalet eden tahaha: onu yuvarladı" kelimesine öncekilerin çağlarında yaygın olan yanlış kozmoloji telakkisine uygun olarak verdiği mana "tepsi gibi" idi ki, bu mananın mensuh olduğu su götürmez.

Eğer Kur'an'a farklı bir yaklaşımla "tedricilik" ilkesi göz önünde bulundurularak yaklaşılsa, neshçi ulema tarafından mensuh addedilen tüm ayetlerin Kur'an'ın bütünlüğü ve İlahi vahyin evrenselliği içerisinde muhakkak bir yere oturtulacaktır.

Neshçi ulema nezdinde dahi mensuh addedilen ayet sayısı ihtilaflıdır. Bu guruptan bazılarına göre Kur'an'da neshedilen ayet sayısı 300'e ulaşmaktadır.100 Bu guruptan öylesine ilginç görüşler ileri sürenler olmuştur ki, Örneğin Pezdevi'ye göre savaşa izin veren Bakara/216 ayeti, kendisinden önce nazil olup sabrı, daveti, öğüdü, güzel davranmayı emreden 100 küsur ayeti neshet-miştir.

Nesh konusundaki bu keşmekeş, konunun girişinde aktardığımız Bakara/85 ayetindeki "kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar etmek" gibi bir sonucu getirmektedir. İşte bize bu ayeti hatırlatan garip yaklaşımlara bir örnek:

Kadı İbn el-Arabi "Ey inananlar, siz nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda olduğunuz takdirde sapıtan kimse size zarar veremez. Tümünüz Allah'a döneceksiniz. O size ne yapacağınızı haber verecektir."xm ayetinin son tarafı baş tarafındaki "siz nefislerinizi ıslah etmeye bakın." cümlesini neshetmiştir.

Aynı müellife göre "Afyolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüzçevir:"W2 ayetinin başı ve sonu mensuh ortası muhkemdir.103 İbn el-Arabi Tevbe/5 ayetindeki "haram ayları çıktığı zaman" cümlecığının Kur'an'dan tam 114 ayetin hükmünü geçersiz kıldığını söyler.104

Nesh yoluyla yapılan tahrifin bir benzeri de "tahsis" yoluyla yapılır.

Nesh nasıl ki bir ayetin hükmünü tamamen geçersiz kılmaksa, tahsis de bir ayetin alanını daraltmak, onu kişiselleştirmek, bir kavme, bir zaman ve mekana hasretmektir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ayetler genellikle iniş sebepleri (esbab-ı nüzul) bahane gösterilerek tahsis edilir. Halbuki, ayetlerin iniş sebebi olarak gösterilen rivayetler zannidir. Bazı ayetler hakkında birden fazla olay nüzul sebebi olarak gösterilebildiği gibi, başka bazı ayetler hakkında da iniş sebebine ait hiçbir rivayet nakledilmez. Kaldı ki, ille de her ayetin iniş sebebi olacak diye bir zorunluluk da yoktur.

Kur'an'ı anlama çabalannda kimi zaman ayetin iniş sebebini bilmemek yanlış anlamaya ve hatta tahrife yol açtığı gibi, kimi durumlarda da o ayet için nakledilen sebeb-i nüzul rivayetlerinin etkisi altında kalınarak ayetin kastettiği gerçek mânâ anlaşılamamaktadır.

Tefsir usulü ilminin bu konudaki kaidesi açık ve nettir: "Geçerli olan lafzın umumiliğidir, sebebini hususiliği değil."¹⁰⁵ Bu nedenle, kesin bir delil olmadan hiçbir nüzul sebebi, ayetin hüküm alanını tahsis edip sadece o olaya has kılamaz. Eğer böyle yapılırsa, Kur'an'ın binlerce ayetinden bugünün insanına hitabedecek birkaç yüz ayet ancak kalır. İniş sebeplerini bilmek, Kur'an'ı daha iyi anlamaya vesiledir. Esbab-ı nüzulün bundan öte bir fonksiyonu olduğunu söylemek, hele hele bu zanni rivayetleri Kur'an'ın hüküm alanını daraltmak için kullanmak, çok vahim bir eğilimdir. Ayetler özel bir sebebe mebni olarak inmiş olsa dahi hükmünün genel olduğu kuralını koyan ilk kişi Rasulullah'tır.

İbn Mes'ud'dan nakledilen sahih bir hadiste, kendisine helal olmayan bir kadınla buluşup oynayan bir adamın Nebi'ye gelerek hatasını itiraf ettiği ve bunun ardından "Kuşkusuz iyilikler kötülüklerigiderir! c'06 ayeti indiğini, "Ey Allah'ın Rasulü bu ayet benim için mi indi?" diye soran adama Rasulullah'ın "Ümmetimden bu işi yapan her bir kimseyi kapsaf dediği rivayet edilir.¹⁰⁷

Ayetlerin hükmünü belli bir zaman, mekan ve guruba tahsis etme işi daha çok Nebevi siyasetin saltanata dönüştürüldüğü Emeviler döneminde yapılmıştır. Yöneticiler, kendilerini halkın gözünde mahkum eden bazı ayetlerin kapsamını daraltmak istemişler, kimi güzide isimleri de buna alet etmişlerdir.

Buhari ve Müslim'in ortaklaşa rivayet ettikleri bir hadiste Ebu Said el-Hudri (r) "O ettiklerine sevinen, yapmadıkları şeylerle övülmeyi sevenleri adam sanma. Sanma ki onlar azaptan kurtulacaklar. Onlar için aa bir azap vardır."¹⁰⁸ ayeti için "münafıklar hakkında indirildi" derken, aynı ayet için İbn Abbas "Ehl-i kitap hakkında nazil oldu" der. Bu tartışma İbn Hacer'in de dikkatini çekmiş olacak ki "iki yorum arasında herhangi bir ilişki yok" diyor ve ekliyor: "Çünkü ayet geneldir."¹⁰⁹

Emevi Halifesi Mervan, Medine valisiyken İbn Abbas'ın "sizin bu ayetle hiçbir ilginiz yok, bu kitap ehli için nazil oldu" yorumuna çok memnun olmuş, Zeyd b. Sabit ve Rafi b. Hudeyc'in "hepimizi bağlar, ayetin hükmü geneldir" yorumlarını hiddet ve şiddetle reddetmiştir.¹

110

T K Tl U D ILI 5 1"!

rtn«l»11

Ayetlerin hükmünü tahsis eden mantığa bir örnek daha. Buhari, Zeyd b. Vehb kanalıyla naklediyor:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Ebu Zerr'i ziyaret için mecburi ikamete tabi tutulduğu Rebeze'ye uğradım. Ona sordum: Seni bu duruma düşüren sebep nedir? Dedi ki: Samdayken Muaviye ile "Altın ve gümüşü üst üste yığp da in/ak etmeyen kimseleri acıklı bir azapla müjdele""1 ayeti üzerine tartıştık. Muaviye bu ayetin Kitap Ehli hakkında nazil olduğunu söylüyordu. Ben de "Hem onlar, hem de bizim hakkımızda nazil oldu" diye direttim. Aramızda tartışma çıktı. Osman'a beni şikayet etti."112

Muaviye'nin aksine, Rasulullah, bu ayeti İsrailoğullarının Yahudileşme sürecini anlatan ayetler dizisi içerisinde nazil olmasına rağmen Müslümanların tümü için tefsir etmiştir.113 Yine İbn Ömer de bu ayetten sorulduğundavaltın ve gümüşü olup da zekat vermeyen herkes içindif cevabını vermiştir.114

Ayetleri tahsis etme mantığını günümüzde savunanlar da zalim yönetimlerle kalbî ya da fiilî yakınlığı olan kimselerdir. Bu gibiler, yöneticilerin işine gelmeyen "Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler kafirlerin...zalimlerin... Ja-sıkların ta kendileridir""5 ayetlerini "Yahudiler hakkında nazil olmuştur" diyerek Müslümanlar için hükümsüz addetmektedirler. Dolayısıyla Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen bir Yahudi kafir, zalim ve fasık olurken, Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen bir Müslümana hiçbir şey lazım gelmemektedir. Bu noktada sahabeden İbn Abbas'ın şu sözünü hatırlamamak mümkün değil:

"Siz ne de iyisiniz ya! Tatlı olan ne varsa size, acı olan ne varsa kitab ehline ha? Sizden kim Allah'ın hükmünü inkar ederse kafir olur, kim ona inandığı halde Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse zalim ve fasık olur."116

İşte Yahudileşme alameti dediğimiz şey bu mantıktır. Rasulullah'ın mucizevi haberiyle "onları adım adım, kanş kanş izleyeceksiniz, hatta onlar bir sürüngen deliğine girse siz değireceksiniz" buyurduğu vahim durum bu olsa gerek.

Nüzul sebepleri bahsinde önemli bir konu vardır. Sahabenin ayetin inişinden çok önce ya da sonra vuku bulmuş olayları "bu ayet şunun hakkında nazil olmuştur" diyerek, sözkonusu ayetin inişine sebep göstermesi...117 Bu nedenle bir çok esbab-ı nüzul kitabında ve hemen tüm tefsirlerde çoğu sahabe ve tabiin müfessirlerinden gelen "bu ayet şunun hakkında nazil olmuştur" sözünün ayetin bizatihi iniş sebebini ifade etmekten çok o sözün sahibi olan şahsın o ayeti "tefsirini" ifade etmektedir.118

Sahabenin meşhur olan bu yaklaşımını, bazılarının değerlendirdiği gibi "esbab-ı nüzul" bahsinde ve bir "zaaf olarak değil, "sahabenin Kur'an'a yaklaşımı" bahsinde ve bir "meziyet" olarak değerlendirmek gerekmektedir. Şöyle ki:

Sahabenin, ayetin inişinden yıllar sonra gerçekleşen bir olayı göstererek "bu ayet şu olay hakkında indirilmiştir" demesi, Kur'an'a bakış konusunda daha sonraki nesillerle Kur'an nesli arasındaki muazzam farkın en büyük delilidir.

Hakiki anlamıyla, yıllar sonra meydana gelen bir olayın, yıllar önce indirilmiş bir ayete "sebepe" olamayacağını değil sahabe bir çocuk bile bilir. Bu kadar basit bir gerçeği sahabenin düşünememiş olduğunu bu konuyu ele alan hiç bir müellif iddia etmemiştir. Aksine, sahabenin bu tavrının oldukça yaygın olduğunu kabullenip, bunu te'vil etmeye kalkmışlardır.119

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Zerkani'nin pek de isabetli değerdendiremediğı, sahabenin bu tavrının neresi meziyyettir?

Şurası ki, sahabe Kur'an'ı belli bir zamanın, belli bir mekanın, belli bir topluluğun, belli bir neslin kitabı değil tüm zamanların, mekanların, insanların ve nesillerin evrensel kitabı olarak görmüşler, geçmişin ve geleceğın tarihini mutlak hakikatin ve adaletin ifadesi olan vahyin mihengine vurmuşlardı. Onlar için Kur'an, hayatın içine her an nazil olan bir kitaptı.

Sahabe, ayetin inişinden yıllar sonra olmuş bir olayı, kendisinden yıllar önce indirilmiş bir ayete "nüzul sebebi" olarak gösteriyorsa, bu "âyât-ı hadisâfı" "âyât-ı Kur'an" ile telif etme, tefsir etme ve anlama çabasının bir ürünü olarak değerdendirilmelidir.

Sahabenin bu anlayışına göre, bir ayetin "sebeb-i nuzulü"nü 20. asırda, 21. asırda aramak pekâlâ mümkündür. Kur'an'ın Yahudileşme süreci hakkında anlattıklarının "sebeb-i nüzulünü" yalnızca Medine'de yaşanmış beş-on yıl içinde aramak yerine pekâlâ 2500 yıl geriye gidip Müslüman Musa ümmetinin Yahudileşmesinde ve 1400 yıl beriye gelip 20. yüzyıl Müslümanlarının Yahudileşmesinde arayabiliriz ve sahabe gibi "bu ayetler bu ümmet hakkında nazil olmuştur" diyebiliriz.

Kur'an'a, tüm zamanların ve mekanların değışmez değerdlerinin kaynağı olarak iman eden bir kimse, bundan farklı bir bakışaçasına da sahip olamazdı zaten. Kur'an'ın tarihi olayları anlatırken kullandığı soyutlayıcı üslubun hikmeti de bu olsa gerek. Örneğın, Kur'an, tarihî olumsuz örnekleri tanıtırken özel isim kullanmaz. Hep bu tarihin azılı keferelerini ya "firavun"da olduğı gibi cins isimleriyle verir, ya da ne özel ne cins hiç isim vermeyerek sadece sıfatını vermekle yetinir.

Bunu niçin böyle yapar Kur'an? Elbette, verdiğı örnekler kişiselleştirilip, tarihileştirilmesin diye. Verilen örneğın tek bir zamana mahsus kılınmayıp her zaman ve zeminde var olabilecek müsbet ya da menfî prototipler olduğı far-kedilsin diye... Mesela M.Ö. 2500'lerin firavunları gibi M.S. 1900'lerin de firavunlarının olacağı bilinsin diye...

Seyyid Kutub, et-Tasviru'l-Fennijîl-Kufan isimli eserinde bu gerçeğı şu cümlelerle ifade eder:

"Bu ayetler özel münasebetler ve gerçek şahsiyet tiplerini çizmek için gelmiştir. Ama tasvir sanatındaki mucize bu tipleri muayyen bir zaman ve mekanı aşan, asırları ve kuşakları geçip her devirde bulunan tipler haline getirmiştir.

Tesbit ettiğimiz bu karakterler, Kur'an'da tertipsiz olarak dağılmışlardır. Nasıl ki bu karakterlerde her zaman ve mekandaki toplumlar arasında dağılmış ise... Kur'an bunları öylesine esaslı tasvir etmiştir ki, bu tipler zaman geçmekle demode olmaz, gündemden düşmez, beşer içerisinde her zaman bulunurlar."120

Bu anlayış sayesinde ki, sahabiler Kur'an'ı "kıraat" etmediler, hayata dönüştürdüler. Taberi'nin İbn Mes'ud ve Ubey b. Ka'b'den naklen rivayet ettiğı bir haberden Rasulullah'ın, Kur'an'ı, sahabeye onar ayettik dilimler halinde öğrettiğini, onları hayata dönüştürmeden diğer ona geçmediklerini haber alıyoruz. Söz konusu

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

rivayet, Kur'an'ın Saadet Asn'nda gerçekleştirdiği devrimi niçin daha sonraları gerçekleştiremediği sorusuna da cevap olabilecek bir ifade ile bitiyor:

" (Rasulullah) bize Kur'an'ı ve onu hayata aktarmayı birlikte öğretiyordu."121

TTD I t t7FtT~l C m RTTJtTT

Mir an i

Tanuunıeımtt

4. Sünnetin tahrifi

Sünnet, Kur'an'ın hayata dönüşmüş şeklidir. Sünnetin kavramsal alanı, kitabî ve teorik olanla değil, hayatî ve pratik olanla ilgilidir. Zaten "sünnet" sözlükte alışılmış yol, takip edilen örnek, taklid edilen davranış şekli gibi anlamlara gelmektedir. Onun içindir ki Kur'an, kendisini değil, Rasulullah'ı örnek gösterir.122

Sünnetsiz bir din, peygambersiz bir dindir. Dolayısıyla örneksiz, öndersiz ve hayat dışıdır. Hristiyanlığın batı elinde geldiği nokta işte bu noktadır ve laisizm peygarnbersizliğin tescilinden başka bir şey değildir, ingilizce'deki "reli-gion" kavramı, böylesine hayat dışına çıkarılmış bir "din" anlayışının tam ifadesidir. Dini vicdanileştirmek olarak adlandırabileceğimiz bu tavn Kur'an kesinlikle reddetmekte ve bir Hristiyanlaşma alameti saymaktadır.

Allah Teala'nın, Kur'an'da, Hz. Peygamber'i örnek göstermesi, bir şeyi bize garanti etmesi anlamını taşımaktadır: Örneklik müessesesinin tahrif olunmaktan korunması...

Yok eğer örnek gösterilen kaynak korunmayacaksa, örnek göstermenin pratikte geçerli bir yanı kalmamaktadır. Tahrif edilmiş bir kaynağı örnek almak hem caiz değil, hem de mümkün değildir. Allah ise kuluna imkansız bir şeyi yapmasını emretmez.

O halde tahrif edilmemiş sünnet nedir? Elbette o "ameli sünnet" (V-Afc-H) 'dir.

Hadise gelince...

İsrailoğulları'nın kendi kitapları üzerinde yaptıkları tahrifatın aynısını bu ümmet de hadiste yapmıştır. Önceki ümmetlerin vahyin aydınlık yolundan nasıl saptığını çok iyi bilen Rasulullah, onların kötü sünnetlerini takip etmemesi için bu ümmeti tekrar tekrar uyarmıştır. Özellikle Müslüman İsrailoğulları'nın nasıl Yahudileştiklerini bu ümmete ibretimiz bir örnek olarak gösteren Allah Rasulü, bu ümmetin de "onların yolunu kanş karış, adım adım izleyeceğin? bir mucize olarak daha o günden beyan etmiştir:

"Nebi buyurdu ki: Sizden öncekilerin yolunu adım adım, kanş kanş izleyeceksiniz.

Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gireceksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudiler'in ve Hristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi."123

Rasulullah'ın, bu ümmetin Yahudileşmesi konusunda gösterdiği hassasiyet Kur'an'dan kaynaklanmaktadır. Çünkü Kur'an, İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecine bu ümmetin dikkatini, daha Mekke döneminin ilk yıllarında çekmiştir. Kur'an'ın bu konuya ayırdığı ayet sayısının çokluğundan, konuya verdiği önemin derecesi çıkarılabilir. Kur'an 1/10'undan çok fazlasını bu konuya ayırmıştır. Kur'an'ın İsrailoğullarının Yahudileşme sürecini işleyen ayetleri yalnız belli bir döneme ait

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

değildir. Hem Mekke hem Medine dönemlerinde bu konu üzerinde titizlikle durarak Yahudileşme tehlikesine karşı bu ümmet uyarılmıştır.

Kur'an'ın bu konudaki en büyük uyarısı "kitabın arkaya atılması" konusundadır.

Çünkü Müslüman İsrailoğullan'nı Yahudileştiren en büyük amil ki-taplannı arkaya atarak onun hükümlerini terketmeleridir:

"Kitap verilenlerden bir gurup, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalanna attılar."124

"Allah, kendilerine kitap verilenlerden "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz" diye söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü arkalarına attılar ve ona karşılık bir miktar ücret aldılar."125

Vahyin arkaya atılıp "metruk" bir tarihi hatıra haline getirilmesi yalnız Allah'a karşı değil Peygamber'e karşı da bir hakarettir. Ümmetin bu Yahudileşme alametini Rasulullah'ın kıyamette Allah Teala'ya nasıl şikayet edeceği Kur'an'da şöyle ifade edilir:

"Peygamber der ki: Ya Rabbi, halkım, bu Kur'an'ı terkedilmiş bir halde bıraktılar!"126

Rasulullah'ın kesin emirle "Benden birşey yazmayın. Benden Kur'an dışında birşey yazan hemen onu imha etsin"127 buyurması, sahabenin kendi sözlerini yazmak için izin istediklerinde bu isteği defaatle reddedip buna izin vermemesi128 hep bu ümmetin Kitab'ı tahrif ederek Yahudileşeceği korkusu yüzündendir.

Rasulullah'ın Yahudileşme konusundaki bu hassasiyeti, aynen güzin sa-habilere de sirayet etmişti. İbn Mes'ud'a insanların yanında bir takım hadis metinleri olduğu haberi gelince şaşırıp ve onları getirip imha edinceye kadar şaşkınlığı geçmedi.

Hadis yazılı metinleri imha ettikten sonra şöyle diyordu:

.jı-ıC ıınm o ır ır

:iefT

»130

"Sizden önce Kitap ehli, alimlerinin kitaplarını alıp Allah'ın kitabını terket-tikleri için helak oldular."129

Ümmetin Yahudileşmesinin önüne geçme hususunda en gayretli isimlerden biri olan Hz. Ömer'in de hadis yazımından sahabeyi men etmesine gösterdiği sebep çok ilginç: Kendilerine kitap verilen İsrailoğullan'nın da aynı şeyi yapmış olması... İbn Sa'd'ın aldığı rivayeti okuyalım:

"Ömer sünneti yazmak istedi ve bu konuda sahabenin görüşüne başvurdu. Sahabe hadislerin yazılmasını uygun buldu. Ömer bir ay bu işi düşündü. En sonunda Allah'ın yardımıyla aldığı kararı şöyle açıkladı: Ben sünneti yazmak istiyordum. Ancak sizden önceki kavimleri hatırladım. Onlar da kitaplar yazmışlar ve Allah'ın kitabını bırakarak yazdıkları kitaplara sarılmışlardı."1

Buna benzer bir başka rivayet de şöyle:

"Kasım b. Muhammed'den bana birkaç hadis yazdırmasını istedim. Şöyle cevap verdi: Hadisler Ömer döneminde bayağı çoğalmıştı. Ömer halktan ellerinde bulunan hadis yazılı metinleri getirmelerini istedi. Daha sonra bunların yakılmasını emrederek şöyle dedi: "Kitap Ehlinin "Mişna"sı gibi Müslümanla-ın da Mişna'sıdır bunlar."131

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Sünnetin temiz ırmağını bulandırmak için, onun bir bölümünü oluşturan hadisleri tahrif etmek en uygun yoldu. İsrailoğullan, tahrifata ekonomik çıkarlar yüzünden girişmişlerdi. Müslümanlar ise tahrif işine siyasal çıkarlar yüzünden bulaştılar. İlk uydurulan rivayetler hizip savaşlarında kullanılmak için uyduruldu. Örneğin "Kaderriyye, bu ümmetin mecusileridir" sözü bunlardan biriydi. Ra-sulullah'ın vefatından onlarca yıl sonra ortaya çıkan bir mezhep hakkında, onun ağzından yalan uydurmaktan çekinmemişlerdi Kaderiyye'nin muhalifleri. Tabi Kaderiyye de karşı taraf için uyduruyordu. Mürcie hakkında uydurulan şu "hadis" onlardan biri:

"Nebi buyurdu ki: Mürcie'ye 70 peygamberin dili lanet okusun."132

Uydurmacılık sadece kelami mezhepler arasında kalmıyor, fıkhi mezhepleri de kapsıyordu. Müfrit bir Hanefi mezhebi müntesibinin uydurduğu şu söz bunlardan biri:

"Allah Rasulü buyurdu: Ümmetimden bir adam çıkar. Ona denilir ki Mu-hammed b. İdris (İmam Şafii). O adam ümmetime iblisten daha zararlıdır. Yine ümmetimden bir adam çıkar, ona Ebu Hanife (İmam Azam) denilir. O ümmetimin kandilidir."133

Allah Teala ise Kur'an'ın uydurma olmaktan münezzehe olduğunu şöyle açıklıyordu:

"Bu uydurma bir hadis deşdir. Ancak kendinden öncekileri doğrulayan, her şeyi açıklayan ve inanan bir toplum için rehber ve rahmettir."134

Uydurmacılığın en tehlikeli yanı, Allah'ın koyduğu haram ve helal sınırlarını değıştirmekti. İsrailoğullan'na mubah olan bir çok şeyi hahamların haram kıldığını Kur'an'dan öğreniyoruz:

"Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in kedisine haram kıldığı şeyler dışında İsrailoğullanna bütün yiyecekler helaldi. De ki: Getirip okuyun Tevrat'ı, eğer doğruysanız?"135

İsrailoğullan alimleri bu fazladan haram ve yasak koyma işini çıkar yüzünden yapıyorlardı. Şöyle ki: Tevrat herkesin elinde bulunan bir kitaptı. Alimler Tevrat'ta olmayan bir takım yasaklar uydurdular. Sıradan insanlar Tevrat'a bakıp bu yasağı göremiyorlar ve doğruca bu bilginlere geliyorlardı. Onlar da, siz Kitab'ı tek başınıza anlayamazsınız, kitap dışında sizin bilmeyip bizim bildiğimiz hükümler var, onları ancak bizden öğrenebilirsiniz, diyorlardı. Böylelikle, halk helal ve haramı doğrudan Kitap'tan öğrenme yerine hahamlardan öğrenmek mecburiyetinde bırakıldı. Din adamları sınıfı bu işten hayli para kazanıyordu. Onun için de insanlara Kitab'ı öğretme yerine onları ikinci üçüncü sınıf bilgilerle oyalama yoluna başvuruyorlardı. Tabi böylece Tevrat'ı bilen insanların sayısı azalıyordu. Giderek bir avuç hahamın tekeline giren Tevrat'ı ise tahrif etmek hiç de zor olmuyordu. Nasıl olsa halk Kitab'ı bilmiyordu. Bu sebepten olsa gerek ki Rabbımız Kur'an'ında berrak ve net bir biçimde ilkeyi koymuştu:

"Allah size haram kıldığı şeyleri geniş bir şekilde açıklamıştır. Doğrusu birçokları bilmeden keyiflerine uyarak halkı şaşırtıyorlar."136

Şeriatların maksatlarından biri olan "eşyada asıl olanın mübahlık olduğu" ilkesi, giyecek, yiyecek, resim, müzik, beşeri münasebetler konularında askıya alınarak, şeriatın koymadığı bir yığın yasak İslam adına insanlara dayatılıyordu. Bu durum, daha önce İsrailoğulları'nın başından geçen bir sapma eğiliminin bu

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ümmetteki karşılığı olsa gerek. Bu da Kur'an'ın deyimiyle "Allah'ın insanlar için yarattığı güzellikleri yasaklamaktır ki Kur'an öyle soruyor:

"Sor: Kim yasakladı Allah'ın kullan için meydana getirdiği süsü ve güzel nızıklan? De ki, o dünya hayatında inananlar için de var, kıyamet günü ise yalnızca onlarıdır."137 Bilinen bir husustur ki şeriatta bir şeyin helallğine değil haramlığına delil aranır. Allah'ın koyduğu sınırları çiğnemek ne kadar büyük isyansa, Allah'ın serbest bıraktığı bölgelere yeni sınırlar koymak da o kadar büyük isyandır. İsrailoğulları alimleri böyle yapmış, halk da onların helal kıldıklarına helal, haram kıldıklarına da haram olarak inanmışlardır. Halkın bu inancını Allah'a şirk koştukları olarak niteleyen Kur'an'ın sesine kulak verelim: "Allah'ı bırakıp hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler."138 Ehl-i kitaba mensup din alimlerinden birinin bu ayet hakkında Rasulullah'a "ama onlar hahamlara ve rahiplere ibadet ve secde etmiyorlardı ki" demesi üzerine Rasulullah ayeti şöyle açıklamıştı: nKuşkusuz onlar din adamlarına ve ulularına tapmıyorlardı. Lakin onlar bunların serbest bıraktıklarını helal kabul ediyorlar, yasakladıklarını da haram kabul ediyorlardı. "1M

Allah'ın koymadığı yasakları koymak sünnetullahı aykırı olduğu gibi, fıtrata da aykırıydı. Çünkü, eğer vahiy bir konuda yasak koymamışsa elbette bunun bir hikmeti vardı. Bu hikmet dün çıkmamışsa bugün, bugün değilse yarın kendini gösterebilirdi. Çünkü din evrenseldi ve getirdiği kurallar da kutup es-kimolarından Avusturya Aborijinlerine, Tibet doruğundaki insanlardan Guatemala yerlilerine varana kadar, bütün bir insanlığın ihtiyacını karşılayacak çapta olmalıydı.

Arap ırkına has hayat tarzını, giyim stilini, damak zevkini, estetik anlayışını din payesi altında tüm dünyaya dayatmaya kalkmak, öncelikle dinin "değişken" ve "sabitlelerini" birbirine karıştırmak demektir. Bu, dinde laubalileşme sonucunu doğururdu. Çünkü insanlar, hayati sorunlarını çözmede hiç gereği yokken yerli-yersiz din ile karşı karşıya getirildiğinde, din kalabalıklarının

dini olmaktan çıkıp bir seçkinler sınıfının dini olmaya başlıyor, kalabalıklar ise artık dinin değişmez değerlerine karşı laubalileşiyordu. Bu, tam da İsrailoğulları'nın Hz. Musa'dan sonra dinlerine karşı laubali oluş serüveninin aynısıydı.

Dün, tiyatro konusunda konulan sınırın belirlenmemiş yasakların ardından bugün İslami tiyatro'nun farziyeti derecesine, dün 'erkek çocuklarını dahi okula göndermeme' ifratının ardından bugün delikanlı kızların okuması hatın-na 'başlanm açıversinler canım' tefritine, dün vesikalık resmin dahi zarurete binaen tecvizinden, bugün Altın Portakala aday 'hidayet filmleri'ne, dün telli çalgıların haramlığından bugün telli çalgıların, yanında dut yemiş bülbüle döndüğü orklar ve orkestralar eşliğinde verilen 'İslami konser'lere, dün dinlenmesi 'haram' olan radyodan bugün kurulması 'farz' olan televizyon istasyonuna kadar bir yığın örnek, yukarıda vardığımız yargıyı sadece doğrulamakla kalmıyor, içine düşülen çıkmazı da bir kara mizah halinde gözlerimizin önüne seriyor.

5. İsrailiyyat

Hadis uydurmacılığı bahsinde önemli bir konu da İsrailiyyat'tır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İsrailiyyat, önceleri İsrailoğullan kaynaklı tüm rivayetlere verilen bir isimken, daha sonra İslam kültürüne girmiş tüm yabancı kaynaklı bilgilerin ortak ismi haline gelmiştir.

İsrailiyyat adı altında toplanan rivayetlere "İslam mitolojisi" ya da "İslam folkloru" adını vermek mümkündür.

İslam kültürüne giren İsrailiyyat kaynaklarının başında Tevrat gelir. Bilindiği gibi Kur'an Tevrat'ı tasdik ederek kendisinin önceki kitapları doğrulayıcı olarak gönderildiğini ifade eder.¹⁴⁰ Bu ayetlerden Maide suresinde olanı Tevrat'ın da içinde bulunduğu önceki kitapları sadece tasdik etmekle kalmaz, Kur'an'ın onları koruyup-kollayıcı olarak indirildiğini de beyan eder:

"Sana da bu kitabı, kendisinden önceki kitapları doğrulayıcı ve onları koruyup-kollayıcı (^W) olarak gerçekle indirdik."¹⁴¹

İbrani literatüründe Tevrat (Torah: şariat), bugün elde bulunan resmi Tevrat'ın ilk beş kitabına verilen isimdir. Bu ilk 5 kitabın Hz. Musa'ya indirildiğine inanılır. Buna rağmen Kur'an'da, "Tevrat" isminin Hz. Musa'ya izafe edildiği tek bir ayet dahi bulunmamaktadır. Fakat, nedense, Tevrat hep Hz. Musa'ya indirilen kitap olarak adlandırılmıştır.

Kur'an'da Hz. Musa'ya verildiği belirtilen sahifelerin ismi bir yerde "suhuf: sahifeler"¹⁴² diğer tüm ayetlerde "Kitab" olarak geçer. Tevrat isminin geçtiği hiçbir ayette ise Tevrat Hz. Musa'nın adına izafe edilmez. Bir ayette ise bu "ki-tab"ın hem Musa, hem de Harun'a verildiği ifade edilir.¹⁴³ Bir başka Kur'an ayetinde de Tevrat'tan "esfar-kitaplar"¹⁴⁴ biçiminde söz edilir.

Bütün bu ayetlerden anlaşılan Kur'an'ın "Tevrat" adını verdiği kitap, Hz. Musa'ya da verilen kitaplar başta olmak üzere Benî İsrail peygamberlerine gönderilen tüm kitapların ortak adıdır. Yani bugün elde bulunan "Tevrat"tır. O tek bir kitap değil bir kitaplar koleksiyonudur. Bugün elde bulunan Tevrat'a bakıldığında bu gerçek açıkça görülür. Onda tüm otoritelerin Hz. Musa'ya indirilen kitaplar olarak kabul ettiği İlk 5 kitaptan başka, Ezra, Nehemya, Eyyub, Süleyman, İshâya, Yeremya, Hezekiel, Daniel, Hoşea, Yoel, Yunus, Zekeriyya gibi Benî İsrail peygamberlerine nisbet edilen kitaplar da yer alır.

Kur'an, Tevrat'ı tasdik etmekle birlikte aynı zamanda onun tahrif edildiğini de açıklar.

Hız. Peygamber'in İsrailiyyat konusundaki yaklaşımı, Kur'ani tavnın bir tezahürüdür. Bu konudaki sahih hadislerin kimilerinde İsrailî rivayetlere olumlu yaklaşımış, kimilerinde olumsuz yaklaşımış, kimilerinde de ihtiyat tavsiye edilmiştir.

Birinci durumun örneği şu olaydır: Abdullah b. Selam'ın Rasulullah'a gelerek "Ben Kur'an'ı da Tevrat'ı da okuyorum" diyerek görüşünü sorması üzerine Rasulullah'ın "Bir gece birini bir gece diğerini oku" dediği nakledilir.¹⁴⁵

Uydurma olduğu kesin olan israiliyyata karşı Rasulullah'ın tavnna şu rivayet delildir: Rasulullah'a elinde İsrailoğullan'na ait kitaplardan -ki bu kitap)azı hadis sarıhlerinin zannettiği gibi Tevrat değildi, baştan sona uydurma rivayetler içeren Yahudi sözlü geleneğinin kaynağı olan Mişna adlı bir kitaptı- bi-iyle gelen Hız. Ömer'i Rasulullah azarlamıştı.¹⁴⁶

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kur'an'ın ve sünnetin bu yaklaşımı esas alınarak israiliyyat üç kısımda leğerlendirilir:

1. Doğruluğı tasdik edilen israiliyyat.
2. Yalan olduğundan emin olunan israiliyyat.
3. Doğru ya da yalan olduğu bilinemeyen israiliyyat.

Kur'an, Tevrat'ın mihenk taşıdır. Kur'an'ın kabul ettikleri doğru, reddettikleri yalan, sükut ettikleri ise meçhuldür. Meçhul rivayetler karşısında tavn-mızın ne olması gerektiğini Rasulullah açıklamıştır:

"Kitap ehlini ne yalanlayınız ne de tasdik ediniz. Deyiniz ki: Allah'a ve Allah'ın bize ve size indirdiğı ayetlere iman ettik."147

Rasulullah, Müslümanlara yaptığı bu tavsiyeyi önce kendi tutmuş, kitap ehlinin Tevrat'tan İbranice okuyup da Arapça'ya çevirerek anlattıkları kimi hikayeleri sadece dinlemekle yetinmiştir. Esasen bu hikayeler, asırlardır o bölgede oturmakta olan Yahudiler tarafından sürekli anlatıla anlatıla artık bölge halkının ortak kültürü haline dönüşmüştü. Bunlar içerisinde Tevrat'ta yer alan bir cümlemin atasözü haline gelmiş olan "kadın kürek kemiğinden yaratılmış" sözünü örnek olarak anılabilir.

Bölgenin insanlarına kendi dilleri ve kültürleriyle hitab eden Rasulullah da, anlatacaklarını kimi zaman bu yerli kültürün terim, kavram, deyim, fıkra, hikaye ve edebiyatıyla anlatıyordu. Bunda garipsenecek bir taraf da yoktu. Allah her peygamberi kendi kavminin lisanıyla göndermişti. Bu konuda şu örnek hayli anlamlı: Ebu Said el-Hudri'den: "Peygamber buyurdu ki: "Kıyamet gününde arz, tandırda pişirilen pide gibi olur. Sizin yolculukta pidenizi evirip-çevirdiğiniz gibi, Cebbar olan Allah da onu cennet ahalisine ziyafet pidesi olmak üzere evirip çevirir." Bu sırada Yahudilerden biri geldi ve "Ey Kasım'ın babası, Rahman olan Allah seni mübarek kılsın. Cennet ahalisinin kıyamet günü yol azığının ne olduğunu sana haber vereyim mi?" dedi. Hz. Peygamber "evet" buyurdu. Yahudi, Rasulullah'ın dediğı gibi: "Arz, bir tek pide olur" dedi. Bunun üzerine Rasulullah bizlere baktı ve öyle bir tebessüm etti ki, azı dişleri görünüyordu. Sonra Yahudi "sana cennet ahalisinin ekmeklerinin katığını da haber vereyim mi?" dedi. Rasulullah "evet" dedi. Yahudi: "Onların katığı "balam" ve "nun"dur dedi. Saha-biler sordu: "Nedir onlar?" Yahudi: "Öküz ile balıktır. Bu iki hayvanın ciğerinin bir tek parçasından 70 bin kişi yiyecektir." dedi."148

Metnine dikkatle bakıldığında, hadiste ravilerden kaynaklanan bir karışıklığın olduğu dikkat çekiyor. Ravi, her ne kadar sözü Rasullullah'la başlatsa da aslında hadisteki hikayenin Yahudi tarafından anlatıldığı ortada. Rasulul-lah'm anlatılan hikayeyi "tebessümle" karşıladığını kendisi de aktarmış. Deccal, dünya, kıyamet vs. gibi birçok konuda buna benzer yığınlarca rivayet nakledilir. Bir çoğunun aslı araştırıldığında bunların israiliyyattan olduğu ortaya çıkmaktadır. Ancak kimi raviler marifetiyle bu rivayetler Rasulullah'ın ağzından çıkmış gibi nakledilmektedir.149 İşte buna benzer "senedi sahih metni illetli" bir rivayetin aslını araştıran bir muhakkikin tesbiti:

"Zübeyr b. Avvam hadis rivayet eden bir adam duydu. Adam hadisi bitirene dek bekleyen Zübeyr ona şöyle dedi: "Sen bunu Rasulullah'tan mı duydun?" Adam: "evet" dedi. Zübeyr ona şunu söyledi: "İşte bu ve benzerleri beni Nebi'den hadis

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

rivayet etmekten soğutanlardır. Ömrüme yemin olsun ki, ben bunu Ra-sul'den duydum ve bunu söylediğinde Rasulün yanındaydım. Fakat Rasul bu hadise başladığında biz ona kitap ehlinden bir adamın sözünü aktardık. Ve sen, "evet, duydum" diyen kişi, sen hadisin başı bittikten sonra geldin ve kitap ehlinden bir adamın anlattıklarını Rasululah'ın hadisinden zannettin."150

İşte bu rivayet, bazı sahabilerin dahi Yahudilere ait bir takım rivayetleri sözün başına yetiemedikleri için Rasulullah'ın söylediğini zannederek rivayet ettiklerinin en ilginç delili. Bu gibi örnekler, muteber hadis kaynaklarındaki senedi sahih lakin metninde İsrailî rivayetler olan hadislerle nasıl bakmamız gerektiğini göstermektedir. İşte şu hadis de onlardan biri:

"Ölüm meleği Musa'ya gönderildi. Musa ona bir yumruk vurdu ve gözünü çıkardı. Melek Rabbine geri dönüp dedi ki: "Beni ölmek istemeyen birine gönderdin." Allah gözünü geri iade etti ve buyurdu ki: Dön, eğer yaşamak işiyorsa elini öküzün sırtına koymasını söyle, avucunun aldığı her kıla karşılık >ir yıl yaşar. Musa sordu: "Ya Rab, ya sonra?" Allah cevapladı: "Ölüm..." Mu-ia dedi: "O zaman şimdi gelsin..."151

Kur'an'a aykırı olan İsrailiyyat tefsirlerde de çokça yer alır. Lakin genel anaatin aksine, tefsirlerde yer alan rivayetler Tevrat'ta nakledilen benzeri riayetlerden çok daha edepli ve makuldür.152

İsrailiyyat, bazı alanlarda Müslüman araştırmacıların tek kaynağıydı. Öze-likle peygamberler tarihi, İsrailoğulları tarihi gibi konularda Tevrat'tan şimdiye kadar yararlanılmış, bundan böyle de yararlanılmaya devam edilecektir. Ancak bu çok dikkatli bir biçimde yapılmazsa, geçmişte olduğu gibi bir yığın hurafe ve yalanın İslam kaynaklarına karışması sonucunu doğurur.

Bugün Tevrat'ın ve İncil'in aslını araştırmak, Musa ve İsa'nın hukukunu savunmak da yine aynen kendi kitaplarını ve peygamberlerini savunmak gibi Müslümanların görevlerindendir. Bir Müslüman için Hz. Meryem'e yapılacak bir hakaretle Hz. Aişe'ye yapılacak bir hakaret arasında fark yoktur. İkisinin de ismetini savunmak îmani görevlerindendir.

Tevrat ve İncil'in asıllarının bulunmasını en çok Müslümanlar istemeli, Tevrat'ı son ve korunmuş tek kitap olan Kur'an'ın sağlayından geçirerek ayıklayıp, sağlam çıkan bölümleri zamanlar ve zeminler üstü İslam'ın tarihine ait birer hatıra olarak muhafaza edilmeli, aynı zamanda birer belge olan bu kaynaktan insanlıkla yaşıt uzun vahiy destanını yazarken yararlanılmalıdır.

6. Çağdaş israiliyyat

Bugün, İslami kültürü tehdit eden, kadim israiliyyat değil, adı israiliyyat olmayan ve kimsenin dikkatini çekmeyen çağdaş israiliyyattır.

İsrailiyyat, bizce "tahrif kültürü"nü sembolize eden bir isimdi. İslam kültürünü tahrife yönelik her kültür "israiliyyat" kapsamına girer. Bu yüzden orta çağda İslam kültürünü istila eden Yunan felsefesi de döneminin israiliyya-tıydı. Her yabancı kültür gibi girdiği kültüre hem katkıda bulundu hem yozlaş-tırdı. Yüzyıllardır boşu boşuna tartışılan ve imanın kelam/aşması demeye gelen Allah'ın sıfatları meselesi, dünyanın "kadim-hadis"liği meselesi, "haşır" meselesi, "cüz'ü la-yetecezza" meselesi

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

hep bu kültürün İslam kültürüne etkisiyle ortaya çıkan incir çekirdeğini doldurmayan meselelerdi.

Bugünün en tehlikeli israiliyyatı çağdaş ideolojiler ve sistemlerdir. Marksizm, sosyalizm, şovenizm, kapitalizm ve Kemalizm birer israiliyyat olduğu gibi, pozitivizm, materyalizm, sekülerizm, ve laisizm gibi felsefî ve siyasî akımlar da bugünün İslam kültürünü ve hatta varlığını ciddi bir biçimde tehdit eden israiliyyattır. Türk-İslamcılık, İslami sol, İslam sosyalizm, şimdilerde moda olan laik İslam da "hakkın batıla karıştırılarak" bir tür "düşünce şirki" elde edilen Yahudi-leşme temayülleriendir. Bu gibi düşünce şirklerine fetva tedarik etmekle görevlendirilen resmi din adamları taifesıyla Kur'an'ın "hakkı batıla karıştırıp bile bile hakkı gizledikleri" için kınadığı Yahudileşmiş din adamları arasında garip ' bir ilişki var. Bu sonuncusu olan laisizm, son moda israiliyyat olarak günümüz Türkiye Müslümanları için çok ciddi bir tehlike olarak hissettirmektedir kendisini. Müslümanca düşünme ve yaşama felsefesini kökten tehdit eden laisizm sadece kültürümüzü değil imanımızı da tehdit etmekte. Kadim israiliyyat kelimeleri yerlerinden ederek düşünceyi tahrif ve hayatı tahrip ediyordu. Çağdaş israiliyyat olan laisizm ise eşyayı menşeyinden, gayesinden ve illetinden ederek düşünceyi tahrif ve imanı tahrip etmektedir.

Bu çağdaş ilhad modası, hayatla imanın arasını ayırarak eşyanın tabiatına aykırı bir konum almakta, bu modaya kapılanlar ise dini "vicdanileştirerek"

Hristiyanlaşmaktadırlar. Laisizm, Kur'an'ın diliyle "sapıtanların yolu", yani bir "Hristiyanlaşma"dır.

Ancak şu bir gerçektir ki, israiliyyatın ister kadim ister çağdaş olsun tüm çeşitlerinde Yahudilerin parmağı hep olagelmıştır. İslami kaynaklara girmiş kadim israilî rivayetlerin başında deccal ve mehdi haberleri gelirdi. Çağımız Yahudileri, tekellerinde tuttukları basın-yayın ve iletişim araçları vasıtasıyla süper güç adı altında insanların zihninde "heyula" haline getirilen yeni "deccal" ve "mehdi"ler imal etmektedir. İnsanlığın bilinçaltına yerleştirilen bu güçler kimi için "korku", kimi için "umut" haline getirilmektedir.

Bugün, iletişim organları sayesinde çağdaş teknoloji muazzam bir hurafe haline gelmiş, insanlar makinalarda, onlarda olmayan bir takım güçler veh-metmeder olmuşlardır.

Çağdaş israiliyyat, "yazılı ayetler" dışındaki üç ayeti de tahrife yönelmiştir:

İnsanın tahrifi: Allah'ın ayetlerinden bir ayet olan insan, hem fiziğiyle hem metafiziğiyle tahrip edilmekte; kitlesel imha silahlarıyla bedeni tehdit altındayken, kitle iletişim araçlarıyla da duygu ve düşüncesi tahrip ile karşı karşıya kalmaktadır.

Olayların tahrifi: Yine Allah'ın ayetlerinden bir ayet olan "â-yât-ı hadisât" da Yahudi kartellerin elinde tuttuğu uluslararası medya tarafından tahrif edilerek insanların haber alma emniyeti katledilmektedir. Olaylar, olduğu gibi değil, haberi aktaranların istediği gibi, tahrife uğrayarak insanlara sunulmaktadır.

Tabiatın tahrifi: Allah'ın ayetlerinden dördüncüsü olan "ayat-ı kainat", yani tabiat teknoloji adlı canavaranın tahrifine uğramakta, ekolojik ve biyolojik denge tahrip

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

olmaktadır. Allah'ın kevnî ayeti olan tabiatın tahribine yol açan bu "teknolojik tahrifi de, insanlığın istikbalini tehdit eden bir tahrif çeşidi olarak görmek yerinde olacaktır. Türkiye gibi pozitivist eğitimin tutmadığı, bunun sonucunda da genç kitlelerde büyük bir inanç boşluğu meydana gelen taklitçi ülkelerde, şimdilerin en moda israiliyyatı, yıldız falcılığı, burçculuk gibi sapkınlıklardır. Onlarca yıldır dînî olan her şeyi yok etmek için insafsızca savaşan resmi ideoloji dinin yerine koyacak bir şey bulamayınca, ortalığı bu sahte dinler, nazar boncuğu, uğur totemleri vs. gibi sosyete putları kapladı. Bu sahte dinlerin peygamberleri de medyum, astrolog, nümeroloğ, falcı, tarot adı altında ortaya çıkan kimselerdi.

Tahrif konusu işlenirken, örnek olarak gösterilen tahrifti akımlar hep hicri ilk üç yüz yıllık bir dilimden gösterilir. Oysa ki, İslam ümmeti içerisinde daha sonra ortaya çıkan tahrifçi mezhepler, dinde yaptıkları tahribat açısından öncekilerden hiç de aşağı değildirler. Şimdi onları özetleyelim.

7. Yeni tahrif akımları

19. yüzyıl, İslam topraklarının batının istilasına tamamen açıldığı yüzyıldı. Bu yüzyılda ortaya çıkan bir çok sapık hareket, işgalci güçlerin desteğinde gelişip serpildi. Bunların başında İran'da Mirza Hüseyin Ali Nuri (öl. 1892) tarafından kurulan Bahailik geliyor.

a) Bahâüik

Bahailik, Bâbîliğin bir devamıdır. Babîlik, çağdaş bir "gulat-ı Şia" akımı olarak Mirza Ali Muhammed (öl. 1850) tarafından kuruldu. Ticaretle uğraşan bir babanın oğlu olarak 1819'da Şiraz'da dünyaya gelen Ali Muhammed, babasının İlim öğrenmesi için gönderdiği Buşehr'de bir takım garip davranışlar sergilemeye başlar. Bunlar arasında, harareti 42 dereceden aşağı düşmeyen yakıcı güneşin altında sihirlenmiş gibi güneşe bakarak günlerce oturması gösterilebilir. Bundan dolayı beyni anımsayan Ali Muhammed bir takım anormal davranışlar ve düşünceler sergilemeye başlar.¹⁵³

Mirza Ali Muhammed 12. İmamın kayıbdan sonraki "gaybet-i kübrâ" döneminde imamların nurunu aksedecek "kamil" bir mümessil bulunması gerektiğini iddia ediyordu. 1844'te, kendisini, "beklenen Mehdi"ye açılan kapı (bab) ilan etti. Bu ismi alırken "evlere kapılarından (ebvab) girin" ayetini ve "ben ilmin şehriyim, Ali de kapı(bab)sı" hadisindeki "bab" kelimelerini delil olarak getiriyordu.¹⁵⁴ Daha sonra gittiği Mekke'de kendisini "beklenen mehdi" ilan etti. Kendisine ilk tabi olan 18 kişiye, 18 rakamının Ebced hesabıyla harf değeri olan "hay" adını verdi.¹⁵⁵ Mehdiliğinin ardından peygamberliğini ilan eden Bab, buna delilinin ne olduğunu soran bir İranlı alime "Senin üzerine bir kitap indirmemiz onlara yetmiyor mu?"¹⁵⁶ ayetini gösterdi.¹⁵⁷

Mirza Ali Muhammed'in en büyük destekçisi Kurratu'l-Ayn adıyla meşhur Ümmü Selma Fatıma adlı bir kadındı. Bahailiğin, İran'ı nüfuz bölgesi ilan eden İngiltere için nasıl bir piyon olduğunu da ele veren şu olay bu hareketin içyüzünü güzel yansıtıyor: Yıl 1844. Yer, İran'ın Bedest kenti. Mirza Ali Muhammed'in kendisini beklenen mehdinin kapısı ilan ettiği yıl ilk kez toplanan Bahai kongresindeyiz. Sahneye büyüleyici güzelliğiyle bir kadın çıkar: Zerrintac, Cenab-ı Tahire, Ferahu'l-Fuad

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

sıfatlarıyla da anılan Kurratu'l-Ayn'dır bu. Bahau'llah'ın "elçiliğini kabul ettiğini ilan eden Kuratu'l-Ayn, bu yeni akımla İslam şeriatının nes-hedildiğini ilan eder. Ona göre bundan böyle dinin gayr-ı meşru telakki ettiği herşey meşru, her tür ahlaksızlık mubahtır. Bundan daha acayip bir şey yapar Kurratu'l-Ayn. Tüm meraklı bakışlar önünde sahneden bir ara kaybolup, sonra tesettürünü çıkarmış ve tüm takılarını takmış vaziyette sahnede görülür. Ve Bahailiğin İslam şeriatından ilk kaldırdığı tesettür farzını şu sözlerle ilan eder:

"Kadın çiçek gibidir. Koklanmak için yaratılmıştır. Onu koklayanların sınırlandırılması ve kadının bir erkeğe hapsedilmesi gerekmez. Çiçekler devşiri-lip dostlara sunulmak için vardır."158

Mirza, "el-Beyan" isimli bir de kitap yazdı ve bu kitabı "mukaddes kitap" ilan etti. Bu kitaba göre Hz. Muhammed'in peygamberliği kendisinin çıkışıyla sona ermişti. Kur'an neshedilmiş, dolayısıyla İslam şeriatının tüm emir ve yasakları "el-Beyan" ile hükümden düşmüştü. El-Beyan, Kur'an taklid edilerek yazılmış, lakin ortaya çıkan metin çok kötü bir kopya olmuştu. İşte el-Be-yan'm "el-Vahidu'l-Ula" suresinin ilk bir kaç ayeti:

"Çok mani olan, çok mukaddes olan Allah'ın adıyla.

Ben Allah'ım. Benden başka ilah yok. Benim dışındakiler yarattıklarıdır. De ki, ey halkım bana kulluk edin. Seni yarattım ve sana rızık verdim. Seni em-niyyette kıldım, seni sevdim. Seni seçip gönderdim, seni katımdan ayetleri okuman için, yarattığım herkesi dinime davet için zatımın mazhan kıldım. Bu korunmuş yüce yoldur. Her şeyi senin için yarattım ve seni alemler üzerine katımızdan bir sultan kıldık."159

İşin garibi Bâbîlik/Bahâîlik adlı bu sapkınlık da ondan 150 yıl sonra çıkan "19'culuk" gibi 19 rakamına dayanıyordu. İşte birkaç örnek:

Bahailikte yıl 19 aydır.

Ayların tümü 19 gündür.

Her Bâbî/Bahâî 19 gün sonunda bir bardak su ile de olsa 19 Bâbî/Ba-haî'ye ikramda bulunmak zorundadır.

Bir Bâbî en çok 19 kitaba sahip olabilir.

Katil maktulün varislerine on bir bin miskal altın ödemek ve 19 yıl her türlü cinsi ilişkiden uzak durmak zorundadır.

Beşte bir dışında kutsal vergi olarak bir defaya mahsus gelirin % 19'u alınır.

Bâbîliği Bahailiğe çeviren Mirza Hüseyin Ali'nin kendisine vahyedildiğini iddia ettiği Bahailiğin kutsal kitabı Kelimât-ı Mekkune 19 sureden oluşur. Her sure ise 19 babdan...

Bahailerin orucu 19. ay olan "a'lâ" ayında (2-21 Mart) 19 gün olarak tutulur.

Mirza Muhammed Ali, İran Şahı tarafından Tebriz'de müçtehidlerin fetvasıyla idam edilince (1850) taraftarları şaha suikast düzenler. Mahkum edilen suikastçılardan ikisi bu hareketi el altından destekleyen İngiliz ve Rusların baskısıyla salıverilerek Bağdat'a sürgün edilir.

Mirza Hüseyin Ali el-Mazenderani (öl. 1892) Bâbîliğin kalıntısı üzerine Bahailiği inşa eder. Kendisini "Allah'ın ortaya çıkaracağı kimse"

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ilan eder. Bahailerin Bağdat'taki varlığını tehlikeli gören Osmanlı yönetimi Mir-za'yı önce İstanbul'da (1863) ardından Edirne'de mecburi ikamete tabi tutar. Burada da rahat durmayınca kendisine "Bahau'llah: Allah'ın nuru" adını veren Mirza Hüseyin, Filistin'in Akka kentine, baş halifesi Mirza Yahya Nuri de Kıb-ns'a sürgün edilir. Mirza Hüseyin Ali'nin, "Abdülbaha" payesiyle yerine halef tayin ettiği oğlu Abbas Efendi Filistin'in Hayfa şehrine yerleşir ve 1. Dünya savaşında İngilizler lehine bölgede gösterdiği yararlıklardan ötürü 27 Nisan 1920'de İngiltere tarafından "şövalyelik" nişanıyla taltif edilir.

Muhsin Abdulhamid, Bahailiğin uğraş verdiği faaliyetleri şöyle sıralar: 1) Cihadın tamamen ortadan kaldırılması. 2) Dinin devletten ayrılması. 3) Faizin mubah kılınması. 4) İçkinin mübahlaştırılması. 5) Tesettürün kaldırılarak çıplaklığın yaygınlaştırılması. 6) İslam kültür mirasından uzaklaşma. 7) Ölüm ötesinin ve kıyametin inkarı.160

Bahailere göre Hz. Adem'den beri, tüm peygamberler "tann zuhuru" olan Baha'yı müjdelemek için gönderilmişlerdir. Çünkü o bütün dinlerde geleceği vadedilen "mev'ud"dur. Bütün dinler, Baha'nın gelişi için birer zemin mahiyetinde gönderilmiştir. Hz. Muhammed'in "hatemu'n-nebiyyin: nebilerin sonuncusu" olması onun "rasullerin sonuncusu" olduğu anlamına gelmez.

Çoğunluğu İran'da yaşayan Bahailer, İsrail, ABD ve diğer Batılılar tarafından himaye edilmektedirler. Dünya üzerindeki tüm sayılan birkaç milyonu (kendi istatistiklerine göre 1986'daki nüfusları 4.730.000) bulan bu sapık din, mütareke yıllarında Osmanlı'nın din değiştirmesini teklif eden Abdullah Cevdet tarafından, İslam'ın yerine ülkenin yeni dini olarak teklif edilmişti.

b) Kadıyanilik

Hindistan'da ortaya çıkan Kadıyanilik Mirza Gulam Ahmet Kadıyani[^] tarafından kuruldu. 1839'da Pencap eyaletinin Kadıyan kasabasında doğan Mirza Gulam Ahmet, 1880-88 arasında bir tasavvuf şeyhi, bir İslam davetçisi görüntüsü altında ortaya çıkar.

İslam'ın Budizm de dahil diğer tüm dinlerle aynı esasa dayandığını, temelde bir olduğunu isbata girişir. 1889'da kendisini "ümmetin en büyük velisi" olarak ilan eder ve insanları kendisine bey'ata çağırır. Bu dönemde "asrın müceddidi" ve "Allah'ın görevlisi" olduğu iddiasındadır.161

1891'de kendisinin "Mesih" ve "Mehdi" olduğunu ilan eder. Kendisine cji daj; Sen mesihsin" şeklinde bir ilham geldiğini iddia eder. İzaletu'l-Ev-ham adlı kitabında "mesihliğini" te'vil etmeye çalışarak "Ben bazı kısa akıllıların yanlış anladığı gibi va'dedilen mesih değilim, ben tıpkı Mesih gibiyim (&-*** J"5* <A) " der.162 Bu dönemde hakkında çıkan tartışmaları bertaraf etmek için şunları söyler:

"Peygamberlik iddiasıyla çıkan herkesi biz de lanetliyor ve diyoruz ki: La-ilahe illallah Muhammedurrasulullah. Muhammed Aleyhisselamın nebilerin sonuncusu olduğuna inanıyoruz. Biz nübüvvet vahyi geliyor demiyoruz; ancak, dediğimiz velayet vahyidir ki o ancak Muhammedi Nübüvvetin gölgesi altında olan ve ona uyan evliyaya gelir."163

Bir başka yerde ise "Ben nebi değilim, ancak "Allah'ın konuştuğu" (kelim) ve 'Allah'ın konuşturduğu' (4Jin>.i/.w) kimseyim." der.

İzaletu'l-Evham kitabında kendisinin "beklenen Mesih" olduğunu söyler, buna karşı Müslim'deki Mesih'in Şam'daki Akminare'ye ineceği hadisini delil göstererek kendisine itiraz edenlere şu gülünç te'vili yapar: "Allah'ın Mesih'i göndermeyi murad ettiği Şam, duygu düşünce ve eylemlerinde habis Yezid'e tabi olan Yezidiler'in bulunduğu bir şehirdir. Vallahi Allah, beni, sakinlerinin tabiatı tıpkı Yezidîler'e benzeyen, kendisi Şam'ı her açıdan temsil eden Kadiyan şehrinde gönderdi."164 Yukarda söylediklerini yalanlayarak, Risaletin Tebliği adlı kitabında "O (Allah) beni vadedilen mesih kıldı ve beni dünyaya gönderdik demektedir.

Neşratu Mi'yartl-İslam kitabında kendisine iman etmeyen kimselerin akıbeti hakkında Allah'ın hükmünün şu olduğunu söylüyordu Mirza Gulam Ahmed:

"Sana tabi olmayıp biat etmeden muhalif olarak kalan herkes, Allah ve Rasulüne karşı asi olmuştur ve o cehennem ehliendir."166

Kadiyani olmayanların cenaze namazını kılmayı yasaklayan Mirza Gulam Ahmed, Müslümanlardan kız alınabileceğini, çünkü onların ehl-i kitap olduklarını söyler. Kendisine iman etmeyen oğlu Mirza Fazl Ahmed'in de cenazesini kılmaz. Kendisine iman etmeyen imamın arkasında namaz kılmayı Allah'ın nehyettiğini söyler.167

1900'de çevresi Mirza Gulam Ahmet'i "nebi" ismiyle çağırmaya başlar. Kendisi bunu "nebî-yi nakıs" ya da "nebî cüz'î" olarak te'vil eder. 1901'de açıkça peygamberliğini ilan eder.168

Tabi Kur'an'daki "nebilerin sonuncusu"169 ifadesindeki "hatem" kelimesini "mühür" olarak tefsir eder ve "kendisinden önce ve sonra gelen her nebinin nübüvveti Muhammed'in mührünü taşımaktadır" der. Bu tefsir daha önceki yalancı peygamberlerin dahi aklına gelmemiş bir tefsirdir. Ve der ki: "Nasıl ki her evrak mühür vurularak tasdik edilir ve resmiyet kazanır, işte aynen nübüvvet de onun mührü ve tasdiki olmadan sahih olmaz."170 Kadiyaniler ayrıca A'raf/35 ayetini Rasulullah'tan sonra peygamber geleceğine yordular.

Rasulullah'ın son peygamber olduğuna iman eden Müslümanlar "Allah'ın hazinelerinin tükendiğini zannetmekle" suçlar ve "Allah'ı hakkıyla takdir edemediler" der. Sözü nü şöyle tamamlar:

"Ben diyorum ki ondan sonra bir tek nebi gelmemiştir, binlerce nebi gelmiştir."171 Mirza Gulam Ahmed "peygamberlikle de yetinmez, gözü daha yükseklerdedir. En sonunda kendisini Budizm'in tanrısından "Kirişna"ya nisbetle "Kirsan" ilan eder. Artık o, tabilerinin nazannda bir "tann"dır.172

c) Hurufilik, ebcedcilik, cıfırcılık

insanlar çok eski çağlardan beri birtakim hurafelere inanagelmişlerdir. Hurafe, bir inanç hastalığıdır. Bu nedenle de, genellikle hurafeci toplumlar hastalıklı toplumlar, hurafeci fertler ruhî yapısı dengesiz insanlardır.

Peygamberlerin görevlerinden biri de inanca musallat olan bu illeti tevhid akidesiyle etkisiz hale getirmektir. Fıkıhta ünlü bir kural vardır: Eşyada aslo-lan mübahlıktır. Akidede bu ilkenin karşılığı "kafi bir delil olmadan inanma-mak'tır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Çünkü, mesele "inanmak" değildir. Asıl mesele inanılan şeyin "hakikat" olmasıdır. Onun için, batıla inanmaya "iman", hurafeciye de "mü'min" denilemez. Çünkü imanın konusu, aklen ve ilmen kendisinden emin olduğumuz şeydir. İnsanlık tarihinde tevhid akidesini bulandıran bir yığın hurafe çeşidi olagelmıştır. Bunlar bazen ağaç, ırmak, inek, yıldızlar, güneş, ateş, yer, gök gibi müşahhas varlıklar olabildiği gibi bazen de peri, gulyabani, dev, hortlak vs. gibi mücerret tasavurlar olabilmektedir.

İnsanın, olmayan bir şeyi vehmetmesiyle, eşyada olmayan bir gücü onda varmış gibi hissetmesi arasında temelde bir fark yoktur. Bunların tümü birer "tahriftir, imanın tahrifi...

Somut birer varlık olan eşyada güç vehmetmekten daha beter bir hurafe olan soyut birer sembol olan harf ve rakamlarda bir takım sırlar ve mânâlar vehmetmek, insanoğlunun en eski hurafelerinden biricür. Bu hurafeler, kendisine inanan insanlarda gösterdiği etki sayesinde yaygınlaşmakta, batıl da olsa, insanın duyulan üzerindeki baskısı sonucunda gerçekleşen birtakım fiziki tezahürler, "evhamlı" insanların hurafelere inanmasına delil olmaktadır.

Din her şeye gücü yeten bir varlığa (Allah), sihir ise tabiattaki somut ya da soyut bir güce yönelmektir. Dinin bir cemaati, sihrin ise sadece müşterisi vardır. Dinde günah ve haram anlayışı varken sihirde yoktur. Dinde açıklık ve anlaşılabilirlik, sihirde ise kapalılık ve gizem esastır. Dinde erdem, itaat ve bağlanma, sihirde ise menfaat vardır. Sihir, ilahi otorite ve ahlaki kuralların dışındadır. İddiası, tanrı (lar) ı zorlayarak bir şey yaptırmaktır, sihirbaz, menfaati için her kutsalı kullanmakta bir beis görmez.

Hurufilik, tarihin en eski hurafe yöntemlerinden biri. Harfler ve rakamlarla insanların duyulan üzerinde baskı kurma, onları, tabiat üstü varlıklarla harekete geçiren birer parola olarak kullanma işinin bir parçası olan rakam değerli harf sistemini (ebced, cıfir) Yahudileşen İsrailoğulları sistematik bir biçimde kullanmışlardır.

Sihirbazlık ve yıldız falcılığı Tevrat'ta yasaklanmasına rağmen 173 Yahudiler bu işi yapagelmışlerdir. Hatta Kabbala adı verilen ve ebced hesabına çok benzeyen bir rakamsal sihir sistemi Yahudilere atfedilir. Kur'an'ı Kerim Hz. Süleyman'ı "peygamber" olarak tanıttınca Yahudiler dediler ki "Muhammed Duvut oğlu Süleyman'ı peygamber sanıyor, halbuki o büyücüydü.^1" Bunun üzeri-
narrnrıtcTT

ne sihri "küfür" olarak niteleyen Kur'an Hz. Süleymana yapılan bu iftirayı reddetti. Bu ayet aynı zamanda sihrin ilk defa nasıl öğretilildiğini de bildirir:

"Süleyman devleti hakkında onlar şeytanların okudukları sözlere uydular. Oysa Süleyman küfre gitmemişti. Fakat o şeytanlar küfre gittiler: İnsanlara sihri öğretiyorlardı. Ve Babil'de Harut ve Marut adlı iki melek üzerine indirileni öğretiyorlardı. Oysa o iki melek "biz bir imtihan aracımız, sakın küfre sapma" demedikçe hiç kimseye birşey öğretmiyorlardı. İnsanlar onlardan eşlerin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Ne var ki onlar onunla Allah izin vermedikçe hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yemin olsun ki onu satın alanın ahirette hiçbir nasibi olmayacağını açıkça bilmişlerdir. Nefislerini sattıkları şey ne kötüdür, keşke bilselerdi..."175

Yahudiler, eski alışkanlıkları gereği hep gizemli şeylerin ardına düşüyorlar, tabiatla insanla uyum içerisinde yaşayan şeffaf güçleri, hasımlarının aleyhine kullanmanın yollarını arıyorlardı. Ayrıca "Ebu Cad hesabı" (JWy j*) diye bilinip Türkçeye "ebced hesabı" olarak geçen rakam değerli harf sitemiy-le, gelecekte vuku bulacak bir takım olayları bileceklerini iddia ediyorlardı.176

İslam alimleri ebced sistemine hurafe olarak bakarlar. İbn Hacer bu sistemle varılan sonuçların batıl olduğunu, ona itimat etmenin caiz olmadığını söyler. İbn Abbas (r)'ın da ebced hesabından insanları sakındırdığı ve onu sihrin bir çeşidi sayarak "bu hesabın şeriatı yeri yoktur" dediği aktanılır.177

Yahudiler, ebced hesabı yöntemiyle bir kimsenin öleceği zamanı bileceklerini iddia ediyorlar, hatta kıyametin ne zaman kopacağını dahi hesaplamaya kalkıyorlardı. Bir keresinde Yahudi alimlerinden Cebel b. Ebi Kuşeyr ve Şemo-il b. Zeyd Rasulullah'a gelerek "bize kıyametin ne zaman kopacağını haber ver" demişler,178 bunun üzerine şu ayetler nazil olmuştu:

"Sana saatin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki "onun bilgisi ancak Rabbimin yanındadır. "m

Bu konuda Kur'an'daki şu ifade de hayli dikkat çekici:

"Sana saatin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. Sen kim, onun zamanını söylemek kim?"180

Yahudiler, gizemciliğe pek meraklı olduklarından Kur'an'ın bazı sûreleri-

I UU'LC9'nc t t n n

nin başında yer alan haruf-u mukattaa ile aşın ilgilenmişlerdi. İlk elde bu harflerin ebced hesabıyla rakam değerinden yola çıkarak ümmetin ömrünü hesaplama yoluna gittiler.

İbn Hişam'ın haberine göre "Elif, lam, mim. Zalike'l-Kitab.." ayetleri indiğinde bir gurup Yahudi Nebi'ye gelerek kendisinden önceki tüm peygamberlere ümmetlerinin ömrünün Allah tarafından bildirildiğini, şu halde kendi ümmetinin ömrünün ne kadar olduğunu sordular. Bu soruya Rasulullah yerine Yahudi reislerinden Huyey b. Ahtab cevap verdi:

""Elif: 1, lam: 30, mim: 40. Toplamı 71 eder. Ömrü sadece 71 yıl olan bir dine girmeye değer mi?" dedi. Sonra sordu: "Ya Muhammed buna benzer başka harf var mı?" "Evet" dedi. "Nedir?" diye sordu. Cevap verdi: "elif.lam, mim, sad..."181

"Valahi bu daha uzun bir süre: elif: 1, lam:30, mim:40, sad: 90. Toplam 161 yıl eder. Daha başka var mı" dedi. Rasulullah "evet" dedi: "Elif, lam, mim, ra..." (13/1). "Bu daha da uzun" dedi: "elif: 1, lam:30, mini:40, ra:200. Toplam 271 yıl eder." Daha sonra Huyey şöyle devam etti: Senin işin bize karışık geldi ya Muhammed, bize az mı söyledin, çok mu söyledin bilemiyoruz." Sonra hep birlikte kalktılar. Huyey'in kardeşi Ebu Yasir ve diğer hahamlar dediler ki: Ne biliyorsunuz, belki de bu rakamların tümünün toplamı Muhammed içindir: $71 \pm 161 \pm 231 \pm 171: 734$ yıl."

Dediler ki: "Onun işi bize müteşabih göründü. Bunun üzerine "Onun bazı ayetleri muhkemdir, bunlar kitabın ana-sıdır. Diğerleri de birbirine benzer. Kalplerinde

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

eğrilik olanlar, fitne çıkarmak, kendilerine göre yorumlamak için onun müteşabih ayetlerinin ardına düşerler" (3/7) ayeti indirildi."182

Kur'an'ın kınadığı halde Süheyli gibi bazı alimler Yahudilerin yöntemini kullanarak surelerin başındaki harflerin tekrarları atılınca, geriye kalanın bu ümmetin bekasına işaret edeceğini söylemişlerdir.180

Cifr, ebced, cümme vs. gibi adlar verilen rakam değerli harf sistemiyle olayların zamanını, yerini, durumunu, sinini keşfetmek için yapılan bu hura-fecilik işlemine "hurufilik" adını verebiliriz. Tarihte bu adla ünlenmiş bir ekol de bulunmaktadır. İranlı Fazlullah Hurufi (öl. 1394) adlı bir şeyhin kurduğu bu tarikatla, görülmeyen güçleri harekete geçirmek ve tabiat üstü kuvvetleri kullanmak için birtakım harf, rakam ve şekillere özel anlamlar yüklenir.184

Örneğin: insan yüzünde doğuştan 7 hat vardır. İki kaş, dört kirpik ve bir saç. Bunlara "ana hatları" denir. Bunlar hal ve mahal toplamı 14 eder. Yedi de "baba hatları" vardır ki bunlar ergenlik çağında erkekte çıkar: Sağ ve sol yanak kılları, iki burun kılları, iki bıyık ve bir de alt dudaktaki kıllar. Bunlar da hal ve mahal itibarıyla 14 eder. Toplamı 28 olur ki, bu da Kur'an'ın yazıldığı 28 harftir. Bu hatlar hava, su, toprak ve ateş gibi dört unsurdan meydana geldiği için her biri dört telakki edilerek 7 ile çarpılırsa yine 28 elde edilir.

Bu saçmalıklar tamamen Arap alfabesinin 28 harf olmasının büyük bir sır olduğu hurafesine yaslanmaktadır. Bu alfabeğe Fars alfabesinin "p, ç, j, g" harflerini de eklersek 32 eder. O halde 32 rakamı da bu kutsallıktan payını almalıdır:

"Alemden her ne varsa 32'ye tatbik olunur. Bütün kainat 9 felek, 12 burç ve 7 seyyareden ibarettir. Bunlara 4 unsuru da ilave edersek toplam 32 olur. Otuz ikinin dışında başka bir şey mevcut olamaz."185

d) 19'culuk: Hem çağdaş, hem hurafe

Hurufiliğin çağdaş bir tezahürü de 19'culuk akımıdır.

Amerika'da yaşamış Türk asıllı bir Mısır vatandaşı olan biyokimya doktoru Reşat Halife'nin kompüter analizlerine dayanarak icad ettiği "19 mucizesi", piyasaya ilk sürüldüğünde hayli taraftar buldu kendisine. Reşat Halife iddiasını "19" sayısının Kur'an'ın kodu olduğu tezi üzerine kurmuştu. Tarihte çıkan her fırka gibi o da delillerini Kur'an'dan getiriyordu.

Birinci delili "gizlenmiş sır" anlamına da gelebilen "Müddessir" suresinin 30. ayeti idi:

"Üzerinde 19 vardır."

19x74, yani 1406 yıl gizlendikten sonra 1974 yılında Reşat Halife bu "gizlenmiş sır" keşfediyordu. Neye göre 1406 diye sormak gerekmezdi. Hicrete göre mi, nübüvve göre mi, surenin iniş yılına göre mi? Ne önemi vardı bunun? 19'un katı hangisine denk geliyorsa ona göre tesbit edilir, olur biterdi.

İki ayeti daha delil gösteriyordu 19'cular:

"Ve de ki: Hamdolsun Allah'a. O size ayetlerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir."186

"Biz, onlara, uruklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi gistereceğiz ki onun gerçek olduğu onlara iyice belli olsun. Kendisinin herşey şahid oluşu, senin Rabbine yetmez mi?"187

19'culara göre bu iki ayette geçen "ayet" kelimeleri "19 mufcesi"ne delâlet etmekteydi. Bu tefsirin en büyük delili kompütür idi. Böylece, matematiğin evrensel dili sayesinde Kur'an'ın Allah kelamı olduğu dünyaya isbat edilmiş olacaktı. Ancak hesaplar yapılırken küçük bir sorun çıktı. Bazı kelimelerin sayımları 19 şifresine uygun düşmüyordu. Örneğin, "-!" kelimesi. 19'culara göre bu kelime 19 yerde geçiyordu. Hucurat suresinin 11. ayetindeki "Jj-i» ^-ı "Allah için değil fasıklar içindi. Haydi o neyse, fakat Hud/41 ve Neml/30'daki besme-lelerdeki "ism'ler niçin alınmamıştı? Eğer onlar da alınırsa sayı 2\ eder, Hucu-rat'takini düşelim; 20 eder. Peki, 19 nereden çıkıyordu?

Kompütür aynı yanlışı "Allah" ismi celalinde de yapmıştı. Reşat Halife'nin kompütürüne göre Kur'an'da Allah lafzı 2698 kez geçmekteydi. Tahmin edeceğiniz gibi bu sayı 19'un tam katı. Fakat, Reşat Halife'nin arçUSUyia, Fati-ha'nın besmelesindeki Allah lafzının da dahil edildiği sayımda, s^yı 2699 çıkıyordu. (Gerçekte bu da yanlıştır. Kur'an'da Allah lafzının sayısı 2703, Fatiha'nın besmelesindeki dahil edersek 2704'tür. 2703 de, 2704 de 19'un katları değildir.) Niçin bir fazla çıkıyordu?!

Sonunda bunun sırrını bulmuştu Reşat Halife. Kendi kaleminden öğrenelim Allah lafzının neden bir fazla çıktığını:

"Kompütür, tarihi bir suçu, Allah'ın kelamı ile oynandığını, Kur'an'a asılsız iki ayetin sokulduğunu ortaya çıkanyor. ... Büyük bir ihtimalle bu iki ayet Ebubekir, Ömer ve Zeyd'den çok sonra Peygamberin hayranın tarafından Kur'an'a sokulmuştur. Çünkü aşağıdaki şemada görüleceği üzere Kur'an'da bulunan 9 kelimenin sayılan hususunda Tevbe suresinin son iki ayetinde bulunanın katmadığımız zaman 19'un katı rakamlar elde ettiğimiz halde, bu iki ayeti kattığımız zaman elde ettiğimiz rakamlar 19'un katı değildir."188

Hurafenin mantığı her yer ve her çağda aynı. Uydurduğumuz hurafeye uymadı diye, hurafenizden vazgeçmek yerine ayetten vazgeçeceksiniz. Buna "Kur'an'a iman etmek" değil "19'a iman etmek" derler.

Peki, diyorsunuz, hadi Tevbe suresinin son iki ayetini katmayalım. O zaman rakamlar "19 mucizesi"ni doğrulayacak mı? Hayır, yine doğrulamıyor, yine sahtekarlıkla iş götürülmeye çalışılıyor.

Örneğin, Halife'ye göre Kur'an'da 20 adet "arş" kelimesi var. Tevbe'deki-ni çıkarınca 19 kalıyor. Oysa Kur'an'da 22 adet "arş" geçiyor. Yusuf/100 ile, Neml/23'teki "arşlar Allah için değil kullar için kullanıldığından sayıma alınmamıştır, deniliyor. Oysa "ism" kelimesinin sayımında, Reşat Halife, kullar için kullanılan "ismü'l-füsuku"yu sayıma dahil etmişti.

19'a uyunca metin ile, uymayınca mânâ ile sayım, ta ki uydurana kadar.

Aynı şey bir çok kelimenin sayımında da yapılmıştı. "Kur'an" kelimesi de bunlardan biri. Kur'an'da 58 kez "kur'an" kelimesi geçmesine rağmen Yunus/15 ayetindeki kelime sayılmayıp sayı 19'un katına denk getirilmiştir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İşte garip bir örnek daha: "v-k-1" kökünden gelen kelimeler Kur'an'da 70 olduğu halde, o, 58 adet bulunduğunu, inkar ettiği Tevbe'dekini çıkarınca 19'un katı olan 57 kaldığını söylemektedir. Bu rakama nasıl ulaştığı gerçekten meçhul. Eğer sadece fiilleri saymışsa bunun sayısı da 42'dir.

Reşat Halife kimi zaman da kendi teziyle çelişkiye düşmektedir. Ona göre "Rab" lafzı 970 adettir. Tevbe suresinin son ayetindeki çıkarılınca 969 kalır, bu da 19'un katıdır. Oysaki Kur'an'da Tevbe suresinin son ayetindeki de dahil "Rab" lafzı tam 969 adet geçmektedir. Eğer Tevbe'deki çıkarılırsa 968 kalır ki bu da 19'un katı değildir.

En sonunda Reşat Halife ağzından baklayı çıkarmıştır. O, beklenen "peygamberliğini" ilan eder. "Reşat Halife/ Allah'ın Rasulü" imzasını attığı "Allah'ın Dünyaya Bildirisi" başlıklı bir metin ile peygamberliğini dünyaya duyurur ve herkesi kendisine inanmaya davet eder. İşte bildiriden bazı pasajlar:

"Allah, rahmetinin bir tecellisi olarak, beni, kendisinden dünyaya bir mesaj sunmakla görevlendirdi ve bu bildiriye sunmak için gereken özel akli melekelerle mücehhez kıldığı gibi, eşsiz nimetlerini tadma ve onun sonsuz hükümlanlığına girerek lütfü keremine mazhar olmakla şereflendirdi.

mjt an a uore Tanutniesme Alametleri

Bu bildiriye olağanüstü bağış yapan şey, Kur'an-ı Kerim'in her ayetinin açık delillerle isbat edilmiş olmasıdır. Benim size Allah'ın elçisi olarak gönderilmiş olduğum zihninizde hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde kompütü-rün ortaya koyduğu 19 mucizesiyle desteklenmiştir. Böylece siz, Allah'ın sizinle konuştuğunu anlayacaksınız."189

20. yüzyılın bu "kompütürlü müseylime"si, tek-tük de olsa kendisine iman eden dâîler de bulmuştu. Bu dâîlerden biri İslam'ın peygamberi Hz. Mu-hammed'in sünnetini "şeytani öğreti" olarak nitelerken190kendi peygamberi Reşat Halife'nin sünneti 19 hurafesini, Kur'an'ın dahi kendisine göre yeniden dizayn edilmesi gereken bir 'iman esası' olarak kabul ediyordu. Tabi bu arada tarihin tüm tahrifçileri gibi tezini isbat için ayetleri tahrif etmekten de geri durmuyordu:

"Hani Allah, peygamberlerden misaklarını alıp demişti ki: "Size kitaptan ve hikmetten pay verdim. Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir rasul geldiğinde, ona mutlaka inanacak ve ona mutlaka yardım edeceksiniz."""

Bu ayet 19'culara göre Reşat Halife'yi müjdeliyordu. Fakat, bu sapık zihniyete göre Muhammed ümmeti aynen öncekilerin düştüğü inkara düşüp bu "çağdaş peygamberi" ve onun "19 mucizesini" reddediyordu:

"Muhammed'e karşı çıkan taklitçi zihniyet, Muhammed'in ölümünden sonra Muhammed'i putlaştırdı ve Kur'an'da son peygamberden sonra gelecek "rasul" ile ilgili apaçık ayetler olmasına rağmen Muhammed'in "son rasul" olduğunu iddia etti."192

Yine 19'cular tıpkı yukarda naklettiğimiz Yahudi yöntemiyle İslam ümmetinin ve dünyanın sonunu hesapladılar. Bu hesaba göre kıyamet 1710 hicri (2280 miladi) yılında kopacaktır. Bunu da Kur'an'daki tüm huruf-u mukat-taa'nın cifir hesabındaki rakamsal karşılığını alt alta toplayarak buldular.193 Tam Yahudiler gibi. Ne ki

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

başlangıç tarihi olarak bi'set'i değil de hicreti aldılar ki 19 efsanesine denk düşsün. Oysa ki ümmetin tarihi nübüvvetle başlar, hicretle değil.

Allah bile Peygamber'ine "sen kim, onu bilmek kim" dediği halde "Pey-

rTnrmr i

L E? P1C

|HITTOtO

ur an a oute

gamberi putlaştırmak"tan bahseden 19'cular, Allah'ın Hz. Muhammed'e layık görmediği bilgiyi kendilerine layık görerek nefislerini putlaştırmakta bir beis görmezler ve üstelik Allah'ın sınırına tecavüz ederek kıyametin vaktini haber vermeye kalkarlar.

Neml/82'de geçen "dabbetu'l-arz"ı "bilgisayarla te'vil eden 19'cular, "tümüyle topraktaki elementlerden oluşan" bilgisayarın Kur'an'ın 1400 senedir gizlenmiş sırnını ortaya çıkardığını iddia ederler.194

19'cular çok ilginç bir şeyi daha yaparlar. Tıpkı, Kadiyaniler'in İngilizlerin Hindistan'daki varlığını; Bahailerin, yine İngiliz ve Ruslann İran'daki sömürsünü meşrulaştırdığı gibi, bunlar da Türkiye'de batılıların taşeronluğunu yapan ba-tıcıların varlığını meşrulaştırmaya çalışırlar.

Bu sapık dine göre, Mustafa Kemal, Kur'an'ın kodu olan kutsal 19 rakamıyla geleceği haber verilen "mucizevî" bir müceddiddir:

"Şeytani bir hilafete son veren Mustafa Kemal Atatürk'ün hayatını kuşatmış bulunan 19 sistemi Fussilet/53 ayetinde belirtilen işaretlerden biridir. Kur'an'dan başka dini kabul etmeyen mü'minler, bu işaretin anlamını ve önemini kavramakta zorluk çekmezler. Emevi, Abbasi ve Osmanlı hurafelerini din edinenler ile insanları putlaştıranlar, elbette bu "ilahi işareti" doğru yorumlaya-mayacaklardır:

1. Doğum tarihi: 1881 (19x99)
2. Nüfus kütük numarası: 19
3. Nüfus cüzdanı numarası: 993814 (19x 52306)
4. İstanbul Harp Okulunda ilk siyasi fikirlere sahip oluşu: 1900
5. Harp okulunu Türk subayları arasında 19. olarak bitirdi.
6. Harp akademisinin 57. (19x3) devresine kaydoldu.
7. Yüzbaşı olarak orduya katılırken 38. (19x2) kişidir
8. 38. (19x2) piyade alay komutanlığı.
9. 57. (19x3) piyade alay komutanlığı.
10. Albay oluşu: 19 Aralık 1915.
11. 19 gün sonra Çanakkale'de 19. tümen komutanı oldu.
12. Samsun'a çıkarak göreve başlaması: 19 Mayıs 1919 (19x101).
13. Bandırma vapurunda kendisi dahil 19 komutan mevcuttu.
14. Samsun'da 19 gün kaldıktan sonra Havza'ya gitti.
15. 4 Temmuz 1919'da Erzurum'a gitti. 19 gün sonra 23 Temmuz'da Erzurum kongresini topladı.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

16. 4 Eylül 1919 Sivas Kongresi'nden 114 (19x6) gün sonra 27 Aralık 1919'da Ankara'ya gitti.

17. Mareşallik ve Generallik ünvanlarını 19 Eylül 1921'de aldı.

18. 10 Kasım 1938 (19x103) de 57 (19x3) yaşındayken öldü.

19. Cenazesinin nakli ve cenaze namazı 19 Kasım 1938.

20. Cenaze töreninde 19 notalı 19. Şopen marşı çalındı.

21. Kendisine verilen toplam madalya sayısı: 19.

22. En eski meclis kütüğünde sıra numarası: 19.

23. İstanbul Akaretlerdeki ev numarası: 76 (19x4)

24. Bıraktığı nakit miras- /9.000 lira.

25. İsmi harf sayısı: /P."ı%

M. Kemal'in hayatını kuşattığı söylenen 19 sistemi için yukarıda verilen örnekler, 19'culuğun modern bir üfürükçülük ve sahtekarlık olduğunun en çarpıcı belgesidir. Yapılacak üstünkörü bir araştırma bu sahtekarlığı hemen açığa çıkaracaktır. Biz de bunu yaptık:

* M. Kemal'in doğum tarihi de doğum yeri gibi meçhuldür. 1881, konuyla ilgilenenlerin de bilebileceği gibi uydurulmuş bir tarihtir. Sıradan bir ansiklopedide bile bu malumat bulunabilir. 1878, 23 Aralık 1880, 4 Ocak 1881, 13 Mart 1881 gibi çeşitli tarihler sözkonusudur.197

* 2. maddedeki "nüfus kütük numarası" uydurmadır, belgesi yoktur.

* 4. madde tamamen saçmadır. Hele 1900 tarihindeki 19'lar mucizenin belgesi sayılacak olursa, 20. yüzyılda (1900-1999) yaşayan herkesin, hepimizin her günü "19 mucize"siyle doludur. M. Kemal'in bilinen ilk siyasal olayı 1905'teki kurmaylık eğitimi sırasında tutuklanıp bırakılmasıdır.

* 5, 6 ve 7. maddeler hiçbir ciddi delile istinad etmemektedir.

* 8 ve 9. maddeler: M. Kemal hiçbir zaman 57. (19x3) alay komutanlığı J yapmamış, 38. (19x2) alayın da komutanlığını değil, vekilliğini yapmıştır.198

* 10. madde: 19 Mayıs'ı ortaya atan F. Fazıl'dır. Aslı yoktur. M. Kemal 1

T K Tİ OBTCT7Tİ C 1 C"H"H"

Kur an a uure

Haziran'da albay olmuştur.199

* Yukardaki tarih yalan olunca "19 gün sonra Çanakkale'de 19. tümen komutanı oldu" "mucizesi" de yalan oluyor, hem de bir kaç kez. Bir kez, M. Kemal 20 Ocak 1915'te Tekirdağ'da 3. Kolordu'ya bağlı olarak kurulacak 19. tümen komutanlığına atanmıştır. 20 Ocak 1915 nere, "19 Mayıs 1915'ten 19 gün sonra" nere?200

* 14. maddede, "Samsun'da 19 gün kaldıktan sonra Havza'ya gitti" deniliyor. M. Kemal'in Samsun'a gelişinden 6 gün sonra 25 Mayıs'ta Havza'ya gittiği bizzat kendisi tarafından Nutuk'ta kayıtlıdır.201

' 15. madde: Erzurum'a gidiş 4 Temmuz değil 3 Temmuz'dur. Dolayısıyla 19 gün sonra değil 20 gün sonra 23 Temmuz'da Erzurum kongresi toplanmıştır.202

' 24. maddedeki 19 bin lira da diğerleri gibi püsküllü yalan. M. Kemal'in has adamı ve Genel Sekreteri H. Rıza Soyak'a göre, M. Kemal'in öldüğünde İş Bankası'ndaki nakit parası 1.519.892.01 liradır. Bu paranın 19.566.80 lirası emeklilik hesabında,

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

53.453.18 lirası 4 no'lu şahsi hesapta, 1.446.872.03 lirası 2 no'lu banka hesabındadır.203

* İsmnin 19 harf olması da bir gözbağcılık. Mustafa asıl ismidir. Kemal öğretmeninin verdiği isimdir. Atatürk, soyadı kanunundan sonra M. Kemal tarafından meclise verdirilmiştir. Eğer meclisin verdiği ünvanları onun adından sayarsak aynı meclis "gazi" ünvanını da vermiştir. Bu durumda sayı 23 eder. 19'cuların bu yaptığı görüldüğü üzere tamamen yalan, dalavere ve çarpıtma üzerine kurulu. Bu 25 madde içerisinde tek kesin doğru 13. maddedir. Aynı mantıkla bu kadar yalan dolana da gerek duymadan M. Kemal'in hayatında 10, 15, 20, 29 örgülerine rastlamak da pekala mümkündür. Bu sadece M. Kemal değil, hepimizin hayatında vardır. Örneğin hepimizin ömrünün 19. günlerinde olanları alt alta dizip "işte 19 mucizesi" demek ne kadar ciddi ise bu da o kadar ciddidir. Alın ben de 29 mucizesi çıkarayım M. Kemal hakkında:

29 Aralık 1904 Harp Akademisine girdi.

29 Ekim 1923, M. K. Cumhuriyeti kurdu.

29 Ekim 1910. M. K.'in Hanya basınında mektubu yayınlandı. Ondan 29

i

gün önce Trablusgarb'a geldi.

29 Kasım 1929 (29x96) M. K.'in ilk heykeli Amasya'da açıldı.

29 Ocak 1900 (29x95) İT Teşkilatı'yla doğrudan ilişkiye girdi.

29 Ağustos 1919'da Erzurum'dan ayrıldı.

29 Eylül 1918'da, Şam'dan yüzbinlerce askeri zayıat vererek geri çekildi.

Gördüğünüz gibi, hiç yalana başvurmadan dahi böyle tesadüfler çıkarmak zor değil.

Buna "mucize" adını vermek gerekirse, mucize olmayan hiç bir kimse, hiç bir tarih, hiç bir rakam yoktur.

Kur'an'ın Yahudiler için kullandığı "kelimeleri asıl anlamlarından saptırma" tahrifini "ûss^1 f^- '• nebilerin sonuncusu"20* ayetinde yapan 19'cular "nebi" ve "rasul" kelimelerinin manalarını tahrif ediyorlardı. Tıpkı Kadiyaniler gibi "nebi" ile "rasul"ün anlamlarını takas edip tahrif eden 19'cular yeni "rasul"ler türetmek için Kur'an ayetlerinden de delil getirmeyi ihmal etmeyeceklerdir. Ezanı 19 kelimeye indirebilmek için, hadisın tamamını reddettikleri halde, Tirmizi ve Nesei'de geçen zayıf bir hadise sarılan 19'cular ezandaki "Muhamme-durrasulullah" ibaresini, Zümer/45 ayetini delil getirerek "putperestlik" olarak yorumladılar.205

19'culuğun en dikkate değer yanı, hurafe üretmede tekelin müfrit sufiler-de olduğunu sananların bu yanlış kanaatlerini yıkmasıdır. Hurafe üretmek için ille de gizemci, mistik, klasik ve romantik olmaya gerek yok.

Görüldüğü gibi değil hadisleri tüm sünneti "şeytani öğreti" adı altında acımasızca süpürüp, ezanda Peygamber Efendimizin adının anılmasını "putperestlik" olarak niteleyebilecek kadar modernistve. "Kur'an'cı", bilgisayara dayalı bir öğreti geliştirecek kadar çağdaş ve akıla, ateist olduğu kendi kaleminden ve ağzından çıkan sözlerle belgelenen M. Kemal'i müjdelenen müceddid ilan edecek kadar yenilikçi ve devrimci geçinen 19'cular da pekala tarihin en mistik hurafe ve he-zeyanlarından hiç de aşağı kalmayan bir hurafenin mimarı olabilmektedirler.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu durum bir kez daha göstermiştir ki, hurafecilik ve tahrif hiç bir zümreye has değildir. Bu bir mantıktır ki biz buna "yahudileşme" adını veriyoruz. Bu mantığa saplanan insan, kimi zaman mânâ, kimi zaman madde, kimi zaman Kur'an, kimi zaman sünnet, kimi zaman gelenek kimi zaman da çağdaşlık adına ayetleri tahrif, dini tahrif edebilmektedir.

e) İskender el-Ekber taifesi

Bir tür çağdaş hurufilik olan rasyonalist 19'cuların tahrifiyle, kendisini "mehdi" ilan edip "Risalet Nurları" isimli bir de kitap indirildiğini iddia eden mistik Mihrcilerin tahrifi özde aynıydı.

Kapağında "İskender el-Ekbefe aittir" ibaresi bulunan "Risalet Nurları-7"nın ilk suresi olan "inzal"de "Kur'an'ı Kerim'den sonra dünyaya indirmekte olduğumuz ilk kitaptan denildikten başka "bu kitap, katımızdan emir gelene kadar kendisine itiba edenlerden başkasına sırdır" ibaresi bulunmaktadır. Kitabın "Cibril-i Emin'in ruhu, aziz ruhu tarafından doğrudan doğruya kalbimize indirildi" cümlesinden de, kitabın iddiasının Allah'tan geldiği yolunda olduğu açıkça anlaşılıyor.²⁰⁶

İşte Kur'an'dan sonra dünyaya indirilen "Risalet Nurları"ndan "ayetler":

"Onlara aralarındaki anlaşmazlıkları halletmelerini söyle. Hepsi ile ayrı toplantı tertip et. Sonra Demirel, Erbakan, Türkeş ve Feyzioğlu kullarımızla toplan. (Anlaşmazlık suresi, s. 1)"

"Bugün öğleden sonra Sanayi Bakanlığına git. Soner'in sağ tarafında sana yardımcı kıldıklarımızdan birini göreceksin. Ona bu satırları göster sana biat edecek. (Mehdi suresi, s. 13)"

"Beni defalarca gördün. Vaktiyle dayıbeyin düştüğü hataya düşme. Beni defalarca gördün. Cibril'i, Muhammed kulumuzu, kendini de gördün. (Allah'ı Teala suresi, s. 15,16)"

"Gördün ki sen uçtuğun zaman kimse senin uçtuğunun farkına varmıyor. (s. 26)"

"Einstein senin tasavvufi bilgine sahip olsaydı Müslüman olurdu. (Zaman suresi, s. 28)"

"Senin Mehdi olduğunu henüz pek az kişinin bilmesini istiyoruz. Alâmetlerin Kitap, Taht, Nur, Sancak, Kılıç'tır. (Kuddus-i Sır suresi, s. 30)"

"Ey İskender el-Ekber hazretleri kulumuz. Evet, sen hakiki bir hazretsin. Bozoklu Han bir veli idi ve senin ceddindir, seyyiddir. Sen de seyyidsin, 12. imamsın, son imamsın. (Tayyî Mekan suresi, s. 44)"

T A U T T U İ L E 5 M E T W W A Y U L U

KCır'an'a Göre Yahudileşme Alâmetleri

"Biz istediğimiz zaman senin ruhunun dalga uzunluğunu, elektron devir sayısını ve ağırlığını değiştirebiliriz. Her gece her insan bu hadiseyi yaşar. (s. 57)"

"Evet, şeytan senin voltajına dayanamaz. Dalga uzunluğu konusunu sana tekrar yazdıracağız." (s. 62)"

Baştan sona abuk-sabuk cümleler ve hezeyanlarla dolu olan bu kitapçık, bir gerçeği daha açık seçik ortaya koymuştur: İnsanlar eğer sadık peygamberlerine tabi olmazlarsa, onları arkalanna takacak sahte peygamberler çıkmaya devam edecektir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Eğer içinde şüphe bulunmayan Allah'ın vahyi Kur'an'a sanl-mazlarsa, bu ümmetin içinden çıkan ya da çıkacak olan Yahudileşmiş muhar-riflerin elleriyle yazıp "bu Allah'tandır"" diyerek piyasaya sürdükleri şeytani vahiylerin tuzağına düşeceklerdir.

8. Bir "devlet alimi" prototipi: Bel'am

"Onlara şu adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermiştik. Onlardan sıyrılıp çıktı, şeytan da onu peşine taktı. Nihayet o azgınlardan oldu.

Dileseydik onu o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, yere saplandı, nevasının peşine düştü. Onun durumu tıpkı şu köpek gibidir: Üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu öyküyü anlat, belki düşünüp taşınırlar."207

Ayetlerde, Hz. Peygamber'den, geçmişte yaşanmış bir olayın kahramanını anlatması isteniyor. Olayın kahramanının adı geçmiyor. Onun yerine, tavır ve davranışı geçiyor. Kur'an'ın üslubu budur. Nedenide, dikkatler özel isimler, özel yerler, özel zamanlar ve toplumlar üzerinde değil de, tavırlar üzerinde yo-ğunlaşsın içindir. Ayetin çizdiği hastalıklı tipin belirgin özellikleri şunlar: Kendisine mucize, vahiy, kitap, ya da bir takım olağanüstü ve herkeste olmayan yetenekler verilen bir ulu, önder ve alim kişi, daha önce bu ilahi ödülü hakeden bir davranış içerisinde olduğu halde sonradan bozuluyor. Kendisine verilen ayetlerle amel etmeyip onlara sırtını dönünce, şeytanın askeri oluyor. Vahiyden uzaklaştıkça azgınlıyor. Ayetleri ihtirasları uğruna kullanıyor.

Azgınlığının temel sebebi makam-mevki, mal-mülk, şöhrat-servet sevda-YAHUOİLESME TEMAYÜLÜ

vm

Kur'ân'a Göre Yahudilesme Alametleri

sı. O, dünyalığı Allah'a tercih edip Allah'ın verdiği ayetleri menfaat temininde kullanınca, Allah da ona verdiği ayetleri, o ayetlerle gelen tüm meziyet ve faziletleri alıyor. Adam şahsiyetini kaybederek, "köpek gibi", bir çanak yal uğruna her türlü zillate eyvallah eder hale geliyor. Kovsan da, sevsen de, dövsen de onun için farketmiyor. Tabiatı köpekleştiğinden, kendisini tutanla kendisini iten arasındaki farkı göremeyip, her ikisine de dilini sarkıtıp soluyor. Ayette yapılan bu keskin tasvir "işte ayetlerimizi yalanlayanların hali budur" cümlesiyle tamamlanıyor.

Hz. Peygamber'e de bu kıssayı anlatması emrediliyor ki, bu ayetlerin nazil olduğu Mekke döneminin sonlarında tıpkı bu adam gibi bilgi ve hikmet sahibi olup da, ilmini şeytana satan kimseler "belki düşünür, öğüt alırlar" diye...

Ayette geçen şahsın gerçek kimliği hakkında farklı rivayetler var. Belam b. Baura (Eber), Ümeyyeb. EbVs-Salt es-Sekafı, EbuAmirb. Sayfibu isimlerin başında geliyor. Bizce, Bel'am, ayette anlatılan kıssanın gerçek sahibi ve "mâzi"deki sebeb-i nüzulü, Ümeyyeb. Ebi's-Salt, "hâl"deki sebeb-i nüzulü, Ebu Amir ise "istikbal"deki sebeb-i nüzulüdür.

Hz. Ali, İbn Ömer, İbn Abbas, Mücahid, İkrime, ayette anlatılan şahsın Bel'am olduğunda müttefiktirler.208 Mücahid, Abdullah b. Amr, Kelbi, Ümeyyeb. Ebi's-Salt'tır diyorlar.209 Said b. Müseyyeb ise Ebu Amir'de karar kılıyor.210

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Tevrat ve İncil'de Bel'am, "Beor oğlu Balam" olarak geçer.²¹¹ Kahin ve peygamber olarak zikredilen Bel'am'ın kehanetleri vurgulanır.²¹²

Bel'am kıssası Tevrat'ta anlatılırken Elohist adı verilen rivayetlerle, Yeho-vist adı verilen rivayetler arasında bazı farklar dikkati çeker. Elohist rivayete göre o İsrailoğullarından olmayıp Arâmî asıllı bir kahindir. Allah'tan ilham almaktadır. Moab kralı Balak, ısrarla İsrailoğullarına beddua etmesini isteyince, Allah tarafından izin verilmeden kabul etmez.²¹³ Yehovist rivayete göre de o Medyenli bir kahin olup²¹⁴ Kral Balak'ın beddua talebini Allah'ın izni olmadan yerine getirmiştir.²¹⁵ Tevrat'taki kıssa şöyle: Hz. Musa liderliğindeki İsrailoğulları'nın çölde uzun süre dolaştıktan sonra, eski ülkeleri Kenan diyanna doğru ilerlediklerini gören Moab kralı, ülkesinin elden gideceği endişesine kapılır. Başlarında Hz. Musa'nın bulunduğu İsrailoğullarına karşı vardım etmesi için kendi ırkdaşları

"^^r^^»-

i\ur an a

rauuuicjuic 1

olan ve Hz. Musa'ya denk olduğunu düşündükleri BeTam'ı yardıma çağırır, çünkü Bel'am'ın mübarek kıldığı mübarek olmakta, lanetlediği ise iflah olmamaktadır.²¹⁶ Bel'am ise bu davete karşılık Rab'den alacağı emre göre hareket edeceğini bildirir. Moab kralı çok ısrar eder ve türlü dünyalıklar vadeder. Bel'am bir rivayete göre izinli olarak, diğerine göre izinsiz olarak yola çıkar. Yolda eşeği melek tarafından engellenir. O da ısrarla yoluna devam eder. Kral Balak'a Allah'ın kendisine söyletmeyeceği şeyleri söyleyemeyeceğini ifade eder. Bedduaya başladığında Kralın isteğinin aksine İsrailoğulları'na lanet edeceği yerde onları mübarek kılar.²¹⁷ Bel'am Kral'a Allah'ın lanetlemediğine lanet edemeyeceğini, O'ndan emir aldığını, Allah'ın vahyine muhatap olduğunu, yüce olanın bilgisini bilen bir kişi olduğunu, Rabbin sözünü çiğneyemeyeceğim söyler.²¹⁸

Bu rivayetlere rağmen Tevrat'ta Bel'am İsrailoğullarını tuzağa düşüren biri olarak tasvir edilir. İsrailoğullarının Medyen kadınlarıyla zina ederek, felakete uğramaları fikrini ilk ortaya atan Bel'am'dır:

"İşte İsrailoğullarının, Peor meselesinde Balam'ın öğüdü ile Rabbe karşı tecavüz etmelerine bunlar sebep oldular. Ve böylece Rabbin cemaati arasında veba oldu."²¹⁹

"... orada Balam'ın tavsiyesini tutanlar var. O put kurbanlarını yesinler ve zina etsinler diye, İsrailoğullarının önüne takoz atmayı Balak'a öğretti."²²⁰

Bel'am'ın bu fikri sayesinde Moab kralı Balak İsrailoğullarını yener. İsrailoğulları, putperest Moab kızlarının putlara kurban edilen hayvanların muhtemelen mikrop etlerini ve kendi bedenlerini İsrailoğullarına sunarak onların disiplinini bozar, birliğini dağıtır, Allah'ın gazabını onlar üzerine celb ederler. Sonuç Tevrat'ta şöyle verilir:

"Ve kavm Moab kızları ile zina etmeğe başladı. Ve kendi tanrıların kurbanlarına toplumu çağırdılar. Ve toplum yedi ve onların tanrılarına eğildiler. Ve İsrail Baal-Peor (Putuna) bağlandı. Ve Rabbin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi."²²¹

İslâmî kaynaklarda anlatılan rivayetler de, Tevrat'ta verilen Bel'am port-resiyle uyusmaktadır. Mücahid'e göre Bel'am, kendisine nübüvvet verildiği

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

halde, toplumunun kendilerine karışılmaması şartıyla verdiği rüşveti kabul ederek onları kendi hallerine terketmiştir.

Tevrat'ta anlatılanları biraz daha detaylandıran İslami rivayetler de Bel'am'ın resmî din adamı kimliğini tescil eder:

"Moablılar "onlara beddua et" dediler. O dedi ki: "Benim elimde olmayan bir şeyi bana emrediyorsunuz." Onlar dediler: "Eğer Rabbin onlara beddua etmenden hoşlanmazsa daha önce olduğu gibi bundan seni alakoyacaktır." Başladı İsrailoğullanna bedduaya... Lakin onlara beddua ederken dili sürçüp kendi halkına beddua ediyordu. Kendi halkının zaferi için dua etmek istediği zaman da, dili sürçerek, Allah'ın izniyle Musa ve ordusunun muzaffer olması için dua ediyordu. Toplumu: "Sen onlara değil bize beddua ediyorsun" dediklerinde, "Benim dilim bundan başkasına dönmüyor. Kaldı ki onlara beddua etseydim bile kabul olunmayacaktı." diye yakındı. "Lakin" dedi, "size bir yol göstereyim. Eğer yaparsanız onları yenersiniz: Allah zinaya çok gazaplanır. Eğer onlar zinaya düşürülebilirse, helak olurlar. Allah'ın onları bu şekilde helak etmesini umuyorum. Kadınlarınızı çıkarıp onların üzerine gönderin. Onlar yılları yollarda geçmiş seferi bir toplumdur, bu yüzden zinaya meyledip helak ol-malan daha kolaydır."222 Bundan sonrası kolay oldu. İsrailoğulları, peygamberlerini dinlemeyerek Moablî fahişelerle zinaya koştular. Moablî fahişelerin sunduğu putlara adanmış muhtemelen mikropu etleri yedikleri için İsrailoğulları içerisinde salgın bir hastalık çıkmış ve kitlesel ölümlere (Taberi'ye göre 70 bin) sebep olmuştu.

Ayetteki "nevasına uydu" ibaresini Kurtubi "Mala çok düşkün olan hanımının Müslüman İsrailoğulları'na beddua etmesi için yaptığı ısrarlı taleplere uymuştu." şeklinde açıklar. "223

Tüm bu bilgiler A'raf 175-176. ayetleri desteklemektedir.

Ayetlerin sebep-i nüzulü olarak görülen ikinci isim de Ümeyye b. Ebi's-Salt es-Sekafî.

Olumsuz bir prototip olan "Bel'am" tipini iyi tanımak için Ümeyye'den kısaca söz etmemiz gerekecek.

Taifteki Sakîf kabilesinin en ünlü şairi olan Ümeyye b. Ebi's-Salt bi'set-ten önce hanîf olarak bilinenler arasındaydı. Rasûlullah onun şiirini dinlerdi. Hatta birgün onun şiirini dinledikten sonra "Onun şiiri Müslüman olmuştu" buyurur. Hadisin bir başka varyantında şöyle bir ziyade var: "Keşke kendisi de Müslüman olsaydı"™

İbn Kuteybe "eş-ŞVr ve's-Şuarâ" adlı eserinde Ümeyye b. Ebi's-Salt'ın şiirlerine üç sayfa ayırmış. Oradan öğreniyoruz ki Ümeyye cahiliyye Arapları'ndan tamamen farklı bir inançla sahipti. "İlahî'l-Alemin" olarak andığı Allah'tan "ferdun ve muvahhadun: birbaşına ve tek" olarak sözeden Ümeyye, cennete, cehenneme, meleklerle, peygamberlere inanmaktadır. "Oyeryüzünün tamamına egemendir" dediği Allah'ı "Göklerin ve yerin meliki" i^j% «^i—h .±u-) olarak anar. İbranî ve Süryanî'ye vakıf olup Tevrat ve İncil'i asıllarından okuyabilmektedir.225

Cahiliyye döneminde hiç puta tapmayıp, içki içmemiştir. İslam'ın zuhurunda 8 yıl Bahreyn'de ikamet etmiştir. Rasûlullah'ın nübüvvetini haber alır almaz Mekke'ye

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

gelen Ümeyye, onun ağzından Kur'an'ı dinlemiş, Kureyş müşrikleri kendisine fikrini sorunca da "O hak üzeredif demiştir. Kendisine "O halde niçin ona tabi olmuyorsun?" denildiğinde "onun işinin neticesini görünceye kadar bekleyeceğim" demiştir.226 Dayısının iki oğlu Bedir'de Rasulullah'a karşı savaşmış ve öldürülmüşlerdir. Kendisi için de sahabe "adüvvullah: Allah'ın düşmanı" lakabını benimsemiştir. Hasta yatağında şöyle söylediği rivayet edilir: "Bu hastalığın beni öldüreceği muhakkak. Ben Hanif dininin doğru olduğunu biliyorum. Ama Muhammed'e karşı içimdeki kuşku beni bırakmıyor."227

Ümeyye'ye herhangi bir kitap, vahiy ya da mucize verilmediği konusunda herkes müttetik. O halde ayette "kendisine ayetlerimizi vermiştik" denilen kimse Ümeyye olamaz. Üçüncü ihtimal olan Ebu Amir b. Sayfi, gündeme Medine'de girmiştir. Halbuki ayetler Mekki'dir. Sonuçta ayette sözü edilen kimsenin Bel'am olduğuna hükmetmemiz gerekmektedir.

Bel'am tipi tahrifin prototipidir. Kur'an, Tevrat, İncil ve İslamî kaynaklarda yazılanlardan yola çıkacak olursak bu tipin temel özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

1. Bel'am ırkçı bir tiptir: Müslüman İsrailoğullanna ve Hz. Musa'ya karşı putperest Moablılan ve onların putçu yöneticisi Balak'ı, sırf kendi kavmi ve ül-keşi olduğu için destekledi. Hakka karşı, "bizden" gerekçesiyle batılın yanında yer aldı.

2. Dünyacı bir tiptir: Kendisine verilen ilahi emanete ihanet ederek, şöhret, servet gibi geçici dünya nimetleri uğruna onları feda etti. Dinini satıp dünyasını aldı. Bir çanak yal uğruna, sahibinin onca itip-kakmasına kuyruk sallayan "köpek gibi", bir miktar dünyalık uğruna ilminin izzetini sattı.

3. İlmini zalim/kafir yöneticilerin hizmetine veren resmi ulema tipidir: Kendisine "yukardan" gelen emirleri, Allah'tan gelen emirlere karşı da olsa uygulayan, bu yüzden de ayette "tutsan da itsen de dilini sarkıtıp soluyan köpek" olarak tanımlanan yüzüstü ve onursuz, "evet efendim"ci bir tip. Şairin "Köpektir zevk alan sayyâd-ı bî-insafa hizmetten" mısraında ifade ettiği gibi, sadâkati cinayet derecesinde midesine bağlı bir tip.

4. İlkesiz, makyavelistUı tip: Ulusal birliği ve ülkenin bütünlüğünü korumak için, kendi kutsal değerlerini de hiçe sayarak, her yolu meşru gördü. Bu cümleden, muhtemelen zührevi ve bulaşıcı hastalığa yakalanmış Moablı fahişelerin İsrailoğullann'yla zina yapması fikrini ortaya attı. Harp halinde dahi, yöneticileri, ilkeli, insan hak ve onuruna saygılı davranmaya davet edeceği yerde, önce o hak ve onuru kendisi çiğnedi. Kendisine verilen akıl ayetini, şeytanın hizmetinde kullandı. Bu sayılan özellikler kimde bulunursa, o kendi yaşadığı çağın ve toplumun Bel'am'ıdır. Kur'an, onun için yer, zaman ve şahıs ismi vermez. Çünkü bu tipler, her yerde her zamanda bulunabilir. Onları görünce tanımamız için özelliklerini sıralar.

9. Muharripler mücedditler

Tecdid, tahrifin zıddıdır. Tahrif edileni aslına döndürmeye, tahrip edileni onarmaya, bozulana yapmaya, eskiyen yenilemeye "tecdid", bunu yapana da "müceddid" denir. Tecdit, sonradan uydurmak değildir. Aksine tecdit, sonradan uydurulmuş şeyleri asıldan temizlemektir. Bir bid'at'tan anıdırma ameliyesidir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Tecdit, kesinlikle reform değildir. Reformda, öze bağlılık aranmaz. "Deforme" olmakla "tahrif arasında benzerlik varsa da, bunların izalesi için yapılan "reform" ile "tecdit" arasında mahiyet farkı vardır.

Reform, orijinali şart koştur. Reformun karşılığı "tecdit" değil "ıslâh"tır.

Reformasyon, düzeltme, iyileştirme, daha kullanışlı hale getirme işidir. Elde deforme olmamış bir "asıl" olmadan bir şey reforme edilebilir, ancak elde tahrif olmamış bir "asıl" olmadan tecdit gerçekleştirilemez. Çünkü tecdit, bir öze dönüştür. Her tecdit asla bağlı kaldığı oranda başarılıdır.

Tarih, mücedditlerle muharripler arasındaki bitmez-tükenmez mücadelenin en büyük şahididir. Muharripler, tarih boyunca hep mücedditlere düşman olagelmışlerdir.

Ekmeğini tahriften çıkaran her tahrifçi, tecdit yanlılarının amansız düşmanıdır. Bu nedenle de tarihte bir inancın mücedditlerine en çok düşman olanlar, o inancı inkar edenler değil, o inancın tahrif edilmiş biçimini kabul edenler olmuştur.

Bunun iki ünlü örneğini verelim.

Birinci örnek: Hz. İbrahim dininin müceddidi olan Rasulullah'la Hz. İbrahim dininin muharripi olan müşrikler arasındaki amansız mücadele.

Bilinen bir gerçektir ki Rasulullah, sonradan çıkmış bir "türedi" değil kendisinden önceki peygamberlerin tevhid yolunu sürdüren bir Nebi idi. O kendisini her zaman İbrahim Peygamber'e nisbet eder, ondan "atam" diye söz ederdi. Kendi sünneti dışında bir tek peygamberin sünnetine uymaya çağırıyordu ümmetini; o da İbrahim Peygamber.²²⁸

Kur'an da, Hz. Muhammed dışında bir tek Hz. İbrahim'i bu ümmete örnek olarak takdim ediyor ve "güzel örnek" sıfatını onun için de kullanıyordu.²²⁹ Ayrıca Allah Teala Nebisi Muhammed'e defaatle "İbrahim'in hanif yoluna uy" diye emrediyordu.²³⁰ Dahası, Nebisine ve mü'minlere onun makamını namazgah edinmelerini emrediyordu.

Müşrikler de kendilerini Hz. İbrahim'e nisbet ediyorlardı. Bu nedenle de Kur'an onlara öyleyse "haydi İbrahim'in hanif dinine uyun"²³¹ çağrıları yapıyordu.

Müşrikler Kabe'yi Hz. İbrahim'in bıraktığı emanet olduğu için gözleri gibi koruyorlar, ondan kalan hatırayı kutsal addediyorlardı. Makam-ı İbrahim'in, Haceru'l-Esved'in korunması, sözkonusu hürmetin bir sonucuydu.

Müşrikler Hz. İbrahim'in Allah'ına inanıyorlardı. Kur'an'ın haber verdiğine göre onlar yeryüzünün ve üzerindeki her şeyin Allah'ın olduğuna, göklerin ve arşın Rabbinin Allah olduğuna, Allah'ın mutlak hakim ve malik olduğuna inanıyorlardı.²³² Putlara kendilerini Allah'a yaklaştırsın, vesile olsun diye tapıyorlardı.²³³ Meleklerle inanıyorlar, tüm yeminlerini Allah üzerine ediyorlar, sapık bir kader anlayışıyla "Rahman dilemeseydi biz putlara tapmazdık" diyorlardı.²³⁴

Müşrikler Hz. İbrahim'den kaldığına inandıkları ibadetleri tahrif ederek de olsa yerine getiriyorlardı. Örneğin kurban kesmek, Kabe'yi tavaf etmek,²³⁵ namaz kılmak,²³⁶ her yılın haram aylarında hacetmek,²³⁷ Merve ile Safa tepeleri arasında sa'y etmek hep İbrahim peygamberden kalan ibadetlerdi.

Ayrıca Hz. İbrahim'in bir sünneti olarak sünnet oluyorlar, sakal bırakıyorlar ve guslediyorlardı. Hatırlanacağı üzere, Ebu Süfyan Bedir'de yenilip Mekke'ye dönünce

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Muhammed'le savaşıp onu yeninceye kadar karımla birleşip gusletmeyeceğim" diye yemin etmişti.

Bütün bunlar gösteriyor ki Müşrikler Hz. İbrahim'in hanif dinine mensuptular.

Cahiliyye döneminde sünnet olana ve Kabe'yi haccedene "hanif denilirdi.238 Hanif kelimesinin etimolojisine baktığımızda, Arapların, ayağı içe ya da dışa doğru kıvrılan kimselere "ahnef" dediklerini görüyoruz. İbn Manzur Ebu Ubeyde'den naklen şu açıklamayı yapar:

"Kim İbrahim'in dinine inanıyorsa Arap'lar nezdinde o hanif idi. Müşrikler cahiliyye döneminde putlara taptıkları halde derlerdi ki: "Biz İbrahim'in dini üzere olan hanifleriz." Ta ki İslam geldi, o zaman da Müslümanları hanif olarak isimlendirdiler."239

Bu lugavî gerçekten yola çıkarak kelimenin en doğru tanımını Ebu Amr yapmıştır:

"Hanif, hayırdan şerre yamulan ya da serden hayra doğrulandır."240

Bu durumda müşriklerin hayırdan şerre yamulup Hz. İbrahim'in dinini "tahrif eden hanif oldukları; Müslümanların da Hz. İbrahim'in dinini tecdit eden, "yenileyen hanif oldukları söylememiz mümkün olmaktadır.

Ancak garip olan şu ki, Hz. İbrahim dininin muharriri olan müşrikler, Hz. İbrahim'in müceddidi olan mü'minlere, herkesten daha fazla düşma^nl olmuş İkinci örnek: Ashab-ı Uhdud kıssası. Bir inancın müceddiitiprinir>

•uuennın en büyük düşmanı o inancın muharripleridir, sözümüzü bir kez de Asr»ıaj)_1 y^

sası doğrulamıştır. Bu kıssa, insanlık tarihiyle yaşıt olan muhari furip „|•-nene mucedit-

ler arasındaki mücadelenin, sadece bu ümmete özgü olmadığının pn r*^

° ^" en Çarpıcı örneğidir. Ayrıca Kur'an'ın, tarihin zağanndan çekip çıkardığı Ash; ar>ı uil(j

sasıyla bu tarihi mücadeleyi gündemde tutmasına dikkat çekm^v^ ^,____

•vtue yar^f var

: Kur'an'da, Buruc suresinde olay şöyle anlatılır:

"Kahrolsun hendekçiler!.. O tutuşturulan yakıtın adamları... Onlar, onun başında oturmuşlardı, Onlar, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Başka bir şey için değil, yalnızca, göklerin ve yerin hakirniyetiru v tutan, Aziz, Hamid Allah'a inandıkları için onlardan intikam acıyorlardı „241

Ateş dolu hendeklere atılıp yakılanlar, o dönemde İslam'ı ;>,,,, ofm , inya etmek için

gönderilen Hz. İsa'ya inanan Müslümanlardı. Yani, Yahudileşen elinde tahrife uğrayan Musa şeriatının mücedditleri...

Ya işkenceyi yapanlar?

Onlar da Musa dininin muharripleri olan Yahudiler.242 T muhaliflerinin, aynı inancın mücedditlerine düşman oluşuna ^jr nık oluyordu.

Hız. Musa şeriatının muharripleri olan Necran Yahudileri, a,ym oerjat. ceditleri olan mü'minlere yaptıkları işkenceyi, putperestlere yapmamı 1 â Hz. İsa'ya inanan

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

mü'minler de, Yahudilerden gördükleri işkence ve 7 1 -bölge putperestlerinden görmemişlerdi.

Dikkatle bakan biri, aynı geleneğin bugün de sürdüğün^ görmekte İlanmaz. Günümüzde İslam'ın tahrifçilerinin, İslam'ın mücedqitlerjne H ' f yanlardan, Yahudilerden, Budistlerden, Ateistlerden ve Laüt/Kemalistl a daha fazla düşman olduklarını görüyoruz. Muharref İslam'ın tahrifçileri lanna tahrif edilmiş bir dini kendi geleceği açısından daha a^ tehlikeli en en devleti de alarak, kafirlere, ateist ve ataistlere karşı vermedi^er| mücadel ' '

aynı dinin mücedditlerine karşı veriyorlardı. Bunlann en büyük destekçiliğini de Bel'am tıynetli "devlet uleması" yapıyordu.

Muharrirler, devletlûlann sofrı artıklanna râm olan "devlet uleması"nı eşi-menendi bulunmaz şeyler olarak pazarlarken, Allah'tan başkasına kul-köle olmayan "din uleması"nı madden ve manen mahkum etmeye çalışırlar. Tabi, "devlet uleması"nı pazarlayanlar da bu satıştan komisyonlannı alırlar.

10. Sonuç

1. Tahrif, İslam ümmetinin Yahudileşme tehlikesine en çok maruz kaldığı bir temayüldür.

2. İsrailoğullan dinlerini tahrif edince, ahlâkî, sosyal ve siyasal yapılan da tahrip olmuştur. Bu ümmet de dinini tahrif edince aynı akıbete uğrayarak ahlakî, sosyal ve siyasal bir çöküş sürecine girmiştir.

3. İsrailoğullan'nın Tevat'a sarılarak öze dönmesi artık mümkün değildir. Çünkü, Tevat'ın muhafazası Benî İsrail alimlerine bırakıldığı için aslı kaybolacak bir biçimde tahrif edilmiştir. Ancak Ümmet-i Muhammed'in Kur'an'a sarılarak dinini tecdit etmesi mümkündür. Çünkü Kur'an, bizzat Allah tarafından korunmuştur.

4. İsrailoğullan'nı tahrife yönelten sebeplerin başında iki şey gelir: Kör taassup ve dünyevileşme. Bu ümmetin tarihindeki tahrifin sebeplerinin başında ia bu iki unsur gelmektedir: Siyaset, mezheb, meşrep, soy, ırk, ulus asabiyye-i ve makam-mevki, mal-mülk, servet-şöhret ihtirası.

5. Bu ümmetin muharrirleri Kur'an'm metninde tahrifat yapamamışlarsa ia, onun mânâsında te'vil, tefsir, nesh, tahsis adı altında birçok tahrifat yap-nışlar, bunu müteşabih ayetler sınırında da tutmayıp muhkem ayetleri dahi lezhep, meşrep ve politik kavgalarında silahlarının ucuna takmaktan çekin-ıemişlerdir.

6. İsrailoğullan'nın en ünlü tahrif biçimi olan uydurmacılığı Kur'an'da ger--kleştiremeyenler, sünnetin büyük bir bölümünü oluşturan "hadis'te gerçek-ştirmişlerdir.

7. Müslüman İsrailoğullan'nın Yahudileşmesinde nasıl eski Mısır, Yunan, Filistin putperest kültürlerinin etkisi olmuşsa, bu ümmetin Yahudileşme temayülüne sapmasında da başta İsrailiyyat olmak ü^ere Yunan, Roma, Bizans, kadim Türk ve çağdaş Batı kültürlerinin tahrif edici etkileri olmuştur.

8. İsrailoğullan içerisinden çıkıp da kendilerine has peygamberlerde kitaplar ihdas eden sapık guruplann benzeri bu ümmetin içerisinden de çıkmıştır. Bahailik,

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kadıyanilik, Hurufilik, 19'culuk ve İskender el-Ekber taifesi bunlardan birkaçı. Bu sapkınlıklardan birçoğunun ortak yanı da bir tür rakam gizemciliğine dayalı "cifr" ve "ebced"e aşın düşkünlükleridir.

9. Hurafe, tarih boyunca tahrifin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Tarihte ve günümüzde din ne kadar tahrif edilirse, hurafe de o kadar itibar kazanmaktadır. Şimdilerde toplumumuzda hayli ilgi toplayan medyumlar, tarotlar, burç-cular, falcılar, büyücüler ve bilumum çağdaş üfürükçüler din düşmanı rejimin açtığı boşluktan istifadeyle ortaya çıkmışlardır.

10. Hurafecilik, ötedenberi sanıldığı gibi yalnızca mistik, geleneksel ve gizemci çevrelerin mübtela olduğu özel bir sapma değil, 19'culuk sapkınlığında da görüldüğü gibi akılcı, modern ve bilimci çevrelerin de pekâlâ sanlabileceği genel bir sapmadır.

11. Bel'am, "din alimi"ne karşı çıkanları "devlet alimi" tipidir. Her din ve dînî toplum, kendi içerisinden çıkardığı "Bel'am'lann" tahrif ve tahribine maruz kalmıştır. Bu konuda Ümmet-i Musa ile Ümmet-i Muhammed'in kaderleri garip bir biçimde birbirine benzemektedir.

12. Tahrif ile tecdid arasındaki savaş, neredeyse insanlıkla yaşattır. İlk tah-rifçi şeytandır. Tarih boyunca, bir dinin muharrirleri, aynı dinin müceddidlerinin en büyük hasmı olagelmıştır. Bu ezeli kural, bu ümmette de bozulmamıştır. Günümüzdeki İslami mücadelenin içinde olanlar, bu tarihi gerçeğin çağdaş tezahürlerinin acı hatıralarıyla doludurlar.

13. 21 Enbiya/48.

14. 17İsra/2.

15. 28Kasas/43.

16. 2 Bakara/79. 17.2 Bakara/59,75.

18. 4 Nisa/46, 5 Maide/13, 41; 7 A'raf/162.

19. 2 Bakara/159, 174; 5 Maide/15; 6 En'am/91.

20.5 Maide/13-14.

21. Yeremya, 23/36.

22. Tekvin, 6/2; Mezmuriar, 2/7.

23. Tesniye 4/24.

24. Tekvin, 2/2.

25. Age., 32/28.

26. Age., 3/22-23.

27. Age., 19/30-36.

28. Tekvin, 9/20-25.

29. Say//ar,14/43-45; Hakimler, 1/1-33.

30. Tekvin, 12/14-19. Bu Tevrat cümlelerinden mülhem olduğu ilk bakışta anlaşılan bir söz her na

sılsa İslam hadis külliyyatına girmiştir. Bkz: Buhari, Enbiya 8 (41/112)

Şay//ar,11/10-15.

Çıkış, 32/1-5, 24, 35.

//. Samuel, 11/2-27.

Krallar, 11/4.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Neşideler Neşidesi, 1/1 -4.
7 A'raf/150, 20 Tâhâ/90-94.
I. Krallar, 11/5, 9.
2 Bakara/102.
5 Maide/44.
15Hicr/9.
25 Furkan/27-30.
İbn Manzur, h-r-f maddesi, 2/839.
2 Bakara/75.
4 Nisa/46, 5 Maide/13, 41. .4 Nisa/46, 2 Bakara/104.
. Buhari, Tefsir, 4; Müslim, Tefsir, 54/1.
. Buhari, Edep, 35; Müslim, Selam, 8,10-12
.18Kehf/110.
Nakleden: Mevdudi, Tefhim, 1/239. İnsan Yayınları, İstanbul 1986 . 2 Bakara/59.
7A'raf/162. Tekvin, 36/31.
Reşid Rıza, Tefsiru Kur'ani'l-Hakim, 5/141. 6En'am/91.
2 Bakara/159,174.
5 Maide/15.
3 Alu imran/71. 5 Maide/13.
3 Alu imran/71. 6En'am/154; 7A'raf/145.
" Mul^ddl'me^f v*>i *•""** " Müslim-Zûhd- 72= Ahmed b. Hanbel, 3/12,21,39;
Darimi,
Tirmizi, İlim, 11.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41
42
43,
44,
45.
46.
47.
48.
49.
50.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57

58,

59.

60.

61.

62. 63

fıada,"18.

64. Razi, Mefatihul-Gayb, 10/95. 65.11 Hud/1. h-k-m kökünden türetilen ismi meful olan "muhkem"

66. 22 Hac/52.

67. 39 Zümer/23.

68. 3 Alu İmran/7.

69. Alu İmran 7. ayetteki noktanın (durak) "Allah"lafzından sonra olduğunu söyleyen İbn Abbas Ubey

b. Ka b, Ubn Mes'ud vd. (Taberi, 3/182-183) ile noktanın "fı'l-ilmi" lafzından sonra olduğunu söyleyen Mucahid ve destekçilerinin görüşünü (Kurtubi, 4/16) te'lif etmiş oluyoruz. Bizce, çağdaş noktalama usulüyle izah edersek, "Onun te'vilini Allah'tan başka kimse bilmez; bir de ilim-ae derinleşenler..." cümleleri arasında ne birincilerin dediği gibi nokta, ne ikincilerin dediği gibi virgül vardır doğrusu noktalı virgül vardır ve ayet müteşabihler üzerinde yorum yapma hakkını Mimde derinleşenlere vermiş, lakin yine de Allah'tan başka kimsenin onlann gerçek manasını bi-MÜSİİm' Rada' 6/24-25= Ebu Davud, Mter», 10; Tirmizi, Bada, 3; Muvatta, talınmış anlam.na gelir.

lemeyeceğini, dolayısıyla hiç bir alimin müteşabihler konusunda yaptığı yorumu tek hakikatmiş gibi sunmamasını, bir iman esası imiş gibi dayatmamasını bu şekilde ihsas etmiştir.

70. 4 Nisa/35.

71. 3 Alu imran/138.

72. Nevbahti, Fıraku's-Şia, s.30.

73. Eş'ari, Makalatü'l-islamiyyin, s.10.

74. 2 Bakara/207.

75. Eş'ari, Makalat, s. 102.

76. el-Kasımî, Mehasinü't-Te'vil, 1/64.

77. Age., 1/65.

78. 4 Nisa/125. | ' - ' |'''|

79. el-Kasımî, 1/66.

80. H. Basri Çantay, Kur'an'ı Hakim ve Meal-i Kerim, 1/194. 81.11 Hud/113.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

82.11 Hud/112.

83. 2 Bakara/85.

84. 5 Maide/13.

85. "s^S^r^t}"* Zerkani, Menahilü'l-lrfan, 2/191; Cürçani, Ta'rifat, s. 296.

86. "^i>*<vyi^-iJajy;t_jiii" Süyuti, el-itkan, 3/61.

87. "4~«/v-'f>^>UJl'4fcrl^1^/frj»1>-V»y/cyjrf-^: V-"j""

" Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/222-223.

88. Buhari, Megazi, 28; Müslim, Mesacid, 54/297.

89. Zerkeşi, el-Burhan, 2/30.

90. Bu madde cidden anlaşılması oldukça güç bir maddedir.

Bu tür neshe gösterilen ve Kur'an'dan bir ayet olduğu ileri sürülen "Yaşlı erkek ve yaşlı kadın zina ettiği zaman, onları Allah'tan bir ceza olsun için recmediniz." (^-M'MjM^S&ıh^ı^j^p^j^a^ij^i) ibaresi bir çok açıdan tartışılabilir. Bu konuda cevaplandırılması gereken bir çok soru var: Ayet olduğu söylenen bu ibare Kur'an'ın genel belagatına ne kadar uygun? Bu ibarede geçen "şeyh" ve "şeyhe" ihtiyar erkek ve ihtiyar kadın demektir. Bunun başka anlama gelmesi de mümkün değildir. Hadiste niçin özellikle "ihtiyar erkek" ve "ihtiyar kadının" zinasından söz edilmektedir? Zina edenler genç olursa da mı aynı hükme girer? Eğer bu ibare söylendiği gibi lafzı mensuh hükmü baki bir ayet idiyse neshe-dilmeden önce hangi sûredeydi? Bazıları Nur, bazıları Ahzab suresinde olduğunu söylemekle rivayet daha baştan şaibeli hale gelmiyor mu? Hz. Ömer gibi şahitliği makbul biri bu "ayet"i Kur'an'ı ceme memur Zeyd b. Sabit'e getirdiği zaman niçin kabul edilmemiştir? Böyle bir ayet var idiyse niçin bunu Hz. Ömer'den başkası bilmemektedir? Öte yandan, Hz. Ömer'e atfedilen "insanların Ömer Allah'ın kitabına ilavede bulundu demelerinden korkmasaydım onu bizzat kendi elimle yazardım" sözü doğru mudur? (el-İtkan, 3/75-76); Zerkeşi, e/-Surf7an'ında diyor ki: Bu söz başta Ömer'in kendisine hakaret değil midir? Eğer, gerçekten bu haber doğru olmuş olsaydı, Ömer, başkalarının kınamasından korkar mıydı?"(2/35) Hepsinden öte lafzı neshedildiği söylenen recm "ayeti"nin yerine gelen aynı ya da daha hayırlı ayet hangisidir? Bu ayet Kur'an'ın cem'i sırasında, bazı rivayetlerde aktarıldığı gibi, Hz. Ömer'in şehadeti kabul edilmediği için mi yoksa keçi yediği için mi (İbn Mace, Nikah, 36/1944; Ahmed b.Hanbel, 5/131, 132, 183, 6/269) Kur'an'a alınmadı? 91.16Nahl/101.

92. Zerkeşi, el-Burhan, 2/22; Zerkani, Menahil, 2/209.

93. Zerkeşi, el-Burhan, 2/23; Suyuti, el-İtkan, 3/61.

94. 2 Bakara/106.

95. Çıkış, 16/25-30.

96. Levililer,7/22-26; 6 En'am/146.

97. Çıkış, 32/21-33.

98. Markos, 2/23-28. Hz. İsa'nın gönderiliş sebebi onun dilinden Kur'an'da şöyle verilir: "Benden ön-

ce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helal kılmak için gönderildim." 3 Alu imran/50.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

99. Bazılarına göre Bakara/180 ve Nisa/24 ayetinin son bölümü hadisle neshedilmiştir. Suyuti, el-İtkan, 3/60.

100. Neshçi alimlerin mensuh saydığı ayetlerin çizelgesini çıkaran bir araştırmacıya göre rakamlar şöyle: ibn Hazma göre 214, Nahhas'a göre 134, İbnu Selame'ye göre 213, Abdulkahir'e göre

101 102 103 104 105

106 107 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117.

118 119

120 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127.

128. 129. 130. 131. 132. 133.

134 135

136. 137. 138. 139.

140. 141. 142. 143. 144. 145. 146.

66, ibnu Berekafa göre 210, İbnu'l-Cevzi'ye göre 247, Suyuti'ye göre 20, Kerhi'ye göre 218

Uchun'ye göre 213'tür. Bu müelliflerin kitaplarındaki mükerrer olmayan mensuh sayısı 293'tür'

Mustafa Zeyd, en-Nesh fi'l-Kur'ani'l-Kerim, 1/402-408

5Maide/105.

7A'raf/199.

İbnu'l-Arabi, Ahkamu'l-Kur'an, 1/388

Age, 1/102.

V^J^v JuiBf^, tjft» zerkeşi, el-Burhan, 1/32; Suyuti, el-İtkan, 1/85; Zerkani

Menahilü'l-Irfan, 1/124. 11 Hud/116.

. Buhari, Tefsir, 6; Müslim, Tevbe, 7/39; Tirmizi, Tefsir, 11/4 (2212); Ebu Davud Hudud 31

. 3 Alu İmran/188.

. İbn Hacer, Fethu'l-Bari, 8/176.

. Buhari, Tefsir, 16; Müslim, S. Münafık, 8 (2778)

. Tevbe/34.

, Buhari, Tefsir, 6; Zekat, 32. Ebu Davud, Zekat, 32 (1664). Buhari, Zekat, 3. 5

Maide/44, 45, 47. Zemahşeri, Keşşaf, 1/341.

Nüzul sebeplerini bazı müellifler "1) Sebep olmada kesin olan nas, 2) Sebep olmada kesin olmayan nas." diye ikiye ayırmaktadırlar. Subhi es-Salih, Mebahis fi-Ulumri-Kur'an s 141-142 Birinci kısmı nüzul sebepleri bahsinde bağlayıcı olarak görmekte, ikinci kısmı ise sahabenin tefsiri olarak nitelendirmektedirler.

Zerkani, Menahil, 1/108-109 ; Süyuti, el-itkan, 1/100; ibn Teymiyye, Mukaddime fi Usuli't-Tefsir, s. 48-49.

& ^ J j *j (ÜT J iflt .0» cJjî) :SJ-ı

f Zerkani, Menahil, 1/116; Süyuti, el-itkan, 1/87; İbn Teymiyye Mukad-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

dime fi Usuli't-Tefsir, s. 48-49; Dihlevi, el-Fevzu'l-Kebir, s.71. . S. Kutub, et-Tasviru'l-Fenni fi'l-Kur'an, s. 216, 225.

iv*J-1, J>«ui-»j^1^1-»n1Ju^)<fcu^r)oi,T^*iJL.iiiyyKi, Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/60.

33 Ahzab/21. Buhari, Nisam, 14; Müslim, İlim, 6; İbn Mace, Fiten,17; Ahmed b. Hanbel 3/84

2 Bakara/101.

3 Alu İmran/187. 25 Furkan/30.

Müslim, Sahih, Zühd, 72 (3004); Darimi, Sünen, Mukaddime, 42 (456); Ahmed b. Hanbel, Müs-

ned, 3/12, 21, 39.

Darimi, Sünen, Mukaddime, 42 (457); Tirmizi, Sünen, İlm, 11. Darimi, Sünen, Mukaddime, 42 (475). . ibn Sa'd, 3/287. . el-Bağdadi, Takyidu'l-İlm, s. 52. . el-Bağdadi, el-Fark, s. 190. . Zehebi, el-Mizan, 3/129. Cezeri, Camiu'i-Usul, 1/137.

Cezeri, İbn Hibban'.n bu hadisin ravilerin-

den Me mun b. Ahmet el-Mervezi hakkında şöyle dediğini nakleder Deccal . 12 Yusuf/111.

3 Alu İmran/93. Gerçekten de İsrailoğulları'nın kendilerine yasak kıldıkları inek etinin Tevrat'ta

helal kılındığını görüyoruz. Levililer, 22/29-30.

6En'am/119.

7 A'raf/32.

9Tevbe/31.

Tirmizi, Tefsir, 9 (3095). Rasulullah'ın bu tefsirini Alu İmran/93 ve En'am/122 ayetleri de pekiştiriyor.

r

2 Bakara/41, 89, 91, 101; 3 Alu İmran/3, 39, 50, 81; 4 Nisa/47; 5 Maide/48 5

Maide/48. 87 A1 la/19. 21 Enbiya/48. 62 Cum'a/5.

Zehebi, Tekiratu'l-Huffaz, 1/37.

Ahmed b. Hanbel, 3/378.

147. Buhari, el-i'tisam, 25; Tevhid, 51.

148. Buhari, Ftıkak, 44; Müslim, S. Münafikin, 30. Nevevi, bu hadise makul bir açıklama getirmek için hayli zorlanmış, lakin pek de makul bir açıklama getirememiş. Nevevi, Şerh, 17/135.

149. Bu gibi rivayetlerin asıl kaynağı olan Ka'bu'l-Ahbar, Vehb b. Münebbih gibi kimselerden bazı sa-habiler dahi rivayet etmişlerdir. Bir sahabinin kendisinden sonraki nesle mensup birinden rivayetine usulde "tedlis" denir.

150. İbnu'l-Cevzi, Def'u Şübheti't-Teşbih, s. 38.

151. Buhari, Cenaiz, 69. Sözkonusu hadislerden biri de şudur: "Seyhan, Ceyhan, Fırat ve Nil cennet nehirlerindendir." Müslim, Cennet, 26. Bu hadis her bakımdan yanlış bilgilerle dolu şu Tevrat ayetlerine çok benzer: "Aden'den bir ırmak çıktı, ve oradan bölündü ve dört kol oldu. Birinin adı Pişon'dur; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır; ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihon (Ceyhan)'dur.; bütün kuş ilini (Habeşistan)

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicle'dir; Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat'tır. Tekvin, 2/10-14. Bu hadisin tevili için bkn. ibn Hazm, el-FasI, 1/205.

152. Örneğin Taberi, Sad suresinin 21-24. ayetlerinin tefsirinde benzeri Tevrat'ta da geçen bir kıssa anlatır. Ancak Taberi'nin anlattığı ile Tevrat'ın anlattığı arasında çok temel farklılıklar vardır. Ta-beri'nin kıssasının özeti şu: Hz. Davud, ataları İbrahim, İshak ve Yakub'a verdiğini kendisine de vermesi için Allah'a dua eder. Allah Teala, atalarının kendisinin hiç görmediği bir takım belalarla sırandığını, onların mevcut makamlarına bu sınavları kazanarak geldiğini vahyeder. Davud Allah'tan onların mertebesine ulaşmak için kendisini de imtihana çekmesini ister. Allah kendisinin "ihtiras" ile imtihan kılınacağını söyler. Bir zaman sonra Allah şeytan'ı güvercin suretinde Davud'a musallat eder. Davud, güvercini yakalamak ister o kaçır. Kendisi arkasına düşer. Damdan dama güvercin kovalarken bir avluda yıkanan çok güzel bir kadın görür. Kadına oracıkta vurulur. Kadınla evlenmek için onun kimliğini araştırırken komutanlarından Uriya'nın karısı olduğunu öğrenir. Kocasını üç kez harbe yollar, üçüncüde öldürülür ve Davud o kadınla evlenir. Taberi, Camiu'l-Beyan, 10/571. Bu kıssa Tevrat'ta nübüvvet makamına yakışmayacak bir üslupla anlatılır. Buna göre, Hz. Davud, kadını görünce ulaklar gönderip onu getirtmiş ve onunla yatmış, bu ilişkiden nikahsız bir çocuk doğmuş, daha sonra da kocasını ölüme yollamıştır. // Samuel, 11/2-13.

153. Muhammed Seyyid Gilani, Zeyl el-Milel ve'n-Nihal, 41.

154. M. Seyyid Gilani, s. 42.

155. Age., s. 43.

156. Ankebut/51.

157. A.g.e., s. 48.

158. Muhsin Abdulhamid, Hakikatu'l-Bâbiyye ve'l-Bahaiyye, s. 81-83; Mirza Muhammed Mehdi Han, Miftahu Babi'l-Ebvab, s. 181.

159. Gilani, c. 2, Zeyl: 50.

160. Bu konuda daha fazla bilgi için Safinaz Kazım'dan "Kadının Özgürlüğü" adıyla çevirdiğimiz kitaba bakılabilir. Denge Yayınları, 1990.

161. Ebu'l-A'la el-Mevdudi, el-Kadiyaniyye, s. 22.

162. Age., s. 38.

163. Age., s. 36-37.

164. Mevdudi, Age., s. 41.

165. Mevdudi, Age., s. 41; Gilani, c. 2, Zeyl: 58.

166. 'jWvU^^jJJ-/ji^>>^û)ta-(^iks,v^j*.J(VjiJMıVj^Jf/ Mevdûdî, Age., s.43.

167. Age., s. 47.

168. Age., s. 23.

169. 33Ahzab/40.

170. Age., s. 70.

171. "*ıJfiJ.^j>jlj,i*j~ijl/tJlS4tflj>f... Age., s. 72.

172. Age., s. 24.

173. Levililer, 19/26, 31, 20/27; Çıkış, 22/18; işaya,47/8-14.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

174. İbnü'l-Cevzi, Zadu'l-Mesir, 1/120. 175.2 Bakara/102.
176. Ebced (Ebu Cad) Hesabını bazıları Araplara maletmişse de işin aslı öyle değildir. Bu sistem Yahudiler tarafından daha önce kullanılmakta olup Araplara onlar vasıtasıyla geçmiştir. Cemaleddin Kasımî de bu konuda şöyle der: Arapların rakam değerli harf kullanmaya alışkın oldukları çok su götürür bir konu. Belki de onların böyle bir şey kullandıkları vaki değildir. Siyercilerin söylediklerine göre onun aslı Yahudilere dayanır. el-Kasımî, Mehasinü't-Te'vil, 1/69.
177. Süyuti, el-İtkan. 3/26.
178. İbn Hişam, 2/198.
179. 7A'raf/187.
180. 79 Naziat/42-43.
181. 7 A'raf/1.
182. İbn Hişam, 2/171-173. Süyuti, el-itkan, 3/25-26.
183. Suyuti, el-itkan, 3/26.
184. Abdülkâki Gölpınarlı, Hurufilik Metinleri Katalogu, s.19-20 vd.
185. Emir Gıyaseddin, İstivaname, s. 6,36, 48-49.
186. 27 Neml/93.
187. 41 Fussilet/53.
188. Dr. Orhan Kuntman, Ondokuz Meselesinin Reddi, is. Ar. c. 2, sayı:7, s. 11.
189. Orhan Kuntman, Ay., s.22.
190. Edip Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, s. 5.
191. 3 Alu imran/81.
192. E. Yüksel, Türkçe Kur'an Çeviri/erindeki Hatalar, s. 107.
193. Age., s. 124-125.
194. Age., s. 130.
196. E. Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, s.70.
197. Türk ve Dünya Ünlüleri Ansiklopedisi, "Atatürk" md. 1/478. Genelkurmay Harp Tarihi Başkanlığınca 1939'da basılan 114 sayılı Askeri Mecmua'nın "fevkalade" nüshasında 1880'dir. Grand Larousse Encyclopedique'e M. Kemal maddesini yazan bilim adamı iki tarih vermiştir: 1880, 1881. Devrim Konseyi Genel Sekreteri ve M. Kemal Derneği Başkanı Mustafa Baydar, "Doğum yılı olarak 1880'i kabul etmek zorundayız. 19 Mayıs 1881'in hissi nedenlere dayanılarak ortaya atıldığı anlaşılıyor." der.
198. Behiç Erkin, Atatürk'ün Selanik'teki Askerlik Hayatına Ait Hatıralar, s. 600; C. Abbas Gürer, Atatürk'ün Hayatından Yazılmamış Hatıralar, Yeni Sabah, 20.2.1941.
199. E. B. Şapolyo, Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, s. 123, 618; İslam Ansiklopedisi, s. 724; Y. Hikmet Bayur, Atatürk'ün Hayatı ve Eseri, s. 79; Celal Erikan, Komutan Atatürk, s. 150; S. Borak, Atatürk, s. 134; Atatürk Biyografisi, s. 13; Uluğ İğdemir, Atatürk'ün Yaşı, s. 45; Genelkurmay, Askeri Yönüyle Atatürk, s. 38.
200. Bkz: Yukardaki kaynakların tümü.
201. Nutuk, 1/22; M. Fuat Zübeyroğlu, Yurdumuz, s. 8; S. Nafiz Tansu, İki Devrin Perde Arkası, s. 343; M. Tayyip Gökbilgin, M. M. Başlarken, s. 85.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

202. Bkz; Yukardaki tüm kaynaklar.
203. Mazhar Leventoglu, Atatürk'ün Vasiyeti, s. 85-88. O tarihte 1 Cumhuriyet altını 7 liradır. Bu para 217127 Cumhuriyet altını etmektedir. Bunun karşılığı bugünkü (Ekim 1994) parite ile yaklaşık 630 milyardır. M. Kemal 1200 cumhuriyet altını maaş alıyordu (bugünkü parite ile 3.5 milyar) İş Bankası'nın dörtte biri de kendisininindi. Bu payı, vasiyetle CHP'ne ve yanında tuttuğu Afet, Sa-biha, Ülkü, Rukiye, Nebile adlı kızlara bırakmıştı. Age., s. 99.
204. 33 Ahzab/40.
205. E. Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, s. 54.
206. iskender el-Ekber, Risalet Nurları, s. 1.
207. 7 A'raf/175-176.
208. Taberi, Camiu'l-Beyan, 6/118-119. Kurtubi, 7/319-320.
209. Taberi, 6/119-121.
210. Kurtubi, Camiu'l-Ahkam, 7/320.
211. Sayılar, 22/5.
212. Yeşu, 13/22; Sayılar, 22/6; İncil, Petrus'un 2. Mektubu, 2/15.
213. Sayılar, 22/5-21.
214. Age., 31/8.
215. Age., 22/22-34.
216. Sayılar, 22/6.
217. Age., 23/7-10, 18-24; 24/3-9, 15-24.
218. Age., 23/8, 20; 24/4, 12, 16.
219. Age., 31/16.
220. Ahd-i Cedid, Vahiy, 2/14.
221. Sayılar, 25/1-3.
222. Taberi, Camiu'l-Beyan, 6/123.
223. Kurtubi, Camiu'l-Ahkam. 7/322.
224. Müslim, Kitabu's-Şiir, 41/1. Bu ibare ibn Mace'de temenni edatıyla "neredeyse Müslüman olmuştu" biçiminde gelir, ibn Mace, Edeb, 41 (3757).
225. İbn Kuteybe, eş-Şi'r ve's-Şuara, s. 300-302.
226. Zirikli, el-A'lam, 2/23.
227. T. Izutsu, Kur'an'da Allah ve insan, s. 108.
228. İbn Mace, Edahi, 3.
229. 60 Mümtahine/4.
230. 4 Nisa/125, 16 Nahl/123.
231. 3 Alu imran/95.
232. 23 Mü'mininun 84-89.
233. 10 Yunus/18.
234. 35 Fatır/42; 43 Zuhruf/19-20
235. 22 Hac/26.
236. 8 Enfal/35.
237. 22 Hac/27.

238. " Uj~ <&J* gr j i/** j> Jüt *>U-» ^ 0Wj" İbn Manzur, L. Arab, 2/1026.
Ünlü lugatçı Ferra da, "Hanif, sünnet olan kimsedir" diyerek bu görüşü pekiştiriyor.
Ay.

.lîV-fJLiiij— f5L.Vi,U-U*lr^t> " İbn Manzur, Age., 2/1026.

240. .tj*Jj>o-jj>Jij*-crPÜ--»İA> Age., 2/1025.

241. 85 Buruc/4-8.

242. Olayın yeri hakkında "Necran, Irak ve Şam" olmak üzere üç ayrı rivayet var ise de, bunlardan en doğrusu olayın Yemen ile Hicaz arasında yer alan Necran'da geçtiğidir. Hz. Ali'den ve İbn Abbas'tan nakledilen de budur. Müslim'in sahihinde Rasulullah'tan olayın ayrıntılarını ele veren bir de hadis nakledilir. O dönemde Necran hükümdarı Zû-Nüvas lakaplı eskiden putperest olup sonradan bölgeye göç eden Yahudiler vasıtasıyla Yahudileşip "Yusuf" adını alan bir Arap'tır. Ta-batabai, el-Mizan, 20/256; Taberi, Camiu'l-Beyan, 12/524; Kurtubi, el-Camiu'l-Ahkam, 19/289; Razi, Mefatihu'l-Gayb, 31/108-109.

C. TAASSUP VE SOSYALLEŞEME

İsrail (Yakub) peygamber, ölüm döşeginde başucunda toplanan oğul-lanna "Benden sonra neye kulluk edeceksiniz?" diye sormuştu. Onlar da "Senin tannn ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın tanrısı olan tek İlahı kulluk edeceğiz. Biz ona teslim olan Müslümanlarız" diye söz verdiler.²⁴³

Ülkeleri Filistin'den Mısır'a, kardeşleri Yusuf'un koruyucu kanatları altında göç edip yerleşen Yakub ailesi, putperest Mısır'da Müslüman azınlıktılar. Göç eden her toplum gibi, onlar da bu yabana ülkede sosyal varlıklarını koruyabilmek için belli başlı iş alanlarında yoğunlaştılar. Ticaret ve zenaat bunların başında geliyordu. Müslüman İsrailoğulları, büyük babaları Hz. Yakub'a verdikleri sözü yerine getirmek için büyük çaba sarfediyor, içinde yaşadıkları putperest çoğunlukta tevhîdî kimliklerini kaybetmemek için içine kapalı gettolar oluşturmuyorlardı. Çoğunluğu oluşturan Mısırlılar Tevhid'e çağırmak yerine, onlardan uzak durmayı yeğlediler. Pagan Mısır toplumu, kendileri gibi inanmayan, liderleri firavunu 'rab' kabul etmeyip içine kapanık yaşamayı tercih eden göçmenlere hep kuşku ile baktı.

Gerçi Mısırlılar içerisinde Müslüman İsrailoğulları'nın tevhid akidesine imrenip İslam'a girenler olmuyor değildi. Ama bu planlı bir tebliğ faaliyeti sonucunda kitlesel olarak gerçekleşmedi. Buna rağmen İsrailoğulları'ndan salih kimselerin mazbut yaşantısına imrenen kimi insanlar kendi dinlerini terkedip İslam'a giriyorlardı. Hatta bu ihtidalar sıradan insanlarla sınırlı kalmıyor, kral ve kraliçelere kadar uzanabiliyordu. Putperestliği terkederek "Tanrı kulu" anlamına gelen Ahnaton ismini alan firavun IV. Amenofis²⁴⁴ ile Kur'an'da kıssası anlatılan kraliçe Asiye'nin İslam'a girişi buna örnekti.²⁴⁵ İsrailoğulları'na mensup bir saray hizmetlisi (tarakçı) vesilesiyle İslam'ı tanıyan Asiye, ülkedeki İslamlaşmayı hızlandıracığı korkusuna kapılan kocasının işkenceleri altında, imanından dönmeyerek can verecektir. Mısır yönetimi, ülkenin zenaat ve ticaret hayatını ellerine geçiren İsrailoğulları'nın nüfuslarının ve nüfuzlarının gittikçe artmasından endişeye kapılarak, planlı bir soykırım faaliyetine girişir. Bu, zaten kapalı bir toplum olan İsrailoğulları'nı daha da içine kapatır. Yüzyıllardır böylesine aykırı bir çevrede dînî/millî kimliklerini

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

korumak için verdikleri mücadele, firavun devletinin sistematik baskılan sonucu boşa çıkar.

Tam bu esnada Allah, atalan Yakub'a verdikleri sözü tutarak İbrahim'in dininden her türlü zorbalığa karşı direnmek pahasına ayrılmayan İsrailoğulla-nnı, toplumlar içerisinde seçer. Artık vahyi insanlığa taşıma emaneti demeye gelen "hilafet", Hz. Musa önderliğindeki İsrailoğullan'nındır.

Hz. Musa Allah'tan aldığı emirle İsrailoğullan'ın Mısır'dan çıkarır. Bu çıkış sırasında Müslüman olan Mısır yerlilerinin de onlarla beraber çıktığına dair herhangi bir bilgi yok elimizde. Örneğin, kralın bel bağladığı sihirbazlar topluca Müslüman olmuş ve bunun sonucunda firavun tarafından ölümle ceza-landılmışlardır. Elbet bu ve buna benzer diğer mucizevi olaylara şahid olan Mısır halkı içerisinde İslam'ı benimseyenler de olmuştur.

İsrailoğullan Mısır'dan çıktıktan sonra, kapalı toplum olmanın acı faturasını ödemeye başlar. Çölde, su içmek için indikleri bir vahada, İlk karşılaştıkları toplum ineğe tapan bir toplumdur. Zaten, kendilerini köle edip ülkelerinden çıkaran Mısırlıların 13 tanrısından biri de inek anlamına gelen "Hotor"dur. Onlar bunu taklid etmekte gecikmezler. Yani kendilerini kurtaran Allah'a tapmak yerine kendilerine zulmeden Mısır ilahlanna tapmak gibi iğrenç bir nankörlük sergilerler.

İsrailoğullan, mahkum toplum iken oluşturdukları "kapalı havza toplumu" tipini, daha sonra yurtlarına kavuşup, devletlerini kurarak hakim toplum ol-duklarıda da muhafaza ederler. Bu durum onları insanlık tarihinin tekamül sürecinin dışına iter.

Yani "tarihsel sürecin dışına" çıkarlar.

1. "Kutsal kavim" ya da ırkçılık batağı

Kapalı havza toplumu oluşturan İsrailoğullan'nın, kendilerini "Allah'ın oğulları ve dostları"246 olarak görmelerinde şaşılacak bir durum yoktur. Çünkü onlar, öyle inandınmışlar, "başkaları"nı tanımaya gerek duymamışlardır. Boş bir kibir ve gurur içerisinde "çıkarsa bizden çıkar, başkasından çıkmaz" mantığına saplanmışlardır.247 Dînî önderleri, onlara, kendi milletlerinin "Allah'ın seçilmiş kavmi", "Rab'bin kutsadığı zürriyet"248 olduğunu empoze ediyorlardı. Onlara göre "başkaları cennet" idi, diğer insanlar ikinci sınıftı ve görevleri İsrailoğullan'na hizmet etmektir. Bir İsrailoğlu için İnsanlık iki kısımdan ibaretti:

"Biz" ve "onlar" (goiim). Kimdi bu "goiim" ve ne demektir?

"Goiim", "yabancılar", "onlar", "bizden olmayanlar" manasına kullanılan İbranice bir kelime. Yani Emevilerin Arap olmayanlara verdikleri "mevali" sözcüğüne benziyor. Ancak "goiim"nin bir anlamı daha var: Kafirler... Yani, bir Yahudi'ye göre -kendi dinlerinden değil- kendi ırklarından olmayan herkes kafir. "İrklarından olmayan" dedik, çünkü birinin Yahudi olabilmesi için "İsrailoğullarından" olması gerekiyor. Bu yüzden, Yahudilikte, Hristiyanlıkta olduğu gibi misyonerlik yok. Misyonerlik olmadığı için, Masonluk gibi taşeron örgütlerle, diğer milletleri İsrailoğullan'na hizmetçi kılma amacına ulaşmaya çalışıyorlar. İşte bu mantığı ele veren bir Tevrat pasajı:

"Rab Yehova şöyle diyor: İşte yabancılar/onlar/kafirler (goiim)'e elimi kaldıracağım ve kavmlara bayrağımı yükselteceğim ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler;

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar; ve krallar sana lala ve kraliçeleri sana dadı olacak. Yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar."249

Tevrat'a kendi elleriyle yazıldıkları gibi "sana kulluk etmeyen millet ve ül- j keyok olacak".250 Oysa ki, tahrif edilmemiş Tevrat ayetlerinde İsrailoğulları'nın "seçilmiş ümmet" olmasının "ayrıcalıklı ümmet" olması anlamına gelmediği açıkça belirtiliyordu:

"Ey İsrailoğulları, Rabbin size karşı, Mısır diyarından çıkardığı bütün aşirete karşı söylediği şu sözü dinleyin; ve dedi: Yeryüzünün bütün aşiretlerinden yalnız sizi tanıdım, bundan dolayı bütün fesatlarınızı sizin üzerinizde yoklayacağım."251

Elbet Allah rahmetini hiç bir kavimden esirgememişti. Allah'ın seçmesi, "ayrıcalık" değil "sorumluluk" anlamına geliyordu. Değilse, yeryüzünde kutsal kavim, kutsal ırk yoktu:

"Benim için Habeşlerin oğulları gibi değil misiniz ey İsrailoğulları? Rabbin sözü İsraili Mısır diyarından ve Filistîleri Koftar'dan, Suriyelileri de Kir'den çıkarmadım mı? İşte, Rab Yehova'nın gözleri bu suçlu ülkenin üzerindedir ve onu toprağın yüzü üzerinden söküp atacağım."252

Tevrat'taki bu açık uyanya rağmen İsrailoğulları (ırkçılığı kutsamışlardı. Onların bu kutsal ırkçılıklarını Yeremya peygamberin ^ğzından Tevrat şöyle reddediyor:

"İşte siz faydasız sözlere güveniyorsunuz. Çalmak, adam öldürmek ve zina etmek ve yalan yere yemin etmek ve Baal'e buhur y^kmak ye bilmediğiniz başka ilahların ardınca yürümek, bütün bu pis işleri ya,pmak içm de gelip isimle çağınlan bu evde önümde duruyor ve "kurtuldu^., diyorsunuz öyle mi? İsimle çağınlan bu beyt sizin gözünüzde haydut ini mj Oidu?"253

Yeremya peygamber, Kur'an'm da üzerinde çok durduğu Yahudilerin "seçkin kavim" ve "kurtulmuş millet" olma telakkisini bö^e şiddetli bir dille yererken, Eski Ahid'm başka bir yerinde şöyle denir:

"Yüreğinden der: Ben sarsılmam ve hiç bir devirde felakete düşmem "254

İsrailoğullarının Yahudileşme sürecinde önemli bir yer işgal eden asabiye_ tin/milliyetçiliğin siyasal ihtilaflara yol açması, siyasal ihtilafların ^ akideye dönüştürülmesi hadisesi çok benzer bir biçimde İslam tarihi^de de yaşanmış ^^ Rasulü'nün vefatıyla birlikte başlayan siyasal ihtilaflar hizipleri doğurmuş; söz-konusu hiziplerin birbirleri hakkında söyledikleri sözler i^e daba gonra kejam y. mi vasıtasıyla akaide taşınarak siyasi kavgalar akideye ^nüştürülmüştür şiatu Osman-Şiatu Ali, Şii-Sünni, Mutezili-Eşari, Eş'ari-Matür|dj/Hanepi Ebj_j Be^_ Emevi, Emevi-Abbasi, hatta Osmanlı-Safevi siyasal çekişmelerinin daha sonra taraftarlar tarafından akaide yansıtılması bunun en çarpıcı örneğidir

Yahudiler, Nil'den Fırat'a kadar olan en münbit toprakları kendilerine ayırmışlar, bunu da kutsal kitaplarına yazmışlardı.255 Ö>le jğrenç bir bencillığe tutulmuşlardı ki, kutsal kitaplarında birbirlerine faizle borç vermeyi yasaklarken, "yabanayafaizle borç verebilirsin"25" diye yazmışlardı

: İsrailoğulları, kapalı toplum oluşları ve sosyalleşWmeleri sonucunda> kendilerini "kutsal kavim" ilan ettiler. Diğer kavimleri tanımıyorlardı ki! Bu-, nunla da yetinmeyip vahyin evrensel mesajını millileşt|rdijer Tevrat mjUi &_

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

i tap, Hz. Musa milli önder, ona indirilen din de milli dinnaıme getirilmişti

* Yahudileşen İsrailoğullan toplumunun bu dışa kapalı yapısı, kendileri dışındaki hakikatlere ve gelişmelere karşı onları duyarsızlaştırdı. Duyarsızlıktan da öte düşman etti. Onlar, kendilerinden başkasını tanımadıkları için, tüm meziyetleri peşinen kendi ırklarına hasretmişlerdi. Kitaplarında müjdelenen "o peygamber"i de kendi kavimlerinden bekliyorlardı. Kendilerinden değil de Amcaoğullan sayılan İsmailoğullan'ndan çıkınca "gerçeği bile bile" inkar yolunu tuttular. İshakoğullan dururken, "o peygamber"ın İsmailoğullan'ndan çıkması onlar için kabul edilemez bir durumdu. Onlara göre Peygamber "üstün ırk", "seçilmiş millet" olan İsrailoğullan'ndan çıkmalıydı. Bu nedenle tarihi bile tahrif etmekten çekinmeye-rek İshak'ı Hz. İbrahim'in ilk ve tek oğlu ilan ettiler.²⁵⁷

Kendileri dışındaki tüm milletlere ikinci sınıf insan muamelesi yapmaları yetmiyormuş gibi bir de kendi aralarında boy ayrımı yapıyorlardı. İşte bu sakat anlayışın bir tezahürü olarak bir Kureyza Yahudisinin kan bedelini, bir Nadir Yahudisinin kan bedelinin yansı olarak takdir etmişlerdi. Bunun kökeninde, belki de, safkan İsrailoğlu olan Yahudilerle sonradan Yahudileşen diğer kavimler arasındaki ayrımcılık yatıyordu.

'Milliyetçilik' ilkelliğinde o kadar ileri gittiler ki, Hz. Muhammed ve ashabına düşman olmaları yetmiyormuş gibi, vahyi İsrailoğullan'ndan birine getirmedi diye vahiy meleği Cebrail'e dahi düşman oldular.²⁵⁸ Hükmünü iptal ettikleri, kendisini tahrif ettikleri Tevrat'ı kastederek "Biz, bize indirilene inanırız⁹ dediler.²⁵⁹

Aslında hicretin hemen ardından yaşanan kible meselesi, hem Müslümanlar, hem Yahudiler için "asabiyet" sınavından geçirilme anlamını taşıyordu.

16 ay Yahudilerin kiblesi Kudüs'e doğru namaz kılan Müslümanlar sınavı başarıyla vermiştiler. Bir Arap için Kabe dururken Kudüs'e doğru yönelerek ibadet etmek nefis kinci bir şeydi. Mü'minlerin asabiyetleri böylece köreltildi.

Şimdi sınav sırası Yahudiler'e gelmişti. Fakat onlar, kiblenin Kabe'ye tahvilini fırsat bilerek içlerinde sakladıkları tüm düşmanlığı kusmuşlardı. Bu olay inkarları için bulunmaz bir bahane oluşturmuştu. Müslüman olan bazıları milliyetçilik aşkına, tekrar küfrü tercih etmişlerdi. Kur'an bu olayı şöyle haber verir:

"Biz, Peygamber'e uyanı, irtidat edenden ayıralım diye eskiden yöneldiğin Kabe'yi kible yaptık."²⁶⁰

Kible tahvil edilince Yahudi din adamları toplanıp Rasulullah'a gelerek şöyle demişlerdi: "Nasıl sana tabi olalım? Sen kiblemizi terkettin. Üstelik Uze^yr (Ezra)'ın Allah'ın oğlu olduğunu da inkar ediyorsun." Allah onların bu sözü üzerine Tevbe/30 ayetini indirdi.²⁶¹

İsrailoğullan'nın kendi döneminin halkları arasında vahyi taşıma sorumluluğunu üstlenmek için seçildiğini Kur'an da vurgulamaktadır. Ancak Kur'an sorumluluklarını yerine getirmeyip "emanete" ihanet ettikleri için bu görevin onlardan alınıp başkalarına verildiğini de ima etmektedir, Kur'an'a göre "her ümmetin bir eceli vardır". "Eğeryüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar."²⁶²

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudiler, kutsal ırkçılıklarını başkalanna da bulaştırmaya çalıştılar. Saadet asrının en büyük devrimlerinden biri, kabile asabiyetinin alternatifi olmayan biricik toplumsal örgütlenme biçimi olduğu bir ilkel asabiyet toplumundan, kabileler, ırklar, renkler ve sınıflar üstü bir ümmet toplumunu çıkarabilmiş olmasıdır. Şemmas b. Kays adlı bir Yahudi, aralıksız 80 yıl süren Buas harplerinden İslam sayesinde yeni kurtulmuş iki kardeş kabile olan Evs ve Hazrec arasına fitne tohumları saçmıştı.²⁶³ Bunun üzerine inen Alu İmran/99-100. ayetlerde her tür "millîleştirme" "mü'minleri Allah yolundan çevirmeğe çalışmak", tüm merdud asabiyetler de "küftif olarak damgalanacaktır.

İsrailoğulları'nın sosyalleşemeyip içine kıvrılmaları, içe karşı kavga ve hizipleşmeye, dışa karşı hasetlik ve kıskançlığa dönüşüyordu. Hasetlikle kıskançlık adamı şeytanlaştırır. Şeytanı şeytan eden de Adem'e olan hasetlik ve kıskançlığı değişimiydi?

Yahudiler'in İslam'ın son peygamberine karşı aldıkları tavır, kurbanı kabul olan Habil'e karşı Kabil'in aldığı tavrın aynısıydı. Kur'an da, onların bu kıskançlığını belgeleyerek "Yoksa, Allah'ın, lutfundan insanlara verdiği için onları kıskanıyorlar mı?" diye soruyordu. Kıskançlıktan onları öyle bir noktaya getirmişti ki, kendileri gibi 'kitap ehli' olan Müslümanlara karşı müşriklerin tarafını tuttular. Hatta daha da ileri gidip akideyi sattılar.

Yahudi reislerinden Huyey b. Ahtab ile Ka'b b. Eşref, Uhud'un ardından müşriklerle Rasulullah'a karşı bir ittifak yapmak için yanlarına 70 süvari alarak Mekke'ye gitmişlerdi. Müşrikler "siz de Müslümanlar gibi kitap ehlisiniz, Muhammed'e bizden daha yakınsınız. Putlarımıza secde etmedikçe sizden emin olamayız" demişlerdi. Yahudiler de bu iğrenç teklifi kabul edip müşriklerin putlarına secde ettiler. Aşağıdaki ayet bu olay üzerine indirildi:

"Kendilerine kitaptan bir pay verilenlere bakmaz mısınız ki, onlar puta ve tağuta inanıyorlar ve küfreden kimseler için "bunlar iman eden kimselerden daha doğru yoldadır" diyorlar."²⁶⁴

2. "Kurtulmuş ümmet" düşüncesi

Bütün bu rezaletleri ne yaparsak yapalım "Bize sayılı günler dışında ateş dokunmayacak"²⁶⁵ mantığıyla yapıyorlardı. Aynı mantığa saplanıp Yahudiler gibi kendilerini bir ümmete mensubiyetin kurtaracağı zehabına kapılmasınlar diye Allah, İsrailoğulları'nın Yahudileşme alameti olan ırkçılıklarını aktarmakla yetinmeyip şöyle uyarıyordu:

"Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar, Sabîilerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp salih amel yapanlar. İşte onlara Rableri katında özel ödüller vardır. Korku yok onlara, mahzun olacak da değiller..."²⁶⁶

Bu ayet, bu ümmetin de İsrailoğulları gibi Yahudileşmemesi için Allah'ın en büyük uyarılarından biridir. Hatırlanacağı üzere İsrailoğulları, Allah'ın kendilerini seçerek peygamberi kendi milletlerinden göndermesini ve kitabı kendilerine indirmesini yalnız başına bir ayrıcalık, dolayısıyla kurtuluş garantisi saymışlardı. "Biz Allah'ın oğulları ve dostlarıyız", "bize sayılı günler dışında ateş dokunmayacak" iddiaları da hep bu sapık inançlarından kaynaklanıyordu. Musa Ümmetinden, peygamber

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

(Yakub) ırkından, İbrahim milletinden olmayı, insanlığın geri kalan kesimlerine karşı bir "üstünlük" sebebi sayıyorlar, iman, salih amel, takvayı hesaba katmıyorlardı. Eğer Müslüman olduğunu iddia eden biri de "iman, amel ve takva" ölçülerini bir tarafa bırakıp da Yahudileşen İsrailoğullan gibi sırf Ümmet-i Muhammed'e mensup olduğunu iddia etmekle, sırf kendisini "Müslüman" diye adlandırmakla kurtulacağını zannederse, o zaman Yahudileşme eğilimine sapmış olur. İşte bunun için Müslümanlar da Yahudi, Hristiyan ve Sabîlerle birlikte anılmış, kurtuluşun kişinin kendisini bir ümmete, bir kitaba, bir peygambere mensup addetmesi ile değil de ancak "iman", "amel" ve amelî salih kılan tek

W

unsur olan "takva" ile olacağını vahiy diliyle belgelemiştir.

Bu işin bir yanı. Elbet bu zümrelerin yanyana sayılması bu zümreler arasındaki temel farkları yok saymak anlamına gelmemektedir. Bazı 'çağdaş' bilginler bu ayeti böyle anladıkları için yanıltıyorlar. Bu ayeti, onu tamamlayan ve aynı formda gelen şu ayetle birlikte düşünmek, dengeli bir bakış açısı sağlayacaktır:

"İman edenler, Yahudiler, Sabîler, Hristiyanlar, Mecusiler ve şirk koşanlar arasında Allah, kıyamet günü ayırım yapacaktır. Elbette Allah herbir şeye tanıktır."267 Allah'ın yapacağı bu ayırım, bireysel sorumluluklarda değil toplumsal sorumluluklarda olacaktır. Kişiler fert fert hesaba çekilecekleri gibi immet ümmet de hesaba çekilecekler. 268 İnsanlık içerisinde seçilerek vahiy emanetini taşıma görevi kendilerine verilenlerin, bu görevi yerine getirip getirmediği konusunda, hem kendileri hem de peygamberleri, yüzleştirilerek hesaba çekilecektir.269 Kur'an, İsrailoğullan'nın ilahî mesajı nasıl millileştirdiklerinin örneklerini verirken bu ümmeti de aynı konuda uyarmaktadır. Adeta bu ümmete "beni millî kitap haline getirmeyin" demektedir.

Kur'an'ın mesajı evrenseldir. Arabistan'da Arapça ile indirilmiş olması, onun mesajının evrenselliğini ortadan kaldıracı bir unsur değildir. Peygamber de evrensel mesajın evrensel elçisidir.270

Kendilerine inen kitabı millileştiren Yahudiler, bununla yetinmeyerek Ra-sulullah'a inen Kur'an'ı da "Arapların millî kitabı" olarak yorumluyorlardı. Bu görüşlerine "Bu da kentlerin anası ve çevresindekileri uyarmak için sana indirdiğimiz Jeyz kaynağı ve kendinden öncekileri doğrulayıcı bir kitaptır"4'271 ayetini de delil getirmişlerdi. Görüldüğü gibi, Yahudileşmiş mantık, reddettiği bir kitabın ayetini işine geldiği yerde delil olarak kullanmaktan geri durmuyordu.

3. Efdaliyyet

İslam ümmeti içerisinde ilk "asabiyyet" emaresi "efdaliyyet" bahsinde ortaya çıktı. Efdaliyyet, "en üstün olma" fikriydi.

"En üstün" ve "en iyi" olma iddiası, ilkin masum bir iddia olarak başlıyor, lakin "en üstün" olma sınırında kalmayıp "biricik" ve "tek" olma iddiasına kapı aralıyordu. Tabi, "biricik" olma sınırında da duracağı garanti edilemezdi. Yani, her asabiyyet gibi "efdaliyyet" düşüncesi de başlangıçta masum bir "iddia" olarak başlıyor, kimi zaman "ilahlık" ve "rablık" iddiasıyla sonuçlanabiliyordu.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Aslında, insanoğlunun temel bir zaafiydi bu. Herkes, kendisinin olan her şeyin en iyisini, en üstününü, en güzelini istiyordu. Bu bazı hususlarda anlaşılabilir, bazı hususlarda da lüzumlu birşeydi. Ancak, bu duygunun meşru sınır nasıl çizilecekti? En iyisine sahip olma isteği bazen "en İyi olma, tek olma" duygusunu davet ediyordu.

Şu uçsuz bucaksız evrende, yeryüzü insanının, kendisini "biricik" ve "en iyi" sanması, bu ezeli zaafından kaynaklanıyordu. Kendi galaksimiz olan Samanyolu, 100 milyar tane güneş sistemini bağrında barındırıyordu.²⁷² Samanyolu küçük galaksiler sınıfına giriyordu. Buna rağmen çapı 200.000 ışık yılı kadardı. Bazı galaksiler, bünyesinde bir kaç trilyon güneş (yıldız) sistemi barındıracak kadar büyüktü. Samanyolu, kendisi gibi 20 adet galaksinin olduğu bir küme içerisinde bulunur. Bizim galaksimizin içinde bulunduğu galaksi kümeleri, içinde 200 milyar galaksi barındıran süper yıldız kümelerini oluşturur. Sayısı tahmin dahi edilemeyen bu süper yıldız kümeleri de kendi evrenimizi oluşturur. Bunla-ın oluşturduğu evrenimizin de tek olmadığını söyleyen astro fizikçiler, bir "evrenler çiftliği"nden söz etmektedirler. Bunu "Alemlerin Rabbi" ifadesinden de kolayca çıkarmak mümkün. Böylesine muazzam bir kainat (alemler) içerisinde, henüz kendi yıldız sistemini dahi tanımaktan aciz kalan insanoğlunun, kendisini "biricik" ilan etmesi, sözkonusu zaafının bir sonucu değil de nedir?

Allah insanı "en güzel surette" yarattığını buyurmaktadır.²⁷³ Buradan yola çıkarak insanın "biricikliğini" iddia etmek, çok su götürür bir yorumdur. Ayrıca Allah Teala insanı yeryüzünde "halife-, vekil, temsilci, halef kıldığını" buyurmuştur.²⁷⁴ Bu "hilafet/vekalenin kime izafe edildiği" konusu yoruma açık bir konudur. Bazıları bunu "Allah"a izafe ederek "Allah'ın halifesi" biçiminde yorumluyorlar. Yeryüzü ölçeğinde düşünüldüğünde böyle yorumlamakta bir sakınca görülmeyebilir. Lakin insan, kendisinden önceki aynı ya da farklı bir cin-

sin halifesi de olabilir. Bu yoruma müsait bir konudur. İnsanın hilafetini, mistik bir yaklaşımla "eşref-i mahlukat: yaratılmışların en şerefli" biçiminde tanımlamak da hayli abartılı bir yorumdur. Bu zorlama yorumu, yine Yeryüzü, hatta kendi evrenimiz ölçeğinde düşünüldüğünde kabul etmek mümkündür. Bu yorumlan Yeryüzü ölçeğinde düşünmediğimiz zaman mezkur ayetteki "ج*ت*ج * yeryüzünde" ifadesini görmezden gelmiş oluruz ki; işte bu kabul edilemez.

Şu bir gerçektir ki, uçsuz bucaksız kainat okyanusunda bir zerrecik olan dünyamız ve onun üzerindeki, Allah'ın "Hallâk" (sürekli yaratan/yaratma işini kendisine meslek edinen) isminin küçük bir tecellisidir. Ademoğlunun, yaratıkların "biricik" ve "efdalî" olma iddiasını Kur'an boşa çıkarmakta, Allah'ın katında daha iyilerinin de olduğunu bildirmektedir.²⁷⁵

"Efdaliyyet" adını verdiğimiz "asabiyet" türünün tek tezahürü insanoğlunun kendi cinsini "efdal" ilan etmesi değil. Bu asabiyet daha alt düzeylerde de farklı nedenlerle varlığını sürdürüyor. Bunlardan $\text{£Ztfz\#?}$ mensubiyeti asabiyetini Kur'an'ın nasıl dizginlediğini, yukarıda Bakara/62, ayet çerçevesinde işledik. Kur'an'ın dikkat çektiği asabiyet türlerinden biri de bizim "peygamber ya-nıştırmak" olarak adlandırdığımız "nübüvvet" konusunda yaşandı.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu konuda Kur'an dengeli bir yaklaşım sunarak üç ana fikir etrafında meseleyi ele alıyor:

- 1) Allah'ın elçilerini birbirlerinden ayırmamalıyız.²⁷⁶
- 2) Allah'ın elçilerine farklı farklı yetenekler ve özellikler bağışlanmıştır.²⁷⁷
- 3) Allah, bir peygamberi diğerinden mutlak mânâda üstün ya da aşağı tutmamıştır.²⁷⁸

Allah'ın peygamberlerini birbirleriyle "yarıştırma" işi ilk defa Yahudiler tarafından başlatıldı. Hatta onlar, bu görüşlerine Kur'an'dan dahi delil getirdiler. Buna göre, Hz. Musa Allah'la konuşan tek peygamber olduğu²⁷⁹ ve Kur'an'da ismi en çok geçen nebi olduğu için Kur'an,'a göre de "en büyük" peygamberdi.

Bazılan da "En büyük İsa!" sloganıyla yola çıkmışlardı. Gariptir ki tarihte bu slogana sanılan Müslümanlar da çıkmıştır. Hallaç, Molla Kâbız²⁸⁰ ve Nadaj-ı San Abdurrahman Efendiler hararetle bir biçimde bu görüşü savunmuşlar ve görüşlerine de Kur'an'dan birçok ayeti,²⁸¹ nebilerin birbirinden üstün olduğu belirtilen ayette (2/253) geçen tek ismin Hz. İsa olmasını ve bazı hadisleri delil göstermişlerdi.

Bu gibi fikirler karşısında başkaları da boş durmayıp Peygamberimiz Efendimizin diğerlerinin tümünden üstün olduğunu ispata girişmişler, ihtiyaç varmış gibi, bu yolda yalan rivayetler ve Hz. Musa'nın ve İsa'nın mucizelerine nazire olsun diye mucize rivayetleri uydurmaya koyulmuşlardır. Halbuki Allah daha vahyin nüzulü sırasında bu tür yaklaşımlara da cevap olabilecek şu ayeti indiriyordu:

"Kendilerine okunan kitabı sana indirmemiz mucize olarak yetmedi mi?"²⁸² Aslında bu "peygamber yarışırma" mücadelesi daha Saadet Asnında başlamıştı. Biri Müslüman diğeri Yahudi iki adam tartıştılar. Müslüman, "Allah'ın alemler içerisinden seçip üstün kıldığı Muhammed'dir" dedi. Yahudi de "hayır, Allah alemler üzerine Musa'yı seçmiştir" dedi. Müslüman, Yahudi'yi tokatladı. Yahudi Nebi'ye gelip olayı anlatarak Müslüman'ı şikayet etti. Nebi buyurdu ki: "Beni Musa'dan üstün tutmayın. İnsanlar kıyamet günü bayılacaklar, ben de onlarla birlikte bayılacağım. O zaman Musa arşa sıkı sıkıya tutunacak. Bilmiyorum, o da bayılıp benden önce mi ayılacak, yoksa Allah onu bundan istisna mı tutacak."²⁸⁵

Rasulullah, burada Hz. Musa'ya karşı gösterdiği o engin tevazuyu, Hz. İbrahim'e karşı da gösterecek, Bakara/260'da anlatılan yaratılış konusundaki merakından dolayı Müslümanların gönlünde bir tereddüt husule gelmesin diye "Ben şüphe etmeğe İbrahim'den daha müstehakkım" diyecektir.²⁸⁴

Yine Hz. Peygamber, Kur'an'da kıssası anlatılan Hz. Yusuf'un nebilik şerefini korumak için "Eğer Yusuf gibi zindanda kabaydım, sonra da biri beni çağırıyorsa, kabul ederdim" diyerek nasıl "alemlere rahmet" olunacağını gösterecektir.²⁸⁶ Görevden kaçtığı için Allah tarafından cezalandırılan Hz. Yunus hakkında gönüllerde uyanacak bir şüphe ihtimaline karşı şöyle buyuruyordu: "Kimseye, "Ben Yunus b. Metta'dan daha hayırlıyım" demek yaraşmaz."^{28b}

Rasulullah'ın gösterdiği bu hassasiyetin temelinde bu ümmetin de İsrailoğulları gibi Peygamber'ini ve din ululannı putlaştırmalarının önüne set çekmek, ona açılan en ufak bir deliği dahi tıkama gayreti yatıyordu.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ya kendisi, peygamber gibi "ismet" sıfatını dahi haiz olmadığı halde nefsinin ululayanlar? Ya önderlerini, dinî ve siyasî liderlerini kutsayanlar? Onlar en iyi, en üstün, en büyük görme hastalığına yakalanan "efdaliyet" mutaassıplan? Şeyh, hoca, lider, önder, mezhep, meşrep, tarikat, cemaat, hizip yanıştıranlar? "En üstünlüğü tartışılmaz bu dînî ve siyasî önderler, "efdaliyet" hastalığına tutulmuş müfrit taraftarlarını, aynen Rasulullah'ın ümmetini diğerk ümmetlerin peygamberlerine karşı uyardığı gibi uyanyorlar mı?

Asıl sünnet bu değil mi?

Bu sünnet, koku sürünmekten daha aşağı bir sünnet mi?

Yoksa, bu tip "efdaliyet" hastası müfrit taraftarlar, büyükleri tarafından uyanılmak yerine ödüllendirilmekte midirler?

Yahudileşme eğiliminin bir tezahürü olan bu mantık, "lanetli kavim/kutsal kavim" mantığıyla aynı kaynaktan beslenmektedir. Aslında "lanetli kavim" yaftasının patenti, Müslümanlar'a değil, tahmin edeceğiniz gibi Yahudiler'e aittir. Onlar kendilerini "kutsal kavim", düşmanlarını da "lanetli kavim" ilan etmeye pek meraklıydılar. Örneğin İsrailoğulları'nın Hz. Musa-Hz. Davud arası dönemde baş düşmanlarından biri Filistin yerlileri olan Ken'ânîler'di. Ken'ânîler, İsrailoğulları tarafından topraklarından çıkarılmak istendiğinde, buna dirençle karşı koymuş, birkaç kez de onlara, kutsal emanetlerini ellerinden alacak kadar büyük hezimetler yaşatmışlardı.

Düşmanlarıyla savaşı sadece meydanlarda sürdürmeyip, propaganda alanına da kaydıran Yahudi din bilginleri Ken'an'ilerin "lanetli kavim" olduğu yalanını ortaya attılar. Tevat'a göre, Ken'ânîlerin atası Hz. Nuh'un oğlu Ken'an babasına sarhoşken tecavüzde bulunmuş, babası da kendisine geldiğinde "Ken'an lanetli olsun" diye beddua etmişti.²⁸⁷

Aynı mantığı Yahudiler'e karşı kullanan bu ümmet, mü'minlerin annesi Safiyye'nin bu "lanetli kavim" mensup olduğunu unutmuş görünmektedir. Bu konudaki taassup o dereceye varmıştı ki, elde bulunan Tevrat'ı kastederek "onlarla taharetlenmek caizdir" yollu fetvalar veren alimler çıkabiliyordu.²⁸⁸

Efdaliyet düşüncesi, hilafetin kureyşiliği bahsinde bir kez daha kendisini gösterdi. Bu kez "en efdal" ilan edilen bir "ümmet" değil bir "kabile" idi: Efendimizin mensup olduğu Kureyş kabilesi... Buna da şu rivayet mesnet gösterildi: "İmamlar Kureyş'tendir."²⁸⁹

Oysa, bu konudaki doğru lafız şu idi:

"Bu imamlık işi Kureyş'te kalır. Onlardan biri dini ikame etmekten yüz çevirip de Allah onu yüzünün üzerine kapaklayıncaya kadar onlara kimse karşı çıkmaz."²⁹⁰

"Başı kuru üzüm tanesi gibi biri de olsa imama itaat ediniz" gibi yöneticilikte ırkı ve rengi reddedip "adalet" ve "liyakaf'i öne çıkaran bir çok hadis de gösteriyor ki yukardaki sözü peygamber söylemiş olamazdı. Bu gerçeği görmek için muteber hadis kitaplarının ilgili bahislerine şöyle bir göz atmak yeterliydi. Örneğin şu rivayete ne demeli:

"Ümmetimin helaki Kureyş'e mensup toyların eliyle olacak."²⁹¹

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Kureyş'in efdaliyyeti" bu gibi rivayetlerle "akideleştirilince", Osmanoğulla-n gibi Kureyş'ten olmadığı açık olan bir soyun imamlığını isbat etmek için bazı saray alimleri çıkıp "Osmanlı adını Hz. Osman'ın soyundan geldiği için almışlardır" diyerek Hz. Osman'da biten düzmece soyağaçları tedarik edeceklerdi.

4. Milli ilah, milli kitap, milli peygamber

Efdaliyyet "kabile" sınırında da kalmadı. Bu kez "nesil" kutsallaştırıldı.²⁹² O da yetmedi Emeviler, peygamberin ırkı olduğu için Arube (Arap milliyetçiliği) fikrini yayıp Arap ırkını kutsallaştırdılar. Kur'an Arapça indiği için Arapça kut-sallaştırıldı. Bunların kutsallaştırılması, haliyle İslam'ın, Peygamberin ve Kur'an'ın milileştirilmesi sonucunu doğuruyordu. Artık:

Kur'an: Milli kitap İslam: Milli din Peygamber: Milli önder idi.

Şatıbi gibi bazı cins alimler bile bu tuzağa düşerek "Kur'an'ı Kerim sadece, indiği dönemdeki Araplar tarafından bilinen ilimleri içermektedir:", "Kur'an'ı anlamak için özellikle Araplara has olan ilimlerle yetinmek gerekir. Ondaki şer'i hükümlere, sadece bunları bilmekle ulaşılır." gibi cümleler sarfedebilmektedirler.²⁹³

Kur'an'daki birçok ayetin ancak asrımızdaki keşiflerle, indirilişinden 14 asır sonra anlaşılabilirdiğini görünce, Şatıbi ve onun gibi düşünenlerin, Kur'an'ın evrensel mesajını 7. yüzyıl Arabistan kültürüyle sınırlamakla ne kadar büyük hata ettikleri daha bir iyi anlaşılıyor.

Bugünkü Arap ülkelerinde "Baas Partisi" artığı Arap-İslamcı aydınlar, devlet desteğinde Emevilerin bu "millileştirmeci" geleneğini aynen sürdürüyorlar.

Efdaliyyet düşüncesi, Kur'an'ın reddetmesine rağmen fıkha da yansımış; "cinayet" gibi bir "insanlık" suçuna verilecek cezada dahi Kur'an'ın zıddına Müslim-Kafir ayrımını öngören rivayetler itibar kazanmıştır. İmam Ebu Hani-fe "Bir kafir için Müslüman öldürülmez" haberi kendisine ulaştığı halde, Kur'an'ın Maide/45,48 ve 50. ayetlerinde bu konuda hiçbir ayrıma gitmediğini, "cana can"ın esas olduğunu delil göstererek bu tür haberleri reddeder. Böylece, "efdaliyyet" anlayışının "adalete" galip gelmesine karşı çıkar.

Şu bir gerçek ki, en büyük Yahudilik, insanlığın değişmez değerleri olan dini hakikatleri millileştirmektir. Yahudiler "Alemlerin Rabbi"nı, "milli Rab" ilan ettiği için Yahudileşti.

İslam'ı millileştirme hastalığı, günümüzün salgın manevi hastalıklarının başında gelmekte. İslam'ı millileştirenler, "millî" olanı da İslamlaştırmakla, çifte cinayet işlemektedirler. "Necip millet", "şanlı tarih" gibi masum görünümlü sloganlarla başlayıp dinin millileştirilmesiyle sonuçlanan mantık silsilesinde, son noktalardan biri Allah'a "Müslüman olduk" diye fatura çıkarmak, Allah'ı minnet altına almak istemektir. Bu tavırlara Allah'ın cevabı çok nettir:

"Müslüman olmalarını senin başına kakıyorlar. De ki: Müslüman olduğunuz için beni minnet altına almayın, tersine sizi imana ilettiği için siz Allah'a minnet edin, tabi davanızda samimi iseniz?"²⁹⁴

"Çıkarsa bizden çıkar, başka yerden adam çıkmaz" mantığıyla kafasını naylon ülkelerin cetvelle çizilmiş sınırlarının içerisine gömenler, Allah'ın "Eğeryüz çevirecek

olursanız, yerinize başka bir toplum getirir (emaneti sizden alıp onlara verir) de onlar sizin gibi yapmazlar¹TM5 ayeti üzerinde iyi düşünsünler.

Şimdilerde İsrailoğulları'nın ilâhî mesaja yaptıklarının aynısını bu ümmet içerisinde çıkan bazı guruplar yapmaya çalışmaktadırlar. Kendilerine göre bir "millî İslam" anlayışını hakim kılmaya çalışan bu zihniyyet dînî olanla millî, örfî, kavmî ve geleneksel olanı birbirine kanştırarak ortaya çıkan ne idüğü belirsiz alaşıma İslam adını vermekte bir beis görmemektedir.

Bu bir inanç kalpazanlığıdır. Bu anlayış için en büyük düşman, "biz" diye tanımladıkları içerisinde değil de "onlar" diye tanımladıkları içerisinde çıkacak sahih bir harekettir. Çünkü kalpazanlar için en kötü haber, taklid ettikleri şeyin orijinalinin ortaya çıkmasıdır.

5. ...Ve biz

İsrailoğulları, "sosyalleşme problemi"ni halledememeleri sonucu, tarihsel sürecin dışına çıkarak "kapalı havza toplumu" oluşturmuşlardı. Bu da, toplumun tüm alanlarda içe kıvnılarak "başkasını görmeme", keskin bir "biz-onlar" ayrımlı, "kendini kutsama/karşılığı yadsıma", koyu bir "taassup" ve "dîni millileştirme" gibi, hepsi birbirine bağlı kronik meselelerin ortaya çıkmasına neden oldu.

İslam tarihinde bu sürecin tipik bir benzerini "tasavvuf yaşadı. Bir kapalı havza kurumuna dönüşen "tarikatlar", yapının bütünlüğünü mensuplarını dışı karşı kapatarak koruma yöntemini seçtiler.

Belki hicri 5. yüzyıldan sonra ilmî ve siyasî alanda yaşanan durgunluk ve gerilemenin sebeplerinin başında da aynı neden geliyordu. İslam dünyasının dış dünyaya karşı kendisini kapatıp, makro planda kapalı havza toplumuna dönüşmesi, kendi dışında gerçekleşen sosyal, siyasal, ilmi ve teknolojik gelişmeleri kaçırmasına sebep oldu. Kendi dışındaki dünya ile arasındaki tüm bağları kopardı. İnsana dayalı değil de toprağa dayalı yanlış "fetih" anlayışının aldatıcı ka-zanımlarıyla avundu. Kendine ait her şeyi kutsama yolunu seçti: Devleti, milleti, toprağı, hanedanı, sarayı, padişahı, fermanı ve bu unsurların yanlışlarını...

Bunun temelinde bir "Yahudileşme temayülü" olan kendini beğenmişlik, kendi kendine yeterlilik, başkalannı aşağılamak ve küçümsemek, hakikati sırf kendisine maledip bir tür narsizm olan kendisini kutsama hastalıkları yatıyordu. Bu durum, İslam ümmetini tarihsel sürecin dışına çıkardı.

Kendisini kutsayarak, "kendi çalıp kendi oynayarak", başkalannı yok saydığı için kendisini yenileyemeyerek tarihsel sürecin dışında kalan İslam ümmeti, başkalarını farketmediğinde iş işten geçmişti. Örneğin, Osmanlı'da, III.

Selimle başlayan batılılaşma projelerinin temelinde, bu "geç kalmışlık" psikozu yatmaktaydı. Bu marazi farkediş, Osmanlı'ya yarar yerine zarar getirdi. Adeta afalladı. Kendi dışında yüzyıllardır gelişmekte olan bir dünyayı daha önce lanetleyip "yok sayarken", farkederek etmez bu sendrom tersine döndü ve bu kez de "kutsamaya" ve "körü körüne taklide" başladı. Yani, aşk nefretle başlamıştı. Daha önceki "mutlak red", başka dünyaların da olduğu keşfedilince "mutlak kabule" dönüştü. Tabi, önceleri müzmin bir hastalık halini alan kendini beğenmişlik psikozu da daha sonra

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

karşı uçta bir başka yanlışa dönüştü: kendisinden nefret... Kemalizm, bu marazın öteki adıydı...

İslam ümmetinin tarihte geçirdiği bu süreci şu anda İslami cemaatler yeniden yaşamakta.

Günümüz islami hareketliliğini oluşturan İslami cemaatler, önceleri, bir takım sosyal ve siyasal şartların da dayatmasıyla içe kapanıktılar. Dîne ve tüm dînî değerlere karşı korkunç bir devlet terörünün estirildiği 1920-1950 arasındaki dönemde buna bir parça mecburdular.

Çok partili dönemle birlikte gelen nisbi rahatlama, cemaatlerin aldıktan toplumsal vaziyete hiç yansımada. Yine kapanmayı, yine içine kıvınlmayı "tedbir" ve "siyaset" gereği olarak gördüler.

Günümüzde ise artık eski gerekçelerin hiç biri geçerli değıl. 70 yıllık ceberut sistem İslami cemaatlerin varlığını "de-facto" ilan etmiş durumda. Aslında bu, sistemin İslamla başedemeyeceğini anlamasının bir sonucuydu. Bu durumu "sistemin İslamla banşması" olarak adlandırmak çok iyimser bir yaklaşım olurdu. Bir "banş"tan söz edilecekse bile, bu zoraki bir banştı. Din düşmanı sistem ısıramadı-ğı eli öpmemişti, lakin ısırmak için yaptığı tüm çabalann boşa gittiğini görerek, şimdilik yorgunluk gidermeye ve yeni stratejiler hazırlamaya koyulmuştu.

Tasavvur! olsun, radikal olsun, siyasi olsun, tüm İslami yapılanmaların ortak özelliğı "kapalı havza toplumu" oluşlarıydı.

Yahudileşme temayülündeki kutsal kavim anlayışı günümüzde "kutsal cemaaf'e dönüştü. Tabi cemaat kutsanınca, o cemaatin bir de la-yüs'el ve la-yuhti kutsal lideri, ayrıca başka kitaplan okumanın hoş görülmediğı kutsal kitabı ya da kitapları olacaktı. İçe kıvrılma sonucunda ortaya çıkan bu kutsallaştırma ameliyesi, tabiatıyla tenkidi, istişareyi, düzeltmeyi, kendini yenilemeyi ve tecdidi dışlayacaktı. Değıl miydi ki kutsal olan tartışılmaz olandı?

Sosyalleşmemenin tek olumsuz sonucu bu değıldi. İsrailoğullan'nda ve İslam ortaçağında görüldüğü gibi, bugünkü İslamî cemaat yapılannda da kutsal cemaat içgüdüsu, başkalarını yok saymayı, küçümsemeyi, görmezlikten gelmeyi, lüzumsuz saymayı getiriyordu. Öyle ya, "biz" varken "onlar"a ne gerek vardı? Onlara düşen "biz"e katılmaktan başka bir şey değıldi. Eğer öyle yapmazlarsa "bölücü" ve "parçalayıcı" olurlardı.

Bu tavır, içtekilerin kıyas ve karşılaştırma şanslarını yok ediyordu. Dolayısıyla biricik ve en büyük olma iddiasını beraberinde getiriyordu. Bu iddiaya girildiğinde, sonuç "biz olmasaydık.... olmazdı" ya da "siz bu ülkenin istikbalisiniz" gibi cümlelerde ifadesini bulan "kendisini alemlere rahmet sanma" yanlışı olarak tezahür ediyordu.

Bu, kibir günahının kollektif bir biçimde işlenmesinden başka bir şey değıldi. Şeytanda olduğu gibi, kibir tek başına bulunmaz; hasetlik, kıskançlık, gurur ve nefreti doğururdu. Bu tür cemaat kibirleri de, kendilerine rakip gördükleri İslamî yapılanmalara karşı hasetlik, kıskançlık ve nefreti doğuruyordu. Bütün bunlann sonucu ise "düşmanlık"tı.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Burada çizdiğimiz tablonun, olması muhtemel bir tablo olmadığını bu ülkede islami cemaatlerle bir parça ilişkisi olan herkes çok iyi bilir. Biz bir vakiadan söz ediyor ve bunun adının doğru konulmasını arzuluyoruz. Bu doğru ad da "Yahudileşme eğilimi"dir.

Cemaatleri oluşturan cemaatçilerin yerini Müslüman şahsiyetler, kör taassubun yerini şuurlu itaat, yetersiz ve liyakatsiz önderciklerin yerini Peygamberi temsil edebilecek imamlar aldığı zaman, Yahudileşme eğiliminden kurtulunmuş olacaktır.

243. 2 Bakara/133.

244. M.Ö. 1360-1347 yılları arasında firavunluk yapan Ahnaton 41 yaşında hidayete erdi. Mısırlıların taptığı 13 putu yıktırdı. Firavunların tanrı olmadığını isbat için sarayı halka açtı, yönetimi sivilleşti. Karnak'taki imparatorluk tanrısı Amon tapınağını kapattı. Yerine "Tanrıyı bulduk" anlamına gelen "Gematon" isimli yeni bir ibadethane inşa etti. Adına Ahataton (Allah'ın nurlu şehri).adını verdiği bugünkü adı Teli el-Amarna olan bir başkent kurdu. Putperest babası Amenofis III'ün resimlerini ve isimlerini dahi mezarlarından kazıttı. Bu Müslüman kralın cesedinin mumyalanmamasını vasiyet ettiği sanılmakta. Zaten mumyası kabrinde bulunamamıştır. M.Ö. 1347 yılında vefat etti. Ondan kısa

245. 246. 247. 248. 249. 250.

251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272.

273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280.

281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290.

291 292

bir süre sonra Mısır tekrar putperestliğe döndü. (Bkz. Fethi el-Akil, Ahnaton el-Fir'avni, Mısır, ty.)

66 Tahrir/11.

5 Maide/18; 62 Cum'a/6.

4 Nisa/49-50.

Işaya, 61/9.

Işaya, 49/22-23.

Age., 60/12.

Amos, 3/1 -2.

Age., 9/7-8.

Yeremya, 7/8-11.

Mezmurlar, 10/6.

Tekvin, 15/18-21.

Tesniye, 23/19-20.

Taberi, Camiu'l-Beyan, 1/268.

2 Bakara/97.

2 Bakara/91.

2 Bakara/143.

ibn Hişam, Sira, 2/200.

47 Muhammed/38.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İbn Hişam, Sira, 2/183.

4 Nisa/51.

2 Bakara/184; 3 Alu imran/24.

2 Bakara/62. Krş. 5 Maide/69.

22 Hac/17.

17 isra/71.

7 A'raf/6;34 Sebe/28.

21 Enbiya/107.

6En'am/92.

100 milyar'ın ne olduğunu bilmek için şöyle bir açıklama yapalım: Eğer bir insan yüz yıl yaşasa.

Gece gündüz her saniye bir madeni lira saysa, hiç durmaksızın bu insan 100 yılda 3 milyar 140

milyon lira sayar.

95 Tîn/4.

2 Bakara/30.

42 Şûrâ/29; 21 Enbiya/19.

2 Bakara/285.

2 Bakara/253.

2 Bakara/285. 4 Nisa/164.

Molla Kabız'ın "Hz Isa Hz. Muhammed'den üstündür" iddiasını çürütmek için zamanın şeyhülislamı İbn Kemal bir risale kaleme almıştır. Molla Kabız ve Nadajlı, yine İbn Kemal'in fetvasıyla 1529 yılında idam edildi. Bkz: Mustafa İslamoğlu, İslami Hareket /Anadolu 1/142.

3 Alu İmran/49; 19 Meryem/19,30; 4 Nisa/171. 29Ankebut/51.

Buhari, Husumat, 1; Müslim, Feda/7,160.

Buhari, Enbiya, 11.

Buhari, Enbiya, 19.

Buhari, Enbiya, 35; Tefsir, 4/26, 6/4, 37/1.

Tekvin, 9/20-25.

Kasımî, Mehasinu't-Te'vil,-v48.

Ahmed b. Hanbel, 3/129,183,4/421.

||fl 181 u J MI / VI i L

jH\ li» af Buhari, Ahkam, 2, Menakıb, 2;

Müslim, İmare, 4.

tJ-Oct^ıSMj***** Buhari, Menakıb, 25, Fiten, 3.

Ahmed b. Hanbel, 5/357. Efendimiz buna karşı da tedbir almış ve ashabını "efdaliyyet" tuzağına düşmemelerini temin için bazı haberler vermişti: "Benden sonra ümmetim içinden beni pek çok seven toplumlar çıkacak." Ahmed b. Hanbel, 5/156.

293. «-u ->u* u jrj, ^ j, tu-yı ^,u*yı^^ .Vjj ^^^ ^ Uj

1...t<rS-N f>-^* & cH-j' u fi» «H j*jt v .ı*u. Vjjı jt eş-Şatıbî, el-Muvafakat, 2/80-82.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

294. 49Hucurat/17.

295. 47 Muhammed/38. Krş. 5 Maide/54, 11 Hud/57.

T

D. TAKLİT

aklit, İslam ümmetini tehdid eden Yahudileşme alametlerinin başında gelir.

Taklit, Arapçada "kılâde" masdarından türetilmiş bir terimdir. "Kılâde" Arap dilinde iki anlama gelir:

1. Yular.
2. Gerdanlık.

Taklit de ikiye ayrılır:

1. Şuursuz taklit.
2. Şuurlu taklit.

Şuursuz Taklit, adamın boynuna geçmiş bir yular gibidir. Onu insan olmaktan çıkarır. İradesini, aklını, fikrini, duygu ve düşüncesini iptal eder. Kişi-liksizleştirir, şahsiyetini yok eder. Taklidin bu türü "içgüdüsel"dir, insanı insanlıktan çıkarıp, hayvanlaştırır. Özetle şuursuz taklit insanın boynuna geçmiş bir "yular" dır.

Bu tür bir taklit merduttur, çirkindir, zavallılıktır.

Şuurlu taklit, tahkike ulaşmaya kadar caizdir, kimi zaman gereklidir. Ancak, kötüyü taklit şuurlu da olsa kötüdür, çirkindir. Zaten şuurlu taklitten kasıt, sadece bir bilinçlilik hali değil, iyiyi kötüden ayıracak bir temyiz kabiliyetine de sahip bulunma halidir.

Böylesi bir süzgeçten geçirdikten sonra yapılacak kimi taklitler bazen bir "gerdanlık" kadar kıymetli olabilir. Çünkü insanın kapasitesi her şeyin hakikatine ermeye, künhüne vakıf olmaya yetmemekte, en azından bunu herkes mükemmel bir biçimde başarma kabiliyetine sahip bulunmamaktadır. Her bireyin tahkik ehli olmasını dayatmak da, insan fitratıyla uyuşmayan "ütopik" bir taleptir. Kaldı ki, çoğu zaman taklit, tahkike ulaşan yolun merdivenidir. Her su, kendi yatağını oluşturuncaya kadar başka yataklarda akar. Aslolan, taklitde ısrar etmemek, onu tahkike ulaşmada bir araç kabul etmektir.

Tahkik, bir şeyin hakikatine ermek, sinini kavramak, aslını bulmak için araştırmak, ondan sonra iyi ise kabul etmek, kötü ise reddetmek; ya da iyi tarafını kabul, kötü tarafını reddetmektir.

Çirkin olan taklit, genellikle kişiliği yok eden, musallat olduğu kişi ve top-lumlan şahsiyet zaafına uğratan, kimlik kaybına sebep olan taklit cinsidir. Bu tür bir taklit maymunlaşmaktır.

| ü

1. Maymunlaşmak

Maymunun bariz özelliği, gördüğünü şuursuzca aynen taklit edebilme yeteneğine sahip bir hayvan olmasıdır. Bu durum içgüdüleriyle hareket eden maymun için bir meziyetse de, şuurlu ve iradeli bir varlık olan insan için bir zaaf ve zilletir.

İsrailoğulları, Yahudileşme sürecinde önce ahlaken maymunlaştılar.

Yolda, ineğe tapan bir topluluğa rastlayınca, Mısır'da görmeye alışkın oldukları Hotor (İnek) tannısı akıllanna geldi. Peygamberlerinden, düşmanları firavun ve toplumunun 13 putundan biri olan İnek tannısı gibi bir put yapmasını istediler:

"Ey Musa, bunların nasıl putları varsa, bize de öyle bir put yap!"²⁹⁶

Kur'an'da anlatıldığı gibi, kendilerine verilen onca mucize ve öğüde rağmen Hz. Musa aynılır ayrılmaz içlerinden Sâmirî isimli bir putçu çıkıp gördükleri kavmin putunu taklit ederek bir inek yaptılar ve başladılar tapmaya.²⁹⁷

Allah, daha sonra bir vesileyle, o taklit ettikleri putperest kavmin ve düşmanları Mısır putperestlerinin taptıkları ineğin tıpkısını kendilerine kestirecek-tir. Onlar Allah'ın bu emrini "cinsi ne olsun?", "rengi nasıl olsun?", "çifte koşulmuş olsun mu, olmasın mı?"²⁹⁸ gibi sorularla savaştırmak istemişler, lakin sonunda tarif edilen inek çıka çıka taklit ettikleri put ineğin aynısı çıkmıştır.

İsrailoğulları, güç-bela tarif edilen evsafa bir ineği bulup emri yerine getirmişler, lakin emrin vermek istediği mesajı almamakta direnmişlerdir. O mesaj "taklidi bırakın, yoksa şahsiyetsizleşir, haysiyetsizleşirsiniz" mesajıydı.

Düşmanlarını taklit edecek kadar nankörleşen maymun tabiatlı İsrailoğulları'nın başına daha büyük bir bela geldi. İçlerinden bazı boylar, diğerlerine ibret olsun için, cismen de maymuna dönüştürüldü, Kur'an'm ifadesiyle "meshedildi".²⁹⁹ "Aşağılık maymunlar olun!"³⁰⁰

"Mesh" şeklin bozulması, cismin kendi asli şeklinden çıkması, kılık değiştirmek anlamlarına gelir. Meshin bir başka anlamı da hilkat garibesidir. İs-railoğullarına verilen bu ceza mesh terimiyle ifade edilir. Bu cezanın nasıl gerçekleştiği konusunda farklı yorumlar ve bilimsel izahlar yapılabilir. Progeria adı verilen bir hastalık olan ve kan kimyasındaki bozulma sonucunda insan yüzünün tahrif olarak tıpkı kurt, köpek, kurbağa, maymun yüzüne benzemesi bilim adamlarınca tesbit edilmiş bir hastalık türüdür. Bizi asıl ilgilendiren İs-railoğulları'nın niçin başka bir hayvan kılığına değil de özellikle maymun kılığına sokulduğudur.

Allah'ın İsrailoğulları'na verdiği bu cezanın maymunlaşma biçiminde tecelli etmesinin hikmeti, İsrailoğulları'nın tıpkı bir maymun gibi etraflarındaki putperest kavimleri körü körüne taklit etmeleridir. Peygamberleri tarafından uyarılmalarına rağmen her seferinde düşmanlarının inancını ve kültürünü taklit etmişler, bunun sonucunda da öz kimlik ve kişiliklerini terketmişlerdir. Kur'an'da bu ceza tüm taklitçi milletlere bir ibret vesikası olarak takdim ediliyordu:

"Ve bu cezayı, öncekilere ve sonradan gelecek (taklitçi) lere bir ibret, (kimlik kaybından) sakınanlara da bir nasihat kıldık."³⁰¹

Ayette geçen "aşağılık maymunlar olun/" ibaresindeki "«a*-*- "|| şağıhk" terimi üzerinde bir parça durmak gerek.

Taklit, maymun için bir meziyettir. Dolayısıyla, maymun ne kadar iyi taklit ederse o kadar "değerli maymun" olmuş olur. Ancak, insan, Allah'ın kendisine verdiği akıl, idrak, irade ve şuur nimetine küfreder (üzerini örter) ise, bu durumda onu, taklit edebilen "yüksek maymunlarla" değil, taklit edemeyen "alçak maymunlarla" kıyaslamak gerekecektir. Çünkü maymunun ayma vasfı taklit, insanın aymacı vasfı

tahkikdii. Bu iki ayn cins eğer kendilerine verilen yetenekleri kullanamazlarsa cinslerinin yüksek değil alçak bir türünü oluşturmuş olurlar.

Allah Rasulü bu ümmetten mesh cezasının kaldırıldığını haber vermektedir. Bu demek değildir ki, tabiatı maymunlaşan milletler, aşağılanmayacaklar. Aksine, cezanın fiziki boyutu kalkmış olmakla birlikte, maymunlaşan İs-railoğulları toplumunun akıbeti, diğerlerini de beklemektedir.

Bir millet, eğer taklit yolunu seçmişse, Allah o toplumun dünya toplumları arasındaki tüm saygınlığını, şerefini ve izzetini almıştır. Taklitçiler, körü körüne taklit ettikleri kimseler tarafından dahi sevilmemektedirler. Bunun en tipik örneği bugünkü Türkiye ile, 150 yıldır bilfiil gölge gibi peşine takıldığı ve bir maymun sadakati içerisinde her şeyini taklit ettiği Batı arasındaki ilişkidir.

Şahsiyetini kaybeden toplumlar herşeylerini kaybederler. Tarih bunun çarpıcı örnekleriyle doludur. Bu nedenle Rasulullah, İslam toplumunu oluştururken, önce müstakil bir müslüman kimliği oluşturdu. Tüm gayretini bu yolda harcadı. Bu konuda örnek bir yöntem uyguladı.

2. Şahsiyetli toplum oluşturma sanatı

Allah Rasulü, Medine'ye göçünce, daha önce Mekke'de bulunmayan farklı bir dini cemaatle karşılaştı: Yahudiler.

Medine'deki Yahudi cemaatiyle Müslümanlar arasında temel bir müştereklik vardı. İki toplum da "kitaplı" toplumdur. Oysa müşrikler Kur'an'ın deyişiyle "ümme", yani "kitapsız" toplumdur.

Medine'deki bu kitaplı cemaate Müslümanların yaklaşımı ilk zamanlarda dostça ve samimice oldu. Ancak onlar kendilerine uzatılan bu samimi eli tutmamakta ısrarlıydılar.

Hicret'ten sonraki ilk aylarda Müslümanlar Yahudilerin kiblesi olan Kudüs'e doğru namaz kılıyorlardı. Hz. Peygamber, hicretten hemen sonra onların firavunun zulmünden kurtuluş günü bir şükran nişanesi olarak tuttıkları Aşu-ra orucunu, "biz Musa'ya, onlardan daha yakınız" diyerek tutmuş ve Müslümanlardan da tutmalannı istemişti. O kadar ki, bu istek, bazı sahabiler ve fa-kihlerin âşûrâ orucunu daha sonra farz kılınacak olan Ramazan orucuyla nesh edilen farz bir oruç sanmalanna yol açtı. Bu dönemde Rasulullah Yahudi cemaatiyle bir de sözleşme imzaladı. Sözleşmede özel bir yeri olan 16. maddeye göre adalet ve karşılıklı yardım esası-na riayet şartıyla Yahudilerin de Müslümanlardan oluşan birliğe (ümme) girebilmeleri için açık bir kapı bırakılmıştı.³⁰²

Hicretten sonraki aylarda Rasulullah ve seçkin sahabiler sık sık Yahudilerin sosyal ve dini merkezi Beytü'l-Midrâs'a gidiyor, onlar da Mescid-i Nebiye geliyorlardı. Bu gidiş-gelişler sırasında bazı meseleler karşılıklı tartışılıyordu.

Bütün bu iyiniyetli yaklaşımlara Yahudiler hep kuşku ile baktılar. Kendilerine karşı takınılan bu hoşgörölü tavn her fırsatta kötüye kullandılar. Müs-lümanları içlerinden parçalamak için "münafık" sınıfının oluşumuna zemin hazırladılar. Hiç bir konuda samimi olamadılar. Tahkir ve alaydan geri durmuyorlar, açıktan ve gizliden karalama kampanyaları yürütüyorlardı. Kıskançlık ve hasetlikten çatlayacaklardı. Ağızlarına kadar kin doluydular ve bunu her fırsatta dışa vurmaktan geri durmadılar.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Rasulullah'ın davetinin önünü, İslam'ın zamanlar ve zeminler üstü sembollerini kullanarak tıkamaya çalıştılar. Tüm semavi dinlerin ortak dili olan vahiy, melek, peygamber, kitap, cennet, cehennem gibi kavramların kendilerine ait olduğunu, dolayısıyla İslam'ı en iyi kendilerinin temsil ettiklerini söylüyorlardı.

Hız. Peygamberin Medine sözleşmesinde siyasal statü olarak Yahudileri Müslümanlarla eşit haklara sahip kılması ve onlara başından beri her türlü şirretliklerine rağmen yumuşak davranması, bazı iman zayıf Medineliler üzerinde olumsuz etki yaptı. Bunlar üçüncü itikadî sınıf olan "münafıklar" zümresini oluşturdular.

Medine halkı, Yahudilerle içli dışlı yaşıyordu. Yüzyıllar boyunca bu iki halk birbirleriyle senli-benli olmuşlardı. İki kültür karşılıklı birbirini etkilemiş, her bir Yahudi kabilesi bir Arap kabilesiyle "mevla" ilişkisine girip anlaşma yapmış, bu anlaşmalı kabileler çok girift ticari ilişkilere girişmişlerdi.

Yahudiler, her ne kadar bölgeye göçmen olarak sonradan gelmiş olsalar da Araplara kendilerinin üstün bir kültüre sahip olduklarını kabul ettirmişler, on-ları "ümme" olarak adlandırmışlar, okuma-yazma bilmeyen Araplar karşısında bölgenin zanaat ve ticaret potansiyelini ellerine geçirmekte zorlanmamışlardı.

Yahudilerin propagandalan karşısında aşağılık kompleksine kapılan Medine Araplarına, bazı ortak noktalarına rağmen İslam'ın Yahudilik olmadığını anlatmak, yeni dini bu sapık cemaatin tahrif ve tahribinden korumak gerekiyordu.

Rasulullah, Müslümanları da kendileri gibi şahsiyetsiz yapacaklarından korktuğu Yahudilerin maskelerini düşürüp gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasını sağlarken, bir yandan da İslam toplumuna kimlik bilinci kazandırdı.

Bunun için bir Müslüman kimliği oluşturmaya gayret etti. Yahudileşme tehlikesine karşı Müslümanları sürekli uyardı. Bu konuda aldığı ilk tedbir Müslümanların onlarla düşüp-kalkmasının, dostluk kurmasının önüne geçmekti. Allah Teala da indirdiği ayetlerle Rasulünün "Müslüman şahsiyet" oluşturma teşebbüslerini destekledi:

"Ey iman edenler, Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin, Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost tutarsa, o onlardandır. Şüphesiz Allah zalim topluma hidayet etmez.

Ey İman edenler, sizden önce kitap verilmiş olanlardan dininizi dalgaya alanları dost tutmayın. İnanıyorsanız Allah'tan korkun."

Bu, şu demekti: Onlar kendi dinlerini oyun-oyuncak ettikten sonra sizin dininizi haydi haydi oyun-oyuncak ederler. Eğer onlarla dost olursanız siz de onlar gibi dininizi hafife almaya, onun emir ve yasakları karşısındaki hassasiyetinizi kaybetmeye başlarsınız. Kendilerine Tevrat ve İncil verilenler, bu kitaplara karşı nasıl laubali olmuşlarsa, siz de Kur'an'a karşı laubali olmaya başlarsınız. İşte o zaman Yahudileşme ve Hristiyanlaşma tehlikesiyle karşı karşıya kalırsınız. Yani "ehl-i kitaplaşsınız". Ehl-i kitap da başlangıçta sizin gibi ehl-i tevhid idi. Onlara da vahyi taşıma emaneti verilmiş, insanlar içerisinde seçilerek bu göreve getirilmişler. Aradan geçen zamanla tahrif sürecine girdiler. Kitaplarını tahrif ettikleri için bu süreçten çıkamadılar.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Rasulullah, Müslümanların Yahudileri taklidinin önüne geçmek ve onlarda bir kimlik oluşturabilmek için bir takım tedbirler aldı.

Hız. Peygamber her şeyde doğal olanı tercih ettiğı ve ağarmış saç-sakal tellerini "nur" olarak vasıflandırdığı halde sırf kimlik bilincinin oluşması için Müslümanlara ağarmış saç ve sakalları boyamalarını, Yahudi ihtiyaçlarına benzemekten bu şekilde korunmalarını tavsiye etti:

"Yahudiler ve Hristiyanlar boyamıyorlar. Siz onlara muhalefet ederek aksini yapın, boyayın."303

Hatta, bu konuda Rasulullah en basit gibi görünen şekli konularda dahi 1 "farkın" vurgulanmasına gayret gösteriyordu. Bu cümleden olarak, saç tarama şeklinde Yahudi modasının reddedilip saçlarını ikiye ayırarak tarayan Yahudilere karşı, saçların arkaya taranmasının teşvik edilmesi,304 yine o günkü Yahudi sakal-bıyık modeline muhalefeten Rasulullah'ın bıyığın kısaltılıp sakalın uzatılmasını tavsiye etmesi anılabilir.305 Halbuki Rasulullah Mekke'deyken, Yahudilerin saç modeli olan ortadan ayırmayı tercih etmişti. Müşrik Araplar saçlarını arkaya tararlarken, Yahudiler ortadan ikiye ayırarak tararlardı. Medine'ye hicretten sonra ise Mekkelilerin saç modeli olan arkaya taramayı tercih etti.306

Hız. Peygamber bu konuda öyle hassas davranıyordu ki, o dönem Yahudi çocuklarının tıraş modeli olan 'Alabros' tıraştan Müslüman çocuklarını nehyetmiş,307 taklit suretiyle "kimlik kaybı"nın daha çocuk yaşta önüne geçmeyi hedeflemiştir.

Bu tedbirler, iç-içe yaşayan iki toplumun, şeklen de olsa birbirinden ayrılması için almıyordu.

Rasulullah, bir Müslüman bir gayr-ı müslimle karşılaşınca selamı ilk verenin Müslüman olmamasını emretti.308 Çünkü selam bir banş ve güvenlik garantisiydi. Yahudiler bu garantiyi suiistimal edip "es-selamü aleyküm: esenlikte ot yerine "es-samü aleyküm: kahrot manasına gelen bir kelimeyi geveliyorlardı.

Burada çok ince bir nokta var: Sünnetin mahiyeti.

"Sünnet nedir?" sorusuna, Rasulullah'ın bu tavrından yola çıkarak cevap verecek olursak, bu konuda sünnet kimlik bilinci oluşturmak, şahsiyeti korumaktır. Değilse, bazıların anladığı gibi burada sünnet sakalın uzatılıp bıyığın kısaltılması, sakalın kına ile boyanması, saçların arkaya taranması ya da ortadan ikiye ayrılması gibi şeyler değildir.

Sünnet, Müslüman toplumun kimliğini korumak, onların beraber yaşadığı Müslüman olmayan toplumların içerisinde erimesine, kişilik zaafına düşmesine, kendi dışındakileri taklit ederek kişiliksizleşmesine karşı koymaktır. Nitekim, sahabe de sünneti bizim anladığımız gibi anlamıştır. Sakalın kına ile boyanmasını tavsiye eden onca hadise rağmen Hız. Enes'in verdiği habere göre Hız. Ömer, Hız. Ali, Hız. Übey b. Ka'b gibi seçkin sahabiler ağarmış sakallarını

hiç boyamayarak sünnetin ruhunu nasıl anladıklarını ortaya koymuşlardır.309

Bu sünnet, günümüzde gayr-ı müslim laiklerle birlikte yaşayan Müslümanlar için çok farklı biçimlerde ihya edilebilir. Örneğin, bir Müslümanın bir laikten ayrılabilmesi

için giyiminde küçük bir farklılıkla da olsa kendisini belli etmesi, ya da laiklerin sembolle^tirdiği "kimlik tercihi sayılan" bir takım aksesuarlardan uzak durması gibi. Sıcak iklimlerde başın örtülmesi iklimin getirdiği bir mecburiyettir. Saadet Asnnda Yahudiler de, müşrikler de, Müslümanlar da başlarını örtüyorlardı. Rasulullah erkeklerin baş örtüsünde her hangi bir alamet-i farika koymadı. Oysa elbiselerin boyuna müdahale etmişti. İklim dayatması olmayan bir coğrafyada tüm gayr-ı müslimlerin başlık giydiği bir toplumda, sünnete tabi olmak sanının başlıksız dolaşmak olurdu.

Hız. Peygamber, Müslümanlardaki kimlik bilincini diri tutmak için sadece "farklılığı" vurgulamakla kalmıyor, Müslümanların taklit batağına saplanmala-ınnada kesinlikle karşı çıkıyor, Yahudilerin Medine toplumuna kabul ettirdikleri adetleri bir bir söküp atıyordu.

Bu konuda ilginç bir örnek, kadınlara yaklaşma meselesidir. Yahudiler, hanımlarla tek pozisyonda birleşilmesini, eğer pozisyon değiştirilirse çocuğun şaşılacağını iddia ediyorlardı. İşin garibi bu safsataya Medine Araplarını da inandırmışlardı.³¹⁰ Öyle ki Hız. Ömer dahi bu Yahudi propagandasının etkisinde kalarak, başından geçen böyle bir durumu haram zannetmiş ve "Ömer helak oldu" diye söylenerek nefisini şikayet için Rasulullah'a gelmişti. Rasulullah bu yanlış anlayışı kesinlikle reddetti.³¹¹ Kur'an da bu reddi onayladı.³¹²

Aynı durum doğum kontrolünde de yaşanmıştı Yahudiler doğum kontrolüne kesinlikle karşıydılar ve o dönemin doğum kontrol yöntemi olarak kullanılan meniye döl yatağından dışarı akıtma (azl) usulünü "küçük cinayet" (mev'ûdetü's-suğra) olarak görüyorlardı. Onların bu tavırları tarihi bir gerekçeye dayanıyordu. Başlarından bir çok soykım geçmiş, nüfusları bir kaç kez yok olmakla karşı karşıya kalmış olan İsrailoğullarını, alimleri, mümkün olduğunca çok çocuk doğurmaya teşvik etmiş, bu konuda bir takım rivayetler uydurmuş, her tür doğum kontrol yöntemini de "cinayet" olarak nitelendirmişlerdi.

Yahudilerin, meniye döl yolundan dışarı akıtarak korunma yöntemini cinayet olarak niteledikleri Rasulullah'a aktarıldığında "Yahudileryalan söylemiş" (*W<^is) biçiminde tepki göstermişlerdi.³¹³

Yahudi din adamları Allah'ın haram kılmadıklarını haram kılarak tezgah-larını döndürüyorlardı. Sıradan bir Yahudi elindeki Tevrat'a bakıyor, bazı yasakları göremeyip soruyordu: "Ben onu kitapta bulamadım". Yahudi din adamı da "Sizin aklınız ermez, siz Kitab'ı anlayamazsınız, bize soracaksınız" diyorlar, bugün İslam ümmeti içerisinde çıkan bazı hiziplerin yaptığı gibi, insanları Allah'ın kitabından kendi kitaplarına yönlendiriyorlardı. Bu durumu Kur'an "Allah'tan başka rabler edinmek" olarak adlandırıyor. Yahudilerin "rab'lığı kalkışarak haram koydukları alanlardan biri de hayız fıkhi idi.

Yahudi geleneğinde, adet hali pislik, adetli kadın da pis olarak yer alıyordu. Dolayısıyla, adet günlerinde kadın terkediliyor, pişirdiği yenilmiyor, tecrit ediliyor, yanına yaklaşılmıyordu. Ayrıca, mukaddes sayılan hiçbir şeye dokunamıyor, hiçbir ibadet yapamıyor, kitap okuyamıyordu.³¹⁴

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bu sakat yaklaşımı önce Kur'an temelden reddederek adet halinin bir "rahatsızlık" olduğu hakikatini vurguladı. Yahudilerin propagandalanyla kafası kansan insanların sorulanna bir cevap olarak geldi ayet-

"Sana adet halini soruyorlar. De ki, o bir rahatsızlıktır. Hayız esnasında kadınları kendi hallerine bırakın, temizleninceye kadar onlarla birleşmeyin."315

Ayeti ve Rasulullah'ın tepkisini iyi anlayabilmek için, Medine'de yaygın bulunan geleneksel Yahudi tavrının ve bu tavra karşı Rasulullah'ın aldığı karşı tavrın çok iyi bilinmesi gerekmektedir.

"Kocanın isteği neyse senin de dileğin o olacaktır" diyor Tevrat. Başlangıçta İsrailoğullarında evlilik iç güveyliği demektir. Erkek, kansıyla birleşmek için ana-babasını terke mecburdu. Sonradan bu gelenek terkedildi. İbrani dilinde "beula" kelimesi "kadın" anlamına kullanılıyordu. Ancak bu kelimenin manası "satılmış" demektir. Bu kelime Yahudilikte kadının gerçek yerini ele veriyordu. Tevrat'tan örnek verecek olursak, Hoşea, "karısını elli şekele almıştı". Her ne kadar "Rab diyor- Bana artık "efendim" (baali) demeyeceksin, bana "eşim" (iş) diyeceksin"™ gibi ilahi emirlerle bu kötü gelenek silinmeye çalışılmışsa da, İsrailoğulları gene bildiklerini okumaya devam ettiler. Talmud dönemine kadar erkek kansını istediği her an boşayabilir, lakin kadın kocası ne ya-

parsa yapsın boşayamazdı. Fuhuş, kadınlar için ölüm sebebiyken erkekler için adi cürüm saydırdı.

Adet hali hakkında geleneksel Yahudi tavrını sahabeden bize gelen sahih rivayetlerden öğreniyoruz. Buna göre adetli kadının yemeğini yemiyorlar, onun elinden bir şey içmiyorlar onlarla aynı evde oturmuyorlardı. Bu durum Rasulullah'a sorulunca, şu cevabı verdi:

"Birleşme dışında her şeyi yapın."317

Yahudilere Rasulullah'ın bu sözü aktarıncı şu ilginç gerçeği vurguladılar: "Bizim hükme bağladığımız hiçbir mesele yok ki bu adam ona muhalefet etmemiş olsun." Yahudilerin bu sözü üzerine konu hakkında tereddütlü davranan Üseyd b. Hudayr ve Abbad b. Bişr isimli sahabiler onların görüşlerini Rasulullah'a yeniden nakledince, Rasulullah, rengi atacak şekilde kızdılar. Bu iki zat Hz. Peygamber'i kendisine süt ikram ederek teskin ediyordu.318

Rasulullah'ın adet gören eşleriyle cinsel birleşme dışında her tür ilişkiye girdiğini yine Mü'minlerin Anneleri'nin ağzından öğreniyoruz.319

Rasulullah adet gören kadının hac farızasını da eda edebileceğini buyurmuştur. Hz. Aişe, Rasulullah ile hacca çıktığında yolda adet görmüş, hac edemeyeceğim korkusuyla ağlamaya başlamış, lakin Rasulullah onu "bu şey, Allah'ın Adem'in kızlarına yazdığı bir yazgıdır, tavaf dışında haccını tamamen yap" buyurmuştur.320 Kabe, mescidlerin anasıdır. Eğer, mescidlerin anasında adetli kadının bulunması caizse, diğer mescidlerde bulunmasında ne gibi bir beis olabilir? Bu meyanda Allah Rasülü bayramlarda hayızlı kadınların da camiye gelmelerini emretmiş, erkeklere öğüt verdikten sonra kadınlara da öğüt vermiştir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Asn Saadette kadınların Cum'a namazına devam ettiğim belirten sahih rivayetler olduğu halde³²¹ İslam ortaçağı boyunca kadınların camiden soğutulması da aynı geleneksel yanlışın bir devamı olsa gerek.

İbrahim en-Nehai yukardaki hadise dayanarak der ki: Hayızlının ayet okumasında bir sakınca yoktur. İbn Abbas da cünübün Kur'an okumasında bir sakınca görmezdi. Hz. Aişe der ki "Nebi (s) her tür halinde Allah'ı zikrediyordu."³²²

Yukardaki hadisin şerhinde İbn Hacer şunları söyler:

"Buhari'nin bu babın ismini "Adetlinin tavaf hariç haccın tamamını ifa etmesi babı" koymasından maksat hayızlının ve onun anlam alanına giren cü-nüp kimsenin hiçbir ibadetten men edilemeyeceğidir. Bilakis adet ve cünüp-lük haliyle birlikte zikir olsun diğerleri olsun tüm bedeni ibadetler sahihtir. Hac menasiki de bunlardandır, sadece tavaf hariç:"³²³

İbn Rüşt, İbn Battal ve diğerlerinin bu hadise dayanarak adet ve cenabet halinde Kur'an okumakta da bir beis olmadığı sonucuna vardıklarını kaydeden İbn Hacer, sözkonusu ulemanın bu sonuca şu istidlalle vardıklarını aktarmaktadır:

"Çünkü Peygamberimiz, tavaf dışında hac farızasının hiç bir ibadetini istisna tutmadı. Tavafı da özel bir "salat" olduğu için istisna etti. Hac ibadeti zikir, telbiye ve duadan ibarettir. Hayızlı, bunların hiçbirinden men edilmemiştir. Cünüp zaten böyledir.

Çünkü adetlinin hadesi cenabetinkinden daha ağırdır. Hayızlının ve cünübün Kur'an okumaktan men edilmesi eğer Kur'an'ın Allah'ın zikri oluşuna dayanıyorsa, bununla Hac arasında hiçbir fark yoktur. Her ne kadar ibadet özel bir delile ihtiyaç duyarsa da, musannife (Buhari) göre adetliyi ve cünübü Kur'an okumaktan men eden hiçbir sahih hadis yoktur. Her ne kadar başkaları indinde delil olan bir takım haberler varid olmuşsa da, bunların bir çoğu ileride işaret edeceğimiz gibi te'vile elverişli haberlerdir. İşte bunun için Buhari de, adetli ve cünübün Kur'an okumasına cevaz veren Taberi, İbn Münzir, Davud gibi, hadisteki "Nebi de her tür halinde Allah'ı zikrederdi" lafzının genel olduğuna kail olmuşlardır."³²⁴

Buhari ve Müslim, kitaplarında, hayızlı ve cünübü Kur'an okumaktan men eden hiçbir rivayete itibar etmemişler, sahih bulmamışlardır. Bu konudaki bir rivayete Tirmizi yer vermiştir. "Hayızlı ve cünüp Kur'an'dan birşey okumasın"³²⁵ mealindeki bu "hadisi" oğlu, babası Ahmed b. Hanbel'den sorunca, İbn Hanbel "bu sahtedir" demiştir.³²⁶

Bu konuyu toparlarken, İslam ümmetinin klasik çağlarındaki kadına bakı-şacıyla, Yahudi bakış açısının çakıştığı çok bariz bir biçimde görülmekte. Yahudiler adet halini bahane ederek kadını aşağıladılar. Sonraki asırlarda yer eden erkeksi fıkıh da, konuyu aynı bakış açısıyla ele aldı. Asıl Yahudileşme temayülü dediğimiz olgu işte böyle tezahür ediyordu.

Halbuki kadının adet hali, Peygamberimizin de buyurduğu gibi Allah'ın yarattığı hilkat gereği idi ve insan neslinin devamı için İlahi kudret tarafından kadın doğum organlarının sürekli doğuma hazır tutulması için Allah tarafından harika bir sistemle yaratılıştan takdir edilmişti.

Beşer neslinin devamı gibi ulvi bir gaye uğruna, kadına yüklenen bu ağır ve bir o kadar da şerefli yük, nasıl oidu da suçmuş gibi kadını kadın yaratıldığına bin pişman

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

eden bir baş kakıncına dönüştürüldü? Oysa, kadın bu halinden dolayı tebrik edilmeli, insan neslinin devamı için her ay verdiği bu kandan dolayı ödüllendirilmeliydi. İşte, Allah'ın Rasulü (s), kadını namazdan muaf tutarak ödüllendirmiş, diğer ibadetlerde de kadına geniş müsamaha ve hoşgörü gösterilmiştir. Adetli kadının, insan neslini devam ettirmek için verdiği kan, onu ancak şehitle kıyaslanır bir mertebeye çıkarır. Şehid doğurmak için her ay şehid olan bir kadının hakkı, bu özelliğinden dolayı cezalandırılmak değil ödüllendirilmektir.

Hayız konusundaki Nebevi yaklaşımın böyle algılanmayıp da, dua, zikir, ilim gibi ibadetlerden uzaklaştırılarak, mescide sokulmayarak, cemaatten ayn tutularak, Kur'an okuması yasaklanarak cezalandırılmayı hakeden bir "suç", bir "günah", bir "ayıp" gibi algılanması, geleneksel anlayışa karışmış bir Yahudileşme eğilimidir.

3. Yahudileşme: En kötü taklit

"Bilmeyenler: "Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir ayet gelse" dediler.

Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Çünkü (doğru yoldan sapanların) kalpleri (duygu ve düşünceleri) birbirine benzedi. Hakkı kesin bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik."327

"Kalpleri birbirine benzedi" ibaresinden kasıt duyguların ve düşüncelerin birbirine benzerliğidir.

Bu benzerlik taklidin son aşamasıdır.

Taklit önce giyim, kuşam, yeme, içme gibi basit şeylerle başlar. Bu, daha sonra tavra yansır. Kişi ya da toplum taklit ettiği kişi ya da toplumların tabiatını almaya başlar. Onlar gibi davranmaya, onlar gibi düşünmeye başlar. Eylemleri düşünceleri ve en sonunda da duygulan benzeşir. Çünkü artık "kalpleri birbirine benzemiştir".

Taklit, söz ve eylemde taklit edenle taklit edilen arasındaki benzerliktir. Sözün ve eylemin benzer olması düşünce ve duygunun aynı olduğunun delilidir. İnsanın sözleri ve eylemleri duygu ve düşüncelerinin sonucudur. Bütün bunların çıkış yeri ise kalp/akıldır. Kalp/akılın bu yönelişi bir "temayül"dür. Bu ' temayül sonucunda ortaya çıkan öz ve davranışlar Yahudilerinkiyle örtüşüyorsa orada Yahudileşme temayülünden söz etmek doğru olacaktır.

Rasulullah, Yahudileri taklide karşı, daima ümmetini uyarmıştır. Bu uyarının alanı içerisine sahabenin de girdiğini, yine Kur'an'ın bir Yahudileşme tezahürü olarak sunduğu ve müşahhas bir olayın ardından inen şu ayetten anlıyoruz. Ayet, yapılan eylemin kimin taklidi olduğuna da dikkat çekiyor:

"Yoksa daha önce Musa'ya sorulduğu/istekte bulunulduğu gibi siz de Peygamberinizi sorguya çekmek/istekte bulunmak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfürle takas ederse kuşkusuz o doğru yoldan sapmış olur."328

Bu ayet Allah Rasulüne Müslümanlar tarafından bir takım sorulann sanki sorguya çeker gibi sorulması üzerine nazil olmuştur. Allah Teala bu davranışı Yahudilerin Hz. Musa'ya karşı davranışının bir taklidi olarak tavsif ederek mü'minleri uyarmıştır. Davranışların birbirine benzemesi "kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini getirir, kalplerin birbirine benzemesi ise aynı davranışları yapmaya sevkeder. Bu taklit, eğer önü alınmazsa Yahudileşme tehlikesiyle karşı karşıya bırakır sahibini.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Kalplerin birbirine benzemesi" tehlikesini ortaya çıkaran en büyük etken Yahudiler ve Hristiyanlar dost edinmektir. Çünkü Yahudileşme temayülü karantina altına alınması gereken toplumsal bir hastalıktır. Yahudi ve Hristiyanlar dost edinmek, "Yahudileşme"yi hızlandıran faktörlerin başında gelir. İşte, Nebi dilinden, bu ümmetin sonu Yahudileşmeyle bitecek olan taklit serüveninin haberi:

"Sizden öncekilerin yolunu adım adım, kaş karış izleyeceksiniz. Eğer onlar bir sürüngen deliğine girse, siz de gireceksiniz. "Ey Allah Rasulü, Yahudi-ler'in ve Hristiyanların yolunu mu?" diye sorduk. "Başka kim olacak?" dedi."3M

Allah Rasulü'nün "Yahudilerin ve Hristiyanların yolunu adım adım, kaş karış izlemek" olarak dile getirdiği tehlike, bizim Yahudileşme ve Hristiyanlaşma ya da ehl-i kitaplaşma dediğimiz tehlikenin ta kendisiydi ve bu tehlike taklidle başlıyordu. Hadiste, Yahudileşen tüm toplumlar bekleyen acı akıbeti de dikkat çekilmektedir. Nebi lisanında toplumsal bir "kıyamet" olarak ifadesini bulan bu akıbeti sözkonusu hadisin farklı bir metninde buluyoruz:

"Ümmetim, önceki ümmetlerin yolunu adım adım, kaş karış izlemeden kıyamet kopmaz. "Ey Allah Rasulü, Farslar ve Rumlar gibi mi?" denildi. "Onlardan başka kim var?" buyurdu."330

Hadiste geçen "kıyamet" ifadesini sahabe hepimizin bildiği ahiret kıyameti olarak anlamayıp doğru bir bakış açısıyla toplumsal ve siyasal bir çöküş demeye gelen dünyevi kıyamet olarak anladığı için şöyle sormuştur: "Farslar ve Rumlar gibi mi?" Allah Rasulü bu sözü söylediğinde dünyanın iki süper gücü olan Bizans/Rum ve İran/Fars imparatorlukları hızlı bir düşüş sürecine girmişlerdi. Nebi de, onu dinleyen mü'minler de, bu çöküşü toplumsal bir kıyamet olarak algıladılar. Bu Nebevi ifadede de anlaşılıyordu ki, Yahudileşme ve Hristiyanlaşma sürecine giren toplumlar bekleyen akıbet kaçınılmaz olarak sosyal, siyasal, akidevi ve ekonomik bir kıyametti.

Allah Rasulü etrafındaki mü'minlerin tavır ve davranışlarında Yahudileşme temayülü adını verdiğimiz eğilimler gördüğünde bunu hemen Yahudileşen İsrailoğulları'nın davranışlarıyla kıyaslamıştır, aynen Allah Teâlânın Ne-bi'yi Cum'a hutbesinde terkedip kervana koşanların bu davranışlarıyla, Yahudilerin Tevrat'a karşı olan davranışları arasında ilişki kurduğu gibi. Şu rivayet onlardan biri:

"Rasulullah Hayber seferine çıktığında müşriklerin silahlanm asıp (kutsa-dıklan) Zatu Envat denilen bir ağaca rastladı. Etrafındakiler Rasulullah'a dediler ki: "Onların Zatu Envat'ı gibi bizim de bir Zatu Envat'ımız olsun." Nebi cevapladı: "SübhaneAllah! Bu söz tıpkı Musa'nın toplumunun şu sözüne benziyor: Onların tanrıçası gibi bize de bir tanrı ihdas et. Nefsime kabzasında tutana yemin olsun ki sizden öncekilerin yolunu aynen sürdüreceksiniz.""331

Allah Rasulü, Kur'an'da verilen hiç bir örneğin laf olsun' diye verilmediğini, İslam ümmetine bir ibret vesikası olarak sunulduğunu çok iyi bildiği için, Kur'an'ın yüzlerce ayetle dikkat çektiği İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecindeki sapmalara ümmetinin de dikkatini çekiyordu. O biliyordu ki, İsrailoğulları'nın sapmasına sebep olan eylemler son İlahi vahyin emanetçisi olan Müslümanların da sapmasına sebep olabilir.

;;

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Rasulün dilinde kabirleri kutsamak da bir Yahudileşme tezahürüydü. Kendi kabrinin de böylesine bir Yahudileşme temayülüne alet edilmesinden kaygı duyduğunu ölüm döşeginde yaptığı ve eşi Hz. Aişe'nin şahid olduğu şu uyandan çıkarıyoruz:

"Allah Yahudilere ve Hıristiyanlara lanet etsin. Peygamberlerinin kabirlerini mescid yaptılar." Aişe dedi ki: "Eğer Allah Rasulü'nün bu uyansı olmasaydı kabrini görkemli yaptırırdım. Ne ki ben onun mezannın mescid edinilmesinden korkuyorum."³³²

Ebu'd-Derda (r), Hz. Nebi'nin bir keresinde bu ümmeti bekleyen ehl-i ki-taplaşma tehlikesini düşünerek hüznü olduğu sırada şahid olduklarını şöyle nakleder: Nebi ile birlikteydik. Bir ara gözlerini göğze dikti ve dedi ki: "Gün gelir, ilim insanları terkeder. İnsanların onda hiç nasibi kalmaz." Ziyad b. Le-bid el-Ensari sordu: "İlim bizi nasıl terkedebilir ki? Biz Kur'an'ı okuyoruz ve bundan böyle de vallahi okuyacağız, hanımlarımıza, oğullarımıza okutacağız." Rasul cevap verdi: "Anan seni kaybetsin ey Ziyad! Ben de seni Me-dinelüerin en akıllılarından zannedirdim.

Yahudilerin ve Hıristiyanların elinde de Tevrat ve İncil yok muydu?"TM

Bu haberde de görüldüğü gibi Allah Rasulü, Kur'an'ın elde bulunuyor olmasını ümmetin ehl-i kitaplaşmayacağına garanti olarak görmemiştir. Hz. Nebi'nin ümmetin akıbeti konusundaki endişeleri ömrünün sonuna doğru daha da artmış, kendi terbiyesinden geçmemiş kimi Müslümanların kendisine karşı olan tavır ve davranışlarıyla İsrailoğulları'nın Hz. Musa'ya karşı olan tavır ve davranışları arasında paralellikler kurmuştur. Huneyn savaşında ganimet için elbisesini yırtacak kadar kendisini taciz edenlere karşı söyledikleri bunun delilidir.

En büyük taklit, sonunun mutlak felaket olduğu bilinerek yapılan taklid-dir.

İsrailoğullarının "Yahudileşme süreci"ni taklid de, akıbeti toplumsal bir kıyamet olan vahim bir taklit çeşididir.

Yahudileşmek, taklitlerin en kötüsüdür. Çünkü Yahudileşmek, kimliği, kişiliği kaybetmektir.

4. Kimlik kaybı

İsrailoğullarının düştüğü bu tuzağın aynısına 250 yıldan beri, genelde tüm İslam toprakları Özelde bu ülke de düştü. Helen kültür emperyalizmi İsrailoğulları'na karşı fahişeleri kullandı. Helen putperest kültürünün günümüzdeki temsilcisi olan Batı da putlarını Müslüman dünyaya dayatabilmek için teknolojiyi ve fikir fahişeleri olan batıcı aydın ve idarecileri kullandı.

Anadolu'da, 270 yıllık bir serüveni olan ve Kemalizm'le kemaline ulaşan

"batılılaşma" adlı taklit, aslında bir "maymunlaşma"ydı. Tam şairin dediği gibi:

"Ah, küçük hokkabazlık, sefil aynalı dolap Bir şapka, bir eldiven, bir maymun ve inkılap"

İsrailoğulları, tarihleri boyunca namusuna tecavüz eden zorbaya aşık olan aptal kız sendromuna tutularak kendi yurtlarını işgal edip, kendilerini köleleştiren kavimlerin inancını, hayat tarzını benimsediler. Tevhid'den yüz çevirip taklide koşular. Allah'ı terkedip putlara tapıldılar. Örneğin, topraklarını işgal eden Mezopotamya krallığının sömürgesi olunca İslam'ı terkedip işgalci güçlerin kültür ve inancını benimsediler.

Aynı şey Moab işgali sırasında da oldu.³³⁴

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Daha sonra gerçekleşen Fars işgali sırasında da Fars kültüründen etkilenirler. Özellikle Zend-avesta, bu sürgünün ardından yeniden yazılan Tevrat'a çokça etki etti. Bu etkileşim, Yahudi dini hayatının her alanında kendini hissettirdi.³³⁵ İsrailoğulları kendilerini yenen kavimleri taklit etme zilletini Babil işgali sırasında da yaşar.

Tamamen putperest Babil kültürünü benimser.

Büyük İskender'in doğu topraklarını ele geçirmesiyle birlikte bu kez de Helen kültürü hakim olur. Aynen 18. ve 19. yüzyıllarda Osmanlı'da olduğu gibi İsrailoğulları kentlerini Yunanlılar gibi inşa eder. Kendi tevhid akidelerini ve nebevi geleneklerini bırakıp Yunan'ın putperest kültürünü benimser. Birkaç nesil sonra İsrailoğulları kimliği kaybolur. İbrani dili bozulur, gençler Yunanca okuyup yazmaya başlar. Dolayısıyla Tevrat ve klasik metinleri okuyacak adam bulunmaz olur. Tabi onların yerini Yunan klasikleri alır. İsrailoğulları artık Yunan kültürüyle beslenir. Bu dönemde Tevrat'ın Yunancaya tercümesi ihtiyaç haline gelir ve ilk tercüme bu mecburiyet dolayısıyla gerçekleştirilir.

Yunan İşgalinin ardından Yahudi aydın ve din adamları arasında hızlı bir Helenleşme başgösterir. Aristokrat Yahudiler Yunan hayat tarzına özenirken, bu kültürel istilaya kendilerini teslim eden aydın ve din adamları da Yunanlılara Tevrat'ı benimsetme sevdasına kapılırlar. Bu cümleden olarak, Tevrat'ta anlatılan bir takım mucize ve vahye ilişkin haberleri te'vile girerler. Yunanlı efendilerine Musevi şeriatını hoş gösterme yansıma girerler. Bu gayretler pek de sonuçsuz kalmaz. Yunan filozofları, bir felsefeciyeye "Eflatun, Yunanca konuşan Musa'dır" dedirtecek kadar Yahudilikten etkilenirken,, Yahudi dini geleneği de Yunan paganizminin boyasıyla boyanır. Tevrat'ta Allah ile güreşip O'nu yenen Musa hikayesi, aslında Yunan mitolojisindeki "tanrıların ateşini çalan Promete" masalının Musevilige adaptasyonudur. Yunanlı Promete'nin yerini Musa, ateş tanrısının yerini de Eski Ahid'in Yehova'sı almıştır, hepsi bu kadar.

Helen kültürünün etkisiyle tüm kutsal Filistin topraklarındaki yerleşim merkezlerinin ismi Yunanca isimlerle değiştirilir. Yunan yaşam tarzı İsrailoğulları-ları hakim olur. Hatta yabancılaşma taraftan kişisiz din adamlarının da içinde bulunduğu İsrailoğullarının aristokrat kesimi, tam bir Yunan gibi yaşamaya başlar. Örneğin yemekleri oturarak değil yatarak yer, hırsızlığı bir kabiliyet ve beceri sayarlar. Gençler Yunanlılar gibi giyinir ve bir spordan daha çok ayini andıran oyunlara Yunanlılarla birlikte çırılçıplak katılırlar.

Bu durum İsrail toplumunu ikiye böler: Yunan taklitçileri ve bu taklide karşı duranlar. II. Makkabeler'de anlatıldığına göre yönetime Yunanlılar tarafından atanan Jason adlı bir hahambaşı, tam bir "Bel'am" örneği vererek İsrailoğullarının Yunanlılaşmasına dini kılıflar bulur. Bu sözde din adamı Musa şeriatının ilahi kanunları yerine Yunan kanunlarını ikame eder. Putperest Yunanda bir ayin halinde icra edilen olimpiyat oyunlarını İsrailoğulları yurdunda da icra etmek için bir spor alanı inşa eder. İsrailoğulları gençlerinin cins olan-larını toplayarak orada onları yetiştirir. Din adamları Allah'ın kendilerine farz kıldığı kurban ibadeti yerine hep birlikte çıplak atletleri seyre gelirler.³³⁶

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bütün bunlar olurken İsrailoğulları toplumunun başında kendi içlerinden yöneticiler bulunuyordu. Lakin bunlar Yunanlaşma yanlısı olanlar arasından seçiliyordu. İskender'in istilasından sonra Yunanlılar bölgeyi kendilerine satılmış Yahudiler tarafından işlerine geldiği gibi yönetirler.

Görüldüğü gibi, İsrailoğullarının Yunanlaşma serüveni bizdeki batılılaşma serüveninin tıpkısıdır. Şu yukarda aktardığımız Helenleşen İsrailoğulları yöneticilerinin durumu, 70 küsur yıldır bu toprakları yöneten batıcıların durumuna, onların Helenci alim ve aydınların durumu da bu toprakların Batıcı alim ve aydınlarının durumuna ne kadar da benziyordu.

5. Sonuç

Bugün İslam ümmeti iki taklit arasında gidip-gelmektedir:

1. Ataları Taklit: Bir Fransız atasözünde denildiği gibi, "atalara sadık kalmak, ataların ocağındaki küle değil, ateşe sahip çıkmaktır." Bu ümmetin düştüğü "geçmiş taklit" batağına İsrailoğulları da düşerek Yahudileşmişti. İncil Yahudilerin bu durumunu çok güzel dile getirir:

"Siz Allah'ın emrini bırakıp insanların geleneğini tutuyorsunuz. Ve onlara dedi:

Kendi geleneğinizi tutmak için Allah'ın emrini ne de güzel reddedersiniz."337

Allah Rasulü Yahudileri İslam'a davet ettiğinde onlardan iki. haham Rasul'e "Hayır ey Muhamed, bilakis biz sizden iyi bilen ve bizden hayırlı olan babalarımızı-zatın yoluna uyarız" diyerek bu daveti reddettiler. Bunun üzerine şu ayet indirildi:

"Onlara Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyanız derler. Peki ya atalar akletmeyen, hidayeti bulamayan kimse olsalar da mı?"338

Bir düşünürümüzün dediği gibi "bir ırmak ancak denize doğru akarak yatağına sadık kalır." O halde, bu ümmet geleneğine sadık kalmak istiyorsa, denize doğru akmak zorundadır.

Gelenek ne tamamıyla süpürülüp atılacak bir zibil, ne de tamamıyla baş-tacı edilecek bir mücevherdir. Bu iki tavır da aşınıktır. Birincisi kadir^kıymet bilmezliktir, sonucu köksüzlüğe yol açar. İkincisi kör taklitçiliktir, geleceğin başına gelenek yularını geçirmektir. Geleneğe yapılacak en büyük ikram, geleneği ayıklamak, ataların ocağındaki külü atıp varsa közü almak ve onu bir meş'aleye dönüştürerek geleceğe taşımaktır.

Geleneğin ayıklanmasında en genel-geçer ölçü vahiydir. Vahyin klavuz-ft luğunda yapılacak bir tasnif ve tashih, tecdid için elimize birçok değerli malzeme verecektir.

2. Batıyı Taklit: Bu, tıpta "Stockholm sendromu" adı-verilen "düşmanına aşık olmak" gibi gerçekten zillet verici bir psikolojik vak'adır ki Yahudileşme'yi hızlandıran faktörlerin başında gelir.

Ulema birinci tip taklidin pençesinde, aydınlar ikinci tip taklidin pençesinde kıvrınmaktadırlar. Birinciler geleneğin batağına, ikinciler de Batı'nın batağına saplanıp kalmışlardır.

Öze dönüş, tüm taklit çeşitlerinden kurtulup tahkike ulaşmanın, dolayısıyla zilletten izzete, dalaletten hidayete, hayalden hakikate, bedeviyetten medeniyete dönüşün tek çaresidir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306.

307. 308. 309. 310.

311. 312. 313. 314. 315. 316. 317.

318. 319. 320.

321. 322. 323.

7A'raf/138.

7 A'raf/148; 20 Tâhâ/83-97; Tevrat, Çıkış, 12/35-36. 2 Bakara/67-73. 36 Yasin/67. 2 Bakara/65; 7 A'raf/166. 2 Bakara/66, ibn Hişam, 2/121.

Buhari, Libas, 67; Müslim, Libas, 80. Buhari, Libas, 66. Age., 65.

Buhari, Menakıb, 23, M. Ensar, 52, Libas, 60; Müslim, Fedail, 90; Ebu Davud, Teraccül, 10; İbn Mace, Libas, 36; Ahmed b. Hanbel, 1/287. Buhari, Libas, 31. ! Ahmed b. Hanbel, 2/459. Cezeri, Camiu'l-Uşu, 4/742.

Müslim, AWca/),19/118, Talak, 7, 8, Tıb, 50; Ebu Davud, Nikah, 45; Tirmizi, Tefsir, 2/25; İbn Mace, Taharet, 122, Nikah, 29. Ebu Davud, Nikah, 45. 2 Bakara/223. Tirmizi, Nikah, 39 (1136). Tevrat, Levililer, 15/1 -33,18/19. 2 Bakara/222. Hoşea, 2/17.

Müslim, Hayti, 3/16; Ebu Davud, Tahare, 102 (258), Nikah, 46; Tirmizi, Tekir, 2/24; Ateşe/, Ta-hare, 180, Hayd, 8. Ay. Müslim, Hayz, 3; Ebu Davud, Nikah, 46. £Jufujr Buhari, Hayd, 7, Hac, 81, 145, Umre, 8, Edahi, 3; Müslim, Hac, 132, 133.

Buhari, Tefsir, 62/9; Tirmizi, Tefsir, 62/9. *•+*& j*/**&',** &j* ibn Hacer, Fethu'l Bari, 1/485.

—>i~' ibn Hacer, Age., 1/486.

t a innrrnT

temayülü

Kur'arTa GöreYâhuâtlesme ÂTfmetVeri

./-i

324

İbn Hacer, Age., 1/486.

325. Tirmizi, Tâhâre, 98/131.

326. Bunu Zehebi el-Mizan, ibn Hacer et-Tehzib'inde nakletmişlerdir. A. M. Şakir, Şerh-i Tirmizi 1/237. Hadisin ravileri arasında yer alan İsmail b. Ayaş hakkında konuşulmuştur. İbn Ebi Hatim! e/-//e/"inde bu sözün Rasulullah'a değil İbn Ömer'e ait olduğunu söyler. 1/49. no: 116.

327. 2 Bakara,.118.

328. 2 Bakara/ 108.

329. Buhari, İ'tisam, 14; Müslim, İlim, 6; İbn Mace, Fiten,17; Ahmed b. Hanbel, 3/84.

330. Buhari, İ'tisam, 14.

331. Tirmizi, Fiten, 18 (2180).

332. Buhari, Cenaiz, 62; Müslim, Mesacid, 19. -

333. Tirmizi, İlim, 5; ibn Mace, Fiten, 26; Ahmed b. Hanbel, 4/160; Darimi, Mukaddime, 26/246.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

334. Hakimler, 3/8-9; Hakimler, 3/12.

335. Ali Sami en-Neşşar, Nes'etü'l-Fikri'l-Felsefi fi'l-İslam, I/73.

336. //. Makkabeler, 4/10-14.

337. Markos, 7/8-9.

338. 2 Bakara/170.

"M

E. DÜNYEVİLEŞME

al yığmayı pek seviyorsunuz!"

"Sahip olma" duygusunun tutkuya dönüşmesine "hırs" denir. İnsanoğlunun temel zaaflarından biri olan bu duygu terbiye edilmediği zaman, insanın gözünü, gönlünü ve zihnini bürüyerek onu esir eder. Onun, aşkınla olan, öteyle olan bağlarını birer birer koparır. Para, mal, makam, şöhret gibi her tür dünyalık onun duygu ve düşünce, basar ve basiretini dünyaya bağlayarak boynunda tasmaya, bileğinde kelepçeye, ayağında prangaya dönuşür.

O, artık "dünyevileşmiş" bir tiptir.

Dünyevileşmiş tip, hiç bir dünyalığa sahip olamaz. Çünkü tüm dünyalıklar ona çoktan sahip olmuştur. Eşyanın emrine verildiği insan, eşyanın emrine girmiştir. Dünyanın efendisi olan insan, dünyanın kulu haline gelmiştir. Bu ise insanın insanlığına karşı yapılabilecek en büyük hakarettir.

İnsanın eşyaya kul olması, kula kul olmasından daha vahim bir sapmadır. İşte bu noktada "Dîn" insanı kendi zaaflarından korumak için devreye girmektedir.

Din'in gayesi, insanın "insanlığını" muhafazadır. İnsanın insanlığı ise, biyolojik varlığından çok ruhî varlığıyla kaimdir. Dolayısıyla Din, insanın geçici yanından çok kalıcı boyutunu öne çıkarır. Söz konusu boyut, metafizik anlamda, insanın hem mazisi, hem ebedi istikbalidir. İlahi öğretilerde beden, bu muhteşem maziye muhteşem bir istikbale taşıyan bir binektir. Bedenle ilgili olan her şey ise "dünya" olarak adlandırılır.

Dîn'in amacı, dünyanın, insanla ebedi istikbali arasındaki bağları koparmasına engel olmak, eğer bu bağlar kopmuşsa onları yeniden bağlamaktır. Din, dünya ile ahiret arasındaki atılan köprüleri yeniden imar eder. Peygamberler ise, insana ebedi istikbalini hatırlatan uyarıcılardır.

Dünyevileşme hastalığı İsrailoğullarını Yahudileştiren unsurlardan biriydi.

Mirana bore Yanuflilesne Alâmetleri

Onlar, Allah'ın kendilerine verdiği zahmetsiz nimetlerle yetinmeyip soğan sa-nmsak istemişlerdi. Hayatın dünyevileşmesinin önüne geçmek için Allah tarafından seçilen elçilerden biri olan Hz. Musa, onlara şu soruyu soruyordu:

"İyi olanı, kötü olanla değiştirmek mi istiyorsunuz?"³⁴⁰

Kur'an'ın haber verdiğine göre, İsrailoğluUaifnın dünyevileşme sevdası, onları sadece "yoksulluğa" mahkum etmedi, "alçaklığa" da mahkum etti.

İsrailoğullarının, taklid ettikleri putperest kavmin totemi olan ineği altın ve gümüşten yapmaları, aslında, onların altına ve gümüşe tapmaları anlamına geliyordu. Aynı zamanda bu heykel, çağının şartlarında bir teknoloji hari-kasıydı. Samiri isimli bir sanatkar onu Mısırlılardan mal karşılığı alınan mücevherlerle yapmıştı.³⁴¹

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İsrailoğullannın bu tavn günümüz insanının tavnna ne kadar da benziyor. Yukarda adı geçen iki unsur, bugün de kendisine tapınılan çağdaş totemlerin başında geliyor: l.Para. i2. Teknoloji.

İnsanlann para ve teknoloji karşısındaki tavırlarını iyi gözlemleyen biri, bu tavnın içerisinde yer alan "tapınma" unsurlarını keşfetmekte gecikmeyecektir.

Dünyevileşmenin eski çağlardan beri en cazip aracı şehvet olagelmıştır. Ariflerin, yemeyi, içmeyi dahi "şehvet" kavramı çerçevesinde algıladıktan göz önünde tutulursa, meramımız daha iyi anlaşılır. Şehvetin insanı yalnızca dün-yevileştirmekle kalmayıp, putperestleştirdiğinin en tipik örneğini İsrailoğulla-n'nda görüyoruz. Moab kralı Balak, Hz. Musa'nın ordusunu savaşta yenemeyince, ilmini şeytana satan Bel'am isimli alimin verdiği akılla Moablı kızlar vasıtasıyla fuhuşla yenmiştir. Müslüman askerler, sadece fuhşa sürüklenmemişler, bir müddet sonra Allah'a ibadeti bırakıp uçkurlanndan bağlı oldukları Moablı kızların putlanna tapınmaya başlamışlardı.³⁴²

Dünyevileşmenin bir ümmeti ne hale getirdiğine şundan güzel misal ol-maz: İsrailoğullan, ülkelerini düşmandan kurtarmak için savaşmakla emrolu-nunca yan çizerek Hz. Musa'ya "Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" demişlerdi. Bunun üzerine nefislerinde olanı değiştirsinler diye Allah pnlan çöle mahkum etti. Fakat, bu nesil iflah olmaz bir nesildi. Deva bulmaz bir itaatsizlik ve disiplinsizlik hastalığına yakalanmışlardı. Hz. Musa bu neslin ölmesini bekledi. 40 yıl içinde nesil kendisini tazeleyip yeni nesil yetişince onları daha kolay eğitirim diye düşünmüştü. İşte o yeni nesille birlikte çölden çıkıp Kudüs'e girme izni alınca, yılların göz açlığıyla şehri talan etmemeleri için İsrailoğullannı uyardı ve şehre tarla, bağ ve bahçelerin bulunduğu arka tarafından değil, herkesin girdiği gibi kale kapılarından uslu uslu "hıtt! hıtt!: affet! affet!" istigfanyla mahviyyet ve teslimiyyet içerisinde girmelerini emretti. Onlar ise bütün bu emirlerin tersini yaparak, şehre tarla, bağ ve bahçelerin bulunduğu arkasından, talan ederek ve kendilerinden istenilen istigfar yerine de bir harf değişikliğiyle "hınt! hıntah buğday! buğday" diye bağnşarak şehre | girdiler.³⁴³

Hatırlanacağı üzere, Mekke'nin fethi günü de Rasulullah, ordusundan, Hz. I Musa'nın ordusundan istediklerine benzer isteklerde bulunmuştu. Çünkü Allah kendisine Nasr süresiyle, teşbih etmesini, istigfar etmesini emretmişti. Rasulullah da bu emre uyarak gözünde yaş, dudağında istigfar, yüreğinde haşyet, başı devesinin hörgücüne degecek kadar eğik bir şekilde, mahviyyet içerisinde Mekke'ye girdi. Ashabına da taşkınlık yapmamaları, bağışlayıcı olmaları uya-J nsında bulundu.

Dünyevileşen İsrailoğullan, bu zaaflannda öylesine ileri gittiler ki, Allah'a! hile yapmaya kalktılar. Bilindiği gibi İsrailoğullan Allah'tan sırf ibadete ayıra-cakları bir gün tahsis etmesini istemişlerdi. Allah da Cumartesi'ni onlara tahsis etti ve o gün ibadet dışında bir iş yapmalarını yasakladı. Lakin, kendileri iste-1 dikleri halde, bu yasağa uymadılar. Hesapta uyanıklık yaparak Cuma akşamından ağlarını denize atıyorlar, Cumartesi akşamı da toplayarak güya yasağa u muş oluyorlardı. Tabi Allah da onların hilelerini boşa çıkarmıştı. Bu yasağı ih-j lal ettiklerinde sulanndan balık çekiliyor, uyduklannda ise akın ediyordu.³⁴⁴

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Allah'a karşı yaptıkları bu "hile" üzerine peygamberleri tarafından "gazabı çarptırılmakla tehdit edilince nasıl küstahlaştıklarını Tevrat'tan öğreniyoruz: "Onlar diyorlar: "Acele davran, yapsın da görelim. İsrail Kuddusunun J'vaadi yakın gelsin ki bilelim." Kötüye iyi ve iyiye kötü diyenlere, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanlara vay! Kendi gözlerinde bilge görünenlere, kendilerini kudretli görenlere vay!.. Şarap içmekte yiğit olanlara, rüşvet için zalimi haklı çıkaranlara, haklının hakkını elinden alanlara vay!.."345

Onların bu tavn, tarihte ve günümüzde "kitabına uydurularak" yapılanları hatırlatıyor. Onlara da bu "hile"yi alimleri öğretmiş, sözde, bir çıkış yolu göstermişlerdi. İslam ümmeti içerisinde şeriatın emirlerine bir kılıf uydurmak isteyenler de Allah'a karşı "hile" demek demeye gelen bir tavırla, 'bir çok konuda Yahudileşme eğilimi sergiliyorlardı.

Aslında "aşağılık maymunlar olun" emriyle gerçekleşen ilahi cezada çok ilginç bir nükte de vardı. Bu noktayı iyi anlayabilmemiz için Afrikalı maymun avcılarının Avrupalılara satmak için maymunları canlı avlama yöntemlerini bilmemiz gerekiyor: Afrikalı avcılar, maymunları ormanına dalarak onların görebileceği bir yere bir testi gömüyorlar. Bu testiye bir miktar fındık koyarak, başlıyorlar çıkarıp yemeğe. Daha sonra, orayı terkedip gizleniyorlar. Onları fındık yerken gören maymunlar aynen taklid ederek çömlekteki fındıkları yemeye geliyorlar. Lakin çömleğin ağzı öyle hesaplı yapılmıştır ki, maymun elini boş olarak so-kabilmekte, lakin dolu olarak çıkaramamaktadır. Avcılar, maymunları tam elini çömleğe daldırıp fındığı avuçladıklarında ortaya çıkıp maymunlara doğru koşmakta, lakin maymunları avuçlarındaki fındıktan vazgeçemedikleri için ka-çamamakta ve dolayısıyla fındık hatına yakalanmaktadırlar.

İşte, tarih boyunca hayatını dünyevileştiren kişi ve toplumlar, avuçlarındaki dünyayı elde etmek için ahiretlerini feda etmekten çekinmemektedirler.

Fındık uğruna özgürlük, geçici zevkler uğruna ahiret. İkincisi birincisinden daha vahim bir aptallık.

, r.

7 1. Nimet azgınlığı

1 "Hani siz demiştiniz ki: Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe sabredemeyeceğiz, bizim için Rabbin dua et de bize yerin bitirdiği sebzelerden, kabağından, sansağından, mercimeğinden, soğanından bitirsin."346

İsrailoğulları kendilerine vadedilen Kenan ülkesine (Filistin) doğru yola çıkarlar.

Ülkelerini savaşarak elde etmeyi göze alamayıp önderleri Musa (a)'ya

U U 1 L L

"Sen ve Rabbin gidip savaşın" diyecek kadar miskinleşince çölde çetin bir sınava tabi tutulurlar. Bu dönemde yaşlı neslin ölümü beklenirken yeni neslin de eğitimi sağlanır. Hz. Musa onlara şeriatın kurallarını öğretir, girdikleri toplumda asimile olmamaları ve kendilerine verilen şeriat emanetini yeryüzünde tatbik etmeleri için şahsiyet eğitimi verir. İçlerinden onları yönetecek çekirdek kadro yetiştirir.

Bütün bunlar olurken Allah da onların her türlü geçimini karşılar. Hatta çölde susuzluktan kavrulmuşken onların her bir boyuna bir kaynak düşecek şekilde billur

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

gibi sular verir. Üzerlerine bulutlardan gölgelik yapar, onlar çölde bulundukça güneş sıcağına maruz kalmazlar.

Onlara kendiliğinden, hiç zahmetsiz elde edilen yiyecekler verilir. Seherde toprağa düşen kırağının ardından kişniş tohumu gibi beyaz ve kırağı gibi küçük olup öğütülerek lezzetli pide yapılan "men" bunlardandır. Yer elması, mantar, bir tür kaktüsün meyvesi olup enfes tadı ve serinletici bir özelliği olan "tıyn", avlanarak yararlanacaktan eti lezzetli bıldırcın kuşları, çalılıklarda reçine, püs, ağaç balı gibi öyle de yenebilen, herbiri ilaç gibi şifalı olan, sıvılaştınlınca meşrubat olarak içilebilen ve tümüne birden Kur'an'da "men" ve "selva" adı verilen yiyeceklerdir bunlar.³⁴⁷

Bütün bu nimet ve lütuflara şükredecekleri yerde "hani bunun soğanı sarımsağı" diye tuttururlar. Peygamberlerinden sebze, kabak, mercimek vs. istemeye başlarlar. Bu nankörlükleri üzerine ellerindeki nimet de alınarak yoksulluk ve kıtlıkla cezalandırırlar. Miskin ve perişan olarak dilenci bir toplum haline gelirler.³⁴⁸ İsrailoğullannın, bunca mucize ve nimet karşısında nasıl nankörlük yap-tıklanını Tevrat'ın dilinden okuyalım:

"Fakat onlar ve babalanınız azgınlık ettiler ve enselerini sertleştirdiler ve senin emirlerini dinlemediler ve söz dinlemek istemediler. Ve onlann arasında yapmış olduğun mucizelerini anmadılar. Fakat itaatsizlik ettiler ve sana karşı asi oldular. Senin şeriatını arkalanna attılar ve onlan sana döndürmek için kendilerine karşı şehadet eden senin peygamberlerini öldürdüler. Ve büyük küfür ettiler. Fakat rahat bulunca yine önünde kötülük ettiler."³⁴⁹

Nimet azgınlığı, dünyevileşmenin bir uzantısıdır. Bu ümmet sözkonusu za-

an a uuic ranuauesme Alametleri

afa, tarihinde defalarca düşmüş, ne zaman "men ve selva"nın kıymetini bilme-yip "soğan sanmsak" demeye başlasa, her seferinde elindekinden de olmuştur.

2. Bu ümmetin dünyevileşmesi

"Bir ticaret ya da eğlence gördüklerinde dağılıp ona seğırttiler ve bıraktılar seni ayakta. De ki: Allah katında bulunan, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, nızık verenlerin en hayırlısıdır."³⁵⁰

Bu ayetin inişine sebep olan olay şudur:

Medine'de açlık ve pahalılığın hüküm sürdüğü kuraklık yıllanndan biridir. Dıhye b. Halife el-Kelbi Müslüman olmadan önce Şam'dan yola çıkardığı bir ticaret kervanıyla Medine'ye girdi. Medineliler adetleri olduğu üzere kervanı tefler ve zillerle karşıladılar. Nebi tam o esnada mescidde Cum'a hutbesi veriyordu. 12 erkek ve bir miktar kadın dışında tüm cemaat Nebi'fiin hutbesini terke-dip kervana koştu. Hz. Nebi bu duruma çok hiddetlendi ve buyurdu ki:

"Eğer mescidde kimse kalmasaydı şu vadiyi ateş seli kaplardı."³⁵¹

Kur'an, Müslümanlann bu tavnıyla İsrailoğullannın tavrılan arasındaki benzerliğe Cum'a sûresinde işaret buyurmaktadır. Sûrenin Yahudilerden sözeden birinci bölümüyle Cum'a'dan ve Cum'a hutbesinde Rasulullah'ı ayakta bırakıp kervana koşanlardan bahseden ikinci bölümü arasında ilişki kurulmaktadır. Konuyla ilgili tüm

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kaynaklar sûrenin ilk 8 ayetiyle son 3 ayetinin farklı zamanlarda nazil olduğu konusunda müttefiktirler. Buna rağmen şu aşağıdaki ayetle, sahabenin Rasulullah'ı "dünyalık" için mescidde yalnız bırakmalan arasında bağ kurulmaktadır:

"Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların hali kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanların durumu ne fenadır. Allah zalimler topluluğunu hidayete ulaştırmaz."352

Böylesi durumlardan biri de Huneyn seferinin ardından yaşanmıştı. He-vazin ganimetleri pay ediliyordu. Akra b. Habis ve Uyeyne b. Hısn gibi henüz müslüman olmadığı halde Müslümanların saflarında yer alan bedevi liderlerinin kalplerini İslama ısındırmak için ganimetten fazla fazla pay verilmişti.

Bu duruma itiraz eden Ensar'ı, "Onlar mal ile dönerken siz Allah'ın Ra-YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

Kur'ah'a Göre Yahüfllesme Alametten

sulüyle dönüyorsunuz" diyerek teskin etmişti Hz. Nebi.

Bu esnada çok daha yakışksız olaylar oldu. Hz. Nebi ganimet dağıtırken etrafına toplanan bir kısım aç gözlü insanlar onun orasını burasını çekiştirmeye başlamış, hatta bu itiş-kakış sonucunda elbisesi yırtılırken pelerini de omuzun-dan düşmüştü. Bu grup Allah Rasûlünü öylesine zor durumda bırakmışlardı ki, o kendine has edasıyla "Elbisemi bırakın!.. Elbisemi bırakın!.." diyordu.

Daha da çirkin olanı, bu sırada sözkonusu grubun içinden birinin paylaşımın adil olmadığını ifade ederek adaletin baş öğretmenine "Adil ol ey Mu-hammedr diye çıkışmasıydı. Bu terbiyesizlik Allah Rasûlünü öyle kızdırmış-ti ki, çok kızdığı ender zamanlarda kabaran alın daman yine kabarmıştı. Bütün bu olanları Yahudileşme temayülü addeden Allah Rasûlü kendisine yapılanları İsrailoğulları'nın Hz. Musa'ya yaptıklarıyla kıyaslayacaktı:

"Allah ve Rasûlü adil olmasın da kim âdil olsun? Allah Musa'ya rahmet etsin.

Kendisine bundan fazla eziyet edildi, yine de sabretti."353

Bu terbiyesizliği yapan adam akli sıra Hz. Peygamber'e "emr-i bi'l-ma'ruf" yapıyor, onu "uyarıyordu". Oysa ki, böyle bir uyanı gerektiren bir şey de olmamıştı. Ganimet paylaşımının adil yapıldığından kimse kuşku da duymuyordu. Çünkü herkesin gözü önünde olup-bitiyordu bu paylaşırma işi. Diyeceksiniz ki; peki, bu adamın derdi neydi ya? Derdi yoktu, yaptığı sadece işgüzarlıktı. Hassasiyet gösterisi yapıyordu. Adı Abdullah b. Zî'l-Huveysıra et-Temimi idi. Kur'an'ı çok iyi bilir, çok okur, çok ibadet etmesiyle tanınırdı. Peygamberi çiğneyerek Allah'a ulaşacağını sanan zavallı türün bu ümmetteki tik örneği idi. Boşboğazlığı ve lüzumsuzluğu kibir ve gururuyla birleşince kendisini helake götürdü. Rasûlullah'ı incitti. Sonunda, harici taifesine lider oldu.354

Dünyayı elde etmek için dini satanlara karşı çok uyanık olan Hz. Ömer de bu durumu Yahudilerin haline benzetmişti. Hz. Ömer'e Müslümanlardan birinin içki sattığı haberi geldi. Başladı söylenmeye: Allah o adamı kahretsin. O bilmiyor mu ki Allah Rasûlü "Allah Yahudileri kahretsin. Allah onlara ölü hayvanın iç yağın haram kıldı, onlar onun alım-satım hoşgördüler." bu-vurdu.355

|-.. " ..|;

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

. Bu bağlantıyı kuranlardan biri de Hz. Aişe. Der ki: "Eğer Allah Rasulü kadınların süslenip püslendiğini görürse, onları mescide gitmekten men ederdi, aynen Israiloğullan kadınlarının men edildiği gibi."356

3. Karan ya da "homo ekonomikus"

"Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da helak ettik. Yemin olsun, Musa onlara apaçık delillerle geldi. Öne geçemedikleri halde yeryüzünde büyüklük tasladılar."357

"Yemin olsun, biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir kudretle Firavun'a, Hamân'a ve Karun'a gönderdik de "o yalancı büyücünün tekidir" dediler."358

"Karun, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı taşkınlık/şımarıklık etti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, onun anahtarlarını taşımak, güçlü-kuvvet-li bir topluluğa dahi zor geliyordu. Kavmi ona demişti ki: "Şımarma, Allah şı-manklan sevmez."

Allah'ın sana verdikleri içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma.

Allah'ın sana lutufkâr olduğu gibi sen de lutufkâr ol, yeryüzünde fesat isteme, çünkü Allah fesatçıları sevmez.

O dedi ki: Bu servet bana, bendeki bir bilgi sayesinde verildi. Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan daha güçlü, sayıca da daha çok olanları bile helak etmiştir. Günahlarının ne olduğu günahkarlardan sorulmaz.

Karun, süsü-püsü içinde toplumunun önüne çıktı. Dünya hayatını isteyenler dediler ki: Keşke Karun'a verilenin bir benzeri de bize verilseydi. O, cidden çok şanslı biri. İlim verilenler ise şöyle dediler: Yuh size, iman eden ve salih amel işleyen kimseye Allah'ın vereceği karşılık daha hayırlıdır. Fakat buna yalnızca sabredenler kavuşturulur.

Nihayet, Karun'u da sarayım da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

Akşam onun yerinde olmayı isteyenler sabah şöyle demeye başladılar: Vay be!

Demek, Allah kullarından dilediğine rızkı genişletiyor, dilediğine de kı-sıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, v'Allahi bizi de batırmıştı. Demek ki kafirler asla iflah olmazlar."359

Tevrat'ta buna benzer bir yere geçme olayı anlatılır. Adı Korah olan kahramanımız, yandaşlarıyla birlikte Hz. Musa'ya başkaldırmış ve sonunda taraftarlarıyla birlikte Allah'ın gazabına uğrayarak yere geçmiştir.360

Lakin bu olayda adı geçen Korah'ın Kur'an'da kıssası anlatılan Karun olup olmadığı kesin değildir. Ankebut ve Gafir süresindeki ayetlerde Karun, Firavun ve Haman'la birlikte anılıyor. Eğer bu sıralamayı ve birlikte anılışı bir delil kabul edersek Karun olayının Mısır'dan çıkmadan önce gerçekleştiği sonucuna varmamız gerekecektir.

Oysa Tevrat'ta anlatılan Korah olayının, Mısır'dan çıkıştan sonra olduğu konunun gelişinden anlaşılmaktadır. Bundan başka, Kur'an'da aktarılan Karun olayı mal-mülk ekseninde geçerken, Tevrat'taki Korah olayı Hz. Musa'ya ufak çaplı bir isyan olarak verilir. İki olayın en çok benzeştiği nokta cezalann "yere batma" biçiminde gerçekleşmesidir.

Karun hakkında Rasulullah'tan nakledilen hiç bir mevsuk rivayet yoktur. Tefsirlerde ise bu konu abartılı bir takım rivayetlerle anlatılır. Bu rivayetlerin tümünün ortak noktası Hz. Musa tarafından malının zekatı istenen Karun'un, zekat tutarının çok

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

büyük rakamlara ulaştığını görünce bundan vazgeçmesi ve Hz. Musa'ya karşı zina iftirasında bulunmasıdır. Tefsirlere göre, Karun bu iftirasından dolayı cezalandırılmıştır.³⁶¹

Kur'an'dan yola çıkarak Karun hakkında şu tesbitleri yapabiliriz:

1. Karun, Hz. Musa'nın toplumuna mensup, hazinelere sahip olacak kadar zengin biridir. (28/76)
2. O, Hz. Musa'nın yakını olmasına rağmen, ona karşı Firavun ve Haman'la birliktedir. (23/24, 29/39)
3. Servetiyle böbürlenip şırmamış, elindeki ekonomik imkanı vahye karşı kullanmıştır. (29/39)
4. "Bu servet bana bilgim sayesinde verilmiştir" diyerek, mülkün asıl sahibini unutmuştur.
5. Sonunda servetiyle birlikte yere geçmiştir.

Ayetlerden çıkardığımız bu sonuçlara göre Karun, İsrailoğulları içerisinde çıkmış olmasına rağmen, Müslümanlara karşı Firavunla işbirliği yapacak kadar

-?vur-»Ti a ourc TariuuTiesrne mamenen

. r. .. u 17 I l. t V r. t .ir. 1. V T^jif"

alçalabilen bir işbirlikçidir.

Kendi ulusundan çıkan peygambere karşı mazlum ulusunun düşmanı olan zalim Firavunla, servet yapma hatınna işbirliğine giriyordu. Ona yaltakçılık yapıyordu.

Zaten, mantıken böyle yapmasa ne o serveti edinebilir, ne de elinde tutabilirdi.

Karun, "Allah'ın sana verdikleri içinde ahiretyurdunu ara" uyarısı kendisine yapılmıca "Bu servet bana, bendeki bir bilgi sayesinde verildi" biçiminde cevap verecektir. Bu, günümüz kapitalizminin yetiştirdiği rantçı insan tipi olan "homo ekonomikus" mantığıdır.

Ayette, bu tiplerin, bilinçsiz yığınların imrendiği tipler olduğu ifade edilmekle, dünyalığın ehl-i dünya yığınları nasıl cezbettği vurgulanmaktadır. Ancak, Karun'un kötü akıbetine şahid olan aynı yığınların, ne kadar günübürlük düşündüğü de, cezalandırmanın ardından söyledikleriyle ortaya çıkıyor: "Vay be! Demek, Allah kullarından dilediğine rızık genişletiyor, dilediğine de kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, v'Allahi bizi de batırmışa."

Bugünkü dünyevileşme mantığıyla, kadim çağlardaki "ilkel" dünyevileşme mantığı arasında şaşılacak kadar benzerlik buluyoruz. Aslında bu şaşılacak bir şey de değil. Çünkü insanın tabiatı, zaafı, zamanın değişmesiyle değişmiyor. İnsanın hakikat karşısında aldığı tavırlar, genellikle aynı. Biraz mizahi bir yaklaşımla, "homo ekonomikus: ekonomi insanı", falan ya da feşmekan dine mensup bir toplumda ortaya çıkmış olabilir. Ama bizim "dünyevileşmiş tip" dediğimiz bu insanın tüm zamanlar ve mekanlar da bir tek dini vardır: Madde, para, ekonomi...

Dünyevileşmiş çağdaş insan tipinin dini ekonomi, imanı para, kitabı çek koçanı, mabedi bankadır.

Dünyevileşmiş tip, dindarsa dinini, ideolojisi varsa ideolojisini, davası varsa davasını her fırsatta paraya tahvil etmenin yollarını arar.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Karunlaşmış bu tip, Müslüman olduğu zaman, "Allah rızası, hizmet, tebliğ, davet, ihlas, cihad, bereket, tekbir, cihad" gibi dinin kavramlarını kullanarak sömürür. Marksist olduğu zaman "halk, köylü, işçi, emekçi" gibi Marksizmin kavramlarını kullanarak sömürür. Kemalist olduğu zaman "çağdaşlık, uygarlık, laisizm, milliyetçilik" gibi Kemalizmin tekeline aldığı kavramları kullanarak sömürür. Fakat hepsinin de mantığı tektir. Hepsi de tüketimi körükler. Hepsi de rantçıdırlar. Hepsi de menfaatlerini dinlerinden, imanlarından, ideolojilerinden önde tutarlar. Hepsi de çıkarılan gerektirdiği zaman herşey olurlar. Hepsi de iktidar ve güç odaklarının etrafında pervanedirler. Hepsi de "istikran" çok severler.

1 1. n #1 i v l _ U "XfIJ^^

sorana &ore Yanudilisflîe Alâmetleri

339. 89 Fecr/20.

340. 2 Bakara/61

341. p/c/ş, 12/35-36.

342. Sayılar, 25/1-3.

343. 2 Bakara/58; 7 Araf/161 -162.

344. 7A'raf/163.

345. kaya, 5/18-23. 346.2 Bakara/61.

347. 7 A'raf/160; Tevrat, Çıkış, 16. bab.

348. 2 Bakara/61.

349. Nehemya, 9/16-38.

350. 62Cum'a/11.

351. Ya da bir başka rivayette "Müslümanların üzerine taş yağardı." Razi, 30/10; Kurtubi, 18/110; Bu-hari, Tefsir, bab: 61,6/63; Müslim, Sahih, Cuma, bab: 11, nu: 37,1/590; Tirmizi, Tefsir, bab: 62, Nu.: 3311, 5/414.

352. 62 Cum'a/5.

353. Buhari, Fardu'l-Humus, 19.

354. İbn Hacer, Fethu'l-Bari, Kitabu İstitabeti'l-Murteddin, 12/312.

355. Buhari, Buyu', 103; Müslim, Musakat, 12; Nesai, Fer', 9; Darimi, Eşribe, 9.

356. Müslim, Salat, 30 (144); Ebu Davud, Salat, 53 (569); Tirmizi, Cum'a, 36 (540).

357. 29 Ankebut/39.

358. 40 Gafir/23-24.

359. 28 Kasas/76-82.

360. Sayılar, 16/1-35.

361. Zemahşeri, Keşşaf, 3/179-180; Taberi, Camiu'l-Beyan, 10/111; Razi, Mefatihul-Gayb, 25/16-17. Bazıları, Salebe adlı birini örnek göstererek, Saadet Asrında, Karun olayına benzer bir olayın yaşandığını aktarırlar. Lakin biz tüm araştırmalarımıza rağmen gerek kütüb-i tis'a, gerek ilk tarihi kaynaklarda bu olayı bulamadık. İbn Hacer, el-isabe'de adının Sa'lebe b. Hatib olduğunu, ibn İshak'ın onu Mescid-i Dırarı yapanlar arasında saydığını aktarır. Aynı kaynak Barûdî, ibnû's-Sikkîn ve ibnû Şahin'den şöyle nakleder: Yoksul olan Sa'lebe, Rasulullah'a gelip kendisini zengin etmesi için Allah'a dua etmesini rica eder. Israrı üzerine Rasulullah dua eder. Zengin olur. Lakin gönülsüzlüğünden dolayı zekatı kabul edilmez, bunun

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

üzerine Tevbe/75 ayeti iner. Onun zekatını hilafetleri döneminde Hz. Ebu Bekir de, Ömer de kabul etmezler. Hz. Osman döneminde ölür. ibn Hacer, el-Isabe fi-Temyizi's-Sahabe, 1/198

F. GÜNDEM SAPTIRMAK

f 1. İlâhî gündem, şeytânı gündem

P

eygamberler, yeryüzünün ve insanlığın gündemini tesbit etmek için gönderildiler. İlâhi kitaplar, insanın ve insanlığın ebedi gündemini tesbit ederler. Örneğin Kur'an'ın "şok haber" (f*M !#)' leif62 vardır. Kur'an, kıyameti insanoğluna sur-manşet bir "olay" olarak verir:

"Olay olduğu zaman!..."3M

Zaten, peygamberlere de onun için "nebi" denilmiştir: Olaya ilişkin haberleri getiren, gündemi belirleyen kimse... Günübirlilik gündemleri değil, ebedi gündemi, hiç değişmeyen gerçek gündemi...

Allah'ın insanoğlu için belirlediği gündemi saptıran, sapıtanlardır. İnsanı "neva" ve "heves"inin ardına düşüren, onu yalan yanlış haberlerle oyalayan, onun en büyük düşmanıdır.

Bu manada asparagas habercilik yapan ilk "sahtekar gazeteci" şeytandır. O, asparagas gazeteciliğin piridir. "Vesvese", onun yalan kanalı, "iğva" onun yalan gazetesidir. O, haberlerine kulak vereni, aldanış ve dalaletle sürükler. Uyanık olmayan, şeytanın haberlerini gerçek zannedip dolmuşuna binebilir.

Şeytan, kendi kadrosuna kattığı şeytanlaşmış insanlarla rüya ve hayallere kadar sokularak, insanı telaşa düşürebilir. Mesela kimi zaman "açlıkla" ilgili yalan manşetler atarak insanı açlıkla korkutur. Kimi zaman "ölümle", kimi zaman "düşmanla" korkutur.

Dünya ile ilgili haberleri büyütür. İnsanları oyun ve eğlenceye çekerek, ortak olduğu günah sektörünün müşterisini çoğaltır.

Kimi zaman da sansürcüdür. Ölümle İlgili haberleri sansür edip, görmezden gelerek kendine kulak veren ahmaklar güruhuna "ölümü unutturur." Pireyi deve etmekte, deveyi de pire etmekte ustadır. Önemli, hayatî ve

r '#« TT U U I L E 3 T I C I CPIfITULU

Kurana Göre Yariudîlesme Alâmetleri

mematî gündemleri mikroskobik harflerle dizerken, hiç değeri olmayan, magazin haberlerini sekiz sütuna manşet olarak geçer. Ekran olarak kullandığı hayaller ve rüyaları, kimi zaman aşüfte "sanatçı", kimi zaman da sansasyonel sefahat fotoğraflarıyla doldurur.

Şeytanın tek derdi, gerçek gündemin güme gitmesini temin etmektir. Eğer, gerçek gündemi, insanoğlunun değişmeyen gündemini o gün gözlerden sakla-yabilmişse, kendisini günün "en başarılı gazetecisi" sayar.

Örneğin, bir insana "ben kimim? niçin varım? nasıl varoldum? nereden gelip, nereye gidiyorum? akıbetim ne olacak? ölüm nedir? ölümden ötede ne var?" gibi temel varlık sorulannı sordurmamak için yapmayacağı sahtekarlık, çekmeyeceği üçkağıt, sergilemeyeceği numara yoktur.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Kimi zaman, insanlığın gerçek önderlerini gözlerden saklamak için kendi dostları arasından yalancı "ulu önderler" çıkarır. Onları allayıp pullayarak albenili bir ambalajla pazarlar. Kimi zaman sahte "ilahlar" ve "ilaheler" sürer piyasaya. Reklamını kendisi yapar, komisyonunu alır. Kendi icad ettiği eskiyen "ilah" ve "ilahe'leri, yine kendisi büyük gürültülerle tahtlarından düşürür ki yenilerine zemin hazırlansın.

Aynı şeytan Adem ve Havva (a) 'in cennetteki gündemlerini de değiştirip onları "ölümsüzleşme ve melekleşme" vaadiyle "mükemmelleşme" tuzağına düşürdü. Onların gündemine "yasak ağacı" soktu ve sürekli propagandasını yaptı. Akı kara, karayı ak göstermedeki ustalığını ilk orada sergiledi. Günah işleyince çırlıçıplak kalan bu iki insanın dikkatlerini cinsel organlarına çekerek, gündemlerini ikinci kez saptırdı.

Şeytan, bu ilk iki örnekle adeta , ben insanoğlunu iki yerinden vuracağım, demek istemişti: Midesinden ve uçkurundan. İnsanın gündemim değiştireceğim zaman da cinsellik ve mideyi kullanacağım...

2. Yahudileşme alâmeti olarak gündem saptırma

Şeytanın basın krallığı koltuğuna oturan Yahudiler, gündem saptırma yöntemini kendi peygamberlerine karşı da uygulamaya koydular. Görünürde bir cinayeti ortaya çıkarmak için, gerçekte ise "sevgisi kalplerine içirilen" inek putunu yıkmak için, inek kesmekle emrolunmuşlardı. Fakat, hemen işi anlamazlıktan gelerek gündem saptırmaya çalıştılar:

"Musa, toplumuna: "Allah size bir inek kesmenizi emrediyor" demişti. <! "Bizimle dalga mı geçiyorsun?" dediler.

O da, "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi."364

' İnek kesme emrinin görünürdeki sebebi şuydu: İsrailoğulları ileri gelenlerinden bir adam cinayet işlemiş, cinayetini gizlemek için de bizzat kendisi toplum lideri Hz. Musa'ya cinayeti şikayet ederek katilin bulunmasını istemiş, bulunmadığı takdirde bundan nebevi yönetimin sorumlu olacağını ihtar etme pişkinliğini göstermekten de geri durmamıştı. Bunca mucize ve belaya rağmen hâlâ "Allah'ın her şeyi görüp bildiğine" inanmadığı belli olan bu insanlara Allah tarafından bir inek kesilip o ineğin bir parçasıyla maktule vurulması ve bu suretle katilin kimliğinin ortaya çıkarılması emredildi.

Elbet ineği kesmekle emrolunmalannın bir hikmeti vardı. Çünkü İsrailoğulları ilk irtidatlarını ineğe taparak gerçekleştirmişlerdi. Allah'ın kesmelerini emrettiği onların da ha bire soru üstüne soru sorarak kesme işini savsaklamaya çalıştıkları inek, taptıkları ineğin tıpkısıydı.

İşin ortaya çıkacağı belli olunca gündem değiştirip, Allah'ın hükmünü sulandırma çabasına girdiler. İlk buldukları bahane ineğin yaşlıydı. Kur'an'dan izleyelim:

"Bizim için Rabbine dua et, onun ne olduğunu bize açıklasın" dediler. Cevapladı: O diyor ki: O, ne yaşlı, ne de körpe, ikisinin tam ortasında bir inehtir. Haydi artık emredilene yapın!"365

Bununla da yetinmediler. İşi sulandırmaya devam etme niyetindeydiler. Akıllan sıra Allah'ı aciz bırakacaklarını, usandıracaklarını sanıyorlardı. Bu kez de ineğin rengini bahane ettiler. Rengi nasıl olmalıydı:

"Bizim için Rabbine dua et de renginin nasıl olduğunu açıklasın" dediler. Cevapladı: "O diyor ki: O altınsansı bir inektir, rengi bakanların gözünü kamaştırır."366 Emri yerine getirmek yerine yine savaşımla yolunu seçtiler. Bu kez de çiftle koşulup koşulmadığını, ekin sulayıp sulamadığını soruyorlardı. Ama aslında Allah'ın meramını iyi anladıkları son sorularına cevap olarak inen ayetteki "işte şimdi doğrusunu getirdin" demelerinden anlaşılıyordu. Bilindiği gibi İsrailoğulları düşmanları olan Mısır halkını taklid ederek zinet eşyalarından yaptıkları bir buzağıya tapmaya başlamışlardı. Allah'ın kesmelerini emrettiği inek, taklit ettikleri ineğin ta kendisiydi. Oysa ki, onlar öyle bir inek bulama-dıkları İçin onun benzerini altın ve gümüşten dökerek Musa'nın yokluğundan J istifade ile tapınmaya başlamışlardı. Allah kendilerinden, tapmak için bulama- \ dıkları ineği kesmelerini istiyordu:

"Cevap verdi: O şöyle buyuruyor: O, henüz boyunduruk altına alınmamış bir inektir. Yeri sürmez, ekin sulamaz. Çiftle koşulmamış, hiç alacası yok. İşte şimdi doğrusunu getirdin, deyip ineği boğazladılar. Neredeyse emri yerine getiremeyeceklerdi."367 Gündem saptırmak, yalnız İsrailoğulları'na özgü değil, tüm zamanlarda ve mekanlarda ortaya çıkan iflah olmaz bir hastalıktır. Bu hastalığın karantinaya alınmadığı toplumsal hareketler, başarıyı ancak rüyalarında görebilirler. Beynini "iş üretim merkezi" olarak değil de "mazeret üretim merkezi" olarak çalıştıranlar, içinde bulundukları toplumsal yapıların daima ayak bağı olmuşlardır.

Ortada yapılacak bir iş dururken, o işi yapmak için kollan sıvamak yerine soru sormaya başlamak, Yahudileşme eğiliminin ilk belirtileridir. Bazı işler tavsatıldığında, sonuçta yapılsa bile kıymetini yitirirler. Özellikle bu iş inancı ilgilendiren bir konuda ise, burada olay daha da vahimdir. Eylemde tereddüt, inançta tereddüdün bir göstergesidir.

İslam teslimiyettir.

İbrahim gibi, "teslim ol" denilince "ben alemlerin Rabbine kayıtsız şartsız teslim oldum" diyemeyenler, ne "halü", ne "emin", ne de "vefalı" olabilirler.

3. Gündem nasıl saptırılır?

Saadet Asrı Yahudileri de atalarından farklı değillerdi gündem saptırma hususunda. Ne zaman imana davet edilseler bir bahane uyduruyorlar, konuyu olmadık yerlere çekiyorlardı. Rasulullah'a iman etmemek için en olmadık mazeretlere sığınıyorlardı. Şu olay bunlardan biri:

Rasulullah'ın devesi kaybolduğunda Yahudilerden biri çarşı-pazar dola-

şarak şöyle hakaretimiz bir propagandaya başladı: "Kendisine gökten haber geldiğine inanan Muhammed, daha kaybolan devesinin yerini dahi bilmiyor." Rasulullah bu sözü duyunca şöyle demişti:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Vallahi ben bana bildirilenin dışında bir şey bilemem. Allah bana şimdi onu da bildirdi. Şu yerde, yulan bir ağaca dolanmış vaziyette duruyor."

Müslümanlardan bazıları Rasulullah'ın söylediği yere gittiklerinde deveyi aynen bildirildiği şekilde buldular.³⁶⁸

Rasulullah devenin yerini söyleyince Yahudiler "ha biz yanılmışız" deyip iman etmişler miydi? Ne gezer.. Onların derdi zaten iman etmek değil, gündem saptırmaktı. Onların ardı arkası gelmeyen saçma sapan istek ve sorularına Rasulullah'ın cevap yetiştirmesi bir şeyi değiştirmede. Ancak onlardaki bu hastalık ucundan kıyısından Müslümanlara da bulaşınca Kur'an tarafından "Yahudileşmemeleri" istendi.³⁶⁹ Asr-ı Saadet insanını Kur'an terbiye ediyordu. Onlarda başgösteren her hangi bir zaafa anında vahiy tarafından müdahale ediliyor, dikkatleri İsrailoğulları'na çekilerek ibret almalan sağlanıyordu. Onlar da bu uyanlara kulak tıkamıyorlardı.

Aslında bu uyanya daha sonraki nesiller çok daha fazla ihtiyaç duydular. Çünkü, sonraki nesilleri sözkonusu Yahudileşme alameti fena halde sarmıştı. Öyle ki, ümmet tarihinin hemen her döneminde gündem saptıran birileri daima var olmuştu. Arandığı zaman bunun çok ilginç örnekleri bulunabilirdi.

Hz. Hüseyin'in şehadetinin üzerinden çok zaman geçmemiştir. Hasan Basri'ye Kufeli biri pire kanının hükmünü sorar. Hasan Basri'nin bu adama verdiği cevap şöyledir: "Peygamberin ciğerparesi Hüseyin'in kanını dökenler pire kanının hükmünü mü soruyorlar?"

Saadet asının hemen ardından, ümmetin onca ciddi meselesi dururken alimlerin tartıştığı meselelerin şöyle bir sayım dökümünü yapmak, gündemin nasıl değiştirildiğine en güzel delildir:

Kur'an yaratılmış mıdır, değil midir? İman yaratılmış mıdır? Allah'ın zati sıfatları var mıdır? Allah'a "şey" denir mi?

YAHUDİLESME TEMAYÜLÜ

Kur'an'a Göre Yahudilesme Alâmetleri

Allah'ın en güzeli dilemesi vacip midir?

İman artar mı, eksilir mi?

Kadınlardan peygamber olur mu?

Rasulullah, vefatından sonra da Allah'ın rasulü mü?

Peygamberler günah işler mi?

Peygamberlerin cesetleri çürür mü?

Kafirlerin çocuklarının ahiretteki durumu nedir?³⁷⁰

Tabi bunlar kelimelerin ilminin "gündem değiştiren" soruları. Bir de tefsir ve hadis ilminin gündem değiştiren soruları var ki onlar daha acayip:

Allah en önce neyi yarattı?

Nur ne gün yaratıldı?

Alemlerin sayısı kaç? 14.000 mi, 18.000 mi, 40.000 mi, 80.000 mi?

Dünya neyin üzerinde duruyor? Öküzün mü? Balığın mı? Suyun mu? Kayanın mı?

Allah atı cenup rüzganından mı yarattı?

Adem Peygamberin boyu, toprağının cinsi, hangi bölgelerden alındığı?

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

İblis'in gerçek adı nedir?
İblis cennete nasıl girdi?
Yasak ağacın cinsi ne idi? Üzüm, buğday, sümbüle, zeytin, hurma, incir, kafur, şarap... Hangisi?
Adem cennetten ne getirdi?
Karun'un anahtar sayısı?
Anahtarları kaç katır taşıyordu?
Anahtarlar neden yapılmıştı?
Ashab-ı kehfın köpeğinin rengi, adı, cinsi?
Köpek kimin idi?
Şehirden alman erzakın cins ve mikdarı?
Ölen adama, İsrailoğullannın kestiği ineğin hangi parçasıyla vuruldu?
Nuh'un gemisinin boyu, tahtasının cinsi?
Gemiye kaç yılda yaptı?
Gemiye binenler kaç kişiydi?
Domuz nasıl yaratıldı? Hz. Nuh filin kuyruğunu çimdikleyip sıkınca mı?
Kedi niçin varatıldı? Kedi. fareler Nuh'un emmisini delmeve baslavınca
Y AHU "BTLT5 fli tıbaiu t.
arşanın burun deliğinden mi düştü?
Kelamcılar, tefsirciler ve hadisciler dışında bir de sufilerin gündem değıştiren soru, dahası sorunlan var:
Cehennem sonunda soğuyup, yerinde çitlembik otu mu bitecekti?
Nübüvvet duvannda eksik^ kerpiç sayısı bir miydi, iki miydi? İki ise biri Hz.
Peygamber idi, ya öteki kimdi?
Varlık, Yaradan ve yaratılan olarak iki değıl de tek miydi?
O haldet mevcut yaratıklar ne idi?
Yaratıklar, Yaradan'ın tecelli ettiğı bir hayal miydi?
Nefsin mahiyeti ne idi?
Nefis ölür müydü?
Teklif kalkar mıydı?
Cehennem azabı "tatlı" mıydı?
Dünya "leş", ona talip olan "köpek" miydi?
Şeriat kabuk muydu? Eğer öyle ise öz ne idi?
Tarikatsız şeriat olmaz mıydı?
Şeyhi olmayanın şeyhi şeytan mıydı?
Zahir neydi? Batın neydi?
Dünyayı üçler, yediler, kırklar mı yönetiyordu?
Dünya kutbu'l-aktab'ın parmağında mıydı? Onun dediğı mi olurdu?
Hızır yaşıyor muydu? Kaç yaşındaydı? Çağırınca gelir miydi?
Osmanlı döneminde ulemanın tartıştığı meseleler de bir "gündem saptırma" örneğıydi. Elli yıl kahvenin tartışılıp, kahve üzerine risalelerin yazılması... Kahve getiren gemilerin cezalandmlması. Bu tartışmanın Şeyhülislam Bostan-zade Mehmed Efendi tarafından bitirilmesinden sonra bir elli yıl da tütünün tartışılması... Bu mesele

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

yüzünden kan dökülmesi... Bahai Efendinin fetvasıyla son bulan tütün için kelleler kesilirken o kelleleri kesen padişahın elinden bırakmadığı şarap kadehini kimsenin sorgulayamaması...

Yine bu dönemde ümmetin çözüm bekleyen bir yığın meselesi varken "beşikteki bebeğin hilafeti caiz midir?", "coğrafya, matematik gibi ilimlerin okunması caiz midir?", "meleklerin cinsiyeti nedir?", "nebilerin artığı tahir midir?", gibi soruların gündemi işgal etmesi... Bütün bunlar gündem saptırmanın değişik tezahürleriydi.

Anadolu böyle de, diğer İslam beldeleri farklı mıydı? Hayır. Osmanlı tütünü tartışırken, İran uleması da ülkeye yeni giren domatesin yenilmesinin caiz olup olmadığını tartışıyordu.

Mısır'da ve diğer Arap beldelerinde "sirke"nin haramlığı helallliği etrafında fırtınalar kopanıyordu.

Afganistan İngilizler tarafından işgal edilirken Şafiilerle Hanefiler namazda tahiyatta parmak kaldırmak konusunda birbirlerine girmişlerdi.

Hindistanda taş ile istincanın ruhsat mı azimet mi olduğu çok ciddi bir biçimde tartışılıyordu.

TC'nin kuruluş yıllarında yaşanan şu olay, aslında gündemi kaçırmanın ne vahim sonuçlara yol açtığının en tipik göstergesi değil mi:

Ömer Nasuhi Bilmen anlatıyor: "TBMM'de hilafet oylanırken bir gurup sa-nklı mebusun olmadığını farkedip onları aramaya çıktım. Bir de ne göreyim; topluca sallana sallana meclis merdivenlerini çıkıyorlar. "Nereden geliyorsunuz?" dedim. Dediler: "Nevafilden hocaefendi, nevacilden!"

Gündem saptıran meseleler, günümüzde farklı alanlarda fakat aynı mantığın bir devamı olarak yapılıyor. Türkiye'de son yıllarda yapılan takke, teşbih, kamet, şalvar, cübbe, sarık, çarşaf tartışmaları; Mısır ve diğer Arap ülkelerinde cellabiye boyu, patlıcanın yenilip yenilmeyeceği, peçe vs. gibi tartışmalar da bu cinsten.

Örneğin şu son örnek olan peçe (nikab). Arap ülkelerinde bulunan kimi cemaatler "peçe"nin farziyyetini öylesine şiddetli savunuyorlardı ki, onlarla konuşan biri İslam ümmetinin tek ve en önemli sorununun peçe sorunu olduğunu zannederdi.

Kur'an'ı, tefekkürü, sünnet'i, akli bir kenara bırakan bazı müfritler, ülkenin, Müslüman halkların ve ümmetin başka meselesi kalmamış gibi, "peçe" meselesini gündemin en ön sıralarında yıllarca tutanlar, ülkelerinin süper güçler tarafından soyulup soğana çevrildiğinden ve kendilerini yöneten bir avuç ahlaksız ve hırsızın enselerinde nasıl boza pişirdiğinden habersiz görünüyorlardı.

Bu tipler için peçe, sanki, sakal, sirke; ülkelerini onyıllardır haraca kesen eşkiya çetesinin soygunlarından daha önemliydi. Dahası Müslüman halkların tepesine oturan bir avuç zalim, fasık ve kafir azınlığın "demokrasi" adı altında sergiledikleri sahtekarlıklar gündemlerini yukarıda sayılan türden meseleler kadar dahi işgal etmiyordu.

Başka bir açıdan bakınca, ahlakı sadece cinsel ahlaka indirgeyerek tartışan İslami çevreler, iş ahlakından, sosyal ahlaktan, siyasal ahlaktan, ticaret ahlakından hiç söz

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

etmiyorlar. En az cinsel ahlak kadar Önemli olan bu alanlarda Müslümanlar da kasıp kavuran bozulma ve çözülme hiç gündeme getirilmiyordu.

Bu durumu, "parmak ayı gösterirken aya değil de parmağa bakmak" olarak nitelendirmek mümkün. Bu konuda yaşadığım iki olayı aktarmakta yarar var:

Yıllar önce, bir yerde, bir hocaefendinin kaseti izleniyor. Hocaefendi sahabe hayatından günlük davranışlarımızı çok yakından ilgilendiren dikkat çekici ensantaneler aktarıyor. Bir ara, aktardığı olayın manevi etkisine dayanamayıp gözyaşlarını da konuşturmaya başlayan hocaefendi, dinleyenleri de olayın olduğu zamana alıp götürüyor. Orada bulunan ve üslubundan pek cahil olduğu hemen anlaşılan biri şöyle sormasın mı: "Şimdi bu adamın abdes-ti bozulmadı mı?"

O duygu yüklü hava, onuncu kattan düşen kristal vazo gibi tuz-buz olup da-ğılıverdi. Odadakilerin gündemini oluşturan sahabe hayatı, o andan itibaren "ağlamak abdesti bozar mı, bozmaz mı?" gibi lüzumsuz bir gündeme dönüşüverdi.

Devrim heyecanını yeni yaşamış bir ülkede, son gittiğim uluslararası kongrede gördüğüm bir manzarayı, bir soru üzerine, örnek olsun için anlatıyorum. Manzara şu: İlkokul öğrencileri, öğle namazı vakti, tamamen okulu boşaltıp ab-dest alıyorlar ve sonradan döşendiği belli olan büyücek bir mekanda, yine içlerinden birinin imametiyle namaz kılıyorlar. O anda, başından beri sohbete su katmaya çalışan mezhebini "din" edinmiş sinek kaydı traşlı bir Müslüman, sözün tam burasında lafa dalarak "şimdi ö çocuğun kıldıracağı namaz oldu mu?" demesin mi? Üstelik bu iyi giyimli Müslüman yukardaki gibi cahil, sıradan biri de değil.

İşte gündem saptırmak budur.

<*

Bu tavır günlük hayatımıza öylesine siniyor ki, aslında ilahi gündemler olan namaz vakitleri girip-çıkıyor. Namaz kılanlar dahi namazı gündemini belirleyen bir öge olarak görmüyorlar. Haftanın lâhûti gündemi olan Cumalar kılınıyor, lakin gündemi belirleyici olamıyor. Yılın gündemini belirlemek için emredilen Ramazanlar gelip geçiyor, lakin bir türlü Ramazan gündemimize girip, bizde uyandırmak istediği ruh halini uyandıramıyor.

Hac, resmen bir ümmet gündemi oluşturma ibadetidir. Gel gör ki hücca-cın çok azı bunun bilinciyle gidip döner. Bazıları, Allah'ın hac ile oluşturmaya murad ettiği ümmet gündeminden öylesine uzaktırlar ki, en kuytu köşelerdeki ziyaretgahları ziyaret etmek için çırpınırlar da hac boyu omuz omuza oldukla-n beyaz, siyah, san; Asyalı, Avrupalı, Afrikalı, Amerikalı kardeşleriyle ziyaret-leşip tanışmazlar.

Türkiyeli hacıları, ümmet okyanusuna kanşmasın diye futbol takımı gibi ay-yıdızlı forma ve bayraklarla götürüp getirme işini üstlenen T.C. Diyanet tş-leri

Başkanlığı'na, hacılann İslam ümmetinin içerisine karışıp onlarla tanışma, buluşma, bilişme, kaynaşma ve ortak gündem oluşturmalarını önleme görevi verilmiştir. Bu görev karşılığında, hacılann sırtından trilyonları vurmasına ses çıkanlmamıştır.

Gündem saptırmak gibi tehlikeli bir Yahudileşme hastalığına tutulanlar, Allah tarafından gerçek gündemlerden mahrum edilirken, sahte gündemlere mahkum edilirler.

362. 38 Sad/67; 78 Nebe/2

363. 56 Vakıa/1.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

364. 2 Bakara/67.
365. 2 Bakara/68.
366. 2 Bakara/69
367. 2 Bakara/71.
368. İbn Hişam, Sira, 2/149-150
369. 2 Bakara/108.
370. Bu konuda bkz: M. İslamoğlu, İman Risalesi. Denge Yay

G. HİZİPÇİLİK

1. Dinlerini paramparça edenler

"D

1

inlerini paramparça edip, hizipleşenler var ya, senin on-flarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp-ettiklerini bir bir haber verecektir."371

Parçalanan hakikat hakikat olmaktan çıkar.

insanlık, hakikati parçalamanın bedelini tarih boyunca çok ağır ödemiştir. Bu bedel, belki de hakikati parçalamanın cezasıydı.

Tevhid, "teklemek, birlemek, bütünlemek" anlamlanna gelir. Tevhid, hakikati bütünlemenin en genel adıdır. Bunun zıddı "şirk"tir. Şirk, hakikati parçalamanın öteki ismidir.

Eğer parçalanan iman ise, bu "akidevi şirk"tir.

Eğer parçalanan toplum ise, bu "sosyal şirk"tir. Adına "tefrika" denir. Tersî "vahdettir. Vahdet ise tevhidin toplumsal tezahürüdür.

Örnek olarak insanı ele alalım. İnsan "cismânî" ve "rûhânî" olmak üzere iki boyutlu bir varlıktır. Eğer bu iki boyutu birbirinden ayırır, birini diğeri olmadan düşünürseniz "insan" denilen hakikati parçalamış olursunuz.

İnsanın yalnızca cismanî boyutunu ele alalım: İnsanın kafasını bedeninden ayırıp "bu insandır" diyemezsiniz. Aynı şey kalbi, beyni, kolu, bacağı, gözü, kulağı için de geçerlidir. Bu organlarından birini, ya da hepsini birbirinden ayırıp her birine "insan" adını veremezsiniz. "Bu insandır" demekle "bu insandan bir parçadır" demek arasında dağlar kadar fark var. İnsan bedenini oluşturan asli unsurlardan birini bütünden ayırırsanız, onu öldürürsünüz, tali unsurlardan birini ayırırsanız onu sakat bırakırsınız, her ikisi de bedene zulümdür.

İnsanın bir de ruhani boyutu var: Ruh, akıl, kâlb.

Belki de, akıl ve kâlb ruhun iki kuvvetidir. Her nasıl yorumlarsak yorumlayalım, bunları birbirinden ayırırsanız hakikati parçalamış olursunuz. Kâlbsiz akıl, akılsız kâlb; imansız bilgi, bilgisiz iman gibidir. İkisi de yanm, ikisi de tehlikeli...

Hakikatin parçalanması meselesine bir başka örnek de hakikatin kaynağı sorunu.

Sorunu laik/seküler bir mantıkla ele alanlar hakikatin kaynağının "akıl" olduğunda ısrarlıdırlar. Sorunu Din merkezli bir mantıkla ele alanlar hakikatin kaynağının "vahiy" olduğuna iman ederler.

Gerçekte, olaya doğru bir bakış açısıyla yaklaşıldığında, insana bahşedilen aklın, kaynağı İlâhî olan "Küllî Akıl"dan bir cüz olduğu farkedilecektir. Yani, bu anlamda

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

akıl da tıpkı gökten inen vahyin parçası olan ayetler gibi bir "ayeftir. İnsanı bir "kitab" gibi gören Kur'an da meseleye böyle yaklaşır ve "kendinizde de ayetler vardır" buyurur. Bu nedenle akılı tahrif etmek, Allah'ın ayetini tahrif etmektir. Akıl, "insandaki ayetlerin" en büyüklerindendir. Tahrif edilmemiş akıl, ilk insana verildiğinde, yeni nazil olmuş bir ayet kadar saf ve berraktı. Ne ki insan akla ihanet etti, onu tahrif ve tahrib etti. Peygamberler ve kitaplar, tahrif ve tahrib edilmiş akılı tashih ve tamir etmek için gönderildiler. Dolayısıyla vahiy, tahrif edilmiş aklın kılavuzudur.

Buradan yola çıkarak şu gerçeğin altını çizebiliriz: Akılla vahyi birbirinden ayırmak, insanın gözünü çıkarmak ya da âmânın kılavuzunu elinden almak demektir. Salim aklın vahyin kılavuzluğunda ürettikleri, hakikatin yorumudur. Hakikatin yorumunu hakikatin ta kendisi ilan etmek hilaf-ı hakikattir. Dolayısıyla, hakikatin kaynağı meselesinde "vahiy mi? akıl mı?" sorusu yanlış bir sorudur, hakikati parçalamaktır. Hayatın kaynağı tekse, elbet hakikatin kaynağı da tek olacaktır.

Aklı vahyin karşısına yerleştirmek, insanı insanın karşısına koymak, dahası, aynı merkezden fişkırın akıl ve kalbi birbiriyle savaştırmak demektir ki, bu en büyük trajedidir. Batı'nın kördüğümü işte budur. Akılla kalp, birbirinin eşi (zevc)'dir.

Eşinden ayrılmış bir akılı iğfal etmek için şeytan pusuda beklemektedir.

Hakikatin parçalanmasının en vahim örneği, din alanında yaşanan parçalanmadır.

Hakikatin tali kaynakları olan duygu ve düşünce tahrif edilirse, onu vahiy tamir ve tashih eder. Ya vahiy tahrif edilirse? İşte, hakikatin kıyameti asıl o zaman kopmuştur. Bunun için Kur'an vahiy kaynaklı değerler sistemi olan dinin parçalanmasını affedilmez bir cürüm saymıştır.

Kur'an, ""dini paramparça etmek" olarak adlandırdığı bu suçu işleyenlere karşı Hz. Peygamber'i şöyle uyanyordu: "Dinlerin paramparça edip, hiziple-şenler var ya, senin onlarla hiçbir alakın yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp-ettiklerini bir bir haber verecektir."

Burada iki noktaya dikkat çekiliyor:

1) Dini parça parça etmek.

2) Bu parçalar etrafında guruplar ve hizipler oluşturmak.

Dikkat edilecek olursa, ikinci maddenin suç olması birinci maddeden dolayıdır. Yani guruplaşmak, hizipleşmek, öbekleşmek bizatihi suç değil, bilvasıta suçtur. Bu suçun illeti dinin parçalanmasıdır. Değilse, mücerred olarak insan topluluklarının gurup gurup, cemaat cemaat, kabile kabile, şube şube olması bir suç değil, Kur'an'm da onayladığı gibi hayatın doğasından kaynaklanan bir "olgu"dur.³⁷² Bu olguyu inkar etmek, hayatı dışlamaktır. Tam burada ihtilaf'ile tefrika kavramlarına Kur'ânî bakış açısıyla bir göz atmamız gerekecek:

2. "İhtilaf ve "tefrika"

Sözlükte ihtilaf, arkada kalmak, sırt çevirmek, ardı sıra gelmek, birbirini geri koymak, öndekini takip etmek, muhalefet etmek gibi birçok manaya gelir. İhtilaf kelimesi, halife, halef, hilafet gibi aşına kelimelerle de akrabadır.³⁷³

Bir çoklarının gözünde "ihtilaf sabıkalı bir kavramdır. Onun için de bu kavram istilahta hep menfi anlamda kullanılır. İhtilaf deyince, ilk elde akla gelen, tartışma, çatışma, kapışmadır.

Bu nedenle, bir kısım insanlar "ihtilafı hedef seçerek ona karşı amansız bir savaşa girişmişlerdir. Hem de, hayata karşı Donkişotvâri savaş açtıklarını bilmeden.

İhtilafın, zihinlerde menfi bir anlama sahip olmasının doğuracağı vahim sonuçlar bununla da kalmamakta, her tür ihtilafı kötü ve muzır gören bu mantık, bu kez her tür muhalefeti düşman ilan edip yoketmeye çalışmaktadır. Hayattaki ihtilaflara tahammül edemeyenler, elbet muhalefete de tahammül edemeyeceklerdir.

İhtilaf, iki türlüdür:

1) Farklılık, çeşitlilik, çok seslilik ve zenginlik olan müsbet ihtilaf.

2) Cedelcilik, hizipçilik ve tefrikaya kapı açan menfi ihtilaf.

Bir kez, birinci manada ihtilaf hayatın doğasında vardır. Bu türden ihtilafları Kur'an "ayet" olarak adlandırmaktadır. Gece ve gündüzün ihtilafı/farklılığı, 574 dillerin ve renklerin ihtilafı/farklılığı, 375 hurmanın ve ekinin ihtilafı/farklılığı 376 hep birer ayet olarak nitelendirilmektedir. Tabi, insanların ihtilafı/farklılığı, kavimlerin kabilelerin kendilerine has özelliklere sahip oluşu, mizaçların, tabiatların, kapasitelerin, yeteneklerin ihtilafı/farklılığı da birer ayettir.

Bu türden ihtilafları yok etmeye çalışmak, Allah'ın ayetini hükümsüz kılmakla, onu silip yok etmekle eş anlamlıdır.

İnsanları planyadan çıkmış keresteler gibi yapmaya kalkmak, onların düşüncelerini, duygularını, davranışlarını, tepkilerini tektipleştirmek Allah'ın yaratışına müdahale anlamına gelecektir. Tarihte bunu yapmaya kalkınlar, peygamberler değil despotlar ve tiranlar olagelmıştır. Bunun en dehşet verici son örnekleri, Lenin ve Stalin'in Rusya'sında, Mao'nun Çin'inde, Kemalistlerin Türkiye'sinde yaşanmıştır.

Eğer isteseydi, insanları duyguda, düşüncede, eylemde, şekilde, renkte, dilde, dinde tektip ve bir örnek yapmak, Allah'a hiç de zor gelmezdi. Fakat, Allah böyle dilememiştir. Bu, O'nun yaratışının hikmeti gereğidir. O'nun bu hikmetini anlayanlar, Allah'ın yapmadığını yapmaya kalkışmak gibi bir taşkınlığa cür'et etmemişlerdir.

Bu noktada Kur'an'ın bir üslubuna dikkat çekmek de yerinde olacaktır. Kur'an'da, bir takım olaylar anlatılır ve bu olaylar hakkında kesin isimler ve rakamlar verilmez;

Ashab-ı Kehf in sayısı, Musa ile yolculuk yapan "salih kul"un kimliği gibi... Bu demektir ki Kur'an bazı konularda ihtilafı/farklı yorumu caiz, hatta gerekli

görmüştür. Bundan çıkarılacak ders şudur: Allah, her şeyi en ince ayrıntılarına kadar ezeli ilmiyle bildiği halde, Kitab'ında bu gibi meselelerde yorumu insana bırakarak, kullarına ihtilafı öğrenmelerini, yorumun bereketine nail olmalarını, aklın önünü tıkamamalarını öğütlemektedir. Eğer bu gibi meselelerde, herhangi bir kimse kendi yorumunu dayatıp ihtilafa son vermeye, Allah'ın kapamadığı parantezi kapamaya kalkarsa, işte o zaman ihtilafı tefrikaya dönüştürme suçunu işler.

Menfi manada ihtilaf, bölünmemesi gereken "bütünleri" parçalamaya sebep olan anlaşmazlıklardır ki, bunların başında Kur'an'ın sıkça uyardığı Ki-tab'ın getirdiği hakikatlerde ve dinde ihtilaf gelir.³⁷⁷

İhtilafın müsbet ya da menfi oluşunu kaynağına bakarak bulabiliriz.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Eğer ihtilaf Kur'an'ın "ayet" dediği, hayatın doğasından ve eşyanın tabiatından kaynaklanıyorsa, bu ihtilaflar kötü değil, aksine müsbet bir rekabet hissi doğuracağı için insanlığın ve Müslümanların ilerlemesinde bir yedek güç vazifesi görürler. Mizaçlar, meslekler, meşrepler, meslekler, akrabalıklar, mektepler/ekoller, mezhepler, yöntem farklılıkları çerçevesinde oluşturulan öbekler bu cinstendir. Bu tür öbeklenmeler, dini oluşturan herhangi bir rüknü, dinin bütününden koparıp kendi malı ilan etmediği ve dinin sabitelerini topyekün kabul ettiği sürece akide planında "tevhid"e, İslam ümmetinin birliğini doğrudan tehdit etmediği sürece de sosyal planda "vahdet"e aykırı değildir.

Yok, eğer dinin sabitelerini parçalıyor, değişkenlerini sabite haline getiriyor, varlığını Kitab'ın müteşabih ayetleriyle izah ediyor, dini oluşturan ana rükünleri birbirinden ayırarak kendisini bunlardan biriyle tanımlıyorsa, bu yapılanma akide planında "tevhid"e, sosyal planda "vahdet"e aykırıdır ve işte buna tefrika denir.

Kitab'ın muhkemlerini, yani dîni oluşturan ana rükünlerini şöyle tasnif etmek mümkün: a) akaid, b) ahlak, c) ibadet, d) muamelat/siyaset.

Bu dört unsurdan oluşan değerler sistemi olan din, insanın dört boyutuna birden hitab eder: a) duyma/inanma, b) düşünme/bilme, c) yapma, d) ifade etme. Birincisi imana, ikincisi marifete, üçüncüsü amele, dördüncüsü ikrara tekabül eder

"Ayat-ı mestur" olan vahiy parçalanınca "âyât-ı mesdur" olan insanın da nasıl parçalandığının en çarpıcı örneği, İsrailoğullan'nın ve Ümmet-i Muham-med'in birbirine çok benzeyen tarihî serüvenlerinde görülür. Zaten sahabenin fakihleri, "dinlerini paramparça edip hizipleşenler var ya, senin onlarla, hiç bir alâkan yoktur" ayetinin iniş sebebi olarak hem Yahudileri, hem de onların izini takip edecek olan Müslümanları gösterirler.³⁷⁸

Kendi zamanlarının ümmetleri içerisinde seçilip insanlığa önder kılınan bu iki ümmetin "dinlerini paramparça ediş" süreçleri şaşılacak kadar birbirine benzerlik arzeder. Öyle ki, dîni oluşturan, ana rükünlerden her birini bir hizip sahiplenmiş, bir hizip ahlakı öne çıkarırken, bir diğeri ibadeti öne çıkarmış, bir başkası ise siyaseti... Tabi bunun sonucunda, bir bütün olan dînî hakikat parçalanmış, her parça, bir hizbin sembolü olmuştur.

Dinin parçalanması insanın da parçalanması sonucunu doğurmuş. Bir hizip insanın yalnız düşüncesine yönelip duygu ve eylemini boşverirken, bir başka hizip de mensuplarının sadece duygu boyutunu öne çıkarıp düşünce boyutunu ihmal etmiş. Buna paralel olarak, hizipler yaptıkları tercihe göre, ya toplumu feda edip bireyi öne çıkarmışlar, ya da bireyi feda edip toplumu öne çıkarmışlar... Ve vahiy ile başlayıp insanla devam eden parçalanma süreci, doğal olarak hayatın diğer tüm alanlarına da yansımıştır.

Tabi yalnız dini parçalamakla kalmamışlar. Bu cürmü işleyen tüm hizipler dinin kendi ellerinde bulunan parçasını "dinin kendisi" olarak tanıtmaya çalışmış, hepsi de dinin ellerindeki parçalarını göstererek "din budur" demişlerdir. Dini ahlakileştirenler, "ahlak olmasa din olmazdı" iddiasını savunmuşlar, tabi bunun ardından "biz olmasaydık ahlak olmazdı" iddiası gelmiştir. Bu "kendini alemlere rahmet sanma" yansına elinde dinden bir parça bulunduran herkes katılmış ve herkes

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

dinin elindeki parçasıyla, dinin diğer parçalarını taşıyanlara karşı başlamış övünmeye. Tıpkı Kur'an'ın buyurduğu gibi:

"Onlar, dinlerini parçaladılar ve hizipler haline geldiler. Her hizip kendi yanındakiyle iftihar edip durmaktadır."379

Bu parçalama sonucunda dînî 4 rûknünü parçalayıp tekeline alan 4 ana hizip ortaya çıkmış:

- a. Gelenekçi nakilciler.
- b. Modernist akılcılar.
- c. Dini ahlakileştirenler ve vicdanileştirenler.
- d. Dini siyasileştirenler ve millileştirenler.

a) Gelenekçi nakilciler

Din, kaynağı beşerî değil ilahî olan, insanlığın değişmez değerler sistemidir. İslam, bu sisteme verilen en genel isimdir. Dinin gayesi insan, insanın gayesi de Allah'tır. Bu ifadeyi "din insan için, insan Allah içindir" biçiminde formüle etmek de mümkündür.

İnsanın dînî sorumluluğunun (mükellefiyet) ölçütü akıldır. Bu nedenle, "aklı olmayanın dini de yoktur". Bu, şu demektir: Akı olmayan mükellef değildir, mükellef olmamak, dine muhatap olmamaktır. Din akı olmayan birini "özürlü" sayar ve "mazur" görür.

Dinin, akı, insanı muhatap almada tek ölçüt sayması, aklın İnsanla peygamber arasındaki rolünün, Cebrail'in, Allah'la peygamber arasındaki rolüyle benzerlik arzettiğini gösterir. Cebrail gibi, aklın da vahyin insana taşınmasında aracılık, uyancılık, mürebbi rolü oynaması öngörülmektedir. Ne ki Cebrail'le aklın temel iki farkı var: Biri aklın lehine, diğeri aleyhine. Aklın lehine olan fark; Allah tarafından iradeye tanınan özgürlük. Bu akla tanınan manevra alanının meleğe tanınan manevra alanından fazla olduğunun göstergesidir. Aklın aleyhine olan fark ise; Cebrail "emin" olduğu halde akıl "emin" değildir. Yani, aklın emniyet garantisi yoktur ve masum değildir.

Buraya kadar söylediklerimizden "naklin akı yok sayamayacağı, saymadığı" gerçeği çıkmaktadır. Tahrif edilmemiş olan hiçbir nakil, kendisi gibi büyük bir "ayet" olan akı yoksayarak insana yaklaşmaz. Bir nakil ki, akı yok sayıyorsa, o tahrif edilmiş demektir. Aynı şey akıl için de geçerlidir. Tahrife uğramamış hiç bir akıl da "vahyi" yok sayıp, inkara yeltenmez. Çünkü bu iki "ayet" birbirine amaç ve araç kılınmışlardır. Birbirlerinin olmazsa olmazıdır.

Ancak, tarihte naklin arkasına sığınarak aklın yoksayıldığı çok görülmüştür.

İsrailoğullarında bunu ilk yapan Ferisilerdir (Perushim) .380

Ferisiliği "Ortodoks Yahudilik" olarak adlandırmak da mümkündür. Kadim Yahudi tarihinde, Ferisiler, hep büyük çoğunluğun mezhebi olmuştur. Ferisilik, akidevi yönelişleri, temsil ettiği siyasi misyon ve ortaya çıkış nedenleri açısından "Ehl-i Sünnefe benzemektedir.381

Bizim burada asıl üzerinde duracağımız konu, Ferisiliğin "nakilciliği" ve "gelenekçiliği"dir. Yahudi gelenekçi/nakilciliğinin mümessili olan Ferisilerle, İslam gelenekçi/nakilciliğinin mümessili olan hizipler arasında bir çok garip benzerlikler

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

vardır. Bunlar arasında gelenekçilik, nakilcilik, resmi din anlayışı, aklı dışlamak gibi özellikler geliyor.

Gelenekçilik: Ferisilik, Saduki reformizmine karşı bir-tepki olarak doğdu. Öteden beri "Hasidim" adı altında var olan geleneksel Yahudiliği savunan ve onu diriltten Ferisiler, geleneksel olan ne varsa onu kutsayıp akideleştirdiler. Bunu yaparken geleneği ayıklama zahmetine katlanmadılar. Babalann ocağındaki küllü geleceğe taşımayı babalann ocağına sadık kalmak zannettiler. Geleneği sor-gulamadılar. Geleneksel olana karşı saplantı derecesindeki bu bağlılıktan, onlan yeni olan herşeye düşman etti. Atalanna gösterdikleri sadakati Allah'a ve onun Rasullerine karşı göstermediler. Onlann gelenekçiliğini Hz. İsa şu sözlerle yerer:

"Siz Allah'ın emrini bırakıp insanlann geleneğini tutuyorsunuz. Kendi adetlerinize sanılmak için Allah'ın emrini ne de güzel reddedersiniz?" "Böylece naklettiğiniz gelenekle Allah'ın kelamını değiştirirsiniz."382

Tabi onlann hepsi bir değildi. Nitekim, 12 Havari'den biri olan Paul Ferisi bir aileden geliyordu.

Ellerini yemekten sonra yıkamayan şakirtlerine müsamaha gösteren Hz. İsa'yı kınayıp "İhtiyarların geleneğini senin şakirtlerin niçin bozup da yemek yedikleri zaman ellerim yıkamıyorlar" dedikleri zaman Hz. İsa onlara şu cevabı veriyordu:

"Siz de niçin kendi geleneğinizi yaşatmak için Allah'ın emrini bozuyorsunuz?"^{TM3}

İslam tarihinde bazı hizipler de, aynen Ferisiler gibi şekerle şapın birbirine kanştığı geleneği, ayıklâmadan'geleceğe taşıdılar. Ahlak deyince cinsel ahlakı anlayıp, ticaret ahlakı, sosyal ahlak, iş ahlakı gibi ahlakın diğer alanlâ-nnda yapılan ahlaksızlıklara, cinsel ahlaksızlığa karşı gösterdikleri hassasiyeti göstermediler. "Taharet" bahsinde istinca ve istibraya verdikleri ehemmiyeti, içtimai ve siyasi taharet konusuna vermediler. İslam ümmeti, siyasal, toplumsal ve ekonomik kirliliğe boğazına kadar gömüldüğü halde, ümmeti bu konularda uyamadılar. Hayız ve nifas fikhını merak ettiklerinin yüzde biri kadar ci-had ve içtihad fikhını merak etmediler.

Gelenekçilerin daha sonra gelen takipçileri, bu kez "şap"ı "şeker"diye pazarlamaya başladılar. Değişen şartlara uyum sağlayamadıkları gibi, dini zamanla mukayyet yorumların yedeğine bağladılar. Dinin "sabiteleri" ve "değişkenleri" birbirine girdi. İçlerinden Mürcie gibi, eyyamcı, oportünist guruplar çıkardılar. Günümüzde, bu yönelişin devamı sayılabilecek bazı guruplar, birta-

kım İslam düşmanı siyasi güç odaklarıyla çıkar ilişkisine girecek kadar kişilik-sizleştiler. Toplumun kültürel, siyasal ve ekonomik asimilasyonuna karşı sessiz ve tepkisiz kalmayı yeğlediler. Hatta, geleneksel din anlayışına sahip bazı zümreler, halkının inancına düşman siyasal iktidarların maşası olarak kullanıldılar, tsrailoğullan'nm, düşmanlann siyasal hakimiyeti altında yaşamasına karşı çıkan Zealotlardan farklı olarak Ferisiler de ülkelerini işgal eden Romalılara karşı sessiz kalmayı, milli iradeyi işgalcilere teslim etmeyi kabullenerek bir "kader" olarak görmüşlerdi.384

Nakilcilik: Yahudiliğin en büyük ansiklopedisi/Httteca'ya "Ferisiler" maddesini yazan Menahem Mansoor şu bilgiyi verir: "Genelde Ferisiler, sözlü geleneğin, onlann meşru temeli olan yazılı naslar gibi aynen geçerli olduğu görüşünü

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

taşıyorlardı."385 Yahudilerin sözlü, geleneği Talmud'da toplanmıştı. İki bölümden oluşuyordu. Birinci bölüme "Mişna" adı veriliyordu. Mişna, Hz. Musa'ya indirilen vahiy ile ilgili Tevrat'ın ilk beş bölümünü oluşturan "Torah"ın daha sonra gelen Yahudi alimleri tarafından yapılan tefsirlerinden meydana geliyordu. İkinci bölümün adı ise "Gemara". Gemara da, "Mişna"nın tefsiriydi. Yani, Torah'ın tefsirinin tefsiri... Mişna ve Gemara, kategorik anlamda bizdeki "hadis"e tekabül ediyordu. Ancak, Hadis Usûlü ilminde olduğu gibi ne muazzam bir tenkit usulüne, ne de sened zincirine sahipti. Yüzyıllar boyunca dillerde dolaşan rivayetlerin ilk defa M.S. II. yüzyılda derlendiğini (Mişna) söylersem, bu rivayetlerin sıhhati konusunda okuyucunun kafasında bir fikir oluşabilir.

tsrailoğullan'nm Yahudileşme sürecindeki bu sapma Ümmet-i Muham-med'in tarihindeki hadis uydurmacılığına tekabül etmektedir. Buna bir de, eski alimlerin Kur'an ve sünnet hakkındaki tefsir ve yorumlarının olduğu gibi geleceğe taşınarak, içtihad kapısının sıkı sıkıya kapatılmasını eklersek, olayın vahameti daha iyi kavranır. İctihad ilga, akıl itlaf, cehd ve gayret iptal edilerek ümmet her alanda korkunç bir sefaletle duçar olmuştur. Bu konuda adil ve mutedil bir yaklaşım, İslam tefekkürünün önünü yeniden açacaktır. Nakille aklın yeniden kucaklaşması, ümmetin dirilişinde 'nefha-i sûr' işlevi görecektir.

Dinin törenselleştirilmesi: Buna "resmi din" de diyebilirsiniz. Bu anlayışta din, ruhu uçmuş bir ceset gibi, sadece emir, yasak ve cezalardan ibaret bir "kurallar yığını" olarak sunulmaktadır. Din'in ruhu ve özü unutulmakta, ibadetler "tören", dînî emirler "talimat", nehiyler de basit bir "yasak" biçiminde sunulmaktadır. Bunun yanında, din resmiyyet kazanıp "resmi ulema" sınıfı marifetiyle, devletin vesayetine teslim edilmektedir. Tabi böyle bir din anlayışı sonunda dindarla yobaz, mü'minle kaba softa, alimle din taciri,,davetçi ile bezirgan birbirine kanşacaktır. Hepsinden öte, dinin gayesi olan "kamil insan" yetişmediği gibi, din alimliği, toplumda "profesyonel bir meslek" biçiminde algılanacaktır.

Ferisiler'den bazı gurupların dini nasıl törenselleştirip, ihlas ve samimiyeti kaybettiklerini Hz. İsa'nın onlara karşı yaptığı şu tenkidlerden çıkanyoruz: "Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü nanenin, anasonun ve kimyonun öşrünü veriyorsunuz ve şeriatın daha ağır işlerini, adaleti, merhameti ve imanı bırakıyorsunuz. Onlan yapmalıydınız, bunlan da bırakmamalıydınız. Ey kör kılavuzlar, siz üvezi süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız. Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, İkiyüzlüler! Çünkü siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat onlann içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. Sen ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun."

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dışlan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.

Vay başınıza Ahbar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz peygamberlerin kabirlerini yaparsınız, salihlerin türbelerini de donatırsınız ve "Babalanmızın günlerinde olsaydık onlarla beraber peygamberlerin kanlarına girmezdik" diyorsunuz. Böylece

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

peygamberleri öldürenlerin oğulları olduğunuza kendiniz şahitlik ediyorsunuz. Öyle ise siz de babalarınızın ölçeğini doldurun. Siz ey yılanlar, siz ey engerekler nesli; cehennem hükmünden hasıl kaçacaksınız? Bunun için işte size peygamberler, hikmetli adamlar ve yazıcılar gönderiyorum; siz onlardan bazılarını öldürecek ve haça gereceksiniz; ve bazılarını havralarda dövecek ve şehirden şehre kovacaksınız. Ki, salih olan Habil'in kanından, mabedle mezbah arasında öldürdüğünüz Barahiya oğlu Zekeriyya'nın kanına kadar yeryüzünde dökülen her salih kan üzerinize gelsin."386

Hız. İsa, Ferisiler'in söylediklerini yapmadıklarından, ziyafet ve davetlerde üst yeri kimseye kaptırmayıp caka sattıklarından, insanlar tarafından "rab-bî" diye çağrılmayı sevdiklerinden, Allah'ın hakimiyetine kendileri girmedikleri gibi insanlar da sokmadıklarından bahisle şöyle buyurur:

"Birini dine döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız. Ve dönünce de siz onu kendinizden iki kat daha cehennem oğlu edersiniz."387

Bu, "resmi alim" tipidir. Din, onun için bir inanç ve hayat olmaktan daha çok "ihtisas" ve "meslek"tir. Onları "profesyonel" diye de adlandırmak mümkündür. Profesyonel "dinciler, her dinde aynı özellikleri taşırlar. Bu profesyonellerin, örneğin matruş bir müftünün önünde merasimle Kelime-i şahadet getiren Hans'ı göklere çıkarırken, kendi mezhebinden, kendi meşrebinden olmayan yüzbinlerce Müslümanı yerin altına batırdıklarına şahid olursunuz. Resmi dinin "profesyonel dincileri" için, din bir gelir kapısıdır.

Aklı yok saymak: Aklı kutsayan Sadukiler'e karşı aklı yoksayan Ferisi kollan çıktı. Bunlar içerisinde bazı guruplar, bu gün Müslümanlar içerisinde kendilerine "selefi" adı verilen ve yoruma kapalı katı nasçılıklarıyla tanınan guruplara benziyordu. Bu Yahudi gurupları, Mişna ve Gemara'da ne yazıyorsa, onları da aynen "Torah" gibi dinin tartışılmaz kaynağı kabul ediyorlardı. Bugün, selefi adı verilen gurupların da, hadis konusunda Ferisilerin Talmud'cu gurupları gibi davrandığı aşikar. Hadisi, Kur'an'ın şaşmaz mihengine vurmamakta ısrarla direnen bazı selefi akımları, günümüz Arap dünyasında geldikleri nokta oldukça vahim. Toplum ve çağın anlamak yerine dışlamayı tercih eden bu kesimler, çoğu zaman "hadisi sünnetin ruhuna karşı kullanma" çelişkisine düştüklerinin farkında dahi olamıyorlar.

b) Modernist akılcılar

Hakikatin kaynağı, tek başına akıl olamaz. Çünkü akıl "mutlak" değil, bir çok kayıtlı "mukayyettir. Aklın mutlaklaştırılması, aklın putlaştırılmasıdır. Buna "akıllılık" değil, olsa olsa "akılcılık" adı verilir.

Aklı putlaştıranlar, onu vahyin önüne koyanlardır. Oysa ki vahiy "lahû-tî", akılsa "nâsûtî" bir olgudur. İkisinin ortak yanı "Allah'ın ayetlerinden" olma-landır. İkisi de, biri olmadan diğeri olmayacak kadar birbirine muhtaçtır.

Aklı vahyin önüne koyanlar varlık hiyerarşisinde ilk sırada yer alan "on tolojik" (varlığa ilişkin) sorunu atlayıp ya da arkaya atıp "epistemolojik" (bilgiye ilişkin) sorunu öne almaktadırlar. Bu, hem varlığın İlâhi hiyerarşisine aykırı, hem de sözkonusu sıralamayı bozduğundan dolayı çözümü imkansızlaştıran bir durumdur.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Eğer, İlahi hiyerarşiyi bozmadan, yani haddi aşmadan hakikate ulaşma- ya çabalarsak ilk karşılaşacağımız soru/sorun olan "ontolojik hakikatin" elde edilmesinde akıl acziyetini itiraf ederek vahyin önünde diz çöküp ona talebelik yapacaktır. Kendi varlığını izah etmekten aciz olan akıl, varlığa ait niçin, neden ve nasılları izah etmekte yetersiz kalmakta mazurdur. Ne ki, aklın mazur görülemeyeceği nokta, ancak vahye müracaat ederek ulaşabileceği hakikatlere tek başına, vahyi atlayarak ulaşmaya çabalamasıdır ki, zaten bu, aklın yapabileceği en büyük "akılsızlık"tır. Kapasitesinin üzerinde bir işe soyunduğu için, sonuçta ya acziyetini itiraf edip vahye teslim olacak, ya da bir yalandan diğerine koşup kendi ifrazatı olan "adgasu ahlama" (karma karışık düşler) ve "ümniyyelere" (kuruntular, ütöpiller) hakikat diye sanlacaktır.

Ontolojik hakikatin büyük bir bölümü Kur'ânî ifadeyle "gayb"a girer. Evvel ve ahir akıl için "mugayyebattan"dır. Kendi mazi ve istikbalini bilmekte dahi acze düşer. Bu bilgiyi bize ancak vahiy verir. Akıllı acziyyetten vahiy kurtanır. Aklın, vahyi inkan, hastalığının en büyük emaresidir, onu geçiyoruz. Ancak, aklın bir başka cürmü daha var ki, bu doğrudan vahyi inkar etmemekle birlikte, vahyin önüne geçip onu "aklileştirmeye", kendince "ehlileştirmeye" çalışmasıdır. Buna "dîni aklileştirmek" de diyebiliriz.

İsrailoğullarında dini aklileştiren ilk hizip Sadukilerdir (Sadukim)/88 Sadukiler, akıllı tek ölçü alarak dine yaklaştılar ve aklın almadığı her şeyi inkar ettiler. Ferisilerin toptan kabulüne karşılık, Tevratın ilk beş kitabı dışındaki tüm yazılı ve sözlü dini metinleri toptan inkar ettiler. Tevrat'ın ilk beş kitabının dışındaki dini naslara dayalı hükümlerin tümünü reddettiler.³⁸⁹ Saduki akılcılığı, aşkın bir Tann anlayışını da kabul etmeyerek tanrıyı insana indirgedi. Tann, insan biçimindeydi. Onların inancında, Tann'ya ibadet bir krala boyun eğmekten farksızdı.³⁹⁰

« n u v r n 3 m c

rTjy

T\ur an a ouir "laiuuuicsuuic

Sadukiler, Yahudi reformistleriydi. Bedenin tekrar dirilmesini inkar ettiler. Ruhun ölümsüzlüğünü inkar ettiler. Meleklerin varlığını, aklî bulmadıkları için kabul etmediler. Akılcılıktan onları doğal olarak laisizme götürmüştü. Onlara göre Allah, insanın işlerine, dünyaya karışmıyordu.³⁹¹ Allah'ın insana ve eşyaya müdahalesini inkar ettiler. Kaderin olmadığını söylediler ve dediler ki: "İnsan ilişkilerindeki olaylarda onun müdahalesi yoktur."³⁹²

Laik ve akılcı bir din anlayışını savunan Sadukiler, tahmin edileceği gibi ülkelerini işgal edip sömürge yapan Helen kültürünün etkisinde kaldılar. Daha sonra ülke Romalılar tarafından işgal edilince bu kez de onların etkisine girdiler ve onların desteğiyle ayakta kaldılar.³⁹³

İslam tarihinde Mutezile'nin ortaya çıkışı da Sadukilerin çıkışıyla benzerlikler arzietmekte. Ne ki, Mutezile'de dinin sabiteleri konusunda Sadukilerde olduğu gibi bir sapmaya kesinlikle rastlanmaz. Dahası Mutezile, değil işgalci emperyalist bir yabancı gücü desteklemek, bazı imamları eliyle yerli yöneticilerin zulümlerine karşı

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

mücadele vermiştir. Ne ki, sadece akli öne çıkarma açısından iki ekol arasında bir benzerlik kurulabilir.

Bu ümmetin tarihinde, Sadukiyen bir sapma tüm boyutlarıyla modern çağda ortaya çıktı. Bilindiği gibi Sadukiler'in bariz özelliği Yahudi modernizmi-ni temsil etmeleridir. İslam ümmetinin içinden çıkan bazı guruplar da aynen Sadukiler'in Yahudilikte yaptığını İslam'da yapmaya çaba gösterdiler.

Önce hadis konusundaki tereddütten yola çıkarak hadisi tümünden reddettiler. Ardından sünneti şaibe altında bırakıcı tehlikeli bir'tavır takındılar. Sadukiyen Müslümanlar, oryantalistleri, sünnete karşı savaşımında yanlarında buldular. Bu savaşta kullandıkları cephanenin çoğu Batılı müsteşriklerden geliyordu.

Sadukiyen yöneliş, bu dönemde aynen Sadukiler'in gayba ilişkin haberleri reddedişleri gibi, sünnetle sabit olanları redde, Kur'an'la sabit olanları te'vi-le girişti. Nasıl Sadukiler Ferisiler'in antiteziyse, Sadukiyen yönelişin Müslümanlar içerisindeki temsilcileri de, Ferisiyen yönelişin temsilcileri olan gelenekçilerin ve nakilcilerin antiteziydi. Her iki taraf da birbirine karşı ilan edilmemiş bir savaş başlattı. Taraflar birbirlerini çeşitli biçimlerde suçladılar. Bu suçlamalar bazen tekfire kadar vardırılıyordu.

v, Ümmet-i Muhammed içerisinde Sadukiyen yöneliş, batı kültürüyle karşı karşıya geldikten sonra revaç buldu. Bu, aynı zamanda "savunmacı" ve "özür dileyici" bir tavrın sonucuydu. İslam dünyası batının fiili, ekonomik, kültürel ve yasal işgaline uğradığında, eski dünyanın aydınları yeni dünyayı, biraz şaşkınlık, biraz korku, biraz da altında hayranlığı gizleyen bir nefretle karşıladılar, işgalciler, her zaman olduğu gibi taklid edilen taraf, işgale uğrayanlar da taklid eden taraf oldular. Niçin onlar gibi olamadıklarını düşünürken, herkes bu soruya farklı cevaplar buldu. Onlar gibi olmaya dini engel olarak görenler, ondan kurtulmanın yollarını aradılar. Tarihi, kültürü, geleneği, dili, kıyafeti engel görenler, engel olduğunu sandığı bu şeylerden kurtulmak için çırpındı. Bu çırpınısı sırasında gözü hiçbir şeyi görmeyen bazı zavallılar leğendeki pis suyla beraber çocuğu da attı. Bu silip-süpürme karşısında direnen gelenekçi kesimler ise, tepkici davranıp çocuğa sahip çıkma adına leğendeki pis suya da sahip çıktı, hatta onu kutsadı.

Bu dönemde, her şey birbirine kanışmıştı. Özellikle doğrular ve yanlışlar... Bazıları, bu kanışıklığı çözmenin tek çaresinin her alanda ciddi bir reformla mümkün olacağını savundu. Bu reform, dinin usulü ve furuu da dahil her alanda yapılmalıydı. Bu görüşte olanların en tipik örneği ünlü Hindistanlı düşünür/alim Sir Seyyid Ahmed Han idi. (1817-1898)

Sadukiyen yönelişin İslam ümmeti içerisinde çıkan mümessillerinden biri olan Seyyid Ahmed'in kimi düşünceleriyle, Sadukilerin Yahudi dini düşüncesi bir çok açıdan birbirine benziyordu. Benzerlik sadece dînî sapmada değil, siyasî sapmada da kendisini gösteriyordu. Şimdi, Seyyid Ahmed Han'ın, "İslam'ın aklileştirilmesi" konusunda ortaya koyduğu düşüncelerden bazı örnekler verelim.

S. Ahmed Han'a göre "İslam tabiat, tabiat İslam'dır". Aynı adlı makalesinde o şöyle der:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Her hangi bir peygambere, avatar'a, vahye, yahut da ibadet türünden formalitelere inanmayan, fakat sadece bir Allah'a iman eden kişi, kelimenin tam anlamıyla bir Müslümandır."394

S. Ahmed Han'a göre akılla vahiy arasında temel bir fark yoktur. O genel kabul görmüş "tabîî" ve "vahyî" dinler ayrımını reddeder. Seyyid Ahmed, bu ikisi arasındaki ilişki sorununa biyolojik açıdan bakar ve vahyi insanın insiyaki ve akli kapasitesinin bir ürünü olarak görür. Ona göre tüm böcek ve hayvan-

lar» Kur'an'ın "vahiy" dediği içgüdüsel bir güç taşır. Seyyid Ahmed'e göre vahiy dışardan gelen bir şey değildir. Beşeri bilinç vasıtasıyla işleyen ilahi akıldır. Beşeri ferdiyetin en derin tellerini harekete geçiren ve titreten duygulann yoğunluğu, insanı, sanki dışarıdan bir şeyler alıyormuş zehabına götürür, gerçekte ise vahiy, onun özellikle sahip olduğu ve yaşadığı manevi hakikate çok yakın olduğu zamanlardaki derûnî bilincinin bir yansıması, bir izdüşümüdür."395

Tabi vahye böyle basitleştirici bir mantıkla yaklaşıncı peygamberlik konusuna da aynı açıdan bakacaktır. Ona göre hayatın maddi ya da manevi alanla-nnda temayüz etmiş tüm dahi ve önderler istisnasız vahye ulaşırlar. "Yeni bir mekanik düzenin mucidi, evrenin şimdiye kadar gizli kalmış sırlanm ortaya çıkaran bir kaşif, güzel bir senfoni yazan müzisyen, bunlann tümü kendi alanla-nnda manevi ilhama ulaşmış kişilerdir." Ona göre peygamberlerle diğer dehalar arasındaki fark, çalıştıkları alanın farklılığından ileri gelmektedir."396

Dini aklileştiren Seyyid Ahmed'in tıpkı Sadukiler gibi mucizeyi ve duanın gücünü inkar etmesi normal birşeydir. O, bu tavnı şöyle te'vil eder: "Ben mucize ihtimalini, akla ters olduğu için değil, fakat Ruf an tabiat kanunlarına muhalif olayları veya eşyanın genel gidişatını ihlal eden şeyleri kabul etmediği için reddediyorum9 Duanın, Allah'ın eşyaya hiçbir şekilde müdahalesine meydan vermeyeceği, tesirinin sadece dua eden kimsenin psikolojisi üzerinde olduğunu söyler.397

Seyyid Ahmed, Kur'an'da geçen ve imana taalluk eden melek, cin, şeytan gibi gaybi varlıkların gerçekte olmadığını, bunlan lafzi olarak ele almanın yanlış olduğunu, bunun bir edebi üslup olduğunu, söylenmek istenilenlerin bu sembollerle dramatize edildiğini iddia eder. Seyyid Ahmed'e göre "melek" kelimesi Allah'ın sınırsız gücünü temsil eder. Keza, "şeytan" da ona göre bizim dışımızda bağımsız bir varlık değildir. O, evrendeki kötü güçleri temsil eder. Tıpkı Zend-Avesta'nın iki tanısı olan Ahuramazda ve Ehrimen gibi.

Seyyid Ahmed'in te'villeri bununla bitmez. Adem kıssasında işaret edilen "yasak ağaç", insanın iyiyi kötünden ayırmasını sağlayan akla ve benlik bilincine delalet eder. Aynı kıssada şeytan'ın çıplak kalan Adem ve Havva'ya "ayıp yerlerini göstermesi" ayetinde, "elbise" fazileti, "ayıp yerler" kötülüğü ifade eder. Seyyid Ahmed ruhun ölümsüzlüğünü, dünyada hiçbir şeyin yok olmadığını-

TA

1 *«W |ÇU

r an a uore Tanuonesme niainen

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

ğıyla, maddenin sadece şekil değiştirip niteliğinin sabit kaldığıyla açıklar. Ay-nca, o, "cennet ve cehennem fertlerin ahiretteki psikolojik durumlarının sembolik ifadeleri' olduğunu söyler/98

Sadukilerin, tüm sözlü geleneği hiçbir aynma tabi tutmadan reddettikleri bir gerçek. İşin garibi, onların bu yaklaşımının, "Hz. Musa'ya Smd!âayazıh kanun olan Tevrat'la birlikte sözlü kanun olan Talmud da indirilmiştir" diyen Ferisilere tepki olarak doğması... Aynı ifrat ve tefriti ümmet tarihinde de görüyoruz. Bir yanda sünneti tamamen vahiy ilan eden gelenekçiler, ötede onlara tepki olarak ortaya çıkıp sünneti tamamen reddeden modernist akımlar... Bu keskinlikte olmasa da Seyyid Ahmed de hadise aynı süpürücü mantıkla yaklaşmıştır. "Kendisi hadisi dini bilginin geçerli bir kaynağı olarak kabul etme taraftan değildir."399

Dinde reform yanlısı Sadukiye yaklaşımı benimseyenlerin ortak noktalarından biri de hayata "seküler" bir bakış açısıyla yaklaşmalarıdır. Sadukiye yaklaşımın, Yahudilikte olsun İslam'da olsun, ister 2500 yıl önce ister sonra, tabiatında hiçbir değişiklik olmadığını, Seyyid Ahmed'in de aynen Sadukiler gibi din ile şeriatı birbirinden ayırması örneğinde görüyoruz. Ona göre, din kategorisine ibadet ile Allah'a ve sıfatlarına iman, şeriat kategorisine ise ahlaki ve manevi temizlikle ilgili konular girmektedir. Der ki:

"İslam'da kemale ve tamama erdiği söylenen Din'dir, şeriat değildir. Şeriat son olmadığına göre, müslümanların problemlerini her çağ ve belde kendi ihtiyaçları doğrultusunda ve İslam'ın temel ahlakî ve manevi inançları çerçevesinde ele almaları kaçınılmaz bir vazifedir."400

Tabi, İngilizler'in, Seyyid Ahmed'e "sir" unvanını layık görece kadar güvenip sevdiklerini söylersem, Sadukiye mantığının niçin işgalci güçlere karşı boynu eğik durduğu ve düşmanına hayran olduğu daha iyi anlaşılır. Yahudi ülkesini işgal eden Helen ve Romalılara karşı Sadukiler'in sadakat ve bağlılıklarını işgalci güçler Sadukiler'e destek verip onları rakip Musevi mezheplerine karşı kayıarak ödüllendirmişlerdi. Sadukiye mantığının Müslümanlar içerisinde çıkan takipçileri de batılilar tarafından desteklenerek, kendilerine muhalif İslami akımlara karşı kayınlmış, hatta onlara karşı Sadukiye fertler ve akımlar kullanılmıştır. İslam modernistlerinin, dînî alandaki radikal çıkışlarına rağmen, siyasi alanda tam bir sünepelik ve hatta yer yer işbirlikçiliğe varan tavırlar sergile-

meleri, tezlerinin geniş kesimler tarafından kabul görmesini engellemektedir.401 Onların bu yanlış ve aşınılıklar, karşı kutupta yer alan gelenekçiler tarafından mahkum edilmelerine neden olmakta, bu mahkumiyet sebebiyle bir çok doğru, yanlışların arasına sanlıp atılmaktadır. Bu durumun suçlusu her yeni yaklaşımı peşinen mahkum etmeye meyyal geleneksel kesimler değil, samimiyetleri hususunda sürekli kuşku uyandıracak davranışları sergileyen reformistlerdir. Reformistler, gelenekçileri tutuculuk ve geri kalmışlıkla suçlarken, gelenekçiler de modernistleri sapıtmak ve dinden çıkmakla itham etmektedirler. Gelenekçilerin tarihi ve doğal müttefiki her zaman ve mekanda geniş halk kesimleri olmuşken, modernistlerin müttefiki de aristokrat seçkinler olagelmıştır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

c) Dini ahlakileştirenler

Dinin ahlakileştirilmesi aslında bir "Hristiyanlaşma" alametidir. Biz, olayı bu açıdan değil, hizipleşme açısından ele alacağız. Kaldı ki, Yahudilere göre Hristiyanlık da "sapık bir Yahudi mezhebi" değil midir?

Dinin ahlakileştirilmesi, tarih boyunca, ahlakın bozulup dinin törenselleş-mesi ve dünyevileşmesine bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. İsrailoğullarının Yahudileşme sürecine bakacak olursak, dîni ahlakileştiren ilk zümrenin Esse-niler olduğunu görürüz.⁴⁰²

Gerçek Musevi olarak yalnızca kendilerini kabul edip diğerlerini sapık ve dalalet içinde gören Esseniler, şehirlerde halkla birlikte yaşamayı reddedip dağlar ve ıssız çölleri kendilerine mekan edindiler. Yerleştikleri bölgelerin başında Judea sahraları ve Ölü Deniz bölgesi geliyordu. Allah'a ulaşmak, O'nu bulmak için gündelik hayattan uzaklaşmanın gerekliliğine inanmışlardı. Kalbî kirlilikten arınmanın tek yolunun bu olduğunu söylüyorlar, takvaya böyle ulaşılacağını iddia ediyorlardı.⁴⁰³

Beyaz keten giyip, soğuk suyla banyo yaparlardı. Kendilerini ibadete vererek, hayatı ve dünyayı hakir gördüler. Diğer alimler gibi vücutlarını yağla-mayıp, bununla tevazuyu yücelttiklerine inandılar. Kadınlardan ve dünyalıklardan el-etek çektiler, evlenmekten kaçındılar.⁴⁰⁴

Şeriat'a bakışları Ferisiler'e yakın olan Esseniler, bizdeki sufi tarikatlara tekabül etmektedir. Esseniler'in manastırları, Afrika sufi tarikatlarının çölde aç-tıkları zaviyelere çok benziyordu.

Mükellef birer tekke olan bu derviş halkasının mensubu olabilmek, aynen İslâmî tarikatlarda olduğu gibi bir takım ön eğitim, eleme ve denemelerle mümkün olabiliyordu. Örneğin, bir Esseni adayı, dergaha mürid olmadan iki yıllık bir mübtedi eğitiminden geçiriliyordu. Hatta Hz. İsa'nın da Esseniler arasında yaşayan Hz. Yahya ile birlikte bir müddet, bir Esseni manastırında yaşadığı, annesi Meryem'in de bu manastır mabedlerinden birine adandığı, Hz. İsa'nın ilk tabilerinin bir çoğunun Esseni olduğu, havarilerden en az yedisinin Esseni ekolüne mensup bulunduğu söylenmektedir.

Bilindiği gibi İslam'ın Essenileri sayılabilecek ilk yöneliş Hicri II. asırla birlikte başladı. Sufi/İslâmî gurupların çıkış sebebiyle, Essenilerin çıkış sebebi arasında büyük benzerlikler göze çarpıyordu. İslami sufizm de saltanat yönetimlerinin sebep olduğu ahlaki kokuşmaya bir tepki olarak doğmuştu. Önce Eme-vî, ardından Abbasi sarayı ahlaksızlığın yayıldığı bir merkez işlevi görmüştü. Buna, yanlış fetih anlayışıyla ele geçirilen toprakların cahil ve eğitimsiz halk-larının İslam toplumunda yol açtığı ahlaki sorunlar da eklenince, ahlaki çöküş had safhaya çıkmıştı.

Toplumun ahlaki kokuşmuşluğundan kendini korumak maksadıyla önceleri bireysel olarak başlayan uzlet ve halvet eğilimi, giderek daha fazla yaygınlaştı. Böyle düşünen insanlar, dinin ahlaki düsturlarını bayraklaştırdılar. Nefis tezkiyesi ve ruh terbiyesini en büyük hedef olarak koydular. Nefisle mücahe-deyi, en büyük cihad ilan ettiler. Buna yardımcı olacak unsurları Kur'an ve sünnetten bir bir seçerek, ayn bir paket halinde insanlara sundular. Gami ve kışlaya karşı tekke kurumunu çıkaran bu insanlar, herkesin giydiği gibi giyin-meyip bir fakr ve tevazu alameti olarak "suf:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

yün" giyindiler. Kendilerine özgü kavramlar, ıstılahlar ve terbiye yöntemleri geliştirdiler.

Önceleri, iç zenginliği ve ahlakı öne çıkarmak için ortaya çıkan tasavvuf kurumu, bir müddet sonra, toplumdan kopuk yaşamının doğal bir sonucu olarak "apolitizasyon" kurumları haline dönüştü. Mensuplarının sırtını dünyaya dönük tutması, siyasal yönetimlerin de işine geliyordu. Bu nedenle ses çıkar- r madıkları gibi, çok kere destek de verdiler. Çünkü, dinin ibadileşmesi ve vicda-nileşmesi, en çok, halktan kopuk, zevk u safa içinde yaşayan yöneticilerin işi- ne geliyordu.

!•>:|•

Dinin vicdanileştirilmesi, dinin sosyal ve siyasal boyutunun ihmaline kapı aralıyordu. Oysa ki din, sadece ahlaki kuralları manzumesi değildi. Aynı zamanda toplumun ve bireyin hayatını düzenleyen, hayatın her alanında söylenecek sözü olan komple bir hayat nizamıydı. Onun getirdiği kuralları, sadece ferdi ve vicdani olana değil, aynı zamanda içtimai ve siyasal olana da müdahaleyi gerekli kılıyordu. Ne ki, bir bütün olan dinin ahlakî boyutu öne çıkan-larak, diğer boyutları ihmal edilince Kur'an'ın yerdiği "hizipleşme" gerçekleşmiş oluyordu. Tabi, elinde dinin ahlaki boyutunu bulunduran hizip, diğerlerine karşı dinin elinde bulundurduğu parçasıyla övünmeye başlıyordu.

d) Dini siyâsîleştirilenler

Siyaset, en ünlü tanımıyla "yönetim sanatı"dır. Yöneten ve yönetilenlerin olduğu her yerde "siyaset" de var olacaktır.

Kainatın akıllan hayran bırakan düzeni, makro planda bir "yönetim" işidir. İşte bu yönetim düzeni, bir "siyasetin (tedbir) ve "siyasetçinin (müdebbir) de varlığını kaçınılmaz kılmaktadır. O, Allah'tır.

"Allah'ın siyaseti" denilince, bundan "Allah'ın yönetme üslubu" anlaşılır. Mahlukat hiyerarşisinde en ön sırada yer alan insan da bu İlâhi siyasetin haricinde değildir.

Vahiy, bu ilâhi siyasetin temel düsturlarını içerir.

Vahyin hayata dönüştürülmesi işlemi, dört alanda birden aşamalı olarak gerçekleşir: Akide, ahlak, ibadât, muamelât/siyaset. Bu alanların doğru sıralamasını hem vahyin iniş sürecinden, hem de onu hayata dönüştüren Rasulul-lah'ın uygulamalarından öğrenebiliriz.

Akide: Akide esastır. Din binası bu temel üzerine bina edilir. Akaid, kendisine iman edilmesi gereken unsurların tümüne birden verilen isimdir. Akidenin olmadığı yerde, ahlakın dayandığı sabit temeller yok demektir. Akide, ahlakı, fanteziye dayalı bir erdemlilik olmaktan çıkarır, her halükarda uyulması gerekli bir davranış biçimine dönüştürür. Akide olmadan, sadece bir davranışın sonuçlarına bakarak, o davranışın ahlakılığı tesbit edilebilir. Ne ki bu, çok ; yanıltıcı olabilir. Çünkü dış görüntüsü ahlaki olarak algılanan bir davranış, ni-! yeti ve amacı açısından gayr-ı ahlaki, hatta ahlaki katledici olabilir.

: 5TT E TEMAYUT.U

KÜran'a Göre Yahudileşme Alâmetleri

Örneğin, sokağa terkedilmiş yetim bir kız çocuğunu sokaktan kurtarıp, onu yedirip giydiren birinin bu davranışı, ilk bakışta ahlaki bir davranıştır. Ne ki, bunun

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

gerçekten ahlaki bir davranış olup olmadığı bu davranışın niyeti ve gayesiyle alakalıdır. Eylemlerde, niyet ve gayeyi yalnızca vahye dayalı bir nizam (din) dikkate alır. Hatta, bir eylemin niteliğini, onun niyet ve gayesiyle açıklar. Çünkü, niyetler, insanın içinden geçen, itiraf edilmedikçe ya da gaye fiilî olarak ortaya çıkmadıkça başkaları tarafından bilinemeyecek şeylerdir. Dolayısıyla, niyetle davranışın uyumluluğunu "gönüllerin özünü bilen" Allah'tan başka kimse denetleyemez. Bu da, inanmakla ilgili bir olaydır. İşte, ahlakın imandan kaynaklanması mecburiyeti bunun için şarttır.

Örneğimize dönecek olursak; sokağa terkedilmiş yetim bir kız çocuğunu sokaktan alıp, onu yedirip giydiren bir kimsenin bu davranışı ahlaki midir? Din, niyet ve gayeye bakar. Eğer bu davranışın sahibi, bu kızı sokaktan kurtarıp, başkalanna pazarlamak, ya da kendisi tecavüz etmek, ya da dilenci edip onun sırtından geçinmek niyetleriyle yapıyor idiyse, başkalannın dış görünüşüne bakıp bir fazilet olarak gördüğü bu davranışı bir ahlaksızlık olarak niteler.

Bunun misalini çoğaltmak mümkün. Örneğin, birine borç para vermek (karz-ı hasen) dince de övülmüş çok erdemli bir davranıştır. Ancak, bu borcu ondan daha başka menfaatler temin etmek, ya da onu gebe bırakıp bir takım ekstra taleplerde bulunmak için verirse, bu bir meziyet değil rezilettir. Aynı şey bilimsel araştırmalarda gelişmiş devletlerin yaptığı yatırımlar ve bilimsel buluşlar için de sözkonusudur. Görünüşte insanlığın yaranna diye lanse edilen bilimsel çalışmanın ve icadın altında süpergüçlerin harp sanayiini geliştirip sömürü ve egemenliklerini pekiştirme niyeti yatmaktadır. Bunun en tipik örneği, 1950'lerde ABD'li bilim adamları tarafından, insanlık adına sevindirici bir buluş diye lanse edilen botanik alanındaki bir keşfin, işgalci Amerikan ordusunun manevra kabiliyetini kısıtlayan Vietnam ormanlarını yok etmek için yapılan bilimsel araştırmalar sırasında bulunmasıdır.

İşte bunun için, bir davranışın sırf dış görüntüsü, onun ahlâkîliğinin garantisi olamamaktadır. Bu garanti akide, yani "iman"dır. "Ahlakın ahlakîliği" ancak böyle sağlanır.

Ahlak ve İbadet: Ahlak, din binasında akideden sonra ikinci katta ver

Kur'ari'a Göre Ya h u dteTffie Ala ffleneri

alır. Akidesiz ahlak ne ise, ahlaksız ibadet de odur. Hatta, "ibadetin gayelerinden biri fertte güzel ahlakı yerleştirmektir" de diyebiliriz. Bunun Kur'anî delili de "namaz, insanı haddi aşmaktan ve kötülükten alıkoymalıdır" ayetidir. Haddi aşmak olarak Türkçeleştirdiğimiz "fuhşıyyat" ve kötülük diye çevirdiğimiz "münker" in ikisini birden tek bir kelimede toplayacak olursak, bu kelime ancak "ahlaksızlık" olabilir.

Demek ki namazın amaçlarından biri ahlakiliği inanan kimsede tabiat haline getirmek, onu "ahlaksızlıktan korumak'tır. Bu da şu sonuca götürür bizi: Ahlak olmadan ibadet kamil olmaz, ibadet olmadan da ahlak kemal bulmaz.

Siyaset: Siyaset, din binasını tamamlayan son kattır. Daha çok dinin toplumsal boyutunu ve bu boyutla ilgili emir ve nehiyleri içerir. Bunun bir adı da "muamelattır. Cezalar (ukubat) da bu bölüme girer.

Daha özel manada siyaset, dinin bir kurum olarak toplumun hayatına yön vermesidir. Bu amacın gerçekleşmesi için gayret etmek, her mü'min için bir görevdir. Dinin

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

toplumun hayatına yön vermesi için yapılan çalışmaların tümü, siyasi çalışmalar kapsamında değerlendirilir. Bu anlamda bir siyaseti, ibadetten ayırmak mümkün değildir. İşte onun için, İslam, siyaseti ibadet, ibadeti siyaset olan bir dindir.

Dinin, siyasal boyutunu inkar, dinin "muamelat" ile ilgili hükümlerini iptal anlamına gelir. Bu bir ifrattır, aşırılıktır. Ne ki, bu aşırılığın karşısında yer alan bir başka aşınlık da dinin dördüncü katı olan siyaseti, dinin temeli yerine koymaktır. Ki biz buna "dini siyasileştirmek" adını veriyoruz.

371.6En'am/159.

372. 49Hucurat/13.

373. ibn Manzur, Lisanu'l-Arab, 2/1234-1243.

374. 2 Bakara/164; 3 Alu İmran/190; 23 Mü'minin/80.

375. 30 Rum/22.

376. 6En'am/141.

377. 2 Bakara/176, 213, 253; 8 En'am/42; 41 Fussilet/45; 78 Nebe/3.

378. Taberi, Camiu'l-Beyan, 5/413-414.

379. 30 Rum/32.

380. ibranca, şüpheli, ayrılıkçı, bağımsız manasına gelen "Perushim" kelimesinden gelmektedir, ilk kez, M.Ö. 165-160 yıllarında, Hasmoni isyanından sonra politik/dînî bir hizip olarak tarih sahnesine çıktılar. Aslında Ferisiler'in geçmişi çok daha eskilere, belki ta Hz. Musa'ya kadar dayanır. Ferisiler'in, "dindarlar" anlamına gelen Hasidim'lerin devamı olma ihtimali çok yüksektir. Yahu-

| di modernist ve reformistleri olan ve Eski Ahid'in ilk beş kitabı dışındaki tüm yazılı ve sözlü ge-

leneği reddeden Sadukilere karşı mücadele ettiler. Hz. Musa'dan sonra aziz olarak gördükleri Ezra (Üzeyir)'nın takipçisi oldular. Museviliğin akaid esaslarını sistematize ettiler. Menahem Mansoor, Encyclopaedia Judaica, 13/363-366.

381. Ferisiler, Sadukiler'in aksine öldükten sonra dirilmeye, ahirete, meleklerle, cennet ve cehennem varlığına iman ediyorlardı. Yazılı Kanunun (Tevrat) yanında Sözlü geleneği de kaynak olarak kabul ediyorlardı. Ferisiler, Allah'a, her şeye gücü yeten kutsal varlık, herşeyi bilen, mutlak adalet sahibi ve sınırsız merhamet sahibi olarak inanıyorlardı. Allah aşkın varlıktı. Bu yüzden O'nun zâtı, yarattıklarına bakarak kavranamazdı. Ferisiler, Allah'ın sıfatlarıyla tanınabileceğini söylediler. Onlar, Sünniler gibi mutlak hürriyet ve mutlak cebr arasında dengeli bir kader inancını benimsemişlerdi. Ferisilerin inancında, Allah hayır ve şer için insana güç bahsetmişti. Biri hayrı diğeri şerri dileyebilecek iki his yaratmıştı insanda. Ancak, insana hayır yapmasını tavsiye etmiş ve kılavuz olarak Tevrat'ı göndermişti.

Ferisiler'e göre Tevrat, bütün zamanlar ve bütün insanlık için yeterli ve geçerli olan bir terbiyenin özünü içerisinde barındırıyordu. Bazı Ferisi kolları, Tevrat'ı zamana uydurmak gerektiğini söyleyerek, ondaki birtakım kuralları "tahrif" etmekte bir beis görmüyorlardı. Örneğin kısasa ilişkin "Göze göz" kanununu, paraya tahvil edilecek bir biçimde yorumluyorlardı. Sadukiler, ibadeti Sinagog'a hasrederken, Ferisiler Allah'ın her yerde olduğundan yola çıkarak mabed olsun olmasın her yerde ibadet edileceğini savunuyorlardı. M. Man-soor, Judaica, 13/363-367.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

382. Markos İncili, 7/8-9, 13.
383. Matta, 15/1-3.
384. M. Mansoor, Judaica, 13/364.
385. "... regarded the legal framevvork of the Oral Law as equally valid as the VVritten Law." Age., 13/364.
386. Matta İncili, 23/23-36, Ayrıca bak.: Luka, 18/10-14.
387. Matta, 23/4-15.
388. II. Tapınak periyodunun ikinci yarısında M.Ö. 200'de şekillenerek ortaya çıktı. İsmi kökeni "Za-dok"tan gelmektedir. Hz. Musa'nın mesajını tahrif eden Sokholu Antigonos'un müridi olan Za-dok, ahireti, öldükten sonra dirilmeyi, cennet ve cehennem ve gayba ait iman edilmesi gereken herşeyi inkar etti. Hz. Süleyman'dan sonra, yüzyıllarca Kudüs mabedini Zadok ailesi yönetti. M. Mansoor, Judaica, 14/620-621.
389. "... the Sadducees refused to accept any precept as binding unless it was based directly on the Torah." Age., 14/621.
390. "The Sadducees, sought, to bring God down to man. Their God was anthropomorphic and the vvorship offered him was like homage paid a human king or ruler." Age., 14/621.
391. "The Sadducees seemed to have believed that God is not concerned with man's affairs." M. Mansoor, Judaica, 14/622.
392. "... that the events of human affairs are not at its disposal." Ay.
393. "The Sadducees came under the influence of Hellenism and later were in good standing with the Roman rulers, though unpopular with the common poeple..." Ay.
394. Abdul Hamid, Sir Seyyid Ahmed Han/ İslam Düşüncesi Tarihi, 4/386.
395. Age., 4/388.
396. Sir Seyyid Ahmed Han/ İslam Düşüncesi Tarihi, 4/387.
397. Age., 4/390.
398. Age., 4/393.
399. Age., 4/395.
400. Abdul Hamid, Age., 4/395.
401. Sir Seyyid Ahmed Han'ın İngilizciliği; ilim dünyamızın değerli isimlerinden ve bir yanıyla reformist sayabileceğimiz Fazlur Rahman'ın, Ziyaül Hak'kı, ABD başkanı Reagan'a bir mektupla şikayet edip, ülkesini bu "demokrat olmayan" Başkan'dan kurtarmasını istemesi; Mısır reformist hareketinin ilginç siması Hasan Hanefi'nin hâlâ eli kanlı Müslüman katili Cemal Abdunnasır'ı temize çıkarmaya çalışması; Muhammed Arkun'un, ülkesinin sömürgeci ve halkının katili Fransa'yla girdiği ihanet ilişkisi; bunların Türkiye'deki uzantısı sayılabilecek kimi isimlerin arasından "ben mega'la-ikim" diyebilenlerin çıkması ve kimilerinin, görevi islam'a ve Müslümanlara küfretmek olan kurum ve kuruluşlarda canla başla "Kur'an'ın islam'ını" tebliğ etmesi, hep Sadukiye/reformist anlayışın kimi zaman ihanete kadar varan siyasi basiretsizliğinin örnekleridir.
402. Bu hizip de diğerleri gibi M.Ö. II. yüzyılda müstakil bir ekol halini almıştır. Esseni kelimesi Aram-ca "tabib, şifa veren, tedavi eden" anlamına gelen "esseness"

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kelimesinden gelmektedir. Filistin'de ilk ortaya çıkışları, Ferisiler gibi Hasmoni isyanları dönemine kadar uzanır. Ölü Deniz (De-ad Sea) bölgesinin kuzeybatısına yerleşmişler, bir manastır hayatı gibi hayat düzeni kurmuşlardır. M. Mansoor, Judaica, 6/899-900.

403. Age., 6/900.

404. "Pliny, on the other hand, asserts that the Essenes avoided women and abstained from marriage altogether." Age., 6/901.

H. AHLAKİ KOKUŞMA

1. Nemelazımcılık

Din, bireysel olduğu kadar, toplumsal bir terbiye kurumudur da. Bireysel değişme toplumsal değişimin ön şartıdır. Toplumsal değişme ise bireysel değişimin sonucudur. Allah, fertler kendilerini değiştirirse, kendisi de toplumu değiştireceğini vaad etmektedir.⁴⁰⁵

Bireyden topluma uzanan bu değişim sürecinin hızlı gerçekleşmesi için din, inananlara bir fariza yükler: İyiliği özendirme, kötülükten sakındırma, Kur'anî adıyla el-emr-i bi'l-ma'ruf ve'n-nehy-i ani'l-münker.

İyiliği özendirme kötülükten sakındırma farzı, inanan bireye içinde yaşadığı toplumla aynı gemiyi paylaştığı, dolayısıyla gemiyi korumak gerektiği duygusunu aşılır. Dinin mü'minlerine kazandırdığı bu kollektif sorumluluk duygusu sayesinde, dindar kesim toplumun en duyarlı kesimi haline gelir. Bir toplumun kaderini çizenler de o toplumun duyarlı kesimleri değil midir?

Eğer bir toplumda duyarlı bir kesim oluşturulamamışsa, bir organizmaya benzeyen toplum felç olmuş demektir. Nasıl ki, size yaklaşan tehlikeyi duyu-lannızla algıladığınız ve ondan korunmanın çarelerini araştırırsınız; işte bu duyarlı kesim de, sosyal tehlikelerin yaklaştığını haber veren toplumsal duyu or-ganlandır.

Yaklaşan tehlikeleri topluma haber veren duyu organları konumunda olan bu duyarlı kesim olmadığında, toplum felaketleri farkedemez, dolayısıyla onlara karşı tedbir alamaz. Sonuçta toplumsal felaket aniden kapıyı çalar. Yani gemi batar ve elbet uyarması gerektiği halde uyarmayanlar da gemiyi batıranlarla birlikte batarlar.

İşte, yaşadıkları altın çağların ardından İsrailoğulları'nın korkunç bir toplumsal çöküşle mahkum olmalarının ardındaki gerçeklerden biri de "neme la-zımcılık'tır. Bir başka ifadeyle iyiliği emr, kötülüğü nehyetme prensibinin unutulmasıdır. Bu gerçeği Rasulullah'ın ağzından öğrenelim:

innou rm

»İrade ana çare Tamın

"Beni İsrail'in ilk terkettiği şey şuydu: Bir kimse diğeriyle bir araya gelir, biri diğerine derdi ki: Ey falan, Allah'tan kork ve böyle yapmayı bırak, kuşkusuz bu sana helal değil. Ertesi gün karşılaştıklarında onu yine aynı şeyi yaparken görür. Bu durum o adamla yemesine içmesine, onunla oturup kalkmasına engel olmaz. Adamın günahı ısrar etmesine rağmen dostluğunu sürdürürdü. Allah da onların bazılarıyla bazısının kalbini mühürledi: De ki: Ey ehl-i kitab, dininizde haksız yere aşırılığa dalmayın ve önceden sapmış, birçoklarını da saptırmış, doğru yoldan şaşmış bir milletin keyiflerine uymayın." (5/77) ayetini okudu. Sonra ekledi: Hayır, vallahi ya iyiliği

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

emreder, kötülükten nehyedersiniz, hakka ay kın davrananı hakka çevirirsiniz veya haktan ayrılmasına engel olursunuz..."4C6

Bu hadisin yarım olduğu ilk bakışta farkediliyor. Çünkü Cümlelerin "ya da" ile devam etmesi gereken ikinci bölümü yok. İşte biz o eksik parçayı hadisin İbn Mes'ud kanalıyla gelen metninde buluyoruz:

"...ya da Allah sizin kalplerinizi Yahudilerin kalplerine benzetir, sonra onlara lanet ettiği gibi size de lanet eder."407

Rasulullah'ın bu ifadesi bize Kur'an'ın "kalpleri birbirine benzedi" ibaresini hatırlatıyor.

2. Dini törenselleştirme

İsrailoğulları, dini törenselleştirdiler.

Din onlar için bir takım rutin hareketler, merasimler, haftalık ibadet tatili (Şabat) ve bayramlardan oluşan "resmi kurallar" bütünüydü.

Din törenselleşince, ibadetler de âdetleşir. Tabi sadece ibadetler âdetleşmekle kalmaz, âdetler de ibadetleşir. Yani herşey birbirine kaşır. Günümüz İslam toplumlarında olduğu gibi bid'at sünnet, sünnet de bid'at addedilir. İnsanlar, dinin bir kuralını inanıp-inanmadıklarını dahi sorgulamadan "adeten" yaparlar. İbadethanelere "ayıp olmasın" diye, "toplumdan dışlanmamak için" devam ederler. Hatta gerçekte inanmadıkları halde, inanıyor görünmekte bir çok yararlar mülahaza ederler.

Bu durumun en vahim şekli, dini bir hayat tarzı, bir ebedi saadet vesilesi olarak değil de, toplumu oluşturan unsurlardan biri, tarihten gelen sosyolojik bir "olgu", babadan kalan ve reddedilmesi insanın başına iş açan bir "miras" ya da bir "kültür" olarak görmektir.

Bir dine bundan büyük hakaret olamaz. Din, insanların hayatını değiştirdiği sürece din olma iddiasını taşır. Eğer bu gücünü yitirmişse, o artık din değil, yeri antik inançlar müzesi olan 'çağdışı' bir fosildir. İnsanlar, böyle hayatini yitirmiş bir din uğruna ne canlarını verirler, ne mallarını. Bir din, uğruna adanan insan kalmayınca hayatini kaybeder.

Dinin, insanların hayatına ilk müdahalesi ahlak alanındadır. Tarih boyunca insanlık, tüm ahlaki değerlerini İlahi şeriatlara borçludur. İnsanoğluna ahlaki sorumluluk kazandıran duygu imandır. Ahlak, imanın insanda meleke haline gelmesidir.

Din adını verdiğimiz İlahi nizamın dünyevi hükümlerini 4 ana başlık altında değerlendirmiştik: Akaid, ahlak, ibadât, muamelât.

Akide, bu dört unsurdan oluşan din binasının temelini teşkil eder. İnanç esastır. Diğerleri bu esas üzerinde yükselirler. Burada herkes müttetik. Eğer akideyi birinci sıradan alır da yerine diğerlerinden birini koyarsanız ortaya "âbid kafir", "ahlaklı müşrik", "şariatçı ateist" gibi hilkat/iman garibesi tipler çıkar. Asıl sorun bundan sonra gelen üç maddenin sıralanmasında. İsrailoğulları din binasının akideden sonra ikinci katını oluşturan "ahlaken yerine, "muamelatı" ve "siyaseti" koydular.

Aynı suçu Müslümanlar da işledi. Ahkamı ahlakın önüne aldılar. Kimileri dini ibadileştirirken, kimileri de günümüz İslami hareketinde olduğu gibi dini siyasileştirdi. Oysa ki, dinin vaz'olunuş sırasına şöyle bir göz atmak, dört katlı din binasındaki ilahi sıralamayı görmek için yeterliydi.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Dini ibadileştirenler "akide"nin üzerine bizim üçüncü sırada zikrettiğimiz ibadetleri koyuyorlar. Onlara göre ahlak, ibadetten sonra gelen birşeydir. Dini siyasileştirenler ise bizim dördüncü sıraya koyduğumuz muamelatı getirip ikinci sıraya koyuyorlar. Bunlara göre de ahlak, tâ son sırada yer alıyor. Yani, olsa da olur olmasa da...

Ahlak niçin ibadîler ve siyasîler tarafından gözardı edilmekte, din binasını oluşturan 4 kattan son kat (çekme kat) ona reva görülmektedir? Ahlakın \ dindeki gerçek yerini nasıl tesbit edebiliriz?

Ahlakın dindeki gerçek yerini Kur'an'ın nüzul sırasında bulabiliriz. Kur'an bir nesli terbiye etti. Onları terbiye ederken, daha başta onlara açık bir çek imzalattı. Allah Rasulü bir tek şey diyordu:

"Ey Allah'ın kullan! Allah'tan başka tann yok deyiniz, kurtulunuz."408

Bu çağn yapılırken şimdi bildiğimiz ibadetlerden namaz dışında, oruç, hac, zekat da dahil hiç biri ortalarda yoktu. Yine şimdi bildiğimiz yasaklardan hemen hiç biri henüz yasak kılınmamıştı. O insanlar bu sözü söylemekle bundan sonra bu listeye Allah tarafından eklenecek her emir ve yasağa riayet edeceklerine dair sözü peşinen vermiş olduklarını da biliyorlardı.

Söylediğimiz gibi, onlann kendisine çağnldığı bu cümle bir "açık çek" idi.

Kur'an neslini terbiye etmek için nübüvvetin ilk yılında indirilen Kalem suresinde -ki bu sure Kur'an'dan indirilen ikinci suredir- gönderdiği Nebi'nin ayırıcı vasfı, hatta siyakına bakılırsa insanlar arasında peygamberliğe layık görölme gerekçesi şu ayetle beyan ediliyordu:

"Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzeresin."

Zekat peygamberliğin 15. senesinde farz kılındı.

Oruç da zekatın ardından peygamberliğin 15. senesinde farz kılındı.

Hac, en erken peygamberliğin 19. yılında farz kılındı.

İçki, kumar, domuz eti, leş, faiz vs. yasaklar da peygamberliğin 16. ila 23. yıllan arasında peyderpey yasaklandı.

Bütün bunlar böyleyken buyurun daha peygamberliğin ilk yıllannda mü'minlere Kur'an neyi öğretiyordu:

"Yetimi ezmemeyi." (93/9)

"Dilenciye azarlamamayı." (93/10)

"Verdiklerini kalpleri ürpererek vermeyi." (23/61)

"Boş işlerden, gevezelik ve lavgarlıktan yüz çevirmeyi." (23/3)

"Emanete ve verilen söze riayet etmeyi." (23/8)

"Ahde riayeti ve verdiği sözü kesinlikle bozmamayı." (13/20)

"Kötülüğü iyilikle savmayı." (13/22) ;

; İşte Kur'an, yukanya aldığımız ahlaki ilkeleri, din binasında hemen temelin üzerine yerleştirmişti. Yani imandan sonra bu ahlaki ilkeleri vaz etmişti. Bunun hemen arkasından bir soru gündeme geliyordu: Ahlak nereden alınmalıdır; kitaptan mı, insandan mı?

Bu sorunun cevabını Kur'an, "peygamberi" işaret ederek veriyordu. Söz-konusu işaret "Sizin için Allah Rasulünde güzel örnek vardır" ayetiydi. Öyle ya, ahlak

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

kitaptan alınamazdı. Çünkü ahlak kitabı değil hayati birşeydi. Örneklik müessesesiyle ilgiliydi.

Bu anlamda sünnet, Kur'an'daki satırların davranışa dönüşmesinden başka birşey değildi.

3. Sevgisizlik

İsrailoğullan'nda Din denilince artık akla ceza, kan, taşlama, öldürme geliyordu. Yahudi din adamları seven bir tann inancı yerine azap eden bir tann (Yehova) inancını topluma dikte ediyorlardı. Muharref Tevrat "Tanrı, bir savaş adamıdır" diyordu. Yakub -haşa- Tannyla güreşiyor, Musa meleğe yumruk vurarak onun gözünü çıkanyordu.

Bu anlamıyla Yahudileşme, sevgiyi katletme anlamına geliyordu. Kur'an'da onlarca ayet Allah sever.../Allah sevmez...9 gibi sevgiyi esas alan cümlelerle biterken, tahrif edilmiş Tevrat'ta bunun bir tek örneğine rastlayamazdınız.

Bunun için Yahudi mantığı "rasyonalist" bir mantıktı; "Akıllı" değil "akılcı" (sensualist) bir mantık.. Yahudiler hamile kalan Meryem'i zina ile suçlarken aslında olaya akılcı ve determinist bir bakış açısıyla yaklaşıyorlardı. Öyle ya, salt kuru mantıkla bakan için bu olayın başka bir açıklaması olabilir miydi?

Lakin olaya kalp gözü ile, yani imanla bakanlar Allah'ın büyüklüğü karşısında bir daha yere kapandılar. Akılcıların "fahişe" diye baktıklarını, imanı-.nın nuruyla bakan akıllılar "tahire" olarak gördüler.

Aynı akılcı mantığı "Allah bir sivri sineği hatta onun da aşağısını misal vermekten utanmaz." (2/26) ayetine karşı da takındılar. Allah bu mantığı reddederek, aynı ayette akılcı kafirlerle akıllı mü'minlerin bakış farkını ortaya koydu: "Mü'minler onun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler. İnkâr edenler ise "Allah bu örnekle neyi kastedti?" derler."

Yahudileşenler, kalbi, muhabbeti, sevgiyi işe kanştırmazlardı. Bu sebepten olsa gerek, İsrailoğullan din adamlarının uydurduğu Yahudi edebiyatında "güreşen Rab"dan, "melek gözü çıkaran peygamberden söz ediliyordu. Fakat, çok gariptir tahrif edilmiş Tevrat'ta hemen hemen anketten hiç söz edilmiyordu.

Resmi Tevrat'ın bu zaafi gerçekten dikkat çekiciydi. Tahrif edilmiş Tevrat'ta, sanki dünya ve ahiretiyle insana felah (ebedi kurtuluş) va'd eden bir din değil de bir ideoloji anlatılıyordu. Üstelik bu Tevrat ideolojiler gibi İnsana "refah" da va'd etmiyordu. Yine de eldeki resmi Tevrat'ta Yahudilerin bu materyalizmine kendi adlarını alan kitaplarında Amos ve İşaya peygamberlerin savaş açtıklarını görüyoruz. Hz. İsa, Yahudilerdeki bu sevgisizlik ve ahlaksızlık zaafını tamir için gönderildi. Hz. İsa'nın getirdiği mesaja bu açıdan bakamayanlar, İncil(ler)deki o aşırı gibi gelen hoşgörünün hikmetini kavramakta zorlanacaklardır.

Bir İsrailoğullan peygamberi olan Hz. İsa'nın "Bir yanağına vurana diğerini çevir" tavsiyesi, aslında Yahudileşen İsrailoğullanın "sana karşı gelen yeryüzünden silinecektir" tavrına bir tepkiydi.

Bir fahişeyi taşlamak için koşuşup gelen ikiyüzlü hahamlara ve Yahudilere işte bunun için "ilk taşı günahsız olan atsın"409 demişti Hz. İsa. Ve yine aşkından dolayı ölüm cezasına çarptırılan birinin cesedinin başucunda, şu sözü söylemişti:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Rab bir çok günahlannı affedecek onun, çünkü o çok sevdi." Hz. İsa'nın bu sözü, zina suçundan recm cezasına çarptırılan Gâmidli kadının cenaze namazını kılan Rasulullah'ın, "Hem zina etsin hem de cenazesini mi kılalım?" diyen Hz. Ömer'e söylediği şu söze ne kadar da benziyor:

"O öyle bir tövbe etti ki, eğer onun tövbesi Medine halkından 70 kişiye paylaştırılrsa yine fazla gelirdi."4

»,410

Yine, sahabe arasında ayyaşlığıyla tanınan ve her defasında kırbaç cezasına çarptırılan "eşek" lakaplı birine "Allah lanet etsin, ne çok içiyor" diyen bir sahabiyi şöyle azarlıyordu:

"Sus, ona lanet etme. Bilmiyor musun ki o Allah ve Rasulünü seviyor."411

Bizce, sevginin ve ahlakın»ön plana çıkmadığı bir hareketin, İslamîliğin-den önce insaniliği tartışılmalıdır.

İslam, mutluluğun öbür adıdır. Bu mutluluğu insana taşımak için yüreğin kalbur kadar olması gerekemeyebilir, ama sevginin dünya kadar olması elzemdir.

4. İkiyüzlülük

"O ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övülmeğe hoşlananların iflah olacağını sanma. Onların azaptan kurtulacağını da sanma. Onlar için acı bir azap vardır."412

İbn Abbas ayetin iniş sebebi hakkında şunları söyler: "Peygamber Yahudileri çağırdı, onlara birşey sordu. Sorunun doğru cevabını gizleyip başka bir şey söylediler.

Ardından da Allah Rasulü'nün sorduğu soruya sanki doğru cevap vermişler gibi takdir ve övgü beklediler. Hakikati gizleme marifetlerine de sevindiler."413

İkiyüzlülük, Yahudilerde bir tabiata dönüşmüştü. Bu çirkin davranışı bir meziyet sayıyorlar, eğer muhataplarını ikiyüzlülükleriyle kandırabilirlerse kendilerini

"uyanık", karşılarındakini de "aptal" zannediyorlardı. Kur'afı'nın dediği gibi gerçekte aptal kendileriydi ve başkasını değil yalnızca kendilerini aldatıyorlardı:

"İnsanlardan kimileri de var ki "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler, oysa iman etmemişlerdir.

Allah'ı ve mü'minleri aldatmağa çalışırlar, ne ki yalnızca kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir."414

Konumuzun girişindeki ayette iki ahlaki zaafa dikkat çekiliyor:

1. Ettiği ahlaksızlığı kurnazlık sayıp, sevinmek.

2. Kendisinde bulunmayan bir meziyeti varmış gibi göstermek ya da yapmadığı bir işle onu yapmış gibi övülmeyi istemek.

Bu aynı zamanda bir manevi gasptir. Övülmek bir hakediştir. Eğer biri haketmeden övülmeyi istiyorsa, bu, yalnızca ahlaki düşüklük değil, aynı zamanda hakedenlerin hakkına bir tecavüzdür.

Alu İmran/188'i yalnızca Yahudilere hasretmek doğru olmaz. Zaten, ayetin iniş nedenine ilişkin Buhari'nin naklettiği başka bir rivayette de, bu ayette yerilen özelliklerin kişiyi münafıklaştıran özellikler olduğu vurgulanmaktadır:

"Rasulullah savaşa çıktığı zaman ikiyüzlüler savaşa çıkmazlar ve bundan dolayı da caka satıp övünürlerdi. Rasulullah savaştan döndüğü zaman da gelip özür-nazır ederler, sonra da topluma karşı savaşa katılmadıkları halde savaşa katılmış süsü

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

vererek yapmadıklarıyla övülmeyi isterlerdi. Bunun üzerine "o ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananların iflah olacağını sanma..." ayeti indi."415 Taberani'nin el-Evsatında Ebu Hüreyre kanalıyla gelen bir rivayette şöyle buyrulur: "Rasulullah Cum 'a namazında birinci rekatta Cum 'a sûresini okuyup Müzminleri uyarıp teşvik eder, ikinci rekatında da Münafıkun sûresini okuyup münafıkları kınardı."

Müslümanların Yahudileşme tehlikesine dikkat çeken Cum'a Suresi'nin hemen ardından Münafıkun sûresinin nazil olması, dahası mushafın tedvininde iki sûrenin yanyana yer almalan, Ümmetin Yahudileşenlerine Kur'an tarafından "münafık" isminin münasip görüldüğüne işaret etmektedir.

405. 13 Ra'd/11.

406. Ebu Davud, Melahim, 17 (4336); Tirmizi, Tefsir, 5/6 (3047).

407. "f* *i Uf ,JİJJ fİ jm, j* f^Jm *jUt «I» ^ Ebu Davud, Melahim, 17 (4337).

408. ijUü JnViJtV^jüJüU»^!

409. Yuhanna, 8/3-5, 8.

410. Müslim, Hudud, 25 (2/1324).

411. Buhari, Hudud, 5(8/14).

412. 3 Alu imran/188.

413. Buhari, Tefsir, Alu imran, b.16 (5/174). 414.2 Bakara/8-9.

415. Buhari, Tefsir, Alu imran, b.16 (5/174).

I. ÜTOPYACILIK

||

||

u

'topya, olmayan yer, düş ülke (u-.yok, topos: ülke) anlamına gelen Yunanca bir kelime. Bu kelime 16. yüzyıl İngiliz yazarlarından Thomas More'un aynı adlı romanıyla ün kazanmıştır. *•' Daha çok gerçekleşmesi mümkün olmayan hayallere "ütöfik" adı verilir. Eflatun'dan Campanella'ya kadar birçok batılı, yazdıkları eserlerde bu rüyayı görmüşlerdir.

Eski Yunandan bugüne batı düşüncesinde köklü bir yeri olan "düş ülke" yaklaşımı, İslam düşüncesinde pek yer edinmemiştir. Bazıları bu tezimize Fa-rabi'nin el-Medinetu'l-Fazıla'sini örnek göstererek itiraz edebilir. Lakin el-Me-dinetiCl-Fazıla, bir ütopya olmaktan daha çok, Aristo metafiziğinin yardımıyla Saadet Asnının dinamiklerini geleceğe taşıma denemesidir. ; İslam düşüncesinde ütopyaya itibar edilmemesinin gerçek nedeni, İslam medeniyetinde "altın çağ"ın geleceğe ertelenmiş bir ham hayal değil, geçmişte yaşanmış tarihi bir gerçeklik olduğu inancıdır. Bu tarihi gerçeklik, Peygamberin yaşadığı "Asr-ı Saadet: Mutluluk Çağı"mn ta kendisidir.

1. "Cennet" yerine "ütopya"

Müslümanlar Peygamberin yaşadığı çağı "Saadet Asn" olarak adlandırmakla, "saadet/mutluluk" kavramına da bilinen tanımından farklı bir yaklaşım getirmişlerdir. Bu yaklaşıma göre saadet dünyevi "refah"ın dep ebedi "felah"ın | kazanılmasıyla ilgili birşeydir. Bu nedenledir ki bir Müslüman dünyayı ihmal | etmese de dünyevi hayatı mükemmelleştirmenin peşinden koşmaz. O bilir ki î "dünya ahiretin tarlasıdvf.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Ona göre ideal ülke cennettir ve cennet hayal ürünü bir ütopya değil, varlığına iman edilmesi gereken gaybi bir hakikattir. Vahyin bildirdiği cennete iman etmeyen, hayalin uydurduğu ütopyayla kendisini avutur.

Cennet'in de içinde bulunduğu öteye ilişkin hakikatlerin genel adı ahiret-tir. Ahirete iman ise en genel manada hürriyet ve emniyettir. Bu iman, insanı fizik alemin (tabiat) ve onun cebri kanunlarının esaretinden kurtararak hürriyete-, onun üzerinde ve ona hükmeden bir güce sığınarak da emniyete kavuşturur. Gerçek manada hürriyet ve emniyeti garanti eden bu imanın bir tavır haline gelmesine "teslimiyet", bu hale "İslam", yapana da "müslüman" adı verilir. Her teslimiyet suiistimal edilebilir. Ancak Allah, insanın kendisine olan teslimiyetini zerre kadar suiistimal etmez. Duygu düzleminde İman adı verilen bu teslimiyeti insanın yararına kullanarak, ondan düşünce düzleminde içtihad, eylem düzleminde cihad/cehd ister. İnsanın, kendisine verilen dileme, güç yetirme, görme, işitme, konuşma, yaratma, bilme gibi cüz'î ilahi sıfatları "Allah'ın ahlakıyla ahlaklanıp" tecdit ve tamir için mi, tahrif ve tahrib için mi kullanacağını sınar.

Hiç kimse imanı, ya da imanı oluşturan unsurlardan birini, Allah'ın arzusuna mutabık olmayan bir amaç için kullanmamalıdır. Eğer böyle yaparsa ona "iman" denilemez. İnsanın gayretini yok eden, cehdini öldüren, içtihad melekelerini donduran, O'nun değişmez sünnetinin Kur'ânî bir ifadesi olan "insan için ancak çalıştığı kadar vardır" İlahi düsturuna ters düşen teslimiyet, teslimiyet değil, olsa olsa kesalet ve atalettir, bu da bir tür "itaatsizlik" anlamına gelir.

İşte ütopya budur.

Bu anlamda ütopya, tatlı yalanları acı gerçeklere tercih etmektir.

Realiteden kaçıp ideallere sığınmaktır.

Maskeli zannı maskesiz yakine, rüyayı hakikate, hayali hayata tercih etmektir.

Ütopya, hayattan kaçıştır. Hakikatin çift yüzü olduğunu görmek istememektir:

Güzel-çirkin, iyi-kötü, sevgi-nefret, varlık-yokluk, cennet-cehennem, dünya-ahiret, gece-gündüz, yaz-kış, celal-cemal, kabz-bast...

Hakikati iki yüzüyle birden görmekten kaçınan, onu olduğu gibi kavra-yamayacaktır.

Ütopya şeytanın Adem'i düşürdüğü "melekleşme" ve "ebedileşme" tuzağıdır.⁴¹⁶

Buna göre ütopya bir "ideal" bile değildir. Çünkü cennet ideal, melekleşme ise ütopidir. Adem şeytanın sunduğu "mükemmelleşme" ütopisi uğruna ideali olan cenneti kaybetmiştir.

Allah'ın terbiyesinden geçen peygamberlerin hayatı, realizmle idealizmin harika bir bileşkesidir. Vahye dikkatle bakanlar, bu ideal bileşimi orada açıkça göreceklerdir. İdealleri, peygamberleri realiteden koparmamıştır.

Hız. Nuh'un çok uzun süren bir davet döneminden sonra hidayetini vesile olduğu bir avuç ashabıyla tufandan kurtulması bir idealin gerçekleşmesiydi. Ama onca davetine rağmen kendisine ihanet ettiği için azgın dalgalar arasında ölümle boğuşan oğluna acıyıp "Yavrucuğum gel, bizimle birlikte gemiye bin" demesi bir realiteydi.

Hız. İbrahim'in putları devirip, sahte rablara karşı başkaldırışı yeryüzünü şirkten temizleyip ona varis olma idealinin bir tezahürüydi. Fakat put imalatçısı babası için dua etme arzusu bir realiteydi.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Hz. Musa için Tur'da Rab ile konuşmak bir idealdi. Ama bu ideal onu görevi olan azgın İsrailoğullarının arasında yaşama realitesinden koparmadı.

Aynı şey Hz. Peygamber için de geçerli. Miraç bir idealdi. Ama hayatın içine, kulların arasına dönmek bir "realiteydi". Bu realiteyi gözardı ederek, "miraç"! ebedileştirme idealine ulaşamayacağını iyi biliyordu.

2. Ümniyye

Kur'an'da ütöpik düşünceler ve ütopya "ümniyye" terimiyle karşılaşılır.

Kuruntu, ham hayal, boş söz anlamlarına da gelen "ümniyye" teriminin en genel manası ütopyadır. Bu terimin kullanıldığı ayetlerden bazılarındaki ütöpik düşüncenin şeytanın tuzağı olduğu vurgulanır:

"Şeytan dedi ki: "Senin kullarından mutlaka bir pay alacağım. Kesinlikle on-lan saptıracağım, onlân muhakkak ütöpik düşüncelerle oyalayacağım (,»«*• V,); onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar; onlara emredeceğim, Allah'ın yaratışını değiştirecekler.""

"Şeytan onlara vaad eder ve onları ütopyayla (^i-») oyalar."417

Bu ayetlere göre, ümniyye sadece kuruntu değil, idealleri ütopyaya ertelemektir.

Örneğin, iyi müslüman olmayı, dertsiz, kedersiz ve tasasız bir hayata ka-'; vuşmaya ya da İslam devleti şartına bağlamak, bir ümniyyedir ve şeytanın tu-||! zağına düşmektir.

Bir tüccarın Allah yolunda infak etmeyi "hele borcu harcı bir bitirelim" di-yerek borçsuz bir döneme entelemesi bir ümniyyedir.

Bir insanın, kulluk borçlarını eksiksiz ifa etme işini "hele bir yaşımızı-ba-şımızı alalım da, yaparız" gibi aldatici mazeretlerle ertelemesi bir ümniyyedir.

Bütün bunlar gibi, kişinin kendi kazandıklarına değil de başkalarının yardımına güvenmesi; bir ümmete, bir guruba, bir cemaate, bir tarikate, bir hizbe mensup olmayı ebedi kurtuluş için tek başına yeterli görmesi; hak etmeden, ça-lışıp-çabalamadan kendi akıbetinden emin olması; alın teri dökmeden, üretmeden kazanmak istemesi de şeytanın düşürdüğü ümniyye tuzağıdır:

"Bu iş ne sizin ütöpik düşüncelerinize, ne de kitap ehlinin ütöpik düşüncelerine göre olmaz. Kötülük yapan cezalandırılır ve kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de yardımcı bulabilir."418

Eğer Müslümanlar da< sırf Müslüman oldukları için, çalışmadan, gayret etmeden, bedel ödemedi dünyada başarıya ahirette cennete ulaşacaklarını zannediyorlarsa, bunun Allah'ın kanununa aykırı olduğunu ve bir "kuruntu" olduğunu Kur'an müteaddit yerlerde ifade etmektedir.

Hele başanyı amel/eylemde, üretmekte ve cehd/içtihad/cihadda değil de mucizede, keramette, mehdide, mesihte aramaya başarlarsa, bu Kur'an'ın ifadesiyle tam bir "gurur: aldanış"üi. Bu ütopyacı mantık, sahibini sonunda aynen İsrailoğulları'nın Hz. Musa'ya yaptığı gibi "Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" demeye kadar götürür.

Çünkü İsrailoğulları, denizin Hz. Musa eliyle yarıklığını, firavunun suda boğulduğunu, onun elinde asanın sihirbazların sihirlerini yeyip-yutan bir ejderhaya dönüştüğünü ve daha birçok mucizeyi görmüşlerdi.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Bütün bu nimetlere zahmetsiz ulaşınca, Allah'ın kendilerine verdiği cihad emrini dinlemeyip, "şimdiye kadar Musa hangi yöntemlerle hallettiyse bu işi de öylece halletsin" demeye getirdiler.

İsrailoğulları, her işi lidere havale etmişlerdi. Değil mi ki elinde tılsımlı bir değnek taşıyordu. O halde kendileri yan gelip yatmalıydı. Öyle yaptılar ve Allah kendilerini çöle mahkum etti. Ta ki eski nesil öldü, başarıyı kendi cehd ve gayretlerinde arayan, elin değil elinin emeğiyle geçinmeyi öğrenen yeni bir nesil yetişti, Hz. Musa o nesille ata yurdunu geri aldı.

r

Şu iyi bilinmeli ki "mesih" ve "mehdi" ile ilgili haberlerin değerlendirilmesi, bu haberlerin akideye taalluk edip etmediği tamamen konumuzun dışındadır. Konumuz, mesih ve mehdi inancını inkar ya da tasdik ile ilgili değildir.419 Asıl, bu iki meselenin Kur'an ve Sünnetullah'ın ruhuna aykırı bir biçimde anlaşılması, hatta açık naslara aykırı bir biçimde bir ümniyye, bir ütopya olarak görülmesidir. Tarih boyunca ümmetin büyük bir bölümü, mesih ve mehdi düşüncesini uyuşukluk, pısnıklık ve tembelliğine bir kalkan olarak kullanmış, inananları "ye's hali"ne düşmekten korumak için bir umut dopingi olarak görülmesi gereken mesih ve mehdi düşüncesi, bu kez de aynen ye's hali gibi aki-devi bir zaaf olan "emn hali"ne dönüşmüş. Sonuçta, ifrattan kurtulanlar tefritte boğulmuşlardır. Biz bu tefritin adına "mesihçilik" ve "mehdicilik" diyoruz.

3. Mesihçilik, Mehdicilik

Tahrif edilmiş Tevrat herşeyden sözeder. Ancak ahiret konusuna gelince garip bir suskunluğa bürünür. Yahudiler, adeta Tevrat'tan ahireti kovmuşlardır. Onun yerine ütopyayı icad etmişlerdir.

İsrailoğulları'nın Yahudileşme sürecinde ütopya düşüncesi özellikle Apokaliptik dönemde ortaya çıkmıştır. Bilindiği gibi "Apokaliptik" terimi Yahudi ıstılahında kıyamet, dünyanın sonu, insanlığın akıbeti anlamlarında kullanılmaktadır.

Yahudileşen İsrailoğulları'nın sürgün ve zillet yıllarını kapsayan toplumsal kıyamet döneminde üreterek Tevrat'a ekledikleri metinlere "Apokaliptik metinler", bu döneme de "Apokaliptik dönem" denilmektedir. Bu dönem, Babil sür-günüyle Titus dönemi Roma'sının yaptığı soykınlar arasındaki zaman dilimini kapsar. Eldeki Tevrat'ın büyük bir bölümü de bu dönemin ürünüdür.

Bu döneme niçin bu adın verildiğini sözkonusu dönemde oluşturulan Tevrat metinlerine bakarak anlayabiliriz. Apokaliptik dönemin edebiyatı çok karamsardır. Dünya şeytanın dünyasıdır. Düşler hep gelecekte kurulacak hayal ülkeye (ütopya) ertelenmiştir.420

Yahudilikteki "mesih" inancı sözkonusu dönemde ortaya çıkmıştır. Apokaliptik metinlerden olan Eski Ahid'in Enok suresinde Dünyanın sonunda Allah'ın mesihi göndereceği ve onun Yahudileri dünyanın efendisi haline getirip krallığını ilan edeceği anlatılır. Sözkonusu metne göre Yahudilerin mesihi "melekler gibidir."421 O, kainatın gizli bilgisine sahiptir. Onunla hükmeder422 Ahir zamanın tüm şer güçlerini yok ederek Allah'ın tahtının yeryüzündeki varisi ve

kudretinin mümessili olur.⁴² Tevrat'a göre din adamları, krallar ve peygamberler de "Yehova'nın mesihi"dir.⁴²⁴

Yahudi tarihindeki ünlü zulüm ve soykırımların Yahudi dînî düşüncesinde ütopya fikrinin doğmasına yol açtığı bir gerçek. Ancak, mesih düşüncesinin gelişiminde, Yahudilerin ahirete iman konusundaki zafiyetleri de, en az Apokaliptik dönemde yapılan sürgün ve soykırımlar kadar etkili olmuştur. Bu nedenle olsa gerek, Yahudilikte şehadet aşkı ve şehidlik inancı yoktur. Yahudi-leşmiş İsrailoğulları'nın, tarihleri boyunca inançları uğruna kan ve can vermek gibi dînî bir gelenekleri oluşmamıştır.

Ne zaman baskı, soykırım ve sürgünle karşı karşıya kalsalar yiğitçe direnerek, dinlerini ve şereflerini muhafaza etmek yerine, zilleti tercih edip boyun eğmişler, düşmanlarını taklit etmişler, tek yaptıkları iş ideallerini ve düşlerini geleceğe erteleyip "mesih" in gelmesini beklemek olmuştur. Yahudi tarihinde kimi din adamları, Yahudileri tembelleştiren bu ütopya'yı onları harekete geçiren bir inanç dönüşürme girişiminde bulunmuşlardır. Bunun son örneği Osmanlı Yahudilerinden kendisini "Mesih" ilan eden haham Sabatay Sevi'dir (d.1626).⁴²⁵

İki ümmetin Yahudileşme serüvenindeki benzerliklerden biri de Yalancı mehdiler konusudur. Yahudiler içerisinde Sabatay Sevi gibi yalancı Mesih'ler çıkarken, İslam ümmeti arasından da bol bol yalancı Mehdi'ler çıkagelmiştir. Önce kendilerini mehdi ilan edip sonra işi peygamberliğe ya da ilahlığa bozan Ahmed Kadıyani, Bahau'llah ve bunların günümüz Türkiye'sindeki uzantısı İskender el-Ekber gibi isimler bunlardan birkaçı.

Tarih boyunca kendisini "mehdi" ya da "mesih" ilan eden şarlatanlardan bir çoğu arkalanna dökülen insanlara dinin bazı haramlarını helal kıldıklarını iddia etmişlerdir. Bu, sahte mehdilerin arkalanna dökülen şuursuz yığınlar'a verdiği bir rüşvettir. Yahudilerinkine benzer bir süreci Müslümanlar da kendi tarihlerinde yaşadılar. Bu sürecin yaşandığı Emevi ve Abbasi dönemlerini İslam tarihinin "Apokaliptik dönemi" olarak adlandırabiliriz.

Özellikle Emevi ve Abbasi zulmünden yılan Ehl-i Beyt taraftarları, çareyi mehdi inancına sarılmakta bulmuşlardı. İdeallerini sürekli ertelediler. "Beklenen mehdi" düşüncesi aslında "ertelenen düşler" idi. Bu düşüncüyü, çok karanlık ve ümitsiz dönemlerde kalplerin derinliklerinde saklanan bir ümit kıvılcımı olarak değerlendirip, zulme uğramış çaresiz insanların müsbet manada motive edilmesi biçiminde değerlendirmek de mümkün.

Ancak ideallerin sürekli ertelenmesi, baskı ve zulüm hafifledikten, ya da ona karşı koyabilecek güce ulaşıldıktan sonra da sürdürülünce, olay tamamen ütopyacılığa dönüşmüştü. İnsanların, en doğal itirazlarını mehdinin gelişine saklamaları, basit muhalefet ve protestolar için dahi gözlerini ufka dikmeleri, bir fazilet değil olsa olsa toplumsal atalet, "itikadi piyangoculuk" olarak adlandırılabilirdi. Gerçekten de ütopyacının mantığı, piyangocunun ya da definecinin mantığıyla bir çok benzerlikler arzlemektedir.

İdeallerini gerçekleştirmek için hiç bir bedel ödemeye yanaşmayıp, başarıyı cehd ve gayretin bir ödülü olarak görmek yerine mucize beklemek, Nebevi terbiyeden geçen Saadet Asrı mü'minlerinin anlayışıyla taban tabana zıttı.

Mesihçi ve mehdici mantık, hep Bedir beklentisi içerisindedir. Muhtemel bir Uhud, ütopyacının tüm hayallerinin yıkılmasına, ümidinin kınılmasına sebep olur. Hatta, Uhud savaşında olduğu gibi, kimileri, kendilerini yenilmezliğe şartladıkları için, yenilgiyi görünce "eğer gerçek peygamber olsaydı yenilmezdi" diyerek irtidat eder, sahabe olarak geldiği Uhud'dan mürted olarak dönerler.

Mehdici mantığın bu açmazını en çarpıcı biçimde Küfe halkında görüyoruz. Hz. Hüseyin'in torunu Hz. Zeyd kıyamında, kıyam günü 100 bin kişi bey'at etmişken kıyam gecesini bu sayı 218'e düşmüştü.⁴²⁶

Mehdici yaklaşımın olağanüstüye ve başarıya endeksli yapısının bir hareketin akıbetini nasıl olumsuz etkilediği, Sudan, Somali ve Senusi mehdi hareketlerinde çarpıcı bir biçimde görülmüştür. Birçok insanı başlangıçta ümitlendiren bu soylu kıyamların ortak yanı batılı sömürgeci güçlere karşı başkaldırı oluşları. Ne ki hepsinin bir başka ortak yanı daha var. O da, hareketlerin liyakatli bir önderliğe değil, bireysel karizmaya ve mehdilik iddiasına sahip oluşuydu.

Mehdi, hidayet olunmuş, hidayete ulaşmış kimse demektir. Bu manada doğru yolda olan her lider "mehdi" dir. Doğru yola ulaştırana ise "Hâdî" denilir. Hâdî, Allah'ın isim/sıfatlarından biridir. Zaten Allah Teala da hidayete ulaştırma işinin yalnız kendisine ait olduğunu buyuruyordu:

"Hidayet etmek yalnızca bizim işimizdir."⁴²⁷ - y. - j/ J

Müslüman, ânın çocuğudur.

Kendi zamanını en güzel değerlendirmeye bakar.

Geçmişle geri kalmaz, meçhul gelecekle de oyalanmaz. O bu günü son gün gibi değerlendirir. Zamanı sünnetleyerek yaşar.

O, harmanlarca hayale bir dane kadar hakikati tercih eder. Piyangocu değildir.

Başarının piyangodan çıkmayacağını, çalışana hakettiğinin mutlaka verileceğini bilir.

O, düş görür, hayal kurar, ideal sahibidir, çeklerden kopamaz, hayalleri onu ütopyist yapmaz, idealleri onu realiteden soyutlamaz.

Onun ütopyası, "yok ülke" değil, geçmişte yaşanmış, bugün ve gelecekte de ortamı oluşturulduğunda yaşanması mümkün olan bir "gerçekliktir.

O, olgularla ilkeler arasındaki açmazı görünce, ilkelerinden taviz vermeyi bir ameli irtidat sayar. Ancak, ilkeler adına olgular da görmezden gelmez. Olgularla ilkeler arasındaki çatışma ve çakışma noktalarını iyi tesbit eder. İlkeleriyle çatışanı atar, çakışanı alır.

416. 7A'raf/20.

417. 4 Nisa/119-120.

418. 4 Nisa/123.

419. Tirmizi, Ebu Davud, ibn Mace, Hakim, Taberani, Ebu Ya'la el-Mavsili gibi hadis musanniflerinin naklettiği "el-Mehdi" hadisleri ulema arasında tartışılmıştır.

Bazıları bu hadislerin hiç birinin sıhhatinin sabit olmadığını söylemişlerdir.

Bunlardan biri de İbn Haldun'dur. İbn Haldun "Mukaddime" isimli eserinde "el-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Mehdi" hadislerini teker teker ele alarak onları senet tenkidine tabi tutar. Sözkonusu hadislerin ravilerini cerheder. Aynı başlık altında "Mesih" ve "müceddid" hadislerini de işleyerek, bunların nasıl suiistimal edildiğine dair canlı örnekler verir. İbn Haldun, Mukaddime, 52. el-Fasıl, s. 311-330.

420. Ezra, 7/60, 61,131; 8/38, 55.

421. Enok, 46/1.

422. Age., 62/6.

423. Age., 51/8; 38/2.

424. Levililer, 4/3; Samuel, 24/6; / Krallar, 19/16.

425. Sabatay Sevi, cifr hesabına dayanılarak bulunan 1648 tarihinde kurtarıcı Mesih'in geleceği yolundaki bir yoruma dayanarak tüm Yahudileri kurtarmak için gönderildiği iddiasıyla ortaya çıkmış, kendisine samimi taraftarlar da bulmuştur. Ne ki, tutuklanmasıyla Yahudileri kıyama davet planı yarım kalmış, yargılanması sırasında Müslüman olduğunu söyleyerek Mehmet Aziz Efendi ismini almış, lakin gizlice eski davasını sürdürmüş, bu nedenle de Arnavutluk'a sürgün edilmiştir. Onun gibi müslüman görünüp de aslında onun Mesihliğine inanan Yahudiler "dönme" adıyla anılmışlardır.

426. Taberi, Tarihul-Ümem ve'l-Müluk, 7/186-189.

427. 92 Leyl/12.

TUH UT»I ItJ"1 iepihııı.1»

a uore Tanua

İ. ALLAH'I HAKKIYLA TAKDİR EDEMEMEK

1. Allah'a suizan

"A

llah'ı hakkıyla takdir edemediler."4

>! Bu ayet yahudilerin Allah'ın zatı hakkındaki saçma-sapan sorulan üzerine indi. Rasulullah'a gelip sordular: "Ey Muhammed, Allah'ın vücudunun nasıl olduğunu, kollarının ve poşularının şeklini bize tarif et." Hz. Peygamber bu saçma soruya çok öfkelenir ve hiç yapmadığını yaparak onları huzurundan koyar. Bunun üzerine yukandaki ayet indirilir.

\: Yahudiler, "Allah'ı kim yarattı",429 "Ey Muhammed, Allah'tan başka ilah olup olmadığını biliyor musun?"430 "Allah fakir biz zenginiz" gibi safsatalarla aşkın Allah inancını sulandırmaya çalıştılar.

Günümüzde bu tip "tuzak" sorulara "Bektaşî sorusu" adı verilmekte. Aslında bu tip sorular, Bektaşî değil Yahudi sorusudur. Müteal Allah inancına zıt olarak Allah'a mekan, zaman, yer izafe etmek Yahudileşmektir.

<' İlginçtir ki Müslümanlar içerisinde çıkan bazı akımların cahil müntesip-leri, nasıldaki mecaz ve müteşabihati kıt akıllarıyla kavrayamadıklarından dolayı Allah için "mekandan münezzehtir" demeyi "şirk" olarak adlandıracak kadar eblehleşebilmektedirler.

Şairin "Şarkı görmez garbı bilmez görgüden yok vay esi/ Bir utanmaz yüz, yaşarmaz göz bütün sermayesi* beytinde tanımladığı bu zavallılar, Kur'an'da ve hadislerde görüp de gerçeğini kıt akıllarıyla kavramaktan aciz oldukları Allah'a mekan izafe

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

eden müteşabihat; yeryüzünün tepsi gibi düz ve sabit, güneşin de onun etrafında döndüğü varsayılan ortaçağ kozmolojisine göre bazılarınca "Allah'ın gökte olduğu" biçiminde anlaşılmıştı. O bazılan, o dönemde yeryüzünün dönmediğini bir iman maddesi olarak ele alıp "ehl-i sünnet dönmediğinde icma etti" derken, dönüyor diyenleri de sapık, rafizi, müşrik vs. olarak

adlandırıyorlardı.⁴³¹

'<I':

Yeryüzünü yuvarlak değil de sabit bir tepsi olarak gören biri için "Allah göktedir." Lakin, eğer yeryüzü Allah'ın buyurduğu gibi⁴³² yuvarlaksa, Allah mekandan münezzehtir, her yerdedir, nenemin dediği gibi "nerde anarsan or-dadır." Yer kürenin farklı noktalanna insanları yerleştirip hepsine göğü işaret ettirirseniz, o zaman Allah'ın nerde olduğunu anlarsınız.

Bu konudaki Yahudileşme eğilimi, aynen Yahudilerin yaptığı gibi Allah'ın zatı üzerinde spekülasyon yapmak, O'nu cisim olarak tahayyül etmek biçiminde tezahür etmektedir. Bu durumu Tevrat'ın tahrif edilmiş bölümlerinden açıkça görmek mümkün:

"Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan Rab Allah'ın sbsini işittiler ve Adam'la kansı Rab Allah'ın yüzünden bahçenin ağaçları arasına saklandılar."⁴³³ Kur'an, Allah hakkında bu ve buna benzer tasavvurları reddetmek için Yahudilerin "Peki Allah'ı kim yarattı" sorusunu⁴³⁴ ve Tevrat'ın Allah'a oğul is-nad etmesini⁴³⁵ şöyle cevaplıyordu:

"De ki, o Allah tekdir.

Allah, Samed olan; tüm ihtiyaçların, övgülerin, yalvarışların yöneldiği tek mercidir. Ne doğurmuştur, ne doğurulmuştur.

O'nun dengi olmamıştır hiçbir şey."(İ 12/1-4)

Tahrif edilmiş Tevrat Allah'ın "uykudan uyandığını" söylerken⁴³⁶ Kur'an bu gibi beşeri zaatlardan Allah'ı beri tutarak Allah'ın uykudan münezzehe olduğunu söylüyordu.⁴³⁷

Müslümanlarla Yahudiler arasındaki diyalogun sıkı olduğu dönemlerde bir grup Yahudi, Nebi'ye gelerek "Allah'tan başka tanı olup olmadığını biliyor musun?" diye sordular. Nebi çok öfkelenip ve "Allah'tan başka tanı yoktur. Ben bunu tebliğ için gönderildim ve buna çağınıyorum" diye çıkıştı. Bunun üzerine şu ayetler indirildi:

"...De ki "Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki onunla sizi ve onun ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah ile beraber başka tanılar olduğuna şahitlik ediyor musunuz? Ben şahitlik etmem. O, ancak tek bir İlah'tır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım."" (6/19)⁴³⁸ "Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat kat fazlasıyla öder."⁴³⁹ ayeti indirilince Yahudiler, bizden borç istediğine göre "Allah fakirdir biz zenginiz"⁴⁴⁰ dediler.

Halbuki Kur'an'daki "karz-ı hasen" ayetinin bir benzeri Tevrat'ta da vardı:

"Fakire acıyan Rabbe borç verir. Ve karşılığını Rab ona öder."⁴⁴¹ Bu tip bir yaklaşım sadece Allah'ı hakkıyla takdir edememek değil, aynı zamanda Allah'a suizan etmektir. Allah'a suizan etmenin en dikkat çekici örneği Kur'an'da anlatılan Talut ve Calut kıssasıydı.

);:| 2. Talut kıssası

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

''' Tevrat'ta "Saul" olarak geçen Talut, İsrailoğulları tarihinde peygamberler devrinin ardından başlayan dönemin ilk kralıdır. Mısır-Filistin arasında yerleşik Amalika kavminin kralı olan Calut (Golyat) İsrailoğullarını defalarca bozguna uğrattır. İsrailoğulları, içlerinde bulunan Samuel peygamberden kendilerine ille de bir kral tayin etmesini isterler.⁴⁴² O güne kadar, saltanat ve istibdat idaresiyle değil meşverete dayalı nübüvvet idaresiyle yönetilmekteydiler.

Samuel peygamber, Allah'ın emriyle onlara Saul (Talut)'u kral atadı.⁴⁴³ İlginçtir ki Tevrat, İsrailoğulları'nın bu isteğini Allah'ın hoş karşılamadığını ihsas ederek, kral atamayı adeta bu talebe verilmiş bir ceza olarak takdim etmektedir:

"Şimdi bize hükmetmek için başımıza bir kral koy." Fakat "Bize hükmetmek için bize bir kral ver" dedikleri zaman bu söz Samuel'in gözünde kötü göründü. Ve Samuel Rabbe dua etti. Ve Rab Samuel'e dedi: "Senden istedikleri her şeyde kavmin sözünü dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin, ancak üzerlerine Melik olmayayım diye beni reddettiler. Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu güne kadar beni bırakıp başka ilahlara kulluk ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da böyle yapıyorlar. Ve şimdi onların sözünü dinle. Ancak onlara açıkça şahadet edeceksin, ve onlar üzerine krallık edecek olan kralın hükmünün ne olacağını onlara bildireceksin. Ve Samuel, kendisinden kral isteyen kavme, Rabbin bütün sözlerini söyledi. Ve dedi: Üzerinize krallık edecek olan kralın hükmü şu olacak: Oğullarınızı kendisine alıp cenk arabaları üzerine ve atlıları arasına koyacak. Ve arabaları önünde koşacaklar, ve onları kendisine

binbaşılar, ellibaşılar kılacak, ve bazılarını toprağını sürmek için ve ekinini biçmek için ve cenk aletleriyle arabalarının aletlerini yapmak için koyacak. Ve at-tar, ve aşçı ve ekmekçi yapmak üzere kızlarınızı alacak. Ve tarlalarınızı ve bağlarınızı ve zeytinliklerinizi, onların en iyisini alıp kullana verecek. Ve tohumunun ve bağlarınızın öşrünü alıp hadımlarına ve kullana verecek. Ve kullarınızla cariyelerinizi ve en seçme gençlerinizi ve eşeklerinizi alıp onları işine koşacak..."⁴⁴⁴ Evet, bu satırlar saltanatla nübüvvet arasındaki farkı ne güzel açıklıyor. Aslında gerek monarşik, gerek teokratik ve demokratik, gerek dikta ve cunta, tüm saltanat çeşitleri Allah'ın nübüvvet yolundan ayrılan toplumlara verdiği bir beladır. Yukardaki Tevrat ayetlerini "Yahudileşme temayülü" bağlamında değerlendirecek, saltanat, bir "Yahudileşme alameti"dir. Peygamberleri, onları saltanattan sakındırıp onun getireceği zulüm ve sefahati bir bir saydığı halde, onlar yine de ısrarla kendilerine bir kral seçmesini istemişler, istişareye dayalı sivil yönetime, zorbalığa dayalı monarşiyi tercih etmişlerdir.

İşte bu istek üzerine Samuel Peygamberin atadığı Saul ile Amalika kralı Golyat arasında geçen savaşta olanlardan bir kesit Kur'an'da şöyle verilir:

"Talut, askerleriyle ayrılınca dedi ki: Allah sizi bir ırmakla sınavacaktır. Ondan içen kimse benden değildir. Ondan yalnızca bir avuç dışında içmeyen bendendir. İçlerinden pek azı hariç hepsi ondan içtiler. Nihayet kendisi ve kendisiyle beraber olan inananlar ırmağı geçince "bugün Calut ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yok" dediler. Allah'a kavuşacaklarına kani olanlar ise "nice az topluluk çok topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir, Allah sabredenlerle beraberdir" dediler."⁴⁴⁵

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Burada iki gurup var:

a) Allah'a hüsnüzan edenler.

b) Allah'a suizan edenler.

Allah'a hüsnüzan edenler, komutanlarına itaat ediyorlar. Başanyı kelle sayısında değil öncelikle Allah'ın izninde sonra da disiplin ve itaatte görüyorlar. Allah'a hüsnüzan edenler, O'na kavuşacaklarını biliyorlar, bu nedenle de ölümden korkmuyorlar. Şehadetin bir bayram olacağını farkındalar.

Allah'a suizan edenler ise hem itaat ve disiplinden yoksunlar, hem de başanyı kelle sayısında, çoklukta anyorlar. Onların derdi "hak" ile birlikte olmak değil "çok" ile birlikte olmak. Çünkü "insanların çoğu" (j-Ui jS") böyledir. Onun için de Allah'ı hakkıyla takdir edemiyorlar.

Allah'a hüsnüzan edenler diyorlar ki: "Ey Rabbimiz, üzerimize sabır dök!

Ayaklarımızı sağlam tut ve o kafir millete karşı bize yardım et."4"0 Ve sonunda bilinçli, inançlı, disiplinli ve itaatli azınlığın, çoğunluğa galip geldiğini yine Kur'an'dan öğreniyoruz.

Günümüz Müslümanlarının düştüğü bu çokluk ve güç tuzağı, temelde bir Allah'a itimatsızlık ve suizan olayıdır. İnsanlık tarihini doğru okuyanlar iyi bilirler ki, insanlığın kaderini değiştiren büyük devrimler, şuursuz kalabalıklar sayesinde değil, iyi eğitilmiş bir avuç şuurlu kadrolar sayesinde gerçekleşmiştir.

Bunun en canlı örneği yeryüzünün en büyük inkılabı olan Saadet Asrı inkılabıdır. Bu inkılab şuursuz kitlelerin, cahil kalabalıkların elleriyle değil, inandığı değerler uğruna ölmeyi bilen bir avuç iyi yetiştirilmiş insani eliyle gerçekleştirilmiştir.

Günümüzdeki hareketlerin en büyük zaafı kitleleri şuurlandırmaya çalışmaktır.

Kitleler tarihin hiç bir döneminde şuurlandırılmamış, ancak şartlandırılmıştır.

Şuurlandırılması elzem olan çekirdek kadrolardır. Çağdaş İslami yapılanmalar ise bunun tam tersini yapmaya çalışıyorlar: Kitleleri şuurlandır-mak, kadroları şartlandırmak... Çünkü, eğer kadrolar şuurlandırılırsa belki elden kaçabilir. Bu korkuyla onları şuurlandırma yerine, şartlandırma mantığı güdülmemektedir.

428. 39 Zümer/67.

429. İbn Hişam, Sira, 2/187.

430. Age., 2/198.

431. Abdulkahir Bağdadi, el-Fark Beyne'l-Firak, s. 318.

432. 91 Şems/6.

433. Tekvin, 3/8.

434. İbn Hişam, 2/202.

435. Mezmur, W7. (i 436. Zakariya, 2/13.

437. 2 Bakara/255.

438. İbn Hişam, 2/198.

439. 2 Bakara/245.

440. 3 Alu İmran/181.

441. Süleyman'ın Meselleri, 19/17.

442. /. Samuel, 8/7-9.

443. Age., 10/1-2.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

444. Age., 8/7-17.

445. 2 Bakara/249.

446. 2 Bakara/250.

J. CİDDİYETSİZLİK

^W

srailoğullan'nın Yahudileşme duraklarından biri de ciddiyetsizlik. Ne'de ciddiyetsizlik?

Her şeyde... İnançta, amelde, ahlakta, itaatte, isyanda, sevmeye, yermeye ciddiyetsizlik... Şu tavra bakınız:

"Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz sizi burada bekliyoruz."447

Allah'ın İsrailoğullan'na Mısır'dan çıkışta vadettiği eski ülkeleri olan Kenan diyarına gelen kabileye Hz. Musa Allah'ın vadinin gerçekleşmesinin oranını halkıyla savaşın onları yenmeye bağlı olduğunu söyler. Fakat asi toplum, Mısır'da geçirdikleri yüzyıllar boyunca şahsiyetini kaybetmiştir. Savaşmaktansa, Mısır'a dönüp tekrar Firavun devletine kul-köle olmayı teklif ederek "keşke Mısır'da ölseydik", "Mısır'a dönmek bizim için daha iyidir derler. Allah'a suizan ederek "Kılıçla düşelim diye Rab niçin bizi bu diyara götürüyor serzenişinde bulunurlar.448 Hz. Musa Rab'dan savaş emri aldığını ifade ederek, bu konuda diretince449 "Sen ve Rabbin gidip savaşın, biz sizi burada bekliyoruz" tavrını gösterirler.

Bedir günü Mikdad b. Esved (r), Rasulullah'a Yahudilerin bu tavrını hatırlatarak "Ya Rasulallah biz sana İsrailoğullan'nın Musa'ya dediği gibi "sen ve Rabbin birlikte gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" demeyeceğiz, lakin dediğimiz şu: Yürü, seninle beraberiz."

Sahabi bunu söylediğinde; "sanki" diyor, "Rasulullah'ın yüzünde sevinç şafağı atıyordu."450

Çağdaş İslami hareketlerin temel zaaflarından biri olan "sen ve Rabbin gidip savaşın, biz burada bekliyoruz" mantığı, hareket liderlerini çoğu kez tongaya düşürmektedir. Bu Yahudileşme hastalığının tedavisi de henüz başanla-bilmiş değil.

Şahsiyet eğitiminden geçip imanın imtihanını henüz vermemiş fertlerin oluşturduğu hareketler, her ciddi çıkışta bu handikapa düşeceklerdir.

Asr-ı Saadet inkılabının en büyük şansı, liderlerini yan yolda bırakmayacak kadar iyi yetiştirilmiş çekirdek kadroya sahip olmasıydı. Uhud'da olduğu gibi, hareketi en kritik zamanda yüzüstü bırakan dönemler güruhu çıksa da, şahsiyetli çekirdek kadro sayesinde hareket ayakta kalmayı başarmış, içerden ve dışardan yönlendirilen her tür baltalama faaliyetlerinden bir netice çıkmamıştır.

Aslında .bu çözümlenin temelinde davaya karşı ciddiyetsizlik yatmaktaydı. Öyle ya, dinlerini eğlence ve oyun yerine koyanlar, başlan sıkıştığında "ben oynamıyorum" diyeceklerdi. Belki bunu doğrudan söylemeyeceklerdi, lakin "yerim dar" gibi harcalem bahaneler ileri süreceklerdi. Zaten Yahudileşen İsrailoğullan da böylesine tumturaklı bir bahaneyle reddetmemişler miydi kendilerine yapılan çağırısı:

"Kalplerimiz kılıflıdır."451

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

I Yahudileşmiş İsrailoğullannm Cumartesi yasağını bayağı bir hileyle delerek, dinlerini nasıl oyun-oyuncak ettiklerine daha önce farklı vesilelerle değindik. Aynı ciddiyetsizliği Peygambere itaat konusunda da görüyoruz.

Nasıl ki önderleri ilahlaştırma "Hıristiyanlaşma" alametiye, önderleri tahkir etme de Yahudileşme alametidir. Hele itaat etmek için ondan modern kerametler, destani kahramanlıklar, deha ve mükemmellik beklemeler yok mu, işte bu tavır bana Yahudilerin itaatten kaçmaya başka bir bahane bulamayınca, "Kur'an bir defada indirilmeli değil miydi?" demelerini hatırlatıyor.

J!

447. 5 Maide/24.

448. Sayılar, 14/2.

449. Age., 13/2.

450. Buhari, Tefsir, Maide, b. 4.

451. 2 Bakara/88.

AHUüiLtşne I" T m a t u t u ^MyKuranaTsore

K. TARTIŞMACILIK

r

rırwu

"V

arlık içerisinde tartışmaya en çok düşkün olan insandır."4

Tartışmacılık insanın temel zaafıdır. İnsan bu zaafını terbiye etmediği sürece her an, her yerde, her şeyi tartışır. Sanıyorum hiç kimse, her an, her şeyi, her yerde, herkesle tartışmanın normal bir durum olduğunu iddia edemez. Bu marazı bir haldır.

Eğer insan bu maraza yakalanmışsa, yeridir-değildir demeden tartışır ve bunu bir tatmin aracı olarak kullanır. Tartışma artık onun tiryakisi olduğu bir uyuşturu, ya da bir kendi kendini tatmin yöntemidir. İşte Yahudiler de tartışmayı bu biçimde yapıyorlardı. Üstelik tartıştıkları konular, hakkında bilgilerinin olmadığı konulardı.

Gülünç duruma düşüyorlardı böylece:

"Haydi hakkında bir parça bilginiz olan konuda tartıştınız; ama hakkında hiç bilginiz olmayan şey hakkında neden tartışıyorsunuz?"453

Samhudi, ünlü eseri el-Vefa'da Rasulullah'ın Nadiroğulları Yahudilerinin kuşatılmasına sebep olan suikast girişimi sırasında orada niçin bulunduğu sorusunu Nadiroğullannın şu teklifine bağlar: "Yanma üç kişiyi alarak gel ve bizim alimlerle tartış. Eğer bizimkiler size inanacak olursa tümümüz birden inanalım"454

Rasulullah'ı dînî konularda tartışmak için kendileri davet etmişler, lakin ihanet ederek suikast hazırlamışlardı.

Tartışmalann en kötüsü mutlak hakikat hakkında tartışmaktır. Allah'ın kitabı konusunda tartışmak da bu sınıfa girer. Yanında bir ayet hakkında tartışılan RasuluUah, tartışanları azarlayarak kızgınlığı yüzüne vurmuş bir halde şöyle buyurmuştur:

"Sizden önceki kimseler, kitapları hakkında tartıştıkları için helak oldular."455

Din, iki kısımda değerlendirilir: a) Sabiteler

b) Değişkenler

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Dinin sabiteleri konusunda tartışmak, imanda tereddüttür. Dinde tartışma, dinin değişkenleri konusunda yapılabilir. Elbet onda da belirli bir yetkinlik ve liyakatin bulunması gereklidir. Kişinin bilmediği konuda tartışması, cehaletinin vesikasıdır. Onun için İmam Şafii şöyle demiştir: "Şimdiye kadar alimlerle yaptığım tüm tartışmaları kazandım, cahillerle yaptığım tüm tartışmaları kaybettim." Özellikle Müslüman camia içerisindeki bir takım hastalıklı tipler, bir "cedel celladı" gibi tartışacak, ağız dalaşı yapacak adam ararlar. Tek ihtisasları budur; dillerini kılıç yapıp, önüne gelenin ense köküne indirmek. Bu marazı tiplerin bu işi bir "ruh istismarı" olarak yaptıktan, biraz dikkatle bakınca anlaşılır. Akıllı insana düşen, tatminsiz insanlara tatmin aracı olarak kullanılmamaktır.

452. 18 Kehf/54.

453. 3 Alu İmran/66.

454. Samhudi, Vefau'l-Vofâ, s.298.

455. Müslim, İlim, 1/2.

rC---I E PTTTT-TJ t i

L. GERÇEĞİ BİLE BİLE İNAT

E

y ehl-i kitab niçin hakkı batıla kanştırıyor ve bile bile hak- ki gizliyorsunuz?"456 "Kendilerine kitap verdiklerimiz onu oğullanmış tanıdıkları gibi tanırlar. Ama yine de onlardan bir gurup bile bile gerçeği gizlerler."457

Yukardaki ayetlerin her ikisinin iniş sebebi de Yahudilerdir.

Yahudiler Rasulullah'ın peygamber olduğunu biliyorlardı. Nadiroğullan, hisarlarında konuk olan Peygamber'e suikast yapmaya karar verdiklerinde, orada bulunan kabile hahamı Sellam b. Mişkem şöyle diyecektir: "Bunu yapmayınız. Vallahi düşündükleriniz ona haber verilir."TM

Sonradan Peygamberimize eş olan Yahudi reislerinden Huyey b. Ah-tab'ın kızı Hz. Safiyye, Peygamberimizin hicreti sırasında babasıyla amcası arasında geçen bir konuşmaya şahid olur:

"Ebu Yasir: Bu, geleceği beklenen "o peygamber" midir?

Huyey: Evet, vallahi odur.

Ebu Yasir: Bunun "o peygamber" olduğundan emin misin?

Huyey: Elbette!

Ebu Yasir: O halde ona karşı kalbinde taşıdığın duygu nedir?

Huyey: Vallahi ben hayatta oldukça, ona hep düşman olacağım."459

Peygamberimiz gönderilmeden önce Yahudiler, Medineli Araplar yanında kendilerinden gelecek bir peygamberle korkuturlarmış. Beklenen "o peygamber" Araplardan çıkınca ilk inkar eden kendileri oldu. Daha önce söyledikleri sözleri reddettiler. Muaz b. Cebel ve Bişr b. Bera b. Ma'rur onlara dedi ki: "Ey Yahudi toplumu, Allah'tan korkun ve Müslüman olun. Daha önce bizi Mu-hammed'le tehdit ederdiniz. Biz ise şirk koşardık. Onun gönderileceğini bize siz haber verdiniz. Onun özelliklerini bize siz bildirdiniz." Nadiroğullanndan Sellam b. Mişkem dedi ki:

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

"Bildiğimiz kimse bize gelmedi. O, daha önce size anlattığımız kimse değildir."

Allah bunun üzerine şu ayeti indirdi:

"Yanlarındakini doğrulamak üzere Allah katından kendilerine bir kitap geldiğinde, daha önce inkar edenlere karşı yardım isteyip dururlarken, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince onu inkar etiler. Allah kafirlere lanet etsin." (2/89)460

Bütün bu örnekler de gösteriyor ki, Yahudilerinki kör bir inattan başkası değildi. Hakikat karşısında ayak diremek elbet sadece Yahudilere özgü bir zaaf değil. Ama bu tek tek fertlerde beliren bir eğilimdir ki biz bunun adına "Yahu-dileşme eğilimi" diyoruz.

: Bu eğilime mensup birine hakkı kabul ettirmek mümkün değildir. Çünkü onun hastalığı kalbindedir. Bu tipte biri bilmediği için değil, hasetlediği için, kıskandığı için reddeder. Tıpkı Şamlı rahip Bahira'nın Rasulullah'ın amcası Ebu Ta-lib'i küçük yeğeni konusundaki uyansında olduğu gibi: "Kardeşinin oğlunu al, hemen memleketine dön. Yahudilerin şerrinden onu koru. Eğer onu görüp benim onun hakkında bildiklerimi öğrenirlerse ona zarar verirler. Çünkü bu kardeşinin oğlu çok büyük biri olacak. Onu ülkeneye götürmekte acele et.""1'1

456. 3 Alu İmran/71; krş. 17 İsra/ 102.

457. 2 Bakara/146.

458. M. M. Gadban, el-Menhecü'l-Hareki li's-Sirati'n-Nebeviyye, s. 331.

459. İbn Hişam, Sıra, 2/140.

460. Age., 2/173-174.

461. İbn Hişam, S/ra, 1/196; ibn Sa'd, Tabakat, 1/113; Taberi, Tarihu'l- Ümem ve'l-Müluk, 1/120.

SONSÖZ

İnsan iki kutuplu bir varlıktır. Yahudileşme temayülü, insanın ruh ve çamur gibi ulvi (artı) ve süfli (eksi) iki kutbundan çamur kutbuna ait bir zaaf. Bu süfli kutbun, insanın yapısındaki "zulmün" ve "cehaletin" de kaynağı olduğunu Kur'an'dan öğreniyoruz. (33/72)

insanda potansiyel bir biçimde var olan eğilimler, onlan açığa çıkaran his-sî, fikrî ve fizikî ortamı bulduklarında tavır ve davranışa dönüşürler. İnsanın eksi kutbu olan çamur tarafında bulunan eğilimler de, bireysel bir sapmaya ilk ivme kazandıran olumsuz saiktir.

Bu eksi kutup, bir karşı kutupla, ruh ile dengelenmiştir. Bu dengenin eksi kutup lehine bozulma ihtimalini en aza indirmek için akıl ve kalp bilgi ve imanla donatılmalıdır. Vahiy, ruh lehine eksi kutbun potansiyel zaaflarını tamir etmek için yapılan ilahi bir müdahaledir. Ferdi ve içtimai sıhhatin ideal reçetesi olan vahyin tahrifini, sıhhati korumak için hazırlanan terkinin tahrifine benzetebiliriz.

Yahudileşme süreci, her türüyle bir "tahrif süreci"dir. Sadece vahyi değil, duyguyu, düşünceyi, bilgiyi, hayatı, tabiatı, insanı, fitratı, toplumu, olayları tahrif...

Yahudileşme temayülü, bir sapma eğilimidir. Yahudileşmek ise doğru yoldan sapmaktır. Yahudi ismi, bu sapmanın "sembol" adıdır. Bu ezeli insanlık hastalığı, tüm boyutlarıyla Yahudi kavminin şahsında tecelli ettiği için aynı adla anılmıştır.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yahudilik tarihîdir, ama Yahudileşme tarihî değil, küresel ve zamanlarüstü bir inanç hastalığıdır. Kur'an'ın konuya bunca yer ayırmasının sebebi de budur.

Bilindiği gibi ümmet, "ana" manasına gelen "ümm" kökünden türetilmiş bir kelimedir. Ümmet, yani "ana toplum". Kur'an'da İsrailoğulları için kullanılan "Allah'ın alemler/insanlar üzerine seçip üstün kıldığı" ifadesi, İsrailoğulları-mn, kendi döneminin insanlığına ana toplum seçilmiş olmasını ifade eder. Ana gibi koruyucu, ana gibi şefkatli, ana gibi insanlığı görüp gözetici, kol kanat gerici, ana gibi banş ve mutluluk yuvası etrafında toparlayıcı...

İsrailoğulları "İslam" adlı saadeti yürek yürek "ana toplum: ümmet" seçtikleri insanlığa taşıma yerine "Yahudileşme" adlı felaketi ve hastalığı insanlığa bulaştırdı, görevden azledildiler. Onların yerine Allah Ümmet-i Muham-med'i "ana toplum" olarak seçti. Ve ana topluma "İmam: ana" (yine ümm kökünden) olarak da Hz. Muhammed aleyhisselamı seçti.

Ümmet-i Muhammed'in "ana toplum: ümmet" olma liyakatini sürdürebilmesi de kendisinden önce Musa ve İsa'ya gönderilen İslam'ı "Yahudileştiren" ve "Hıristiyanlaştıran" iki kitaplı toplumun düştükleri tuzağa düşmemesine bağlanmıştı. Bu gerçeği farketmek için şu ayeti doğru anlamak gerekiyordu:

"İşte böylece sizi dengeli (vesetan) bir ümmet yaptık; insanlara şehid/mo-del/örnek (şüheda1) olasınız, Peygamber de size şahid/model/ örnek olsun diye." (2/143)

Ayetteki "vesetan" kelimesi genellikle "orta" olarak tercüme edilmiştir; oysa tarihi açıdan böyle bir tercüme doğru değildir. Ümmet-i Muhammed tarihsel açıdan hangi iki ümmetin ortasında gelmiştir ki "orta" ümmet olsun? Ümmet-i Muhammed, son kitaba inanan son peygamberin son ümmetidir. Ümmet-i Musa ve Ümmet-i İsa'nın tarihi açıdan Ümmet-i Muhammed'den önce gelmiş oldukları bedihidir. O halde "vesetan"ın anlamı tarihi açıdan bir "orta"lık değil, mantalite ve vahye yaklaşım açısından bir "ortalıktır ki bunu en güzel bir şekilde "denge" kelimesi ifade eder.

Nedir ümmet-i Muhammed'in "dengeli bir ümmet kılınmasının" manası?

İslam'ı, ne Yahudiler gibi törenselleştirmek, ne de Hıristiyanlar gibi vicdanileştirmektir.

Dini, ne Yahudiler gibi siyasileştirmek, ne de Hıristiyanlar gibi yalnızca ahlakileştirmektir.

Peygamberleri, ne Yahudiler gibi iftira edip taşlamak, ne de Hıristiyanlar gibi ilahlaştırıp kutsamaktır.

Allah'ı, ne Yahudiler gibi "milli ilah" ilan etmek, ne Hıristiyanlar gibi üçe bölüp, üçü bir kabul etmektir.

Ne Yahudi teolojisi gibi ilahı insanlaştırmak, ne de Hıristiyan hümanizmi gibi insanı ilahlaştırmaktır.

r o o i t c

Ne Yahudiler gibi sırf "izolasyon", ne Hıristiyanlar gibi sırf "entegrasyon"u hedeflemektir.

Ne Yahudiler gibi "din devleti" (teokratik) ne de Hıristiyanlar gibi "dinsiz devlet" (laik) ifrat ve tefritine saplanmamaktır.

Ne Yahudiler gibi dini kurumlaştırmak, ne Hıristiyanlar gibi kurumu din-leştirmektir.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Hedef, orta, dengeli bir ümmet olmaktır. Bu iki tarihi sapmaya bakarak ibret almak, ifrat ve tefritten uzakta, sırat-ı müstakimde hidayet üzere olmak, gazaba uğrayanlardan ve sapıtanlardan olmamaktır.

İşte Ümmet-i Muhammed'e Allah'ın gösterdiği istikamet açısı. Eğer bu açıdan bir miktar inhiraf vuku bulursa bu sapma açısıdır ve bu açı ilk başlangıçta bir milim de olsa ilerledikçe "sırat-ı müstakim" ile arası daha da açılacak, bir j müddet sonra ikisi arasındaki mesafe tahmin edilemeyecek kadar uzamış, sapma açısını izleyen de "sırat-ı müstakim"den o nisbette uzaklaşmış olacaktır.

Ayetin birinci cümlesinde bu ümmetin dengeli bir ümmet kılındığı belirtildikten sonra bunun gerekçesi şöyle açıklanır:

"İnsanlığa şehidler (şüheda1) olasınız için."

Ayetteki "şüheda" terimi "şehid" in çoğuludur. "Şehid" sözlükte bir çok manaya birden gelir. Bu ayette söz konusu terime verilebilecek en isabetli anlam "örnek, model" manalarıdır. Şu durumda, insanlığın ana toplumu: ümmet: önder kılınmamızın gerekçesi, insanlığa model ve örnek olabilmemiz içindir. Örnek ve model olma vasfım kaybeden, ana toplum/ ümmet/önder olma vasfını da kaybeder. Aynı ayette insanlığa örnek olabilmek bir şarta bağlanıyor; elçi'yi örnek alabilme şartına:

"Rasûl de size şehid/örnek/model olsun diye..."

Rasûl ümmetin anası/imamı, ümmet insanlığın anası.

Rasûl ümmete örnek, ümmet diğer ümmetlere/toplumlara örnek.

Ama bunun bir temel şartı var: Dengeli olmak, yani Yahudileşmemek ve Hıristiyanlaşmamak. Özellikle de Yahudileşmemek.

Bunun için Kur'an'ın "Fatiha"sını, sözümüzün "hatime"si yaparak vahyin öğrettiği bu duaya tüm yüreğimizle "amin!" diyoruz:

Rahman, Rahîm Allah'ın adıyla.

Hamd, Alemlerin Rabbi Allah'adır.

Rahmanadır, Rahim'dirO.

Din gününün Mâliki, sultanıdır-

Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.

Bizi dosdoğru yola ilet, V Nimet verdiklerinin yoluna,

Yahudileşerek gazaba uğrayanların ve Hıristiyanlaşarak sapıtanların yoluna değil.

-A-

Abdulhamid, Muhsin; Hakikatu'l-Babiyye ve'l-Bahaiyye, Matbaatu'l-Vatani'l-Arabi, Bağdat- 1980. Abdulhamid; Sir Seyyid Ahmed Han, İslam Düşüncesi Tarihi, Editör: M. M. Şerif, 4.

Cild, İnsan Yay., İstanbul - 1991. Abdulkadir er-Razi, Zeynüddin b. Muhammed b. Ebi Bekr(666 h.); Muhtaru's-Sıhah,

Daru'l-Besair, Dimeşk - 1407/1987. Aclûnî, İsmail b. Muhammed (1162 h.); Keşfu'l-Hafa ve Müzilü'l-Elbas Amma İşte-

hera Mine'l-Ehadis ala Elsineti'n-Nâs, Daru't-Türas, Kahire, Tarihsiz. Ahmed b.

Hanbel; Müsned, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Yay., İstanbul- 1413/1992. Ataurrahim, Muhammed; Bir İslam Peygamberi Hz. Isa, çev: Kürşat Demirci, İnsan Yay., İstanbul-1985.

-B-

Bağdadi, Ebu Mansur Abdulkahir b. Tahir et-Temimi (429/1037); el-Fark Beyne'l-Fİ-rak, Daru't-Cîl, Beyrut - 1408/1987.

Bağdadi, el-Hatîb Ebu Bekir Ahmed b. Ali; Takyidü'l-İlm, Dımeşk, Tarihsiz.

Bayur, Y. Hikmet; Atatürk'ün Hayatı ve Eseri, Güven basımevi, Ankara - 1963.

Belazuri, Ahmed b. Cabir b. Davud; Futuhu'l-Büldan, trc: Mustafa Fayda, K. ve Turizm Bakanlığı Yay., Ankara - 1987.

Beyhaki, Ebu Bekir; Delailü'n-Nübüvve ve Ma'rifetu Ahvali Sahibi's-Şeria, (7 cilt) Da-ru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut- 1985.

Borak, Sadi; Atatürk, Başak Yay., İstanbul - 1973.

Brandon, Samuel G. F.; Zealots, Encyclopaedia Judaica, v: XVI, Jerusalem - 1972-1978.

Buhari, Ebu Abdillah Muhammed b. İsmail b. ibrahim b. el-Muğire; Sahih, Daru't-Tab'ati'l-Amire nüshası tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.

-C-

Cezeri, el-Mübarek b. Muhammed Ibnü'l-Esir (606 h.); Camiu'l-Usul fi-Ehadisi'r-Rasul, Daru'l-Fikr, Beyrut - 1403/1983.

-D-

Darimi, Ebu Muhammed Abdullah b. Abdirrahman (181-255); Sünen, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.

Durant, Will; Yahudi Tarihi (Roger Lambelin'in Siyonist Liderlerin Protokolleri ile birlikte), trc: Sami Sabit Karaman, İnkılap Yay., İstanbul - 1992.

-E-

Ebu Davud, el-Hafız Süleyman b. el-Eş'as; Sünen, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.

Ebu Zehra, Muhammed; Son Peygamber Hz. Muhammed, trc: Mehmed Keskin, Kitabevi, İstanbul - 1993. .

Ekber, İskender; Risalet Nurları, Latin harfleriyle el yazması teksir, orta boy, 68 sayfa.

Erikan, Celal; Komutan Atatürk, T. İş. B. Yay., Ankara - 1972.

Erkin, Behiç; Atatürk'ün Selanikteki Askerlik Hayatına Ait Hatıralar, Belleten TTK, sa-yı:80, s. 599-604, Ekim-1956.

es-Salih, Subhi; Mebahis fi Ulumi'l-Kur'an, Beyrut - 1385.

Esad, Muhammed; The Message of The Qur'an, Dar Al-Andalus, London - 1980.

Eş'ari, el-İmam Ebi'l-Hasen Ali b. İsmail (324 h.); Kitabu Makalati'l-İslamiyyin ve İhti-lafi'l-Musallin. Tashih: Hellmut Ritter, Bibliotheca Islamica, Franz Steiner Verlag GmbH, VVeisbaden-1980

-G-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Gadban, Münir Muhammed; el-Menhecü'l-Hareki Li's-Sirati'n-Nebeviyye, Mektebetü'l-Menar, Ürdün/ez-Zerka - 1411/1990 Genelkurmay; Askeri Yönüyle Atatürk, Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Yay.,

1981. Gilani, Muhammed Seyyid; Zeyl el-Milel ve'n-Nihal, Daru's-Sa'b, Beyrut - 1406/1986.

Gökbilgin, M. Tayyip; Milli Mücadele Başlarken; T. iş Ban. Yay., Ankara. Gürer, Gevad; Atatürk'ün Hayatında Yazılmamış Hatıralar, Yeni Sabah (20.2.1944)

-H-

Hamidullah, Muhammed; İslam Peygamberi, trc: Salih Tuğ, İrfan Yay., İstanbul - 1990.

- Mecmuatü'l-Vesaikı's-Siyasiyye li'l-Ahdi'n-Nebevi ve'l-Hilafeti'r-Raşıde, Daru'n-Nefais, 1407/1987.

Ibn Ebi Hatim, Ebu Muhammed Abdurrahman er-Râzî (240-327 h.); İlelü'l-Hadis ve Beyan ma Vekaa mine'l-Hata ve'l-Halal fi Ba'dı Turukı'l-Ehadisi'l-Merviyeye fi's-Süneni'n-Nebeviyye, Kahire, Tarihsiz.

Ibn el-Cevzi, Ebu'l-Ferec Cemalüddin Abdurrahman b. Ali b. Muhammed; Def'uŞü-behi't-Teşbih, Kahire, Tarihsiz.

- Zadu'l-Mesir, el-Mektebetu'l-Islamiyye, Beyrut, Tarihsiz.

Ibn Hacer el-Askalani, Ebu'l-Fadl Ahmed b. Ali (852 h.); el-İsabe fi-Temyizi's-Sahabe, Daru'l-Fikri'l-Arabi, Baskı y. ve t. yok.

- Hedyü's-Sari Mukaddimetu Feîhi'l-Bari, el-Mektebetü's-Selefiyye, Kahire -1407.

- Tehzibu't-Tehzib, Dairetu'l-Maarifi'n-Nizamiyye, Haydarabad - 1325-28. Ibn Haldun; Mukaddime, Daru'l-Kalem, Beyrut - 1413/1992.

Ibn Hazm, Ebu Muhammed Ali b. Ahmed ez-Zahiri (456 h.); el-FasI fi'l-Milel ve'l-Eh-

vai ve'n-Nihal, Daru'l-Cîl, Beyrut, Tarihsiz. Ibn Hişam, Ebu Muhammed

Abdumelik; Siratu'n-Nebi, tahkik: Muhammed Muh-

yiddin Abdulhamid, (4 cild) Mektebetu Daru't-Türas, Kahirejarihsiz Ibn Kayyim el-Cevzi; Ahkamu Ehli'z-Zimme, Dimeşk-1961. Ibn Kuteybe, Ebu Abdillan Müslim ed-Dineveri (276 h.); eş-Şi'r ve's-Şuara, Daru'l-

Kütübi'l-ilmiyye, Beyrut- 1405/1985. Ibn Mâce, el-Hafız ebu Abdillan Muhammed b. Yezid; Sünen, tahkik: Muhammed

Fuad Abdulbaki, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul- 1413/1992.

Ibn Manzur; Lisanu'l-Arab, Daru'l-Maarif, Kahire, Tarihsiz. Ibn Sa'd, Ebu Abdillan Muhammed (230 h.); el-Tabakatu'l-Kübra, Daru'l-Fikr, Beyrut-1405/1985. Ibn

Teymiyye, Ahmed Takiyyüddin (662-792 h.); Mukaddime fi-Usuli't-Tefsir, Dimeşk- 1936.

İbnü'l-Arabi, el-Kadi; Ahkamu'l-Kur'an, Kahire - 1331. İbnü'l-Esir, Ebu'l-Hasen Ali b. Ebi'l-Kerem M. b. M. b. Abdulkerim b. Abdulvahid b.

eş-Şeybani; el-Kamil fi't-Tarih, Daru'l-Kütübi'l-ilmiyye, Beyrut-1987. İğdemir, Uluğ; Atatürk'ün Yaşamı, TTK Yay., 1980. İslamoğlu, Mustafa; İmamlar ve Sultanlar,

Denge Yay., İstanbul-1990.

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

- İman Risalesi, Denge Yay., İstanbul-1993
- İslami Hareket/ Anadolu I, II, III, Denge Yay., İstanbul - 1991-93.
- izutsu, Toshihiko; Kur'an'da Allah ve İnsan, çev: Süleyman Ateş, Kevser Yay., Ankara, Tarihsiz.
- Jacops, Lois; Judaism, Encyclopaedia Judaica, v: X, Jerusalem- 1972-1978.
- Kadı İyaz, Ebu'l-Fadl İyaz b. Musa b. İyaz el-Yahibi, Kitabü's-Şifa bi't-Ta'rif bi-Huku-ki'l-Mustafa', tahkik: Muhammed el-Becavi, (2 cilt) Kahire - 1977.
- Karabekir, Kazım; Paşaların Kavgası, Emre Yay., İstanbul-1990.
- Kâsımî, Muhammed Cemalüddin; Mehasinü't-Te'vil, talik: M. Fuad Abdalbaki, Daru İhyai'l-Kütübü'l-Arabiyye, Kahire, Tarihsiz.
- Kazım, Safinaz; fi-Mes'eleti's-Süfur ve'l-Hicab, Mektebetu Vehbe, Kahire-1402/1982.
- Keşler, M. Fatih; Kur'an 'da Yahudiler ve Hristiyanlar, T. Diyanet Vakfı Yay., Ankara - 1993.
- Kitab-ı Mukaddes/ Eski ve Yeni Ahit, Türkçe çeviri, Kitabı Mukaddes Şirketi, İstanbul-1993.
- Kocatürk, Utkan; Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, T. İş. Ban. Yay., Ankara - 1992.
- Koksal, Mustafa Asım; İslam Tarihi, Şamil Yay., İstanbul, Tarihsiz.
- Kuntman, Orhan; Ondokuz Meselesinin Reddi, İslami Araştırmalar Dergisi, c. 2, sayı: 7, s. 11.
- Kurtubi, Ebu Abdillah Muhammed b. Ahmed el-Ensari; el-Cami li'Ahkâmı'l-Kur'an, el-Hey'etü'l-Mısriyyetü'l-Amme, Kahire-1987.
- Kutluay, Yaşar; İslam ve Yahudi Mezhepleri, Ankara - 1965.
- Kutub, Seyyid; et-Tasviru'l-Fenni fi'l-Kur'an, Daru's-Şuruk, Kahire - 1412/1992
- 1-
- Leventoğlu, Mazhar; Atatürk'ün Vasiyyeti, Bahar Matbaası, İstanbul- 1968.
- M-
- Malik b. Enes, el-İmam; Muvatta, tahkik: M. Fuad Abdalbaki, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.
- Mansoor, Menahem; Essenes / Encyclopaedia Judaica, v: VI, Jerusalem - 1972-1978
- Mansoor, Menahem; Pharisees, Sadducees / E. Judaica, v: XIII. ve XIV, Jerusalem-1972-1978.
- \ Mehdi Han, Mirza Muhammed; Miftahu Babi'l-Ebvab, Matbaatu Mecelleti'l-Menar | el-İslamiyye, Kahire- 1321.
- \ Mevdudi, Mevlana Ebu'l-A'la; Mahiye'l-Kadıyaniyye, Daru'l-Kalem, Kuveyt-1402/1982
- Tefhimü'l-Kur'an, trc: Kurul, İstanbul-1986 Musa, M. Yusuf; Beyne'd-Din ve'l-Felsefe fi-Re'yi İbn Rüşd ve Felasifeti'l-Asn'l-Vasît, Mistr-1968.
- Mustafa Kemal, Nutuk, Geçit Kitabevi, İstanbul - 1991. Mustafa Zeyd; en-Nesh fi'l-Kur'ani'l-Kerim, Mısır-1987. Müslim, el-İmam Ebu'l-Hüseyn Müslim b. el-Haccac (206-261); Sahih, tahkik: M. Fuad Abdalbaki, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun &
- <https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.

-N-

I^B

Neseî, Ebu Abdurrahman Ahmed b. Şuayb; Sünen, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992.

Nevbahti, Ebu Muhammed el-Hasan b. Musa; Fıraku's-Şia, Kum, Tarihsiz.

Nevevi, Muhyiddin Ebu Zekeriyah Yahya b.Şeref (d.631 h.); Şerhu Sahihi Müslim, Da-ru'r-Rayyan et-Türas, Kahire, Tarihsiz.

-R-

Razi, el-İmam Fahrüddin Muhammed b. Ömer b. el-Huseyn b. Hasen b. Ali et-Temi-mi (604 h.); Mefatihü'l-Gayb, Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut-1411/1990. Redhouse, Mil. Yayınları. Rıza, Muhammed Reşid; Tefsiru Kur'ani'l-Hakim, Kahire , Tarihsiz.

-S-

Sabuni, Muhammed Ali; Muhtasar Tefsir-i Ibn Kesir, Daru's-Sabuni, Tarihsiz.

Samhudi; Vefau'l-Vefa fi Ahbari Dari'l-Mustafa, (2 cild) Beyrut-1975. Serahsi,

Şemsu'l-Eimme(öl. 483 h.); Şerhu's-Siyerü'l-Kebir, Kahire, Tarihsiz. Suyuti, Ebu'l-

Fadl Celalüddin Abdurrahman b. Ebibekr (911 h.); el-İtikan fi Ulumi'l-Kur'an, Daru't-Türas, Kahire, Tarihsiz.

Şapolyo, Enver Behnan; Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, İstanbul - 1958.

Şatibi, Ebu İshak; el-Muvafakat fi Usuli's-Şeria, Mısır, Tarihsiz.

-T-

Tabatabai, el-Allame es'Seyyid Muhammed Hüseyin; el-Mizan fi Tefsiri'l-Kur'an, Müessesetu Matbuatey ismailiyyan, İran/Kum - 1393/1973.

Taberi, Ebu Cafer Muhammed İbn Cerir (310 h.); Tarihu'r-Rusul ve'l-Müluk, Daru'l-Maarif, Kahire-1987.

- Camiu'l-Beyan fi-Te'vili'l-Kur'an, Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut - 1412/1992

Tansu, S. Nafiz; İki Devrin Perde Arkası, Ararat Yay., İstanbul - 1969. Tirmizi, Ebu

İsa Muhammed b. İsâ b. Şevde; Sünen, tıpkı basım, (Mevsuatu's-Sünne

içerisinde) Daru's-Sahnun & Çağrı Yay., İstanbul - 1413/1992. Türk ve Dünya

Ünlüleri Ansiklopedisi, Anadolu Yay., İstanbul- 1983.

-V-Y-

Vahidi, el-İmam Ebi'l-Hasen Ali b. Ahmed en-Nisaburi; Esbabu'n-Nüzul, Mektebe-tü'l-Mütenebbi, Kahire, Tarihsiz.

Yakubi, Ahmed b. Ebi Ya'kub b. Cafer b. Vehb b. Vadıh; Tarihu'l-Yakubi, Dam Sadır, Beyrut, Tarihsiz.

Yüksel, Edip; Türkçe Kur'an Çevirilerindeki Hatalar, Gösterge Yay., İstanbul-1992. - Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, Gösterge Yay., ty.

-Z-

Zehebi, el-İmam ebu Abdillâh Şemsüddin Muhammed (748/1348); Mizanu'l-İtidal fi Nakdi'r-Rical, Daru'l-Ma'rife, Beyrut, tarihsiz.

- Tezkiratu'l-Huffaz, Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut, Tarihsiz. Zemahşeri, Ebu'l-Kasım Carullah Mahmud b. Ömer (538 h.); el-Keşşaf an-Hakaiki't-

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

<https://www.facebook.com/groups/dijital.murekkep/>

MUSTAFA ISLAMOGLU ESERLERİ

^^^H Kitabın Adı Sayfa Sayısı Baskı Adedi

Adayış Risalesi 128 16

Ayetlerin Işığında 304 ; 5

Bahtımca 102 3

Bir Yaradan Kurşun... 231 3

Dağarcık 2 297 2

Divan (Bülten Şiirleri) 150 5

Hacc Risalesi 146 n

Hayatın Yen İnşası için 208

İmamlar ve Sultanlar 271 "it" lT~

İman 376 î 16

İslami Diriliş Hareketle 127 3

Kadının Özgürlüğü 95 5

Kıyamlar Tarihi 1 451 8

Kıyamlar Tarihi 2 348 8

Makalat 80 5

Ne Yapmalı 192 9

Savaş Kesmeyen Sözle 315 5

Seyran i 376 2

Şafak Yazılar 181 3

1 Tavsiyeler 1 100 10

Tavsiyeler 2 127 8

I Üç Muhammed 396 14

I Yahudileşme Tamayülü I

Yerliler ve Yersizler 296 285 14

.....5.....

Yokluğunda Düş. Notla 351 3

Yürek Fethi 211 1/

Yürek Devleti 112 35